χαίρεται καὶ ἀγαλλιᾶται
ἀφ' ὑπὸ ὑμῶν ἐν τῇ
ὀνόματί μου εἶπεν
Γαρ ἐδιώξαν τοὺς
προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν.
γ μεῖζόν τὸ ἄλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, τίνι
ἁλισθήσεται· εἰς οὐ
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω καὶ
καταπατεῖσθαι ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων· ἀφ'
μ μεῖς ἐστε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· οὐ δύ
ναται πόλις κρυ
βῆναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ
τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνί-

καὶ λαμπτῆρος
σι τοῖς σύν τῇ οἰκί-
ᾳ· οὕτως λαμψά
τω τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ὅπως ἴδω
σιν ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα καὶ δο
ξάσωσι τὸν πατέ-
ρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· μὴ νομί λζ ι
σητε ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφήτας·
οὐκ ἦλθον καταλῦ
σαι ἀλλὰ πλη
ρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέ λδ ε
γω ὑμῖν· ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ οὐρα
νὸς καὶ
ἡ γῆ ἰῶτα ἓν ἢ
μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ
τοῦ νόμου ἕως
ἂν πάντα γένηται.

ιν ος ιβ ιω ζ μκ ς ζ α αθ ψ ς κυ ει ἀφ ἐπ ὁκ τοις α ιδ μαθ τας·

ὡς οὐν βάμλιόν μι
τῶν ἐν τολῶμ
τοῦ κυρίε λαχίᾳ.
Καὶ διδαξ ἡ οὗτως
τοὺς ἀμόν, ἐλαχί
στος κληθήσεται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποι
ήσει καὶ διδάξῃ, οὗ
τος μέγας κληθή
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν. πβ
Λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ
ὑμῶν ἡ δικαιοσύ
νη πλεῖον τῶν γραμ
ματέων καὶ φα
ρισαίων, οὐ μὴ εἰ
σέλθητε εἰς τὴν βα
σιλείαν τῶν οὐ
ρανῶν. ΗΚούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ
φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φο
νεύσῃ, ἔνοχος

ἀφ αὐτῇ κρίσει· ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς
ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ ἔνο
χος ἔσται τῇ κρί
σει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά,
ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ,
ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γε
ένναν τοῦ πυ
ρός· ἐὰν οὖν προσφέ
ρῃς τὸ δῶρόν σου
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἔχει τι
κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ
δῶρόν σου ἔμπρο
σθεν τοῦ θυσιαστηρίου·
καὶ ὕπαγε πρῶτον
διαλλάγηθι τῷ ἀδελ
φῷ σου, καὶ τότε
ἐλθὼν πρόσφερε

λδ τὸ δῶρόν σου· ἰσθιά
μοῶν τὸ ἁμάρτημά σου
σου ταχύ· ὅτι σὸ τὸ
ἐμπαίγδιόν μου
τοῦ· μὴ ποτε σὸν
παραδῶ ὁ ἁμαρτω
λὸς τῷ μιαιφόνῳ· ὡς ὁ
μιαιφόνος σὸν παρα
δῶ τῷ κριτῇ· ὡς ὁ
κριτής σὸν παρα
δῶ τῷ ὑπηρέτῃ·
ὡς ὑπηρέτης
βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν, ἕως καὶ τὸν
ἔσχατον κοδράντην
τὸν κοδράντων·

λξ Ἤκουσατε ὅτι ἐρρέ
θη· οὐ μοιχεύσεις·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων
γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
αὐτὴν, ἤδη ἐμοί
χευσεν αὐτὴν ἐν τῇ

καρδίᾳ αὐτοῦ· ἡ
δὲ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλί
ζῃ σε, ἔξελε αὐτὸν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι ἵνα
ἀπόληται ἓν τῶν με
λῶν σου· καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇς γέενναν·
Καὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ
σκανδαλίζῃ σε, ἔκ
κοψον αὐτὴν· καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· συμ
φέρει γάρ σοι ἵνα
πόληται ἓν τῶν μέ
λῶν σου, καὶ μὴ
λον τὸ σῶμά σου βλη
θῇ εἰς γέενναν· μ

Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ, δότω
αὐτῇ ἀποστάσιον·

εἰ ὡς δὲ λέγω ὑμῖν. ὁ
αὐ αὐτοὸ λιόκ τὴν ὑ
μαῖ καὶ αὐτοῦ· παῦ
ρεκ τ̄ λόγου τοῦ ρμῆ.
ποιῆ αὐτὴ ὡ μοι χ̄ῡ
θεῦ· ὡς ὃς βάλ ἀπο
λελυμένη μαι
σημοιχᾶται· πᾶς
Ηκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐκὲ
ποιορκήσῃς· ἀπο
δώσῃς δὲ τῷ κῡ̄ τ̄ὸ
ὅρκους σου· ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν· μὴ ὀμόσ
ὅλως· μήτε ἐν τῷ ε̄λ̄
οὐρανῷ ὅτι θρόνος ἐστὶ
τοῦ θῦ, μήτε ἐν τῇ
γ̄ῆ· ὅτι ὑποπόδιόν
ἐστὶ τῶν ποδῶν αὐ
τοῦ· μήτε εἰς Ἱερου
σαλημ· ὅτι πόλις ἐστὶ
τοῦ μεγάλου βα
σιλέως· μήτε ἐν

τῇ κεφαλῇ σου ὀμό
σῃς· ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν
ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.
ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
ναὶ ναί· οὒ οὔ· τὸ
δὲ περισσὸν τούτων,
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.
Ηκούσατε ὅτι ἐρρέθη
ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ· καὶ ὁ
δόντα ἀντὶ ὀδόντος.
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι τῷ
πονηρῷ· ἀλλ ὅς
τις σε ῥαπίσει εἰ
τὴν δεξιάν σου
σιαγόνα, στρέψον αὐ
τῷ καὶ τὴν ἄλλην.
Καὶ τῷ θέλοντί σοι
κριθῆναι καὶ τὸν
χιτῶνά σου λαβεῖν,
ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ

ἱματίον. καὶ ὁσ
τις σε ἀγγαρεύσ
ει μίλιον ἓν ὕπαγε
μετ' αὐτοῦ δύο. πγ
κ' Καὶ τῷ αἴροντί σε
δίδου. καὶ τὸν θέλον
τα ἀπὸ σοῦ δανί
σασθαι, μὴ ἀπαί
τει. ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη. ἀγαπή
σεις τὸν πλησίον
σου. καὶ μισήσεις
ε ιε ἐχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν. ἀγαπᾶ
τε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν. εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς. καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μι
σοῦσιν ὑμᾶς. καὶ
προσεύχεσθε ὑπὲ
ρ τῶν ἐπηρεα
ζόντων ὑμᾶς. καὶ

διωκόντων ὑμᾶς.
ὅπως γένησθε υἱοὶ
τοῦ πρς τοῦ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς. ὅτι τὸν
ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλ
λει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθούς. καὶ ἐπάγει
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί
κους. γὰρ ἐὰν ἀγαπήσητε ιαζ ε
τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε. οὐχὶ καὶ οἱ τε
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦ
σιν; καὶ ἐὰν ἀσπά
σησθε τοὺς φίλους
ὑμῶν μόνον, τί περ
ισσὸν ποιεῖτε. οὐχὶ καὶ οἱ τε
λῶναι οὕτως ποιοῦ
σιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τε
λεῖοι. ὡς ὁ πρὸ ὁ πὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς τέλειός ἐστιν. πδ'

τῆς τυροφαγ. εἰς ψ

ιβ Προσέχετε τὴν ἐλεη-
μοσύνην ὑμῶν μὴ
ποιεῖν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ
θεαθῆναι αὐτοῖς.
εἰ δὲ μήτε, ποιοῦν-
τες ἐλεημοσύνην
οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ
πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. ὅταν οὖν
ποιῇς ἐλεημοσύνην,
μὴ σαλπίσῃς ἔμ-
προσθέν σου, ὥσ-
περ οἱ ὑποκριταὶ
ποιοῦσιν ἐν τοῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ῥύμαις ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
σοῦ δὲ ποιοῦντος
ἐλεημοσύνην, μὴ
γνώτω ἡ ἀριστερά σου

τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
ὅπως ἡ σου ἡ ἐλε-
ημοσύνη ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυ-
πτῷ ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅ-
ταν προσεύχησθε, οὐ
κέσεσθε ὡς οἱ ὑπο-
κριταί· ὅτι φιλοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ ἐν ταῖς γω-
νίαις τῶν πλα-
τειῶν ἑστῶτες προ-
σεύχεσθαι, ὅπως
ἀφθῶσιν τοῖς
ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν.
σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ,
εἴσελθε εἰς τὸ ταμ-
ιεῖόν σου· καὶ κλεί-
σας τὴν θύραν σου· προ-

σαρξ αυτου τω πεισουτ
εμ τω αιματι αυτου. ου
που ουκ ηλεησεν
εμ τω αιματι αυ
τω δωσει εμ
φανερω. προσ
χομεν δε και
τολμηροτερ
ον ειθεμικοι. δικου
σι γαρ ημιν τουλυ
λογιαν αυξησα
κουσθηναι. μηοιμ
ομοιωθηναι αυτη.
οιδε γαρ ο κυριοσ
ημων χερσαν αχυσ.
προ του ημασ αυτ
σαι αυτον. ουτοσ
ουν προσαχθεισ
ημιν. περι μεν
ουν τοισ ουκοισ
αγιασθηναι δομο
μαιου. ελθομεν
βασιλεασ. ημιν

θηκ τουτο θελημα σου.
ωσ εν ουρανω και επι
τησ γησ. τον αρτον
ημων τον επιουσιον
δοσ ημιν σημερον.
και αφεσ ημιν τα
φειλημαται ημων.
ωσ και ημεισ αφιε
μεν τοισ οφειλε
ταισ ημων. και μη εισ
ενεγκησ ημασ εισ
πειρασμον, αλλα ρυ
σαι ημασ απο του
πονηρου. οτι σου ε
στιν η βασιλεια και
η δυναμισ. και η δο
ξα, εισ τουσ αιωνασ. αμ
αρ
β
αν δε αφητε τοισ
ανθρωποισ τα παραπτω
ματα αυτων, αφη
σει και υμιν ο πηρ
υμων ο ουρανιοσ. εαν
δε μη αφητε τοισ

ιβ τη τ τ τ

ကြောင်းကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဟောကြားတော်မူသော
တရားတော်ကို ကြားနာရသော ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ကိုးကွယ်ရာ ဆရာတော်အဖြစ် ခံယူလိုသည့် စိတ်ထားဖြင့်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရား ဘုရား ကျွန်ုပ်သည် ဤကမ္ဘာကြီးပေါ်တွင် ဘုရားရှင်
တစ်ပါးသော အရှင်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ခွင့်ရခြင်း မရှိခဲ့ပါ။
ယခုမှသာ ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရှင်ကို ဆရာတော်အဖြစ် ခံယူလိုပါသည်
ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပုဏ္ဏားကြီးအား ဤသို့
မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

φθαλμός σου ἐν
πολλοῖς ἢ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτει
νὸν ἔσται· ἐὰν δὲ
ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ἢ, ὅλον
τὸ σῶμά σου σκο
τεινὸν ἔσται· εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστί, τὸ σκό
τος πόσον· οὐδεὶς
ιβ Δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπή
σει ἢ ἑνὸς ἀνθέξε
ται καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει· οὐ
δύασθε θεῷ δου
λεύειν καὶ μαμω
ιγ Δᾶ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί

φάγητε ἢ τί πίητε
μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν τί ἐνδύσητε·
οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ
ματος· ἐμβλέψα
τε εἰς τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ
σπείρουσιν οὐδὲ θε
ρίζουσιν οὐδὲ συ
νάγουσιν εἰς ἀπο
θήκας, καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει
αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλ
λον διαφέρετε
τούτων; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύνα
ται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆ
χυν ἕνα; καὶ περὶ
δύματος τί μερι
μνᾶτε· καταμά

θῆτε τὰ μέρη αὐτοῦ ἀ
Γερῶ πρὸς αὐξάμε.
οὐκ ὀπλῶν οὐδὲ μάθ.
λάμωδὲ ἡμῖν ὁτῖ οὐχὶ
σολομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε
βάλετο ὡς ἓν τού
των· ἡ δὲ τὸν χόρ
τον τοῦ ἀγροῦ· σήμε
ρον ὂν καὶ αὔρι
ον εἰς κλίβανον θεὸς
ἀμφιέννυσιν· οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑ
μᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσ
τε λέγοντες· τί φα
γωμεν· ἢ τί πίω
μεν· ἢ τί περι
βαλώμεθα· πάντα
γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὅτι
χρῄζετε τούτ

ἁπάντων· ζητεῖ
δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
καὶ τὴν δικαιοσύνη
αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πά
ντα προστεθήσεται
ὑμῖν·
Μὴ οὖν μεριμνήσ
ητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον μεριμνήσει
τὰ ἑαυτῆς· ἀρκε
τὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κα
κία αὐτῆς·
Μὴ μεριμνᾶτε μὲν
μερίσητε· ζητεῖτε
δὲ καὶ ζητεῖ
τε μᾶλλον τὰ
μὴ ἀπολλύμενα
ἐκεῖνα· καὶ ζητεῖ
τε τὰ ἀπολλύμενα
μᾶλλον ἐκεῖνα·
ἵνα τί δὲ ἐκλέγεσθε τὸ κρ
έας δὲ ἐν τῷ ὀφθ
αλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ
φθαλμῷ δοκὸν

καταμισῆς· ἢ πῶς
ὄψῃ τὸ ἀδελφάριον
σου. ἄφες ἐκβαλεῖν
τὸ καρφίον ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου.
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου. ὑπο-
κριτά· ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου, καὶ τότε διαβλέ-
ψεις ἐκβαλεῖν τὸ
καρφίον ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσί· μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μή-
ποτε καταπατήσω-
σιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν καὶ
στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ΝΓ Ε
ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοι-
γήσεται· τίς ἐστιν ἐξ πε ἐφ πεπ τ λειωδ μλ
ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ εἰ π ὁκσ·
ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον
τὸν μὴ λίθον δώ- ιε ἐὰν ἰχθὺν
σει αὐτῷ; ἢ καὶ αἰτήσῃ, μὴ
ἰχθύν, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
πονηροὶ ὑπάρχοντες. οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ διδόναι
τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰ
τοῦσιν αὐτόν. τε κ
Πάντα οὖν ὅσα ἂν θε
λήσητε ἵνα ποιῶσιν ὑ
μῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑ
μεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·

οὕτως παράδεισος ὁ μό-
μος καὶ οἱ προφῆται.
ε ηε β ἰσελθὲ διὰ τῆς θύ-
ρας τοῦ λιμένος. ὅτι πλατεῖα ε μχ:
ἡ πύ- καὶ τετράγωνος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν. ὡς πολ-
λοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμε-
νοι δι' αὐτῆς· πλατεῖα
ἡ τοῦ λιμένος τε θλῖμ-
μένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ζωήν.
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑ-
ρίσκοντες αὐτήν.
ζ ηζ. Περισσὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἀρ κε
φάσκοντας τῶν
οἱ πλανᾶσθε ἐρχόμενοι πρὸς
ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων· ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἅρπα-
γες· ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε ε μθ
ε ηξ αὐτούς. μή τι

συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλὴν
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦ-
κα; οὕτως πᾶν δέ-
νδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ
σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ· οὐδὲ δύναται
δένδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς πονηροὺς
ποιεῖν οὐδὲ δένδρον
σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν· πᾶν
δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·
ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπι-
γνώσεσθε αὐτούς.
Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
κε κε, εἰσελεύσε-

εἰς τὴν ἀσιὰν ἦλθαν
τῶν οὐ̄ν̄ων. ἐλλὸ
πολῶν τὸ θέλημα
τοῦ θ̄ῡ μου τοῦ
ϛ̄ν̄ οὐρανοῖς. πολλοὶ
ξ βροῦσι μὲν ἐρεκάμη
τὴν ἡμέραν κεῖνε. γ̄
τοσοῦτον μόναυτὶ
περιφήτάσομεν;
ϛ τοσοῦτον μόναῖτι
δαιμόνιαν ὄζειναι
λομεν; ϛ τοσοῦ
ὀμόναυτὶ δυναμὶς
τοσολλὰς ἐποίησε;
Καὶ τότε ὁμολογή
σω αὐτοῖς, ὅτι οὐ̄δ̄
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς.
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν. πε̄
Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει
μου τοὺς λόγους τ̄ο̄ύ̄ς̄ γ̄
τούτους. καὶ ποιεῖ αὐ

Τοὺς ὁμοιωθήσεται
ἀνδρὶ φρονίμῳ. ὅς
τις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν. ϛ κατέπεσεν
ὑροχὴ. ϛ ἦλθον οἱ πο
ταμοὶ. ϛ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι. καὶ προ
σέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐ
κείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ
ἀκούων μου τοὺς λό
γους τούτους. ϛ μὴ
ποιῶν αὐτοὺς. ὁ
μοιωθήσεται ἀνδρὶ
μωρῷ. ὅστις ᾠκοδό
μησε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.
ϛ κατέπεσεν ὑροχὴ. ϛ
ἦλθον οἱ ποταμοὶ. ϛ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι.
καὶ προσέκοψαν τ̄ο̄ῖ̄ς̄

ϛ΄ ἐπὶ τοῦ λεπροῦ ξ΄ ἐπὶ τοῦ ἑκατοντάρχ΄

οἰκίαν ἐκείνην, καὶ ἐ-
-σται· καὶ ἦν ἡ πρό-
σις αὐτῆς μεγάλη·
Β· ξβ΄ Καὶ ἀδημονοῦντες ἐπὶ τῷ
λαῷ ἐκείνῳ τοῖς λό-
-γοις τούτοις, ὄχλος πολύς
σοι τοῦ οἴκου ἐπὶ τὴν
διδαχὴν αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων· ὡς οὐ
ϛ΄ χὼς οἱ γραμματεῖς· Γ ξλ΄ θορύβου δὲ αὐτοῦ ὡς

Β ξγ΄ Καὶ ταῦτα ἐν τῷ δὲ αὐτῷ
ὄρους, ἠκολούθησ
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλ
θὼν προσεκύνει αὐ
τῷ λέγων· κέ ἐὰν θέ
λῃς δύνασαί με
καθαρίσαι· καὶ ἐκ
τείνας τὴν χεῖρα
ἥψατο αὐτοῦ λέ
γων· θέλω· καθαρί
σθητι· καὶ εὐθέως

ἐκαθαρίσθη ἀπ' αὐ
τοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησ· ὅρα μη
δενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ
ὑπαγε σεαυτὸν δεῖ
ξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προ
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου κα
θὼς προσέταξεν Μω
σῆς μαρτύριον
κε ε τοῖς αὐτοῖς· εἰσε λ ζ
πορεύετο δὲ μᾶλ
λον ὁ λόγος περὶ
αὐτοῦ καὶ συνήρ
χοντο ὄχλοι πολλοὶ
ἀκούειν καὶ θερα
πεύεσθαι ὑπ' αὐ
τοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθε
νειῶν αὐτῶν· αὐ
τὸς δὲ ἦν ὑπο-
-χωρῶν ἐν τοῖς
ἐρήμοις καὶ προ
σευχόμενος· καὶ
ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν καὶ αὐτὸς
ἦν διδάσκων· καὶ
ἦσαν καθήμενοι
φαρισαῖοι καὶ νο
μοδιδάσκαλοι οἱ
ἦσαν ἐληλυθότες
ἐκ πάσης κώμης
τῆς Γαλιλαίας καὶ
Ἰουδαίας καὶ Ἰερου
σαλήμ· καὶ δύνα
μις κυρίου ἦν εἰς
τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
φέροντες ἐπὶ κλί
νης ἄνθρωπον ὃς

κατόμταρχοσέ
φη·κέ·οὐκείμὶἵκα
μοσὶμαμουὑποὸ
τὼνφάλμωείστελ
θησ·ἀλλὰνμόμῶ
ᾴτοὶτελόγωικαὶαι
θήσῳαὸσαισι·
καὶταρᾴμὰμόσᾴ
μὶὅτιοὸὀξουσίαμ.
χώμὶὑοδόμαυ
ᾴρατιοῦτας·καὶ
λᾴνὼτούτοοπρᾴ
θητι,καὶτοορᾴᾳς.
καὶἀλλὰνδέχου
καὶδέχθαι·ἐὰν
δούλωμουμου·ποίη
σομτοῦ·ρ,καὶποιᾷ·
ξε ἀκούσασδὲὁἱc̄ε̄
θαύμασε·καὶᾷ
πετοῖσἀκολουθᾷ
σὶμ·ἀμὴνλᾴνω
ὑμῖν·οὐδὲἐντοῦ
ἰηλτοσαύτηνπὶ
ᾴτὶνεὗρμ·

Λάωδὲὑμῖν·ὅτὶπολ ξη ε
λοὶἀποἀμαπολῶν
δυσμᾶ,μὲξουσὶ,ἰσᾶμ
κλιθήσονταιμετὰ
ἀβρααὰμκαὶἰσαακ
καὶἰακὼβἐντῇ
σὶλᾷαὐτοῦ·
οἱδὲὑοὶτῆcβαcὶλεὶ
ἐκβληθήσονταὶεἰc
σκότοcτὸἐξώτερο·
ἐκεῖἐcαὶὁκλαυθμὸ
καὶὁὀρυγμὸτῶνὀ
δόντων·καὶᾗπερ
ὁἰc̄τοῦἑκατονταρχη· ξξ ι
ὑοαλεκαὶὡcεἶπε
νcαcἐμηθήτωcοὶ·
καὶἰαθὴτωcαὶcαὐ
ἐντῇὡραὲκείνῃ·
καὶὑοοτρέψαcὸ
ἑκατονταρχηcᾶc
τοὺοἴκουαὐτοῦὴ
αὐτῇτῇὡρᾳἐλθὲ
τὸνπαῖδααὐτοῦ

ιθ περὶ τῆς περὶ τοῦ πλήθους.

κ περὶ τοῦ μὴ δεῖν περὶ δίκαιον ἀφ

ὑγιαίνομεν. πῆ ε λίμνοὐρέλαιβ.

Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. ε καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ

ἐπὶ κλίνης παραλυτικὸν βεβλημένον ἐπὶ κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς

τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον ἀφίενταί σου

αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·

οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν·

ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν

εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ

περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε

ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς

ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ

ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ι Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ

τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι.

καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν

τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο

τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ

διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ

ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί

ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους

ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ

Ἰωάννου λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά,

οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ

δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν

ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ

νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους

ἀγνάφου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ

ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς

ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος

ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς

ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος

αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ

μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν

καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ

αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν

ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν

μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς

καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν

οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον

ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει.

καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησεν

τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη

εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν

δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυίδ. ὅτε δὲ

ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ

Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί,

κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν

γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες

διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ

προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος

τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες·

οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ

ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς

τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν

καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον

καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη

περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ

ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς

πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ

ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

προσ τον άνδρα τον λθόν
Καὶ θαύμαι τὸν πρᾶον
μου· οὐδὲ ἰσ̄ ἅ περ
αὐτοῦ· ἀκολούθη
μοι· ἁβραὰμ τοὶσ με
ρεσιν θαύμαι τοὺσ
ἑαυτοῦ μμερεσιν. ἢ
Καὶ ἐμμαρτήσαι εἰσ
ἅς τοῦ τοῖον. ἢ μοὶ λέ
θη σαν αὐτοῦ οἱ μαν
θηται αὐτοῦ· ἰσ̄ ἰδὲ
σῆσμὸσ μέγασ ἐ
γένετο ἐν τῇ θαλάσ
σῃ ὡσ τε τὸ πλοῖον
καλύπτεσθαι ὑ
πὸ τῶν κυμάτων·
αὐτὸσ δὲ ἐκάθευ
δε· Καὶ προσελθόν
τεσ οἱ μαθηταὶ ἠ
γειραν αὐτὸν· λέ
γοντεσ· κ̄ε̄ σῶσον ἡ
μᾶσ ἀπολλύμε
θα· καὶ λέγει αὐτοῖσ·

τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπι
στοι· τότε ἀναστὰσ ἐπε
τίμησε τοῖσ ἀνέμοισ
καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ
ἐγένετο γαλήνη μεγά
λη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ
μασαν· λέγοντεσ·
ποταπόσ ἐστιν οὗτοσ·
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ
ἡ θάλασσα ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· Καὶ ἐλ ἐλθὼν εἰσ τὸ πε
θὼν εἰσ τὸ πε ραν· εἰσ τὴν χώραν
ραν· εἰσ τὴν χώραν ιβ
τῶν γεργεσηνῶν, ὑ
πήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι
ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι χα
λεποὶ λίαν· ὥστε μη
δένα ἰσχύειν παρ
ελθεῖν διὰ τῆσ ὁδοῦ
ἐκείνησ· καὶ ἰδοὺ ἔ
κραξαν λέγοντεσ·

τὴν μερίδα σοι νιὲ δ̅
θῦ· ἦλθε ὡδε περ α̅
ροῦμεν σαμίσαι ἡμᾶς·
ἦμβδ̅ μαιρα μὲ πάω
τῶν ἀλε λ̅ χοίρων πλ
λῶμ μοσκομβύκ· οἱ
δὲ δαίμονες· τοῦ ρε
καὶ λοιμὸν αὐτὸν λέ
γοντες· φέκμαὶ λλᾶς
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡ
μῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λ̅ ὁ̅ ϗ̅
ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελ
θόντες ἀπῆλθον εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρ
μησε πᾶσα ἡ ἀγέ
λη τῶν χοίρων κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἀπέ
θανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκο

τὸ ἐφύλον· ὡς ἀπὸ
θόντος δὲ τῶν πο
λλῶν δαιμονιζομέ
νων καὶ πολλοὶ τῶν
δαιμονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πό
λις ἐξῆλθεν εἰς
τὴν ὑπάντησιν τοῦ ἰῦ· καὶ ἰ
δόντες αὐτὸν πα
ρεκάλεσαν ὅπως
μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν· ϗ̅ ϗ̅ κ̅ καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον,
διεπεράσθη καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· τε
καὶ ἰδοὺ προσέφε
ρον αὐτῷ παραλυ
τικὸν ἐπὶ κλίνης
βεβλημένον· καὶ
ἰδὼν ὁ ἰ̅ σ̅ τὴν πί
στιν αὐτῶν, εἶπε τῷ π̅
ἐλλυτικῷ· θάρσει
τέκνον· ἀφίενταί

σοι αἱ ἁμαρτίαι σ̄.
Καὶ ἰδοὺ τινὲς τῶν
γραμματέων, εἶ
πον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτος βλασφημεῖ.
καὶ ἰδὼν οἱ Ἰησοῦς τὰς ἐν
θυμήσεις αὐτῶν, εἶ
πεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐν
θυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί ἐστιν εὐ
κοπώτερον εἰπεῖν·
ἀφέωνταί σου αἱ
ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν·
ἔγειραι καὶ περι
πάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας, τότε λέ
γει τῷ παραλυτικῷ·
Καὶ ἔγερθείς, ἆρον
τὸν κράβαττόν σου καὶ

ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
σου· καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆ
λθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ
ὄχλοι ἐθαύμασαν
καὶ ἐδόξασαν τὸν θν
τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀν
θρώποις. ιβ κυ τῇ β̄ τῶν ν̄ηστειῶν
Καὶ παράγων ὁ Ἰ̄ς̄
κάθεν, εἶδεν ἄνθρω
πον καθήμενον ἐπὶ τὸ τε
λώνιον· ματθαῖον
λεγόμενον· καὶ λέ
γει αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι. Καὶ ἀναστὰς,
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀ οβ β
νακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολ
λοὶ τελῶναι καὶ ἁ
μαρτωλοὶ ἐλθόν
τες, συνανέκειντο τῷ
Ἰ̄ καὶ τοῖς μαθη

αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ τῶ
οἱ φαρισαῖοι εἶπον
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· διατί μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν·
Β ογ. Ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας εἶπ
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ
χουσιν οἱ ἰσχύοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κα
κῶς· πορευθέν
τες δὲ μάθετε τί ἐ
στιν ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλ
θον καλέσαι δικαί
ους ἀλλὰ ἁμαρτω
λοὺς εἰς μετάνοιαν· τῇ
ὡ κυρ ἐκλ ἀφ Τότε προσέρχον
ται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου· διατί
ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισ
μηδὲ σὺ ποιεῖς, οἱ

δὲ μαθηταί σου μὴ
νηστεύουσι· ἔφη πρὸς αὐ
τοὺς ὁ ἰς· μὴ δύνανται
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ
φῶνος πενθεῖν, ἐ
φ' ὅσον μετ' αὐτῶν
ἐστιν ὁ νυμφίος, ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέραι ὅ
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τό
τε νηστεύσουσιν· οὐ
δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλη
μα ῥάκους ἀγνάφου
ἐπὶ ἱμάτιον παλαι
όν· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐ
τοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματί
ου, καὶ χεῖρον σχί
σμα γίνεται· οὐδὲ
βάλλουσιν οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαι
οὺς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυν
ται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶν

ιε΄ π. τ. Θυσ. τ. ἀρχισυναγ. Γ΄
ιϛ΄ π. τ. αἱμορροούσ. :

ἐκχύννεται. καὶ οἱ
οἰκοδομοῦντες. ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ λαοῦ
λοιμῷ ἐν αὐτοῖς, ἐν τῷ
ἀρχιερατεύειν ἐλθὼν
προσκυνῆσαι αὐτῷ.
λέγων· ὅτι ἐτελεύτησεν
τὴν θυγατέρα μου ἀρτι· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖ
ρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ
ζήσεται· καὶ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ. ἠκο
λούθησεν αὐτῷ·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱ
μορροοῦσα δώδε
κα ἔτη· προσελθοῦ
σα ὄπισθεν, ἥψα
το τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐ τ.
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυ
τῇ· ἐὰν μόνον αὐ

ψωμαι τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ, σωθήσομαι.
Ὁ δὲ Ἰησ. ἐπιστραφεὶς καὶ
ἰδὼν αὐτὴν εἶπε·
θάρσει θύγατερ· ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε.
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.
Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησ. εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἀρχοντ. τ.
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ
λητὰς καὶ τὸν ὄ
χλον θορυβούμενον
λέγει αὐτοῖς· ἀνα
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέ
θανεν τὸ κορά
σιον, ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξε
βλήθη ὁ ὄχλος· εἰ
σελθὼν ἐκράτη
σε τῆς χειρὸς αὐτ.
καὶ ἠγέρθη τὸ κορά

ιε΄ πε΄ τῶν β΄ τυφλῶν:

σιον· Καὶ ὀξὺ ἦλθεν ἡ
φήμη αὐτῶν, ὡς οὐ
δεὶς τῶν ἐκείνων· πε΄
ιε΄ ϛ΄ ιζ΄ ιη΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
ιε΄ οε΄ κε΄ Καὶ παράγοντι τῷ
Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐ
τῷ δύο τυφλοὶ κρά
ζοντες καὶ λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
Δαυίδ· ἐλθόντι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν, προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ τυ
φλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς
οἱ Ἰησοῦς· πιστεύετε
ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆ
σαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κύριε· τότε ἥψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐ
τῶν λέγων· Κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν γε
νηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀ
νεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· ὁ δὲ
ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς

οἷς ἔλεγον· ὁρᾶτε
μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν
ἐν ὅλῃ τῇ ἐκείνῃ
Αὐτῶν δὲ ἐξερχο
ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον
δαιμονιζόμενον·
καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου, ἐ
λάλησεν ὁ κωφὸς·
καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι λέγοντες·
οὐδέποτε ἐφάνη
οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ· οἱ
δὲ Φαρισαῖοι ἔλε
γον· ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ
βάλλει τὰ δαιμόνια·
β΄ οε΄ Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς πόλεις πάσας
καὶ τὰς κώμας·

διδάσκωμεν ταῖς
σωφρονούσαις
καὶ κρείττονες τὸ
ἀναπείθειν τὰς ἀ
πειθεῖς. καὶ θερα
πεύωμεν πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν
καὶ λαὸν ἐμόν λαὸν
καὶ πολλοὶ ἔκ
θηνται αὐτόν. ιβ
δώδεκα τοὺς ὀνο
ματα τῶν ἀπο
στόλων τῶν
ἁγίων καὶ μακα
ρίων ἀποστόλων
αὐτοῦ. ὧν τὰ ὀνό
ματα ἐστὶ ταῦτα
πρῶτος σίμων ὁ
λεγόμενος πέ
τρος καὶ ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἰάκωβος ὁ τοῦ ζε
βεδαίου καὶ ἰωάν
νης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ φίλιππος
καὶ βαρθολομαῖος
θωμᾶς καὶ μαθ

ὁ τελώνης καὶ
τάδε τὸν θαδδαῖον
ἀπόστολον αὐτοῦ. καὶ περὶ κα οθ
λάμψωμεν τοὺς δώδε β
κα μαθητὰς αὐτοῦ,
ἐδόθη αὐτοῖς ἐξου
σία πνευμάτων
των. ὡς τε ἐκβάλλειν
αὐτὰ καὶ θεραπεύ
ειν πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
τοῦτο δὲ δώδεκα ια β
τὸ λῶμεν τὰ ὀνόματα
τῶν. πρῶτος
σίμων ὁ λεγόμενος
πέτρος. καὶ ἀνδρέ
ας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ἰα
κωβος ὁ τοῦ ζεβε
δαίου. καὶ ἰωάν
νης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ. φίλιππ
ος καὶ βαρθολομαῖ
θωμᾶς καὶ μαθ
ος ὁ τελώνης.

ἰακώβου τοῦ ἀλ
φαίου. καὶ λεβ
ὁ καὶ κληθεὶς θα
δδαῖος. σίμωνα
μανίτην. καὶ ἰού
δαν ἰσκαριώτην. ὃς
παρέδωκεν αὐτόν.
τ πε · τούτους τοὺς δώδ
καὶ παρήγειλεν
ἰσ· μὴ ἀπελθεῖν
αὐτοῖς. λέγων μὴ
ὁδὸν ἐθνῶν ἀπέλ
θητε. καὶ εἰς
πόλιν σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε. πορεύ
εσθε δὲ μᾶλλον πρὸ
τὰ πρόβατα τὰ ἀπ
ολωλότα οἴκου ἰσ
ραήλ.
πορευόμενοι δὲ κηρύ
σσετε λέγοντες. ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

θεραπεύετε ἀσθε
νοῦντας. νεκροὺς
ἐγείρετε. λεπροὺς
καθαρίζετε. δαι
μόνια
ἐκβάλλετε. δωρεὰν
ἐλάβετε. δωρεὰν
δότε. κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ
ἄργυρον. μηδὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζω
νὰς ὑμῶν. μὴ πή
ραν εἰς ὁδὸν. μηδὲ
δύο χιτῶνας. μη
δὲ ὑποδήματα μη
δὲ ῥάβδον. ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστί.
εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
ἢ κώμην εἰσέλθη
τε. ἐξετάσατε τίς ἐν
αὐτῇ ἄξιός ἐστι. κἀ
κεῖ μείνατε. ἕως
ἂν ἐξέλθητε. εἰσερ
χόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν. ἀσπάσα

δουλάρια ἀπορτίλλειν πη̃ ϛ΄
ὑμᾶς ὡς πρόνοιαν
ἐμιεῖσθε λύκοων. γί
νεσθε οὖν φρόνιμοι
ὡσεὶ ὄφεις. καὶ ἀκέ
ραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
προσέχετε δὲ ἀπὸ τ̃ πη̃ Β
ἀνθρώπων. παραδώσουσι
γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ
δρια. καὶ ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς αὐτῶν μα
στιγώσουσιν ὑμᾶς.
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθή
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ.
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
ὅταν δὲ παραδιδῶσιν πη̃ Γ
ὑμᾶς, μὴ μεριμνή
σητε πῶς ἢ τί λαλή
σητε. δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τ̃ ὥρᾳ
τί λαλήσητε. οὐ γὰρ

τοῦτο ἐστὶν τὸ δεῖπνον τοῦ κ̃υ̃ ἐν ᾧ ἐσθίει μακάριος ὁ ἐσθίων ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ̃υ̃.

ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλα ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλεῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνιοῦσιν· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.

ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπαν αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησίν· οὔ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστιν μὲν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί ἄγγελοί εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους πάντας, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐλθὼν εἰς τὰ ὅρια αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν καὶ ἀπέθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίοις δὲ ἀγομένοις τοῦ Ἡρῴδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ, ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς φησίν· δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἐνεχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρτους λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.

καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν.

τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες· διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· ταῦτά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· ἐλέησόν με, κύριε, υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν· ναί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἕτερα πολλά, καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, καὶ χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ.

ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγαδάν.

καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε· εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν.

καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους λήμψεσθε; οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σπυρίδας λήμψεσθε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαρι

ὑμᾶς ἀεὶ δὲ οἱ λαοὶ λέγ-
τες· ἐλλὰ τὸ σωτῆ-
τοῦ πρεσβυτέρου τὸ λαὸν
λοιμῶν ἡμῶν· παρ-
δοὺς δὲ ἀδελφὸς ὁ
δελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· ἐ-
σθήσονται ἐπ'
καὶ ἐπὶ πορφ-ρὶ θαμ-
τοὺς ἐσθῆτι μὴ σὺ μεμ-
ὑπὸ τοῦ πάντων δια-
τὸ ὄνομά μου· ὁδὸ
ὑποδήματα δὲ τε
λος, οὗτος σωθή-
σεται· ὁ δὲ παρα-
διώξουσιν ἡμᾶς ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ,
φεύγετε εἰς τὴν ἄλ-
λην· ἀμὴν γὰρ λέ-
γω ὑμῖν, οὐ μὴ τε-
λέσητε τὰς πόλεις
Τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
λον· οὐδὲ δοῦλος
ὑπὲρ τὸν κύριον αὐ-
τοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθη-
τῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ
διδάσκαλος αὐτοῦ
καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ
κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν
οἰκοδεσπότην ἐβε-
βούλεκαλεσαν, πό-
σῳ μᾶλλον τοὺς οἰ-
κιακοὺς αὐτοῦ· μὴ
οὖν φοβηθῆτε αὐ-
τούς· οὐδὲν γάρ ἐστι
κεκαλυμμένον, ὃ
οὐκ ἀποκαλυφθή-
σεται· καὶ λεγόμενον
ὑμῖν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς

ἀκούσατε, κηρύξατε
ὅτι τοῦμὴ δοῦναί σε.
ὡς μὴ φοβηθεὶς ἀπὸ
τῶν λεγόντων μου
λεπτὸς ἔσομαι. τὴν δὲ
ψυχήν μου δώσω
λεπτὸς εἶναι. φο
βηθήτω δὲ μᾶλλον
τὸν δυνάμενον
ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γε
μῇ. οὐχὶ δύο στρουθί
α ἀσσαρίου πωλεῖται;
καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ τῆς γῆς
ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὑμῶν
δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶσαι
ἠρίθμηνται. μὴ οὖν φοβηθῆτε·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς.

κ΄

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολο
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπρο
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο
λογήσω κἀγὼ ἐν αὐ
τῷ, ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί κβ΄ β
με ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐ
τὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε κβ δ
τι ἦλθον βαλεῖν εἰρή
νην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ
κ ἦλθον βαλεῖν εἰρήν
ην, ἀλλὰ μάχαιραν.
ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς
καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς.
καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώ

κ̄ π̄ τ̄ λ̄ ιω ασλεῖ παρίω :

οἱ οἱ Κἰαι οἱ αὐτοῦ.
ε̄ ϙ̄ δ̄ Ὁ φιλοῦμ σε σὴ μρᾶ
ὑποδὲ ἐμὸ, οὐκ ἄξι
μου ὑξιος· καὶ ὁ φιλ
ῶν ὑὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ϛ̄ ρ̄
ἐμὲ, οὐκ ἄξί μου ὑξιος.
Καὶ ὃς οὐ λαμβάνι
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ὃς ἀ
κολουθᾷ ὀπίσω μ̄ου,
οὐκ ἄξί μου ἀξιος.
ϛ̄ ϙ̄ ζ̄ Ὁ ἀρᾶς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσ
αὐτὴν· καὶ ὃς ἀπ
λέσας τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ ἕνεκέ μου, εὑρή
ζ̄ ϙ̄ ἡ αὐτήν· Ὁ δεχόμ
ὑμᾶς, ἐμὲ δέχ
ται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμ
ενος, δέχ
ται τὸν ἀποσ
ταλέντά με· Ὁ δεχό
η̄ ϙ̄ θ̄ μενος προφήτ
ἐς ὄνομα προφήτ
ου, μισθὸν προφήτ

λήψεται· καὶ ὁ δέ
χόμενος δίκαιον
ἐς ὄνομα δικαίου,
μισθὸν δικαίου λή
ψεται· Καὶ ὃς ἐὰν
ποτίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ·
μόνον ἐς ὄνομα
μαθητοῦ, ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπο
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐ
τοῦ.
ῑ ρ̄ Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέ
λεσ
ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τ
δώδεκα μαθητ
αὐτοῦ, μετέβη ἐκ
θεν τοῦ διδάσκ
ειν καὶ κηρύσσειν ἐν
ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
ιᾱ ρ̄ ᾱ Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ
τὰ ἔργα τοῦ Χῦ·
πέμψας δύο τῶν μα

τ̄ κ̄ περὶ εἰκὼν ἀκούω οἱ ὧν· τ̄ ιᾱ τ̄ ρ̄ β̄
δοὺς ἀς ἐξ̄ τ̄ ἡμικφ̄ ν̄ φ̄ χ̄ λ̄

θητῶν μαθητῶν, ἢ πῶς
αὐτῶν· σὺ δὲ ἐλθὼν προσ
εύχου μόνος, κἂν ἕτερον προσ
δοκᾷς μόνον· καὶ ἀνάπαυσον
μᾶλλον τὸν ἵππον, ἢ πόνει
αὐτοῖς· πορευθεὶς
τῶν ἀναστείλαν
τῶν ἰῶ, οὐ ἀκούσῃ
καὶ ἡλεήσθης· τὸν
φιλοῦντα μᾶλλον
σὺ, ἢ χορηγοῦντα πρὸς
ταῦτα· λέγει οὖν
καθαρίζομαι καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι·
μῶροι ἀναίρονται.
καὶ πτωχοὶ ἀγα
γελίζονται· ὃ μᾶλ
λον καρίσασθαι δύναται
μὴ ὅτι καὶ δωρεὰν
δέ μοι· τοῦτον
δὲ προσκαλοῦμαι,
κἂν ἑξακοσίοις ἅρμασι
τοῖς ὄχλοις περὶ

ἰῶ· τί δὲ ἦλθεν ὁ
τελώνης προσευξάμενος
θαι, καὶ λαμὼν ὑπὸ
λύπης ἐξῆλθε δεδι
καιωμένος; ἀλλὰ τί δὲ ἦλθεν
δεῦρο· ἀμοιρεῖν μᾶλλον
κοινωνίας ἱερατικῆς
φιλοσοφήσων; ἰδοὺ
οἱ τὰ μᾶλλον καὶ φο
ροῦντες, ἐν τοῖς οἰ
κοις τὸν μισθὸν λή
ψονται· ἀλλὰ τί δὲ ἦλ
θεν δεῦρο· προφήτης;
μᾶλλον ἡμῖν ἐστὶ
τὸν ἀστέλεχον πρὸ
φητοῦ· οὗτος γὰρ ρπ̄ Β
ἀπὸ τοῦ ἀκράτου.
ἰδοὺ δὲ καὶ πορεύ
τὸν ἀστέλεχόμενον πρὸ
τοῦ προσώπου σου·
ὃς καταισκάπτει
τὴν ὁδόν σου ἐμπρο
σθόν σου· ἀμελῶ λέ ρλ̄ Γ

ἡμῖν· οὐκέτι γὰρ
ὑμνῶμεν τοῖς ἔργοις
κακῶς μᾶλλον ἢ τῷ
βασιλέως· ὁδὲ μι-
κρότερος ὑμνεῖται
σιλφίου τοῦ μείζονος
μᾶλλον αὐτοῦ ἐστιν·
ε ρϐ Ἀ τὸ δὲ τοῦ μεγάλου
ἰῶ τοῦ μεγάλου·
ὅσος ἀρτίως μεγάλ-
τοῦ μείζονος ἐλάτ-
του· καὶ μὴ ἀπαλλάξ-
τοῦ λοιποῦ αὐτήν·
ι ρϖ τοῦ γὰρ τοιούτου
φῆ τοῦ λιμοῦ ὁμόσας,
ὅσος ἰῶ τοῦ μεγάλ-
τοσος· ὡς ἀθέλητε
δῶξαι ἐμοῦ, αὐτὸς ἀπ-
ἡλίας ὁ μέγας ὑμῶν
χασθαι· ὁ δὲ χρυσῶ-
ἀκούσῃ ἀκουέτω· πϛ
ε ρξ ἰμὶ δὲ ὁμολογοῦσαν τὴν
π ἐγὼ εἰμι τοῦτον· ὁ

μοῖ αὐτῇ; τοῖς παιδίοις
ὑμῶν ἀνοήτοις καθημέ-
καὶ τοῖς φθορεῦσι
τοῖς ἐταίροις αὐτῆς
καὶ λάροις μὴ κυλι-
σαμένοις, καὶ γὰρ
κορεχίσασθε. ἐθε-
μὴ σαμβυκίσαι, ὡς γὰρ
κέκοφλασθε· ἦλθε
γὰρ ἰῶ μὴ τεσσάρων
μήτε τριῶν, καὶ
γοῦν δαιμόνιον
ἔχει· ἦλθεν ὁ γὰρ τοῦ
ἀνοήτου καθίσαι καὶ πῖ-
μων, καὶ λάροις·
ἰδοὺ ἀνὴρ φάγος καὶ
οἰνοπότης· τελω-
νῶν φίλος καὶ ἁμαρ-
τωλῶν· καὶ ἐδικαι-
θη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
ἔργων αὐτῆς.
π ὅτε ἤρξατο ὁμολογεῖ-
ε ρπ ζωντας πόλεις ἐν

αὐτὸς ἀγέρομ τοαὐτωλῷ
φαιδωναμφς αὐγ̄.
ὁτιοὐμεμβρόκασ
οὐαὶσοιχοραζειμ.
οὐαίσοιιωθσαϊδά.
ὁτιεἰρτύρωλαιαισιδυ
μϊάγβρομτοαὐδωναί
μφς αὐγβρόμεμ/
βρυμῖμ.πασύλαι
αἰμεμσάκκοσκαὶασθε
δυ μεμβρόκασαμ.
Πλημλάρωιμῖμ.τύ
ρωλεαὶσιδυμϊάμε
πτὸ τρομάζαι βρμὶ
μβραλμρίσεωσἀνὺ
μῖμ. Καὶσὺλεαπ
μανοὴμωὴ βάσ τοῦ
οὐῶ οὐμὴ ὑμῶσθης ὡς
ἀὐδουκαταμϊμαι
σθήσκ. Ὁτιἀφέμσο
δόμοισ ἐγέμομτοαὐ
δωναμφσαὐγβρό
μβραιέμσοι, ἐμὴ

μαμὰλῶ μεχεῖτῆς σκ
μεβρμ. τοσῆμλάρω
ὑμῖμὸτιπᾶσοδόμων
δμεπτὸ τβερμάζαιβρμ
πμβραλμρίσεως ἡσοί.
μεκάμοσὺκαιρῷ ἀὺ ρῑ ε
ποκρϊθεὶσὸ ὁ ις̄ ἀπεμ.
δξομαλλοὺμαισοι
σωβρ. πε̄ τοῦσκώλου
Καὶτῆς γης. ὁτιἀπε
κρυψας ταῦταἀπὸ
σοφῶνκαὶσυνετῶν.
καὶἀπεκάλυψασ
αὐτὰνηπίοις. ναὶ
ὁ πρ̄ ὁτιοὕτωσ ἐ
γένετοεὐδοκίαἐμπρο
σθέν σου. πβ̄: ὡσεὶ τπτ̄ τῆς ἡμ̄ τὰ ἀφ̄ ὧν τοὺς δ̄ τοὺς ἀ̄ ἰανν̄ κ̄ ἑξῆς σιους: ἀπ̄: κ̄ τοὺς θ̄ ἀπ̄ μαϊ.
Πάντα μοι παρεδό
θη ὑπὸ τοῦ πρ̄ μου. γριᾱ
Καὶοὐδὲὶς ἐπίγινώσκ
τὸν υἱὸν, εἰμὴὁ πατ̄ρ.
οὐδὲ τὸν πατέρα τίς ἐπὶ
γινώσκ, εἰμὴὁ υἱός.

καὶ ὡς βάμμου λιτ
ὀγὸς αὐτοκλλύσαι·
ῑ ριβ Α ἆπε προσμε τοαμ
τοῦ οἰκο πιῶμ τοῦ
ι ριγ καὶ τοῦ φορτίσμε
μοι, κάγω ἀμαπαύσ
ὑμᾶς· ἄραϲε τὸν ζυ
γόμου ἐφ ὑμᾶς. ϲ
μάθε τε ἀπ ἐμοῦ ὅ
τι πρᾶος εἰμὶ ϲ τῇ
τοῦ καρδίᾳ, καὶ
εὑρήκετε ἀνά
παυϲιν ταῖς ψυχαῖϲ ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγόϲ μου χρη
ϲτὸϲ. καὶ τὸ φορτίον
μου ἐλαφρόν ἐϲτιν· πε
μὲ εἶπεν ὁ κϲ ῥῶ
ῑ ριδ βοηθοῖϲ τοῖϲ
ϲαββάϲιν διὰ τῶν ϲπο
ρίμων· οἱ δὲ μαθη
αὐτοῦ βοτάνας
ἤρξαντο τίλλειν καὶ
χυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ

φαρισαῖοι ἰδόντες
εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ
οἱ μαθηταί σου ποιοῦ
σιν ὃ οὐκ ἔξεστι
ποιεῖν ἐν ϲαββάτῳ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖϲ·
οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐπο
ίησεν Δαυὶδ ὅτε
ἐπείνασεν αὐτὸϲ
καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ·
πῶϲ εἰϲῆλθεν εἰϲ
τὸν οἶκον τοῦ θῦ· ϲ
τοὺϲ ἄρτουϲ τῆϲ προ
θέϲεωϲ ἔφαγεν·
οὓϲ οὐκ ἔξὸν ἦν αὐ
τῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖϲ
μετ᾽ αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἢ τοῖϲ
ἱερεῦϲιν μόνοις· ἢ οὐκ
ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ
ὅτι τοῖϲ ϲάββα
ϲιν οἱ ἱερεῖϲ ἐν τῷ ἱε
ρῷ τὸ ϲάββατον λύ
ουϲι καὶ ἀναίτιοί

φησὶ λάμψδὲ ὑμῖν
ὅτι τοῦ ἱεροῦ μᾶλλον
ἀτιμοῦδε· φλὲ ἀμ̅
κατ τιἀτιμέλεον
θέλω καὶ οὐθυσίαν.
οὐκ ἀμνκατεδικάσα
τε τοὺς ἀναιτίους.
χ̅σ̅ γὰρ ἀτιμὸ υἱὸς τ̅ῦ̅
ἀμ̅ου· ὡς τ̅ῦ̅ σαμαρ̅ῖτ̅ου·
Καὶ μᾶλλον κεῖθε·
ἦλθεμᾶς τλιὸν σφα
γῶν καὶ ἀναιρῶν· καὶ ἰδὲ
ἀμ̅ος ἦν τλιὸν χεῖρα
ἀχρὰν ξηρὰν· καὶ ἵνα
εὕρωσι κατ᾽ αὐτοῦ λέ
γοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς
σάββασι θεραπεῦ̈σαι·
ἵνα κατηγορήσωσιν ς̅ ρι̅ η̅
αὐτοῦ· ὁδὲ φησὶ τῶ
τοῖς· τίς ἄνθρωπος ἔ
ἀμ̅ν̅· ὃς ἕξει πρόβα
τον ἓν· καὶ ἐὰν πέσῃ
τοῦτο τοῦ τοῖς

σάββασιν μᾶλλον
μον, οὐχὶ κρατήσει αὐ
τὸ καὶ ἀναστ̅ῆ· πόσῳ
οὖν διαφέρει ἀν̅ος πρό
βατου· ὥστε ἔξεστι
τοῖς σάββασιν καλῶς
ποιεῖν· τότε λέγει τῶ
ἀμῶ· ἔκτεινον τὴν χεῖ
ρασου· καὶ ἔξέτεινε·
καὶ ἀπεκατεστάθη ὑ
γιὴς ὡς ἡ ἄλλη· τε̅

Ὁ ἰδὲ φαρισαῖοι συμβ̅ ρι̅ζ̅ β̅
λιον ἐλαβον κατ᾽ αὐ̅τ̅
ὄξελθόντες, ὁπως
αὐτὸν ἀπολέσωσιν·
ὁδὲ ἰ̅ς̅ γνοὺς, ἀνεχώρη
σεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολού
θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοὶ· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς πάντας· καὶ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα μὴ φανερὸν αὐ̅τ̅
ποιήσωσιν· ὅπως

(α̅ μ̅ τ̅ χ̅ τ̅ ε̅ν̅ τῶν ε̅ β̅ κ̅ κ̅ α̅ λε̅ύ θη ε̅ ω̅ ι̅ ῦ̅:-

κβ πε τοῦ δαιμονιζομένου φλοῦς καφοῦ:-

τωμερεσθη τὸ ἐκθεμ
διὰ ησαΐου τοῦ προφτ.
λάρυγξ ἰδοὺ ὁ παῖς
μου ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγα
πητός μου εἰς ὃν ἀδό ξ ρκ
κησε ἡ ψυχή μου θή
σω τὸ πνεῦμά μου ἐπ'
τὸν καὶ κρίσιν τοῖς β ρκα
ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ·
οὐκ ἐρίσῃ οὐδὲ κρα
γάσῃ οὐδὲ ἀκούσῃ τις
ἐν ταῖς πλατείαις τὴν
φωνὴν αὐτοῦ· κάλα
μον συντετριμμένον β ρκβ
οὐ κατεάξει· καὶ λί
νον τυφόμενον οὐ
σβέσει ἀλλ' εἰς
ἀλήθειαν ἐξοίσει
τὸν κύριον ἀνα
τελεῖ καὶ οὐ μὴ
σκυθρωπάσῃ οὐδὲ
θραυσθήσεται ἕως
ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς
κρίσιν καὶ τὰ ἔθνη
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐλ
πιοῦσιν· ἐπ' ἰ τ λέω
θω ἀπ' κ ειῶ
πρὸς με ἐλάλησεν
λέγων· ἐπάγαγε
τὸν δαιμονιζόμενον
τυφλὸν καὶ κωφόν.

καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτόν· ὥστε τὸν
φλοῦν καὶ κωφὸν
λαλεῖν καὶ βλέπειν· ς
καὶ ἐξίσταντο πάν
τες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς Δαυίδ; οἱ δὲ φαρισαῖοι
ἀκούσαντες ἔλεγον·
οὗτος οὐκ ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια εἰ μὴ
ἐν τῷ ἐξουσίᾳ
Βεελζεβοὺλ
ἀρχοντι τῶν δαιμο
νίων· εἰδὼς δὲ τοῖς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐ
τῶν εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμε
ρισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ πᾶ
σα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυ
τῆς οὐ σταθήσε
ται· καὶ εἰ ὁ σατὰς τὸν

σαταμᾶι ἐκ καλλῆ.
ἐφ ἑαυτὸν ἐμβρίσθη.
τοσοῦτο πάθησόν
ταὶ βασιλῆα αὐ
τοῦ. καὶ ἡδόησεν μι
ελθε μοὶ λέκαλλο
ωνδαιμόνιαν. οἱ δὲ
μεσμὶ τινὶ ἑκαλέ
λουσι. διατοῦτο ἀν
Τοὶ μεσμόσομαι μοι
ται· ἡδὲ ἐμπαθῶ
ἐλθὲ ἑκαλέσατὸν δαι
μόνιαν. ἆρα ἐφθα
σεμέφ ἡμᾶς καιρὶ
λῆαι τοῦθῦ· ἢ πολὺ
δύναται τις ἡσυχθ
ᾆς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰ
σχυροῦ. καὶ τὰ σκέ
αὐτοῦ διαρπάσαι.
ἐὰν μὴ πρῶτον δή
σῃ τὸν ἰσχυρόν. καὶ τό
τε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει. τί

ιβ΄ ὁ μὴ ὢν μετ ἐμοῦ κα
τ ἐμοῦ ἐστί· καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ ἐμοῦ.
σκορπίζει. διὰ τοῦτο ρκγ̄ β̄
τολέγω ὑμῖν. πᾶσα
ἁμαρτία καὶ βλα
σφημία, ἀφεθήσε
ται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ
πνεύματος βλασφημία.
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴ
πῃ λόγον κατὰ τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή
σεται αὐτῷ· ὃς δ᾽ ἂν εἴ
πῃ κατὰ τοῦ πνς τοῦ
ἁγίου. οὐκ ἀφεθήσε
ται αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ
αἰῶνι· οὔτε ἐν τῷ μέλ
λοντι· ἢ ποιήσατε τὸ ρκδ̄ ῑ
δένδρον καλὸν. καὶ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ καλόν·
ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρὸν. καὶ τὸν καρ

κς ε πρὸς αὐτοὺς σημεῖον·

τοῦ αὐτοῦ σαμπσὸν· ϛτ ὅτε ἀνεθεωρήθησαν τὰ
ὀκτὰ ἀρτοὶ τοῦ τὸ ρκε μὲν τῶν μεταμελέων
διὰ μὴ γινώσκειν· καὶ φαρισαίων λε
γεννήματα ὄχεδνων· γομφ. διδάσκαλε.
τοῦτο δὲ ἐνόησαν ἀπὸ θέλομεν ἀπὸ σοῦ
θαὶ λαὶ λᾶν· τοῦ μὴ σημεῖόν δῶμεν· ὁδὲ αὐ
ὁμῖν· εἰ γὰρ τοῦτο ἀνεθεωρήθησ. ᾧ πνεῦμα αὐ
ῥῖζ σάρκατος τῆς τοῖς· γενεᾶ τοῦ πονηρᾶ αὐ
καρδίας· τὸ τὸ μὲν ἄλ καὶ μοιχαλὶς σημεῖ
ρκδ λᾶ· ὁ ἀγαθὸς ἀμὸς κ αὐτεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ δοθήσεται αὐτῇ· ᾧ μὴ
κ καὶ ἀγαθαῦ· ὡς τὸ σημεῖον τοῦ αὐ
ὁ πονηρὸς ἀμὸς κ τοῦ· προφήτου· ὡς γὰρ
πονηροῦ θησαυροῦ· ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ
κ καὶ λαῦ λᾷ πονηρεᾷ· κοιλίᾳ τοῦ κήτους
λάβετε ὑμῖν· ὅτι παρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
ῥῆμα ἄρτον ὁ θαὶ λᾶ νύκτας, οὕτως ἔσται
λήσατε δὲ ἐν ὁ υἱὸς τοῦ ἀμοῦ ἐν τῇ
δοῦσαι πρὸς αὐτᾷ καρδίᾳ τῆς· τρεῖς
λόγον ὑμῶν μεριμνᾶν ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτ.
ρκτ ἐκ γὰρ τῶν λόγων σᾷ ἀναχωρήσαντες
δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν ἀμαρτήσουσιν ἐν τῇ
λόγων σᾷ καταδικασθήσῃ· κρίσει μετὰ τῆς γε

μεᾶς ταύτης, ὡς καὶ
ταλαιπώρους αὐτῶν.
ὅτι συμβουλὴν ἐποιήσαντο
κατ' ἐμοῦ — καὶ ἐν
τῇ ὁμιλίᾳ αὐτῶν ὡδε.
Βασιλεὺς σὺν τοῖς
ἔθνεσιν ἐλθὼν
σφάξει ἐν τῇ μιᾷ
ταύτης, καὶ καταλεί-
ψει αὐτῶν ὅτι ἦλθε
ἐκ τῶν πατέρων της
ἀκοῦσαι τὴν σοφί-
αν Σολομῶνος. καὶ ἐν
τῇ ὁμιλίᾳ ταύτῃ
θαρσήσας ἐξελθὼν
ἀπὸ τοῦ ἔθνους, διὰ
χειρὸς ἀνδρὸς
τοῦ Ἰωσήφ καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ. ἐν τούτῳ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ
ἐκοιμήθη ἡ μήτηρ
Σολομῶνος καὶ ἐν τῇ
ἐπανόδῳ αὐτῆς
ἐτέχθη ὁ Σολομών.

Καὶ ἐλθὼν ἀρξάσης
σχολάζοντος τοῦ
ἔθνους ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ
συμβουλὴν ἐποιήσαντο
κατ' ἐμοῦ. τότε
προσέδραμε καὶ λαβὼν
βάρδαν μεθ' ἑαυτοῦ ὡς
τὰ ἑπτὰ ἄνδρας πάντας
τοὺς μετ' ἐμοῦ ὄντας.
Καὶ ἐν τῇ ἐλθόντος, καὶ
τοὺς ἐκεῖ· καὶ γίνε
ται τὰ ὀχήματα τοῦ
λαοῦ ἐκείνου, χάρ
ματα τῶν πρώτων.
τὰ δὲ αὐτοῦ λελοιπὼς ρλνβ
τοῖς τοῖς ὀχλοις ἐ
δούλῳ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐφύλαξαν ὄπισθεν
Σητοὺς τῶν αὐτῶν
λελῃσθαι ἐν πεδίοις
αὐτῶν· ἰδοὺ μικρὸν
καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔρχε

ἀφήκασι λητοῦντες·
λαλῆσαι· ὁδὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπε τοῦτο τί
αὐτῶ· τὶς ἀτιμία μου.
ὅτι μόνος εἰμὶ οἰκδε
φοίμου· καὶ ἐκτάμας
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὅτι
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν· ἰδοὺ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς
τις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός
μου ἀδελφὸς καὶ ἀ
δελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.
β μὲ τὴν μίαν εἰκείμη
ὄξελθὼν οἴκοις ἀπὸ τῆ
οἰκίας. Καθῆτο παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ
συνήχθησαν πρὸς αὐ
τὸν ὄχλοι πολλοὶ· ὡς
τε αὐτὸν ἐμβάντα πλοῖον
ἐμεῖναι τὴν καθῆσθαι·

Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦν πρὸς
αὐλιζόμενος πρὸς τὴν
λησον αὐτοῖς πολλὰ
ἐν παραβολαῖς λέγ.
δὺ ὄξηλθε ὁ σπείρων.
τοῦ σπεῖραι· ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁ
δὸν· ὃ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτό.
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη· ὅπου
κ ἐ χε πολλὴν· ὃ
αὐθέως ἐξανέτειλε
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατεί
λαντος, ἐκαυματίσθη· ὃ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν,
ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάν
θας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπε
πνίξαν αὐτά· ἄλλα

δὲ ὅσοι ἐμὸν πιστὸν
τὴν καυχῶ. καὶ εἶδόν
δουλαρσον· ὁ μὲν
ἕκατόν· ὃν δὲ ἑξήκοντα·
ὃν δὲ τριάκοντα· ὃς
χωρεῖται ἀκούσῃ αὐ
κουέτω· καὶ τερφος
θούτου οἱ μαθηται·
ἤτοι μὰ αὐτῶ· διατί
ὁμ τοῖς ἀμαρτωλοῖς χω
λῶς αὐτοῖς· ὃν δὲ λὴρ
ιωθῶς, εἰ τοῦ μὰ αὐτῆ·
ὅτι ὑμῖν δέδοται τὸ
μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται·
ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσῃ
αὐτῶ καὶ περισσευ
θήσεται· ὅστις δὲ οὐ
κ ἔχῃ καὶ ὃ ἔχει ἀρθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ·

Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς λαλῶ αὐτοῖς·

βλέποντες οὐ βλέπουσι· καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι οὐδὲ συνιοῦσι· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐκ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶ ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς· ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι

ὅτι ἀκούουσιν· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύ-
μησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖ-
ζετε, καὶ οὐκ εἶδαν·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν·
β ρλε ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν
τοῦ σπείροντος· παντὸς
ἀκούοντος τὸν λόγον
τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος, ἔρχεται
ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπά-
ζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ
δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων· καὶ
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

λαμβάνων· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαι-
ρός ἐστι· γενομένης
δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων· καὶ ἡ μέρι-
μνα τοῦ αἰῶνος
τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου συμ-
πνίγει τὸν λόγον καὶ
ἄκαρπος γίνεται· ὁ
δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς, οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκού-
ων καὶ συνιείς· ὃς δὴ καρ-
ποφορεῖ καὶ ποιεῖ·
ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξή-
κοντα· ὃ δὲ τριάκον-
τα· ὁ ἔχων ὦτα ἀ

ς΄ κούειμ. ἀκουέτω. πε
λλκμ. τσαραπλησίως
τσαρέθηκεν αὐτοῖς.
λάμψω. ὡς μαιῶθη
ἡ μασιλεία μου,
ἀμὼν ἀσυμφερμίτικε
σθε ἐμοὶ ἀφ'
αὐτοῦ. ἐμὲ τὸν κα
θάλημα τοιοῦτον
ἠλθεν αὐτοῦ ὁ ἀφέ
λαι ἕνα ἐξ ἐμῶν
ἀμὰ μᾶλλον τοῦσι τ
Καὶ ἀπῆλθεμ. ὁ τε
δὲ ἐμλάβησεν ὁ χο
τος καὶ λαρπασόμε
τοιήσε, τότε ἐφα
μὴ καὶ τὰ ζιζάνια.
τσρῶσε λθόμτων δὲ
οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδε
σπότου, εἶπαν αὐ
τῷ. κύριε. οὐχὶ κα λὸν
σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
σῷ τόσον ἀλεῶς; πό
θεν οὖν ἔχει τὰ ζιζά

μῖν. οὐδὲ ἐφ ἑαυτοῖς.
ἄφετε ἀμφότερα τοῦτο ἐ
ποίησεμ. οἱ δὲ δοῦ
λοι τοῦ οἰκοδεσ
πότου αὐτῶ. θέλ
ομεν οὖν ἀπ ἐλθόμτες
συλλέξωμεν αὐτά;
οὐδὲ ἐφη. οὔ. μή πο
τε συλλέγοντες τὰ ζιζά
νια, ἐκριζώσητε ἅμα
αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφε
τε συναυξάνεσθαι ἀμ
φότερα μέχρι τοῦ θε
ρισμοῦ. Καὶ ἐν καιρῷ
τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς
θερισταῖς. συλλέξα
τε πρῶτον τὰ ζιζάνια
Καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς
δέσμας, πρὸς τὸ κατα
καῦσαι αὐτά. τὸν δὲ
σῖτον, συναγάγετέ εἰς
τὴν ἀποθήκην μου.

Ἄλλη παραβολὴ ρλβ Β
παρέθηκεν αὐτοῖς λέγ.

ὁμοίαν αὐτὴν ἐποίησεν πᾶ
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάν
τα τὰ ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐστή
σεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ
νος καὶ πρόσταγμα ἔθε
το καὶ οὐ παρελεύσεται
ἕκαστον ἐκ τοῦ προστάγ
ματος αὐτοῦ· καὶ εἶδεν
ἡ γῆ καὶ ἐνεπλήσθη τῆς
εὐλογίας αὐτοῦ καὶ πᾶν
δένδρον ὡραῖον πρὸς
βρῶσιν καὶ πολὺ τὸ γέν
νημα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
πᾶν ἄνθρωπον ὃν ἔπλα
σεν ἐν αὐτῇ ἐποίησεν
τοῦ γεωργεῖν τὴν γῆν
καθὼς γέγραπται
Ἐξαπέστειλεν ὡς
πρωὶ τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο
αὐτοὺς καὶ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς ἐκ μέσου τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ
ἐποίησεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς
ποίμνιον βοῶν
καὶ ἐμνήσθη τῶν
λόγων τῶν ἁγίων
αὐτοῦ τῶν πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν
τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τοὺς ἐκλε
κτοὺς αὐτοῦ
ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας
ἐθνῶν καὶ κό
πους λαῶν
ἐκληρονόμη
σαν καὶ ἐν
τούτοις δι
καιώματα
αὐτοῦ φυλά
ξωσιν καὶ
τὸν νόμον
αὐτοῦ ἐκζη
τήσωσιν
Ἀλληλούια

ὁμοίαν αὐτὴν ἐποίησεν
τοῖς ἐν παραδείσῳ
λαοῖς τοῖς ὁσίοις·
χωρὶς παραδείσου
οὐκ ἐλάλησεν αὐτοῖς·
ὅτι ἀπὸ τῆς προφητικῆς
ἐνθέου διὰ τοῦ προφήτου·
λέγομεν· ὁμοίαν αὐτὴν
παραδείσῳ λαοῖς τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ ἐποίησεν
περιφράξωμεν αὐτὴν καὶ
περιβάλωμεν αὐτὴν καὶ
τοῦ κόσμου·
πότε ἀφῆς τοὺς ὁσίους
ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἵσ· καὶ περισκέψομαι
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγοντες· φράσομεν
μὴν τὴν παράδεισον
τοῦ ζιζανίου τοῦ ἀ
γροῦ· ὃς ἀπολιθήσ
ᾗ τὸ σπέρμα αὐτοῖς· ὁ σπεί
ρων τὸν καλὸν σπόρον
ἁγίους τοῦ ἀγροῦ·
ὃς τὰ ὄρη τοῦ ὑψηλοῦ

τὸν δὲ Καλομάντιν
οὗτοι δὲ σιμοὶ γὸ τὰς
βασιλέας· τὸν δὲ
γι γαμψὸν αὐδὲ σιμὸν γὸ
τοῦ τὸ μικροῦ· ὃν δὲ
ἐχθρὸς ὁ πατὴρ ὢν
τοῦ, ἀτιμόδιαιμος·
ὃν δὲ θρεῖσμος, σπλε
λέα τοῦ αἰσχρὸς ἐ
στιν· οἱ δὲ θρεῖται.
ἀγέλοι δὲ σιν· ὡς σπλ
ὧν συλλάμβανε τὸν
γι γαμψὸν λεπτὸν περὶ
καίεται, οὗτος δὲ λέ
γεται τὸ σωλε λέα τὸ
αἰσχρὸς τούτου· ἐ
πὸ δὲ σιμὸς τὸ
ἀμοῦ τοὺς αὐτελέν
αὐτοῦ· ὃς συλλάβῃ
σιν ἐκτὸς ἂν λείπῃ
αὐτοῦ τὸ πάτερα τὸν
σκάμβλαν· ὃ τὸ δὲν
πολλῶν τὰς τὴν

ἀμοιότατον· λεπτὸν
σιν αὐτοῖς δὲ τὸν καὶ
μικρὸν τοῦ πατρός· ἐ
κεῖνα δὲ αἰσχλαυθμὸ
καὶ ὀμφυτὸν τὸ πό
δον τὸν· τοῦτο οἱ δίκ
ολ σκλαμψὸν σιν ὡς ὃ
λίος ἐρτὴν λαπλέα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὁ
σχυρῶν τὰ σκούτα
Κουδρὸν πάλιν ὁ
μοίαν δὲ τὴν λαπλ
Τὸν ρούν, θησαυρὸν
κεμφυτεμβρύον
γεῦ· ὃν δὲ ρῶν ἀρ
σκεύη· καὶ ἀπὸ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ· ὕστε
ρον καὶ ὅσον ἔχει πο
λύ· καὶ ἀτερπὲς τὸν
ἀτερμόκειμον·
πάλιν ὁ μοίαν δὲ τὴν
σι λέα τὸν μοῦν,
λέν βίμπορον· ἢ

τοῦ ὑπὸ καὶ λοιπὸν μέρ-
γαρίτων. οὐ δὲ ἀρεσθ-
θήσα πολύτιμον λίθ-
γαρίτην. ἀ πλεθῶν.
πέντε πρὸς ἑκατὸν πήχ-
ὅσον ἡ χορηγία αὐ-
τοῦ. τοῦ λίθου ὁ
μοίως δὲ καὶ βασιλέ-
τοῦ μοῦ ὄντος σαπ-
νικὸς θησαυρὸς
λασσαν. καὶ ἐκ παρ-
τοῦ γθόμου σωσαμ
γουσ. ἢ μόνον ἐσφρα-
θη. ἀμαυρώσασα δ
ἐστὶ τοῦ ἁγίου λόγ-
καθίσαι τοῦ σωμ
λόξ αὐτὰ καὶ λαὶ ἡσ ᾱ ρπε
ἀγγέλ. τὰ δὲ σαυτρὰ,
ὀξωτέρα λον. οὗτος
ἑξαετέρτησωτελφα
τοῦ ἁγίου. ὀξελέ
σορ ταὶ οἱ ἀγγέλοις αὐ
φορίοῦσι τοὺς πορν

ρους δικ
καὶ καυλοὺς ἰμάν
ἐστὶν καὶ μόρ τοῦ
τοῦρος. ἐκεῖ δὲ ὁ
κλαυθμὸς ὁ ὑρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων
λέγει αὐτοῖς οἷς. σωκ
κατ ἐκ ταῦτα παρ
λάγουσι μοι αὐτῷ. μαὶ κε.
οὐδ εἰ τοῦ μοι αὐτοῖς.
τὰς γραμμὰ τοῦ θ
ἐστὶν μὰ σὶ λέα μ
οὐῶν. ὁ μὲν οἰκο
λογῶ οἰκοδεσπότ
ὅστις ἐκ μὲ λλ ἐκ
θησαυροῦ αὐτοῦ κ
μὰ καὶ παλαιά.
καὶ ὁ γόμος ὁ τε ἐκ
οἷς τὰς παρ μο λὰς
ταύτας, μὴ ῥεμ κ
θεμ. καὶ ἐλθὼν σ
τὴν περὶ λαὰ ν τοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοῖς

ὁμ τὴν σὰρκα τοῦ τοῦ ἰδοὺ ἐν
τῷ σῷ· οὐ τὸ ἐκπνεῖν
σε δὲ αὐτὸν· καὶ
λάβε· τοῦτο μὲν τοῦ
τοῦ τοῦ σοῦ αὐτῆς
δὲ δυνάμεως· οὐ Βρ
χοῦ τοῦ ἁλμὸ τοῦ
τῆς κτίσεως· οὐ
χὶ μικρὰ αὐτοῦ λάβε
μαρίαμ· καὶ οἱ αὐ
δελφοὶ αὐτοῦ οἱ αἱ τοῦ
μοῦ καὶ οἱ τοῦ σὸς· ὡς
σὶ μέν· καὶ οἱ οὐδὲ·
καὶ οἱ αὐδελφαὶ αὐ
τοῦ· οὐχὶ τοῦ σοῦ
τοῦ ἡ μαίσθησοί; πό
θεμοὶ μὲν τοῦτο τοῦ αὐ
τοῦ τοῦ ταμίτας; ὡς ἐοικ
δουλίζομ τοι ἐμαυτῷ·
ὁδὲ ἰδ ἐὶ τοῦ μαυτῷ
οὐκ ἀτιμοφρήτης
ἀτιμος, ἀμὴ ἐμ τῇ
τοῦ ἐμ αὐτοῦ· ὡς ἐμ

τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· ὡς
οὐκ ἐποίησεν μὲ κύ
ριος μάμης τοῦ πολλὰς, διὰ
τὴν ἀπειρίαν αὐτῶν· ιη ἀτ ἐβδ μὴ
πρὸ τὸ λέπτος ἀπὸ τοῦ τέρους
ἐμὲ κεῖρα τοῦ τοῦ καιρὸ τοῦ
ἡκουσεν μὲ ἐρῶ δικαίοτε
τρά ἐρχῃ τὴν ἀλη
ἰῦ· καὶ ἐ τοῦ τοῖς πῆ
σιν αὐτοῦ· οὗτος ἐστὶν
ἰὼβ ὁ μαστιζόμενος· αὐτὸ
ἡ ἐρέθη λέγοντο τοῦ μυ κῦ·
καὶ διὰ τοῦτο αἰδῆ
μας ἐν ὀργῇ τοῦ ἐν ἐμέρᾳ αὐ
τοῦ· ὁ τὸ ἐρῶ δικαίῳ ρμδ Β
τόσας τομίσω, ἐδίκησε
αὐτὸν· καὶ ἐθεράπευσε
φυλακὴν δὲ αὐτὸν ἐν ἐρῶ
διὰ δαὶ τὴν γυναῖκα
φίλιππον τοῦ αὐδελ
φοῦ αὐτοῦ· ἐλάλει γὰρ
αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν· ὡς
θέλων αὐτὸν ἀπο

ιστεῖναι, ἐφοιμήθη τ
ὄχλον. ὅτι ὡς περὶ τ
αὐτὸν εἶχον. Γεμε
σθὲν δὲ ἀλοιβρίῳ
τοῦ ἡρῴδου. ἀρχὶ
σατοῖ θυγατηρ τῆς τῆ
ρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ.
Καὶ ἤρεσε τῷ ἡρῴδη.
ὅθεν μεθ ὅρκου ὡμο
λόγησεν αὐτῇ δοῦναι.
ὃ ἂν αἰτήσηται. ἡδὲ
προβιβασθεῖσα ὑ
πὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς.
δός μοι φησὶν ὧδε ἐ
πὶ πίνακι τὴν κε φ
λὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
Καὶ ἐλυπήθη ὁ βα
σιλεύς. διὰ δὲ τοὺς ὅρκους
Καὶ τοὺς συνανακ
λιθέντας. Κέλευσε δο
θῆναι. Καὶ πέμψας
ἀπεκεφάλισε τὸν ἰω
ἐν τῇ φυλακῇ. ΩΝΗ΄ ρνε

χθὴ κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι. Ὡς ἐδό
θη καὶ ὡς ἀπήγ
γειλε τὴν μητέρα αὐτῆς.
καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν
τὸ σῶμα καὶ ἔθα
ψαν αὐτό. καὶ ἐλ
θόντες, ἀπήγγειλαν
τῷ Ἰῇ. Καὶ ἀκούσας
οἷς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον
κατ ἰδίαν.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄ
χλοι, ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν
πόλεων. ιθ΄ π΄ τ΄ κ΄ ρ΄ ι΄ ν΄ ϛ΄
Καὶ ἐξελθὼν εἶδε
πολὺν ὄχλον. καὶ ἐ
σπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐ
τοῖς. καὶ ἐθεράπευ
σε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν. ὀγδόη κυ
ρ ρνϛ
α ρνϛ

μοι μέμκς. ποῦ ρσὶν λ
θομ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ἔρη
μός ἐστιν ὁ τόπος. ⳨ὲ
ἡ ὥρα ἤδη πολλή·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλ̄ους·
ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας ἀγορά
σωσιν ἑαυτοῖς τρο
φάς· ὁ δὲ ἰ̄ς̄ εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ
χουσιν ἀπελθεῖν· δό
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φα
γεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐ
τῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε,
εἰ μὴ πέντε ἄρτους ⳨
δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπε·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧ
δε· καὶ κελεύσας τὸν
ὄχλους ἀνακλιθῆν
ἐπὶ τοὺς χόρτους· λα
βὼν τοὺς πέντε ἄρτ̄ους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας.

ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρ̄ανὸν εὐλόγησε· ⳨
κλάσας ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτ̄ους·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄ
χλοις· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτά
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον αὐτῶν
κλασμάτων δώδεκα
φορίνους πλήρεις· οἱ
δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄν
δρες ὡσεὶ πεντακισχί
λιοι χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων· ⳨ ἔθ̄ε·

ιϛ̄ θ̄ τῆς β΄ ϊϛ̄ κ
κατ̀ οἰ̄ς̄:

Ἡ γὰρ καὶ ἐμοὶ ἔ̄ς̄ τοὺς ρ̄ν̄ε̄ ϛ̄:
μαθητὰς αὐτοῦ βά
πτισμα τὸ τοιοῦτον·
καὶ περαίτειμ αὐτὸν
ἐς τὸ τοῦ βάπτισμ. βῶσόν
ἀπολύσητε τοὺς ὄχλ̄ους·
Κ΄ αὶ ἀπολύσας τοὺς ρ̄ν̄θ̄ β̄
ὄχλους, ἀμέσως ἐς τὸ

ρμα

Α πολιηθεὶς διὸ πάρ-
φη· φεύγει μέλας ὁ μι-
σθὸς ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὃ δὲ φη-
σίν· καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔπε-
σεν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὰ ὕδατα ἐλθὼν
ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἔβαλεν ὃ δὲ τὸν ἄμεμπτον
ἐφοινίκην· καὶ ἀρξά-
μενος καταπορεύεσθαι
ἐκράζε λάμυκες ὃν
σομαι· ἀνθ' ὧν δὲ
οἱ ἐκτείρας τὴν χά-
ρα· ἔσται λαὸς ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ λάβρα ἀνω-
λοὶ νόσοις ἐστὶν ἐ-
διάβας· καὶ ἐμμαί-
νεται ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ μὴ
ἐκὼν θυμὸν ἄμεμ-
πτον· οἷδε δὲ τὸν ποιή-
σαντες προσκύνη-

ρμβ

ὄρος καὶ ἐπὶ σὲ ἁμαρ-
σεύξασθαι· ὁ μὲν ἀς
δὲ γρομενύμνος μόλ
ἡμῖκεῖ· τὸ δὲ πρόσω
μὲν τῆς θαλάσσ
ἡμβασεν ἰόμβρον
ὑπὸ αὐτοὶ καὶ πάντων·
ἡμῖν γὰρ ἁμαρτίος ὁ λιμὲ
μος· τετάρτη δὲ φυ
λακὴ τῆς νυκτὸς ἦλ
θεν πρὸς αὐτοὺς
οἱ ἐπὶ πρὶ πατοῦντ
τῆς θαλάσσης· καὶ
ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα
θηταὶ ἐπὶ τὴν θαλάσ
σαν πρὶ πατοῦντ,
ἐτάραχθησαν λέ
τε σὸ πὶ φαντασμα
σὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ φό-
βου ἔκραξαν· ἐθὺς
δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς
οἱ ἐ λέγων· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·

ρμγ

Α πολιηθεὶς διὸ πάρ-
φη· φεύγει μέλας ὁ μι-
σθὸς ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὃ δὲ φη-
σίν· καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔπε-
σεν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὰ ὕδατα ἐλθὼν
ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἔβαλεν ὃ δὲ τὸν ἄμεμπτον
ἐφοινίκην· καὶ ἀρξά-
μενος καταπορεύεσθαι
ἐκράζε λάμυκες ὃν
σομαι· ἀνθ' ὧν δὲ
οἱ ἐκτείρας τὴν χά-
ρα· ἔσται λαὸς ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ λάβρα ἀνω-
λοὶ νόσοις ἐστὶν ἐ-
διάβας· καὶ ἐμμαί-
νεται ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ μὴ
ἐκὼν θυμὸν ἄμεμ-
πτον· οἷδε δὲ τὸν ποιή-
σαντες προσκύνη-

σαμ αὐτῶ λέγομ τῶ.
ἀληθῶς θῦ υἱὸς ἦ.
Καὶ διαπορεύομ τ̄ς,
ἠλθομ ἀπὸ τῆς μνημ τοῦ
μνημ ἐκ. τῇ μι τῶν σαβ
Καὶ ἤρχομ τῶ αὐτῶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πρὸς
αὐτὸν, καὶ εἶπ αὐτῶ
εἰς ὄλην τὴν νύκτα
κοπιάσαντες οὐδὲν
ἐπιάσαμεν· ἐπὶ δὲ τῷ
ῥήματί σου χαλάσω
τὰ δίκτυα καὶ ἀπο
λήψεσθε· καὶ ἐλθόντες
ἐπλήρωσαν ἰχθύων
πλῆθος πολύ· ὥστε
διακόπτεσθαι τὰ
δίκτυα αὐτῶν· καὶ
κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν
τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ
τοῦ ἐλθόντες συλλα
βέσθαι αὐτοῖς· καὶ
ἦλθαν καὶ ἔπλησαν
ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα
ὥστε βυθίζεσθαι
αὐτά· ἰδὼν δὲ
Σίμων Πέτρος
προσέπεσεν τοῖς
γόνασιν τοῦ Ἰησοῦ
λέγων· ἔξελθε ἀπ
ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ
ἁμαρτωλός εἰμι
κύριε· θαμβος γὰρ
περιέσχεν αὐτὸν
καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ
ἀγρᾳ τῶν ἰχθύων
οὓς συνέλαβον·
ὁμοίως δὲ καὶ
Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην υἱοὺς
Ζεβεδαίου οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι·
καὶ εἶπεν πρὸς
τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς·
μὴ φοβοῦ ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀνθρώπους
ἔσῃ ζωγρῶν·
καὶ καταγαγόντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν
γῆν ἀφέντες
πάντα ἠκολού
θησαν αὐτῷ·
καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εἶναι αὐτὸν
ἐν μιᾷ τῶν πόλεων
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας·
καὶ ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον
ἐδεήθη αὐτοῦ
λέγων· κύριε
ἐὰν θέλῃς δύνασαί
με καθαρίσαι·
καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἥψατο
αὐτοῦ λέγων·
θέλω καθαρίσθητι·
καὶ εὐθέως ἡ
λέπρα ἀπῆλθεν
ἀπ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς παρήγγειλεν
αὐτῷ μηδενὶ
εἰπεῖν· ἀλλὰ
ἀπελθὼν δεῖξον
σεαυτὸν τῷ
ἱερεῖ καὶ προ
σένεγκε περὶ
τοῦ καθαρισμοῦ
σου καθὼς
προσέταξεν
Μωσῆς εἰς
μαρτύριον
αὐτοῖς· διῆρχετο
δὲ μᾶλλον ὁ
λόγος περὶ
αὐτοῦ καὶ
συνήρχοντο
ὄχλοι πολλοὶ
ἀκούειν καὶ
θεραπεύεσθαι
ἀπὸ τῶν
ἀσθενειῶν
αὐτῶν· αὐτὸς
δὲ ἦν ὑπο
χωρῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ
καὶ προσευ
χόμενος·
καὶ ἐγένετο
ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν καὶ
αὐτὸς ἦν
διδάσκων
καὶ ἦσαν
καθήμενοι
Φαρισαῖοι
καὶ νομο
διδάσκαλοι
οἳ ἦσαν
ἐληλυθότες
ἐκ πάσης
κώμης τῆς
Γαλιλαίας
καὶ Ἰουδαίας
καὶ Ἰερου
σαλήμ καὶ
δύναμις
κυρίου ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι
αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες
φέροντες
ἐπὶ κλίνης
ἄνθρωπον
ὃς ἦν πα
ραλελυμένος
καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν εἰσε
νεγκεῖν καὶ
θεῖναι ἐνώ
πιον αὐτοῦ·
καὶ μὴ εὑρόν
τες ποίας
εἰσενέγκωσιν
αὐτὸν διὰ
τὸν ὄχλον
ἀναβάντες
ἐπὶ τὸ δῶμα
διὰ τῶν
κεράμων
καθῆκαν
αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ
εἰς τὸ μέσον
ἔμπροσθεν
τοῦ Ἰησοῦ·
ὁ δὲ ἰδὼν
τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν
ἄνθρωπε
ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου·
καὶ ἤρξαντο
διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι
λέγοντες·
τίς ἐστιν
οὗτος ὃς
λαλεῖ βλασφη
μίας· τίς
δύναται
ἁμαρτίας
ἀφεῖναι
εἰ μὴ μόνος
ὁ θεός·
ἐπιγνοὺς
δὲ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς διαλο
γισμοὺς
αὐτῶν
ἀποκριθεὶς
εἶπεν πρὸς
αὐτούς·
τί διαλογί
ζεσθε ἐν
ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί
ἐστιν εὐκο
πώτερον
εἰπεῖν·
ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου
ἢ εἰπεῖν·
ἔγειρε καὶ
περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώ
που ἐπὶ
τῆς γῆς
ἀφιέναι
ἁμαρτίας
εἶπεν τῷ
παραλελυ
μένῳ·
σοὶ λέγω
ἔγειρε καὶ
ἆρον τὸ
κλινίδιόν
σου καὶ
πορεύου
εἰς τὸν
οἶκόν σου·
καὶ παρα
χρῆμα
ἀναστὰς
ἐνώπιον
αὐτῶν
ἦρεν ἐφ
ὃ κατέκει
μεν καὶ
ἀπῆλθεν
εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ
δοξάζων
τὸν θεόν·
καὶ ἔκστασις
ἔλαβεν
πάντας
καὶ ἐδόξα
ζον τὸν
θεόν καὶ
ἐπλήσθησαν
φόβου
λέγοντες
ὅτι εἴδομεν
παράδοξα
σήμερον·
καὶ μετὰ
ταῦτα
ἐξῆλθεν
καὶ ἐθεά
σατο τελώ
νην ὀνόμα
τι Λευεὶν
καθήμενον
ἐπὶ τὸ
τελώνιον
καὶ εἶπεν
αὐτῷ·
ἀκολούθει
μοι· καὶ
καταλιπὼν
πάντα
ἀναστὰς
ἠκολούθει
αὐτῷ·
καὶ ἐποίησεν
δοχὴν μεγά
λην Λευεὶς
αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἦν ὄχλος
πολὺς τελω
νῶν καὶ ἄλλων
οἳ ἦσαν μετ
αὐτῶν κατα
κείμενοι·
καὶ ἐγόγγυ
ζον οἱ Φαρι
σαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς
αὐτῶν πρὸς
τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγον
τες· διατί
μετὰ τελω
νῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν
ἐσθίετε καὶ
πίνετε·
καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς
αὐτούς·
οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντες
ἰατροῦ
ἀλλ οἱ
κακῶς
ἔχοντες·
οὐκ ἐλήλυθα
καλέσαι
δικαίους
εἰς μετά
νοιαν
ἀλλὰ
ἁμαρτω
λούς·
οἱ δὲ
εἶπαν
πρὸς
αὐτόν·
διατί
οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου
νηστεύουσιν
πυκνὰ καὶ
δεήσεις
ποιοῦνται
ὁμοίως
καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων
οἱ δὲ σοὶ
ἐσθίουσιν
καὶ πίνουσιν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς
αὐτούς·
μὴ δύνασθε
τοὺς υἱοὺς
τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ αὐτῶν
ἐστιν ποιῆσαι
νηστεύειν·
ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι
καὶ ὅταν
ἀπαρθῇ
ἀπ αὐτῶν
ὁ νυμφίος
τότε νηστεύ
σουσιν ἐν
ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις·
ἔλεγεν δὲ
καὶ παραβολὴν
πρὸς αὐτούς·
ὅτι οὐδεὶς
ἐπίβλημα
ἀπὸ ἱματίου
καινοῦ
σχίσας
ἐπιβάλλει
ἐπὶ ἱμάτιον
παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε
τὸ καινὸν
σχίσει καὶ
τῷ παλαιῷ
οὐ συμφωνή
σει τὸ ἐπί
βλημα τὸ
ἀπὸ τοῦ
καινοῦ·
καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον
νέον εἰς
ἀσκοὺς
παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε
ὁ νέος οἶνος
ῥήξει τοὺς
ἀσκοὺς
καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται
καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ οἶνον
νέον εἰς
ἀσκοὺς
καινοὺς
βλητέον
καὶ ἀμφό
τερα συντη
ρεῖται·
καὶ οὐδεὶς
πιὼν παλαιὸν
θέλει νέον·
λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς
χρηστός
ἐστιν·
καὶ ἐγένετο
ἐν σαββάτῳ
διαπορεύε
σθαι αὐτὸν
διὰ σπορίμων
καὶ ἔτιλλον
οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ καὶ
ἤσθιον τοὺς
στάχυας
ψώχοντες
ταῖς χερσίν
αὐτῶν·
τινὲς δὲ
τῶν Φαρισαίων
εἶπαν αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε
ὃ οὐκ ἔξεστιν
τοῖς σάββασιν·
καὶ ἀποκρι
θεὶς πρὸς
αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν·
οὐδὲ τοῦτο
ἀνέγνωτε
ὃ ἐποίησεν
Δαυὶδ ὅτε
ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ
οἱ μετ αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον
τοῦ θεοῦ
καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς
προθέσεως
λαβὼν ἔφαγεν
καὶ ἔδωκεν
τοῖς μετ
αὐτοῦ οὓς
οὐκ ἔξεστιν
φαγεῖν εἰ
μὴ μόνους
τοὺς ἱερεῖς·
καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ὅτι
κύριός ἐστιν
τοῦ σαββάτου
ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου·
καὶ ἐγένετο
ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ
εἰσελθεῖν
αὐτὸν εἰς
τὴν συναγω
γὴν καὶ
διδάσκειν·
καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος
καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δε
ξιὰ ἦν ξηρά·
καὶ παρε
τηροῦντο
αὐτὸν οἱ
γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρι
σαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαβ
βάτῳ θερα
πεύει ἵνα
εὕρωσιν
κατηγορεῖν
αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ
ᾔδει τοὺς
διαλογισμοὺς
αὐτῶν καὶ
εἶπεν τῷ
ἀνδρὶ τῷ
ἔχοντι τὴν
ξηρὰν χεῖρα·
ἔγειρε καὶ
στῆθι εἰς
τὸ μέσον·
ὁ δὲ ἀνα
στὰς ἔστη·
εἶπεν δὲ
ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτούς·
ἐπερωτῶ
ὑμᾶς εἰ
ἔξεστιν τοῖς
σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι
ἢ κακοποιῆσαι
ψυχὴν σῶσαι
ἢ ἀπολέσαι·
οἱ δὲ ἐσιώ
πων·
καὶ περι
βλεψάμενος
πάντας
αὐτοὺς
εἶπεν τῷ
ἀνθρώπῳ·
ἔκτεινον
τὴν χεῖρά
σου· ὁ δὲ
ἐποίησεν·
καὶ ἀπο
κατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη·
αὐτοὶ δὲ
ἐπλήσθησαν
ἀνοίας καὶ
διελάλουν
πρὸς ἀλλή
λους τί ἂν
ποιήσαιεν
τῷ Ἰησοῦ·
ἐγένετο δὲ
ἐν ταῖς
ἡμέραις
ταύταις
ἐξελθεῖν
αὐτὸν εἰς
τὸ ὄρος
προσεύξασθαι
καὶ ἦν
διανυκτερεύων
ἐν τῇ προσευχῇ
τοῦ θεοῦ·
καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡμέρα προσε
φώνησεν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
καὶ ἐξελέξατο
ἀπ αὐτῶν
δώδεκα οὓς
καὶ ἀποστόλους
ὠνόμασεν·
Σίμωνα ὃν
καὶ ὠνόμασεν
Πέτρον καὶ
Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ
καὶ Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην
καὶ Φίλιππον
καὶ Βαρθολο
μαῖον καὶ
Ματθαῖον
καὶ Θωμᾶν
καὶ Ἰάκωβον
Ἀλφαίου καὶ
Σίμωνα τὸν
καλούμενον
Ζηλωτὴν
καὶ Ἰούδαν
Ἰακώβου καὶ
Ἰούδαν Ἰσκα
ριώθ ὃς καὶ
ἐγένετο
προδότης·
καὶ καταβὰς
μετ αὐτῶν
ἔστη ἐπὶ
τόπου πεδι
νοῦ καὶ ὄχλος
μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ
πλῆθος πολὺ
τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης
τῆς Ἰουδαίας
καὶ Ἰερου
σαλὴμ καὶ
τῆς παραλίου
Τύρου καὶ
Σιδῶνος
οἳ ἦλθον
ἀκοῦσαι
αὐτοῦ καὶ
ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν
νόσων αὐτῶν·
καὶ οἱ ἐνο
χλούμενοι
ἀπὸ πνευμά
των ἀκαθάρ
των καὶ
ἐθεραπεύοντο·
καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἐζή
τουν ἅπτεσθαι
αὐτοῦ ὅτι
δύναμις
παρ αὐτοῦ
ἐξήρχετο
καὶ ἰᾶτο
πάντας·
καὶ αὐτὸς
ἐπάρας
τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ
εἰς τοὺς
μαθητὰς
αὐτοῦ
ἔλεγεν·
μακάριοι
οἱ πτωχοὶ
ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ
βασιλεία
τοῦ θεοῦ·
μακάριοι
οἱ πεινῶντες
νῦν ὅτι
χορτασθή
σεσθε·
μακάριοι
οἱ κλαίοντες
νῦν ὅτι
γελάσετε·
μακάριοί
ἐστε ὅταν
μισήσωσιν
ὑμᾶς οἱ
ἄνθρωποι
καὶ ὅταν
ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς καὶ
ὀνειδίσωσιν
καὶ ἐκβάλω
σιν τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς
πονηρὸν
ἕνεκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου·
χάρητε ἐν
ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε
ἰδοὺ γὰρ
ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς
ἐν τῷ οὐρανῷ·
κατὰ τὰ
αὐτὰ γὰρ
ἐποίουν
τοῖς προφή
ταις οἱ
πατέρες
αὐτῶν·
πλὴν οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς
πλουσίοις
ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν
ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν
οἱ ἐμπε
πλησμένοι
νῦν ὅτι
πεινάσετε·
οὐαὶ οἱ
γελῶντες
νῦν ὅτι
πενθήσετε
καὶ κλαύσετε·
οὐαὶ ὅταν
ὑμᾶς καλῶς
εἴπωσιν
πάντες οἱ
ἄνθρωποι·
κατὰ τὰ
αὐτὰ γὰρ
ἐποίουν
τοῖς ψευδο
προφήταις
οἱ πατέρες
αὐτῶν·
ἀλλὰ ὑμῖν
λέγω τοῖς
ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν καλῶς
ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν
ὑμᾶς εὐλογεῖτε
τοὺς καταρω
μένους ὑμᾶς
καὶ προσεύ
χεσθε περὶ
τῶν ἐπηρεα
ζόντων ὑμᾶς·
τῷ τύπτοντί
σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα
πάρεχε καὶ
τὴν ἄλλην
καὶ ἀπὸ
τοῦ αἴροντος
σου τὸ ἱμάτιον
καὶ τὸν χιτῶνα
μὴ κωλύσῃς·
παντὶ δὲ
αἰτοῦντί σε
δίδου καὶ
ἀπὸ τοῦ
αἴροντος
τὰ σὰ μὴ
ἀπαίτει·
καὶ καθὼς
θέλετε ἵνα
ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ
ἄνθρωποι
ποιεῖτε
αὐτοῖς
ὁμοίως·
καὶ εἰ
ἀγαπᾶτε
τοὺς ἀγαπῶν
τας ὑμᾶς
ποία ὑμῖν
χάρις ἐστίν·
καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶν
τας αὐτοὺς
ἀγαπῶσιν·
καὶ ἐὰν
καλῶς
ποιῆτε
τοὺς καλῶς
ποιοῦντας
ὑμῖν ποία
ὑμῖν χάρις
ἐστίν·
καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοῦτο ποιοῦσιν·
καὶ ἐὰν
δανίσητε
παρ ὧν
ἐλπίζετε
λαβεῖν
ποία ὑμῖν
χάρις
ἐστίν·
καὶ γὰρ
ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς
δανίζουσιν
ἵνα ἀπολά
βωσιν τὰ
ἴσα·
πλὴν
ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν καὶ
ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανίζετε
μηδὲν
ἀπελπίζοντες
καὶ ἔσται
ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς
καὶ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου
ὅτι αὐτὸς
χρηστός
ἐστιν ἐπὶ
τοὺς ἀχαρί
στους καὶ
πονηρούς·
γίνεσθε
οἰκτίρμονες
καθὼς καὶ
ὁ πατὴρ
ὑμῶν οἰκτίρ
μων ἐστίν·
καὶ μὴ
κρίνετε
καὶ οὐ μὴ
κριθῆτε·
καὶ μὴ
κατα
δικάζετε
καὶ οὐ μὴ
καταδικα
σθῆτε·
ἀπολύετε
καὶ ἀπολυ
θήσεσθε·
δίδοτε
καὶ δοθήσεται
ὑμῖν·
μέτρον
καλὸν
πεπιεσμένον
σεσαλευμένον
ὑπερεκχυν
νόμενον
δώσουσιν
εἰς τὸν
κόλπον
ὑμῶν·
ᾧ γὰρ
μέτρῳ
μετρεῖτε
ἀντιμετρη
θήσεται
ὑμῖν·
εἶπεν δὲ
παραβολὴν
αὐτοῖς·
μήτι δύναται
τυφλὸς
τυφλὸν
ὁδηγεῖν
οὐχὶ ἀμφότεροι
εἰς βόθυνον
πεσοῦνται·
οὐκ ἔστιν
μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν
διδάσκαλον
κατηρτισμένος
δὲ πᾶς
ἔσται ὡς
ὁ διδάσκαλος
αὐτοῦ·
τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ
σου τὴν δὲ
ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ
κατανοεῖς·
πῶς δύνασαι
λέγειν τῷ
ἀδελφῷ σου·
ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ
σου αὐτὸς
τὴν ἐν τῷ
σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ
βλέπων·
ὑποκριτά
κατάβαλε
πρῶτον
τὴν δοκὸν
ἐκ τοῦ σοῦ
ὀφθαλμοῦ
καὶ τότε
διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ
σου·
οὐ γάρ
ἐστιν δένδρον
καλὸν ποιοῦν
καρπὸν
σαπρὸν
οὐδὲ πάλιν
δένδρον
σαπρὸν
ποιοῦν
καρπὸν
καλόν·
ἕκαστον
γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου
καρποῦ
γινώσκεται·
οὐ γὰρ ἐξ
ἀκανθῶν
συλλέγουσιν
σῦκα οὐδὲ
ἐκ βάτου
σταφυλὴν
τρυγῶσιν·
ὁ ἀγαθὸς
ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ
ἀγαθοῦ
θησαυροῦ
τῆς καρδίας
προφέρει
τὸ ἀγαθόν
καὶ ὁ πονηρὸς
ἐκ τοῦ πονη
ροῦ προφέρει
τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύ
ματος τῆς
καρδίας
λαλεῖ τὸ
στόμα αὐτοῦ·
τί δέ με
καλεῖτε
κύριε κύριε
καὶ οὐ
ποιεῖτε
ἃ λέγω·
πᾶς ὁ
ἐρχόμενος
πρός με
καὶ ἀκούων
μου τῶν
λόγων καὶ
ποιῶν
αὐτούς
ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι
ἐστὶν ὅμοιος·
ὅμοιός
ἐστιν
ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι
οἰκίαν
ὃς ἔσκαψεν
καὶ ἐβάθυνεν
καὶ ἔθηκεν
θεμέλιον
ἐπὶ τὴν
πέτραν·
πλημμύρης
δὲ γενομένης
προσέρηξεν
ὁ ποταμὸς
τῇ οἰκίᾳ
ἐκείνῃ καὶ
οὐκ ἴσχυσεν
σαλεῦσαι
αὐτὴν διὰ
τὸ καλῶς
οἰκοδομῆσθαι
αὐτήν·
ὁ δὲ ἀκού
σας καὶ μὴ
ποιήσας
ὅμοιός
ἐστιν
ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι
οἰκίαν
ἐπὶ τὴν
γῆν χωρὶς
θεμελίου
ἣ προσέρηξεν
ὁ ποταμὸς
καὶ εὐθὺς
συνέπεσεν
καὶ ἐγένετο
τὸ ῥῆγμα
τῆς οἰκίας
ἐκείνης
μέγα·
ὡς δὲ
ἐπλήρωσεν
πάντα τὰ
ῥήματα
αὐτοῦ εἰς
τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ
εἰσῆλθεν
εἰς Καφαρ
ναούμ·
ἑκατοντάρχου
δέ τινος
δοῦλος
κακῶς
ἔχων
ἤμελλεν
τελευτᾶν
ὃς ἦν
αὐτῷ
ἔντιμος·
ἀκούσας
περὶ τοῦ
Ἰησοῦ
ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτὸν
πρεσβυτέρους
τῶν Ἰουδαίων
ἐρωτῶν
αὐτὸν ὅπως
ἐλθὼν
διασώσῃ
τὸν δοῦλον
αὐτοῦ·
οἱ δὲ
παραγενόμενοι
πρὸς τὸν
Ἰησοῦν
παρεκάλουν
αὐτὸν
σπουδαίως
λέγοντες
ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ
παρέξῃ
τοῦτο·
ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος
ἡμῶν καὶ
τὴν συνα
γωγὴν
αὐτὸς
ὠκοδόμησεν
ἡμῖν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἐπορεύετο
σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ
αὐτοῦ οὐ
μακρὰν
ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς
οἰκίας
ἑκατοντάρχης
ἔπεμψεν
φίλους
λέγων
αὐτῷ·
κύριε μὴ
σκύλλου
οὐ γὰρ
ἱκανός
εἰμι ἵνα
ὑπὸ τὴν
στέγην
μου εἰσέλθῃς·
διὸ οὐδὲ
ἐμαυτὸν
ἠξίωσα
πρὸς σὲ
ἐλθεῖν·
ἀλλὰ εἰπὲ
λόγῳ καὶ
ἰαθήτω
ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ
ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ
ἐξουσίαν
τασσόμενος
ἔχων ὑπ
ἐμαυτὸν
στρατιώτας
καὶ λέγω
τούτῳ·
πορεύθητι
καὶ πορεύεται
καὶ ἄλλῳ·
ἔρχου καὶ
ἔρχεται
καὶ τῷ
δούλῳ μου·
ποίησον
τοῦτο καὶ
ποιεῖ·
ἀκούσας
δὲ ταῦτα
ὁ Ἰησοῦς
ἐθαύμασεν
αὐτόν καὶ
στραφεὶς
τῷ ἀκολου
θοῦντι
αὐτῷ
ὄχλῳ
εἶπεν·
λέγω ὑμῖν
οὐδὲ ἐν
τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην
πίστιν
εὗρον·
καὶ ὑποστρέ
ψαντες εἰς
τὸν οἶκον
οἱ πεμφθέντες
εὗρον τὸν
δοῦλον
ὑγιαίνοντα·
καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ
καθεξῆς
αὐτὸν
πορεύεσθαι
εἰς πόλιν
καλουμένην
Ναΐν καὶ
συνεπορεύοντο
αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ
αὐτοῦ
ἱκανοὶ
καὶ ὄχλος
πολύς·
ὡς δὲ
ἤγγισεν
τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως
καὶ ἰδοὺ
ἐξεκομίζετο
τεθνηκὼς
μονογενὴς
υἱὸς τῇ
μητρὶ
αὐτοῦ καὶ
αὐτὴ ἦν
χήρα καὶ
ὄχλος τῆς
πόλεως
ἱκανὸς
ἦν σὺν
αὐτῇ·
καὶ ἰδὼν
αὐτὴν ὁ
κύριος
ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ αὐτῇ
καὶ εἶπεν
αὐτῇ·
μὴ κλαῖε·
καὶ προσελθὼν
ἥψατο τῆς
σοροῦ·
οἱ δὲ
βαστάζοντες
ἔστησαν
καὶ εἶπεν·
νεανίσκε
σοὶ λέγω
ἐγέρθητι·
καὶ ἀνεκά
θισεν ὁ
νεκρὸς
καὶ ἤρξατο
λαλεῖν
καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ
μητρὶ
αὐτοῦ·
ἔλαβεν
δὲ φόβος
πάντας
καὶ ἐδόξα
ζον τὸν
θεὸν
λέγοντες
ὅτι προφήτης
μέγας
ἠγέρθη
ἐν ἡμῖν
καὶ ὅτι
ἐπεσκέψατο
ὁ θεὸς
τὸν λαὸν
αὐτοῦ·
καὶ ἐξῆλθεν
ὁ λόγος
οὗτος
ἐν ὅλῃ
τῇ Ἰουδαίᾳ
περὶ αὐτοῦ
καὶ πάσῃ
τῇ περιχώρῳ
καὶ ἀπήγγει
λαν Ἰωάννῃ
οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ
πάντων
τούτων
καὶ προσκα
λεσάμενος
Ἰωάννης
δύο τινὰς
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ
ἔπεμψεν
πρὸς τὸν
κύριον
λέγων·
σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος
ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν·
παραγενόμενοι
δὲ πρὸς
αὐτὸν οἱ
ἄνδρες
εἶπαν·
Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς
ἀπέστειλεν
ἡμᾶς πρὸς
σὲ λέγων·
σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος
ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν·
ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ
ἐθεράπευσεν
πολλοὺς
ἀπὸ νόσων
καὶ μαστίγων
καὶ πνευμάτων
πονηρῶν
καὶ τυφλοῖς
πολλοῖς
ἐχαρίσατο
βλέπειν·
καὶ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν
αὐτοῖς·
πορευθέντες
ἀπαγγείλατε
Ἰωάννῃ ἃ
εἴδετε καὶ
ἠκούσατε·
τυφλοὶ
ἀναβλέπουσιν
χωλοὶ
περιπατοῦσιν
λεπροὶ
καθαρίζονται
κωφοὶ
ἀκούουσιν
νεκροὶ
ἐγείρονται
πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται
καὶ μακάριός
ἐστιν ὃς
ἐὰν μὴ
σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί·
τούτων
δὲ πορευο
μένων
ἤρξατο
λέγειν τοῖς
ὄχλοις
περὶ Ἰωάννου·
τί ἐξήλθατε
εἰς τὴν
ἔρημον
θεάσασθαι·
κάλαμον
ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενον·
ἀλλὰ τί
ἐξήλθατε
ἰδεῖν·
ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις
ἠμφιεσμένον·
ἰδοὺ οἱ
τὰ μαλακὰ
φοροῦντες
ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν
βασιλέων
εἰσίν·
ἀλλὰ τί
ἐξήλθατε
ἰδεῖν
προφήτην·
ναί λέγω
ὑμῖν καὶ
περισσότερον
προφήτου·
οὗτός
ἐστιν περὶ
οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν
μου πρὸ
προσώπου
σου ὃς
κατασκευάσει
τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν
σου·
λέγω γὰρ
ὑμῖν·
μείζων ἐν
γεννητοῖς
γυναικῶν
προφήτης
Ἰωάννου
οὐδείς
ἐστιν·
ὁ δὲ μικρότερος
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ
μείζων
αὐτοῦ
ἐστιν·
καὶ πᾶς
ὁ λαὸς
ἀκούσας
καὶ οἱ
τελῶναι
ἐδικαίωσαν
τὸν θεὸν
βαπτισθέντες
τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου·
οἱ δὲ
Φαρισαῖοι
καὶ οἱ
νομικοὶ
τὴν βουλὴν
τοῦ θεοῦ
ἠθέτησαν
εἰς ἑαυτούς
μὴ βαπτισθέντες
ὑπ αὐτοῦ·
τίνι οὖν
ὁμοιώσω
τοὺς ἀνθρώπους
τῆς γενεᾶς
ταύτης
καὶ τίνι
εἰσὶν
ὅμοιοι·
ὅμοιοί
εἰσιν
παιδίοις
τοῖς ἐν
ἀγορᾷ
καθημένοις
καὶ προσφω
νοῦσιν
ἀλλήλοις
καὶ λέγουσιν·
ηὐλήσαμεν
ὑμῖν καὶ
οὐκ ὠρχήσασθε
ἐθρηνήσαμεν
καὶ οὐκ
ἐκλαύσατε·
ἐλήλυθεν
γὰρ Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς
μὴ ἐσθίων
ἄρτον μὴ
πίνων οἶνον
καὶ λέγετε·
δαιμόνιον
ἔχει·
ἐλήλυθεν
ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου
ἐσθίων
καὶ πίνων
καὶ λέγετε·
ἰδοὺ ἄνθρωπος
φάγος καὶ
οἰνοπότης
τελωνῶν
φίλος καὶ
ἁμαρτωλῶν·
καὶ ἐδικαιώθη
ἡ σοφία
ἀπὸ πάντων
τῶν τέκνων
αὐτῆς·
ἠρώτα δὲ
αὐτὸν τις
τῶν Φαρισαίων
ἵνα φάγῃ
μετ αὐτοῦ
καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὸν
οἶκον τοῦ
Φαρισαίου
κατεκλίθη·
καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἥτις
ἦν ἐν τῇ
πόλει ἁμαρ
τωλός καὶ
ἐπιγνοῦσα
ὅτι κατάκειται
ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ Φαρισαίου
κομίσασα
ἀλάβαστρον
μύρου
καὶ στᾶσα
ὀπίσω παρὰ
τοὺς πόδας
αὐτοῦ
κλαίουσα
ταῖς δάκρυσιν
ἤρξατο
βρέχειν
τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ
ταῖς θριξὶν
τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς
ἐξέμασσεν
καὶ κατεφίλει
τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ
ἤλειφεν
τῷ μύρῳ·
ἰδὼν δὲ
ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας
αὐτὸν εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ
λέγων·
οὗτος εἰ
ἦν προφήτης
ἐγίνωσκεν
ἂν τίς καὶ
ποταπὴ
ἡ γυνὴ
ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ ὅτι
ἁμαρτωλός
ἐστιν·
καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ
Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς
αὐτόν·
Σίμων
ἔχω σοί
τι εἰπεῖν·
ὁ δέ·
διδάσκαλε
εἰπέ φησίν·
δύο χρεοφειλ

ι ρμε

Καὶ ἡ Κυρία σαλεύτην
ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν.
ὑποκριταί. καλῶς
προεφήτευσεν περὶ
ὑμῶν Ἡσαΐας. λέγ.
ἀγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
τῷ στόματι αὐτῶν.
καὶ τοῖς χείλεσιν αὐτῶν
δοξάζουσί με. ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ
ἐμοῦ. μάτην δὲ
σέβονταί με. διδά
σκοντες διδασκαλίας,
ἐντάλματα ἀνθρώ
πων. καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον εἶπεν αὐ
τοῖς. ἀκούετε μου
πάντες καὶ σύνετε.
οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον
ὃ δύναται αὐτὸν κοι
νῶσαι. ἀλλὰ τὰ ἐκ
πορευόμενά ἐστιν
τὰ κοινοῦντα
τὸν ἄνθρωπον.

πότε προσῆλθον τῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰ
πον αὐτῷ. οἶδας ὅτι
οἱ Φαρισαῖοι ἀκού
σαντες τὸν λόγον ἐσκαν
δαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν. πᾶ
σα φυτεία ἣν οὐκ ἐ
φύτευσεν ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθή
σεται. ἄφετε αὐτούς.
ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ
τυφλῶν. τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδη
γῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυ
νον πεσοῦνται. ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ. φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν
ταύτην. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς. ἀκμὴν καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν

κθ ε τῆς χαναναίας :-

[29]
26-

τὸ ἀς τορδόμενο
ἀς τὸ ὁόμαι. ἀς τὶν
κοιλίαν χωρῆ. καὶ
ἀς τὸν ἀφοδρῶνα
ς κιὰν λλῆθ. ταῦ δὲ ἐκ
τορδόμενα ἐκ τ
ὁόματ. ἐκ τῆς καρ
δίας ὄξερχῆται. κὰ
κεῖνα κοινοῖ τὸν ἄν
θρωτον; ἐκ γὰρ τῆς
καρδίας ὄξέρχον τ αι
διλογίσμοι τορνὶ
ρί. φόνοι μοιχῆαι.
τορνῆαι κλοπαί.
ψαδομαρτυρίαι.
υλασφημίαι. ταῦ
τα ἐστὶ τὰ κοινοῦντ
τὸν ἄνον. τὸ δὲ ἀνί
τοις χερσὶ φαγεῖν.
ιζ οὐ κοινοῖ τὸν ἄνον.
ιγ Καὶ ὄξελθὼν ἐκεῖθε
ὀὶὺ ἀνεχώρησεν εἰς τ
τὰ μέρη τύρου καὶ

σϊδῶνος.
Καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία
ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκ
ἐκραύγασεν αὐτῷ.
λέγουσα. ἐλέησόν
κε ὑὲ δαυὶδ. ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμο
νίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀ
πεκρίθη αὐτῇ λό
γον. Καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἠ
ρώτων αὐτὸν λέ
γοντες. ἀπόλυσον αὐτ
ὸν ὅτι κράζει ὄπισθ
ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκρι ρμη ϛ
θεὶς εἶπεν. οὐκ ἀπε
στάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπο
λόλοτα οἴκου ἰσρ. ἡ δὲ ρμθ ϛ
ἐλθοῦσα προσεκύνη
σεν αὐτῷ λέγουσα.
κύριε βοήθη μοι. ὁ δὲ ἀ ρξ ϛ

ποιρι·θῆσ, ᾗ·ϞΒ·
οὐκ ἀξίοι εἰμὶ ἵνα ὑπὸ
τὸν στέγον μου τῶ
κυρίου, ἀλλὰ μόνον εἰπὲ
λογῳ καὶ ἰαθήτω
ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ
καὶ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασσό
μενος ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας· καὶ λέγω
τούτῳ πορεύθητι καὶ
πορεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται· καὶ
τῷ δούλῳ μου ποίησον
τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκού
σας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύ
μασεν αὐτόν· καὶ στρα
φεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι
αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ
ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύ
την πίστιν εὗρον·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολ
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν ἥξουσι καὶ
ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ
τῆς βασιλείας ἐκβλη
θήσονται εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων·
καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε
καὶ ὡς ἐπίστευσας γε
νηθήτω σοι· καὶ ἰάθη
ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ
ὥρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐλθὼν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
Πέτρου εἶδε τὴν πενθε
ρὰν αὐτοῦ βεβλημέ
νην καὶ πυρέσσουσαν·
καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ
ἠγέρθη καὶ διηκόνει
αὐτῷ· ὀψίας δὲ γενο
μένης προσήνεγκαν
αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ,
καὶ πάντας τοὺς κα
κῶς ἔχοντας ἐθερά
πευσεν· ὅπως πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἡσαΐου τοῦ προφή
του λέγοντος· αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε καὶ τὰς νόσους
ἐβάστασε· ἰδὼν δὲ ὁ
Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον
περὶ αὐτὸν ἐκέλευσε
διελθεῖν εἰς τὸ πέραν·
καὶ προσελθὼν εἷς
γραμματεὺς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσκαλε,
ἀκολουθήσω σοι ὅπου
ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ
ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι καὶ τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα
σκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει
ποῦ τὴν κεφαλὴν κλί
νῃ· ἕτερος δὲ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ εἶπεν
αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν
μοι ἀπελθεῖν πρῶτον
καὶ θάψαι τὸν πατέρα
μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἀκολούθει μοι
καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς· καὶ ἐμβάντι
αὐτῷ εἰς πλοῖον ἠκο
λούθησαν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς μέγας ἐγένε
το ἐν τῇ θαλάσσῃ,
ὥστε τὸ πλοῖον κα
λύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδε· καὶ προσ
ελθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν
λέγοντες· κύριε, σῶσον
ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί
δειλοί ἐστε, ὀλιγό
πιστοι; τότε ἐγερθεὶς
ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις
καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ
ἐγένετο γαλήνη μεγά
λη· οἱ δὲ ἄνθρωποι
ἐθαύμασαν λέγοντες·
ποταπός ἐστιν οὗτος,
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ
ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπα
κούουσιν; καὶ ἐλθόντα
αὐτὸν εἰς τὸ πέραν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γερ
γεσηνῶν ὑπήντησαν
αὐτῷ δύο δαιμονιζό
μενοι ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ
λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν
τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ
ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες·
τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ
θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι
ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν
ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοί
ρων πολλῶν βοσκο
μένη· οἱ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν αὐτὸν
λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις
ἡμᾶς ἐντεῦθεν, ἐπίτρε
ψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν χοί
ρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελθόν
τες ἀπῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρ
μησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ
ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδα
σιν· οἱ δὲ βόσκοντες
ἔφυγον, καὶ ἀπελθόν
τες εἰς τὴν πόλιν ἀπή
γγειλαν πάντα καὶ τὰ
τῶν δαιμονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις
ἐξῆλθε εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες
αὐτὸν παρεκάλεσαν
ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν
ὁρίων αὐτῶν.

ἀρχ' ἐν τῇ ἑωθινῇ τῇ καθ' ἑκάστην·

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον
διεπέρασε καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν·
καὶ ἰδοὺ προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν
ἐπὶ κλίνης βεβλημέ
νον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε
τῷ παραλυτικῷ· θάρ
σει, τέκνον, ἀφέωνταί
σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ
ἰδού τινες τῶν γραμ
ματέων εἶπαν ἐν ἑαυ
τοῖς· οὗτος βλασφη
μεῖ· καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν
εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς
ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
τί γάρ ἐστιν εὐκοπώ
τερον, εἰπεῖν· ἀφέων
ταί σου αἱ ἁμαρτίαι,
ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ
περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
τότε λέγει τῷ παρα
λυτικῷ· ἔγειρε ἆρόν
σου τὴν κλίνην καὶ
ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
σου· καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλ
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐφοβήθησαν καὶ ἐδό
ξασαν τὸν θεὸν τὸν
δόντα ἐξουσίαν τοι
αύτην τοῖς ἀνθρώ
ποις· καὶ παράγων
ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον, Μα
θθαῖον λεγόμενον,
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· καὶ ἀνα
στὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
αὐτοῦ ἀνακειμένου
ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ
πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες
συνανέκειντο τῷ Ἰη
σοῦ καὶ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· καὶ οἱ Φα
ρισαῖοι ἰδόντες ἔλε
γον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρ
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδά
σκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰη
σοῦς ἀκούσας εἶπεν·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες· πο
ρευθέντες δὲ μάθετε
τί ἐστιν· ἔλεον θέλω
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ
ἦλθον καλέσαι δικαί
ους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς
εἰς μετάνοιαν· τότε
προσέρχονται αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου
λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι νη
στεύομεν πολλά, οἱ δὲ
μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσιν; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ
δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν
ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν
ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέραι καὶ
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφίος, τότε
νηστεύσουσιν· οὐδεὶς
δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ
ἱμάτιον παλαιόν· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ
χεῖρον σχίσμα γίνε
ται· οὐδὲ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς· εἰ δὲ μή γε,
ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί,
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυν
ται· ἀλλὰ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινούς, καὶ ἀμφότε
ρα συντηροῦνται·
ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦν
τος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων
εἷς ἐλθὼν προσεκύνει
αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυ
γάτηρ μου ἄρτι ἐτε
λεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν
ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται·
καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἠκολούθησεν αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορ
ροοῦσα δώδεκα ἔτη
προσελθοῦσα ὄπισθεν
ἥψατο τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ σωθή
σομαι· ὁ δὲ Ἰησοῦς
στραφεὶς καὶ ἰδὼν
αὐτὴν εἶπεν· θάρσει,
θύγατερ· ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε· καὶ ἐσώθη
ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν
τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν
ὄχλον θορυβούμενον
ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε·
οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ
κοράσιον ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξε
βλήθη ὁ ὄχλος εἰσελ
θὼν ἐκράτησεν τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἠγέρ
θη τὸ κοράσιον· καὶ
ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη
εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί
νην· καὶ παράγοντι
ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκο
λούθησαν αὐτῷ δύο
τυφλοὶ κράζοντες καὶ
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς,
υἱὸς Δαυίδ· ἐλθόντι δὲ
εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ τυφλοί·
καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη
σοῦς· πιστεύετε ὅτι
δύναμαι τοῦτο ποιῆ
σαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναί, κύριε· τότε ἥψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων· κατὰ τὴν πίστιν
ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν·
καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνε
βριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰη
σοῦς λέγων· ὁρᾶτε μη
δεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ
ἐξελθόντες διεφήμισαν
αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ
ἐκείνῃ· αὐτῶν δὲ ἐξερ
χομένων ἰδοὺ προσή
νεγκαν αὐτῷ ἄνθρω
πον κωφὸν δαιμονι
ζόμενον· καὶ ἐκβλη
θέντος τοῦ δαιμονίου
ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι
λέγοντες· οὐδέποτε
ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσρα
ήλ· οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλ
λει τὰ δαιμόνια·

ἡ μὲν πρώτη σ· πρὸ
μὲν οὖσί μοι, καὶ
οὐκ ἔχουσί τι φάγω
σι· καὶ ἀπολῦσαι
αὐτοὺς εἰς τὰς κώμ
λας· μὴ γὰρ ἐστὲ ἔκ-
θοῦσιν βύτη ὁδῷ·
καὶ λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
πόθεν ἡμῖν βύβ
ρη μὴ αὐάρτοι τοσοῦ
τοι· ὡς τὸ χορτάσαι
ὄχλον τοσοῦτον· λέ
γει αὐτοῖς ὁ Ἰσ· πό
σους ἄρτους ἔχε-
τε· οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτά·
καὶ ὀλίγα ἰχθύδια·
καὶ ἐκέλευσε τοὺς
ὄχλους ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λα-
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
καὶ τοὺς ἰχθύας, ἐ
χαριστήσας, ἔκλα

σε· καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ
δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ·
καὶ ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦραν τὸ περισ-
σεῦον τῶν κλασμά-
των ἑπτὰ σπυρίδας
πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίον
τες ἦσαν τετρακι
σχίλιοι ἄνδρες χω
ρὶς παιδίων· καὶ ἀπο- ρξε α
λύσας τοὺς ὄχλους, ἐμ
βὰς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια
Μαγδαλά· καὶ προ ἀρχ
σελθόντες οἱ Φα
ρισαῖοι·
καὶ προσελθόντες ἐπη
ρώτων αὐτὸν ση
μεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
θέλοντες αὐτοῖς· ὁ δὲ

ψπβ ψε εἰσὶν ἀν
τῶν ἐκείνων.

ς ρξ΄ ἀπολιθῆσαι ἕκαστον
αὐτοῖς ὀνειδίσαι τὸν
μόνον καὶ ἀδύ-
νατον ἀλλ'
πυρροῦσθαι παρὸ ὀψᾶς.
Καὶ πορεύεσθαι μόνον
χαμαί· πυρρᾶζει
γὰρ τυλμάζων ὁ ὄνος.
ἔκαστον ἱδρῶτα τὸν μὴν
φέρεσθαι τοῦ δὲ
ῥαφοῦ γίνεσθαι δι'
ἱμάτων· τὰ δὲ δύο
μὴ αὐτῶν μὴ ἀπερῶσιν
θυμὸν ἔχειν μηδὲ
σκιᾶς ὁπόσης ζητεῖ· ὡς
σκιᾶς οὐδοθήσεσθαι
αὐτῇ, ἢ μὲν τοσαύτῃ
ἱματίου τοῦ φθῆναι·
Καὶ κατὰ λίθων ἀμᾶν
τοὺς αὐτοκλῆτας· ὡς δὲ
θοίνης οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τοῦ δὲ τὸ σφόδρα λίθον
λάθωσι τοῦ ἄρτους λέ-

ρξ΄ β΄ ἐπὶ κϛ΄ Βῆμ. Οὐδεὶς ἅπερ
αὐτοῖς· ὁρᾶτε πρὸ
σέχετε ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν Φαρισαίων
καὶ Σαδδουκαίων.
οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλα-
βομεν. γνοὺς δὲ ὁ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλα-
βετε· οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους
τῶν πεντακισχιλίων·
καὶ πόσους κοφίνους
κλάσματα ἐλάβετε· οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους τῶν τε-
τρακισχιλίων· καὶ
πόσας σπυρίδας
ἐλάβετε· πῶς οὐ

λϛ. π ἐν καὶ σαρεὶ προσπόδων ✻

μοᾶ τὸ ὅτι οὐ σὰρξ ἀρ
τοῖς· ἡμᾶς δὲ τιμᾶμε
Τοῦ ἁ σοῦ ἡμῖν περ
λάμεθα· ἀποδιριθ
σάρκα· προσάρχεται δὲ
δεσῖ ις̄ ρ̄ξ̄ϛ̄ τ
ἀποστόλους τοῦ κ̄ν̄ ἡ̄ν̄ ὁ χ̄ς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θ̄ῡ ϛ̄
φαρισαίων καὶ σαδ
δουκαίων· τότε σῷ
ξε καμὸ ὅτι οὐκ ἁ πε περ
σεχθὲ ἀπὸ τῆς ζύμ
τοῦ ἄρτου· ἀλλὰ περ
τῆς διδαχῆς τῶν φα
ρισαίων καὶ σαδδου
Καίωμ· ιϛ̄ ἀρχ̄ λθὼν δὲ ὁ
ις̄ ἁς τὰ μέρη καισα
ρείας τῆς φιλίππου,
ἠρώτα τοὺς μαθητ
αὐτοῦ λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ οἱ
δέ ἁ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰω
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι
δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν
προφητῶν· λέγει

τοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀποκριθ
δὲ σίμων πέτρος ἁ πε· ρξ̄ϛ̄ ι
σὺ εἶ ὁ χ̄ς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θ̄ῡ ζ̄ῶ
ντος· καὶ ἀποκριθ
ὁ ις̄ ἁ τῷ αὐτῷ· μα
Κᾶριος εἶ σίμων βαρ
ιωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα οὐκ ἀπεκάλυ
ψέ σοι ἀλλ' ὁ πρ μ
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κἀγὼ
δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ
πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσ
μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ
πύλαι ᾅδου οὐ κατι
σχύσουσιν αὐτῆς· δώσω τέλους ἡ καιρὸς·
σοι τὰς κλεῖδας τῆς
βασιλείας τῶν οὐρα
νῶν· καὶ
ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυ

μομβήτοις ὀμωμοις. τότε ἤρξατο τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα
μὴ δόξωσιν ὅτι
αὐτὸς ἀδικοῦσιν ὁ χς. αὐ
τὸς τότε ἤρξατο οἷς β ρο θηταῖς αὐτοῦ· ὅτι
δεικνύων τοῖς μαθη τέλος ἔσεσθε
ταῖς αὐτοῦ, ὅτι δι' αὐ θήν, ἀπαρνήσασ
τὸν ἀποστελῶν σθε δ' αὐτόν· καὶ οὐ
ρανὸν λέγει. Καὶ πο ρεύσεται καὶ ἀκολουθή
λαὐτοῖς μαθητὰς ὡς σατε μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλη
πρόβατα μέσον λύκων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶ
ἐστε, ἀπόστολοι δὲ σαι, ἀπολέσῃ αὐτήν·
μαι. Καὶ τὴν τρίτην μέ ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ρα ἀναστῆναι. Καὶ πε ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
λασμένος αὐτὸν ἐμοῦ, ἀρνήσεται αὐτήν·
ὁ πατήρ σε ἤρξατο δὲ τί γὰρ ὠφελήσει
τί μᾶλλον αὐτοῦ λέγων· ἄνθρωπον κοσμὶ
ἵλεώς σοι κύριε· ὅλον κερδήσῃ τὴν
οὐ μή σοι τοῦτο. ὁ δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη
στραφεὶς εἶπε μιωθῇ· ἢ τί δώσει
πρὸς τὸν Πέτρον ὑπάγε ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα

τῆσ ψυχῆσ αὐ
ροα τοῦ· μέχλητὰρ
ὁ υἱὸσ τοῦ ἀμοῦ ἔρχε
ται ὀπίσω τῆσ δόξησ τοῦ
σωτῆρὸσ αὐτοῦ καὶ
τοῦ μετ ἐλάσσονα ὡσ.
Καὶ τότε ἀποδώ
σει ἑκάστῃ κατὰ
τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ· οὐ
οβ μὴ μλήσωσιν ὑμῖν· ἡ
σὶ τὴμὲ τοῦτον οὐδε
ὰ κότον· οἱ τὴμὲ
οὐ μὴ λάσωσι ται θα
ματοῦ, ἕωσ ἂν ἴδω
σὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν
ἐρχόμενον ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ· πε
Καὶ μεθ ἡμέρασ ἓξ
παραλαμβάνει
ὁ ἰσ τὸν πέτρον καὶ
ἰάκωβον καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺσ εἰσ

ὄροσ ὑψηλὸν κατ ἰδίαν·
καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ὡσ ὁ ἥ
λιοσ· τὰ δὲ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ
ὡσ τὸ φῶσ· καὶ ἰδοὺ
ὤφθη σαν αὐτοῖσ
μωϋσῆσ καὶ ἠλίασ
μετ αὐτοῦ συλλα
λοῦντεσ· ἀποκριθεὶσ δὲ
ὁ πέτροσ εἶπε τῷ ἰῷ·
κε καλόν ἐστιν ἡμᾶσ
ὧδε εἶναι· εἰ θέλεισ,
ποιήσωμεν ὧδε
σκηνὰσ· σοὶ μίαν· καὶ
μωσεῖ μίαν· καὶ μίαν
ἠλίᾳ· ἔτι δὲ αὐτοῦ λα
λοῦντοσ ἰδοὺ νεφέλη
φωτεινὴ ἐπεσκίασεν
αὐτούσ· καὶ ἰδοὺ φω
νὴ ἐκ τῆσ νεφέλησ

λε ε πτου σελημϊα ζο με:

λόγουσαν· οὐτος ἀπ' ἀ-
ὀ ἡ ὁσμου ὁ ἀγαθοποιὸς.
ὅμως εὐδόκησαν· αὐτ
ἀκούσθ. καὶ ἀκούσαν
τες οἱ μαθηταὶ, ὅτι ὁρ
ὧν· καὶ προσελθὼν
ὁ ἰσ· ἁψάμενος αὐ
τῶν· καὶ εἶπεν· ἐγέρ
θητε καὶ μὴ
φοβεῖσθε. ἐπάραν
τες δὲ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς οὐδένα εἶδον·
εἰ μὴ τὸν ἰν μόνον· καὶ
καταβαινόντων αὐ
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐνε
τείλατο αὐτοῖς ὁ ἰς·
μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ὅρα
μα· ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· πε

ιδ ιε ις ἀρ Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λθ
ὄχλον πολὺν περὶ
αὐτούς· καὶ γραμ

ματεῖς τινες τῶν
Ἱεροσολυμιτῶν
ἐλθόντες πρὸς
τὸν ἰν λέγουσι·
διὰ τί οἱ μαθηταί
σου παραβαί
νουσι τὴν παρά
δοσιν τῶν πρε
σβυτέρων· οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖ
ρας ὅταν ἄρτον
ἐσθίωσιν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· διὰ τί καὶ
ὑμεῖς παραβαί
νετε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θυ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν·
ὁ γὰρ θς ἐνετείλα
το λέγων· τίμα
τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα· καὶ
ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα
θανάτῳ τελευτάτω·
ὑμεῖς δὲ λέγετε·
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ
ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν
ὃ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν
ἐξ ἐμοῦ ὠφε
ληθῇς· καὶ οὐκέτι
ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν
ποιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· ἀκυροῦντες
τὸν λόγον τοῦ θυ
τῇ παραδόσει ὑμῶν
ἣν παρεδώκατε·
καὶ παρόμοια τοι
αῦτα πολλὰ ποιεῖτε·
καὶ προσκαλεσά
μενος πάλιν τὸν
ὄχλον ἔλεγεν αὐ
τοῖς· ἀκούετέ μου
πάντες καὶ σύνετε·
οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνου εἰσπορευ
όμενον εἰς αὐτὸν ὃ
δύναται αὐτὸν κοι
νῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ
πορευόμενα ἀπ'
αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστι
τὰ κοινοῦντα τὸν
ἄνον· εἴ τις ἔχει
ὦτα ἀκούειν ἀκου
έτω· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τὴν παραβο
λήν· καὶ λέγει αὐ
τοῖς· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὐ νοεῖτε
ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον
εἰς τὸν ἄνον οὐ
δύναται αὐτὸν κοι
νῶσαι· ὅτι οὐκ εἰσ
πορεύεται αὐτοῦ
εἰς τὴν καρδίαν
ἀλλ' εἰς τὴν κοι
λίαν· καὶ εἰς τὸν
ἀφεδρῶνα ἐκπο
ρεύεται· καθαρί
ζων πάντα τὰ βρώ
ματα· ἔλεγεν δὲ
ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνου
ἐκπορευόμενον
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν
ἄνον· ἔσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνων οἱ δια
λογισμοὶ οἱ κακοὶ
ἐκπορεύονται·
πορνεῖαι κλοπαὶ
φόνοι μοιχεῖαι
πλεονεξίαι πονη
ρίαι δόλος ἀσέλ
γεια ὀφθαλμὸς
πονηρὸς βλασφη
μία ὑπερηφανία
ἀφροσύνη· πάντα
ταῦτα τὰ πονηρὰ
ἔσωθεν ἐκπορεύε
ται καὶ κοινοῖ τὸν
ἄνον· καὶ ἐκεῖθεν
ἀναστὰς ἀπῆλθεν
εἰς τὰ ὅρια τύ
που καὶ

ομιαὐλ ϛ ἡμᾶς καὶ ϛ
τοπάσχϛ· πολλάκ ε
γὰρ πῦ ἁφάσ τὸ πῦρ
καὶ τοπολλάκις ἡμᾶς
τοὔδωρ· καὶ περ ϛ
μετ αὐτοῦ τοῖς α
θηταῖς ϛ, καὶ οὐκ ἠ
δυνήθησαν αὐτοῦ θε
ραπεῦσαι· ἀπ
κριθὰς δὲ οἷς ϛ.
ὧν χρῄζομεν ἡμῶν τοσ
καὶ διερραμμένην·
ὅπως ποτὲ δώσομεν α
θῆναι ἡμῖν· ὅσας ποτὲ
κρύπτομεν ἡμῶν·
φέρετε ἡμῖν αὐτοῦ ὧ
δε· ϛ ἐστὶ τί μησιν
αὐτοῦ δοῦναι· καὶ δεξά
θερα ἀπ αὐτοῦ τοῦ δαι
μονίου· καὶ ἐθεραπ
πάθησαν αὐτοῖς αὐ
τὸ τῆς ὥρας ϛ ἐκεῖ·
ὅτι παρεγενόμ ϛ

οἱ μαθηταὶ τοῦ ἰῦ καὶ πι
δίαιρεῖ τοσοῦ· διὰ τοῦτ ϊ ϛ
οὐκ ἐδωκήθη μεν ἐκεῖ α
λλ ἡμῖν αὐτό· ὁδὲ ἰῦ ϛ π
αὐτοῖς· διὰ τὴν αὐτ
ῆν αἰτίαν ἡμῖν· καὶ ἔχετε
τοσοῦτον ἄρτ
μα πάντως· ὅρα τε τοῦ
ὄρους τούτου μὴ αὐξηθῇ
ἐρημικὸς καὶ μὴ ἔ
χει καὶ οὐδὲ ἐὰν
δυνάμεθα ἡμῖν· τοῦ
τοδὲ τὸ γόμος οὐκ ἐκ
τοσοῦτος· καὶ μηκέτ·
Ἀναστρεφομένων δὲ ρος β
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ·
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰῦ ϛ· μέλ
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου παρ
δίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνῶν· καὶ ἀποκτενοῦ
σιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ

ρος ε

λε π̄ τ̄ αὐτῷ τὰ δύο δραχ̄ μ̄ε: λε π̄ τ̄ λέγοντες μείζων

ἡμεῖς δραχμὴν ἀποδώσομεν
καὶ ἐλευθερωθήσεται.
καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
λέγων· Σίμων, τί σοι δοκεῖ;
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ
κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν
ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄρα γε
ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοὶ

ἰ ρο̄ξ̄ (α̅ τῶν καὶ ἐκείνων:

ἀλλ' ἵνα μὴ σκανδαλίσωμεν
αὐτούς,
πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν
βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀνα-
βάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοί-
ξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς
αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
ρο̄η̄ β̄ μ̄ε ἐκάμησεν τὸν ὦρα πρ̄ σῑᾱ:
Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ
τοῖς λόγοις τούτοις
ἀρὰ μή τις ἐν
τῇ μιᾷ τῶν
οὐρανῶν καὶ πρὸς
καλέσας παιδίον ἔστησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
καὶ εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ γένησθε

ὁ δὲ τοιοῦτος ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς
τὸ παιδίον τοῦτο οὐτος ἀξίους
μείζονας ἐπιτελέσαι τοὺς λόγους:-

ὡς τὰ παιδία, καὶ
μὴ φθάσητε εἰσελθεῖν τὴν
βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν. Καὶ ὃς
ἐὰν δέξηται ἓν τοι-
οῦτον παιδίον ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ἐ-
μὲ δέχεται. ὃς δ' ἂν
σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τού-
των τῶν πιστευόν-
των εἰς ἐμέ, συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρε-
μασθῇ μύλος ὀνι-
κὸς εἰς τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ καὶ κα-
ταποντισθῇ ἐν τῷ
πελάγει τῆς θαλάσ-
σης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀ-
πὸ τῶν σκανδάλων·
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλ-
θεῖν τὰ σκάνδα-
λα· πλὴν οὐαὶ τῷ

ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάν-
δαλον ἔρχεται: β ἰδὲ μὴ χαρήσουν ὁ ποιῶ ρ π α
σουν σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὸν καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοί ἐστιν κυλλὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
ἢ δύο χεῖρας ἢ
δύο πόδας ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ
ὀφθαλμός σου σκαν-
δαλίζει σε, ἔξελε αὐ-
τὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοί ἐστιν μονό-
φθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
ἢ δύο ὀφθαλ-
μοὺς ἔχοντα βληθῆ-
ναι εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε ρ π ς ι
μὴ καταφρονήσητε τῆς ω τ α
ἑνὸς τούτων τῶν μικρῶν

τούτων· λάμψατε γὰρ ὑ
μῖν· ὁ τῶν ἀγγέλων ἀν
τάρσιος ἐν τῷ οὐρανῷ
σου τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι ἦλθον
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
σῶσαι τὸ ἀπολωλός·
τί ὑμῖν δοκεῖ ἐάν τινι
νῶν ἑκατὸν πρό
βατα· καὶ πλανηθῇ
ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ
ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα
τὰ ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ
τὸ πλανώμενον;
καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐνενήκοντα ταῖς μὴ πε
πλανημέ
νοις· οὕτως οὐκέ

θέλημα ἔμπροσθ
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς ἵνα ἀπόλ
ται ἓν τῶν μικρῶν τού
των· λέγω γὰρ ὑ
μῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐ
τῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παν
τὸς βλέπουσι τὸ πρό
σωπον τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
σῶσαι τὸ ἀπολωλός·
τί ὑμῖν δοκεῖ ἐάν τινι
ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρό
βατα ἔχοντι καὶ πλα
νηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐχὶ
ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ
ζητήσει τὸ πλανώμενον;
καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημέ
νοις· οὕτως οὐκέ

θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς ἵνα ἀπόλη
ται ἓν τῶν μικρῶν τού
των· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ
σῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου
ὕπαγε ἔλεγξον αὐ
τὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐ
τοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκού
σῃ ἐκέρδησας τὸν ἀ
δελφόν σου· ἐὰν δὲ
μὴ ἀκούσῃ παράλα
βε μετὰ σοῦ ἔτι
δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος
δύο μαρτύρων ἢ τρι
σὶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα·
ἐὰν δὲ παρακούσῃ
αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλη
σίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλη
σίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ
τελώνης· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν

λθ π τοῦ ὀφείλοντος μυριοτάλαντ.

κόπτεσθαι τὰς χεῖρας, ἐ
φ' ἃ δεδώκαμεν ἐν τ
οἴκῳ· καὶ ὁσάκις ἐὰν
λύσητε ἐκεῖνα τὰς χεῖρας
ἀφαιρεθήσεται ἡμῖν
τοῦ οἴκου· τοῦ λοιπὸν
ἀμνημόνως ἡμῖν· ὁ
δὲ ἀμνησικακήσας
μετὰ τοῦ πρώτου
αὐτοῦ ἀδικήματος
σωτηρίαν ἐποίησεν
τοῖς τοῦ περὶ
τοῦ δικαίου
ἀφ' ἑνὸς τροφὴν
μισθοῦ ἑνὸς τοῦ
ἀφεθῆναι τὸν
ἀστοχήσαντα
ἁμαρτήσεσθε εἰς
θεὸν καὶ ἀδικήσω
αὐτῶν ἐπάκις;

λάβῃ αὐτοῖς· οὐ λέγω
σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ'
ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν
βασιλεῖ· ὃς ἠθέλησε συ
νᾶραι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ· ἀρξα
δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προ
σηνέχθη αὐτῷ εἷς
λέγει μυριοτάλα
των· μὴ ἔχοντος δὲ αὐ
τοῦ ἀποδοῦναι, κέ
λευσεν αὐτὸν ὁ κύ
ριος αὐτοῦ
πραθῆναι καὶ τὴν γυ
ναῖκα καὶ τὰ τέκνα·
καὶ πεσὼν ἔπιπτεν,
καὶ ἀποδοθῆναι· πε
σὼν οὖν ὁ δοῦλος προ
σεκύνει αὐτῷ λέγων·
κύριε μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα
σοι ἀποδώσω· σπλα

ρπη ι
ιε ις εἰπὸν κ
τῶν

χαϊσθω ὁ δὲ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἀλ
θὼν εἶπεν αὐτῷ· καὶ τὸ
δάμαρ ὃν ἀφῆκεν αὐτῷ.
ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ἄρχεται ἔν αὐτῶν
συνδούλων αὐτοῦ·
ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑ
κατὸν δηνάρια· καὶ κρα
τήσας αὐτὸν ἔπνιγε·
λέγων· ἀπόδος μοι εἴ
τι ὄφειλες· παρακα
λῶν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ
παρεκάλει αὐτόν·
λέγων· μακροθύμη
σον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀπο
δώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤ
θελεν· ἀλλὰ ἀπελ
θὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
φυλακὴν· ἕως οὗ ἀπο
δῷ τὸ ὀφειλόμενον.
ἰδόντες δὲ οἱ σύνδ

λοι αὐτοῦ τὰ γενόμε
ἐλυπήθησαν σφό
δρα· καὶ ἐλθόντες διε
σάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυ
τῶν πάντα τὰ γενό
μενα· τότε προσ
καλεσάμενος αὐτὸν ὁ
κύριος αὐτοῦ λέγει αὐ
τῷ· δοῦλε πονηρέ· πᾶ
σαν τὴν ὀφειλήν
ἐκείνην ἀφῆκά σοι,
ἐπεὶ παρεκάλε
σάς· οὐκ ἔδει καὶ σὲ
λεῆσαι τὸν σύνδου
λόν σου ὡς καὶ ἐγώ σε
ἠλέησα; καὶ ὀρ
γισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ πα
ρέδωκεν αὐτὸν τοῖς
βασανισταῖς, ἕως
οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀ
φειλόμενον αὐτῷ.
οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ ἐπουράνιος ποιή

σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ γέγονεν οὕτως. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. καὶ προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον αὐτῷ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω. τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας θῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς προσφέρουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστιν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ καθήσεσθε καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

κ. ὅμοια γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήμψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ καὶ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας ἔστω ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ὑμῶν βαστάσητε ὑμεῖς
ἀπολῦσαι τὰς γυναῖ
κας ὑμῶν· αὐτὸς δὲ ἐχ
θὲς ὀψὲ ἐγείρεται
λάχωδε ἡμῖν· ὅτι ὁσὸ
ἂν ἀποσκίσητε γῦαι
καὶ αὐτοῦ μὴ δώσι πορ
φάλειαι γαμήσασθαι. βρϛ
μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπο
λελυμένην γαμήσας
μοιχᾶται· λέγουσι
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν
αἰτία τοῦ ἀνδρὸς μετὰ
τῆς γυναικὸς οὐ συμ
φέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάν
τες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδο
ται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι οἵ
τινες ἐκ κοιλίας μητρὸς
ἐγενήθησαν οὕτως· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτι

Β ρϛ

Ι ρϛα

τινες ἐκοίλανθησαν τὰς ἐλπίδας αὐτῶν διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶν πλάνην τῶν ἀνθρώπων· ὁδηγοῦσιν αὐτοὺς ὡς τυφλοὺς ὁδηγοὺς τυφλῶν· μέρος χορεύει χορεύσει? βρϛ πότε προσκρέκθησ αὐτῶν τὰ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας αὐτοῖς καὶ προσ ευξῆται· οἱ δὲ μαθη ταὶ ἐπῆκαν αὐτοῖς· ὀδὸς εἶπεν· ἄφε τε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ ρανῶν· καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐκεῖθεν·

Καὶ ἰδοὺ τὶς προσελ

ρϛ γ β ιν ιβ τ κ ἐις μεγίστης τ πρ σεχθ ω ι ου.

θοῦμᾶς τοῦ μαὶ τοῦ· δϊ
δασκάλε ἀγαθὲ· τί ποι
ήσω ζωὴν αἰώνιον κλη
ρονομήσω; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί μέ
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς· εἰ μὴ εἷς ὁ θς·
εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν
τήρησον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ·
ποίας· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν·
Τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ μοι
χεύσεις· οὐ κλέψεις·
οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα σου· Ὡς
ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν·
Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκ·
πάντα ταῦτα ἐφύ
λαξα ἐκ νεότ
τητός μου· τί ἔτι ὑστερ·
ἐφ᾽ ἁ αὐτοῦ ὁ Ἰς· εἶπεν

Τέλειος εἶναι, ὕπαγε
πώλησόν σου τὰ ὑπ᾽
χοντα καὶ δὸς πτω
χοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανοῖς· καὶ δεῦρο ἀ
κολούθει μοι· ἀκούσ᾽ ρκε β
δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον, ἀπῆλθε λυπ᾽
μενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή
ματα πολλά· ὁ δὲ Ἰς
εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύ
σεται εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· πάλιν
δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκο
πώτερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ
πλούσιον εἰς τὴν βα
σιλείαν τοῦ θυ εἰσελθ·
ἀκούσαντες δὲ οἱ μα

μαις ἐπ τῶν μισθουμένων:-

θητὰι αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν μετ᾽
σου τοῦ σφόδρα. λϐ΄
γόμφους. τῖσι ἀραδιφάτ
σωθῆναι. ὁμιλεῖ ἵνας
δϐ΄ ὀϊσῖ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐμαὐτοῖς·
παρὰ αὐτοῖς τοῦτο
αὐδιώσεται ὁμάδῃ· παρ᾽
δὲ τοῦθεῖν παμπληθυ
ματαν· τοῦτ᾽ ἀπορίῃ
θῆσὸ πάτρος εἰ πρὸς
αὐτοὺς· κϐ΄. ἰδοὺ ἡμᾶς
ἀφῆκα μεν παμπάν
καὶ ἠκολουθήσαμεν
σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν·
ὁδϐ΄ ἰσῖ εἰ πορευθῆτε
ἀμελὲ λάσσω μεν· ὅτι
ἡμᾶς ἀϊάκολουθή
σαντες ἐσμεν· ὁμ τὴν
λῖτ᾽ ἐρασίαν· ὁ τα μὲ
θίσκὸ ἡοσ τοῦ ἀρχοῦ
ὁπιθρόμου δόξησαν
τοῦ καθήσεσθε καὶ
ἡμᾶς ἐπὶ δώδεκα θρό

μους· ιϐ΄ ἱερέμοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ
ἰηλ΄ καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκ
οἰκίαν· ἢ ἀδελφοὺς
ἢ ἀδελφὰς· ἢ πρᾶ ἢ
μρᾶ· ἢ γυναῖκα ἢ τε
κνα· ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου, ἑ
κατονταπλασίονα
λήψεται· καὶ ζωὴν αἰ
ϣνιον κληρονομήσῃ· πολ
λοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι.
ὄχατοι· καὶ ὄχατοι πρῶ
τοι· καὶ μοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὃς
τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ
σθῶσασθαι ἐργα
τὰς εἰς τὸν ἀμπελῶ
να αὐτοῦ· καὶ συμφω
νήσας μετὰ τῶν ἐρ
γατῶν δηναρίου
τὴν ἡμέραν, ἀπέστ

λθμ αὐτοῖσ ἀς τὸν
αἰμπελῶνα μου ἀμ.
Καὶ ἐξελθὼν περὶ
τρίτην ὥραν, εἶδεν
ἄλλουσ ἀργοὺσ ἐν
τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺσ. καὶ
κείνοισ εἶπεν· ὑπά
γετε καὶ ὑμεῖσ εἰσ
αἰμπελῶνα· καὶ ὃ
ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω
ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον·
πάλιν ἐξελθὼν πὲ
ρὶ ἕκτην καὶ ἐνά
τὴν ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτωσ·
περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν
ἄλλουσ ἑστῶτασ ἀρ
γούσ· καὶ λέγει αὐτοῖσ·
τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέ
γουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶσ ἐμίσθωσατο·
λέγει αὐτοῖσ· ὑπάγετε

Καὶ ὑμεῖσ εἰσ τὸν ἀμ
πελῶνα μου· καὶ ὃ ἐὰν
ᾖ δίκαιον λήψεσθε·
ὀψίασ δὲ γενομένησ,
λέγει ὁ κύριοσ τοῦ ἀμ
πελῶνοσ τῷ ἐπιτρό
πῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺσ ἐρ
γάτασ· καὶ ἀπόδοσ
αὐτοῖσ τὸν μισθόν·
ἀρξάμενοσ ἀπὸ τ
ὧν ἐσχάτων ἕωσ τῶν πρ
ώτων· καὶ ἐλθόντεσ οἱ
περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντεσ
δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν
ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ
ἀνὰ δηνάριον· λαβὼν
δὲ ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου λέ
γοντεσ· ὅτι οὗτοι οἱ ἔ
σχατοι μίαν ὥραν ἐποί
ησαν καὶ ἴσουσ

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕ್ರಮಣ ಫಲ

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕ್ರಮಣವಾದರೆ ಅಂಗಾರಕನು ಸಂಕ್ರಮಿಸಿದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದು. ಆ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಭಯವುಂಟಾಗ

λάβῃ αὐτοῦ· ἵνα τί μοι
καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο
υἱοί μου, ὁ εἷς ἐκ δεξιῶν
σου καὶ ὁ εἷς ἐξ ἀριστερῶν
σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
λ ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί-
νειν· ἢ τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι βα-
πτισθῆναι λέγουσιν
αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν
ποτήριόν μου πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βα-
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ ἐκ
θεῖναι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου. ιθ΄ κ΄ καὶ ἐκ πορευομένων

Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ηγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δέ ἐστιν
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν μέγας γε-
νέσθαι ἔσται ὑμῶν διά-
κονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ϛ΄ κ΄
ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

καὶ ἐκπορευομένων

ιθ΄ κ΄ β΄ τῶν κ΄ ἐκ Ἱερειχώ

κολουθησαν αὐτῷ ὁ
χλος πολύς· καὶ ἰδὼ
δύο τυφλοὶ καθήμε
παρὰ τὴν ὁδόν· οὐ
κούσαντες ὅτι Ἰη̄ς πα
ράγει, ἔκραξαν λέγ
τες· ἐλέησον ἡμᾶς
κ̄ε̄ υἱὸς Δαυίδ· ὁ δὲ ὄ
χλος ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα σιωπήσω
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκρ
ζον λέγοντες· ἐλέησ
ἡμᾶς κ̄ε̄ υἱὸς Δαυίδ·
καὶ στὰς ὁ Ἰη̄ς ἐφώνη
σεν αὐτούς· καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω
ὑμῖν· λέγουσιν αὐτῷ·
κ̄ε̄· ἵνα ἀνοιχθῶσιν
ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί·
σπλαγχνισθεὶς δὲ οἱς
ἥψατο τῶν ὀφθαλ
μῶν αὐτῶν· καὶ ἀ
θέως ἀνέβλεψαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
ιζ̄ καὶ ἠκολούθησαν αὐ
αφ̄ τῷ· Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς
cs̄ σόλυμα· καὶ ἦλθον
β εἰς Βηθσφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο
μαθητὰς λέγων αὐ
τοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν
κώμην τὴν ἀπέναν
τι ἡμῶν· καὶ εὐθέως εὑ
ρήσετε ὄνον δεδεμέ
νην καὶ πῶλον μετ
αὐτῆς· λύσαντες ἀ
γάγετέ μοι· καὶ ἐάν τι
ὑμῖν εἴπῃ τις, ἐρεῖτε ὅτι
ὁ κ̄ς̄ αὐτῶν χρείαν ἔχει·
εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ
αὐτούς· τοῦτο δὲ ὅλον
ιθ̄ γέγονεν, ἵνα πληρω
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος·
εἰπατε τῇ θυγατρὶ

σϊὼμ· ἰδοὺ ὁ λαός
σου ὃν ἠγάπησας προϊὼν
καὶ πιεῖται ὧδε ὀπίσω
καὶ τὸ λοιπὸν ὑπο
ζυγίου· πορεύθητι
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
σὺν αὐτῷ καθὼς πρόσ
ταξεν αὐτοῖς ὁ ἱσ· καὶ
ὁμοῦ καὶ τὸν
ὄνον· καὶ ἐθηκαν
ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱ
τια αὐτῶν· καὶ ἐπεκ
θϊσεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὅδε ὁ λαὸς ὁ χλος
ἄρας ἐπάνω τῶν τὰ
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλ
λοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων &
καὶ ἐστόρνυον ἐν τῇ ὁδῷ·
οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγον
τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦ
ντες ἔκραζον λέγοντες·

ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ·

ἀλληλουϊὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· ϛ̈α ϊ̅
θεὸς σὺ εἶ ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
σελήνην, ἐστήθη πᾶ
σα ἡ πόλις λέγουσα·
τίς ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ
ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός
ἐστιν ὁ προφήτης·
ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς ιε̅ ϛ̅ ξ̅ ο̅ ω̅ τ̅ο̅
Γαλιλαίας· Καὶ ἐσή κ̅ε̅ ἐκφ̅ω̅ν̅ή̅σ̅ε̅ν̅ λ̅
θεν ὁ ἱσ εἰς τὸ ἱερὸν ϛ̅ α̅ ϊ̅ δ̅ α̅
θῦ· καὶ ἐξέβαλεν πάν
τας τοὺς πωλοῦν
τας καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρα
πέζας τῶν κολλυ
βιστῶν κατέστρε
ψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς περι
στερὰς ἐξέβαλεν· καὶ λέγει
αὐτοῖς· γέγραπται ὁ
οἶκος μου οἶκος προ

μδ πε τυφλὸς χωλ: μδ πε τῆς ξηρᾶς θεσσυκῆς:

τῆ πε ξ ἑνδομ:

σαχηοικλαθήσεται ὁ
μὴ σὲ δὲ αὐτὸν ἐποίησ
σαν ἐξαπέστειλαν αὐτὸν κε.
Β c|Β ⳨ παρεσπλήθοσαν αὐτὸν
χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπ
ευσεν αὐτούς· ἰδὼν δὲ
Ε c|F τοὺς ἀρχιερεῖς ⳨
καὶ τοὺς γραμματεῖς τὰ θαυ
μάσια ἃ ἐποίησε· ⳨
Τὸν παῖδας κράζοντ
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ
γοντας· ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαυΐδ, ἠγανάκτησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκ
κούεις τί οὗτοι λέγουσι;
ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐκ
τοῦ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτί
Ϛ c|Ζ σω αἶνον; καὶ καταλεί
πων αὐτοὺς· ἐξῆλθε
ἔξω τῆς πόλεως εἰς

Βηθανίαν· καὶ ηὐλί
σθη ἐκεῖ· ⳨ πρωΐας δὲ
ἐπανάγων ἐπείνασε·
πόλιν, ἐπ' αὐτῆς καὶ
ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐ
τὴν· καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐ
ν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ·
μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ ἐξηράνθη παραχρῆ
μα ἡ συκῆ· καὶ ἰδόν
τες οἱ μαθηταὶ ἐθαύ
μασαν· λέγοντες· πῶ
ς παραχρῆμα ἐξηράν
θη ἡ
ς συκῆ· ⳨ ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν
ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δι
κριθῆτε· οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσε
τε· ἀλλὰ καὶ ἂν τῷ ὄρει τού

τοῦ φαρισ. ἀρθητὶ δὲ
ωλιθητὶ ἀς τὴν θάλασ.
ις γεμισθῆναι. καὶ τοὺς μ
τοὺς σὺν αὐτῷ ἀναβῆσαι
ἐν τῷ πλοίῳ μετ αὐτῶν εἰ
ἀλμυρίδες, λίμνασθε.
καὶ ἐλθόντι αὐτοῦ εἰς τὸ
ἴδιον πόλιν αὐτοῦ ἰδοὺ
τοῦ διδάσκοντι αὐτὸν
ἱερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι τοῦ λαοῦ λέγοντ.
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς. καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσί
ταύτην ἵνα ποιῇς
θῆς δὲ οἱ ἰσ εἶπεν αὐ
αὐτοῖς. ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ λόγον ἕνα ὃν εἰ
μοι καὶ ἐρεῖτε μοι
ἐξουσίαν ταύτην ποιῶ.
τὸ βαπτισμα ἰω πό
θεν ἦν. ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ

ἀνθρ. οἱ δὲ συνελο
γίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέ
γοντες. ἐὰν εἴπωμεν ἐξ
ἐξ οὐρανοῦ ἐροῦμεν διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
τε αὐτῷ. ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρ. φοβοῦ
μεθα τὸν ὄχλον. πάν
τες γὰρ ἔχουσι τὸν ἰωάν
πρφήτην. καὶ ἀπο
κριθέντες τῷ ἰῇ εἶπο.
οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐ
τοῖς καὶ αὐτὸς. οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποί
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι.
κγ τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ. ἄνθρ
ἔχε τέκνα δύο. καὶ
προσελθὼν τῷ πρ
τῷ εἶπε. τέκνον ὕπα
γε σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνί μ.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπ.
οὐθέλω. ὕστερον δὲ

κγ
τῇ α τοῦ κδ μη
εἰπόντι φ πω

μεγαμιε λκθ ἀσ αὐτοῖς λ
θε· καὶ τὰρ σε λθὼν μῶ
ἐτέρωθ ἐπ μῶσαὐτ.
ὀδ αὐτοῦ λριϑ ἐπ
ἀὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀ
πλθε· τίσ ἐκ μδὸ
ἐποίκσε τὸ θέλμα τ
πρσ· λάλσον ἡμῖν αὐτῶν·
ὁ πρῶτος λάλ αὐτοῖς
ὀϊσ· ἀμὴν λάλω ὑμῖν
ὅτι οἱ τὸν μῶν μαλιας
ἀπορμαι πρὰ τοῦ σῖ
ὑμῶν ἐπ τὴν μασὶ λά
τοῦ μόσιῶν· ἦλθε δὲ
πρὸ ἡμᾶς ἰω ὁ μὸ
δῶδ ἱκαιοσύνης ἐν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτ·
οἱ δὲ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι ἐπίστ ἐν
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετε
λήθητε ὕστερον τοῦτ
τοῦ πίσαι αὐτῷ· τὴ

ἀλλω παραβολὴν ἀ
κούσατε· ἄνθρ ἦν οἰ
κοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπε λῶ
να· καὶ φραγμὸν αὐ
τῷ περιέθηκε· καὶ
ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν·
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐτ
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδή
μησεν· ὅτε δὲ ἤγγισ
ὁ καιρὸς τοῦ καρπ.
αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς δ
λους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργοὺς λαβ
τοὺς καρποὺς αὐ
τοῦ· καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς δοῦ
λους αὐτοῦ· ὃν μὲν
ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέ
κτειναν· ὃν δὲ ἐλίθο
βόλησαν· πάλιν
ἄλλους ἀπέστειλεν ἄλλους

δούλοις τοῦ θεοῦ μου
τῶν προφητῶν· καὶ ἐ
ποίησαν αὐτοῖς ὡσ
ταῦτα· ὑφορμᾶται αὐτὲ
τε ἐπὶ τοῖς
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· λέγ·
ἐν τῷ αὐτοκράτορι
ἡμῶν· οἱ δὲ γεωρ
γοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν
φ̄ μου ἐπ' αὐτοῖς· φ̄
τοῖς ἀμπελουργοῖ
σιν εἶπον πρὸς ἑαυ
τοὺς· οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονό
μος· δεῦτε ἀποκτεί
νωμεν αὐτὸν· καὶ ἐκ
βαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμ
πελῶνος καὶ αὐτὲ
κτείναμ· ὅταν οὖν ἔ
θηκύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος· τί ποιή
σει τοῖς γεωργοῖς ἐ
κείνοις· λέγουσιν

αὐτῷ· καὶ οἱ σ καὶ
ἀπολέσας αὐτοὺς κ̄
τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις
γεωργοῖς· οἵτινες
ἀποδώσουσιν αὐτῷ
τοὺς καρποὺς ἐν
καιρῷ αὐτῶν· λέ
γει αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς· οὐδέ
ποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς· λί
θον ὃν ἀπεδοκίμα
σαν οἱ οἰκοδομοῦν
τες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ κ̄υ ἐγένετο αὐ
τη· καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· τε
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρ

πὸν σαυτόν. Καὶ ὅπε
σοῦν ἔωσι τὸν λίθον τοῦ
τοῦ στωθλασθήσῃται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικ
μήσῃ αὐτόν· Καὶ ἐκά κ
σαμτες οἱ ἀρχιέρεῖς
Καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς
παραμολὰς αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι πρὸς αὐ
Τοὺς λέγει· καὶ ζητοῦν
τες αὐτὸν μρατῆσαι ἐ
φοβήθησαν τὸν ὄχλ·
ὅτι ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· Καὶ ἀπο
κριθεῖς ὁ Ἰς εἶπεν πάλιν
ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς εἰπών
Βολαις· λέγων· πε
ἐ ϲκϛ (ιε) μοιώθη ἡ βασιλεία
Τοῦ θεοῦ ὁμοίῳ ἀν
θρώπῳ βασιλεῖ
ὅς ἤθελε ποιήσε
γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
Καὶ ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ κα λέ

σαι τοὺς κεκλημένους
ἐπὶ τοὺς γάμους, καὶ οὐ
κ' ἤθελον ἐλθεῖν· πάλι
ἀπέστειλεν ἄλλους δού
λους· λέγων· εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις· ἰ
δοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοί
μασα· οἱ ταῦροί μου
Καὶ τὰ σιτιστὰ πε θυ
μένα· Καὶ πάντα
ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς
γάμους· οἱ δὲ ἀμε λή
σαντες ἀπῆλθον· ὁ
μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀ
γρόν· ὁ δὲ εἰς ἐμπορί
αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρα
τήσαντες τοὺς δούλους
αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπε
κτειναν· καὶ ἀκού
σας ὁ βασιλεὺς ὠρ
γίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐ
τοῦ ἀπώλεσε τοὺς

μβ̄ π τοῦ μὲ προφητικοῦ τέλους: [42] 40-

φομφὰ ἐκείμοισ. ὡς
τὴμ πολίμ αὐτοῦμ ἐμέ
πρησε· τὸ τελάφ τὲ
δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲμ
γάμοσ ἑτοίμασ ἀτίμ·
οἱδὲ κεκλημένοι οὐ
κ ἦσαμ ἄξιοι· πορά ε
υε οὖμ ἐπὶ τὰσ ἐξό
δουσ τῶμ ὁδῶμ· ὡς
ὅσουσ ἂμ εὕρητε κάλε
σατε ἐφ σ τοὺσ γάμουσ.
Καὶ ἐξελθόμτεσ οἱδὲ
λοι ἐκείμοιφ τὰσ ὁ
δοὺσ, συμήγαγομ πάμ
τασ ὅσουσ ἀρεομ πομη
ρούσ τε καὶ ἀγαθούσ·
καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμοσ
ἀμακειμένωμ· φοσ
θεὶσ δὲ ὁ βασιλεὺσ θεά
σασθαι τοὺσ ἀμακεί
μένουσ, φδεμ κεῖ ἀμ
θρωπομ οὐκ ἐμδεδυ
μένομ ἐμδυμα γάμ.

Καὶ λέγει αὐτῶ· ἑταῖρε·
πῶσ εἰσῆλθεσ ὧδε,
μὴ ἔχωμ ἐμδυμα γάμ.
ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶ
πεμ ὁ βασιλεὺσ τοῖσ
διακόνοισ· δήσαμτεσ αὐ
τοῦ χεῖρασ καὶ πόδασ,
ἄραται αὐτὸμ καὶ ἐκβά
λετε εἰσ τὸ σκότοσ τὸ ἐξώ
τερομ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ
μὸσ καὶ ὁ βρυγμὸσ τῶμ
ὀδόμτωμ· πολλοὶ γάρ
εἰσι κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ εἰσὶ
κτοί· τότε πορευθέ ΚΓ Β
τες οἱ Φαρισαῖοι
συμ βουλίομ ἔλα
βομ ὅπωσ αὐ
τὸμ παγιδεύσωσιμ ἐμ
λόγῳ· καὶ ἀποστέλλ
ουσιμ αὐτῷ τοὺσ μαθητὰσ
αὐτῶμ μετὰ τῶμ Ἡρῳ
διαμῶμ λέγομτασ· δι
δάσκαλε· οἴδαμεμ ὅτι
ἀληθὴσ εἶ· καὶ τὴμ ὁδὸμ

ΚΓ ΙΓ
τῶν ιε̄ ἐτῶ ζωῆσ
ἐχ̄ οἱ Φαρισαῖοι
ιτ̄ τοῦ ιῡ:

τοῦ θῦ σὺ μὰ λη θᾶς
διδάσκᾳς. καὶ οὐ μέ
λᾳς σοι σοῦ περὶ οὐδενός.
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων. ἀλλ
ἐπ ἀληθείας τὴν ὁδὸν
Καίσαρι ἢ οὔ. δῶμεν
δῶ ἢ οὐ δῶμεν. ὁ δὲ
εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπό
κρισιν. εἶπεν αὐτοῖς.
τί με πει
ράζετε ὑποκριταί.
ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήνσου.
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐ
τῷ δηνάριον. καὶ λέγει
αὐτοῖς. τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή.
λέγουσιν αὐτῷ. Καί
σαρος. τότε λέγει αὐτοῖς.
ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι. καὶ
τοῦ θῦ τὰ τοῦ θῦ. καὶ ἀ
κούσαντες ἐθαύ

σαν. καὶ ἀφέντες ἀπ' ἀὐ
τοῦ ἀπῆλθον. Ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ
θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι
ἀνάστασιν. καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέγον
τες. διδάσκαλε Μωσῆς
εἶπεν ἐάν τις ἀπο
θάνῃ μὴ ἔχων τέκνα ἵνα
γαμβρεύσῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ. καὶ ἀναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡ
μῖν ἑπτὰ ἀδελφοί. καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησε. καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆ
κεν τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐ
τοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτε
ρος καὶ ὁ τρίτος, ἕως

τοῦ μὲ πού· ὑ ἀσεβοῦς δὲ
πτοῦ, ἀσεβείας μὲ καὶ ἡ γῶ·
φ τὸ οὖν ἁμαρτάνοντος τίμιος
τῶν μὲ πὰ ἀθώων·
πᾶν τὸ σε παρέχομαι
τῶν· ἀσεβοῦς δὲ
οἷς, φ σεβομαι τοῖς·
σεμνὸν θὲ μὴ φόβο
τοῦ ταὶς τροφαῖς· μὴ
δὲ τῶν δυνάμεών τοῦ
θῦ· ἐμὲ γὰρ τὸν ἁμαρτά
σφοῦ τὸ σεμνοῖσιν ὄ
τες ἐκλαμβάνομαι· ἀλ
λὰς ἀγγέλοις τοῦ θῦ
ζῶν ὁμωνώφασι· περὶ δὲ
τῆς ἁμαρτάδος ὧν
μερῶν· οὐ καὶ μέγα
τὸ τὸ ῥηθὲν μοὶ μὺ
τὸ τοῦ θῦ λάγομος·
ἀγὼ φιλόθεος ἀμαρτωλὸς
καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ· ὁ δὲ
θεὸς ἰακὼβ· οὐκ ἀφῆ
ὁ θεὸς θεὸς μερῶν· ἀλ

λὰ ζῶντων· καὶ ἀκό
σαντες οἱ ὄχλοι, ἐξε
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ·
Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκού CΚΑ S
σαντες ὅτι ἐφίμωσε
τοὺς σαδδουκαίους,
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ ιη ιε· τῆς χ
αὐτό· καὶ ἐπηρώτη μ. μὲ κ τ πρ σ
σεν αὐτὸν νομικὸς τῶν ὑ πει ε ξ:
λέγων· διδάσκαλε ποία ἐντο
λὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ·
ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· ἀ
γαπήσεις κύριον τὸν θν σου
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου·
καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου·
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοί
ᾳ σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ἰσχύϊ σου· αὕτη ἐστὶν πρ
τη καὶ μεγάλη ἐν το
λή· δευτέρα δὲ ὁμοί

μδ ε π τῆς τοῦ κ̄ῡ ἐπιφανείας: με ε π τ παλαιῶν π γραμ
ἐφαρίσαίων:.

αὐτη· ἀγαγοῦσα δὲ
τὰ μισθώματα σου ὡς σὰν
τὸν· ἐν ταύταις δὲ
δυσὶν ὁμοῦ τοῖς αἷς· ὃς
ὁμόσας καὶ οἱ προφῆ
ται μὴ ἐπιμαρτυρεῖ· σὺ
S CKE μὴ τιμώμενος δὲ τῶν ἀφ
ρισάίων. ἐπὶ κρεάτη
σε μὰ τοὺς θεοὺς λάζῳ·
τί ὑμῖν δοκᾷ τὸ σὸν
τοῦ χῦ· τί μος γὰρ ἐ
στὶ λαζουσῖν ἀ τοῦ·
τοῦ δαδ· λάζῃ αὐτῆ·
τὸ δὲ σὸν δὲ λέγει τὴν
κῦ ἀπὸ μὴ καλῇ· λέγ·
ς εἰ τὸ δὲ μὸν CE τοῦ κῶμ δ
ς καθοὺς ἐκδέξῖ ὦμ μδ.
ς ὅσις ἀμαθῶ τοῖς δ
ς χθροῦ σου ὑπὸ πό
ς δῖον τῶν τοῦ δῶν σ.
ἡ σὺ δὲ καλῇ
τὸν κῦ τὸ σὸν γὰ σου
B CKS τοῦ ἀῖ· καὶ οὐδὲ ἐ

I CK3 πότε οἱ σ ἐλαύνησε τ
ὄχλοις καὶ τοῖς
θνῆσιν αὐτοῦ· λέγων· οἱ
ἐσὶ τῆς μισθώσεως καὶ
θέδρας ἐκαθῖσαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ φ
ρῖσαῖοι· πᾶσαν τὴν
ὃσαν ἐὰν εἴπωσιν
μῖν τηρεῖτε τη
ποιεῖτε· κατὰ δὲ τ
ὄρα αὐτῶν μὴ ποιῆ
τε· λέγουσι γὰρ καὶ δ
ποιοῦσι· δεσμεύουσι
CKM γὰρ φορτία βαρέα
F καὶ δυσβάστακτα· ἐ
ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀν
ὡπων τῶν· τῷ
δὲ δακτύλῳ αὐτῶν

οὐθέλουσιν κινῆσαι αὐ
τὸν· πάντα δὲ τὰ εἰρ
σκθ Τὰ· παρ' αὐτῶν προσῶσι πρὸ
β τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀν
θρώποις· πλατύνουσι γὰρ
τὰ φυλακτήρια
αὐτῶν· καὶ μεγαλύ
νουσι τὰ κράσπεδα
τῶν ἱματίων αὐτῶν·
φιλοῦσι δὲ τὴν πρω
τοκλισίαν ἐν τοῖς
δείπνοις· καὶ τὰς πρω
τοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων ῥαββί ῥαββί·
σλ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
ι ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑ
μῶν ὁ διδάσκαλος·
ὁχσ· πάντες δὲ ὑ
μεῖς· ἀδελφοί ἐστε·
καὶ πατέρα μὴ κα-

ὑμῶν βασιλεύς· ὡς
γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ καθη
γητὴς ὑμῶν ὁ χσ· ὁ δὲ μεί
ζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν
διάκονος· ὅστις δὲ ὑ σλδ ε
ψώσει ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑ
ψωθήσεται· σλβ ι:
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκρι
ταί· ὅτι κλείετε τὴν βα
σιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἔμπροσθεν τῶν ἀν
θρώπων· ὑμεῖς γὰρ
οὐκ εἰσέρχεσθε
οὐδὲ τοὺς εἰσερχο
μένους ἀφίετε εἰ
σελθεῖν· σλβ ια:
Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κα
τεσθίετε τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν· καὶ προ
φάσει μακρὰ προ
σεύχεσθε· διὰ τοῦ
το λήψεσθε περισ
σότερον κρίμα· οὐαὶ σλγ ε
ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι
ταί· ὅτι κλείετε τὴν

ζωγόχρυσος ὁ μαῦ
ὁ ἁγίαυ ζωγ τὸν
χρυσὸν. καὶ ὁ ἐ-
ὁ ὲπὶ τῆ ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ οὐ δὲν
ἀχρὶν. ὃς δ' ἂν ὀμό
σῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ
δωρεῶν τῷ θυσια
στηρίου; ὀφείλ-
ει καὶ τυφλὸς
γίνεσθαι. ἢ τὸ δῶ-
ρον τὸ θυσια
στήριον τὸ ἁγιά-
ζον τὸ δῶρον. ὁ οὖν
ὀμόσας ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ, ὀμνύ-
ει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πά-
σι τοῖς δώροις αὐ-
τοῦ. καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐ-
τῷ καὶ ἐν τῷ
ἐνοικοῦντι
αὐτῷ. καὶ ὁ ὀμό-
σας ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρό-

βασιλείαν τοῦ μου
ἐαν ὦσιν ἐν προσθεν
τῶν ἐμῶν. ὑμεῖς δὲ
οὐκ εἰσέρχεσθε. οὐ
δὲ τοὺς εἰσερχο
μένους ἀφίετε εἰσ
ελθεῖν. οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖ
ὑποκριταί. ὅτι
περιάγετε τὴν θά
λασσαν καὶ τὴν ξη
ρὰν ποιῆσαι
ἕνα προσήλυτον. καὶ
ὅταν γένηται, ποιεῖ
τε αὐτὸν υἱὸν γεέν
νης διπλότερον ὑμῶν.
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ
τυφλοὶ. οἱ λέγον
τες ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ οὐδέν ἐστιν.
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀ
φείλει. μωροὶ καὶ
τυφλοί. τίς γὰρ μεί
ζων. τὸ
δῶρον ἢ ὁ
ναὸς ὁ ἁγιά
ζων τὸ δῶρον. καὶ
ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ, οὐδέν
ἐστιν ἐὰν δὲ ὀμόσῃ
ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπ'
αὐτῷ, ὀφείλει.
τυφλοί. τί γὰρ μεί
ζων. τὸ δῶρον ἢ τὸ
θυσια
στήριον τὸ ἁγιά
ζον τὸ δῶρον. ὁ οὖν
ὀμόσας ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ, ὀμνύ
ει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶ
σι τοῖς δώροις αὐ
τοῦ. καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐ
τῷ καὶ ἐν τῷ
ἐνοικοῦντι
αὐτῷ. καὶ ὁ ὀμό
σας ἐν τῷ οὐρα
νῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρό

μωτοῦθῦκαὶδικτῷλεω
θησεῦμῶ. ευαγαμωσεω
λη τοῦπε οὐαὶὑμῖνοἱ
ε μαμῶντεςκαὶφαρῖσαῖοι
οἱὑποκριταί. ὅτι
ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον. καὶτὸἄνη
θον. καὶτὸκύμινον.
καὶἀφήκατε τὰβαρύ
τερατοῦνόμου. τὴνκρῖσ.
ν καὶτὸνἔλεον. καὶτὴν
πίστιν. ταῦτατεἔδε
ι ποιῆσαικἀκεῖνα
μὴἀφεῖναι. ὁδηγοὶτυ
φλοὶ. οἱδιϋλίζοντες
τὸνκώνωπα. τὴν
δὲκάμηλονκαταπί
νοντες. οὐαὶὑμῖνγρ
λς μαμῶντεςκαὶφαρῖσαῖοι
ὑποκριταί. ὅτικα
θαρίζετε τὸἔξωθεν
τοῦποτηρίουκαὶτ
οῦπαροψίδος. ἔσωθε
δὲγέμουσινἐξ ἁρπα

γῆςκαὶἀδικί. φαρῖ
σαῖετυφλὲ. καθαρῖ
σον πρῶτοντὸἐν
τὸς τοῦποτηρίους
τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶτὸ
ἐκτὸς αὐτῶν καθα
ρόν. οὐαὶὑμῖνγραμ- cλξ ε
ματεῖς καὶφαρῖσαῖοι
ὑποκριταί. ὅτιπα
ρομοιάζετε τάφοις
κεκονιαμένοις. οἵ
τινες ἔξωθεν φαί
νονται ὡραῖοι.
ἔσωθεν δέγέμουσιν
ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρσί.
ας. οὕτωκαὶὑμεῖς
ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι.
ἔσωθεν δέ μεστοί ἐ
στε ὑποκρίσεως
καὶ ἀνομίας. ωλ' σε ε ϟ ϡ ξαλ
οὐαὶὑμῖνγραμματ εἰ πε ὰκε : τὸ ω
λέπ ς τὰ β ϟ θ β ὁ
cλπ
ε

καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι οἰκοδομᾶ
τε τοὺς τάφους τῶν
προφητῶν· καὶ οἱ
σημάτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· ὃς λέ
γετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν πα
τέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προ
φητῶν· ὥστε μαρ
τυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅ
τι υἱοί ἐστε τῶν φονευ
σάντων τοὺς προ
φ̣ τας· καὶ ὑμεῖς πλη
ρώσατε τὸ μέτρον
τῶν πατέρων ὑμῶν·
ὄφεις γεννήματα ἐχ
ιδνῶν· πῶς φύ
γητε ἀπὸ τῆς κρί
σεως τῆς γε
ε̅ ννης· διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλ

προς ὑμᾶς προφή
τας· καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀποκτενεῖτε
καὶ σταυρώσετε· καὶ
ἐξ αὐτῶν μαστιγώσε
τε ἐν ταῖς συναγω
γαῖς ὑμῶν· καὶ διώ
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν· ὅπως ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα
δίκαιον ἐκχυνόμε
νον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ
τοῦ αἵματος Ἅβελ
τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵ
ματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βα
ραχίου· ὃν ἐφονεύσατε
μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἥξει ταῦτα πάντα
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύ
την· ἰλ̅η̅μ̅ ἰλ̅η̅μ̅ ἡ̅ ἡ̅
ἡ̅ ἡ̅ ἡ̅

προφήτας. καὶ λέ-
θουσ λοιπὸν τοῖς ἀν-
τιδίκοις αὐτῶν· ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυνα-
γαγεῖν τὰ τέκνα σου·
ὃν τρόπον ἐπισυνά-
γει ὄρνις τὰ νοσσία
ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς
πτέρυγας· καὶ οὐκ
ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίε-
ται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω γὰρ
ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε
ἀπ' ἄρτι· ἕως ἂν εἴπ-
ητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυ· π̄ Καὶ ἐξελ
θὼν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπο-
πορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐ
πιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱε χ̄·

ὀδὸν ἰσ̄ εἰ τοῦ σήμερον
καὶ λέπῃ πρὸς τὰ
ταῦτα· ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθου ὃς οὐ
καταλυθήσεται· καθη
μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ κατ' ἰδίαν λέγον
τες· εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦ
τα ἔσται· καὶ τί τὸ σημ
εῖον τῆς σῆς παρου
σίας καὶ τῆς συντε
λείας
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰσ̄ εἶπεν αὐ
τοῖς· βλέπετε μή τις
ὑμᾶς πλανήσῃ· πολ
λοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες·
ἐγώ εἰμι ὁ χ̄ς· καὶ πολ
λοὺς πλανήσουσι·
μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους καὶ ἀκο

ε ιε̄ β
σὲ τῶν κ̄ζ'
καὶ τῶν ιβ̄:
τὸ αὐτὸ ἐν τῷ β̄:

πολέμων· ὁρᾶτε
μὴ θεοφόλθ. δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ
ʼ οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος·
ἀγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεῖ
ʼ ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἐ
σονται λιμοὶ καὶ λοι
μοὶ· καὶ σεισμοὶ κατ
Τὰ τόπους· πάντα
δὲ ταῦτα, ἀρχὴ ὠδί
ν. τότε παραδο
σουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψ
καὶ ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μι
σούμενοι ὑπὸ πάν
διὰ τὸ ὄνομά μου·
καὶ τότε σκανδαλι
σθήσονται πολλοὶ·
Καὶ μισήσουσιν ἀλλή
λους· καὶ παρα
δώσουσιν ἀλλήλους
καὶ μισήσουσιν πολλούς· καὶ

διὰ τὸ πληθυνθῆναι
τὴν ἀνομίαν, ψυγή
σεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται· καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰ
κουμένῃ μαρτύ
ριον πᾶσιν τοῖς ἔθνε
σι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέ
λος· ὅταν οὖν ἴδητε
τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρη
μώσεως τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προ
φήτου ἑστὸς ἐν τό
πῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκ
ων νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ φευγέτω
σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ
ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβαινέτω ἆ
ραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας

αὐτοῦ. καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ. μὴ ὀπίσω ἀρέτω
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ
δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις. προσεύχε
σθε δὲ ἵνα μὴ γένη
ται φυγὴ ὑμῶν χει μῶ
νος. μηδὲ σαββάτῳ.
ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
μεγάλη. οἵα οὐ γέγο
νεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου
ἕως τοῦ νῦν. οὐδὲ μὴ
γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐ
κολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ. διὰ δὲ
τοὺς ἐκλεκτοὺς, κο
λοβωθήσονται αἱ ἡμέ
ραι ἐκεῖναι. τότε ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧ
δε ὁ χσ. ἢ ὧδε, μὴ πι

στεύσητε. ἀγερθήσον CΜΑ ς
ται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται
καὶ δώσουσιν σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρα
τα, ὥστε πλανῆσαι
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προ
εἴρηκα ὑμῖν. ἐὰν οὖ CΜΕ ϭ
οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέ
λθητε. ἰδοὺ ἐν τοῖς τα
μείοις, μὴ πιστεύσητε.
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ CΜΣ ϭ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα
τολῶν καὶ φαίνε
ται ἕως δυσμῶν, οὕτω
ἔσται ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου CΜΖ
γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσον CΜΗ ϭ
ται οἱ ἀετοί. εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλῖψιν
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει
τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ
οἱ ἀστέρες πεσοῦνται
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

σκοτισθήσεται. ⟨ς⟩
ἡσελήνη οὐδὲ φέγξος αὐτῆς. ⟨ς⟩ οἱ ἀ
στέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται. ⟨ς⟩
τότε φανήσεται τὸ σ
ημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν
θρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ.
καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆ
ς. καὶ ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον
φελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς.
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ με
τὰ σάλπιγγος φω
νῆς μεγάλης. ⟨ς⟩ καὶ
συνάξουσι τοὺς ἐκ
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τ

B cνθ

πασῶν ἀφ' ἑμῶν.
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβο
λήν. ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς ἁπα
λὸς καὶ τὰ φύλλα
ἐκφύῃ, γινώσκετε
ὅτι ἄγγιστο θέρος. οὕτ
καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
ταῦτα πάντα, γι
νώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστι θύραις. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. οὐ μὴ παρέ
λθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως
ἂν πάντα ταῦτα
γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσονται.
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρελθωσι. περὶ
δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν.
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ ἡ

ὁμῶν ὁ μικρὸς πατὴρ μου μόνος. ὡς πορεύεσθε εἰς τὴν ὀρεινὴν εἰς τὴν ἁρπαγὴν τοῦ λαοῦ τούτου ὡς πορευθῆναι ἐν ταῖς ἁμάξαις ταῖς κατὰ τὸν κλισμόν. προάγοντες καὶ σοὶ μοῦτες· ταμιεῦσαι τοῦ καὶ ἐκταμιεύσασθαι· ἀχρεῖος ἡ μάρα σφηλ θεμμοὰ εἰς τὴν κιὰ τὸν· καὶ οὐκ ἄρα σοὶ θοὰς σφηλθεμὸ καὶ κλισμὸς καὶ ἡ ρεμὲ παντας οὗτος σφῆ ὃν ἦν ἁρπαγὴ τοῦ λαοῦ μου· πόσον ταῦ δύο ἐρρὰ ἀρεὰ· ὃ ἐς ἁρπαγὴν ἐλήθουσαν ἐν τῷ λαοῦ μου· μία παρὲξ

Βαρέτη. καὶ μία ἀ φίεται· ἐρημοῦτε οὖν. ὅτι οὐκ οἴδατε ποιαν ὥραν ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται· καὶ ἐκεῖνος δὲ γινώσκετε· ὅτι ἡ ἡμέρα ὃ οἶκος δεσπότου ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρημοῦται ἀλλὰ οὐκ ἀφήσει διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι. ὅτι ἃ οὐ δοκεῖτε. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος. ὃν κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει

μη ε' τῶν δώδεκα φυλῶν·

σε ποιῶν τοῦτο. ιγ' ὁδόντων· τὸ τέρμα
ἀμνὸν λέγω ὑμῖν· ὁ θ' κ' σε ταῖς ναοῖς πλάσαντι
πλασθεῖσι τοῖς ὑπαρ λ' ε' ο' ὢν ὢν μ' δέκα φυλαῖς
χουσίμαν τοῖς κατα + θ' ιγ' μοις· αἱ πίμαν λαοῦ
σας τὰς λαμπάδας
ε' ς' ξ' δε ἐκ τῶν οἰκακοσδοῦ ἀυτῶν· ὃς ἐκ λθομάς
λοσ ἐκ θ μοσ ἐμ τῇ ἀναμάρτησιν τοῦ μη
καρδίαν αὐτοῦ· χερ φίου· πέμπτε δ' ἐκοσαμ
μὶ βειὸ κύριοσμου ὃς αὐτῶν μ φρ μὶ μοι·
ἐλθεῖν· καὶ ἀρξη Καὶ αἱ πέμπτε μοσ ε'·
ταῦτα ποιῶν τοῖσ σῳ αἱ πίμες μοσ αἱ λα
δούλοις· ἀθετήσῃ τε ποιῶσαι τὰς λαμπά
Καὶ τὸν θ μὸν μιᾶς τῆ δας αὐτῶν· οὐκ ἐλα
μεθυόντων· ἢ βειὸ βομεθ' ἐ αὐτῶν· ἐ
κύριος τοῦ δούλου λαον· αἰδὲ φερνὶ
Σκεύους θμὸν μεραῦ μοι· ἐλαμον ἐλαῦ
ου προσδοκᾷ· σὲ μ' ὃς ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ
ὁραῦ οὐ γι νώσκει· τῶν μιᾶς αὐ τῶν λαμ
καὶ διχοτομήσει αὐ τοῦ δων αὐτῶν· χερο
τόν· καὶ τὸ μέρος μὶ βομτος δὲ τοῦ μη
αὐτοῦ μιᾶς αὐ τῶν φίου· ἐμ πίασαι ξαμ π'
σοῦ λιαὶ ἐκαὶ θ' ἀλλ'·
σουσι ἐκ θ' ἐ αὐτοῦ κλαυθμὸ μὰσκε δὲ μυκτῆρ
Καὶ ὀμφαλὸς τῶν γ πάγομεν· ἰδοὺ ὀμη

φίοσ ἐρχεσθαι ὅξερ
χεσθε ἆσ αὐτοὶ μ̄
πισῖν αὐτοῦ· τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖ
ναι· καὶ ἐκόσμησ
ταὶ λαμπάδας
αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ
ταῖς φρονίμοις
εἶπαν· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν·
ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται·
ἀπεκρίθησαν δὲ
αἱ φρόνιμοι λέγου
σαι· μήποτε οὐκ ἀρ
κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλ
λον πρὸς τοὺς πω
λοῦντας καὶ ἀγο
ράσατε ἑαυταῖς· ἐπὶ
ὲ ἀπερχομένων
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ
νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοι

μοιάσῃ λθομεν
ταῦτοῦ ἄς τοὺσ
γάμουσ· καὶ ἐκλά
σθη ἡ θύρα· ὕστ
ερον δὲ ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρ
θένοι λέγουσαι·
κύριε κύριε· ἄνοιξον ἡ
μῖν· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς· γρηγορεῖ
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴ
δατε τὴν ἡμέρα
οὐδὲ τὴν ὥραν
ὡς ὁ υἱὸσ τ̄ ἀ̄ οῡ
ἔρχεται· ὡσ γὰρ ἄν ἰϛ̄ ιβ̄ ἀπὸ κ̄ε̄ τ̄ῆ̄ τοῦ λῡῑς̄·
ἄνθρωπος ἀποδημῶν Γ ἀρ̄ ἀμ̄ος̄ αὐτ̄ο̄ς̄ ϲ̄ξ̄θ̄ β̄
ἐκάλεσε τοὺσ ἰδίους
δούλους· καὶ πα
ρέδωκεν αὐτοῖσ
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ϲ̄ο̄ θ̄
ἔδωκε τάλαν

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡುವ ಭಾಗವನ್ನು ಪಾದರಕ್ಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪಾದುಕೆ, ಉಪಾನತ್ತು, ಪಾದರಕ್ಷೆ, ಪಾದಾವರಣ, ಪಾದಾವರಣಿ, ಪಾದಾವರಣಿಕೆ, ಪಾದಾವರಣಿಗೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳು, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯೆ, ಪಾದಾವರಣಿಯೆಗಳೆಯ

ξ' π' τ' ἐλάσσ τοῦ χῡ:

χαρᾶ τοῦ κυρίου σ.
παρεισελθὼν δὲ καὶ
ὁ τὸ ἐν τῷ λαιμῷ εἰ
λικφως, ἅ πε· ἐπὶ πᾶν
ὀπίσκληρος σ ἁμός.
θορίβω μὸ πουού
κίαφρας· καὶ σμα
γωμὸ θεμοὺ διεσκορ
πίσας· καὶ βουκθ".
ἀναβὰς μὲ ἐκρύ χτο
τοῦ λαιμοῦ σου εἰ τὴς.
ἰδὲ ἄχεις τοσὸν· λὸ
κριθᾶς δὲ ὁ κύριός
αὐτοῦ εἰ πᾶν ἀμὰ δ·
πομπρεδοῦλε καὶ ὁ
ιμπρέ· κδᾶς ὁ τι θέρι
βω ὁ πουοὺκ ἔφαγ
ρα· καὶ σωσάτω ὁ θ
οὐδιεσκόρπισεν, ἐ
θελοῦσε ναλᾶν τὸ
ἀρνύριόμ μου τοῖς π
πελίταις· καὶ ἐλθὼ
ν ἀὸ ἐκομίσαμ μὰμ
τὸ ἐμὸ σὺν τοκο· ἀὶ

ρα τεοῦ ἀὐτοῦ
τὸ τὸ λαμπρὸν· καὶ δότε
τοῦ ἄχομι τοῦ δέκα
τοῦ λαμ τοῦ· τοῦ τὰ ἄχῶ
τι τοῦ τὶ δοθήσεται ὡ
πρὶ ὸσσα υθήσεται· ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἄχόμ τος· καὶ
ὸ ἄχει ἀρθήσεται αὐτῷ
τοῦ· καὶ τομ ἀὶχεᾶ ομδ
λομ· ἐκ μαὶ λ τεᾶς τοσκο
τος τὸ ὄξ ὸ τρρμ· ἐκᾶ
ᾶ ἀὶ ὸκλαυθμὸ σ ὁ
βρυγμὸ τοῦ μὸ δόμ τοσμ·
τᾶ δὲ ἐλθὸ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀμοῦ ἐμ τῆ δόξῃ ἀὐτοῦ·
καὶ σ ἀμ τες οἱ ἄγγ οἱ
μᾶ ἀὐτοῦ, τότε καθίσ
ᾶ ὅ τι θερ μοὺ δόξης ἀὐ
τοῦ· καὶ σωναχθήσο
ν ἔμπροσθεν ἀὐτοῦ π
ντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφο
ριῶ ἀὐτοὺς ἀὶ τὸν ἀλλ.
ὡς πορὸ ποιμὴν ἀφο
ρίζει τὰ πρόβατα

τῶν ἑλάσσονα φωνηέντων ὧν ἑ ἀκολ ιδ'
ς ὁ β'

ς ὁ γ'
ἰῶ τ ἀ ποκς
ἑ σ ὁκε ὁ τ ἀν:

αὐτοῦ τοῦ μὴ δρίφωμ.
καὶ ἀπόσ τοῦ μὲν πρό
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτ.
τοῦ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀρι
στερῶν. τότε ἐρεῖ ὁ βσ
τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ. δεῦτε οἱ εὐλογη
μένοι τοῦ πρς μου.
κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβ
ολῆς κόσμου. ἐπεί
μασα γὰρ καὶ ἐδώκα
τέ μοι φαγεῖν. ἐδίψη
σα. καὶ ἐποτίσατέ
με. ξένος ἤμην. καὶ
συνηγάγετέ με. γυ
μνὸς καὶ περιεβά
λετέ με. ἠσθένησα.
καὶ ἐπεσκέψασθέ με.
ἐν φυλακῇ ἤμην. καὶ
ἤλθετε πρός με.

Τότε ἀποκριθήσον
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγον

Τες κε. πότε σε εἴδο
μεν πεινῶντα καὶ
θρέψαμεν. ἢ διψῶν
τα καὶ ἐποτίσαμεν. πό
τε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν. ἢ γυμ
νὸν καὶ περιεβάλομεν.
πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθε
νοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ.
καὶ ἤλθομεν πρός σε.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βς εἶ
πεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐφ'
ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τού
των τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων.
ἐμοὶ ἐποιήσατε. τό
τε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀρι
στερῶν. πορεύεσθε ἀπ'
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγ
γέλοις αὐτοῦ. ὅτι πεί

σαυ γαρ. και ουκ εδοξάσ-
θημεν φαγειν· εδιψήσα-
σαν. και ουκ εποτίσα-
τε· ξένος ήμεθα, και
συνηγάγετε ημάς. γυ-
μνος, και ουκ περιε-
βάλετε ημάς. ασθε-
νείς και εν φυλακη. και
επεσκέψασθε με.
τότε αποκριθήσον-
ται αυτοίς λέγοντες·
κε. πότε σε είδομεν
πεινώντα. και εθρέψα-
μεν. διψώντα. και εποτί-
σαμεν. ξένον. και συνη-
γάγομεν. γυμνόν. και
περιεβάλομεν. ασθε-
νή. και επεσκεψάμε-
θα. εν φυλακή. και ήλθο-
μεν προς σε. και απο-
κριθείς ο βασιλεύς
ερεί αυτοίς· αμην
λέγω υμίν· εφ όσον
εποιήσατε ενι τούτων
των αδελφών μου των
ελαχίστων. εμοί
εποιήσατε· τότε
ερεί και τοις εξ
αριστερών αυτού·

δε δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ὁ κύ-
ριος μετὰ τὸ τελεσθὲν
ἐπὶ πάντας τοὺς ἁγίους
τούτους, ἐφ' οἷς τοῖς ἁγίοις
θηταῖς αὐτοῦ· ὅτι
ὅτι μὴ διὰ δύο ἡμέρ-
τὸ παραχαμάζεται·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
παραδίδοται εἰς τὸ σταυ-
θῆναι· τότε συνήχθη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
λεγομένου Καϊάφα·
Καὶ συνεβουλεύσαν
το· ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ
κρατήσωσι καὶ ἀποκτεί-
νωσιν· ἔλεγον δὲ
γὰρ τῇ ἑορτῇ· ἵνα μὴ
θόρυβος γένηται ἐν
τῷ λαῷ· τοῦ δὲ Ἰη

ಸ್ವಾಗತ.ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ

αὐτοῦ· ποῦ θέλ
εἰς σοὶ μαθητεύσω σοι φᾶ
γειν τὸ πάσχα· ὁδὸ
ἡ περὶ τοῦ λαβεῖν τὴν
πόλιν· πρὸ ἓξ τοίνυν ἡ
μέρα, μαὶ ἡ πάλι αὐτοῦ·
ὁδὶ ἔρχεται λάζαρος ὁ
καὶ ρήσω μὲ ἐγείρω αὐτὸν
πρὸς σὲ πόσοι ὧν τὸ πῦ
χος μᾶλλον τοῦ μνᾶ
τοῦ μου· καὶ ἐποίη
σαν οἱ μαθηταὶ ὡς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ
ἰσ· καὶ ἦν τοίνυν μετὰ
πάσχα· ὁ ψιάς δὲ ἐγέ
νοντο μετ' ἐμοῦ· ἀφ' ἑκείνου
μᾶλλον τοῦ δόδεκα·
καὶ ἐσθίοντος αὐτῶν
ἡ περ· ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με· ὁ
λυπούμενοι σφό
δρα· ἤρξαντο λέγειν

αὐτοῦ εἰ καὶ αὐτόν·
μὴ τί ἀγοράσῃ μῖν ἑ; ὁ λ̄ς̄ β̄
λοιθεὶς δὲ πεμ· ὁ
ἐμβάψας με τὴν χ̄
ἐμ τῷ τρυβλίῳ τοῦτ
χάρα, οὗτός με παρ
δώσῃ· ὁ μὲν ῡς̄ τοῦ
ἀν̄οῡ· ὑπάγει· καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀν̄ῳ ἐκεί
νῳ· δι' οὗ ὁ ῡς̄ τοῦ ἀν̄οῡ ὁ λ̄ς̄ γ̄
παραδίδοται· καλὸν ἦν
ἢ αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἀν̄ος ἐκεῖνος· ἀπο ὁ λ̄ς̄ δ̄
κριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ π̄
ραδιδοὺς αὐτὸν ἔφη·
μήτι εἶμαι ἔγω ῥαββί;
λέγει αὐτῷ, σὺ ἔφη πας· ὁ λ̄ς̄ ε̄
σθιόντων δὲ αὐτῶν·
λαβὼν ὁ ἰ̄σ̄ τὸν ἄρ
τον καὶ εὐχαριστήσας,
ἔκλασε καὶ ἔδιδου
τοῖς μαθηταῖς, καὶ

λ̄ ὄρος τοῦ μέλλοντος.
ς̄ πρόπε λάγει αὐτοῖς οἷς
πάντας ὑμᾶς σκαν
δαλίσθήσεσθε ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέ
γραπται γάρ· πατάξω
τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθήσον
ται τὰ τοῦ προβάτου τῆς
ποίμνης· μετὰ δὲ
τὸ ἐγερθῆναί με·
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἀπολρι
θεὶς δὲ ὁ πέτρος
πρὸς αὐτόν· εἰ πάν
τες σκανδαλισθήσον
ται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι.
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰ̄ς· ἀμὴν
λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύ
τῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέ
κτορα φωνῆσαι· τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· λέγει

εἶπεν· καὶ εἰ δέη με
σὺν σοὶ ἀποθανεῖν·
οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·
ὁμοίως δὲ καὶ πάντες
οἱ μαθηταὶ εἶπον·
τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰ̄ς
εἰς χωρίον λεγόμενον
γεθσημανή· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
καθίσατε αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσεύξω
μαι ἐκεῖ· καὶ παρα
λαβὼν τὸν πέτρον
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
ζεβεδαίου ἤρξατο
λυπεῖσθαι καὶ ἀδη
μονεῖν· τότε λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς· περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
μετ' ἐμοῦ· καὶ προελθὼν
μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ
προσευχόμενος καὶ
λέγων· πάτερ μου·
εἰ δυνατόν ἐστιν·
παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο·
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω
ἀλλ' ὡς σύ· καὶ ἔρχε
ται πρὸς τοὺς μα
θητὰς καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδοντας·
καὶ λέγει τῷ πέτρῳ·
οὕτως οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ' ἐμοῦ· γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν
πνεῦμα πρόθυμον
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής·
πάλιν ἐκ δευτέρου
ἀπελθὼν προσεύξα
το λέγων· πάτερ μου·
εἰ οὐ δύναται τοῦτο
τὸ ποτήριον παρελθεῖν
ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω·
γενηθήτω τὸ θέλημά
σου· καὶ ἐλθὼν πάλιν
εὗρεν αὐτοὺς καθεύ
δοντας· ἦσαν γὰρ
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι· καὶ
ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν
ἀπελθὼν προσεύξα
το ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν
λόγον εἰπών· τότε
ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ λέγει
αὐτοῖς· καθεύδετε
τὸ λοιπὸν καὶ ἀνα
παύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν
ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδί
δοται εἰς χεῖρας
ἁμαρτωλῶν· ἐγείρε
σθε ἄγωμεν· ἰδοὺ
ὁ παραδιδούς με
ἤγγικεν· καὶ ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος
ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα ἦλθεν καὶ
μετ' αὐτοῦ ὄχλος
πολὺς μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων
παρὰ τῶν ἀρχιε
ρέων καὶ πρεσβυ
τέρων τοῦ λαοῦ·
ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν ἔδωκεν αὐ
τοῖς σημεῖον λέ
γων· ὃν ἂν φιλήσω
αὐτός ἐστιν· κρατή
σατε αὐτόν· καὶ
εὐθέως προσελθὼν
τῷ ἰ̄ῳ εἶπεν· χαῖρε
ῥαββεί· καὶ κατε
φίλησεν αὐτόν·
ὁ δὲ ἰ̄ς εἶπεν αὐτῷ·
ἑταῖρε· ἐφ' ὃ πάρει·
τότε προσελθόντες
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὸν ἰ̄ν καὶ ἐκρά
τησαν αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ
ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ
καὶ πατάξας τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιε
ρέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ ὠτάριον· τότε
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̄ς·
ἀπόστρεψον τὴν
μάχαιράν σου εἰς
τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόν
τες μάχαιραν ἐν
μαχαίρᾳ ἀπολοῦν
ται· ἢ δοκεῖς ὅτι
οὐ δύναμαι παρα
καλέσαι τὸν πατέρα
μου καὶ παραστή
σει μοι ἄρτι πλείους
ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων· πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γρα
φαὶ ὅτι οὕτως δεῖ
γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰ̄ς
τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθατε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν
με· καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκαθε
ζόμην διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ
ἐκρατήσατέ με·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγο
νεν ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ τῶν προ
φητῶν· τότε οἱ μα
θηταὶ πάντες ἀφέν
τες αὐτὸν ἔφυγον·
οἱ δὲ κρατήσαντες
τὸν ἰ̄ν ἀπήγαγον
πρὸς καϊάφαν τὸν
ἀρχιερέα ὅπου οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συνή
χθησαν· ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει αὐτῷ
μακρόθεν ἕως τῆς
αὐλῆς τοῦ ἀρχιε
ρέως καὶ εἰσελθὼν
ἔσω ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν
τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς καὶ πρεσβύτε
ροι καὶ ὅλον τὸ συν
έδριον ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ ἰ̄ου ὅπως
αὐτὸν θανατώσω
σιν· καὶ οὐχ εὗρον
πολλῶν προσελθόν
των ψευδομαρτύ
ρων· ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο
ψευδομάρτυρες
εἶπαν· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦσαι
τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
καὶ διὰ τριῶν ἡμε
ρῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν· καὶ ἀνα
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν
τί σου οὗτοι κατα
μαρτυροῦσιν· ὁ δὲ
ἰ̄ς ἐσιώπα· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιε
ρεὺς εἶπεν αὐτῷ·
ἐξορκίζω σε κατὰ
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν
τος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς
εἰ σὺ εἶ ὁ χ̄ς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰ̄ς· σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν·
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν
θρώπου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυ
νάμεως καὶ ἐρχό
μενον ἐπὶ τῶν νε
φελῶν τοῦ οὐρα
νοῦ· τότε ὁ ἀρχιε
ρεὺς διέρρηξε τὸν
χιτῶνα αὐτοῦ λέ
γων· ἐβλασφή
μησεν· τί ἔτι χρεί
αν ἔχομεν μαρτύ
ρων· ἰδοὺ νῦν ἠκού
σατε τὴν βλασφη
μίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ·
οἱ δὲ ἀποκριθέντες
εἶπαν· ἔνοχος θανά
του ἐστίν· τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ ἐκολάφισαν
αὐτόν· οἱ δὲ ἐρρά
πισαν λέγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν
χ̄ε τίς ἐστιν ὁ παί
σας σε· ὁ δὲ πέτρος
ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ
αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παιδίσκη
λέγουσα· καὶ σὺ
ἦσθα μετὰ ἰησοῦ
τοῦ γαλιλαίου·
ὁ δὲ ἠρνήσατο
ἔμπροσθεν πάντων
λέγων· οὐκ οἶδα
τί λέγεις· ἐξελθόντα
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη καὶ λέγει τοῖς
ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν
μετὰ ἰησοῦ τοῦ
ναζωραίου· καὶ
πάλιν ἠρνήσατο
μετὰ ὅρκου ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον·
μετὰ μικρὸν δὲ
προσελθόντες οἱ
ἑστῶτες εἶπαν τῷ
πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιά
σου δῆλόν σε ποιεῖ·
τότε ἤρξατο ἀνα
θεματίζειν καὶ
ὀμνύειν ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον·
καὶ εὐθέως ἀλέ
κτωρ ἐφώνησεν·
καὶ ἐμνήσθη ὁ πέ
τρος τοῦ ῥήματος
τοῦ ἰ̄ου εἰρηκότος
αὐτῷ· πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρὶς ἀπαρ
νήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς·

ε̄ cπε

αὐτοῦ ὁ πέτρος καὶ
ὁ ἑνὸς συνσοι ἀπο
θανῶμεν οὐ μὴ σε ἀπ
μήσομαι ὁμοίως
δὲ καὶ πάντες οἱ
εἶπαν εἰ πον· τότε ρ χε
Με τὰ τοῦ μοῦ σ ἐς χ
ρίον λεγόμενον γεθ
σημανῆ· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς· καθ
θίσατε αὐτοῦ· ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσ
ευξωμαι ἐκεῖ· καὶ παρ
παλαβὼν τὸν πέτρ
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
ζεβεδαίου ἤρξατο
λυπεῖσθαι καὶ ἀδη
μονεῖν· τότε λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰσ· περίλυ
πός ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μεί
νατε ὧδε καὶ γρη
γορεῖτε μετ ἐμοῦ· καὶ
προελθὼν μικρ.

ἐπεσεν ἐπὶ πρόσ
ωπον αὐτοῦ· προσ
ευχόμενος λέγων· πᾶ
μου· εἰ δυνατόν ἐστι·
παρελθέτω ἀπ
ἐμοῦ τὸ ποτήριον τ
τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ
θέλω· ἀλλ ὡς σύ· καὶ
ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδον
τας· καὶ λέγει τῷ πέτρ·
οὕτως· οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆ
σαι μετ ἐμοῦ;
γρηγορεῖτε καὶ προσ
εύχεσθε· ἵνα μὴ ἔλθητε
εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ
μον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε
νής· πάλιν ἐκ δευ
τέρου ἀπελθὼν
προσηύξατο

κφ β
κφ γ
κφ δ
κφ ε
κφ ς
κφ ζ
κφ η
κφ θ
κφ ι
κφ ια
κφ ιβ
κφ ιγ
κφ ιδ
κφ ιε
κφ ις
κφ ιζ
κφ ιη
κφ ιθ
κφ κ
κφ κα
κφ κβ
κφ κγ
κφ κδ
κφ κε
κφ κς
κφ κζ
κφ κη
κφ κθ
κφ λ
κφ λα
κφ λβ
κφ λγ
κφ λδ
κφ λε
κφ λς
κφ λζ
κφ λη
κφ λθ
κφ μ
κφ μα
κφ μβ
κφ μγ
κφ μδ
κφ με
κφ μς
κφ μζ
κφ μη
κφ μθ
κφ ν
κφ να
κφ νβ
κφ νγ
κφ νδ
κφ νε
κφ νς
κφ νζ
κφ νη
κφ νθ
κφ ξ
κφ ξα
κφ ξβ
κφ ξγ
κφ ξδ
κφ ξε
κφ ξς
κφ ξζ
κφ ξη
κφ ξθ
κφ ο
κφ οα
κφ οβ
κφ ογ
κφ οδ
κφ οε
κφ ος
κφ οζ
κφ οη
κφ οθ
κφ π
κφ πα
κφ πβ
κφ πγ
κφ πδ
κφ πε
κφ πς
κφ πζ
κφ πη
κφ πθ
κφ ρ
κφ ρα
κφ ρβ
κφ ργ
κφ ρδ
κφ ρε
κφ ρς
κφ ρζ
κφ ρη
κφ ρθ
κφ σ
κφ σα
κφ σβ
κφ σγ
κφ σδ
κφ σε
κφ σς
κφ σζ
κφ ση
κφ σθ
κφ τ
κφ τα
κφ τβ
κφ τγ
κφ τδ
κφ τε
κφ τς
κφ τζ
κφ τη
κφ τθ
κφ υ
κφ υα
κφ υβ
κφ υγ
κφ υδ
κφ υε
κφ υς
κφ υζ
κφ υη
κφ υθ
κφ φ
κφ φα
κφ φβ
κφ φγ
κφ φδ
κφ φε
κφ φς
κφ φζ
κφ φη
κφ φθ
κφ χ
κφ χα
κφ χβ
κφ χγ
κφ χδ
κφ χε
κφ χς
κφ χζ
κφ χη
κφ χθ
κφ ψ
κφ ψα
κφ ψβ
κφ ψγ
κφ ψδ
κφ ψε
κφ ψς
κφ ψζ
κφ ψη
κφ ψθ
κφ ω
κφ ωα
κφ ωβ
κφ ωγ
κφ ωδ
κφ ωε
κφ ως
κφ ωζ
κφ ωη
κφ ωθ
κφ ϡ
κφ ϡα
κφ ϡβ
κφ ϡγ
κφ ϡδ
κφ ϡε
κφ ϡς
κφ ϡζ
κφ ϡη
κφ ϡθ
κφ ϟ
κφ ϟα
κφ ϟβ
κφ ϟγ
κφ ϟδ
κφ ϟε
κφ ϟς
κφ ϟζ
κφ ϟη
κφ ϟθ
κφ Ϡ
κφ Ϡα
κφ Ϡβ
κφ Ϡγ
κφ Ϡδ
κφ Ϡε
κφ Ϡς
κφ Ϡζ
κφ Ϡη
κφ Ϡθ
κφ ϡ
κφ ϡα
κφ ϡβ
κφ ϡγ
κφ ϡδ
κφ ϡε
κφ ϡς
κφ ϡζ
κφ ϡη
κφ ϡθ
κφ Ϣ
κφ Ϣα
κφ Ϣβ
κφ Ϣγ
κφ Ϣδ
κφ Ϣε
κφ Ϣς
κφ Ϣζ
κφ Ϣη
κφ Ϣθ
κφ ϣ
κφ ϣα
κφ ϣβ
κφ ϣγ
κφ ϣδ
κφ ϣε
κφ ϣς
κφ ϣζ
κφ ϣη
κφ ϣθ
κφ Ϥ
κφ Ϥα
κφ Ϥβ
κφ Ϥγ
κφ Ϥδ
κφ Ϥε
κφ Ϥς
κφ Ϥζ
κφ Ϥη
κφ Ϥθ
κφ ϥ
κφ ϥα
κφ ϥβ
κφ ϥγ
κφ ϥδ
κφ ϥε
κφ ϥς
κφ ϥζ
κφ ϥη
κφ ϥθ
κφ Ϧ
κφ Ϧα
κφ Ϧβ
κφ Ϧγ
κφ Ϧδ
κφ Ϧε
κφ Ϧς
κφ Ϧζ
κφ Ϧη
κφ Ϧθ
κφ ϧ
κφ ϧα
κφ ϧβ
κφ ϧγ
κφ ϧδ
κφ ϧε
κφ ϧς
κφ ϧζ
κφ ϧη
κφ ϧθ
κφ Ϩ
κφ Ϩα
κφ Ϩβ
κφ Ϩγ
κφ Ϩδ
κφ Ϩε
κφ Ϩς
κφ Ϩζ
κφ Ϩη
κφ Ϩθ
κφ ϩ
κφ ϩα
κφ ϩβ
κφ ϩγ
κφ ϩδ
κφ ϩε
κφ ϩς
κφ ϩζ
κφ ϩη
κφ ϩθ
κφ Ϫ
κφ Ϫα
κφ Ϫβ
κφ Ϫγ
κφ Ϫδ
κφ Ϫε
κφ Ϫς
κφ Ϫζ
κφ Ϫη
κφ Ϫθ
κφ ϫ
κφ ϫα
κφ ϫβ
κφ ϫγ
κφ ϫδ
κφ ϫε
κφ ϫς
κφ ϫζ
κφ ϫη
κφ ϫθ
κφ Ϭ
κφ Ϭα
κφ Ϭβ
κφ Ϭγ
κφ Ϭδ
κφ Ϭε
κφ Ϭς
κφ Ϭζ
κφ Ϭη
κφ Ϭθ
κφ ϭ
κφ ϭα
κφ ϭβ
κφ ϭγ
κφ ϭδ
κφ ϭε
κφ ϭς
κφ ϭζ
κφ ϭη
κφ ϭθ
κφ Ϯ
κφ Ϯα
κφ Ϯβ
κφ Ϯγ
κφ Ϯδ
κφ Ϯε
κφ Ϯς
κφ Ϯζ
κφ Ϯη
κφ Ϯθ
κφ ϯ
κφ ϯα
κφ ϯβ
κφ ϯγ
κφ ϯδ
κφ ϯε
κφ ϯς
κφ ϯζ
κφ ϯη
κφ ϯθ
κφ ϰ
κφ ϰα
κφ ϰβ
κφ ϰγ
κφ ϰδ
κφ ϰε
κφ ϰς
κφ ϰζ
κφ ϰη
κφ ϰθ
κφ ϱ
κφ ϱα
κφ ϱβ
κφ ϱγ
κφ ϱδ
κφ ϱε
κφ ϱς
κφ ϱζ
κφ ϱη
κφ ϱθ
κφ ϲ
κφ ϲα
κφ ϲβ
κφ ϲγ
κφ ϲδ
κφ ϲε
κφ ϲς
κφ ϲζ
κφ ϲη
κφ ϲθ
κφ ϳ
κφ ϳα
κφ ϳβ
κφ ϳγ
κφ ϳδ
κφ ϳε
κφ ϳς
κφ ϳζ
κφ ϳη
κφ ϳθ
κφ ϴ
κφ ϴα
κφ ϴβ
κφ ϴγ
κφ ϴδ
κφ ϴε
κφ ϴς
κφ ϴζ
κφ ϴη
κφ ϴθ
κφ ϵ
κφ ϵα
κφ ϵβ
κφ ϵγ
κφ ϵδ
κφ ϵε
κφ ϵς
κφ ϵζ
κφ ϵη
κφ ϵθ
κφ ϶
κφ ϶α
κφ ϶β
κφ ϶γ
κφ ϶δ
κφ ϶ε
κφ ϶ς
κφ ϶ζ
κφ ϶η
κφ ϶θ
κφ Ͼ
κφ Ͼα
κφ Ͼβ
κφ Ͼγ
κφ Ͼδ
κφ Ͼε
κφ Ͼς
κφ Ͼζ
κφ Ͼη
κφ Ͼθ
κφ ϗ
κφ ϗα
κφ ϗβ
κφ ϗγ
κφ ϗδ
κφ ϗε
κφ ϗς
κφ ϗζ
κφ ϗη
κφ ϗθ
κφ ϐ
κφ ϐα
κφ ϐβ
κφ ϐγ
κφ ϐδ
κφ ϐε
κφ ϐς
κφ ϐζ
κφ ϐη
κφ ϐθ
κφ ϑ
κφ ϑα
κφ ϑβ
κφ ϑγ
κφ ϑδ
κφ ϑε
κφ ϑς
κφ ϑζ
κφ ϑη
κφ ϑθ
κφ ϒ
κφ ϒα
κφ ϒβ
κφ ϒγ
κφ ϒδ
κφ ϒε
κφ ϒς
κφ ϒζ
κφ ϒη
κφ ϒθ
κφ ϓ
κφ ϓα
κφ ϓβ
κφ ϓγ
κφ ϓδ
κφ ϓε
κφ ϓς
κφ ϓζ
κφ ϓη
κφ ϓθ
κφ ϔ
κφ ϔα
κφ ϔβ
κφ ϔγ
κφ ϔδ
κφ ϔε
κφ ϔς
κφ ϔζ
κφ ϔη
κφ ϔθ
κφ ϕ
κφ ϕα
κφ ϕβ
κφ ϕγ
κφ ϕδ
κφ ϕε
κφ ϕς
κφ ϕζ
κφ ϕη
κφ ϕθ
κφ ϖ
κφ ϖα
κφ ϖβ
κφ ϖγ
κφ ϖδ
κφ ϖε
κφ ϖς
κφ ϖζ
κφ ϖη
κφ ϖθ
κφ ϗ
κφ ϗα
κφ ϗβ
κφ ϗγ
κφ ϗδ
κφ ϗε
κφ ϗς
κφ ϗζ
κφ ϗη
κφ ϗθ
κφ Ϙ
κφ Ϙα
κφ Ϙβ
κφ Ϙγ
κφ Ϙδ
κφ Ϙε
κφ Ϙς
κφ Ϙζ
κφ Ϙη
κφ Ϙθ
κφ ϙ
κφ ϙα
κφ ϙβ
κφ ϙγ
κφ ϙδ
κφ ϙε
κφ ϙς
κφ ϙζ
κφ ϙη
κφ ϙθ
κφ Ϛ
κφ Ϛα
κφ Ϛβ
κφ Ϛγ
κφ Ϛδ
κφ Ϛε
κφ Ϛς
κφ Ϛζ
κφ Ϛη
κφ Ϛθ
κφ ϛ
κφ ϛα
κφ ϛβ
κφ ϛγ
κφ ϛδ
κφ ϛε
κφ ϛς
κφ ϛζ
κφ ϛη
κφ ϛθ
κφ Ϝ
κφ Ϝα
κφ Ϝβ
κφ Ϝγ
κφ Ϝδ
κφ Ϝε
κφ Ϝς
κφ Ϝζ
κφ Ϝη
κφ Ϝθ
κφ ϝ
κφ ϝα
κφ ϝβ
κφ ϝγ
κφ ϝδ
κφ ϝε
κφ ϝς
κφ ϝζ
κφ ϝη
κφ ϝθ
κφ Ϟ
κφ Ϟα
κφ Ϟβ
κφ Ϟγ
κφ Ϟδ
κφ Ϟε
κφ Ϟς
κφ Ϟζ
κφ Ϟη
κφ Ϟθ
κφ ϟ
κφ ϟα
κφ ϟβ
κφ ϟγ
κφ ϟδ
κφ ϟε
κφ ϟς
κφ ϟζ
κφ ϟη
κφ ϟθ
κφ Ϡ
κφ Ϡα
κφ Ϡβ
κφ Ϡγ
κφ Ϡδ
κφ Ϡε
κφ Ϡς
κφ Ϡζ
κφ Ϡη
κφ Ϡθ
κφ ϡ
κφ ϡα
κφ ϡβ
κφ ϡγ
κφ ϡδ
κφ ϡε
κφ ϡς
κφ ϡζ
κφ ϡη
κφ ϡθ
κφ Ϣ
κφ Ϣα
κφ Ϣβ
κφ Ϣγ
κφ Ϣδ
κφ Ϣε
κφ Ϣς
κφ Ϣζ
κφ Ϣη
κφ Ϣθ
κφ ϣ
κφ ϣα
κφ ϣβ
κφ ϣγ
κφ ϣδ
κφ ϣε
κφ ϣς
κφ ϣζ
κφ ϣη
κφ ϣθ
κφ Ϥ
κφ Ϥα
κφ Ϥβ
κφ Ϥγ
κφ Ϥδ
κφ Ϥε
κφ Ϥς
κφ Ϥζ
κφ Ϥη
κφ Ϥθ
κφ ϥ
κφ ϥα
κφ ϥβ
κφ ϥγ
κφ ϥδ
κφ ϥε
κφ ϥς
κφ ϥζ
κφ ϥη
κφ ϥθ
κφ Ϧ
κφ Ϧα
κφ Ϧβ
κφ Ϧγ
κφ Ϧδ
κφ Ϧε
κφ Ϧς
κφ Ϧζ
κφ Ϧη
κφ Ϧθ
κφ ϧ
κφ ϧα
κφ ϧβ
κφ ϧγ
κφ ϧδ
κφ ϧε
κφ ϧς
κφ ϧζ
κφ ϧη
κφ ϧθ
κφ Ϩ
κφ Ϩα
κφ Ϩβ
κφ Ϩγ
κφ Ϩδ
κφ Ϩε
κφ Ϩς
κφ Ϩζ
κφ Ϩη
κφ Ϩθ
κφ ϩ
κφ ϩα
κφ ϩβ
κφ ϩγ
κφ ϩδ
κφ ϩε
κφ ϩς
κφ ϩζ
κφ ϩη
κφ ϩθ
κφ Ϫ
κφ Ϫα
κφ Ϫβ
κφ Ϫγ
κφ Ϫδ
κφ Ϫε
κφ Ϫς
κφ Ϫζ
κφ Ϫη
κφ Ϫθ
κφ ϫ
κφ ϫα
κφ ϫβ
κφ ϫγ
κφ ϫδ
κφ ϫε
κφ ϫς
κφ ϫζ
κφ ϫη
κφ ϫθ
κφ Ϭ
κφ Ϭα
κφ Ϭβ
κφ Ϭγ
κφ Ϭδ
κφ Ϭε
κφ Ϭς
κφ Ϭζ
κφ Ϭη
κφ Ϭθ
κφ ϭ
κφ ϭα
κφ ϭβ
κφ ϭγ
κφ ϭδ
κφ ϭε
κφ ϭς
κφ ϭζ
κφ ϭη
κφ ϭθ
κφ Ϯ
κφ Ϯα
κφ Ϯβ
κφ Ϯγ
κφ Ϯδ
κφ Ϯε
κφ Ϯς
κφ Ϯζ
κφ Ϯη
κφ Ϯθ
κφ ϯ
κφ ϯα
κφ ϯβ
κφ ϯγ
κφ ϯδ
κφ ϯε
κφ ϯς
κφ ϯζ
κφ ϯη
κφ ϯθ
κφ ϰ
κφ ϰα
κφ ϰβ
κφ ϰγ
κφ ϰδ
κφ ϰε
κφ ϰς
κφ ϰζ
κφ ϰη
κφ ϰθ
κφ ϱ
κφ ϱα
κφ ϱβ
κφ ϱγ
κφ ϱδ
κφ ϱε
κφ ϱς
κφ ϱζ
κφ ϱη
κφ ϱθ
κφ ϲ
κφ ϲα
κφ ϲβ
κφ ϲγ
κφ ϲδ
κφ ϲε
κφ ϲς
κφ ϲζ
κφ ϲη
κφ ϲθ
κφ ϳ
κφ ϳα
κφ ϳβ
κφ ϳγ
κφ ϳδ
κφ ϳε
κφ ϳς
κφ ϳζ
κφ ϳη
κφ ϳθ
κφ ϴ
κφ ϴα
κφ ϴβ
κφ ϴγ
κφ ϴδ
κφ ϴε
κφ ϴς
κφ ϴζ
κφ ϴη
κφ ϴθ
κφ ϵ
κφ ϵα
κφ ϵβ
κφ ϵγ
κφ ϵδ
κφ ϵε
κφ ϵς
κφ ϵζ
κφ ϵη
κφ ϵθ
κφ ϶
κφ ϶α
κφ ϶β
κφ ϶γ
κφ ϶δ
κφ ϶ε
κφ ϶ς
κφ ϶ζ
κφ ϶η
κφ ϶θ
κφ Ͼ
κφ Ͼα
κφ Ͼβ
κφ Ͼγ
κφ Ͼδ
κφ Ͼε
κφ Ͼς
κφ Ͼζ
κφ Ͼη
κφ Ͼθ
κφ ϗ
κφ ϗα
κφ ϗβ
κφ ϗγ
κφ ϗδ
κφ ϗε
κφ ϗς
κφ ϗζ
κφ ϗη
κφ ϗθ
κφ ϐ
κφ ϐα
κφ ϐβ
κφ ϐγ
κφ ϐδ
κφ ϐε
κφ ϐς
κφ ϐζ
κφ ϐη
κφ ϐθ
κφ ϑ
κφ ϑα
κφ ϑβ
κφ ϑγ
κφ ϑδ
κφ ϑε
κφ ϑς
κφ ϑζ
κφ ϑη
κφ ϑθ
κφ ϒ
κφ ϒα
κφ ϒβ
κφ ϒγ
κφ ϒδ
κφ ϒε
κφ ϒς
κφ ϒζ
κφ ϒη
κφ ϒθ
κφ ϓ
κφ ϓα
κφ ϓβ
κφ ϓγ
κφ ϓδ
κφ ϓε
κφ ϓς
κφ ϓζ
κφ ϓη
κφ ϓθ
κφ ϔ
κφ ϔα
κφ ϔβ
κφ ϔγ
κφ ϔδ
κφ ϔε
κφ ϔς
κφ ϔζ
κφ ϔη
κφ ϔθ
κφ ϕ
κφ ϕα
κφ ϕβ
κφ ϕγ
κφ ϕδ
κφ ϕε
κφ ϕς
κφ ϕζ
κφ ϕη
κφ ϕθ
κφ ϖ
κφ ϖα
κφ ϖβ
κφ ϖγ
κφ ϖδ
κφ ϖε
κφ ϖς
κφ ϖζ
κφ ϖη
κφ ϖθ

προσκύξαι τοῖς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός, καὶ γνοῦσα ὅτι κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ· διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου. οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

διὰ τοῦτο λέγω σοι·

τοῦ· χαῖρε· ἐφ᾽ ὃν πα-
ρῆ· τότε προσελθὼν
τῷ· ὀπτεύσαντας
χεῖρας ἐπὶ τὸν ιν̄.
καὶ ἐκράτησαν αὐτ.
Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετ᾽
αὐτοῦ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα· ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτ.
Καὶ τότε λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον
τὴν μάχαιράν σου
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόν-
τες μάχαιραν· ἐν
μαχαίρᾳ ἀπολοῦν-
ται· ἢ δοκεῖ σοι.
ὅτι οὐ δύναμαι ἄρ-
τι παρακαλέσαι

τὸν πατέρα μου· καὶ
παραστήσει μοι νῦν
ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων; πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ ὅτι οὕτως δεῖ
γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ λα
ὥρᾳ εἶπε τοῖς
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃ-
στὴν ἐξήλθετε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύ-
λων συλλαβεῖν με;
καθ᾽ ἡμέραν πρὸς
ὑμᾶς ἐκαθεζόμην
διδάσκων ἐν τῷ ἱε-
ρῷ· καὶ οὐκ ἐκρά-
τησατέ με· τοῦτο δὲ τὸ ϛ
γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν·
Τότε οἱ μαθηταὶ πάν-
τες ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον· καὶ δι᾽ ἐκράτη-

κα̅ τα̅ κε̅ ϛ
τ ϛ α

σαν τὰς τομὰς, ἀπὸ τῶν ὀχθῶν· ὑπὸ δὲ
τὸν πρόσκαιρον ἀφ' ὧν προσελθόντας δὲ
τὸν ἀρχιερέα· ὅπως μάρτυρες, ἢ πόθεν· οὐ τοσοῦτος ἔφη·
οἱ γραμματεῖς οἱ δύνανται καὶ τὸν
πρεσβύτεροι σὺν μάρτυρας ἢ πόθεν· οὐ τοσοῦτος ἔφη·
μὴ χθὲς ἢ πρώην· ὅτε γὰρ δύνανται καὶ τὸν
προσῆκολούθησαν ἀπὸ θεοῦ· καὶ διὰ τριῶν
Τὰς αὐτὰς ἀπὸ μακρόθεν· ἡμερῶν οἰκοδομῆ
θέσεις τῆς αὐλῆς· σαι αὐτόν· καὶ ἀ
ἀρχιερέσσι· καὶ ἃ μαθητὰς ἀρχιέ
σελθὼν ἐστὶ, ἐκαὶ ρεῖς, ἃ τὸν θεὸν αὐτοῦ·
Θη τὸ μετὰ τοῦ οὐδὲν αὐτὸ μὴ·
τὸ κρεμασθῆναι τὸ· Τί οὖν τοσοῦτο καὶ τὸ
ξύλον· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς μαρτυρεῖν· οὐδὲ
Καὶ οἱ πρεσβύτεροι· ἴσασι ταῦτα· εἰ δὲ
καὶ τὸ συνέδριον ὅλον· πολιτικὸς ὁ ἀρχιε
λον, ἐξ ἑνὸς τῶν λαὸν, ἢ πεμφθέντας·
δο μαρτυρίαν κατὰ ὄχλος τε κατὰ
τοῦ ἰησοῦ, ὁ ποσοῦτος θεῖ· τοῦ θεοῦ τοῦ βαπτιστοῦ;
τοσοῦτον ἀπὸ μὴ ἐξ ἀνθρώπων ἢ πᾶς· ἢ
οὐκ ἔστιν· καὶ τὸν λαὸν συνέχουσιν τοῦ
λαὸν λαὸν μαρτυ θεοῦ· λαὸς αὐτὸν ὁ
λαὸν παρεσελθόντ· ἴσ· συνέπαις· πλὴν

A τξ
B τκ
τθ
ς
τι
α

λάω ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ
πιόντες τὸν γλυκὺν
τοῦ ἀμπέλου καθ' ἡμέραν
μου ἐκδέχεσθε τὸν
θεὸν ἡμῶν καὶ
ὀρχούμενον ὅτι
τὸ μεθύσκον ἔδωκεν
οἶνον· τότε ὁ ἀρ
χίδρασος διέρρηξε
ταῖς ἑαυτοῦ στολάς·
λάσσων· ὁ πλέκων
σφήκας πλέξει
χεῖρα αὐχένων ἐν
τύρσων· ἰδεμῶν
κουσάτε τὴν βλασ
φημίαν αὐτοῦ· τί
μωμδοικᾶ· οἶδε
ἀποκριθεὶς τῷ
σοι· θύοχος θαι
μαὶ τοὺς τί· τότε
δὲ ἐπισαμᾶς τὸ
πρόσωπον αὐ
τοῦ καὶ ἐκολάφι

σαι αὐτόν· οἱ δὲ ἐρ
ραύτισαν λάγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν
χε· τίς σέ ἐστιν ὁ παί
σας σε· δὲ πάλιν τιβ· ā
ἔξω εἰς αὐλὴν καὶ
θεν αὐτοῦ μία ἀπε
δίσκηλάουσαι· καὶ
σύνεσθαι μιᾷ αὐτῷ
Γαλιλαίου· οὐδεὶς
μήσατο δύνατο ἐμ
αὐτῶν πατάσσων
λάγων· οὐκ οἶδα τί
λέγεις· ὄζει λθόντα τιε ā
δὲ αὐτὸν τὸν τό
πον λῶμεν εἶδεν αὐ
τὸν ἐκκλη· καὶ λάλ
αὐτοῖς· ἐκ καὶ γὰρ
τος ἦν μιᾷ αὐτῷ τῷ
μαλωραίου· ἔτι
λὶν ἠρνήσατο μεθ' ὅρ
κου· ὅτι οὐκ οἶδας

τὸν ἀμόν· μιχαὴλ μὴ
κέρμα ἐπ᾽ ἐσχάτου
τοῦ οἰκείου τόπου
τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἐλλιπὲς
καὶ σὺν δόξῃ αὐτοὺς εἰσ-
καὶ ταῦτα λαλήσας,
δηλονότι τοῦ
τελευτήσαντος καταθεῖναι
τὸ σῶμα καὶ ὁμιλῆσαι.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀμ
θεὸν ἐκ τοῦ
Β τις φάσκει· καὶ ἐμὴν
σὴν ὑπὲρ τοῦ
ῥήματος τοῦ ἵνα ἐκ
κότος αὐτῷ· ὅτι
τὸν μὴ λέκτορα φω
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή-
σηται. καὶ δεξιᾶς
δέξῳ ἐκλαῦσαι τοῖ
Β τις ἱερωσ· προϊασθὲ
γεννήσας σε
βουλὴν ἔλαμψε

τὸ ἀμόν· μιχαὴλ μὴ
κέρμα ἐπ᾽ ἐσχάτου
τοῦ οἰκείου τόπου
τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἐλλιπὲς
καὶ σὺν δόξῃ αὐτοὺς εἰσ-
καὶ ταῦτα λαλήσας,
δηλονότι τοῦ
τελευτήσαντος καταθεῖναι
τὸ σῶμα καὶ ὁμιλῆσαι.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀμ
θεὸν ἐκ τοῦ
φάσκει· καὶ ἐμὴν
σὴν ὑπὲρ τοῦ
ῥήματος τοῦ ἵνα ἐκ
κότος αὐτῷ· ὅτι
τὸν μὴ λέκτορα φω
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή-
σηται. καὶ δεξιᾶς
δέξῳ ἐκλαῦσαι τοῖ
ἱερωσ· προϊασθὲ
γεννήσας σε
βουλὴν ἔλαμψε

τὸ ἀμόν· μιχαὴλ μὴ
κέρμα ἐπ᾽ ἐσχάτου
τοῦ οἰκείου τόπου
τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἐλλιπὲς
καὶ σὺν δόξῃ αὐτοὺς εἰσ-
καὶ ταῦτα λαλήσας,
δηλονότι τοῦ
τελευτήσαντος καταθεῖναι
τὸ σῶμα καὶ ὁμιλῆσαι.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀμ
θεὸν ἐκ τοῦ
φάσκει· καὶ ἐμὴν
σὴν ὑπὲρ τοῦ
ῥήματος τοῦ ἵνα ἐκ
κότος αὐτῷ· ὅτι
τὸν μὴ λέκτορα φω
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή-
σηται. καὶ δεξιᾶς
δέξῳ ἐκλαῦσαι τοῖ
ἱερωσ· προϊασθὲ
γεννήσας σε
βουλὴν ἔλαμψε

τὸ ἀμόν· μιχαὴλ μὴ
κέρμα ἐπ᾽ ἐσχάτου
τοῦ οἰκείου τόπου
τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἐλλιπὲς
καὶ σὺν δόξῃ αὐτοὺς εἰσ-
καὶ ταῦτα λαλήσας,
δηλονότι τοῦ
τελευτήσαντος καταθεῖναι
τὸ σῶμα καὶ ὁμιλῆσαι.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀμ
θεὸν ἐκ τοῦ
φάσκει· καὶ ἐμὴν
σὴν ὑπὲρ τοῦ
ῥήματος τοῦ ἵνα ἐκ
κότος αὐτῷ· ὅτι
τὸν μὴ λέκτορα φω
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή-
σηται. καὶ δεξιᾶς
δέξῳ ἐκλαῦσαι τοῖ
ἱερωσ· προϊασθὲ
γεννήσας σε
βουλὴν ἔλαμψε

μαῶ, ἀμφοτέρησθ.
καὶ ἀπεκτάθη μοι
τὴν ἀγέλαιο. οἱ δὲ ἀφ
ἱερέως λαμόντες
τὰ ἀργύρια, ἃ τιμ-
ὡρίσατο υἱῶν
μᾶν. ὃν ἔτι ἡ μὲν αἱ
μαστός ἐστι· σμιβό
λιον δὲ λαβόντες,
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ράμεως ὡς τα ἐμοὶ
τοῖς ἔθνεσιν. διὸ ἐ
κλήθη ὁ ἀγρὸς αἵ
ματος ἕως
τῆς σήμερον. τό
τε ὄπ ἡμέρας θη τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἱερεμί-
τοῦ προφήτου. λέ
γοντος· καὶ ἔλα
βον τὰ τριάκοντ
τιμὴν τοῦτε

Τιμημένου· ὃν ἐτιμή
σαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσ-
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ραμέως, καθὰ συ
νέταξέ μοι κς̄· ὁδὲ τ̄ῑθ̄ ῑ
ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν ζ̄
ἡγεμόνος· καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἡγούμενων λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁδὲ Ἰ̄ς̄ ἔ
φη· σὺ λέγεις· καὶ τ̄κ̄ α̅
ἐν ᾧ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρ τ̄κ̄α̅ λ̅
χιερέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων, οὐ
δὲν ἀπεκρίνατο.
τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλᾶτος· οὐκ ἀ
κούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσι;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθ

αὐτῶ προσούδεν ὸν
ρῆμα· ὡς τεθαυμ
ζῆν τὸν ἡγεμόνα
λίαν· Καταδιέτρ
τὴν ἁρπάσαι τὸν
πολύφημον τὸ ὄ
χλοθορυβούμενον ὑπὸ
λον· Εἶχον δὲ τότε
δορύβου ἐπίσημον.
λαζόμενον βαραῦ·
σωκρυβόμενον ὄψαν
τῶν ἁρπασμένοις
ὁποῖ λαύτοσ· τίμα
θέλῃ τε ἀπολέσ
ὑμῖν· μαραναθᾶ· ἡ
ἰῆ τὸν λεπόμενον
χῦ· ἡδέ γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδω
καὶ αὐτόν· καθὴ
μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ βήματος· λέ
πέμψει λε πρὸς αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγου

σαν· μὴ δὲν σοὶ καὶ
δικαίῳ ἐκείνῳ· πολ
λὰ γὰρ ἔπαθον σή
μερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι ἔπεισαν τὸν
ὄχλοις· ἵνα αἰτή
σωνται τὸν Βαρα
βᾶν· τὸν δὲ Ἰῆν ἀπο
λέσωσιν· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν ἔφη
πρὸς αὐτοὺς· τί
θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον· Βαρα
βᾶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν
ποιήσω Ἰῆν τὸν λε
γόμενον χῦ· λέγ
σιν αὐτῷ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ
ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ

Β τκβ

τκε α

Δ τκγ

τκς α

ι τκλ

κακὸν ὃ ἐποίησεν· οἱ
δὲ τοῦ βοῦ ἐσθίουσι τὰ ἕλη
βούλονται σαυ
ρωθῆναι· ἰδοὺ δὲ
ὁ υἱὸς ὁ τίου
δὲ μὴ ὀφελὴ· ἀλλὰ
μὴ λοιμὸς ὁρίων
γῆν αὐτοῦ, λαμὸν
δορκάδα θηρεύσῃ
τοὺς χάρας αὐ
τοῦ μὴ τιτοῦ ὁ
χλου· λάρον· οὐ
θοὸς ὁ ἁλιάετος
τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου·
ἡμᾶς ὁ θεὸς ὡς
ἀποκριθῆς πᾶς
ὁ λαὸς εἶπε τοῖ
μου αὐτοῦ· ἐφ' ἡ
μᾶς καὶ ὁ τίτος
Τέκμαλιμοῦν· τὸ
πεύσεσθαι μου
τοῖς τοῦ μαραναθά.

τοῦ δὲ ἰῦ φρεαλεχθῆ
σας· παρέδωκεν
ἵνα σταυρωθῇ·
προτεῖναι τῇ ιδ κθ
ἡγεμόνος παρὰ
βοῦντος τοῦ ἰῦ ἵστατο
παρατοῦ ἰῦ, σὺν
καὶ οὐδεὶς τοῦ ὄχλου
τὴν ἀσέβειαν· καὶ ἐκ
δύσαντες αὐτὸν τὸ
ἱμάθηκαν αὐτοῦ καὶ
τὸν δεξάμενοι·
καὶ τοῦ βάλαντες ἐπὶ
φαιὸν δξ ἀκάνθων,
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ κάλαμον ἐν
τὴν δξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
ἐμέτων βοῦ αὐτῷ·
λάγοντες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰου

δαίων· καὶ ἐπιπτὼ
σαντες ἐφ᾽ αὐτὸν,
ἔλαιον πολὺ καὶ λα
μπρὰς καὶ σύντομος
τὴν κεφαλὴν αὐ
τοῦ· καὶ ὅτε ἔβλε
ψαν αὐτῷ· ὄξει δυ
σωπᾶτε τοὺς καὶ
πὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
πολὺ αὐτοὺς τοῦ
ρώσει· ἐξορχούμε
νοι δὲ ἀπ᾽ ἐμοῦ κυρι
ακὸν· ὀνόματι σοῦ
μαι· τοῦτο μὴ ταράξῃ
σωμεν αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντ
ος τοῦ πολέμου· ὁ
ἀπὸ λαγόμενος ἐφα
νίσθη πρὸς· ἔδοκε
αὐτῷ πιθόμενος με
τὰ χολῆς με μιγμέ
νον· καὶ γενόμενο

οὐκ ἐθελεπείθη· ᾧ
ρος σαπτεσθαι αὐτ,
διεμερίσαντο τὰ ἱμ
πάντα αὐτοῦ καὶ λον
τος κλῆρον· ⟨ς καθ᾽
ὃν οἱ ἐπέρωσαν
τὸν ἑκά· Καὶ ἔσθ᾽
θη καὶ ὁ πάντως τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ.
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
κρεμάμενον· οὗτ᾽
ἀπὸ πάντων ἀλλοφύ
λων ἰουδαίων· τότε
ρουῆται σὺν αὐτῷ
δύο λῃσταὶ· ὡς εἶδε
ξίωσε καὶ ὡς ὀξάσ
μενον· οἵδε πρὸ
πορεύόμενοι ἐνε
σφήνωσαν αὐτὸν·
κίνουντες τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν ⟨ς
λέγοντες· οὐκ ἄλ
λυων τὸν ναὸν ⟨ς

λ ἐμ τρϊσὶ ἡμέραις
οἰκοδομῆσαι σοῦσον
σεαυτόν· ἡ ὃς ἡ τὸ
θῦ. καὶ ταύτη ἀπὸ τ
ἀρου· ὁμοίως δὲ ὁ
ὁ ἀρχίτραπε ἐπὶ
ζον τὰς καὶ τοὺς
τραμματέων. καὶ
τὰς ἀβυσσόμους
φαρϊσαίους, ἐλά
γον· ἄλλους ἐσώσε
σεαυτὸν οὐ δύνασαι
σῶσαι; ἡ καὶ σὺ
μὰ κατὰ σεαυτὸν
μῶν ἀπὸ τοῦ ἀρου·
καὶ τοῦτο ἀκάνθε
παύτου· πόθεν
ὅτι τὸ μὴ ῥυσάσθ
αὐτὸν. ἡ θέλει αὐτ.
Εἰ πεπὸ τῦ θῦ ἡμῖ
νος· τὸ αὐτὸ ὃς οἱ
λοι ἡ καὶ οἱ συ καὶ
ξεν τὰς αὐτοῦ ὠμή

διζομαι τ̄ν̄ β̄
ἐκτὴς ὁδοιας σκότος
ἀνόμασθη· πᾶσαι
τῶν τ̄ν̄. ὅσας ὥρας
ἐναντὶς· πρὸ ἰδὲ τ̄ τ̄ν̄ γ̄ ς̄
ἐναντίων ὥραν. ἀμε
τάνοησεν οἷς φω
μεγαλησάσαν· ἢ λὶ
ἢ λὶ· λημα καὶ σαμα
χθαμὴ· τοῦτ ἐστὶ θεε
μοῦ θεσίου· ἰμαντὶ
μὸς ἐκ καὶ τελίπας.
τὴν δὲ τοῦ μὴ ἐκ
τοῦ πάντα ἀποίσαν τ̄.
ἐλάχομ· ὁ τὴ ἢ λίαν β̄ τ̄ν̄ β̄
μ̄ οὗτος· καὶ ἀνθε
δραμὼν πρόσδεξαι τ̄,
καὶ λαμὼν μαστόν.
πάσας τὲ ὄξους καὶ
πρὶ θέσκελαμος,
ὅτ ἐπὶ ζεν αὐτόν· οἱ
δὲ λοι τοὶ ἔλεγον·
ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχε

ἡλίας σὺ σῶμα αὐτ. ϕ΄ δόντα τοῖς σῴζε-
ā ϡμε ὀδὲ εἷς τοῦ λίμνης ἀρά- καὶ τὰ γομόμενα,
ξας φωνὴν μετάλ- ἐφοινήθησαν σφό-
λαξε τὸν σωτῆρα. ϛ δρα. λάγομες. ἀλλ᾽ λ΄
B ϡμλ ἰδοὺ τὸν καταπλήσ- θωσθῦ υἱοῦ ἡμοῦ τ. π΄.
σειαν τοῦ μαθητοῦ ἐχί- Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυ
σθησαν δύο. ἀπὸ ἀμ- ϡμς ναῖκες πολλαὶ ἀ
πὸ μακρόθεν θε- S πὸ μακρόθεν θε
ωροῦσαι καὶ τότε. ϛ ροῦσαι. αἵτινες ἠ
I ϡμθ κολούθησαν ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
τραι ἐσχίσθησαν. ϛ ας διακονοῦσαι αὐ-
ταὶ μνήμασιν ἀμε- τῷ. ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ
ταπτώτοις ἐκρή- μαγδαληνὴ. καὶ
σθησαν. καὶ πολ- μαρία ἡ τοῦ ἰακώ-
λοὶ τῶν μνημά- βου. καὶ ἰωσὴ μήτηρ.
των ἐξῆλθον καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
καὶ μέμψαντο ἀλ- ζεβεδαίου. ὀψίας
λήλοις. καὶ ἐξε- ϡμη δὲ γομομένης. ἦλ
λθόντες τὸν ἰη. ā θεν ἄνθρωπος πλού
Τοῦ. ἀσὴ λθομάς τὴν σιος ἀπὸ ἀριμαθαίας
ἀλλάμ τοὺς λιμὸν καὶ δ τοὔνομα ἰωσὴφ.
μεφαμίσθησαν πολ- ὃς καὶ αὐτὸς ἐμα-
B ϡμτ λοῖς. ὀδὲ ἑκατόν. π΄ θητεύθη τῷ ἰῡ.
χος καὶ οἱ μεταῦτα προῶτες τὸν ἰῡ. ι

ξη ϵ΄ π̄ς ἀπὸ σεως τοῦ σω τ ἰῡ.

θήτασε τοῖς Ἰ̅ς̅. οὗτ
τωρροσελθὼν τῶπι
λάτῳ, ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ Ἰ̅υ̅. τότε
ὁ τοῖ λάτος, ἐκέλα
σεν ἀποδοθῆναι
τὸ σῶμα. καὶ λα
βὼν τὸ σῶμα τοῦ Ἰ̅υ̅
σὺν ἐμυρίνῃ ἐνά
τῃ δομὴ καθαρᾷ.
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ ὃ ἐλατό
μησεν ἐν τῇ πέτρᾳ.
καὶ τωρροσκυλίσας
λίθον μέγαν τῇ θύ
ρᾳ τοῦ μνημείου, ἀ
πῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ
Μαρία ἡ Μαγ
δαληνὴ. καὶ ἡ ἄλλη
Μαρία. Καθήμεν
ἀπέναντι τοῦ τάφου.
καὶ ἐθεώρουν ἡ

ἀπὸ μιᾶς τῶν σαβ. τε
σκάλω. συνήχθη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
τὸν λάτομλέγοντες.
κύριε. ἐμνήσθη μεν
ὅτι ἔκεῖνος ὁ πλά
νος εἶπεν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι. κέλευ
σον οὖν ἀσφαλι
σθῆναι τὸν τάφον,
ἕως τῆς τρίτης ἡ
μέρας. μήποτε
ἐλθόντες οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ, κλέψω
σιν αὐτόν. καὶ εἴ
πωσι τῷ λαῷ ἀπὸ
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
καὶ ἔσται ἡ ἔσχάτη
πλάνη χείρων τῆς
πρώτης. ἔφη αὐ
τοῖς ὁ τοῖ λάτος.

ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὑ
πάγει ἀσφαλίσα
σθαι τὸν τάφον· οἱδὲ
πορευθέντες, ἠσφα
λίσαντο τὸν τάφον·
σφραγίσαντες τὸν
λίθον μετὰ τῆς κυ
ϛ τῆς β ϡ τῆς ε ϡ τῆς δ ϡ τῆς α τῆς β ϡ τῆς γ ϡ τῆς ε ϡ τῆς ϛ ϡ τῆς ζ ϡ τῆς η ϡ τῆς θ ϡ τῆς ι ϡ τῆς ια ϡ τῆς ιβ ϡ τῆς ιγ ϡ τῆς ιδ ϡ τῆς ιε ϡ τῆς ιϛ ϡ τῆς ιζ ϡ τῆς ιη ϡ τῆς ιθ ϡ τῆς κ ϡ τῆς κα ϡ τῆς κβ ϡ τῆς κγ ϡ τῆς κδ ϡ τῆς κε ϡ τῆς κϛ ϡ τῆς κζ ϡ τῆς κη ϡ τῆς κθ ϡ τῆς λ ϡ τῆς λα ϡ τῆς λβ ϡ τῆς λγ ϡ τῆς λδ ϡ τῆς λε ϡ τῆς λϛ ϡ τῆς λζ ϡ τῆς λη ϡ τῆς λθ ϡ τῆς μ ϡ τῆς μα ϡ τῆς μβ ϡ τῆς μγ ϡ τῆς μδ ϡ τῆς με ϡ τῆς μϛ ϡ τῆς μζ ϡ τῆς μη ϡ τῆς μθ ϡ τῆς ν ϡ τῆς να ϡ τῆς νβ ϡ τῆς νγ ϡ τῆς νδ ϡ τῆς νε ϡ τῆς νϛ ϡ τῆς νζ ϡ τῆς νη ϡ τῆς νθ ϡ τῆς ξ ϡ τῆς ξα ϡ τῆς ξβ ϡ τῆς ξγ ϡ τῆς ξδ ϡ τῆς ξε ϡ τῆς ξϛ ϡ τῆς ξζ ϡ τῆς ξη ϡ τῆς ξθ ϡ τῆς ο ϡ τῆς οα ϡ τῆς οβ ϡ τῆς ογ ϡ τῆς οδ ϡ τῆς οε ϡ τῆς οϛ ϡ τῆς οζ ϡ τῆς οη ϡ τῆς οθ ϡ τῆς π ϡ τῆς πα ϡ τῆς πβ ϡ τῆς πγ ϡ τῆς πδ ϡ τῆς πε ϡ τῆς πϛ ϡ τῆς πζ ϡ τῆς πη ϡ τῆς πθ ϡ τῆς ρ ϡ τῆς ρα ϡ τῆς ρβ ϡ τῆς ργ ϡ τῆς ρδ ϡ τῆς ρε ϡ τῆς ρϛ ϡ τῆς ρζ ϡ τῆς ρη ϡ τῆς ρθ ϡ τῆς σ ϡ τῆς σα ϡ τῆς σβ ϡ τῆς σγ ϡ τῆς σδ ϡ τῆς σε ϡ τῆς σϛ ϡ τῆς σζ ϡ τῆς ση ϡ τῆς σθ ϡ τῆς τ ϡ τῆς τα ϡ τῆς τβ ϡ τῆς τγ ϡ τῆς τδ ϡ τῆς τε ϡ τῆς τϛ ϡ τῆς τζ ϡ τῆς τη ϡ τῆς τθ ϡ τῆς υ ϡ τῆς υα ϡ τῆς υβ ϡ τῆς υγ ϡ τῆς υδ ϡ τῆς υε ϡ τῆς υϛ ϡ τῆς υζ ϡ τῆς υη ϡ τῆς υθ ϡ τῆς φ ϡ τῆς φα ϡ τῆς φβ ϡ τῆς φγ ϡ τῆς φδ ϡ τῆς φε ϡ τῆς φϛ ϡ τῆς φζ ϡ τῆς φη ϡ τῆς φθ ϡ τῆς χ ϡ τῆς χα ϡ τῆς χβ ϡ τῆς χγ ϡ τῆς χδ ϡ τῆς χε ϡ τῆς χϛ ϡ τῆς χζ ϡ τῆς χη ϡ τῆς χθ ϡ τῆς ψ ϡ τῆς ψα ϡ τῆς ψβ ϡ τῆς ψγ ϡ τῆς ψδ ϡ τῆς ψε ϡ τῆς ψϛ ϡ τῆς ψζ ϡ τῆς ψη ϡ τῆς ψθ ϡ τῆς ω ϡ τῆς ωα ϡ τῆς ωβ ϡ τῆς ωγ ϡ τῆς ωδ ϡ τῆς ωε ϡ τῆς ωϛ ϡ τῆς ωζ ϡ τῆς ωη ϡ τῆς ωθ ϡ τῆς α τῆς β

Γαμμάτων πόλιφ
σκούσης μιᾶς αὐ
τῶν, ἦλθε Μαρί
ἡ Μαγδαληνὴ
ἀλλὰ Μαρία Θεω
ρῆσαι τὸν τάφον, ἰδοὺ
σεισμὸς ἐγένε
το μέγας. ἄγγελος
γὰρ κυρίου καταβὰς
ἀπ' οὐρανοῦ· προσελθὼν
ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύ
ρας, καὶ ἐκάθητο ἐ
πάνω αὐτοῦ· ἦν
δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς

ἀπραστὴ· καὶ τὸ φό
βητοῦ ἀπ' αὐτοῦ λαὸς
ὡσεὶ χιών· ἀπὸ δὲ
τοῦ φόβου αὐτοῦ.
ἐσείσθησαν οἱ τυρο
φύ
λακες καὶ ἐγένοντο
ὡσεὶ νεκροί· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος,
εἶπε ταῖς γυναι
ξί· μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρω
μένον ζητεῖτε· οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἠγέρ
θη καθὼς εἶπε· δεῦ
τε ἴδετε τὸν τόπον,
ὅπου ἔκειτο ὁ κς·
καὶ ταχὺ πορευ
θεῖσαι, εἴπατε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε
κρῶν· καὶ ἰδοὺ προ
άγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γα

λιλαίαμ· ἐκ ἑαυτ
ὀψεσθε· ἰδοὺ ἔτοιμ
ὑμῖν· καὶ ὀξελθὸ
σαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου μετὰ φό
βου καὶ χαρᾶς με
γάλης, ἔδραμον ἀ
παγγεῖλαι τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς
δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγ
γεῖλαι τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰ
δοὺ ἰησοῦς ἀπήντη
σεν αὐταῖς λέγων· χαί
ρετε· αἱ δὲ προσελ
θοῦσαι ἐκράτησαν
αὐτοῦ τοὺς πο
δας καὶ προσε
κύνησαν αὐτῷ· τό
τε λέγει αὐταῖς ὁ ἰς·
μὴ φοβεῖσθε· ὑ
παγγείλατε τοῖς ἀδελ
φοῖς μου ἵνα ἀ

πελθωσιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν κἀκεῖ
με ὄψονται·
πορευομένων δὲ τ
αὐτῶν ἰδοὺ τινες
τῆς κουστωδίας ἐλ
θόντες εἰς τὴν πό
λιν ἀπήγγειλαν τ
ἀρχιερεῦσιν ἅπ
τα τὰ γενόμενα·
καὶ συναχθέντ
μετὰ τῶν πρεσβυ
τέρων συμβού
λιόν τε λαβόντες·
ἀργύρια ἱκανὰ ἔ
δωκαν τοῖς στρα
τιώταις λέγοντ
εἰπατε· ὅτι οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ νυκτ
ἐλθόντες ἔκλε
ψαν αὐτὸν ἡμῶν
κοιμωμένων·
καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγε

μόνος ἡμᾶς ποιή-
σομεν αὐτόν. ΙΣ̄ Ῡ Θ̄
μας ἀμοίρωμον
ποιήσομεν. οἱδὲ
λαμόντες τὰ ἀρ
γύρια ὃ ἐποίησαν
ἐδιδάχθησαν. καὶ
διεφημίσθη λόγος
οὗτος παρὰ Ἰου
δαίοις μέχρι τῆς
σήμερον. οἱδὲ ιβ̄
δεκα μαθηταὶ ἐ
πορεύθησαν εἰ
τὴν Γαλιλαίαν εἰς
τὸ ὄρος οὗ ἔταξα
αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς̄. Καὶ
ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν
αὐτῷ. οἱδὲ ἐδί-
σαν. καὶ προσε
λθὼν ὁ Ἰ̄ς̄ ἐλά-
λησεν αὐτοῖς λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐ-

Καὶ ὅτι πορευ
θέντες μαθητεύ
σατε πάντα τὰ
ἔθνη βαπτίζον
τες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο
μα τοῦ πρ̄ς̄ καὶ
τοῦ υ̱ο̱ῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πν̄ς̄. διδά
σκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅ
σα ἐνετειλάμην
ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πᾶ-
σας τὰς ἡμέρας
ἕως τῆς συντε
λείας τοῦ αἰῶνος.
ἀμήν:—

τὰ κ' κ' τοῦ κ' μαρκίανα λ'
α' τοῦ ἁδριανοπολίτου:
β' τῆς πηγαδίου πέτρου:
γ' τῶν ἁβιλά πὸ ποικιλόν:
δ' τοῦ λιμπρᾶ:
ε' τοῦ παραλυτικοῦ:
ς' λευὶ τοῦ τελώνου:
ζ' τοῦ ξηραινομένου χεῖρα:
η' τῆς τ' ἀποδοχῆς λοιπὸν:
θ' τοῦ πόρου παραβολή:
ι' τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν νηστ':
ια' τοῦ λεπροῦ:
ιβ' ἑκατοντ' τοῦ ἀρχισυναγώγου:
ιγ' τῆς αἱμορροούσης:
ιδ' τῆς τῶν ἁ πῶν ἀναστ':
ιε' ἰωὰ κ' ἀρτέμωνος:
ις' τῶν ἠ ἀρτεμῶν:
ιζ' τοῦ ἐν θαλάσσῃ πειρασμοῦ:
ιη' τῆς ἐπὶ τὸ λ' τοῦ θυ:
ιθ' τῆς φοινικίσσης:
κ' τοῦ κωφοῦ ἀλάλου:
κα' τῶν ἐ πὶ ἀρτεμῶν:
κβ' τῆς γύμνης τῶν φαρισαίων:
κγ' τοῦ τυφλοῦ:
κδ' τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπὶ πρω:
κε' τῆς σὺν ἀποστόλοις:
κς' τοῦ σελήνιαζομένου:
κζ' τῶν ἀναλογιζομένων τὰ ἑαυτῶν:
κη' τῶν ἐ πὶ περιτεμνομένων φαρισαίων:
κθ' τοῦ ἐ πὶ περιτεμνομένῳ πλοιαρίῳ:
λ' τῶν ἡ ἐν ζιβεδαίου:
λα' ἰαρτεμωνίου:
λβ' τοῦ πωλώνου:
λγ' τῆς ἐν ραθθίσῃ συκῆς:
λδ' ἀσαὴν εἰ κακίας:
λε' τῶν ἐ πὶ περιτεμνομένῳ τὸ κ' ἀρχιερεὺς ἐν κ' ἀπεστάλη:
λς' τοῦ ἀ πὶ περιτεμνομένῳ παραβολή:
λζ' τῶν ἐ πὶ περιτεμνομένων λα' κ' νίκ:
λη' τῶν ἐ πὶ τῶν σαλουκαίων:
λθ' τοῦ γραμματέως:
μ' τῆς τοῦ κ' ἐ πιστήσεως:
μα' τῶν ἀνόμων ἐ πὶ τῶν ἐ χθρ:
μβ' ἐν ἐ πὶ ἰλλίας:
μγ' τῆς ἡ ἐ ἱρας ἐ σόρας:
μδ' τῆς ἀλλοφύλης ἐ κ' χαναναίας:
με' τοῦ παῖς χα:
μς' τῆς παραζ' προφητείᾳ:
μζ' τῆς ἀρνήσεως πέτρου:
μη' τῆς ἀ πιστήσεως τοῦ ἀ' ἐ κ' κ':

ΗΒΑ
ΠΓΙΟΥ

τὸ κατὰ σάρκα πάθος ἐν τῇ πλάνῃ.

ἐκ τοῦ ἀρχιερέως
ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐφραπαίμ τοῖς
προφήταις· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου καὶ
παρασκευάσει ὁδὸν
κατὰ πρόσωπόν μου·
ὁδὸν σου βαιὰν σφόδρα
σου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐ
θείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ· φά
ραγξ πᾶσα πληρω
θήτω καὶ πᾶν
ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται
καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθείας καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς
πεδία λειμῶνος·
καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ· ταῦτα
λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραήλ· ἐὰν
ἐπιστραφῆτε καὶ
ἡσυχάσητε σω
θήσεσθε· ἐν τῷ
μὴ ἐπιστρέφειν
καὶ ἡσυχάζειν
ὑμᾶς σωθήσεσθε·
καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐπιστρέφειν
καὶ ἡσυχάζειν
ὑμᾶς σωθήσεσθε·
καὶ ἐγένετο
ἐν

δυναστευμάτου· ἐ
γὼ δὲ ὑμᾶς, μετανοίᾳ βα
πτίζω ὕδατι· ὁ δὲ ὀπί
σω μου ἐρχόμενος ἰσχυ
ρότερός μού ἐστιν, οὗ
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑπο
δήματα βαστάσαι· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύ
ματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ
τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ διακαθᾶραι
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ
συναγαγεῖν τὸν σῖτον
εἰς τὴν ἀποθήκην αὐ
τοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κα
τακαύσει πυρὶ ἀσβέ
στῳ. τότε παραγί
νεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ
τὸν Ἰορδάνην πρὸς
τὸν Ἰωάννην, τοῦ
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ
τοῦ. ὁ δὲ Ἰωάννης
διεκώλυεν αὐτὸν
λέγων· ἐγὼ χρείαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βα
πτισθῆναι, καὶ σὺ
ἔρχῃ πρός με; ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς αὐτόν·
ἄφες ἄρτι, οὕτως
γὰρ πρέπον ἐστὶν
ἡμῖν πληρῶσαι πᾶ
σαν δικαιοσύνην.
τότε ἀφίησιν αὐτόν.
βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰη
σοῦς εὐθὺς ἀνέβη
ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ
ἰδοὺ ἠνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοί,
καὶ εἶδεν πνεῦμα
θεοῦ καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν
καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τῶν οὐ
ρανῶν λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ εὐδόκησα.
τότε ἀνήχθη τὸ
πνεῦμα αὐτὸν εἰς
τὴν ἔρημον, καὶ
πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. καὶ
νηστεύσας ἡμέρας
τεσσαράκοντα.
πεινάσας ὕστερον.
καὶ προσελθὼν
αὐτῷ ὁ πειράζων
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα
οἱ λίθοι οὗτοι ἄρ
τοι γένωνται. ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν· γέγραπται·
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μό
νῳ ζήσεται ὁ ἄν
θρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκ
πορευομένῳ διὰ
στόματος θεοῦ.
τότε παραλαμβά
νει αὐτὸν ὁ διά
βολος εἰς τὴν ἁγί
αν πόλιν, καὶ ἔστη
σεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
πτερύγιον τοῦ ἱε
ροῦ, καὶ λέγει αὐ
τῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θεοῦ, βάλε σεαυ
τὸν κάτω· γέγρα
πται γὰρ ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, καὶ ἐπὶ χει
ρῶν ἀροῦσίν σε,
μήποτε προσκό
ψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.
ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
πάλιν γέγραπται·
οὐκ ἐκπειράσεις
κύριον τὸν θεόν
σου. πάλιν παρα
λαμβάνει αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν, καὶ
δείκνυσιν αὐτῷ
πάσας τὰς βασι
λείας τοῦ κόσμου
καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ταῦτά σοι
πάντα δώσω, ἐὰν
πεσὼν προσκυνή
σῃς μοι. τότε λέ
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ὕπαγε, σατανᾶ·
γέγραπται γάρ·
κύριον τὸν θεόν
σου προσκυνήσεις
καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις. τότε
ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
διάβολος, καὶ ἰδοὺ
ἄγγελοι προσῆλ
θον καὶ διηκόνουν
αὐτῷ. ἀκούσας δὲ
ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰω
άννης παρεδόθη,
ἀνεχώρησεν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ καταλιπὼν
τὴν Ναζαρὰ ἐλθὼν
κατῴκησεν εἰς Κα
φαρναοὺμ τὴν πα
ραθαλασσίαν ἐν
ὁρίοις Ζαβουλὼν
καὶ Νεφθαλείμ,
ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου
λέγοντος· γῆ Ζα
βουλὼν καὶ γῆ
Νεφθαλείμ, ὁδὸν
θαλάσσης πέραν
τοῦ Ἰορδάνου,
Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,
ὁ λαὸς ὁ καθήμε
νος ἐν σκότει φῶς
εἶδεν μέγα, καὶ
τοῖς καθημένοις
ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ
θανάτου φῶς ἀνέ
τειλεν αὐτοῖς.
ἀπὸ τότε ἤρξατο
ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν
καὶ λέγειν· μετανο
εῖτε· ἤγγικεν γὰρ
ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. περιπα
τῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς
παρὰ τὴν θάλασ
σαν τῆς Γαλιλαίας
εἶδεν δύο ἀδελφούς,
Σίμωνα τὸν λεγό
μενον Πέτρον καὶ
Ἀνδρέαν τὸν ἀδελ
φὸν αὐτοῦ, βάλλον
τας ἀμφίβληστρον
ἐν τῇ θαλάσσῃ·
ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.

ā π τοῦ ἁγίου μαρτύρος·

ι ἡ σαμαρὰ ὡς ἡ ἁλιάς· καὶ
ἀπὸ αὐτοῦ τοῖς ὁμοίοις· δὲ
τὸ ὅσιον μου· καὶ
ὅσοι ἡσσήθησαν γεμθ'
σθαι ὡς ἁλιάς σαμῶν·
καὶ ἀνθρώπους ἁλεύσεις
τὰ δίκτυα αὐτῶν ἐπὶ
κολούθησαν αὐτῷ·
ια καὶ προελθὼν ἐκεῖθεν
ὀλίγον· εἶδεν ἄλλους
βοντὸν τοῦ ζεβε
δαίου· καὶ ἰωάννην τὸν ἀδ
ελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ
τοῦ ἐν τῷ ὁμοίως
παρτίζοντας τὰ δί'
κτυα· καὶ ἀνθρώπους
ἐκάλεσεν αὐτούς· ὡς
ἀφέντας τὸν πρω
αὐτοῦ μζεβεδαιον
τῷ ὁμοίως μετὰ
μίσθωτῶν· ἀπῆλθ
ὀπίσω αὐτοῦ· ὡς ἐς
περάοντας καὶ
καταρτίζοντας·

θέως τοῖς σάββασιν
εἰσελθὼν εἰς τὴν συ
γωγὴν ἐδίδασκε· ὡς ιγ β
ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων· ὡς οὐ
χὶ οἱ γραμματεῖς· πα' ἰουδ·
καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω ιδ ε
γῇ αὐτῶν ἄνθρω
πος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ· ὡς
ἀνέκραξεν λέγων·
ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί
ἰησοῦ ναζαρηνέ· ἦλθες
ἀπολέσαι ἡμᾶς·
οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμη
σεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων·
φιμώθητι καὶ ἔξελ
θε ἐξ αὐτοῦ· καὶ σπα
ράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦ
μα τὸ ἀκάθαρτον· καὶ
κράξαν φωνῇ μεγά
λῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ·

τῇ δ' τοῦ ἁγίου μάρτυρος
τῇ καὶ μνήμη τῶν ἁγίων
ἀποστόλων ἰουδᾶ·

Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες· ὥστε συζη-
τεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστὶ τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕ-
τη· ὅτι καὶ ἐξουσίᾳ καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκα-
θάρτοις ἐπιτάσσει· καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλον τὸν περί-
χωρον τῆς Γαλιλαίας πᾶσαν. Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς
συναγωγῆς ἐξελ ιε
θόντες ἦλθον εἰς
τὴν οἰκίαν Σίμωνος
καὶ Ἀνδρέου μετὰ
Ἰακώβου καὶ Ἰω· ἡ
δὲ πενθερὰ Σίμωνος
κατέκειτο πυρέσ-
σουσα· καὶ εὐθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ

Β ιε τῆ τ ε΄ β τῶν καὶ ἐκ ἦλθοι ἐφ᾽ οἱ:

αὐτῆς. καὶ προσ-
ελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν
κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς αὐ-
τίκα καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γε-
νομένης ὅτε ἔδυ ὁ
ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας καὶ
τοὺς δαιμονιζομέ-
νους· καὶ ἦν πόλις ὅ
λη ἐπισυνηγμένη
ἦν πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐθεράπευσεν
πολλοὺς κακῶς ἐ
χοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμό
νια πολλὰ ἐξέβα
λε· καὶ οὐκ ἤφιε λα
λεῖν τὰ δαιμόνια·
ὅτι ἤδεισαν αὐτόν·
Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν,

ϛ̄ βʹ μαθητεῖ τῶ κυρίου·

ἁμαρτὰς ὄξηλθεν·
καὶ αὐτὸν ἐλθεν ἀφὲ
ρημον τὸ ὄρος, καὶ ἀφ
ορρησύχησε· καὶ κ
τεθὶς ἐξαὐτὸν, ὁ
σὶ μοι μὲ καὶ οἱ μὲ
ταὐτοῦ· καὶ ἀφρὺ
τὸ αὐτὸν, λάρουσὶν
αὐτῶ· ὅτι ἁμάρτιες
σε ἐκ τοῦσὶ· καὶ λέ
γ αὐτοῖσ· ἀλλοι μεν
ἀς τὰς ἀχόμενὰς
καὶ ἐκφὴκρεύξω· ἀς
τοῦτο γὰρ ἐξελήλυ
θα· καὶ ἡμικρὸν
ὅν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν ἀφ ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ α
δαιμόνια ἐκβαλ
λων· καὶ ἔρχεται π
αὐτὸν λέπρὸς πα
ρακαλῶν αὐτὸν
καὶ γονυπετῶν αὐ

τὸν καὶ λέγων αὐ
τῶ· ὅτι ἐὰν θέλης
δύνασαί με καθαρίσαι·
ὁδὲ ἰσ σπλαγχνισθὶς
ἐκτείνας τὴν χεῖρ
ἥψατο αὐτοῦ· καὶ
λέγει αὐτῶ· θέλω κ
θαρίσθητι· καὶ εὐ
θέως ἀπ αὐτοῦ ἡ λέ
πρα ἐκαθαρίσθη·
καὶ ἐμβριμησάμενος αὐ
τῶ· εὐθέως ἐξέβα
λεν αὐτὸν καὶ λέγει
αὐτῶ· ὅρα· μηδενὶ
μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ
ὑπαγε σεαυτὸν δεῖ
ξον τῶ ἱερεῖ· καὶ προ
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου·
ὃ προσέταξε μω
σῆς εἰς μαρτύριον
αὐτοῖσ· οδὲ ἐξελθὼν ιθ ι

ϛ̄ εʹ πρ τοῦ λεπροῦ·

Ἤρξατο οὖν πάλιν διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὴν γῆν ἦν πρὸς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ συνιῶσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.

ιγ΄ Β΄ τῆς τῶν κ΄ καὶ ἐξῆλθε τὸ ἐξῆλθε, ἑκατοντ. α΄ κ΄ ιδ΄

ἐμ ἐαυτοῖς ἃ τωεν αὐτ·
τῖ τῶν τωδιαμμῆ ζ̄θ
σθαι ἐμ ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τίς ἡ μάκο πού
τορομ ἁ τωμ τοῦ πρ̄ᾱ
λυτικῶν· ἀβδόμ ταῖς
αἱ ἁμαρτίαι ἡ ἁ τωειμ
ἄφειραι καὶ ἀρρμσου
τὸν κραμματομ καὶ
τωδρι τωσύτ· ἰνα δὲ
δητε ὅτι ἔξουσίαμ ἔχ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ὁ τῖ
τῆς ἀβῖε ἐμ αἱ ἁμαρτί
λγει τῶ τωαραλυτι
κῶ· σὺ λέγω· ἆρει ραι
καὶ ἀρρ τὸν κραμμᾶ
τόν σου καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· ⳋ
ἠγέρθη ἀθέως· καὶ
ἄρας τὸν κράμματ.
ἐξῆλθεν ἔμ πρ̄ σθεν
πάντων· ὥστε ἐξίστασθ
πάντας καὶ δοξάζ
τὸν θν̄· λέγοντας· ὅτι

οὐδέ ποτε οὕτως εἴ
δομεν· Καὶ ἐξῆλθ κᾱ β̄
πάλιν παρὰ τὴν θαλ
λασσαν· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἤρχετο πρ̄ὸς
αὐτόν καὶ ἐδίδασκ
αὐτούς· καὶ παρα ἀρχ̄
Γοὺς ἐν διελαϊ τόν τῶ
ἀλφαίου καθήμ
μον ἐπὶ τὸ τελῶνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· καὶ ἀνα
στὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· Καὶ ἀνάκειτο κᾱ β̄
ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ καὶ πολλοὶ
Τελῶναι καὶ ἁμαρ
τωλοὶ συνανέκειν
το τῷ ἰῡ καὶ τοῖς μᾱ
θηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν
γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκο
λούθησαν αὐτῷ· ⳋ
οἱ γραμματεῖς οἱ

φαρισαίοι δὲ ὁ μὴ τὸν
αὐτὸν ἀθῶον τὸν μὲ
τὸν τοῦτον τελώνων
καὶ ἁμαρτωλῶν. ἔ
λεγον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρ
τωλῶν ἀθῴ καὶ τί
β κγ μ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἰσ. λέγει αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγι
αίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ
ὰ οἱ κακῶς ἔχοντες.
οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν. πε
κ' ἐπ' τ' ἀ εἰ τῶν καὶ ε κθ' Καὶ οἱ μαθηταὶ
Ἰω. καὶ οἱ τῶν φαρι
σαίων νηστεύοντες,
Καὶ ἐλθόντες λέ
γουσιν αὐτῷ· διατί
οἱ μαθηταὶ Ἰω. καὶ οἱ
τῶν φαρισαίων νη
στεύουσιν· οἱ δὲ σοὶ σοὶ

θητὰ οὐ νηστεύουσι·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἰσ. μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος με
τ' αὐτῶν ποιῆσαι νη
στεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυ
τῶν ἔχουσι τὸν νυμ
φίον, οὐ δύνανται
νηστεύειν. ἐλεύσον
ται δὲ ἡμέραι ὅτ
αν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος, καὶ τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέραις.
καὶ οὐδεὶς ἐπίβλη
μα ῥάκους ἀγνα
φου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ·
αἴρει γὰρ τὸ πλή
ρωμα αὐτοῦ τὸ κα
ινὸν τοῦ παλαι
οῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται. καὶ οὐδεὶς

Βαλλόμενον μόνον
ὡς ἀσκοὺς παλαιούς.
ὡς δὲ μὴ ῥήσσοιμεν
οἶνος τοὺς ἀσκούς.
καὶ οἶνος εἰς χάρτην.
καὶ οἱ ἀσκοὶ αὐτῶν
ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.
καὶ ἀφέντες τὰ ἄζυμα
τῶν παλαιῶν διὰ τὴν
ἀποριαν ἀναπλῆσαι
τὴν ἀπορίαν τῶν
χυμῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι
ἰδόντες ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀναπλῆσαι τὴν ἀπορίαν
ἀφέντες τὰ ἄζυμα
τὰ παλαιὰ ἐπορεύοντο
ἐπὶ τὴν χρῆσιν τῶν
καινῶν καὶ οὐδεὶς
ἐμβάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.

ἔσχε καὶ ὁ πάππας μου
αὐτοὺς καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ· πῶς ἀσκήλθεν
ὡς τὸν οἶκον τοῦτον
ὁπὶ ἀπὸ μιᾶς ἁρτοῦ ἀρ-
χιερέως· καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσε-
ως ἔφαγεν· οὓς οὐκ ἔξε-
στιν φαγεῖν· ἀλλ' ἢ τοῖς
ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε
καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
οὖσι· καὶ ἐλάλησεν πρὸς κε ϛ
τοὺς τὸ σάββατον δι-
κὸν ἀμόρα βόμενον· ὃ
κύριος διὰ τὸ σάβ-
βατον· ὡς τὸ κύριος
ἀνθρώπου τοῦ ἁγίου
καὶ τοῦ σαββάτου·
καὶ ἀσκήλθεν πάλιν
ὡς τὴν συναγωγήν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρω-
πος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν
χεῖρα· καὶ παρε-
τήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಮಗ ಶಿವಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಶಿವಪ್ಪನ ಮಗ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಮಗ ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಗುರುಪಾದಪ್ಪನ ಮಗ ಬಸವರಾಜಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಸವರಾಜಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಬಸವರಾಜಪ್ಪನ ಮಗ ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಕಲ್ಲಪ್ಪನ ಮಗ ಚನ್ನಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚನ್ನಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಚನ್ನಪ್ಪನ ಮಗ ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಮಹಾಂತಪ್ಪನ ಮಗ ಸಂಗಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಗಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಸಂಗಪ್ಪನ ಮಗ ಬಸಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಸಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಬಸಪ್ಪನ ಮಗ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಮಗ ಶಿವಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಶಿವಪ್ಪನ ಮಗ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಡಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

μαμίτην. καὶ ἰούδ
ἰσκαριώτην. ὃς καὶ
παρέδωκεν αὐ
τόν. καὶ ἐρχόμεθα
ῑ λᾱ εἰς οἶκον. καὶ συμ
πορεύεται πάλιν ὁ
ὄχλος, ὥστε μὴ δύ
νασθαι αὐτοὺς μη
τὲ ἄρτον φαγεῖν.
καὶ ἀκούσαντες
οἱ παρ' αὐτοῦ. ἐ
ξῆλθον κρατῆσαι
αὐτόν. ἔλεγον γὰρ
ῑ λβ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ
γραμματεῖς οἱ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων κα
τελθόντες. ἔλε
γον ὅτι Βεελζεβοὺλ
ἔχει. καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμο
νίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. καὶ προ
ῑ λγ καλεσάμενος αὐ
τοὺς ἐν παραβολαῖς

ἔλεγεν αὐτοῖς. πῶς
δύναται σατανᾶς σα
τανᾶν ἐκβάλλειν.
καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ'
ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἡ βασιλεία ἐκεί
νη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐ
φ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἡ οἰκία ἐκεί
νη. εἰ ὁ σατανᾶς ἀ
νέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ με
μέρισται, οὐ δύνα
ται σταθῆναι ἀλλὰ τέ
λος ἔχει. οὐδεὶς δύ
ναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ
πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ. καὶ τότε τὴν οἰκίαν
τοῦ διαρπάσει.

τὴν ἐκ θεοῦ, ἢ ἀπὸ κτίσεως ἐστιν;

κβ΄ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πάντα ἀφεθήσε
ται τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ αἱ
μία ὅσας ἂν βλα
σφημήσωσιν· ὃς
δ' ἂν βλασφημήσ
ῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον οὐκ ἔχει ἄφε
σιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλ
λὰ ἔνοχός ἐστιν αἰω
νίου κρίσεως· ὅτι
ἔλεγον· πνεῦμα ἀκά
θαρτον ἔχει· ἔλεγο
ν τοιούνυν αὐτοῖ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
ἑστῶτες ἔξω ἀπέ
στειλαν πρὸς αὐτ
όν φωνοῦντες αὐ
τόν· καὶ ἐκάθητο
ὄχλος περὶ αὐτ
όν· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰ
δοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου καὶ αἱ
ἀδελφαί σου ἔξω
ζητοῦσίσε· καὶ ἀπε
κρίθη αὐτοῖς λέγ·
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μ.
Καὶ περιβλεψά
μενος κύκλῳ τοὺς
περὶ αὐτὸν καθη
μένους λέγει· ἴδε
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ
δελφοί μου· ὃς γὰ
ρ ἂν ποιήσει τὸ θέλη
μα τοῦ θεοῦ, οὗτος
ἀδελφός μου ὃ
ἀδελφή μου καὶ
μήτηρ ἐστί· Καὶ ἤρξα
το πάλιν διδάσκ
ειν παρὰ τὴν θάλ
σαν· καὶ συνήχθ
η πρὸς αὐτὸν ὄχλ
ος πολὺς· ὥστε αὐτ
ὸν ἐμβάντα εἰς τὸ
πλοῖον καθῆσθαι

πε β εβ
πωιϛ εκθ
λϛ β

ἐμ τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπορεύετο πρὸς αὐτόν· καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος,

ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε· καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα· καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν· καὶ ἔλεγεν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· ὅτε δὲ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν· καὶ

τῇ πρὸ ἐνὸς εἰδῶν τῶν καρπῶν ἡρώτησαν

ἐλαθομαὶ αὐτοῖς· ὑμεῖς
δὲ δόντες μισθὸν αὐτὸ
μὴ ἀπολάβητε παρὰ
τοῦ θῦ· ϵ
κϵ Κϵίμοι δὲ τοῖς ἐ
χθροῖς ἐμοῦ παράκλη
τοι ἐμοῦ γίνεσθϵ·
ἵνα μὴ ἐλθὼν πλϵ
ξω σὲ καὶ μὴ ἴδω
σε· καὶ ἀκούοντϵς
ἀκούσωσι καὶ μὴ
συνιῶσι· μήποτϵ
ὀπίσω ἀφϵθῇ σοι καὶ
ἀφϵθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα· ϵ
λάϵι αὐτοῖς· οὐκοῖ
δατϵ τὸν παραυο
λὸν τοῦτον; καὶ
πῶς πάσας τὰς
παραυολὰς γνώ
σϵσθϵ· ὁ σπείρων
τὸν λόγον σπϵίρϵ·
οὗτοι δέ σιν οἱ πα
ρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου

σπϵίρϵται ὁ λόγος·
καὶ ὅταν ἀκούσω
σιν, ἀνθρώπϵρχϵται
ὁ σατανᾶς καὶ αἴρϵ
τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ
μϵνον ἐν ταῖς καρ
δίαις αὐτῶν· καὶ οἱ
τϵ σίν ὁ ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πϵτρώδη
σπϵιρόμϵνοι· οἱ ὅ
ταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, ἀνθϵως μϵ
τὰ χαρᾶς λαμ
βάνουσι τὸν λόγον αὐτῶν· καὶ
οὐκ ἔχουσι ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς· ἀλλὰ πρὸ
καιροί εἰσιν· εἶτα γϵ
νομένης θλίψϵ
ως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
λόγον, εὐθέως σκαν
δαλίζονται· ϵ οὗ
τοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς
ἀκάνθας σπϵι
ρόμϵνοι· οἱ τὸν λόϵ

ἀκούοντες. Καὶ αἱ
μυρίαι μυριάδες τοῦ αἵματος τούτου. Καὶ ἡ
ἁπαλότης τοῦ πλοὺ
του. καὶ αἱ σπλάγχναι αὐτοῦ
λοιπὸν ὁ θυμὸς
ἐστρόφευσεν. σὺν τοῖς
λοιποῖς καὶ ἄκαρπον
γέγραπται. Καὶ οὗτοι
ἐσὶν οἱ ὀπίσω μου ἐρχόμενοι
πλὴν καὶ λιμὸς ἀκ
ουσθήσεται. οὗτος ὁ λοιμὸς ἐ
παραδέχονται.
καὶ καρποφορεῖ
σὶν ἑκατονταπλασίονα
καὶ ἑξηκοντα
καὶ ἑκατόν. καὶ
ἐλάχιστοι αὐτοῖς. μὴ
τις ὀλίγος ἔρχε
ται ἵνα μὴ τὸ μὲ
σον διαπερᾶσαι
τὴν κλίμακα; οὐχὶ ἵνα

ὀπίσω μου ἐλεύσεται
μετ' ἐμοῦ ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου γέγονεν.
ὅτι πρῶτός μου ἦν. καὶ
ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν.
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ
τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο
ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι
βαπτίζων. καὶ
ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης
λέγων ὅτι τεθέαμαι
τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ
οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν
ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐγὼ
οὐκ ᾔδειν αὐτόν.
ἀλλ' ὁ πέμψας με
βαπτίζειν ἐν ὕδατι
ἐκεῖνός μοι εἶπεν.
ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ
πνεῦμα καταβαῖνον
καὶ μένον ἐπ' αὐτόν.
οὗτός ἐστιν ὁ
βαπτίζων ἐν πνεύματι
ἁγίῳ. καὶ ἐγὼ
ἑώρακα καὶ μεμαρ
τύρηκα ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱστήκει ὁ Ἰωάννης
καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο. καὶ
ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
περιπατοῦντι λέγει
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ.
καὶ ἤκουσαν οἱ δύο
μαθηταὶ αὐτοῦ
λαλοῦντος καὶ
ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
καὶ θεασάμενος
αὐτοὺς ἀκολουθοῦν
τας λέγει αὐτοῖς.
τί ζητεῖτε. οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ. ῥαββεί
ὃ λέγεται μεθερμη
νευόμενον διδάσκαλε.
ποῦ μένεις. λέγει
αὐτοῖς. ἔρχεσθε καὶ
ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν
καὶ εἶδαν ποῦ μένει
καὶ παρ' αὐτῷ ἔμει
νεν τὴν ἡμέραν
ἐκείνην. ὥρα ἦν
ὡς δεκάτη. ἦν
δὲ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
Σίμωνος Πέτρου εἷς
ἐκ τῶν δύο τῶν
ἀκουσάντων παρὰ
Ἰωάννου καὶ ἀκο
λουθησάντων αὐτῷ.
εὑρίσκει οὗτος πρῶτον
τὸν ἴδιον ἀδελφὸν
Σίμωνα καὶ λέγει
αὐτῷ. εὑρήκαμεν
τὸν μεσσίαν ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον
χριστός. καὶ ἤγαγεν
αὐτὸν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν. ἐμβλέψας
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν. σὺ εἶ Σίμων
ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ. σὺ
κληθήσῃ Κηφᾶς
ὃ ἑρμηνεύεται
Πέτρος.

καθάδηλαὶ ἐξέστ
μύκταικαὶ ἡμέραμὲ
ὁ ποτόρος Βλασφήμη
καὶ μηκυνήσεται ὡς
οὐκοἶδεν αὐτός· ἀλ
τοιαύτη γὰρ ἡ πλεο
νεξία· τοῦ ἀνθρώ
που· ἡ τοιαύτη
ἡ τοιαύτη πλήρωσις τοῦ
ἐντολοῦ ἀγαθοῦ· ὅταν
δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς
ἀνθέως αὐτοῦ ἐξῆλθε
τὸ δρέπανον· ὅτι
παρέστηκεν ὁ θερι
σμός· καὶ εἶλαβε
τὴν ὁμοίωσιν μετὴν
βασιλείαν τοῦ θυ·
εἰ μὴ τοῖς ἁγίοις παρα
πολὴ παραπλήσιο
μεν αὐτὴ ἐστὶν κόκ
κοις σίναπεως· ὃς
ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς
γῆς μικρότερός

† πάντων τῶν σπερ

μάτων ἐστὶν τοῦ μὲ
ταν δὲ αὐξηθῇ μεί
ζων πάντων τῶν λα
χάνων γίνεται καὶ
δένδρον μέγα ὥστε
ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ κα
τασκηνοῦν ἐν τοῖς
κλάδοις αὐτοῦ καὶ
ταῖς παραβολαῖς
πολλαῖς ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον
καθὼς ἐδύναντο
ἀκούειν· χωρὶς δὲ
παραβολῆς οὐκέ
λάλει αὐτοῖς· κα
τὶδίᾳ δὲ τοῖς ἰδί
οις μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἐπέ
λυεν πάντα· καὶ
λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκ
είνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀ

μ̄ε̄ ς

μ̄ς̄ ι

μ̄ζ̄ β

ψιάς γομομεβήνης.
διέλθωμεν δὲ τὸ
πέραν· καὶ ἀφέντες
τὸ ὄχλον τοῦ παρα
λαμβάνουσιν αὐ
τὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα
ἦν μετ' αὐτοῦ· ⁊
γίνεται λαῖλαψ μεγάλου ἀνέμου·
καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν
εἰς τὸ πλοῖον ὥστε
γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον·
καὶ ἦν αὐτὸς
ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ
τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ διε
γείρουσιν αὐτὸν καὶ λέ
γουσιν αὐτῷ· διδάσκ
ε, οὐ μέλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα; καὶ
διεγερθεὶς ἐπετίμη
σε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶ
πε τῇ θαλάσσῃ· σι

παντὶ φίμωσο. καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη· καὶ εἶπεν
τοῖς· τί δειλοί ἐστε
τόσον· πῶς οὐκ ἔχε
τε πίστιν; καὶ ἐφο
βήθησαν φόβον μέ
γαν· καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· τίς ἄρα
τοῦτό ἐστιν· ὅτι καὶ οἱ ἄ
νεμος καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ·
Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης εἰς
τὴν χώραν τῶν Γα
δαρηνῶν· καὶ ἐξελ
θόντι αὐτοῦ ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως ὑ
πήντησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημείων ἄν
θρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ.
ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν
ἐν τοῖς μνήμασιν·

καὶ οὐτε αὐλισασθαι
οὐδ ἡσε δυνατο αὐ
τον δῆσαι· διὰ τοῦ αὐ
τον τὰ πολλὰ κίο πό
δας καὶ αὐλισασθε
θεσθαι· καὶ διε σπα
σθαι ὑπ αὐτοῦ τὰς
αὐλύσεις· καὶ τὰς
τε δας συντε τρί
φθαι· καὶ οὐδε ις αὐ
τὸν ἰσχυε δαμασ.
καὶ δι ἀσαρκτος
νυκτὸς καὶ ἡμέρ
ας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν
τοῖς μνήμασιν ἦν
κράζων καὶ κατ
κόπτων ἑαυτὸν λί
θοις· ἰδὼν δὲ τὸν
ἰν ἀπὸ μακρόθεν.
ἔδραμε καὶ προ
σεκύνησεν αὐ.
καὶ κράξας φωνῇ
μεγάλῃ λέγει· τί ἐ
μοὶ καὶ σοὶ ἰυ

τοῦ θυ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζω σε τὸν θν μὴ
με βασανίσῃς· ἔ
λεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελ
θε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκα
θαρτον ἐκ τοῦ ἀνῦ.
καὶ ἐπηρώτα αὐ
τόν· τί σοι ὄνομα·
καὶ ἀπεκρίθη λέγ.
λεγεῶν ὄνομά μοι·
ὅτι πολλοί ἐσμεν·
καὶ παρεκάλει αὐ
τὸν πολύ· ἵνα μὴ
αὐτοὺς ἀποστεί λῃ
ἔξω τῆς χώρας· ἦν
δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει
ἀγέλη χοίρων μεγά
λη βοσκομένη· καὶ
παρεκάλεσαν αὐ
τὸν πάντες οἱ δαί
μονες λέγοντες· πέμ
ψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους· ἵνα εἰσ ὦ
σιν εἰς αὐτούς.

τομέσχηκόταυτον
λεγεσθαι,καὶἐφοντ
θησαν·διηγήσαμε
δὲαὐτοῖσοἱὶδόμε
τουσεγόμενουσ
δαιμονιζομένου.
Καὶτοῦτρὶτοῦμοι
ρων·Καὶἦρξατο
ρακαυλεῖνἀυτον.
ἀυτοσεληθεῖνἀυτο
ὁρίουμἀυτου·καὶ
ἐμμαίνεσθαιαὐτοῦ
ἐστὶνοικίουμ·παρε
καύλειαὐτοὺὁδ
μονίσθεισίμαὐτ
μετἀὐτοῦ·ὁδὲἰσ
οὐκἀφῆκεμἀυτόν.
ἀλλαὐλέπειἀυ
ὕσαπἐστοὺοἰ
κουσουπρὸσ τουσ
σουσ.Καὶἀμάρτει
λουμἀυτοῖσὅσα
σοιὁκσπτοίκ
καὶἠλέησέσ.

Καὶἐπέτρεψενἀυ
τοῖσἀυθόδοσοἰσ.
Καὶἐξελθόντατοῦ
τουἀυτὰταὐτὰκαὶ
θαρταυ·ἐξῆλθον
ἐστοὺσχοίρουσ.
ὥρμησενἡἀγέλη
ταὐτοῦὶρημνοῦ
εἰσὴμθάλασσαν·
ἦσαν δὲὡσδισχίλιοι.
καὶἐπνίγοντοἐν
τῇθαλάσσῃ·οἱδὲ
βοσκοντεσ τουσ
χοίρουσἔφυγον·
ἀπήγειλανεἰσ τὴν
πόλινκαὶεἰστουσ
ἀγρούσ·καὶἐξῆλθ
ἰδεῖντὸῥῆμα τὸγε γονόσ·
καὶἔρχονταιπρὸ
τὸνἸν·καὶθεωροῦ
σὶτὸνδαιμονιζό
μενονκαθήμενον
καὶἱματισμένον
καὶσωφρονοῦντ.

ιηι
η

αὐτῆ λθε καὶ κράξασα
κρεμάσει με μετὰ δύ
καπόλει ὀσαι ἐπ' οἱ
σε μαὐτῆ ὁ ὁ ἰσ. καὶ πο
τες ἐθαύμασεν ὁ ὄχλος
διαπορεύσαντος
τοῦ ἰυ εἰς τὸ πλοῖ.
πάλιν
συνήχθη ὁ ὄχλος πο
λὺς ἐπ' αὐτὸν ὢν
παρὰ τὴν θάλατ
σαν. καὶ ἰδοὺ ἔρχε
ται εἷς τῶν ἀρχισυνα
γώγων ὀνόματι ἰά
ρου. καὶ ἰδὼν αὐτὸν πί
πτει πρὸς τοὺς πό
δας αὐτοῦ. καὶ πα
ρακαλεῖ αὐτὸν πολ
λὰ λέγων. ὅτι τὸ
θυγάτριόν μου ἐσχά
τως ἔχει. ἵνα ἐλ
θὼν ἐπιθῇς αὐτῇ
τὰς χεῖρας. ὅπως
σωθῇ καὶ ζήσεται

καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐ
τοῦ. καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον
αὐτόν. καὶ γυνὴ τις
οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
τοσὲτη δώδεκα ἔτη
πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν.
καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πά
ντα. καὶ μηδὲν ὠ
φεληθεῖσα. ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖ
ρον ἐλθοῦσα. ἀκού
σασα περὶ τοῦ ἰυ.
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ. ἔ
λεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ.
ὅτι κἂν τῶν ἱματί
ων αὐτοῦ ἅψωμαι σω
θήσομαι. καὶ εὐ
θέως ἐξηράνθη

αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἀ-
λήθειαν· ὃν εἶπεν
αὐτῇ· θύγατερ ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· ὕπα-
γε εἰς εἰρήνην· καὶ ἴ-
σθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου· ἐξῆλ-
θον λαλοῦντός· ἐρ-
χόμεθα ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χισυναγώγου λέ-
γοντες· ὅτι ἡ θυ-
γάτηρ σου ἀπέθανε.
τί ὄτι σκύλλεις τ
διδάσκαλον· ὁ δὲ
ἰσ εὐθέως ἀκού-
σας τὸν λόγον λαλού-
μενον· λέγει τῷ ἀρ-
χισυναγώγῳ· μὴ
φοβοῦ· μόνον πί-
στευε· καὶ οὐκ ἀφῆκ
οὐδένα αὐτῷ συνα-
κολουθῆσαι εἰ μὴ
πέτρον καὶ ἰάκω-
βον καὶ ἰωάν-

μα
α

ἀφ τπ τ τ εἰ· τ καρ ἐκεῖνῃ λ
τ πνῖῡ πὶ τ ὀχλ:

ναν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ ἐρχον-
ται εἰς οἶκον τοῦ
ἀρχισυναγώγου·
καὶ θεωρεῖ θόρυ-
βον κλαίοντας
καὶ ἀλαλάζοντας
πολλά· καὶ εἰσελ-
θὼν λέγει αὐτοῖς·
τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παι-
δίον οὐκ ἀπέθα-
νεν ἀλλὰ καθεύ-
δει· καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ἐκβα-
λὼν πάντας
παραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου καὶ τὴν
μητέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ καὶ
εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παι-
δίον κείμενον·
καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς τοῦ
παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθα
κουμ· ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον·
τὸ κοράσιον σοὶ
λέγω ἔγειρε·
καὶ εὐθέως ἀνέ-
στη τὸ κορά-
σιον καὶ περι-
επάτει· ἦν γὰρ
ἐτῶν δώδεκα·
καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγά-
λῃ· καὶ διε-
στείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδεὶς γνῷ
τοῦτο· καὶ εἶπε
δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν·

καὶ ἐξελθὼν
ἐκεῖθεν ἦλθεν
εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκο-
λουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· καὶ γενο-
μένου σαββάτου
ἤρξατο διδάσκειν
ἐν τῇ συναγω-
γῇ· καὶ πολλοὶ
ἀκούοντες ἐξε-
πλήσσοντο λέ-
γοντες· πόθεν
τούτῳ ταῦτα·
καὶ τίς ἡ σοφία
ἡ δοθεῖσα τού-
τῳ· καὶ αἱ δυ-
νάμεις τοιαῦ-
ται διὰ τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ γι-
νόμεναι· οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ
τέκτων ὁ υἱὸς
τῆς Μαρίας
καὶ ἀδελφὸς
Ἰακώβου καὶ
Ἰωσῆτος καὶ
Ἰούδα καὶ Σί-
μωνος· οὐκ εἰσὶν
αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τοῦ ὧδε πρὸς
ἡμᾶς· καὶ ἐσκαν-
δαλίζοντο ἐν
αὐτῷ· ὁ δὲ

μβ

δελφοῦ μακάριος ὁ
ἐρχέται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου·
καὶ θεωρεῖ θόρυβον
κλαίοντας καὶ ἀλα
λάζοντας τοὺς αὐ
λητὰς καὶ ὄχλον
πολύν· καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυβάσθε
καὶ κλαίετε τὸ παιδί·
οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
καθεύδει· καὶ κατε
γέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐκ
βαλὼν πάντας·
παραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς
καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσ
πορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον κείμε
νον· καὶ κρατή
σας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθά· κ(αὶ)
εἰ· ὅ ἐστι μεθερμη

μαθόμενον τοῖς
σοὶ λέγω· ἔγερσαι· καὶ
εὐθέως ἀνέστη τὸ κο
ράσιον καὶ περι
επάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ
δεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ·
καὶ διεστείλατο αὐ μγ ā
τοῖς μηδενὶ τοῦτο γνῶ
ναι· καὶ εἶπεν δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκεῖθεν καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ·
καὶ ἀκολουθοῦσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ γενο
μένου σαββάτου.
ἤρξατο ἐν τῇ συνα
γωγῇ διδάσκειν· καὶ
πολλοὶ ἀκούοντες.
ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα· καὶ τίς

πβ τ δ ε· τῶν κατὰ Κ(ύριο)ν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν δ΄ λ(όγος)

ἡσυχίαν ἐνδοθῆσαι
αὐτῷ· καὶ δωσαί
μοι τὰ ἀναγκαῖα
τοῦ χρόνου ἀνθ'
ὧν ἀπολήψῃ
τὸν μισθὸν τῆς
ἀληθείας· ἀδελφὸς
δὲ ἰακώβου λευίτου
σὺν καὶ ἰούδα καὶ σί
μωνος· καὶ οὐκ ἦ
σὰν μετ' ἀδελφῶν
τοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ἐσκανδαλίζον
τό με αὐτῷ· ἔλαβε
δὲ αὐτοῖς οἷς· ὅτι ὁ
κύριος προφήτης ἀνα
στήσει ἐκ τῶν ἀδελ
φῶν ἡμῶν ὡς ἐμὲ
τοῦτον· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι· ὃς
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐδύνατο οὐ
δεμίαν δύναμιν
ποιῆσαι· ἀλλ' ὀλί
γοις ἀρρώστοις ἐπι

θεὶς τὰς χεῖρας ἐθε
ράπευσε· καὶ ἐθαύμα
ζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν· καὶ περιῆγε
τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων· καὶ προσ
καλεῖται τοὺς δώδε
κα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς
ἀποστέλλειν δύο δύο·
καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευ
μάτων τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴ
ρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ πήραν μὴ ἄρ
τον μὴ εἰς τὴν ζώ
νην χαλκόν· ἀλλὰ
πεδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ
ἐνδύσησθε δύο χι
τῶνας· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσ

θητεάσοικίαμ̣ κά
μεύμετε· ἕως ἀμόξχ
νε θητεύκεῖθεμ· καὶὸ
σοιἀμὴνδέχωνται
ὑμᾶς· μὴνδὲἀκούσω
σίνὑμῶν, ἐκτοιαύ
τηςοἰκίαςἐξέλ
θετὸνχοῦν
τονὕστεροκαὶτοῦτον
τοδῶμὺμῶνἀφ
τύριομαὐτοῖς· ἀμὴν
λέγωὑμῖν· ἀμὴκτό
τερρᾶσοδόμοις
ἢτομόρροις ὄμηκεφά
λιρίσεωςἐπὶτὴνπόλ
ς ἐκάμη· καὶἐξελθὼν
τῶνἐκκρισομένω
μεταμοήσωσι· ὡς
δαιμόνιαυτοσχλῶ
ἐξέμαχον· καὶἡμῖ
φομέλαίωτοσχ
ἀρρώστουσκαὶἐθε
ρά πευσαμ· καὶἡκω
σεμόβασὶλεὺςἡρῴ

ἀπὸτοῦ ἀ τοῦ ἀ πνὸς ἀ τοῦ ἀ κοσμίου ς·
λιπήρωσ δ' ἀ κοσμίου·

δηος. ἢμερομαρτύρ
μῆστὸὁμοιωμα
τοῦ· καὶἐλάγιστ· ὅτι
ἰωάννηςἐκλήθη
ἡρῴδηςἐκμε
ρῶνμὴτέρθη· καὶ
διαστοῦτοδὲμερίσῃ
αὐδιωμάμαςεμαὐ
τῶ· ἀλλοιέλεγον· μη ι
ὅτιἡλίαςἐστίν· ἄλ
λοιδὲἔλεγον· ὅτι
προφήτηςἐστὶνς
εἷςτῶνπροφητ.
ἀκούσαςδὲἩρῴδ
εἶπεν· ὅτιὸὺκἐγὼ
ἀπεκεφάλισα ἰω,
οὗτοςἐστίν· αὐτὸς μθ β
ἠγέρθηἐκμεκρῶν·
αὐτὸςπερὶοὗἩρῴδ
λέγωνἐλάλησεν
τησετομίω· καὶἐ
θεντεμένφυ
λακῇ· διὰἩρῳδιάδ
δαντὴνγυναῖκα
φιλίππουτοῦἀδ

φοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτῷ
ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ
ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι
οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ
Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ· καὶ ἤθελεν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι·
καὶ οὐκ ἠδύνατο·
ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο
τὸν Ἰωάννην εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνε
τήρει αὐτόν· καὶ ἀκού
σας αὐτοῦ πολλὰ
ἠπόρει· καὶ ἡδέως
αὐτοῦ ἤκουεν· καὶ
γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου· ὅτε τοῖς
γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐ
ποίει τοῖς μεγιστᾶ
σιν αὐτοῦ καὶ τοῖς

χιλιάρχοις· καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς Γαλι
λαίας· καὶ εἰσελθού
σης τῆς θυγατρὸς αὐ
τῆς τῆς Ἡρῳδιάδος·
καὶ ὀρχησαμένης·
καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡ
ρῴδῃ· καὶ τοῖς συνα
νακειμένοις εἶπε
τῷ βασιλεῖ· αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλῃς· καὶ δώ
σω σοι· καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με
αἰτήσῃς δώσω σοι·
ἕως ἡμίσους τῆς
βασιλείας μου· ἣ
δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰ
τήσωμαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν Ἰω
άννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ
εἰσελθοῦσα εὐθὺς
μετὰ σπουδῆς

ς ξ

σαρξ τοῦ μεσσίου·
ἡ τῆς ἁλοχάουσα·
θέλω οἱ μαθηταί σε
ξαυτοῖς· ὅτι τυφλὸν
ἡλιοκέφαλον ἰωτὸν
βαπτιστοῦ· καὶ τὸν
λεπρὸν γενόμενον
ὁ βασιλεὺς· διὰ τὸν
ὅρκους καὶ τοὺς συν
ανακειμένους· οὐκ
θέλησε μαθητὰς αὐτῆς
τῆσαι· καὶ αὐθεὶς
ἀποστείλας ὁ μὰς
σιλεὺς στρατιώτας·
ἐπέταξε μὲ
χθῆναι τὸν κεφα
λὴν αὐτοῦ· ὃς δὲ ἀπῆ
θεν ἀπὸ κεφαλὴ
σε αὐτὸν ἐν πίθῳ
λακῆ· καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν δίσκον· καὶ ἔδω
κε αὐτὴν τῷ κο
ρασίῳ· καὶ τὸ κορά

σιον μὲ δὸς κεφαλὴν
τὴν ἐρωμένου μου·
καὶ ἐποίησεν οὕτως
καὶ ἀπῆλθεν ἡ κε
φαλὴ αὐτοῦ· καὶ
ἦραν τὸ σῶμα αὐ
τοῦ καὶ ἔθηκαν αὐ
τὸ ἐν μνημείῳ· ξα η

Καὶ συνάγονται οἱ
πρόκλοι πρὸς τὸν
ἰω· καὶ ἀπαγγείλαν
αὐτῷ πάντα· καὶ ὁ
σανὲ ἐποίησαν· ὡς ὁ
σανὲ ἐδίδαξαν· καὶ ἀ τοῦ προδρ
πὲ ξβ ι
στειλεν αὐτοῖς δύο
ὑμᾶς αὐτοὶ καὶ πίδι
ᾶς ἐρημοτόπου· ὡς
ἀμαυπάυεσθε ὀλίγ
ἡσαν γὰρ οἱ ἐρχόμε
οι καὶ οἱ ὑπάγοντες
πολλοὶ· καὶ οὐδὲ
φαγεῖν ἀκαίρουν·
καὶ ἀπῆλθον τῷ πλοίῳ ξγ ε
ἐρημοτόπου τοῦ
πλοίου καπιδιάμ·

15 ... ἄρτους καὶ ὠμνύουσιν αὐτοῖς·

καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς τὰ
παιδία τοῦ κυρίου
ἐστηκότα ἐν τῇ
γωσσῃ αὐτοῦ πολ
λοί· καὶ περιβοὴ ἐν
πασῃ τῇ πλατείᾳ
λεγόντων ἐν
ἑκάστῃ· καὶ προῆλθον
αὐτοῖς· καὶ ἰσταμένων
θον πρὸς αὐτόν·

τὴν ϛ΄ ἐβ΄
τῶν καρ΄ κβ΄
βιβλίοις·

Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν
ὄχλον πολὺν καὶ
ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς· ὅτι ἦσαν
ὡσεὶ πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα·
καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτοὺς πολλά·

α ξβ καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης προσ
ἐλθόντες αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ λέγο
σιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἤδη
ὥρα πολλή· ἀπό

λυσον αὐτοὺς ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τοὺς
κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας ἀγορά
σωσιν ἑαυτοῖς
τί φάγωσιν·
χοντες· οὐκ ἔστιν
θεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν δηνα
κοσίων δηναρίων
ἄρτους· καὶ δώσομεν
αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς· πόσους
ἄρτους ἔχετε· ὑπά
γετε καὶ ἴδετε· καὶ
γνόντες λέγουσι·
πέντε· καὶ δύο ἰχθύας·
καὶ ἐπέταξεν αὐ
τοῖς ἀνακλῖναι
πάντας συμπό
σια συμπόσια·

ὅπι τῶ χλοερῶ χόρτ.
καὶ ἀμέτρησον πρω
σιαὶ πρασιαὶ ἀμὰ
ἑκατὸν μιὰ καὶ ἀμα πη
πίλωμεν. καὶ λα
βὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας. ἀνα βλέψ
ας εἰς τὸν οὐ
ρανὸν εὐλό
γησε. καὶ κατέκλα
σε τοὺς ἄρτους καὶ
ἐδίδου τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ. ἵνα
παραθῶσιν ἀὐ
τοῖς. καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἐμέρισε
πᾶσι. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορ
τάσθησαν. καὶ ἦν
ραν κλάσματων.
δώδεκα κοφίνους
πλήρεις. καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων. καὶ
ἦσαν οἱ φαγόντες

τοὺς ἄρτους. πεντ
κισχίλιοι ἄνδρες. ε' ϡε' ϡ ε' ιβ
ἀνθ' ὧν σπλαγχνίσθη μεν ἐπ' αὐτοὺς κ(ύρι)ε ἡμῶν
τοὺς μαθητὰς αὐ Καὶ οἱ μ(αθητ)αὶ αὐ:
τοῦ ἐμεμνήσθη
τὸ ὅμοιον καὶ πρω
ΐ γενόμενον τὸ πρόσταγμα
βηθσαϊδὰ μέρος
αὐτὸς ἀπολύσῃ
ὄχλον. καὶ ἀπῆλθεν ξ' β'
ἐκάμησεν αὐτοῖς.
ἀπῆλθεν γὰρ ὁ
προσεύξασθαι.
Καὶ ὀψίας γενομένης. ξξ' α'
ἦν τὸ πλοῖον μέσῃ
σου τῆς θαλάσσης.
καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ
τῆς γῆς. καὶ εἶδεν
αὐτοὺς βασανιζο
μένους ἐν τῷ ἐλαύ
νειν. ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος
ἐναντίος αὐτοῖς.
καὶ περὶ τετάρτην
φυλακὴν τῆς νυκτ.

ἐπ' αὐτὸν καὶ
θαλάσσης. καὶ ἦλθεν
θεὶς παρ' αὐτῶν
αὐτόν. ἰδοὺ δύο
πεσὼν αὐτὸν πρὸς
τοῦτο ὅτι τὰς θα
λάσσας ἐδόξασεν
τασμα εἶπαν καὶ
ἀμέλησαν. παῤ
τοῦτο γὰρ αὐτὸ εἶδον.
καὶ ἐταράχθησαν.
Καὶ ἀνθέως ἐλάλησε
μ αὐτῶν καὶ λάβε
αὐτοῖς. Θαρσεῖτε.
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖ
σθε. καὶ ἀμέλησε πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον.
Καὶ ἐκόπασε μὲν ὁ ἄνε
μος. καὶ λίαν ἐκπε
ρισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς
ἐξίσταντο καὶ ἐθαυ
μαζον. οὐ γὰρ συνῆ
καν ὅτι τοῖς ἄρτοις.

ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία
πεπωρωμένη. καὶ
διαπεράσαντες ἦλθ
ὅτι τὴν γῆν ἐννησαρέτ. πε
καὶ προσωρμίσθη
Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ξθ
ἐκ τοῦ πλοίου. ἀθέως
ἐπιγνόντες αὐτὸν. ξ
περιδραμόντες ὅλην
τὴν χώραν ἐκεί
νην. ἤρξαντο ἐπὶ
τοῖς κραβάττοις τ
κακῶς ἔχοντας πε
ριφέρειν. ὅπου ἤκ θ
ὄντι ἐκεῖ ἦσαν. καὶ ὅπ
ἂν εἰσεπορεύετο εἰς
κώμας ἢ πόλεις.
ἢ ἀγροὺς. ἐν ταῖς ἀγο
ραῖς ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενοῦντας. Ϛ
παρεκάλουν αὐ
τὸν ἵνα κἂν τοῦ κρ
ἅψωνται τοῦ ἱμα
τί
ου αὐτοῦ ἅπτωνται.

Καὶ ὅσοι ἀμὴ πορευ-
αὐτοῦ ἐσόμεθα.
Καὶ σωάλον τὸν πρ
αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι.
Καὶ τί μᾶς τοῦ μὴ πραν
μαθόσο μὲ λθοῦ τε
αὐτοὶ ἐρρο σολύμοσ
καὶ ἰδοὺ τί ἐστὶ μὴ ἀς τὴ
μαθη τῶν μαὐτοῦ κ΄
μαὶ σ χορσὶ τοὺ τέ
σὶν ἀμὶ πτοισ ἀθθίοσ
τὰς ἀρτο. ὅτ ἂν
φαρισαῖοι καὶ πρῶ
τὲς οἱ ἰουδαῖοι ἐὰν
μὴ πυγμῇ νίψω
Ταύτας χάρας οὐ
Κέσθίουσι· κρατῶν
τες τὴν παράδο σ̄
τῶν πρεσβυτέρων.
Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν
μὴ βαπτίσω ται
οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλ
λα πολλά ἐστιν ἃ
παρέλαβο μὶ ρα

τῶν· καὶ πισ τοὶ
σωτηρίων μὶ ζάς.
Καὶ χαλκέων· καὶ κλινῶν· ἔπειτα ε̄ ος ϛ
σφρα γίδων ἐστὶν αὐτὸν
οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί
οἱ μαθηταί σου οὐ περι
πατοῦσι κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν πρε
σβυτέρων· ἀλλὰ κοι
νοῖς χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι καλῶς
προεφήτευσεν Ἡσα
ΐας περὶ ὑμῶν τῶν
ὑποκριτῶν, ὡς τέ
γραπται· οὗτος ὁ λαὸς
τοῖς χείλεσί με τι
μᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐ
τῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ΄ ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με· δι

ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು.

ἀπὸ τῆς τ δ εἰς τὸ κατ' ἐκ
φοινικικὸν:

φησὶ ἔχειν οὕτω τὰ ἀκ δ'
ἀκούειν τοῦ π̄. Καὶ ὅτι
εἰσὶν ἐλθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὅλον
ἀπὸ τοῦ ὄχλου. ἐ
πιπροόπτουσιν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐν
τῷ παραπορεύεσθαι
λάχει αὐτοῖς. οὐδὲ
καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς
ἀτε; οὐμοιεῖ πεόπι
τοῦτο τὸ ἔσωθεν ἐφ'
πορεύονται ἐν
ἀμῶν. οὐδύνανται
αὐτὸν μιαίνεσθαι; ὁ
τι οὐκ ἐφ' πορεύεται
αὐτοῦ ἐφ' τὴν καρδί-
ἀλλ' ἐφ' τὴν κοιλίαν.
Καὶ ἐφ' τὸν ἀφεδρῶ
μενον ἐκπορεύεται καθ
αρίζων πάντα. ἔ
λεπε δὲ ὅτι τὸ ἐκ γ̄
ἀμοῦ ἐκπορεύ ζ̄.
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν

ἀνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων. οἱ διαλογισμοὶ οἱ
κακοὶ ἐκπορεύονται.
μοιχεῖαι. πορνεῖαι.
φόνοι. κλοπαί. πλε
ονεξίαι. πονηρίαι.
δόλος. ἀσέλγεια.
ὀφθαλμὸς πονη-
ρὸς. βλασφημία. ὑπε
ρηφανία. ἄφρο-
σύνη. πάντα ταῦτα κ̄
τὰ πονηρὰ ἔσωθεν
ἐκπορεύεται καὶ κ̄
μοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐ
κεῖθεν ἀναστὰς ἀπ
ἦλθεν εἰς τὰ με
θόρια τύρου καὶ
σιδῶνος. καὶ εἰσε
λθὼν εἰς οἰκίαν. οὐδε
νὶ ἤθελεν γνῶναι. κ̄
οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.
Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ. ἧς εἶχε

τὸ β τοῦ δ τῶν κατ' ἐκ
ἐλθ οἷς φησὶ μοιχεία:

ιθ ε τῆς φοινίκισσα:

τὸ θυσιαστήριόν μου τ
πρωΐ ἀκάθαρτον· προ
σελθοῦσαν προσβ
τετσι σαρκὸς τοῦ πο
δὸς αὐτοῦ· ἰδοὺ δὲ ἡ γυ
μὴ ἔλαττον ἰσχύει φοι
νικίου σαυτοῦ λόγιον·
καὶ πρόσταυ αὐτοῦ ἐ
μαυτοῦ δαιμόνιον ἐκ ιοδ
αὐλῆς ἐκτὸς θυσιαστ
αὐτῆς· ὁδὸς εἰς πεμ
αὐτὴν· ἄφαν προσ τοῦ μ
χορτασθῆναι τοὺς ἐκ
κμαν· οὐ γὰρ κλόνες
φιλαιμὸν τὸν ἄρτον
τοῦ τέκνου, καὶ οὐ
λεῖν τοῖς κυναρίοις·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε
γεναῖκα· μαὶ κδ· καὶ
παρὰ τὰ κυναρίαν ὑπο
κάτω τῆς τραπέζης
ἀθιφάγωσι τῶν ψιχί
ων τῶν παιδίων· καὶ
εἶπεν αὐτῇ· διὰ τ

τον τοῦ λόγου. ὕπαγε
γε ἐξελήλυθε τὸ δαιμό
νιον ἐκ τῆς θυγατρός
σου· καὶ ἀπελθοῦσα
ὡς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗ
ρε τὸ δαιμόνιον ἐξε
ληλυθός· καὶ τὴν θυ
γατέρα αὐτῆς ἐπὶ τῆς
ὀπίσης κλίνης βε
βλημένην· καὶ ἐξ
ἀρχ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ὁ
ρίου μου ἦλθε παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς τε
λιλαίας ἀναμέσον
τῶν ὁρίων δεκαπό
λεως καὶ Φοινίκης·
καὶ προσκαλεσά
μενος τὸν λαὸν καὶ
καλέσας αὐτοὺς εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀκούσα
τέ μου πάντες καὶ
συνίετε· οὐδέν ἐστιν
ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώ
που εἰσπορευόμενον
εἰς αὐτὸν ὃ δύναται
κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ
τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
ἐκπορευόμενα ἐκεῖνά
ἐστιν τὰ κοινοῦντα
τὸν ἄνθρωπον· ἐὰν
γὰρ τις ἔχει ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω·
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου
τὴν παραβολὴν

κθ τοῦ αὐτοῦ εὐ

δακτύλοις αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ·
καὶ πτύσας ἥψατο
τῆς γλώττης αὐτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε.
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφ-
φαθά· ὅ ἐστι διανοί-
χθητι· καὶ εὐθέως
διηνοίχθησαν αὐτοῦ
αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύ-
θη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσ-
της αὐτοῦ· καὶ ἐλά-
λει ὀρθῶς· καὶ διε-
στείλατο αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον
δὲ αὐτὸς διεστέλ-
λετο μᾶλλον περισ-
σότερον ἐκήρυσσον
καὶ ὑπερπερισσῶς
ἔλεγον λέγοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε·
καὶ τοὺς κωφοὺς

τοῖς ὠσὶ φάλμου· καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλ· πα'
ἐπὶ τῶν ἐκεῖ καὶ τῶν ἐκεῖ
ραις· παμπόλλου
ὄχλου ὄντος καὶ μὴ
ἐχόντων τί φάγωσι·
προσκαλεσάμε-
νος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· λέγει αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη
ἡμέραι τρεῖς προσ
μένουσί μοι· καὶ
κράχουσι τί φάγωσι·
Καὶ ἐὰν ἀπολύσω
αὐτοὺς μὴ φῖς εἰς οἶκ
αὐτῶν, ἐκλυθήσον-
ται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
ἐξ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι· καὶ ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· πόθεν
τούτους δύνησέ τις
χορτάσαι ἄρτων ὧδε

τῆς τ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ὄχλου τὸ αὐτό:

ρημίαν. καὶ ἐπηρε
ταν αὐτοῖς. πόσους
ἔχετε ἄρτους. οἱ δὲ
εἶπαν. ἑπτά. καὶ
παρήγγειλε τῷ ὄ
χλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς. καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ
τους. εὐχαριστήσας
ἔκλασε καὶ ἐδίδ
ου τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἵνα παραθῶ
σι. καὶ παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ. καὶ ἰχ
θύδια ὀλίγα. εὐ
λογήσας. εἶπε παρα
θεῖναι καὶ αὐτά.
ἐφάγοσαν δὲ καὶ ἐχορ
τάσθησαν. καὶ ἦραν
περισσεύματα κλ
σμάτων. ἑπτὰ σπυ
ρίδας. ἦσαν δὲ οἱ φα
γόντες ὡσεὶ τετρακι
σχίλιοι. καὶ ἀπέλυ

σεν αὐτούς. καὶ ἀθέ
ως εἰς τὸ πλοῖον
μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη Δαλμανουθά
Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρι
σαῖοι καὶ ἤρξαντο συ
ζητεῖν αὐτῷ ζητοῦν
τες παρ' αὐτοῦ σημεῖ
ον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πει
ράζοντες αὐτόν. ὃ
ἀναστενάξας τῷ
πνεύματι αὐτοῦ λέγει τί
γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖ
ον. ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν. εἰ δοθήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ σημεῖ
ον. καὶ ἀφεὶς αὐ
τοὺς ἐμβὰς πάλιν
εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθ
εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐ
πελάθοντο λαβεῖν
ἄρτους. καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ

κβ ε̄ π̄ τῆς ζυμ̄ης τοῦ φαρισαίων.

Θὲ αὐτοῦ μὲ μὴ τοῦ πρω̄ι· ιδ̄ι
καὶ διεσχλασθαι αὐτὴ
οθ̄ λάσσω ὁρᾶτε· ὑμὲ
τωετὸ αὐτοῦ τῆς ζύ
μης τοῦ φαρισαίων
καὶ τῆς ζύμης ἡρῴ
π δου· καὶ διελογίζοντ
το πρὸς ἀλλήλους·
λέγοντας· ὅτι ἄρτ
οὐκ ἔχομεν· καὶ
γνοὺς δὲ ὁ ἰ̄ς· λέγει αὐ
τοῖς· τί διαλογίζε
σθε ὅτι ἄρτους οὐ
κ ἔχετε· οὐ νοεῖτε
δὲ τε οὐδὲ συνίετε·
ἔτι πεπωρωμένην
μὼν ἔχετε τὴν καρ
δίαν ὑμῶν· ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντες· οὐ
βλέπετε· καὶ οὐ
τὰ ἀκούετε· οὐκ ἀ
κούετε· καὶ οὐ μνη
μονεύετε ὅτε τοὺς
πέντε ἄρτους ἔ

Κλασαντός τοῦ ἄρ
τους τῶν πεν
τακισχιλίων· πό
σους κοφίνους πλή
ρεις κλασμάτων ἤ
ρατε· λέγουσιν αὐ
τῷ· δώδεκα· ὅτε
δὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτ
τετρακισχιλίων·
πόσους σπυρίδας
πλήρωμα τῶν κλα
σμάτων ἤρατε· οἱ
δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
ἑπτά· καὶ
λέγει αὐτοῖς· πῶς
οὐ συνίετε· καὶ ἔρχε
ται εἰς βηθσαϊδάν·
καὶ φέ
ρουσιν αὐτῷ τυφλ·
καὶ παρακαλοῦσ
αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅ
ψηται· καὶ ἐπιλα
βόμενος τῆς χειρ
τοῦ τυφλοῦ ἐξήγα
γεν αὐτὸν ἔξω τῆς
κώμης· καὶ πτύ
σας εἰς τὰ ὄμματα

πβ 1 3
τετ ε β
τῶν καρέων ϛ
χεοιε φς ωλη:

κγ̄ ε̄ π̄ τοῦ τυφλοῦ:

αὐτοῦ· ἐπιθήσεται
χεῖρας αὐτοῦ, ἐπὶ
ρώσεται αὐτὸν ἡ πι
βλώσκ· καὶ ἀφα
νιεῖ ἐλαφε· νιεῖ
ποιμένος. ὅτι
ὡς ἐμβραύσει
πόρπαλον ὤτων.
εἰ παυσάμενος πε
θήκε τὰς χεῖρας ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
αὐτὸν ἀφανιεῖ·
καὶ ἀποκτενεῖ τὴν
λαὸς αὐτοῦ ἁμαρτίας·
καὶ ἀπὸ στείλεται
πρὸς οἶκον αὐ γ·
λόγων· καὶ ἐπὶ στὴν
κοίλωμα εἰσελθόν·
καὶ ἐὰν δὲ ἅψηται
τῆς κοίλης· καὶ ὀξὴ
θεὸς οἱ καὶ οἱ μαθη
αὐτοῦ· ἐὰν τὰς κοί

Καὶ σαράσας τὴς φιλί
που· Καὶ ἐμπτὸ ὁδῷ.
ἐὰν ἡ ὀπίσω τοῦ ἀπ
θητὰς αὐτοῦ λόγων
αὐτοῖς· τί μὴ μελάθω
σὶν οἱ ἀφοῖ εἶναι· οἱ
δὲ αὐτὲ μὴ θησαν·
ἰῶ τὸ μαρτίαν μ·
καὶ ἄλλοι ἡλίαν· ἀλ
λοὶ δὲ ὅτι ἀπ τῶν προ
φητῶν· Καὶ αὐτὸς
λάγει αὐτοῖς· ὑμᾶς
δὲ τί μὴ μελάγετε
εἶναι· αὐτὲ μὴ θὴς
δὲ ὁ πέτρος λέγει
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χς· ὁ
ἐπετίμησε μὴ αὐτοῖς.
ἵνα μηδὲ μηδὲ λέγωσι
περὶ αὐτοῦ· ὁ ἤρξα
τὸ διδάσκ μὴ γ·
ὅτι δεῖ τὸ μὲ ὁν τοῦ
ἀπ' αὐτὲ πολλὰ παθ'.
Καὶ ἀπὸ δοκιμα
σθῆναι ἀπὸ τῶν

πβ

πγ
β

πγ

τῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν γραμματέων καὶ
ἀποκτανθῆναι καὶ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἀναστῆναι καὶ
παρρησίᾳ τὸν λόγον
ἐλάλει καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι εἴ τις θέλει
ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι.
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν.
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου οὗτος σώσει
αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει
ἄνθρωπον κερδῆσαι
τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἢ
τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ. ὃς γὰρ ἐὰν
παισχυνθῇ με καὶ
τοὺς ἐμοὺς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυν-

κε ε´ τῆς μεταμορφώσεως:

θήσεται αὐτοῦ· ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
β πε Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι εἰσί τινες τῶν ὧδε
ἑστηκότων οἵτινες οὐ
μὴ γεύσωνται θανά
του ἕως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν
δυνάμει· Καὶ μεθ᾽
ἡμέρας ἓξ· παραλαμ
βάνει ὁ ἰς τὸν πέτρ
καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ
ἰω· καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη
λὸν κατ᾽ ἰδίαν μόνους·
καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ ἐγένοντο στίλ
βοντα λευκὰ λίαν

ὡς χιὼν· οἷα γνα
φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶναι.
Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠ
λίας σὺν μωϋσῇ·
καὶ ἦσαν συλλαλοῦν
τες τῷ ἰῷ· Καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ πέτρος λέγει
τῷ ἰῷ· ῥαββί· καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν σκη
νὰς τρεῖς· σοὶ μίαν·
καὶ μωσεῖ μίαν·
καὶ ἠλίᾳ μίαν· οὐ
γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι·
καὶ ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα αὐ
τοῖς· καὶ ἦλθε φω
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ
ἀκούετε· Καὶ ἐξαί
φνης περιβλεψά

μηδὲ μοιχεύσεις οὐ κλέψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις οὐκ ἀποστερήσεις τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. καὶ ἰδοὺ ἄρχων εἷς προσδραμὼν ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι διδάσκαλε ἀγαθέ τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. τὰς ἐντολὰς οἶδας μὴ φονεύσῃς μὴ μοιχεύσῃς μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσῃς τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτῷ ἔτι σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ἀκούσας τὸν λόγον ἐκείνου ἐλυπήθη ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. ὁ δὲ Ἰησοῦς περιβλεψάμενος λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς εἰπεῖν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας ἔσται ὑμῶν διάκονος καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν

κδ΄ τῶ καιρῶ ἐκ
κδ΄ ἀρξεται πρ.
σπλ τῶ ἰδίου
τῆ αὐτῆ ἐλεύσῃ
διδασκαλικὴ ἡ

εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὡς εἰσὶ δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποί τινες ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι ὁ εἷς τελώνης καὶ ὁ ἕτερος φαρισαῖος ὁ μὲν φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἅρπαγες ἄδικοι μοιχοί ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται

ἐκυλίετο ἀφρίζων· καὶ ἐπηρώτησε τὸν πρὸ αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦ τοιούτου πάσχει αὐτός· ὁ δὲ εἶπε παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα· ἵνα αὐτὸν ἀπολέσῃ καὶ μόλις αὐτοῦ ἀφείθη διὰ τὸ ἐλεηθῆναι αὐτὸν ἵνα ἐπιστεύσῃ εἰς τὸν θεόν· καὶ ἐβαπτίσθη καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθὼν ἐβάπτισε καὶ ἡμᾶς· ὅθεν εἰ πάντα τὰ τοιαῦτα πάσχει ἐκεῖνος διὰ τὸ ἐλεηθῆναι αὐτὸν ἵνα πιστεύσῃ ἐλθὼν ἐβοήθησεν ἡμῖν ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐλεηθῶμεν καὶ βοηθηθῶμεν ἐφ' ἃ ἐπιτηδεύομεν· ἵνα μὴ ἀπολώμεθα ἐν τῇ κρίσει ἀλλὰ σωθῶμεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν

ὄχλος, ἐπετίμησε
τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρ
τῳ λέγων αὐτῷ· τὸ
πνεῦμα τὸ ἄλαλον
καὶ κωφὸν ἐγώ σοι ἐπι
τάσσω ἔξελθε ἐξ
αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἴσ
ελθῃς εἰς αὐτόν·
καὶ κράξαν καὶ πολ
λὰ σπαράξαν αὐτόν,
ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ νεκρός, ὥστε
πολλοὺς λέγειν· ὅ
τι ἀπέθανεν· ὃς δὲ
Ἰησοῦς κρατήσας αὐτοῦ τῆς
χειρός, ἤγειρεν αὐτόν·
καὶ ἀνέστη· καὶ εἰ
σελθόντα αὐτὸν εἰς
οἶκον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπηρώ
των αὐτὸν κατ' ἰδίαν·
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυ
νήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό· καὶ εἶπεν αὐ

τοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν
οὐδενὶ δύναται ἐξελ
θεῖν· εἰ μὴ ἐν προσ
χῇ καὶ νηστείᾳ· καὶ ἐ
κεῖθεν ἐξελθόντες
παρεπορεύοντο διὰ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ
οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ·
ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀ
ποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσε
ται· Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι· καὶ ἦλ
θεν εἰς Καπερναούμ·
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενό
μενος ἐπηρώτα αὐ
τοὺς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς

ἀρχ τῷ κυριακῇ β
ϛ ϗ ι
ὠδὴ ε τοῦ ἁγίου
τοῦ αὐτοῦ τροπάριον

κζ ἢ τῶν ἀλλοτριζομένης μάλλον·

ἐαυτοὺς διελογίζε- ιη κζ
σθε· οἵδε ἄδικοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν
διελέχθησαν μὲν τὴν ἀλή- β κε
θειαν ὡμολόγησαν δὲ ψεῦδος· ὃ
καθίσας ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξα-
το αὐτοῖς εἰπεῖν
θέλει πρῶτος ἡμῶν
ἀπαντῶν τῶν ἐσχά-
τος καὶ πάντων
διάκονος. καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον· πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὡρισμένον πορεύεται πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ ταῦτα μέλλων πράσσειν· ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν· ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν ὁ κύριος Σίμων Σίμων ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ κύριε μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν λέγω σοι Πέτρε οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ ἕως τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς χωρὶς βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων μή τινος ὑστερήσατε· οἱ δὲ εἶπαν οὐδενός· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει· οἱ δὲ εἶπαν κύριε ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἱκανόν ἐστιν· καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί· γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο λέγων πάτερ εἰ βούλει παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν· καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτῶν καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν κύριε εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; καὶ ἔπαισεν εἷς τις ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου ἰάσατο αὐτόν· εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν ὢν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν· περιαψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων οὐκ οἶδα αὐτόν γύναι· καὶ μετὰ μικρὸν ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν ἄνθρωπε οὐκ εἰμί· καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διϊσχυρίζετο λέγων ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις· καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν πρὸ τοῦ ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός εἰπὸν ἡμῖν· εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι οὐδὲ μὴ ἀπολύσητε· ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ· εἶπαν δὲ πάντες σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι· οἱ δὲ εἶπαν τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον· ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη σὺ λέγεις· ὁ δὲ Πιλᾶτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀκούσας Γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν· καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις· ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ καὶ ἤλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν τῷ Πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλᾶτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Πιλᾶτος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἶπεν πρὸς αὐτούς προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαὸν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐθὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα· ἀνεκράγοσαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες αἶρε τοῦτον καὶ ἀπόλυσον ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν· πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος προσεφώνησεν αὐτοῖς θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς φυλακήν ὃν ἠτοῦντο αὐτοί· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν· καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἳ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν· στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι αἳ οὐκ ἔτεκον καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἔθρεψαν· τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; ἦγον δὲ καὶ ἕτερους δύο κακούργους σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίου ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ εὐωνύμων· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν πάτερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσιν· διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω ἑαυτόν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός· ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένη γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς ταύτην τὴν γραφήν οὗτος ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων οὐκ εἶ σὺ ὁ χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν· καὶ ἔλεγεν μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοι σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ ἦν ἤδη ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης τοῦ ἡλίου σκοτισθέντος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πάτερ εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέψυξεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξασεν τὸν θεὸν λέγων ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν· καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην θεωροῦντες τὰ γενόμενα τύπτοντες τὰ στήθη αὐτῶν ὑπέστρεφον· εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁρῶσαι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρχων ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων ὃς καὶ προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν· κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας τῷ Ἰωσὴφ καὶ ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν· τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἦλθον φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἰσελθοῦσαι δὲ οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ· ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν εἶπαν πρὸς αὐτάς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλὰ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι· καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς· ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἠπίστουν αὐταῖς· ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες καὶ ἐστε σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον· καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες μεῖνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου· ἐν δὲ τῷ λαλεῖν ταῦτα αὐτοὺς αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· τὸ δὲ περισσεῦον αὐτοῖς δοὺς λέγει αὐτοῖς οὗτοι οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ· τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ· ὑμεῖς δὲ μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους· ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως πρὸς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογο

ϛθ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἑνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ. καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν. καλόν σοί ἐστιν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

ρᾱ Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν χωλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

ϛθ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ· καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστιν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

ρᾱ Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν χωλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

κη ε τοῦ μεπορεύεσθαι ἐν πόλει ἢ γυναῖκ:-

κα λὸν τὸ αὐλᾶσ:
ἐαὶ δὲ τὸ αὐλᾶσ αὖ
λομγόμενον ἐμτιμί
αὐτοῦ ἀρτύσε τε· ἄχε
τε θύμὲ αὐτοῖς ἄλλας.
καὶ εἰρήμάσε θύμ ἀλ
λήλοισ· κάκ ἄθεμ
ἁμαρτὰς ἐρχόμενός τ
ὀρέων τησ ἰουδαίασ.
διὰ τοῦ τοῦ ῥάμτοῦ
ἰορδάμου· καὶ σύμπο
ρεύονται τὸ αὐλίν ὁ
χλοι πρὸς αὐτόν· ὡσ
εἰώθε πάλιν εἰδί
δασκεν αὐτούσ· καὶ

κβ τῶν ἰ ε εβ
τῶ κμ ἐκ τῆσ
τελωνείου:

Παρσελθόν τοῦ φα
ρισαῖοι ἐπηρώτησ
αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
γυναῖκα ἀπολῦσαι.
πειράζοντες αὐτ.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν
ἐνετείλατο μωσῆς.
οἱ δὲ εἶπον· μωσῆς

ὁ ἐπέτρεψε βιβλίον
ἀποστασίου γράψαι
καὶ ἀπολῦσαι· ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν
σκληροκαρδίαν ὑ
μῶν ἔγραψεν ὑμῖν
τὴν ἐντολὴν τα
ύτην· ἀπὸ δὲ ἀρχῆσ
κτίσεως ἄρσεν καὶ
θῆλυ ἐποίησεν αὐ
τούσ· ἕνεκεν τού
του καταλείψει ἄν
θρωπος τὸν πατέ
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα.
καὶ προσκολληθήσε
ται πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο·
ἀλλὰ μία σάρξ.
ὃ οὖν ὁ θσ συνέζευξεν,
ἄνος μὴ χωριζέτω.
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλ

ι ρλ

λίμοι μαθηταὶ αὐτ
περὶ τοῦ αὐτοῦ θη
ρώτησαν αὐτόν. ὁ
λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐὰν
ἀποστόμα τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ καὶ γαμή
σῃ ἄλλην, μοιχᾶται
ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν
γυνὴ ἀποστόμα τὸν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ γα
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶ
ται. Καὶ προσέφε
ρον αὐτῷ παιδία
ἵνα αὐτῶν
ψηται αὐτῶν·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπε
μον τοῖς προσφέ
ρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς
ἠγανάκτησε· καὶ
προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχε
σθαι πρός με· μὴ
κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία

θῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλ
θῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐ
μαρκαλίσαμενος
αὐτὰ· τίθεις τὰς χεῖ
ρας ἐπ' αὐτά· καὶ ἐκπορευ
ομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν·
προσδραμὼν εἷς
γονυπετήσας αὐτόν·
ἐπηρώτα αὐτόν· διδά
σκαλε ἀγαθέ· τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰ
μιορκληρονομήσω·
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ
εἷς ὁ θς· τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδο
μαρτυρήσῃς· μὴ ἀπο

ρξ β
τῆ τ ς εβ
τῶ κυρῶ ἐν
πορεία τοῦ ιῦ·

ἀρνήσηται τὴν μαρτυρίαν
σου καὶ τὴν μαρτυρίαν
σου· ὅδε ἀπορισθείς
εἰ περὶ αὐτοῦ διδάσκε-
λε· ταῦτα οὐ μὴ τ-
ἐφυλαξάμην ἐκ νέ-
της μου· ὅδε εἰς μὲ
ν ἐλέγξας αὐτόν, ἢ ταῦ-
τα περὶ αὐτοῦ· ἢ καὶ εἰ περ
αὐτοῦ· ἐν μέσοι ὑμῶν·
ὑμᾶς δὲ ὅσους ἔχεις πρὸ
λησμονεῖς δὲ τοῦ κυ·
Καὶ ἐξέστησαν ἐν
ἐν ὁράσει· καὶ δεύρο
ἀκολούθησαν ἀράς
τὸν πατέρα· ὅδε ἔφυ-
σας ὅτι τοῦ λόγου μου
τηρήσει καὶ ὁ πατήρ
μου ἀγαπήσει αὐτόν
πολλά· Καὶ περίεπε
φαίνομος οἷς· λέγῃ
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· τοσοῦτος δυσκόλως
ὅτι τὰ χρήματα ἔχον

τῶν ἁμαρτιῶν
τοῦ θῦ εἰσελθεῖν·
οἵδε μαθηταὶ ἔθαμ-
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις
αὐτοῦ· ὅδε εἶς πάλιν
ἀπορισθείς· λέγει αὐ-
τοῖς· τέκνα· πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς
πεποιθότας ἐπὶ
χρήμασιν· εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ
εἰσελθεῖν· εὐκοπώ-
τερόν ἐστι καμήλῳ
διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος εἰσελ-
θεῖν· ἢ πλουσίον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ εἰσελθεῖν· οἵδε
περισσῶς ἔξηλλε
σον τοὺς πρὸ
ἑαυτούς· Καὶ τίς
δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ αὐ
τοῖς ὁ Ἰς· λέγει· πᾶ

Β ρν

Β ρθ

τῶν ἁγίων τῶν κληρονόμων
ἤρξατο πωλεῖν τοὺς ἀγοράζοντας

αμοισαὶδιώματομ. ἀλλ
λοὺσαραὶθῶ· παμ
ταγὰρδιωαταὶάςἐπ
ραὶτοῦθῶ· ἤρξατοὸ
σετέρουσλέγεῖναὐτ.
ἰδοὺἡμεῖσαφήκαμ
σαμὲταὶεαὶηλοχου
θήσαμεμέρσοι· καὶαὶ
σοὶμριὶθῆσὸὶς. ἐπ.
ρῆ αμελὼλέγεσὑμῖν μ. οὐ
δεὶςάςἰμοὸσαφῆκ
οἰκίαμ· ἢἀὶδελφὸς.
ἢἀὶδελφαὶς. ἢπρᾶ.
ἢμρᾶ· ἢγυωαῖκα.
ἢτέκμα. ἢἀὶροισὲ
μεκενέμεῖνεκαὶτοῦ
ἀαγελίου. ἐὰμμὴ
λαῖμὲκατονταπλ
σίοναμῶνεῖτοῦκαι
ῥοῦτούτου· οἰκίασ
Καὶἀδελφοὺσκαὶ
δελφὰς. καὶμρᾶς.
Καὶτέκμα. καὶἀγρὸς
μετὰδιωγμῶμ. καὶ

ἐντῷαἰῶνιτῷἐρ
χομένῳ. ζωὴνμαῖς
μὶομ. πολλοὶδὲἐσομ ρἰα Β
πρῶτοιμοιἐσχατ.
Καὶοἱἔσχατοιπρῶτ. οἱ πᾶ
Ἦσανδὲἐντῇὁδῷἀνὰ ρἰβ Β
βαίνοντεσαὐτὸνἰερσο
λύμα. καὶἦνπροά κ ε τ κ ρ ιν
γωνἀὐτοὺςὁἰς. καὶἐ πλ ὁἰς ιβ
θαμβοῦντο. καὶἀ μελλ τ αὐ ἤρξ ατο
κολουθοῦντεςἐφο
βοῦντο. Καὶπαρα
λαμὼνπάλιντοὺς
δώδεκα, ἤρξατοαὐτ
λέγειν. τὰμέλλοντα
αὐτῷσυναὶνῆμ. Ὁ
τἰὸςτοῦἀνθρώπου
εἰςἱερουσόλυμα. καὶ
ὁἱὸςτοῦἀνθρώπου παρ
δοθήσεταὶτοῖςἀρ
χιερεῦσιν καὶγραμμα
τεῦσι· καὶκατακρὶ
νουσὶναὐτὸνθανά
τῳ. καὶπαραδώσουσ

λπ ὠμνύομεν δή:

αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· ὃς
ἐμπαίζουσιν αὐ
τῷ· καὶ μαστίγωσάντες
αὐτόν· καὶ ἐμπτύσ
ουσιν αὐτῷ· καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτόν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα
στήσεται· καὶ προ
πορεύονται αὐτῷ οἱ
κωμῳδοὶ καὶ οἱ σοφισταὶ
γενεδαίου λόγου.
διδάσκαλε· θέλομέν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν
σε ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· τί θέ
λετε ποιῆσαί με ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς
ἡμῖν· ἵνα εἷς ἐκ
δεξιῶν σου· καὶ εἷς
ἐξ ἀριστερῶν σου κα
θίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ
σου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰ
τεῖσθε· δύνασθε

S ρlF

Πορεύονται αὐτοῦ

τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω· πιεῖν· καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα
πτίζομαι βαπτι
σθῆναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριόν μου ὃ ἐγ
ὼ πίνω πιεῖσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βα
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ ἀριστε
ρῶν μού οὐκ ἔστιν ἐμὸν
δοῦναι· ἀλλ' οἷς ἡτοί
μασται· καὶ ἀκούσαν
τες οἱ δέκα ἠρξαντο
ἀγανακτεῖν περὶ
Ἰακώβου καὶ Ἰω.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσά
μενος αὐτοὺς λέγει
αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ
δοκοῦντες ἄρχειν

τῶν μὲ θρώπων κατὰ τὸν
κύριόν σου σὺν αὐτῷ.
καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ.
καὶ ἐξουσιάζουσιν αὐ
τῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέ
γας ἐν ὑμῖν, ἔστω ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν
θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος, ἔστω πάν
των δοῦλος· καὶ γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐ
κ ἦλθε διακονηθῆ
ναι· ἀλλὰ διακονῆσαι·
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν· καὶ ἐρ
χονται εἰς Ιερι χώ· καὶ
ἐκπορευομένου
τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ Ιερι χὼ,
καὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱ
κανοῦ, υἱὸς τιμαῖ

Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁ
δὸν προσαιτῶν· καὶ
κούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Να
ζωραῖος ἄρξατο κρ
ζειν καὶ λέγειν· υἱὸς
Δαυὶδ Ἰησοῦ· ἐλέησόν με·
καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιω
πήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλ
λον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ
ἐλέησόν με· καὶ στὰς
Ἰησοῦς εἶπε φωνη
θῆναι· καὶ φωνοῦ
σι τὸν τυφλὸν λέγον
τες αὐτῷ· θάρσει·
ἔγειρε φωνεῖ σε· ὁ
δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀνα
στὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰν.
καὶ ἀποκριθεὶς, λέ
γει αὐτῷ Ἰησοῦς· τί θέλεις
ποιήσω σοι· ὁ δὲ τυ
φλὸς εἶπε αὐτῷ·

λα π Βαρτιμαίου::

ῥαιομαι. ἰνα ἀμα
ψελλω. ὁδε ἰς ἐφ πεμ
αὐτοῦ. ὑποαλε κπιφ
σουσεσοικασθ. καὶ
ἀυθεως ἀμε ψελλο.
καὶ κολουθη τοῖς
ἐμ πη ὁδῷ. καὶ ὁτε
β ρις ἐγγιζουσιν ἐι ς ἰλημ
ἐις ηθσφαγη καὶ ηλθ
θαμιαμ πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν ἀπέστει
λεν δυο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτ.
ὑποάγετε εἰς τὴν κω
μην τὴν ἀυτὴν ἀφ ἡ
μῶν. καὶ ἀθέως
εἰς πορευόμενοι εἰς
αὐτὴν. εὑρήσετε πῶ
λον δεδεμένον ἐφ ὃν
οὐ πω οὐδεις ἀνθρ
κεκάθικε. λύσαντ
αὐτὸν ἀγάγετε. ἐὰν
τις ὑμῖν εἴπῃ. τί ποι
εῖτε τοῦτο εἴπατε. ὁτι ὁ

κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει. καὶ ἀυθέως αὐ
τὸν ἀποστελλει ὧδε.
ἀυτη ηλθεν δὲ εἰς ἀρ
πῶ λον δεδεμένον
πρὸς τὴν θύραν ἐξω
ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου. ἐ
λύουσιν αὐτόν. καί τι
μων τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων
ἔλεγον αὐτοῖς. τί ποιεῖ
τε λύοντες τὸν πῶ
λον. οἱ δὲ εἶπον αὐ
τοῖς καθὼς ἐνετει
λατο ὁ ἰς. καὶ ἀφῆκ
αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν
πῶλον πρὸς τὸν ἰν.
καὶ ἐπέβαλον αὐτ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ
τῷ. πολλοὶ δὲ τὰ ἱ
μάτια αὐτῶν ἔστ
ρωσαν εἰς τὴν ὁδόν. ἄλ
λοι δὲ στοιβάδας ἔ
κοπτον ἐκ τῶν δέν

δρων. καὶ στρώμνυ
άσ τὴν ὁδόν· καὶ οἱ
πορεύόμενοι. καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἔ
κραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ. εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· ἀμο
γη μὲν ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνό μα
τι κυ τοῦ πρὸ ἡμῶν
δαυ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· καὶ εἰσῆλ
θεν εἰς ἱερουσόλυμα
ὁῖσ. καὶ εἰς τὸ ἱερόν
καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη
οὔσης τῆς ὥρας, ἐ
ξῆλθεν εἰς βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ τῇ ἐπαύριον ἐ
ξελθόντων αὐτῶν ἀ
πὸ βηθανίας ἐπεί
νασε· καὶ ἰδὼν συκῆν

μακρόθεν ἐχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα
ἄρα ἐν αὐτῇ·
καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν
οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλ
λα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων· καὶ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐ
τῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μη
δεὶς καρπὸν φάγοι·
καὶ ἤκουον οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ καὶ ὀρ
χοῦνται εἰς ἱερουσό ρκδ α
λυμα· καὶ εἰσελθὼν
ὁ ἰσ εἰς τὸ ἱερὸν· ἤρ
ξατο ἐκβάλλειν
πωλοῦντας καὶ
τοὺς ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν· καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περι

λ΄ ε΄ πῆς ἡμέρας συκῆς·

αὐρας, καὶ ἐφερεψθ.
Καὶ οὐκ ἐφιεμὶν αὐτ ις
διεμέτκησκεῦος διὰ
τοῦ ἱδρου· καὶ ἐδίδ
σκε λάς ἐν αὐτοῖς·
οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶ
κός μου οἶκος προσ
χῆς κληθήσεται πᾶ
σι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς
δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον λῃστῶν.
ᾱ ρκβ Καὶ ἦκουσαν οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ ἐζήτουν πῶς
αὐτὸν ἀπολέσουσ.
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτ.
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε
πλήσσετο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ. ⟨Καὶ ὅτε
ᾱ ρκγ ὀψὲ ἐγένετο, ἐξε πο
ρεύοντο ἔξω τῆς πόλε.
Καὶ πρωῒ παραπο
ρευόμενοι εἶδον τὴν
συκῆν

ὄξη ἐραμμὶν μὶλωεκὲλ
ζωῆν· καὶ ἀραμμὴ ος
ὁ πάτερ ς, λάγει αὐτ.
ῥαμμῖ· ἴδε ἠσυκὴν
κατηράσω ἐξήραται·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
λέγει αὐτοῖς· ἔχετε
ρκδ τὴν πίστιν θῦ· ἀμὴν γὰρ
ς λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ
ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύῃ ὅτι ἃ λέγει
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν
εἴπῃ· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν
ρκε προσευχόμενοι αἰ
τεῖσθε, πιστεύετε ὅτι
λαμβάνετε· καὶ ἔσται
ὑμῖν· καὶ ὅταν στήκετε
ρκς προσευχόμενοι, ἀ
φίετε εἴ τι ἔχετε κατά

λ ε΄ ἀμὴν λέγω σοι κ.τ.λ.

λε ἐπὶ τὸ προσπορευόμενον τὸν κ̄ ἀρχιερεῖς πγ̄ς:

πιμος. ἵνα καὶ ὁ πηρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς γ̄
κ̄ φίετε. οὐδὲ ὁ πηρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἀφήσει τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν. λ̄ γ̄ δὲ προσευ
χεσθε μὴ βα
τταλογήσητε
ὥσπερ οἱ ἐθνι
κοί. δοκοῦσι γὰρ
ὅτι ἐν τῇ πολυ
λογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσον
ται. μὴ οὖν ὁμοι
ωθῆτε αὐτοῖς.
οἶδε γὰρ ὁ πηρ
ὑμῶν ὧν χρῄ
ζετε ὑμῶν πρὸ
τοῦ ὑμᾶς αἰτῆ
σαι αὐτόν. οὕ
τως οὖν προσεύ
χεσθε ὑμεῖς.

αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς. καὶ οἱ
πρεσβύτεροι. καὶ
λέγουσιν αὐτῷ. ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς.
καὶ τίς σοι τὴν ἐξου
σίαν ταύτην ἔδωκεν.
ἵνα ταῦτα ποιῇς. ὁ
δὲ ἰ̄ς ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς. ἐπερωτήσω
σε κἀγὼ ἕνα λόγον. καὶ ἀπο
κρίθητέ μοι. καὶ ἐρῶ ὑ
μῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. τὸ βά
πτισμα Ἰωάνου ἐξ οὐρα
νοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώ
πων. ἀποκρί
θητέ μοι. καὶ ἐλογί
ζοντο πρὸς ἑαυτούς.
λέγοντες. ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ. διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ. ἀλλ' ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦν

τοτὸν λαόν· ἅπαν
τα γὰρ εἴχομ τοῦ ιῶ,
ὅτι οὐ τας προφή
της ἡμ· καὶ ἀπολιῖ
θέντα λόγου σῖῶ
ἰῦ· οὐκ οἴδαμεν· καὶ
οἱ ς ἀπολιῖθρς· λό
γει αὐτοῖς· οὐδὲ ἀγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι· πε
καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν π
ραβολαῖς λέγειν· ἀμ
πελῶνα ἐφύτευσ
ἄνθρς, καὶ ἀπῆλθ
κεφραγμόν· καὶ ὤ
ρυξεν ὑπολήνιον·
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς καὶ ἀ
πεδήμησε· καὶ ἀ
πέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον, ἵνα παρὰ
τῶν γεωργῶν λάβῃ

ἀπὸ τοῦ καρποῦ
ἀμπελῶνος· οἱ δὲ
λαβόντα αὐτὸν ἐδή
ραν καὶ ἀπέστειλαν
κενόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐ
τοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβο
λήσαντες ἐκεφα
λαίωσαν· καὶ ἀπε
στειλα ἄλλον τιμῶντ
μον· καὶ πολλοὺς ἄλ
λους ἀπέστειλε· καὶ
κείνους μὲν δέροντας·
τοὺς δὲ ἀποκτέν
τας· ἔτι οὖν ἕνα
υἱὸν ἔχων ἀγαπητ
αὐτοῦ, ἀπέστειλε
καὶ αὐτὸν πρὸς αὐ
τοὺς ἔσχατον λέγων·
ἐντραπήσονται
υἱόν μου· ἐκεῖνοι

β ρκ·
τῶν ἐξ εβ
ἡ πρὸς ἑσπέραν λ'
τῶν δύο ἐξ ἐφύτ
τὸν ὧν λε' ς' ἀφ' ἑ β
τ' ὧν ἀφ' ἑ' πφ·

λξ π τῶν ἐπτὰ ἐπιστολῶν τῆς καινῆς :

δὲ τοῖς ἐθνεσι, εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· Ὁ
τοῦτος ἀνὴρ οὐκ
ἔρχεται πρὸς τοὺς
Ἕλληνας καὶ
διδάσκει τοὺς
Ἕλληνας; τίς
οὗτος ἐστιν ὁ
λόγος ὃν εἶπεν
Ζητήσετέ με καὶ
οὐχ εὑρήσετε
καὶ ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν
καὶ ἄλλοι
τοῖς θεωροῦσι. Ὃς
δώσει τοῦτον
ἄλλοις οὐδὲ
τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωσται λίθον
οἰκοδόμησαν
οἱ οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη
κεφαλὴν γωνίας,

παρακύψας εἶδεν
αὐτὴν καὶ ἀπιθανα
μαὶ ἡ ἐρόφθαλμὸς
ἡμῶν. Καὶ ἐζήτουν ρκθ α
αὐτὸν λαβεῖν καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον· ἅμα γὰρ ἐν τῷ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβολὴν
εἶπεν. Καὶ ἀφέντες
αὐτὸν ἀπῆλθον. πε λ/

Καὶ ἀπορούμενοι ρλβ
πρὸς αὐτὸν τὴν
τῶν Φαρισαίων,
καὶ τὸν μηρωδιανῶν
ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσω
σιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόν
τες λέγουσιν αὐτῷ.
διδάσκαλε οἴδαμεν
μὲν ὅτι ἀληθὴς εἶ
καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων.

λέ πάλη θάς την
ὁδὸν τοῦ Θῦ διδάσκ.
ὀξαϊκ μισομ καίσαν
ρϊδοῦναι. ἠοὐ. δοῦμ.
ἡμῖν δ μερ. ὀδεῖ εἰ
δοὸς αὐτῶν τὴν ὑπ
μριϊσϊν. ἢ περ αὐτοῖς.
τί με πειράζ ετε.
φέρ τέ μοι δηνάριον
ἰνα ἴδω. οἰδὲ ἠν ἀγκῶ.
καὶ λέγει αὐτοῖς. τί
μος ἡ ἰκὼν αὕτη Σ ἡ
ἐπιγραφή. οἰδὲ ἢ π
αὐτοῦ. καίσαρος.
καὶ ἀπο μριθεὶς ὁ
ἰσ. εἶπεν πρὸς αὐτοῖς. λ
ποδότε τὰ καίσαρ
ος καίσαρϊ. καὶ τ
τοῦ Θῦ τῷ Θῷ. πα΄

τρίτη νε΄ τῶν καρεικῶν β΄ χορτασμάτων.

κ΄ ἀρ΄ Καὶ ἐ ἐρχόμενοι σαδ
δουκαῖοι πρὸς αὐτ.
οἵτινες λέγουσιν μὴ
ἀναστάσιν. Σ
ἐπηρώτησαν αὐτ

λέγοντες. διδάσκ
λε. μωσῆς ἔγρα ψ
ἡμῖν. ὅτι ἐάν τινο
ἀδελφὸς ἀποθα
νῃ. καὶ καταλίπη
γυναῖκα. καὶ τεκ
νὸν ἄφῃ ἵνα λάβῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τ
γυναῖκα αὐτοῦ Σ
ἐξαναστήσῃ σπέρ
μα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελ
φοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶ
τος ἔλαβε γυναῖκ
καὶ ἀπο θνήσκων
οὐκ ἀφῆκε σπέρ
μα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλ
αβεν αὐτὴν. καὶ α
πέθανε. καὶ οὐδὲ
οὗτος ἀφῆκε
σπέρμα. καὶ ὁ
τρίτος ὡσαύτως.
καὶ ἔλαβον αὐτ
οἱ ἑπτά. καὶ οὐκ ἀ

μοσεώς ὅτι τοῦ
βάτου ὡς εἶπε πρὸς αὐ
τὸν ὁ θς λάζαρ· ἀφὲ
ὁ θς ἀβραάμ· καὶ
ὁ θς ἰσαάκ· καὶ ὁ θς
ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θς
θν ἐνέκρων· ἀλλὰ
θς ζώντων· ὑμεῖς
οὖν πολὺ πλανᾶσθε
σφόδρα· Καὶ πρόσελ
θὼν τις τῶν γραμ
ματέων εἶπεν αὐ
τῷ· διδάσκαλε καλῶς
εἶπας· καὶ οὐκέτι
ἐτόλμα αὐτὸν οὐδὲν
ἐπερωτᾶν· Καὶ λέγει
πρὸς αὐτούς· πῶς
λέγουσιν τὸν χν
υἱὸν εἶναι δαυίδ·
καὶ αὐτὸς δαυὶδ
λέγει ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν· εἶπεν
κς τῷ κυ μου·
κάθου ἐκ δε
ξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου·
αὐτὸς οὖν δαυὶδ
κύριον αὐτὸν
καλεῖ· καὶ πόθεν
αὐτοῦ ἐστὶν υἱός·
καὶ πολὺς ὄχλος
ἤκουεν αὐτοῦ·
καὶ ἔλεγεν αὐ
τοῖς ἐν τῇ διδα
χῇ αὐτοῦ· βλέ
πετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων
τῶν θελόντων
περιπατεῖν
ἐν στολαῖς
καὶ φιλοῦν
των ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγο
ραῖς καὶ πρω
τοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς καὶ
πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δεί
πνοις· οἱ κα
τεσθίοντες
τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν
καὶ προφά
σει μακρὰ
προσευχό
μενοι· οὗτοι
λήψονται
περισσότε
ρον κρίμα·
καὶ καθί
σας κατέ
ναντι τοῦ
γαζοφυλα
κίου ἐθεώ
ρει πῶς ὁ
ὄχλος βάλ
λει χαλκὸν
εἰς τὸ γα
ζοφυλάκιον·
καὶ πολλοὶ
πλούσιοι
ἔβαλλον
πολλά· καὶ
ἐλθοῦσα
μία χήρα
πτωχὴ ἔβα
λεν λεπτὰ
δύο ὅ ἐστιν
κοδράντης·
καὶ προσκα
λεσάμενος
τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ
εἶπεν αὐ
τοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν
ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτω
χὴ πλεῖον
πάντων
ἔβαλεν
τῶν βαλ
λόντων
εἰς τὸ
γαζοφυ
λάκιον·
πάντες
γὰρ ἐκ
τοῦ περισ
σεύοντος
αὐτοῖς
ἔβαλον·
αὕτη δὲ
ἐκ τῆς
ὑστερή
σεως
αὐτῆς
πάντα
ὅσα εἶ
χεν ἔβα
λεν ὅλον
τὸν βίον
αὐτῆς·
καὶ τινων
λεγόντων
περὶ τοῦ
ἱεροῦ ὅτι
λίθοις
καλοῖς
καὶ ἀνα
θήμασιν
κεκόσμη
ται εἶπεν·
ταῦτα ἃ
θεωρεῖτε
ἐλεύσον
ται ἡμέ
ραι ἐν αἷς
οὐκ ἀφε
θήσεται
λίθος ἐπὶ
λίθον ὃς
οὐ καταλυ
θήσεται·
ἐπηρώτων
δὲ αὐτὸν
λέγοντες·
διδάσκαλε
πότε οὖν
ταῦτα ἔσται
καὶ τί τὸ
σημεῖον
ὅταν μέλ
λῃ ταῦτα
συντελεῖ
σθαι ἐν
πάσῃ τῇ
οἰκουμέ
νῃ· ὁ δὲ
εἶπεν·
βλέπετε
μὴ πλα
νηθῆτε·
πολλοὶ
γὰρ ἐλεύ
σονται
ἐπὶ τῷ
ὀνόματί
μου λέ
γοντες·
ἐγώ εἰμι·
καὶ ὁ κρ
καιρὸς
ἤγγικεν·
μὴ οὖν
πορευθῆ
τε ὀπίσω
αὐτῶν·
ἀκούσητε
δὲ πολέ
μους καὶ
ἀκαταστα

κμ̄ τὸν θν̄ σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου. ὡς
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
μοίας σου. καὶ ὅξ ὅ
λης τῆς ἰσχύος σου·
αὕτη πρώτη ἐντο
λή· καὶ δευτέρα ὁ
μοία αὐτῇ· ἀγα
πήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς ἑαυ
τόν· μείζων τού
των ἀλλη ἐντο λὴ
οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν ρλβ
αὐτῷ ὁ γραμματεύς.
καλῶς διδάσκα
λε· ὅτι ἀληθείᾳ εἶ
πας ὅτι εἷς ἐστι· καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς συνε

σεως. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς. καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς ἰσχύος.
καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυ
τὸν, περισσότε
των ὁλοκαυ
τωμάτων καὶ θυ
σιῶν· καὶ ὁ Ἰ̄ς ἰδὼν
αὐτὸν ὅτι νου
νεχῶς ἀπεκρίθη
ἔφη αὐτῷ· οὐ μα
κρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βα
σ ρλγ λείας τοῦ θῦ· καὶ
β οὐδεὶς οὐκέτι ἐτό
λμα αὐτὸν ἐπερω
τῆσαι· καὶ ἀπολυ
θ ρλδ θεὶς ὁ Ἰ̄ς ἔλεγε δι
δάσκων ἐν τῷ ἱε
ρῷ· πῶς λέγουσι
γραμματεῖς ὅτι
ὁ χ̄ς υἱὸς Δαυ
ὶδ ἐστι· αὐτὸς γὰρ Δαυ

λείειεμ τωνιαίαιῶ·
εἰτωθμὸκσ΄ τῶοικῶ
μουκαθουέκδ΄ς
ξίωμμου· θῶςαὐ
θῶτοὶςἐχθρού
σουὑπο ποδίου
τῶνποδῶνσου·
αὐτοσοἰωδαὰλέ
γειαὐτῶμκμ̄· ς΄πο΄
θεμψόσαὐτοῦἀρί·
καὶὁπολιτὸόχλ
ἡλιουεμαὐτοῦἡδε·ιε΄
Καὶἐλάλησεμαὐτοῖςῶ
τὴδιδαχὴαὐτοῦ·
Βλέπετεμὴτιςὑμᾶς
πλανήσῃτῶν
θελόντωνεμὲ
τῶνπατέρω·καὶ
ἀπαπατηθῆτε
ταῖςκαρδίαις·ς΄
τῶνποτοκαθεδρί
ἐντοῖςσιναγω
γαῖς·καὶπροσ τω

κλίσιαςἐντοῖςδή
μοισ·οἰκατεδίω ρλ΄ τ
τεσταςοἰκίαςῶν
χηρῶν·καὶπρο
σευμακρὰτῆπρο
χόμηοι·οὗτοιλή
ψονταιπερισσό
τεροκρίμα·καὶ
καθίσαςὁἰς΄κατέ
μαρτιτοὺταμιοφυ
λακίου,ἐθεώρει
τῶνβαλλόντωνεἰς
τὸγαζοφυλάκιον·
καὶπολλοὶπλου
σίοιἔβαλλονπολ
λά·καὶἐλθοῦσα
μίαχήραπτωχὴ
ἔβαλενλεπτὰδύο·
ὅἐστινκοδράντης·
καὶπροσκαλε
σάμενοιτοὺμα
θητὰςαὐτοῦ·λέ

γειάυτοισ·αμιωλέ
γωνμιν·ότιικχέραυ
αύτηκ·αφοχκ·πλῆ
ραπάντωνμεέμλικβ
τοῦμιαυλόμτοσμφσ
τολαζοφυλακίομ·
ραπάντεσγαρέκτοῦ
ραδριοσάσμτοσαυ
τοῖσέμαυλομ·αὖτ
δὲέκτησὑφδρήσε
αύτησ·παμτωνόσ
εἰχδμέμαυλεμόλομ
τομιίομαύτησ·πε
Καὶεκ·ραφραδομέμζ
αὐτοῦεκτοῦὶδροῦ,
λέγειαὐτοῖφσ·τοῦμ
μαθτῶμαὐτοῦ·δι
δάσκαλε·ἴδεποτ
ποὶλίθοιΚαὶποῖα
ραὶοἰκοδομαί·
Καὶὶοὶσ̄ἀποκριθφσ̄
εἶπεμαὐτοῖ·βλέ
ρεισταύτασταὶ

μεγάλαοἰκοδομ̄;
οὐμὴἀφεθῆλίθοσ
ὲπὶλίθῳ.ὃσοὐμὴ
καταλιθῆ·Καὶκαὶ
θήσεμόυσαὐτοῦφς
τὸὄρροστῶμελαιῶμ
κατέναμτὶτοῦὶδρ̄δ.
ὲπηρώτωμαὐτὸμ
κατ'ἰδίαμπέτροσ
ΚαὶἸάκωβοσΚαὶ
ἸωάμμησΚαὶ
Ἀμδρέασ·φπὸ
ἡμῶμπότεταῦτα
ραΚαὶτίτὸσημ
ὅταμμέλητραύτ
ταῦταραυτελῆ.
ὃδὲἰσ̄ἀποκριθφσ̄
αὐτοῖς·ἤρξατολέγ
Βλέπετέτιςὑ
μᾶςπλαμήσῃ·πολ
λοὶγὰρἐλεύσονταιἐπὶ
τῷὀμόματίμουλέ
γοντεςὅτιἐγώεἰμι·
Καὶπολλοὺσπλα

Β ρλξ.
τῆ ἰ ιβ
τοῦΚαρ ιθ·

μήσουσιν· ὁ ταῦδὲ
ἀκούσητε πολέμ
καὶ ἀκοὰς πολέ
μων μὴ θροεῖσθε.
δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ
οὔπω τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθ
νος ἐπὶ ἔθνος· καὶ
βασιλεῖαι ἐπὶ βασι
λείαν· καὶ ἔσονται
σεισμοὶ κατὰ τόπ
ους· καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί· ἀρχὴ
ὠδίνων ταῦτα·
βλέπετε δὲ ὑμεῖς
ἑαυτούς· παρα
δώσουσιν γὰρ ὑμᾶς
εἰς συνέδρια· καὶ
εἰς συναγωγὰς δαρ
ήσεσθε· καὶ ἐπὶ
ἡγεμόνων καὶ βασι
λέων σταθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς

μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ ρῑε
εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ κηρυχθῆναι πρῶ
τον τὸ εὐαγγέλιον· ρῑς Β
ταν δὲ ἄγωσιν ὑμᾶς
παραδιδόντες,
μὴ μεριμνᾶτε τί λα
λήσετε, μηδὲ μελε
τᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δο
θῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λα
λεῖτε· οὐ γάρ ἐστε
ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον. παραδώσει δὲ
ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς
θάνατον, καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπανα
στήσονται τέκνα ἐπὶ
γονεῖς καὶ θανατώ
σουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μι
σούμενοι ὑπὸ πάν

τωμδιαυτοὸμοῦ ἐμγαμρὶεχούσαις.
μου·ὃδὲὑποκεῖ καὶταῖςθηκαῖς
ᾧςτελοςοὕτοςσεω σαιςεμέκείναισ
ϛ ρμβ θήσεται·ὁταμδὲ ταῖσημέραις·
ἰδητετὸυδέλυτα ρμε ϛ Προσάχεσθεδὲἰμὰ
τῆσέρημοσεως. μὴγόμταιἡφυ
τὸρηθεὶὑποδαυ ἰμεῖμχαμοῦμος·
μϊηλτοῦπροφήτ ἄομταιταραὶημε·
ἀφοῦσεμτὸποσαλ. ρμτ β ραιέκείναιθλίψ.
ὸαἰμαΓιμώσκωμμο οἵαυοὐΓέγομεΤοιαὐ
β ρμτ ᾧτες·τότεοἰεὶμτὴ ταὐτοῦἀρχῆςκλι
ἰουδαίαὐφαμμοῦ σεωςἧσεἔκτισεμ
σαμᾧς·ταὐόρη·ὃδὲ ὸΘΣ̄ΘΣ̄ςτοῦμῷ.
ἐπὶτοῦδοὸματοϛ. καὶοὐμὴΓέμηται·
μὴκαταμαάτοφᾶς ρμϛ β Καὶἀφμὴκσ̄έλω
τμὼοἰκίαμ·μὴδὲ λόμοσετασὴμε·
ᾧσελθῳοὐαραιτίᾳ ραεἰκάμας. οὐ
τῆσοἰκίαϛ αὐτοῦ· καὶμἐσύθη παὐ
Καὶὸᾧς τομἀΓρὸμ σαυσαρξ·ἀλλὰ
ὠμ.μὴὀπιφρεψαὐ διὰτοὺσεκλεκτ̄ο.
τοφάσταὐότοισσ οὐὸδξελόξατο.ε
ἀραιτοὶματιομαὐ κολόυσσετασ
β ρμλ τοῦ·οὐαὶδὲταῖσ ρμη β ἡμέρας·μαὶτὸ

τὸ ἐαυτῆς ὑμνῆ-
σαι δοὺς ὦδὴν ὁ χς.
ἰδοὺ ἐκδ. καὶ πᾶσα γ̄ ρμ̄ζ
γε· ἐγερθήσομαι καὶ
ψαλῶ σοι ἐν ἁγίαις
ψαλῶ σοι ψαλμῳ.
καὶ δώσουσί σοι
καὶ τρόπαια. περὶ
τοῦ αὐτοῦ πλανᾶ-
ται ἰδοὺ λαὸς
ἐκλεκτούς. ὑμεῖς
δὲ ἐκλάβεσθε· ἰδοὺ
παρέρχεται ὑμῶν
ταναῆται· ἀλλ' ἐμ
βάσταις ταῖς χερ
σὶ αὐτῶν
θλίψιν ἐκφύλων.
ὁ ἥλιος σκοτιαθή-
σεται· καὶ ἡ σε-
λ̄ μὴ οὐδώσει τὸ φέ-
γος αὐτῆς. καὶ οἱ
ἀστέρες τοῦ οὐρ̄ν̄ῦ
πεσοῦνται ἐκ πί-

πτες· καὶ αἱ δυ-
νάμεις τῶν οὐρ̄ν̄ῶν
μοῖ σαλευθήσον-
ται· καὶ τότε ὄψονται ρμ̄ζ β̄
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν̄οῡ
ἐρχόμενον ἐν
νεφέλαις μετὰ δυ-
νάμεως πολλῆς
καὶ δόξης· καὶ τό-
τε ἀποστελεῖ
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ
ἐπισυνάξουσι
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων
ἀνέμων· ἀπ' ἄκρ̄ου
τῆς γῆς ἕως ἄκρ̄ου
οὐρ̄ν̄οῦ· ἀπὸ δὲ τ̄ῆ̄ς̄
συκῆς· μάθετε τ̄ὴ̄ν̄
παραβολήν· ὅ-
ταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς ἁπα-
λὸς γένηται· καὶ ἐκφύ-
τὰ φύλλα· ἴδω-

μϛ̄ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μερ ἐκείνης ὥρ

σκεπεσόπιἀμὴ τὸ
θέροςἐστίν· οὕτως
καὶὑμᾶς· ὅταν ἴδητε
ταῦτὰγινόμενα.
γινώσκετεὅτιἐγγύς
ἐστὶνἐπὶθύραις.
ἀμὴνλέγωὑμῖν· ὅτι
οὐμὴπαρέλθῃ ἡ
γενεὰαὕτηἄχρις οὗ
πάνταταῦτα γέ
νηται· ὁοὐρανὸς
καὶἡγῆπαρελεύσεται·
οἱδὲλόγοιμουοὐ
μὴπαρέλθωσιν·

ρμβ περὶδὲτῆς ἡμέρ
ἐκείνηςἢὥρας
οὐδεὶςοἶδεν· οὐδὲ
οἱἄγγελοιοἱἐν τῷ
οὐρανῷ· οὐδὲὁ υἱὸς
ἀλλ᾽ὁπατήρ· μετὰ
ρνε πᾶσαἐργασυμφήσεται καὶ
πορρώσάχεσθε· οὐ
κοίδατεγὰρ πότε

ρμβ ὁκαιρός ἐστιν· ὡς
ἀνὴρἀποδημῶν καὶ
φεὶς τοὺςοἰκίαςαὐ
τοῦ· καὶδοὺς τοῖς
δούλοιςαὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν· καὶἑκά
στῳτὸἔργοναὐτοῦ·
καὶτῷθυρωρῷἐν
μετείλατοἵνα γρη
γορῇ· γρηγορήσατεοὖν·
ρνε οὐκοἴδατεγὰρ πότε
β ὁκύριοςτῆςοἰκίας
ἔρχεται· ὀψὲ κὶ
μεσονυκτίου· ἢἀ
λεκτροφωνίας·
ἢπρωΐ· μὴἐλθὼν
ἐξέφνης· ἁρπάσῃ
καθεύδοντας· ἃδὲ
ὑμῖνλέγω, πᾶσιλέγω·
γρήγορεῖτε· ἡμδ ἐτῶπ
ρνς οχαυλαὶτῶναὐλῶν
α μετὰδύοἡμέρας·
Καὶεξῆτοωὐδὲ
ρνς
ς

χιερᾶς καὶ οἰκίας μα
λείσ. πρὸς αὐτὸν
ἐμβόλεσ κρατήσαν
τας ἀποκτείνωσιν.
ἔλαφον δὲ μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ μὴ φάγεσθε
ρυμος ἀγαθοῦ λε.
Καὶ οὗτος αὐτοῦ ἐμμι
θαμίαι ἐμοίκιασι
μεσμος τοῦ λωρδ.
Καταλειμβάνουσιν
τοῦ. ἦλθε γὰρ ἡ ἀφ
σαυαλλάμα ἀφρη
μυρουμάρδουσιν
φίκης φόλυτελοῦσ.
Καὶ σωτρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον,
κατέχεεν αὐτοῦ κ
τὴν κεφαλήν.
ἠσαμβάτων ἀπὸ
κτοῦντες φρὸ
ἑαυτοὺσ καὶ χάρ
τες. ἅστις ἂν ἀπόλ
αὐτὴν τοῦ μύρου

πέρομεν. ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο πραθῆναι
ὑπὲρ ἑκατὸν τριακοσίων
δηναρίων καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖσ. καὶ
μεμιμῶντο αὐτήν.
ὀδεῖσ ἔστεν. ἀφ ὃ
τε αὐτὴν. τί αὐτῇ
κόπους παρέχετε.
καλὸν ἔργον ἠργά
σατο ἐν ἐμοί. πάν
τοτε γὰρ τοὺσ πτω
χοὺσ ἔχετε μεθ ἑαυ
τῶν. καὶ ὅταν θέ
λητε δύνασθε αὐτοῖσ
εὖ ποιῆσαι. ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε.
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίη ρνθ
σε. προέλαβεν μυ
ρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰσ τὸν ἐνταφια
σμόν. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅπου ἐὰν κη
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον

τοῦτο ἆρα ὁ λόγος τοῦ
κόσμου· καὶ ὁ ἐμὸς
σεμαύτης λελήθη
σεταῖς ἐμαῖς μή
σωμαύτης· ὡς καὶ
ἓξ ἡμ. οἱ δωδεκα μαθηται
εἰς τῶν δώδεκα.
αὐτὸς ἦλθε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς ἵνα παρα
δῷ αὐτοῖς αὐτόν.
οἳ δὲ ἀκούσαντες
ἐχάρησαν· καὶ ἤρξα
το ἀργύριον δοῦναι· καὶ
ἐζήτει πῶς αὐτὸν πάρα
δῷ· καὶ τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων·
ὅτε τὸ πάσχα ἔ
θυον· λέγουσιν αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· ποῦ θέλεις ἑ
τοιμάσωμέν σοι
τὸ φαγεῖν τὸ πά

ἓ ρξ

σχα· ὁ δὲ
ἀποστείλας δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν πό
λιν· καὶ ἀπαντή
σει ὑμῖν ἄνθρω
πος κε῾ρά/
μιον ὕδατος βα
στάζων· ἀκολουθήσα
τε αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν
εἰσέλθῃ εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ· ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέ
γει· ποῦ ἐστὶ τὸ κα
τάλυμα· ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν ἐμῶν
μαθητῶν φάγω/
σω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν
ἀνώγαιον μέγα ἐ
στρωμένον δείξει. ϑ+
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν

τοῦ λιμ· καὶ ἄρον
καθ ὃν εἶπεν αὐ
τοῖς. λαὰν τοῦτο
ρξα σῶμά μου. ὃ
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν με
μνημένος ἔρχε
ται καὶ μετὰ
τῶν δώδεκα. καὶ
ἀνακειμένων αὐ
τῶν καὶ ἐσθιόντων.
εἶπεν οἷς. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι εἷς
ὃ ἐξ ὑμῶν παραδώ
σει με. ὃ ἐσθίων μου
ρξβ τὸν ἄρτον. οὐδὲ ἦρξα
το λυπεῖσθαι. καὶ
λέγειν αὐτῷ εἷς κα
θ εἷς. μήτι ἐγώ εἰμι
ρξγ ἀπορηθέντες. ἕτε
αὐτοῖς. εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα. ὁ ἐμβα
πτόμενος μετ ἐμοῦ
εἰς τὸ τρύβλιον. ὁ
μὲν υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ὑπάγει καθὼς

γέγραπται περὶ αὐτοῦ.
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί
νῳ δι οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται.
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ ρξα ε
κε ἐγεννήθη ὁ ἄνθρω
κε εἶμος. καὶ ἐσθιόν ρξβ α
των αὐτῶν λαβὼν
ὁ Ἰησοῦς ἄρτον. εὐλογή
σας ἔκλασε καὶ ἔ
δωκεν αὐτοῖς καὶ
εἶπε. λάβετε φάγε
τε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶ
μά μου. καὶ λαβὼν ρξγ β
ποτήριον εὐχαρι
στήσας ἔδωκεν αὐτοῖς.
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς. τοῦτό ἐστι τὸ
αἷμά μου τὸ τῆς κ
μῆς διαθήκης. τὸ
περὶ πολλῶν ἐκ
χυνόμενον. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐκέ

ου μη τοι ω εκ τουτου μ̄
μαιος της αμπελ̄.
εφ ος της ημερας ε
κειμαι. ο ταμα υτο
τοι μω και ομεμ τη
βασιλ̄α τουθ̄ῡ.
ρξ̄ς̄ Και υμησαμ τας. οξ̄η̄λ
θομεις το ορος των
λαιων. Και λαβε αυ
ρξ̄η̄ τοις οις. ο τι παμ τας
σκαμβαλισθησεται.
ρξ̄θ̄ ο τι επειραυμαι. παυ
σασθω τους ημερας
διασκορπισθησεται
τα τρυματα. αλλα
μετα τουτο εγερθησομαι
προαξω υμας εις την
ρō̄ γαλιλαιαν. οδε πο
προς εφη αυτος. Και
ει παμ τες σκαμβαλι
σθησομται. αλλ ουκε
γω. Και λαβε αυτος
ους. αμην λεγω σοι ο
τι σημερον εν τη νυ

κτι ταυτη. πριν η δις
αλεκτορα φωνησαι.
τρις απαρνησει με.
ρō̄ᾱ ο δε εκ περισσου
λαλει μαλλον. εαν
δεη με συναποθα
νειν σοι ου μη σε απαρ
νησομαι. ωσαυτως
δε και παντες ελε
γον. Και ερχονται εις
ρō̄β̄ χωριον ου το ονομα
γεθσημανη. Και λεγει
τοις μαθηταις αυ
του. Καθισατε ωδε
ρō̄γ̄ εως προσευξωμαι.
Και παραλαμβανει
μ̄ετ̄ αυτου τον πετρον
και ιακωβον και ιωαν
θ̄ εαυτου. Και ηρξα
ρō̄δ̄ τοικθαμβεισθαι
και αδημονειν. Και
λεγει αυτοις. περι
λυπος εστιν η ψυχη
μου εως θανατου.

μήματεαὐδε·λαιτρκ
ροβ̄ ιορᾶτε·καὶπροσελ
θὼνμιᾶιμερομέ·τωτὸ
ὄπὶντῆCτῆCλεαὶπρο
σύχθο·ἰμαὐᾶδῶ
τομάτι·παρελθὴ
αὐτοῦὴὼρα·
καὶἐλᾶβον·αὐτὰ
ὁ·τω̄ρ·παμπαυδυ
μαῖαῖοι·παρεμᾶς
καὶτὸπαντηριομαὶ
ροθ̄ παῦμουτοῦτο·ἀλλ
λοὐτιᾶCὸθέλω·ἀλλ
ροξ̄ λαὐτισύ·καὶἐρχε
καὶεὑρισκειαὐτοὺς
καθάδοντας·καὶ
λέγει·τοῖCπαιτρεCσί
μουκαθάδῆτε·οὐ
κίόχυσασιᾶιαμὸ
ραμιρηθρὴσαι;τρὴ
ιορᾶτειαὶπαρεσά
χεσθε·ἰμαιιὴᾶδε
θὴλεᾶCπειρασμ̄.
ροη̄ τὸμὲνπνᾶπαρὸ

θυμὸμ·κδὲσαρξ·ὰὐ
σθενὴς·καὶπαλὶν ροθ̄ β
ἀπελθὼνπροσεύ
ξατοτὸνλόγονεἰπὼν·
καὶὑποστρέψαCἂ
ρεναὐτοὺςπαλὶνκ̄
θεύδονταCἦσανγὰρ
οἱὀφθαλμοὶαὐτῶν
βεβαρημένοι·καὶ
οὐκἤδεισαντὶἀὐτῷ
ἀποκριθῶσι·καὶ
ἐρχεταιτὸτρίτον
καὶλέγειαὐτοῖς·καθ
θεύδετελοιπὸνκ̄ ρπ̄ α
ἀναπαύεσθε·ἀὐ
πέχει·ἦλθενὴ ὥρα·
ἰδοὺπαραδίδοται
ὁὑἱὸCτοῦἀνθ̄υ·εἰς
τὰCχεῖραCτῶν
ἁμαρτωλῶν·ἐγείρε
σθε·ἀγωμεν·ἰδοὺ
ὁπαραδιδούς με ρπ̄ς ā
ἤγγικε·καὶεὐθέως
ἔτιαὐτοῦλαλοῦν

τοσ, τσαραγίμεται ὁ
δασεῖσ ὠμ τοῦμδεσ
δεκαμιαὶ μετὰ ὧν ζ
ὄχλοσ τσολὺσ μν
ταὶ μαχαιρῶμ μιαὶ
ξύλωμ τσαραὼμ
ἀρχιερέωμ μιαὶ ὧμ
γραμματέωμ μιαὶ ὧν
τσρασιῶν τάξεωμ.
βρπβ δέδωκε δὲ ὁ τσαρα
δοὺσ αὐτοῖσ ὁ σύσ
σημεῖον αὐτοῖσ λέγ.
ὃν ἂμ φιλήσω αὐτ
ἀτίμως τσκρατήσατε αὐ
τόν. καὶ ἀπάγετε
ἀσφαλῶσ. καὶ εὐθέ
ως τσροσ
ελθὼμ αὐτῷ λέγει
αὐτῷ. ῥαββεί. καὶ
κατεφίλησε αὐ
τόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον
ἐπ αὐτὸμ τὰσ χεῖ
ρασ αὐτῶμ. καὶ ἐκράτη
σαμ αὐτόν. εἷσ δέ

τῖσ τῶμ τσαρεστη
κότωμ
τὸμ μάχαιραμ ἔσπα
σε τοῦ δούλου τοῦ ἀρ
χιερέωσ. καὶ ἀφεῖ
λεμ αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
ρπα ἀ. Καὶ ἀποκριθεὶσ ὁ Ἰ
εἶπε τσρὸσ αὐτούσ. ὡσ
ἐπὶ λῃστὴμ ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶμ καὶ
ξύλωμ συλλαβεῖμ με;
καθ ἡμέραμ ἤμην
τσρὸσ ὑμᾶσ ἐμ τῷ
ἱερῷ διδάσκωμ καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με.
ἀλλ ἵμα πληρωθῶ
σιμ αἱ γραφαί. τότε
ρπε ε φέμτεσ αὐτὸμ πάμ
τεσ ἔφυγομ. καὶ εἷσ
ρπσ ϛ τῖσ νεανίσκοσ ἦκο
λούθησεμ αὐτῷ.
τσεριβεβλημένοσ
σιμδόμα ἐπὶ γυμνοῦ.
καὶ κρατοῦσιμ αὐτ

οἰμεαμίσκοι ὁδὲ
κἀταλιπεῖν τὴν
σὶμδόμαι τυμῳὸς
ἐφυτὸν ἀπαῦτῶν.
ρπξ Καὶ αὐτὸς καλοῦμεν τὸν
ἱερῶν τὸν ἀρχιε
ρέα. Καὶ σὺν ἐχομ
ταὶ αὐτῷ τὸν ἀμῶν
οἱ ἀρχιερῆς. Καὶ οἱ
τὸν ἀνθρωποι ἱερομιαὶ
οἱ τραμματῆς. καὶ
ρπϖ ὁ τὸν ἐπὶ τὸν ἀπόστολ
Κρόθεμ ἡμῖν λοχοῦθη
σεν αὐτὸν θεὸς ὡς
ὡς τὴν αὐλῆν τοῦ
ἀρχιερέως. ᾧ ἡμῖν
συν καθημένους
με τὰ τῶν μαθητῶν
τῶν. Καὶ θορυβου
μένους πρὸς τὸ
τῶ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον ζητ
Κατὰ τοῦ ἰῦ μαρτυ

ριαν εἰς τὸ θανα
σαι αὐτὸν μαρτυ
χεῦρίσκον. πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτυ
ρουν κατ᾽ αὐτοῦ. ᾧ
ἰσαι αἱ μαρτυρίαι
οὐκ ἦσαν. καίτῖνες ρξ ϛ
Ἀναστάντες ἐψευδο
μαρτύρουν κατ᾽ αὐ
τοῦ λέγοντες. ὅτι
ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγοντος. ὁ
τι ἐγὼ καταλύσω
τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητ.
Καὶ διὰ τριῶν ἡμε
ρῶν ἄλλον ἀχειρο
ποίητον οἰκοδομή
σω. καὶ οὐδὲ οὕτω
ἴσον ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν. Καὶ ἀνα
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς μέσον ἐπηρώ
τησε τὸν ἰῦ λέγων

οὐκάποδιμιήκουδὲ
πτίοὖτοισοὐκαπα
μαρτυροῦσιν; ὁδὲ
ἀϊὼπαα·καὶοὐδὲ
ἀπεδιμήατο· πά
λινὁἀρχιέρας ὁ
πωρωτανἀυτὸν ὡς
λάγειαὐτῶ· σὺ δ' ὁ
χ̄ς̄ὁὑιὸς τοῦἀλο
γητοῦ; ὁδὲἰσ̄ φ̄ περ·
ā ρϛ̄α ἐτεσήμει·καὶὁψε
σθεντομιονγ̄ ἀμγ̄
ἐκδδξιῶνκαθη
μενομτῆςδυνα
μεως·καὶἐρχό
μενομμετὰτῶν
μεφελῶντοῦου
ῑ̄ εφ̄β ραμοῦ· ὁδὲ ἀρχιε
ρεὰς διαρρήξας τὸν
χιτῶνας αὐτοῦ
λάγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
ἠκούσατε τῆς βλα
σφημίας; τί ὑμῖ

φαίνεται· οὐδὲ πάν
τας καὶ ἐλπιναμάν
τομ. ἁμαὶ δμοχοντ
θανάτου· καὶ ἤρξαν
τό τινες ἐμπτύειν
αὐτῷ καὶ κατακα
λύπτειν τὸ πρόσ
ωπον αὐτοῦ καὶ κο
λαφίζειν αὐτόν.
καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπί
σμασιν αὐτὸν ἔβα
λον. καὶ ὁ πέτρος ἐν
τῇ αὐ
α λῇ καάτω. ἐρχεται
μία τῶν παιδί
σκῶν τοῦ ἀρχιε
ρέως. καὶ ἰδοῦσα
θερμαινόμενον·
ἐμβλέψασα αὐ
τῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ
τοῦ ναζαρηνοῦ
ἦσθα· ὁδὲ ἠρνή

σαλολέτων· οὐκοῖ
δαυὸύ τε ὅτπίσαμ αι
ρϟδ τισὺλέτειισ· ⳟ ὃξ κλ
θεμὸξ ωφς τὸ προ
αὺλῖομ. καὶ ἀλλό
κτοριέφωμησε·
Καὶ ἡ τασαιδίσκηιδοῦ
σαυαὺτὸμ τασὺλῖμ.
ἠρξατολέτειμ τοῖς
τασαφαηκοσῖμ· ὁ
τῖοῦτοσ ὃξ αὺτῶμ
ἀῖμ. ὁδὲ τασὺλῖμ
ἠρνᾶτο· Καὶ πάλι
πῖλιρὸμ τασὺλῖμοῖ
τασαφαῶτασ ἔλε
τομ τῶ τε τροοι·
αὺληθῶσ ἐξαὺτῆ
ᾗ· Καὶ τὰρ τα λῖ λαῶ
ἐῖ· καὶ ἡ κλα λῖάσ
ὁμοιάζει· ὁδὲ ἠρ
ξατοἀμαθεματτῖ
ζειμ καὶ ὸμμύᾗμ
Ὅτῖοὺκοῖδα τομ
ἀμόμ τοῦτομ ὃμλέ
τε τό· Καὶ ἐκδεῦτε

ρουαὺλέκτοριέφω
μησε· Καὶ ἀμεμμί ρϟξ β
σθηὸ τασε τροσ τὸ ρῆ
μα ὺὸῦ ἐῖ τασμάω ὺῶ
ὸῖσ, ὅτῖ τρῖμάκλ
κτοραφωνῆσαι
δισ, ἀπαρνήσηι με
τρῖσ· Καὶ ἐπῖβὰσα
λὼμ ἐκλαῖε· ⳟ ὰ ρϟη ε
Θεὸσ ὅτῖ τὸ τρωῖ
σῆμ ὺλῖομ ποιῆ ὡ ϟ ὧ κϛ ε
σαῖ ἐσ οἱ ἀρχῖερῖσ κϟ ὧ (illegible)
μῆ ὰ τὸμ τρόπομ ὺῶ
τρόπομ Καὶ τρα μμα
τέῶμ· Καὶ ὅλομ τὸ ρϟθ α
σωε δρῖομ· δηόσα
τεσ τομῖῆ αἰτήμε
Καμῆαὶ τασαρέδω
Καμῆ τῶ τῖ λάῳ·
Καὶ ἐ τασρόσ τησεμ ϛ α
αὺτομὸ τῖ λάῳ·
σὺ εἰ ὸ μασῖ λεὺσ τῖ
ἰουδαίων; ὁδὲ ἀ
τοκριθῖσ εἶ πεμ
αὺτῶ· σὺ λέγῃσ·

δ cᾱ Καὶ καταπορόμωσαν
τοῦ οἰάρχιερῆς
σοσχαί· ὀδὲ σοι
λαός σοσύλιμ· ἐ
σοπροφήτησεμαυτ
λέγων· οὐκ ἀπολιῖ
μηούδεμί· ἰδε πόσα
σουκατημαρτη
ρουσιμ· ὀδὲ ἱε ὁικέ
τιούδεμι ἀπελιῖ
θη· ὡς τεθαυμα
ζειμ τομπιχάτομ·
β cβ Καὶ τὰ δὲ βόρπλιμ·
ἀπελυεμαὶ τοῖς
δεδμιομένα οὐ
δ cγ ἠτοῦτο· ἡμδὲ ὁλε
τόμεβμοσ μαραμας
μετὰ τοῦ μσυφα
σιαφῶμ δεδεμβό·
Οἵτιμασειμ τηαυτά
φόμομποποικει
σθμ· Καὶ αἷμα μοῦ
ὁὁχλος ἤρξατοαὶ
τῆσθαι καθὼς
αὐτὲ σοιφαὐτοις.

ὀδὲ σοι λαός· αὐ
σπελιῖθη αὐτοῖς.
λόγμ· θέλετε λῦ
λύσω ὑμῖν τὸμ μα
σιλέα τοῦ ἰουδαίων;
ἀπεκρίθησαν οὖν πά
λιν λέγοντες· μὴ τὸν τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής. τότε οὖν λαβὼν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον αὐτόν, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον τοῦτον, μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγε ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἔκραζον· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

σοι τὸν ἐκραξαμ· αὐτοῦ καὶ λάμεσ·
κ̄ε̄ ρ̄ω̄ σομαὶ αὐτομ· ὃς δὲ Καὶ δμέ ταρυομαὶ
μοι λάβοσ μου λό τοῦ· Καὶ τιθέμ τοσ
μὸν ὁσ τοῦ ὀχλοῦ τὸ τὸν τόμ α̈λα μ̄ρ̄σ τε
ἱκαμὸμ ποιῆσαι, ὁ Κύριοσ αὐτῷ· ὁ̄ς ὁ̄ C N S
τοῦ λοιπὸν αὐτοῖσ τε δμέ τσαι χαμαὶ
τὸν μαραναθᾶ· ἢ καὶ τῷ· ὀξέδ ροσ μαὶ
τοῦ παρέδ ρακε τομ ἱμ τῷ τῷ τοῦ τὴμ τσορφύραμ·
κ̄ε̄ φραγέλλωσασ ἵνα Καὶ ἐμέδ ροσαμ αὐ τ̄
ρ̄ω θῆ· οἱ δὲ ρ̄α τ̄ τὸ τὸν μαῦτ̈α τὸν ἱδ ᾱ·
ὧν τα μαὶ τὸν καλο μαὶ Καὶ ὄξ ᾱλο ιμ̈ αὐ τ̄
τὸν δσ τὸν τὸσ αὐ λ̄ τ̄ Καὶ ἔ ἵμ α ρ̄ω σοσ ἵμ αὶ
ὁ ὁδ ῒ τσρα τσόρ ῒ ον· τοῦ· Καὶ ἀγ γα ρά ζ
Καὶ σὺ Καὶ λοῦ σῖμ σι τσα ρά ζο μ τα ὐ τ̈ῖ
ὅλ κμ τὴμ τσᾶ ρα μ· μα σῖ μ ε σ μα ὶ κυ ρ
Καὶ ἐμ δύ ο σῖμ αὐ τ̄ μα ὶ ο μ β ρ χό μ β ρ ο μ
τσορ φύ ρα μ ὶ ζ αὐ τ ῶ ἀ λ ρ ο ῦ τ ὸ μ π ρ ᾶ
τὸν τσε θεί α σῖμ μ ὰ ἀ λ ξ ἀ μ β ρ ο υ λ ὶ α ὶ ρ χ
τῷ τσλ ὀξ ᾱ μ τ ῷ φ ο υ ῖ μ ᾱ ὰ ρ ῆ τ ὸ ὶ
ἀκ αμ θῖ μ ο μ αἰ φ ἀ ρ ὸ μ α ὐ τ ο ῦ · Καὶ φ ε ῖ
τσορ φύ ρα μ ὶ ζ ρ ο υ σῖ μ α ὐ τ ὸ μ ὸ β π ῖ λ ο λ
μον· Καὶ ἤρ ξ α μ τ ο ὰ τ ὸ θ ὰ ὐ τ ὸ · ὁ ᾱ ῖ
σσα ὐ λ ε σ θ α ὶ α ὐ τ ό μ · μ ε θ ὁ ρ μ η μ ᾱ σ ὰ μ β
χ α ῖ ρ ε μ α σῖ μ ᾱ ῖ ὦ ῆ ῷ ῆ ῷ ῆ ῷ

τοιήμέσωμυρμϊσιν ϛ΄ Καὶ ἐν τρϊσὶ μὴ ἡμέραις
μου οἴμου· ὃς δὲ οὐκέ οἰκοδομήσω, σώσει ἑ-
ā ις̄β λαμε· καὶ αἱ τρεῖς σ̄ σεαυτὸν καὶ κατα-
τὸν αὐτὸν, ἐκάθϊμ κ̄ις̄ καυ ἀπὸ τοῦ τρου·
τὸ διαμερίζοντας β΄ ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχϊε-
ταὶ μαθηταὶ αὐτοῦ· ρεῖς ἐμπαίζοντες
καὶ λαβόντας κλῆρον πρὸς ἀλλήλους μ̄ε̄ τὸν
ἐπ' αὐτὸν τϊθ τὶ ἀρ̄ν· τραμματέων.
ī ις̄τ ἡμῖν δὲ ὧδε τρίτην· ὃς Ἔλεγον· ἄλλους ἔσω-
ἑαυτὸν σαμ αὐτοῦ· καὶ σεμ ἑαυτὸν οὐ δύ-
ā ις̄υ ἡμῖν δὲ πιπραβῆναι ναται σῶσαι; ὄχε ὁ καὶ
τίας αὐτοῦ ἐσταυ- λαὸς τοῦ ἰσ̄λ· κατα-
γραμμένην· ὁμαοῖ βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
λαὸ τοῦ ἰουδαίων· σταυροῦ· ἵνα ἴδωμεν
ā ις̄ε καὶ σὺν αὐτῷ σταυ- καὶ πιστεύσωμεν·
σϊ δύο λῃσταί· ἕνας καὶ οἱ συν- ις̄θ Β καὶ οἱ συνεσταυ-
ἐκ δεξιῶν· καὶ ἐνας σταυρωθέντες μοι αὐτῷ ὠνείδιζον
ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ· κ̄ς̄ Β αὐτόν· γυμνούμενος
η ις̄ς καὶ οἱ παραπορευ- δὲ ὡς ἐκ τρις σκο-
όμενοι ἐβλασφη- τοὺς ἀνὰ μέσον δὲ ὥρας
μουν αὐτόν· κινοῦ- τὴν γενεὰν ἐκείνην
ντες τὰς κεφαλὰς κᾱς̄ ἑναίτης· καὶ τὴν ὥρ̄α
αὐτῶν καὶ λέγον- τὴν ἑναίτην ἐμόησεν
τες· οὐὰ ὁ καταλύων ὃν ἐβ̄ φωνὴν μεγάλην
τὸν ναὸν τοῦτον λέγων· ἐλωΐ· ἐλωΐ·

λημαι. σαμαχθα
μϊ. ὅ ἀφ ἵμεθθρμιν
μαόμβμον. ὁθ̄ς μ̄ν
ὁθσμου. ἀς τϊ ἵμβ
ἀγκατελϊπεθ. μαί
τϊμφ τοῦμ. σαρε
φικότοομ. ἀκοίσ
τες ἐλθομ. ἰδοὺ ἡ
κϛ̄ λίαμφωνεῖ. θρα
μεῖμδὲ φ̄ σ̄ μαὶ τε
μεῖσας ἀποπομό
ξουσ. πθριθάς τθ
καλάμου. ὁ ποτιζ̄ς
αὐτομ λάθμ. ἀφε
τε ἴδομεμ φ̄ ἐρχ̄τ
ηλιας καθελθη
κγ̄ αὐτομ. ὁδὲ ἰ̄ς ἀφφ̄ς
φωμῆ μεγάλῃ.
κδ̄ ὄξε πμασε. μαὶ το
καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
ἀφ̄ς δύο. ἀπὸ ἄμω
θεμ ἕως κάτω.
κε̄ ἰδοὺ δὲ ὁ κεμτυρίω
ν ὁ παρεστηκὼς ὄξε

μαρτίας αὐτοῦ. ὅτι
οὕτως μρά ξας ὀξε
τον ἔφη. ἐἰ πεμ. αὐ
τῷ θς ὁ ἀμ̄ς οὗ ϙ̄.
υἱὸς ἦμ τοῦ θ̄υ. ἦσαμ κς̄ σ̄
δὲ μαὶ γυμαῖμες ἐ
πὸ μακρόθεμ θεω
ροῦσαι. ἐμ αἷς ἦ
καὶ μαρία ἡ μαγ
δαλημὴ. καὶ μαρία ἡ
τοῦ ἰακώβου τοῦ
μϊμρ̄ου. μαὶ ἰωσῆ
μ̄τ̄ρ. μαὶ σαλώμη.
αἵ μαὶ ὅτε ἦμ ἐμ τῇ
γαλϊλαίᾳ. ἠκολού
θουμ αὐτῷ. μαὶ διη
κόνουμ αὐτῷ. καὶ
ἄλλαι πολλαὶ αἱ
συμαναβᾶσαι αὐ
τῷ εἰς ἱ̄ρ̄οσόλυμα. πε̄
κς̄ ἰ
Καὶ ἤδη ὀψίας γε μομ
ϛ̄ ἐπεὶ ἦμ παρασκε
ὅ ἐστι προσάββα
τομ. ἦλθεμ ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ ἀριμαθαί

μ̄ε̄ π̄ ε̄ ϛ̄ ἀ π̄ σ̄ τ̄ οὐ σ̄ ο̄ μ̄ ᾱ τ̄ κ̄ ῡ ῑ

ἀοχήμεσομουλα
τησ. οὐ διαὶ αὐτοὺ
ἡμ τροσδεχόμεθ
τὴν μασϊλφαν τοῦ
θῦ· τολμήσασ. ἐὶ
σῆλθε τροὸσ πιλα
τομ καὶ ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰῦ· ὁδὲ
τοι λάτος. ἐθαύμ
σεμ ἐὰν δὴ τεθνηκε·
καὶ τροσκαλεσά
μενοσ τομ κέντυ
ριωνα, ὁ ἠκροά τησ
αὐτομ εἰ τοι πάλαι αὐ
τὸ τεθαμε· καὶ τηνοὶ σ
αὐτοῦ τοῦ κεντυρί
ωνοσ, ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα τοῖ Ϛ
σῆφ· καὶ ἀγοράσας
σίνδόνα λαὶ καθε
λὼν αὐτὸν, ἐνή
λισε τῆ σινδόνι καὶ
κατέθηκεν αὐτὸν
ἐν μνημείῳ· ὃ ἦν λε
λατομημένον

ἐκ τετράσ. λαὶ
προσεκύλισε λίθ.
ὃ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου· ἦν δὲ μα
ριὰμ ἡ μαγδαληνὴ·
καὶ μαριὰμ ἡ
ἐθεώρουν τοῦ
τίθεται· καὶ διαπο
μεύσασαι
μάτου· μαριὰμ
μαγδαληνὴ· καὶ
μαριὰμ ἡ ἰακώβου.
καὶ σαλώμη· ἠτό
ρασαμ ἀρώματα.
ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί
ψωσιν αὐτόν· Ϛ
λίαν τρωῒ τῆσ
μιᾶσ σαββάτων.
ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατεί
λαντοσ τοῦ ἡλίου·
καὶ ἔλεγον πρὸσ
ἑαυτάσ· τίσ ἀπο
κυλίσῃ ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆσ θύρ

τοῦ μιμήματος· ϛ
ἁμαυλέγασαι· θε
ωροῖσϊμόνῃ ἄνω
κεκύλϊσται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφό
δρα· καὶ ἰδοὺ σει
σμὸς ἐγένετο μέγ. θ
εἰδομεν ἀρίσκομαι
θήλεσιν ὁμόζυγοῖσ
δδξϊοῖσ τοῦτο ϊδ
ωλήλεσϊν ὁμοφύλοις
λαικήν. καὶ ὀξυ
θαμμήθησαν· ὃς ἐ
λέπει αὐταῖσ· μὴ
ἐκθαμμᾶσθε· ιῦ
ζητᾶτε τὸ τρόπαϊ
ον τοῦ ἀρτου μ. θ
ἡγόρθησοὐκ ἔστϊν ὧδ
δε· ἴδε ὁ τόπος ὃ
που ἔθηκαν αὐτ.
λλὰ ὑπάγετε εἴπα
τοῖσ μαθηταῖσ
αὐτοῦ καὶ τῷ πέ
τρῳ· ὅτϊ προάγει
ὑμᾶς εἰσ τὴν γα

λϊλαίαν· ἐκεῖ αὐ
τὸν ὄψεσθε καθὼς
εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐ cλ Β
ξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου·
εἶχε δὲ αὐτὰσ τρό
μοσ καὶ ἔκστασϊς·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
εἶπον· ἐφοβοῦν
το γάρ· ἀναστὰσ cλα γ
δὲ πρωϊ πρώτῃ σαβ
βάτου ἐφάνη πρῶ
τον μαρίᾳ τῇ μαγ
δαληνῇ· ἀφ' ἧσ ἐκ
βεβλήκει ἑπτὰ δαι
μόνια· ἐκείνη πο cλθ ϊ
ρευθεῖσα, ἀπήγγει
λε τοῖσ μετ' αὐτοῦ
γενομένοις πεν
θοῦσϊ καὶ κλαίουσι·
κἀκεῖνοι ἀκούσαν
τεσ ὅτϊ ζῇ καὶ ἐθεά
θη ὑπ' αὐτῆσ· ἠπί
στησαν· μεθ' ὃ cλζ ϊ
ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐ

τῶν τοῦ ἱματισμοῦ τοῖς
ἐφαμίλλων θηκῶν ἐν τῷ σ λθ
ραν μορφῆς πορφυ ι
ροῦ μίσους ἀέρος καὶ
κεῖνοι ἀπεστερημένοι
ἀπεκλείσθησαν τοῖς
λοιποῖς οὐδὲ ἐκφύ
γουσιν ὑπέστησαν· ὑ
πὸ δρομάδος κειμέ σ λξ
νοις αὐτοῖς τοῖς ἐν
δυκαὶ ἐφαμίλλων. ~
καὶ ὡς εἶδεν ἀν σ μ
τῶν τημαύσεως ἁμ
καὶ σκληροκαρδίαν.
ὅτι τοῖς θεασαμέ
νοις αὐτὸν ἐτήλειμε
νον οὐκέτι σ ν.
καὶ εἶτεν αὐτοῖς. σ λη
πορευθέντας εἰς
τὸν κόσμον ἅπαν
τα κηρύξατε τὸ σ μα
εὐαγγέλιον πάσῃ ι
κτίσει· ὁ πιστεύ
σας καὶ βαπτισθεὶς
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ

τισθήσεται· σημεῖα
δὲ τοῖς πιστεύσασιν,
ταῦτα παρακο
λουθήσει· ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δαιμόνια
ἐκβαλοῦσι· γλώσ
σαις λαλήσουσι
καιναῖς· ὄφεις ἀρῶ
σι· κἂν θανάσιμόν
τι πίωσιν, οὐ μὴ
αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ
ἀρρώστους χεῖ
ρας ἐπιθήσουσι καὶ
καλῶς ἕξουσιν·
ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ σ μ
τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, η
ἀνελήφθη εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐκάθισε
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ·
ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόν σ μα
τες ἐκήρυξαν πάν ι
των· τοῦ κυρίου συ
νεργοῦντος καὶ
βεβαιοῦντος τὸν λόγον

ကျောင်းတော်ကြီးကျောင်း
စာကြည့်တိုက်မှူးရုံး
မြို့ပတ်လမ်းမကြီး၊
ဗဟန်းမြို့။

κ' κς' κ' λουκᾶ ιγ' : ιωαν

τῆς ἀποστολῆς :

τῶν ποιήσεων :

τοῦ ἁγίου

τῆς προφητείας :

τοῦ ἱερεμίου προφήτου :

τοῦ πειρασμοῦ τοῦ κυρίου :

τοῦ πολλοὶ γὰρ κλητοὶ :

τῆς πενθερᾶς πέτρου :

τῶν ἁβραὰμ ποικίλου :

τῆς ἁμαρτωλοῦ :

τοῦ λαζάρου :

τοῦ παραλυτικοῦ :

τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος

τοῦ ξηρὰν ἐχούσης χεῖρα :

τῆς τῶν ἀκανθῶν :

τῶν πεπλανημένων :

τοῦ ἐκατοντάρχου :

τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας :

τοῦ ἀσώτου :

τοῦ ἀποστόλου τ[ι]τ[ου] :

τῆς ἀλλοτριώσεως τ[ῆ]ς κ[τί]σ[εως] :

τῆς ἀναστάσεως τ[οῦ] κ[υρίου] :

τοῦ παραβ[ολικοῦ] τοῦ τόκου :

τῆς π[ρ]ο[σ]φ[ω]νήσεως τῶν ν[ηπίων] :

τοῦ λεπροῦ :

τῆς θυγ[α]τ[ρὸς] τοῦ ἀρχισυνα[γώγου] :

τῆς αἱμορροούσης :

τῆς ἀποστολῆς τῶν ιβ' :

τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμπελῶνος :

τοῦ ἰαθέντος τ[υφλοῦ] πρωΐ :

τῆς μετα[μορφ]ώσεως τοῦ κ[υρίου] :

τοῦ ἐλεημοσύνου :

τῶν διαλογισ[μῶν] τῶν κ[ακῶν] :

τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς πολλοῦ :

τῶν ἀναβαθμῶν :

τοῦ πρωτοκλισίου :

τοῦ ἀσπασμοῦ τῆς ἁγ[ίας] θ[εοτόκου] :

παραβ[ολὴ] τῶν δέκα παρθένων :

προσευχῆς :

τοῦ ἰχθ[ύος] λαξευτικῶς :

τῆς ἐκ[κλησίας] τοῦ παραδ[είσου] :

τοῦ ἀποστόλου τ[ι]τ[ου] :

τοῦ φαρισαίου κ[αὶ] τελ[ώνου] :

τοῦ τελ[ώνου] τῶν ἀποκρίσεων :

τῆς ἀνέσεως τῶν φαρισαίων :

τοῦ θελόντος περίσ[σ]αι θ[εὸ]ν κληρον[ομῆσαι] :

χειροτονίας χώρα πλουσίου :

τῶν γαλιλ[αί]ων κ[αὶ] ἑπτὰ λ[οιπῶν] :

τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας :

τοῦ παραβολῶν :

τοῦ τριῶν τῆς ἡμέρ[ας] ἀνα[στάσεως] :

ὧν ἐποίησεν τῷ ἐν διὰ ἡρῴδ[ην] :

χν[ά]ρω πικοῦ :

χωλοῦ ἀπὸ τῆς πρωτοκλισίας

τῶν καλούντων ἐπὶ δεῖπνον :

παραβ[ολὴ] οἰκοδομοῦντος πύργον :

παραβ[ολὴ] περὶ τ[ῶν] β' πρεσβ[ευτῶν] :

† ΤΟΚΑΤΑΛΥΚΑΝΤΙΟΠΕΥΒΑ.

Ὡς εἰδήτωσαν θαυδιήτωσαν πᾶ
σι πολλοὶ δῶτε τῶν δωλήρω
χείρησαν φορτίδμων ἐ
αὐτάζαο μὴ μὶμ ταρραίαν.

καθὼς παρέδοσαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται καὶ ὑπη
ρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου· ἔδοξε
κἀμοὶ παρηκολου
θηκότι ἄνωθεν πᾶ
σι κράτιστε θεόφι
λε· ἵνα
ἐπιγνῷς περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡ
μέραις Ἡρῴδου τ
βασιλέως τῆς Ἰ
δαίας· ἱερεύς τις
ὀνόματι Ζαχαρί
ας ἐξ ἐφημερίας
Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐ
τῷ ἐκ τῶν θυγατέρων
Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνο
μα αὐτῆς Ἐλισά
βετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι

ἀμφότεροι ἔμ
προσθεν τοῦ θεοῦ, πο
ρευόμενοι ἐν πά
σαις ταῖς ἐντολαῖς
καὶ δικαιώμασι
τοῦ κυ ἄμεμπτοι. ε
Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέ
κνον, καθότι ἦν
ἡ Ἐλισάβετ στεί
ρα· καὶ ἀμφότεροι προ
βεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐ
τῶν ἦσαν. ἐγέ
νετο δὲ ἐν τῷ ἱε
ρατεύειν
αὐτὸν ἐν τῇ τάξει
τῆς ἐφημερίας
αὐτοῦ ἔμπρο
σθεν τοῦ θεοῦ
κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἱερατείας ἔλαχε
τοῦ θυμιάσαι, εἰσ
ελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυ· καὶ πᾶν

τὸ πλῆθος τῆς
λαοῦ προσεύχε
με μοῦ θεοῦ τῶν
ῥαντοῦθυμιάματος
φθὴ δὲ αὐτῷ ἄγ
λος κυ ἑστὼς ἐκδε
ξιῶν τοῦ θυσιαστη
ρίου τοῦ θυμιάματος.
καὶ ἐταράχθη Ζα
χαρίας ἰδὼν καὶ
φόβος ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν. εἶπεν
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· μὴ φο
βοῦ Ζαχαρίαν· διότι
εἰσηκούσθη ἡ δε
ήσίς σου· καὶ ἡ γυ
νή σου ἐλισάβετ
γεννήσει σοι υἱόν
καὶ καλέσεις τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
καὶ ἔσται χαρά σοι
καὶ ἀγαλλίασις· καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γε

γεννήσει αὐτοῦ χαρή
σονται· ἔσται γὰρ μέ
γας ἐνώπιον κυ· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα οὐ
μὴ πίῃ· καὶ πνς
ἁγίου πλησθήσεται
ἔτι ἐκ κοιλίας μη
τρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπι
στρέψει ἐπὶ κν τὸν
θν αὐτῶν· καὶ αὐ
τὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
πνι καὶ δυνάμει
Ἠλίου· ἐπιστρέψαι
καρδίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα· καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρο
νήσει δικαίων· ἑ
τοιμάσαι κῷ λαὸν
ὃν κατεσκευασμέ
νον. καὶ εἶπεν Ζα
χαρίας πρὸς τὸν ἄγ
γελον· κατὰ τί

Προσδοκῶμεν τὸν Βα
χαρίαν· καὶ ἐθαύ
μαζον ἐν τῷ χρο
νίζειν αὐτὸν ἐν τῇ
ναῷ· ὃς ἐλθὼν
δὲ εὐχὴν ἐποιήσα
το αὐτοῖς· καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι
ὀπτασίαν ἑώρακε
ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐ
τοῖς καὶ διέμενεν κωφός·
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλη
σθησαν αἱ ἡμέραι
τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ· ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
Μετὰ δὲ ταύτας
τὰς ἡμέρας συνε
λαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
καὶ περιέκρυβε
ἑαυτὴν μῆνας πέν
τε λέγουσα ὅτι

Οὕτως μοί πεποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὀνειδός μου ἐν ἀνθρώποις· Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ ἐξ οἴκου Δαυὶδ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ· καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἶπεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· εἶπεν δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα· εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος·

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἐτέχθη ὁ Ἰωάννης· καὶ ἀνέστη Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ πορευθεῖσα εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν Μαριὰμ ἡ Ἐλισάβετ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος τῆς κοιλίας μου· καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου· καὶ εἶπεν Μαριάμ·

ὦ μνήσθητι τοῦ ἁγίου Γαβριὴλ ἐν τῇ ἐκφωνήσει σου ἐν τῇ ἁγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἀμήν

οὕτως οἱ τοσοῦτοι
ἡ κοσμικὴ τρυφὴ
ραισθεῖσα δὲ
ἀφῆλθεν τὸ ὄμει
δος τοῦ σώματος
μὲν τῶν ἡμερῶν
ἓξ τοῦ αὐτὸς ἐκ
ὁ ἅγιος ἀναχωρη
σας τοῦ θεοῦ εἰς τὸ
τῆς ἐρήμου ὄρος
μετὰ τῆς θεοῦ
αὐδρὸς ὡς ὁμοίως
ἀσκήσῃ τοῦ οἴκου
δομῆ καὶ τὸ ὁμοῦ
τῆς τοσαρθόμου
ναρίας καὶ εἰσελ
θὼν ὁ ἅγιος τοῦ
αὐτὴν εἶτα δὴ χαῖ
ρε χαρίτωμένη
ὁ κύριος τοῦ εὐ
λογημένη σὺ δὴ
γυναιξίν ἡδὲ ἰδοῦ

σα δὲ παράχρημα
τῶν τοῦ λόγου αὐτοῦ
καὶ διελογίζετο
τοιαῦτα εἰ καὶ οὐ
τοσοῦτος ὁ
τῶν δὴ ὁ ἅγιος
μὴ φοβοῦ μαρίαμ
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἰδοὺ
συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ
τόξῃ καὶ τέξῃ υἱόν καὶ κα
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
οὗτος ἔσται μέγας
καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη
θήσεται καὶ δώσει
αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρό
νον δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐ
τοῦ καὶ βασιλεύ
σει ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰ
ῶνας καὶ τῆς βα
σιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔ
σται τέλος εἶπεν
δὲ μαρίαμ πρὸς

μοι τὸ μεῖνον καὶ τὸ
ῥῆμα σου· καὶ οἱ
πολλοὶ πολλῷ μᾶλ-
λον τῆς σῆς ἀγάπης·
τάσσαι δὲ μαριὰμ
πορευθεῖσα τὴν
ὁρεινὴν μετὰ σπου-
δῆς εἰς πόλιν ἰού-
δα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον ζα-
χαρίου καὶ ἠσπά-
σατο τὴν ἐλισά-
βετ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλι-
σάβετ τὸν ἀσπα-
σμὸν τῆς μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέ-
φος ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτῆς· καὶ ἐπλή-
σθη πνεύματος ἁγί-
ου ἡ ἐλισάβετ
καὶ ἀνεφώ-
νησε κραυγῇ καὶ εἶ-
πεν· εὐ
λογημένη σὺ ἐν γυ

Β ε

Α

μὴ ὀμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μήτε εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι· ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὒ οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

Α

Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο· τῷ αἰτοῦντί σε δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

Α

Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

μαι ξὶ· καὶ εὐλο
γησε μοσόλεαρ
πὸσ τὴν οχοιλί
αστου· καὶ πό
θεν μοι τοῦτο· ἵ
μαι ἐλθη ἡ μήρ τ
κῦ μου πρὸς μέ·
ἰδοὺ γὰρ ὡσέφωνη
τοι ἡ φωνὴ τοῦ ἀσ
πασμοῦ σου εἰσ
τὰ ὦτα μου· ἐσκίρ
τησε τὸ ὑπέρφορ
ον ἐν γαλλιάσει ἐν γ
κοιλίᾳ μου· καὶ μὴ
καρδίαν ἡ πίστευ
σασα ὅτι τέλεσθή
σεται τοῖς λε
λαλημένοις αὐτῇ
παρὰ κῦ· καὶ εἶ
πε μαρίαμ· μεγα
λύνη ἡ ψυχή μου
τὸν κν· καὶ ἠγαλ
λίασε τὸ πνεῦμά μ
ου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτ

μου· ὅτι ἐπέβλε
ψεν ἐπὶ τὴν ταπεί
νωσιν τῆσ δούλησ
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπ
ὸ τοῦ νῦν μακα
ριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι ἐποί
ησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
δυνατὸσ καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ τὸ ἔλεοσ αὐτοῦ
εἰσ γενεὰσ καὶ γενε
αῖσ τοῖσ φοβουμένοις
αὐτόν· ἐποίησε κρά
τοσ ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπε
ρηφάνουσ διανοί
ᾳ καρδίασ αὐτῶν·
καθεῖλεν δυνάστασ
ἀπὸ θρόνων καὶ
ὕψωσε ταπεινούσ·
πεινῶντασ ἐνέπλη
σεν ἀγαθῶν·
καὶ πλουτοῦντασ

ξ'

ὃς ἀπεστείλεν τὸν
ἀμπολλώνιον τὸν
παιδαγωγὸν αὐτοῦ μετ'
ἐμοῦ καὶ ἐκέλευσεν
ἵνα ἐλθὼν μετὰ τοῦ
ἀδελφοῦ μου Ἀχαφ
ἀπογραφῶμεν καὶ
τὰ ἐμὰ σπέρματα
κομίσωμαι. ἐγὼ
δὲ ἀμελήσας τῆς
ἐντολῆς αὐτοῦ
ἐπορεύθην εἰς
τὸν οἶκον μου.
ὁ δὲ θυμωθεὶς
ἐπ' ἐμοὶ κατὰ
τὴν ἐντολὴν
ἐποίησεν ἐμὲ
ἐκβληθῆναι
ἀπὸ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ καὶ
ἐκβληθεὶς
ἐπορεύθην
εἰς τὸν οἶκον
μου καὶ
ἐκοιμήθην
μετὰ τῆς
γυναικός
μου καὶ
τῶν παιδίων
μου καὶ
ἐκοπίασα
ἐν τῇ γεωργίᾳ
μου καὶ
ἐσπειρήσας
ἐθέρισα
καὶ ἐπορεύθην
εἰς τὸν
ἀγρόν
μου καὶ
ἐκοπίασα
ἐν τῇ

ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ
ἠγειρεν κέρας σωτηρίας
ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ
καθὼς ἐλάλησεν
διὰ στόματος τῶν
ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος
προφητῶν αὐτοῦ
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων
ἡμᾶς ποιῆσαι
ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν καὶ
μνησθῆναι διαθήκης
ἁγίας αὐτοῦ
ὅρκον ὃν ὤμοσεν
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως

ῥυσθέντας ἐκ χειρὸς
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
λατρεύειν αὐτῷ
ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον
αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας ἡμῶν
καὶ σὺ δέ παιδίον
προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ προπορεύσῃ
γὰρ ἐνώπιον κυρίου
ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας
τῷ λαῷ αὐτοῦ
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν
αὐτῶν διὰ σπλάγχνα
ἐλέους θεοῦ ἡμῶν
ἐν οἷς ἐπισκέψεται
ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι
τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου
καθημένοις τοῦ
κατευθῦναι τοὺς
πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης
τὸ δὲ παιδίον
ηὐξανεν καὶ
ἐκραταιοῦτο πνεύματι
καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις ἕως
ἡμέρας ἀναδείξεως
αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραήλ καὶ ἐγένετο
πᾶς ὁ ἀκούων
ἐθαύμασεν ἐπὶ
τοῖς λαληθεῖσιν
ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτούς καὶ
πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἔθεντο ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες
τί ἄρα τὸ
παιδίον τοῦτο
ἔσται καὶ χεὶρ κυ
ἦν μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου καὶ προ
ἐφήτευσεν λέγων

Κατευθώε τὸν
πόδα σὸν ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης. τὸ
Δὲ ναὶ δίομ ἤυξαμε
καὶ ἐλεήσαι σὺ το
μί. καὶ ἡμῶν τὰς σ
φρήνας. ἐφ ἡμᾶς
ραν αὐτῶν δέξασθαι σὰν
τοῦ σωτῆρος τὸν μίν
γόμενος δὲ ἐν τοῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἐ
παρὰ καὶ σάρκος
αὐτοῦ. ἀπὸ τῆς
φεσθαι πᾶσαν
τὴν μοίχευσιν μ
αὐτὴν καὶ ἀπὸ γραφὴν
προ τὴν ἁγίαν.
λῆθομένου τοῦ
τῆς συρίας κυρί
μίου. καὶ ἐπορεύ
ομεν πάντες ἀπο
γράφεσθαι ἕκα
στος εἰς τὴν ἰδίαν

ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγ
ἡμῶν μερισθέντας.
λατρεύσῃ αὐτῷ ἐ
μοσιότητι καὶ δικαι
οσύνῃ ἐνώπιον αὐ
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.
καὶ σὺ παιδίον προ
φήτης ὑψίστου κλη
θήσῃ. προπορεύ
σῃ γὰρ προ προσώ
κυ. ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ. τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας
τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐν
φέσει ἁμαρτιῶν
αὐτῶν διὰ σπλάγ
χνα ἐλέους θυ ἡμῶν
ἐν οἷς ἐπισκέψε
ται ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους. ἐπιφᾶ
ναι τοῖς ἐν σκότει.
καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις. τοῦ

τοῦ λιμ· αμέ ικδλὲ
καὶ ἴ ωσ σὴ φ αὐτω
τῆ σ τῆλι λαί ασε χ
τοῦ λθω σ μ αζ ω
ρὲ τ· εἰ σ τὴ μ ἴ χ
δαί αμ εἰ σ τοῦ λι
δαδ ἢ τι σ χ λεῖ
ται βϊ θλεε μ· δι
αὐτο εἶ μαι αὐτὸ μὲ
ξοί χο υ καὶ τω ρί αν
δαδ· αὐτω τρα ύ
φασθαι καὶ σ μι
μαρ ιαμ τῆ μ εβ
μη σ τευ μβ μ η αὐ
τοῦ γμ αι χϊ· οὐσ η
ἅγκυ· ἐ μβ μ ε το
δὲ ἐ μ τοῦ εἶ μαι
υ τοὺ ὸ ἐχ εῖ· ὅπ λς
θη σ αν αἱ η μ βρ
τοὺ τε κεῖ μ αὐτη
καὶ ἔ τοκ βμ τὸ μ
ὑμ αὐτῆ σ τὸ μ
τό τολ εμ· καὶ ὃς
τω ρ γά μ ω σ σ μ αχ

τὸ μ· καὶ αμέ χλϊ με
αὐτὸ μ ὅ μ τῆ φ αὐτμ
δι ὁ τι οὐχ ἧ μ αὐτοῖ σ
τό τω σ ὅ μ τοῦ κα
ταλύ μ μα τι· καὶ
τοι μ ε μέ μ ε σ ἢ σ αμ
ἐ μ τῆ χώ ρα τῆ
υ τῆ φ ραυ λο ῶ ντε σ
καὶ φ υ λάσ σ ο μ τε σ
φ υ λα χαὶ σ τῆ σ μυ
κ τοὸ βοῦ ϊ τὴ μ τοι
μ μη μ αὐτοῦ μ· καὶ ϊ
δ δὺ ἄγ γε λο ι σ βοῦ ϊ τῆ
αὐτοῖ σ· καὶ δὲ ξαι χῦ
τω ρι ὸ λαμ μ βμ
αὐ τοῦ· καὶ ἐ φ ο
β ή θη σ αμ φ ὸ β ο
μεγ ά μ καὶ εἶ τω σ η
αὐτοῖ σ ὁ ἄγ γε λο σ μὴ
φ ο μ ᾶ σ θαι· ἰ δ δὺ γὰρ
ἀ γ γε λί β ο μαι ὑ
μῖ μ χα ρὰ μεγ άλ η
ἥ τι σ ἔ σ αι τω σ αμ φ ϊ
τοῦ λα ρῷ· ὁ τῆ ἐ κ χ

δολεμτοβλιμεαν
τουτοτοιαμοιβοσ
ὁοχσαμαρτησομ
ημιν· καιηλθομ
αυτευσαμτεσ· καὶ
αμευρομτημητρ
μαρίαμ καὶτομι
(1)σηφ καὶτοπρεφ°
χειλεμομενμη
φατιμη· ιδοὺμτω
δὲ· δι᾽αμαρτιασ°
τωβριὶτουρηματ°
τουλαληθομτοσ
αυτοιστωβριὶτο
παιδιουτου τοῦ·
καὶτωμτωοιαυ
κουσαμτεσθεαι
μαθημτεριὶτω
λαληθομτω
νυντωμτωοι
μομπορευσαυ·
ηδεμαριαμ τω
τησωτηρεσ

ημῶμσημεβρομσηρ·
οσεφιχσχσομτω
λειδσαβ· καὶτουσ
ημῶμσημειομ· ευ
ρησετεμρεφοσεσ
τωαρναμομεμομ
κειλεμομενμφαυ
τημη· καὶοσεφμησ
φαμετοσωτωαγγε
λωτωλεθοσφρατ
σωιου· αμοιωτω
τομθμ καὶλετομω
δοξαυεμυὶτοιο
θω καὶσωτηρι
θημ· εμαοισαυ
δαχιαυ· καὶφαμε
τοσαυτηλθομαυ
τωαυτωμειστομ
σωσομοιαγγλω·ς
οιαμθρωποιοιπο
λεμεσειτομπε
λαληλομω· διελ
θωμενδειεωσ
βιθλεεμ· καὶφ

φυβάλλουσαν δημη
καρδίαν αὐτῆς ⁘
ὑπὲρ τρόμων τοῦ
μὲ μέσου δόξης σου
καὶ ἀπὸ φωτὸς τοῦ
θελήματός σου
ἤκουσαν καὶ εἶδον
καθὼς ὠλλήθη
πρὸς αὐτούς· καὶ
ἐδόξασαν
αἱ ἡμέραι ὀχτὼ
τοῦ περιτεμεῖν
αὐτόν· καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ υἱὸς
τὸ χλη θὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ
τοῦ συλλη φθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλί
α· καὶ ὅτε ἐδόξασαν
θησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ
αὐτῶν κατὰ τὸν
νόμον Μωϋσέως
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς

ἱεροσόλυμα παρα
στῆσαι τῷ κῷ· καὶ
θῶσιν ἄρσεν διανοῖγον
μήτραν, ἅγιον
κῷ κληθήσεται·
καὶ τοῦ δοῦναι θυ
σίαν κατὰ τὸ εἰρη
μένον ἐν νόμῳ κυ
ρίου· ζεῦγος τρυ
γόνας ἢ δύο νοσ
σοὺς περιστερὰς·
καὶ ἰδοὺ ἦν ἄν
θρωπος ἐν
Ἰερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα
συμεών· καὶ ὁ ἄν
θρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλα
βὴς προσδεχό
μενος παράκλη
σιν τοῦ ἰσρ· καὶ πνῦ
ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἦν αὐτῷ κε χρη
ματισμένον ὑπὸ

κ περὶ τοῦ συλλη φθῆναι

λαὸν μ· φοβοῦσεί σὺ
μοι χαλεπὸν ἐστὶν
καὶ δόξω αὐτὸς ὡς
ἐν ἡλ· καὶ ἡ μ ἐν τῷ σὴ φ
Καὶ ἡ μικρὰ αὐτοῦ θαυ
μάζομεν τὸ δοῦναι ἐ
λάχιστα μέρη οἷς π
αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη
σεν αὐτοὺς σὺν αὐ
Καὶ εἰ τὸν πρόσωπόν
μου αὐτὸν τὴν μέραν αὐτ
ἰδοὺ οὗτος χεῖρ τὸ
ὡς πρὸς μὲ καὶ αὐ
μαστὴν μ πλὴν
ὁμοίως ἐν ἡλ· καὶ εἰς τὸ
σκηνοῦν μ αὐτὴν πλὴν
μόνον· καὶ σοῦ δὲ
αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διέλευσε τὴν ῥο
μφαίαν· ὅπως ἂν
ἀποκαλυφθῶσι
σὺν μοὶ καὶ σοὶ
διαλο
γισμοί· καὶ ἦν μετὰ

τοῦ πνεύματος·
μὴ ἴδῃ τὸν χν
χυ· καὶ ἦλθεν ἐν θυμῷ
πρὸς εἰς τὸ ἱερόν·
Καὶ ἐμ πεσὼν εἰς τὴν
τοῦ προσώπου αὐ
διόμενος τοῦ σωσαι
σαι αὐτοὺς καὶ τὸ
εἰ θισμένον τοῦ ποι
σαι τὸν ἀπὸ
τὸ μεῖσταν ἀλλ
αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη
σεν τὸν θν καὶ ἐ
Ἡ δοῦλος σου δέ
που· καὶ τὸ
ρήματος σου· ὅμως εἰ ῥή
ὅτι εἰ δὲ μὴ οἱ σφε
λοί μου τὸ σῆ
όμου· ὃ ἦ τοί μὲν
σας καταπρόσω
που πρωΐ τὸν μὲν

ἐπὶ ἀνηνης τ προ φ΄

Τροφήτης θυσίας
φαμουηλ ἐκ φυ
ἀσηρ· αὕτη πορ ος΄
βδελυκτὴ ἀνθρώπῳ
πολλαῖς· βήσεται
σου ἐπὶ τὴν μετὰ αὐ
δρὸς ὕβριστού· ἀπὸ
τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ
χήρα ὡσεὶ τὸ μόνον
δοκήσομεν ἀπ ἐμοῦ
ρου· μὴ οὐχ ἁφίεται
ἀπὸ τοῦ ἱερουμη
τείας σου καὶ δυνήσε
σθε λατρεύουσιν
μύχταις καὶ ἡμέραις·
καὶ αὐτὴ αὐτὴ τὴ
ὁδραύσεις σου·
αὐθωμολογῆ τῷ
κω· καὶ ὀλλὰ μὴ ἐὰ
αὐτ παισὶ τοῖς
προσδεχομένοις
λύτρωσιν μὴ μνείλης·
καὶ ὡσεὶ τὸ λεσαμ

ἀπαμαλεκ τὰ κατ
τὸ μμόμου κυ· ὑ
πεπορευμένος
τὴν μνᾶλλιλαίαν εἰς
πόλιν αὐ τῶν μμδ
βαρβί· τὸ δὲ
παιδάριον μ ἔβη αὐ
καὶ ἐχεραπαιοῦτο
ωμεί· πλήρους μ
σοφίας καὶ χάριτος
θυ ἡ μ ἐπ αὐτῶ·
καὶ ἐπορεύοντο
οἱ νομεῖς αὐτοῦ
κατεπόσεισιν λημ
τὴν ὁρτὴν τοῦ σίχεμ·
καὶ ὁ τὸ ἀδμ ἐπορεύ
δω δὲ καὶ αὐ αὐτ
τῶν μ αὐτῶν εἰσιν
ὀρφοσόλυμα καὶ
τὸ ὄθος τῆς ὁρτ·
καὶ τὸ λεισαν αὐτὸν
τὰς ἡμέρας· ἐν
τῷ τὸν τρέφειν
αὐτούς· τὸν ἀδμ μ

ἀρξ τ ἐπὶ τοῦ

Ἀκούομεν αὐτοῦ,
ὅσοι τὴν σωτέρειαν
ταῖς σάρξι χρίσθ
σημάντου· καὶ ἵ
δρύπτεσαν τὸν θῦ
πλάσαμ· καὶ
πορὸν αὐτὸν μὴ μητρὸ
εἶναι θῦ· τόχμομ
Τί ὅτι οἰκασι μὴ μ
οὕτως· ἴδιον τοῦ πν
σου χάριν ὁ δωσ
μενοι θῦ τοῦ υἱ
σε· καὶ εἰ μὲ πορ
αὐτὸν· πῶς πῶς θῦ
Εἰ τέκνε· οὐ χῆδ
πόθι ἐν τοῖς χ
πορεύου δεῖ ἡμᾶ
νε; καὶ αὐτοὶ οὐ
σωῆναι ἀμ τὸν θλιμ
ὀλίγον σὺν αὐτ
Καὶ καυτὸν βηνε
τοῦτον μὲν καὶ ἡμῦ
πορεύεσθαι μὲ
αὐτὸν· καὶ ἡμῶν

ἰσόμαι σὸν ἐμοὶ λέγ
καὶ οὐχ ἑκὼν ἵσ
σῆφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτ
μοι ἐσάμτε σὸν δὲ
αὐτὸν μὲν τὴν σωσ
δίαν εἶναι· ἦλθο
ἡ μήτηρ σὸν δύ·
ἀμ σὸν ἡ πρωτ αὐτὸν
ἐν τοῖς συγγενέσι
καὶ ἐν τοῖς γρα
Καὶ ἡλθεν εὑρέσθε
αὐτὸν· ἐπεὶ φρε
φαν εἰσιν λέγ ἡμᾶς ἐξ
τοῦτ πορεύεται·
καὶ ἐν μὲν ἐσόμεθα ἡ
μήτηρ πρὸς αὐ
ρον μαὶ τὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λαλοῦσ
μον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων· καὶ
ἀκούοντα αὐτοῦ
καὶ ἐπερώτων τὸν
αὐτοὺς· ὅσοι δὲ
τὸν ἐπὶ τοῖς

αὐτοῦ δι θήρει
τὰ ῥήματα σου
πανταῦ πανσομεθά
λλουσα δμι τὴν ἁμαρ
δίαν αὐτὴν σου καὶ τὸ
πορεύεσθαι
φίαν καὶ νὴ χίαν
καὶ χάριτί σου ἁμαρ
θῶ καὶ ἁμοιο σ ε
ἐπειδὲ πεμ τε καὶ
δεκάτην πνοὴν
μοῦ ἵασαι πνοὴν
κάι σαρόσ ηνβ
μομεύομ τοσσου
τόν σοι λαύτου τ ε
ἰουδάια σ καὶ τ
πραϋχωῶ τοσ τ
γλλὶ λαίασι ῥάδω
φιλί σωσουδὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτ
πε πραϋχωῶ τοσ
τὴν σοῖ τυ ῥαίασ
πραϋχωμί πδοσ
χάραν καὶ λισω

μίου τὴν σωτηρίαν
πε πραϋχωῶ τοσ
δαὶ ἀρχὶ δρόμω
ἁμάρ τιαι καὶ ἀνο
μίαν καὶ ἀδί κίαν
ἐφύ λαξα τὰ ῥήματά σου
δαὶ ἵνα μὴ μὲ τὰ
βασχαρίου νίοῦ
ἐμπί ρασ καὶ
ἠλθεν εἰσ πασαν
τὴν πε ρίχωρον
τοῦ ἰορδάνου καὶ
ρύσατο μαρτισμὸς
με ταμοίασ εἰσ
ἄφε σιν ἁμαρτιῶ
ὡσ γὰρ ἀπαίδη
βίβλω γμὶ
σαίου τοῦ προφήτου
λέγοντοσ φωνὴ
βοῶντοσ ἐν τῇ
ἐρήμω ἑτοιμά
σατε τὴν ὁδὸν κυ
ἀθείασ τοιεῖτε
τὰσ τρίβουσ αὐτοῦ
πᾶσα φάραγξ

ιὴ ωὴ
μίαν ημεραν εις ε

ὁ τὴν δωρεὰν ταύτην
ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν τοῦ
ἀφαιρεῖσθαι τῶν
αὐτῶν ἀμοιβῶν ἢ δικαίως
τὴν μερίδα τοῦ
δεήσεως μὴ λαμβάνει
τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τὴν
καλὴν ἐκκόπτει
καὶ εἰς σωτηρίαν
καὶ βοήθειαν τοῦ ἀδικουμένου
ὁ δὲ ἀποχρίθεὶς
λέγει αὐτοῖς· ὁ
ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ
ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
τροφὰς ὡσαύτως
ποιείτω· ἦλθον
καὶ τελῶναι
βαπτισθῆναι καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν·

πληρωθήσεται·
καὶ πᾶς ὄρος καὶ
πᾶς βουνὸς ταπεινω-
θήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐ-
θείαν· καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λεί-
αι· καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ· ἔλεγον οὖν
τοῖς ὀχλοις
ἐκπορευομένοις
βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς
ποιήσατε οὖν καρ-
πὸν ἄξιον τῆς
μετανοίας· καὶ μὴ
ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ
λέγω γὰρ ὑμῖν

διδάσκαλε τί ποιή-
σω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω· ὁ δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτόν· νόμον
δόξῃ πολλοῦ παρ'
ἐμοῦ παρὰ τοῦ
πατρός· ἐντολὰς
ἐντολὰς δώσω σοι·
Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν· μὴ δόξω
διδάσκαλε μὴ
δὲ συκοφαντή-
σῃς· καὶ ἀρκεῖσθε
τοῖς ὀψωνίοις
ὑμῶν· παρόσσον
δὲ τοῦ λαοῦ·
Καὶ διὰ τοῦτο
μέμφεται
αὐτῶν·

ὁ αὐτὸς ὁ χρυ-
σορρήμων τὸν αὐτὸν
ἐξετάζει τρόπον
καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν
ἐκκλησιῶν προ-
ϊσταμένους· ἐπὶ
γὰρ τῶν ἀποστό-
λων ἐκεῖνο ἦν
τὸ πρᾶγμα
ἐπὶ δὲ τῶν
ἐπισκόπων
οὐκέτι·
Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
ἐκεῖνο ἦν τὸ πρᾶγμα
ἐπὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων
οὐκέτι· οὐ γὰρ
ἐκεῖνοι μὲν
ἐκ τῶν ἐθνῶν
ἐκ τῶν ἐθνῶν
ἐκ τῶν ἐθνῶ

ἀπηγγελίη Βετο τὸ
λαὸμ· ὁδὲ ἤρξα
τοὸ τε προέχησε
λαχόμεμοσυσαω
περὶ ἡρωδιάδος
τῆσγυναικὸς τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
Καὶ περὶ πασῶν τῶν
ὧμ ἐποίησε πονη
ρῶμ ἡρῴδης·
προσέθηκε καὶ τ
τοῦτο ἐπὶ πᾶσι· καὶ κα
τέκλεισε τὸμ Ἰωαν
μμὴμ ἐν τῇ φυλακῇ
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ β
τὰ ἀνθρωπαι αὐτοῦ
τὸ μλαὸμ· καὶ
ἰυ βαπτισθέν τ
Καὶ προσευχομέ
αὐ ἀνεῳχθῆναι τὸ
οὐρανὸμ· καὶ κατα
βῆναι πὸ πνα τὸ
ἅγιομ σωματικῷ
εἴδει ὡσπερι

ατερᾳ ἐπ αὐτὸμ πόμ
καὶ φωμὴμ ἐξ οὐ
ρανοῦ γενέσθαι λέ
γουσαμ· σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός
ἐν σοὶ εὐδόκησα
Καὶ αὐτὸς ἦμ ὡσ
ὴ ἐτῶμ τριάκοῦ
ἀρχόμενος· ὢμ
ὡς ἐνομίζε το
υἱὸς ἰω σὴφ· τοῦ
ἡλεί· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λαυ· τοῦ μελ
χί· τοῦ ἰαννά· τοῦ
ἰωσὴφ· τοῦ μαατ
θίου· τοῦ ἀμώς·
τοῦ μαούμ· τοῦ
ἐσλί· τοῦ ναγγά·
τοῦ μαάθ· τοῦ μα
τταθίου· τοῦ σε
μεῖ· τοῦ ἰωσὴφ·
τοῦ ἰούδα· τοῦ
ἰαννᾶ· τοῦ ἐλιακείμ·
τοῦ ξοροβάβελ·

τοῦ σελαθιήλ·
τοῦ μηρί· τοῦ μελ
χί· τοῦ ἀδδί· τοῦ
κασσιάς· τοῦ ἐλ
μωδάμ· τοῦ ἰρ·
τοῦ ἰωσή· τοῦ ε
λιέζερ· τοῦ ἰω
ρείμ· τοῦ ματθ·
τοῦ λευί· τοῦ συ
μεὼμ· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰσσάφ· τοῦ
ἰωσήφ· τοῦ ἐλισα
κὰμ· τοῦ μελχεί·
τοῦ ναϊμάν· τοῦ
ἀασβεήλ· τοῦ
θωμ· τοῦ δαδί· ζ
ἰαχεσαί· τοῦ ἀβιήλ·
τοῦ βοόζ· τοῦ σα
λμών· τοῦ ναασσ
σών· τοῦ ἀμιναδ
δάβ· τοῦ ἀρὼν·
τοῦ μωϋσέως· τοῦ
φαρὲς· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰακὼβ· τοῦ

ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ·
τοῦ θάρρα· τοῦ ναὼρ·
χὼρ· τοῦ σερούχ·
τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ
φαλὲκ· τοῦ ἔβερ·
τοῦ σαλά· τοῦ καϊ
νάμ· τοῦ ἀρφαξάδ·
τοῦ σὴμ· τοῦ νῶε·
τοῦ λάμεχ· τοῦ
μαθουσάλα· τοῦ
ἐνὼχ· τοῦ ἰάρετ·
τοῦ μαλελεὴλ·
τοῦ καϊνὰμ· τοῦ
ἐνὼς· τοῦ σὴθ· ζ
ἀδὰμ· τοῦ θυ· ιβ ιγ

Δ δὲ τοῦτο φησὶν ἡ ιε
ῥητὸς· ὅτι ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι β τῶν ἁγ ἐβ
αὐτοὺς τοῦ ἱερδάμ· τῶν κρ ἐν·
καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνι
εἰς τὴν ἔρημον·
ἡμέρας τεσσαρὰ
κοντα πειραζό
μενος ὑπὸ τοῦ
διαβόλου· καὶ οὐ

15 ε

Κεφ ϙδμοὺ δὲ ὅτι
ἐμβὴ παῖσι μέ
ρεσι σὰρκείμενος· ὃς
σωτελεσθησομ
αὐτῷ μ· ὑπαρξομὲν
πείμασι· καὶ εἰ
θὺμαὐτῷ ὁ δι αὺ
λος· εἰ μὴ ὸ σεῖ
τοῦ θυ· εἰ δὲ τῷ
λίθω τοὺτῳ ἴμα
γὴμ Ταιαρ τῳ· ὃς
αὐτεχρίθη ἰσ προς
αὐτόμ, λέγομ· ὑ
μαρτανόπλοὺχϐ
παρ τῳμόμῳ ξκ
σεῖαι ἀμφοῳ πρσ·
ἀλλ ὑπὸ παμτὸς
μαρτίθυ· καὶ ἀμφω
ϙὰμ αὐτὸμ ὁ δι αὺ
λος σεἰσ ὁ ρος
ὑψηλὸμ· ἔδειξε
αὐτῷ πᾶσαν τὴν
βασιλείαν τὴς
οἰκουμένης· εἰ

τὴμ μὴ χρόμου· καὶ
εἰ πσὴμ αὐτῷ ὁ δι αὺ
λος· σοὶ δώσω
τὴμ ἐξουσίαμ ταύ
τὴμ μ ἀπασαμ καὶ
τὴμ δόξαμ αὐτῶμ·
ὅτι ἐμοὶ παραδέ
δοται καὶ ὸ ἐὰμ θέ
λω δίδωμι αὐτήν·
σὺ οὖμ ἐὰμ πρὸς
κυνήσης ἐμώπι
όμου· ἔσται σοι
πάσα· καὶ αὐτῷ
χριθεὶ σαὐτῷ εἶ
πεμ ὁ ἰσ· ὑπαγε
ὀπίσω μου σα
ταμά· γέγραπται
γὰρ· προσκυνή
σεις κμ τὸμ θμ σου·
καὶ αὐτῷ μόμῳ λα
τρεύσεις· καὶ ἦ
ϙθμ αὐτὸμ εἰς ἰ
λμ μ· καὶ ἔστη σ
αὐτὸμ ἐπὶ τὸ πτε

ρημομτουϊεροσ
καιειπομαυτω
ειμηοσειτουθυ
βαλεσεαυτομεντ
τευθενκαιτα· τε
τραυματαγαρ· ὅσ[η]
τοισφοδροσαυτοσ
ενητελειτηαυτοε
ριτουτουδιαβυ
λαβαιτε· καιε
τοιχειρωμαφροσ
σισε· μητοτεπρο
κοψησοπροσλι
θομτομποδασου·
καιαυτοληριθειο
ειπομαυτωοτι
ισ· ὁτιειρηται ου
κεκτειρασειο
κμτομθυσου· καιε
σωτελεσαοπομ
ταυτειρασμομ·
ὁδιαυτοσ· απε
ηαυτουαχρι
καιρου· καιτοτε

β ιε
προσθημισεηπλη
γωσματουσωτοσ
εισηνμετ᾽αλλαξαι·
καιφηνμηδεηλθε
καθολουτηνοπω
ριχωρουσαρι αυτ᾽.
καιαυτοσεδι δω
σκωμενταισσωμ
ναιναισαυτομ·
δοξαζομενο
υπ᾽αυτων·
Καιηλθενειστη
μαθαρτ᾽, ουκμ
ιν Τεθραυμενοσ·
καιειστηλθεκαιτ
τοειπωθοσαυτω·
ενητηημεραωβ
σαββατωμειο
τηνμσωφρονην·
καιαμεφηναμαρτ
μαι· καιεταχεδοθη
αυτωμιμηλιομη
σαιοσυτουσαροφιτ·
καιαμαυτυξασο

ω
ις 65
cetm
ιιc d x
τ᾽ λ᾽ μ᾽ ιβ᾽ ιλ᾽
διε ἐς τ᾽ μαλακ

ὀφθαλμοὶ ἡ σαμὰ
τομί βομ τε σαυ ϧ·
ἡ ε βατο δὲ λφε|
ωρὸ σαὐτοὺ ὀ ἡ|
σή μερο μ ωδωϧ ἡ
ρω ται ἡ τρα ϕ ἡ αὐ
τη ἐμ τοῖ σ ὦ σ ἰ μὴ
ὑμῶ μ · καὶ πάμ τε ς
ἐ μαρ τύ ρο μ αι ϧ·
Καὶ ἐθαύ μα βο μ ἐ
πὶ τοῖ ς λό γοι ς
τῆ ς χά ρι τος τοῖ ς
ἐκ πο ρ ευ ο μέ νοι ς
ἐκ τοῦ σ τό μα το ς
αὐ τοῦ καὶ ἐλά λο ·
οὐχ ὑ τό σε ὑι μό
νη ὸ σ ἰ ω σὴ ϕ ; καὶ
εἶ πε ὡρ ὸ σ αὐ τ ὸ ν ·
πά μ πο σ ἐρ εῖ τ ὲ μοι|
τὴ μ πα ρα βο λὴ μ
τα ύ τ η μ · ἰ α τ ρὲ
θ ε ρ ά πευ σο μ ὸ ν
αὐ τό μ · ὃ σ α ν ἡ κού
σ α μ ε ν γ ὸ μ ό μ ε ν ϕ

τὸ βι βλ ἰ ό μ ·
πο δὶ ὸ τ ὸ ὑ π ὴ
ρ έ τ η ς ἐ κ ά θ ἰ σ ϑ ·
Καὶ πά μ πο μ ἐ κ
πλ ἡ σ ω ϕ ω λῆ ο ἰ

τὴ ἁ ἁ ἰ β τὸ ὡ λ ἐ σ ὼ ἰ ϛ τ ω
ϕ ἡ ἡ λ ἐ σ ἰ λ ἐ ε ε ϛ

εμ̀ τὴν καστερμαν
ουὲ· ποιήσομ ς̄
ὧδε δὲ θμ̀ τὴν ποαυτ̀ν
δι σου· εἰ πε δὲ·
μὴ μὲν μλέγωσιμῖν·
Ο τι οὐ δεῖο πορο
φήτης ὁ δεκτός
σ τὶ μὲμ̀ τὴν ποαυτ̀ν
δι αὐτοῦ· ὁ σοδ̀χη
θεί ασ δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅ τι ποσχὰὲ
χήρ αι ἡσαμ̀ θμ
ποὶ σ ἡ μὲ ρ αι σ λὴ
λαὶ οὐ ἐμ̀ ποῖ ς ιηλ·
ὅ πε ἐκ λείσθη σὸ
σ ω ο σ θ ὶ ἐ τὴ
τρί α χαὶ μέ μασ
θ ξ̄· ὡ σ ά ὁ μ ϛ ολὶ
μο σμέ γασ θ ὶ
ποὶ σ αμ τὴμ μ γλω.
Καὶ ποῦ σ ὸ οὐ δὲ
με αμ αὐτ ὰ μ θ σθ
μθ η μ λὶ ἀσ· ε ἰ μὴ
ε ἰ σ σ αρ ὸ ποὶ τ ὴ ν̄

σὶ δ ὰ μ ο σ· ποῦ ς
μ ὶ ἀ χαὶ χ ήρ αμ·
Καὶ ποὸ λλὸ ὶ λε πε ὸ
μ ὴ σαμ θ ὶ θλὶ ὶ σ μ ὶ
ποὺ ποῦ ρ ο φ ή ποὺ ε ὴ
ποὸ ὶ ηλ· καὶ οὐ δεὶ ς
α ὐ τ ὰ σ μ ε ἐ κ αὐ θ αε λ σ
θ η· ε ἰ μὴ μ ε ε μ ὰ
ὁ σ ύ ρ ο σ· καὶ θ αὺ λ ς
θ η σαμ ἀ ὶ σαμ τ ε σ
θ μ ὶ ο ὺ θ μ ὴ σ ω φ ὸ
Κ ο ύ ο μ τε σ ποὺ ὶ τ ο υ·
Καὶ ἀ μ α τ ά ὴ π τ σ ε
ε ξ̄ β ά λ ο μ α ὐ τ ὸ ὴ
ὃ ξ̄ ω τ ὴ σ ποὸ λ ε ὶ·
καὶ ἡ γ ο μ α ὐ τ ὸ μ ε ὶ
ὁ φ ρ ί ω σ τ ο ὺ ὁ ε ὺ ς̄·
ε φ ο ὺ ἡ ποὸ λ ι ς
α ὐ τ ὸ μ ὰ χ ο δ ὸ ω ὴ ς
π ο· ε ἰ σ τ ὸ χ α τ α
Κ ρ ι μ ὴ σ α ὐ τ ὸ·
α ὐ τ ὸ σ δ ὲ δ ι ε ἔ λ
θ ὰ μ δ ι α μ ε ὲ σ ο υ
α ὐ τ ὸ μ ε ποὸ ρ ε ύ ὸ ς̄·

κβ η Καὶ κατῆλθεν μοι τὸ
εἶσχατον μου
ὀψωνίον τῆς σὺν
λείλαίας. καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοῖς
ἐν ταῖς σάββασιν·
κυ β Καὶ ἐθαύμαζον
τὸ βῶϊν τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· ὅτι ἐν
ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
αὐτοῦ. καὶ βμῖν
ὡς φωνὴν ἡμᾶν·
κα η ἔχομεν μεθ' ἡμῶν
τὸν δαιμόνιον
ἀκαθάρτου·
καὶ ἀνέκραξεν
φωνῇ μεγάλῃ·
ἔα· τί ἡμῖν καὶ
σοὶ ἰῦ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ·
καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰσ λέγων·
φιμώθητι καὶ ἔ

ξελθὲ ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν
τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μέσον· ἐξῆλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ μὴ
δὲν βλάψαν αὐτόν·
καὶ ἐγένετο θάμ
βος ἐπὶ πᾶσιν,
καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· τίς ὁ
λόγος οὗτος ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσ
σει τοῖς ἀκαθάρ
τοις πνεύμασι
καὶ ἐξέρχονται·
κδ η Καὶ ἐπορεύε
το ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ
εἰς πάντα τό
πον τῆς περι
χώρου. ἀπὸ δὲ
ἐκ τῆς συναγω
γῆς ἐλθὼν εἰσῆλθεν

τῇ β τοῦ β εἰς τὸν κῦ εἰς τὴν
οἰκίαν ιε

αὐτοὺς· ὃς ἦν ἐξ
ἦν δὲ καὶ δαιμόνιον
ἀπὸ πολλῶν, ἱκανὸν
ὄμματα καὶ λέγον·
ὅτι οὐ εἶ ὁ χς ὁ υς
τοῦ θυ· καὶ ἐπιτι
μῶν οὐκ εἴα αὐτὰ
λαλεῖν· ὅτι ἤδη
σαν τὸν χν αὐτοὺς
εἶναι· γενομένου
ἐξελ
θὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπον·
καὶ οἱ ὄχλοι ἐπε
ζήτουν αὐτόν·
καὶ ἦλθον ἕως
αὐτοῦ· καὶ κατε
χον αὐτὸν τοῦ μὴ
πορεύεσθαι ἀπ'
αὐτῶν· καὶ εἶ
πεν πρὸς αὐτούς·
ὅτι καὶ ἑτέραις
πόλεσιν εὐαγ
γελίσασθαί με δεῖ

τὴν βασιλείαν τοῦ θυ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι· καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω καθαρίσθητι· καὶ τὸ λεπρὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀπῆλθεν εὐθέως καὶ ἐκαθαρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν

ιπ ἐ τ ηἰ ἀθεὴ ἀποποιμός ::

τὴν μαστιλείαν
τοῦθυ· ὅτηεἰσ
τοῦτο ἀνωτέρω
μαι· καὶ ἡμχηρύ
σωμενμαῖσησου
μαμναῖσηστου
λϊλαίαω· ἐγὼμὲ
ἐὰν μὴ τὸ μόχλο
ὠσϊχεῖσθαι ἀὺ
τῶ τοῦ αὐχούει
τὸ μλόγομ τοῦθυ·
καὶ αὐτὸσ ἡ μᾶσ
τωρὲ αὐτὴν λίμμη
ὠμμησαρέτ· καὶ
εἰ δὲ δλὸ τὸ λλ
ἐφῶ ταυτωαρὲαὐτ
λίμμην· οἱ δὲ
ἀλλ ἐεἰσ αὐτωβα
πεσαὐτωαὐτῶμ·
λπέτολλωαμ τὼ
δίκτυω· ὅτιβαὸ
δὲ εἰσεν τῶμ
τῶν ἀμὸ ἡμ ἀ
σίμωμοσ· ἡ ρὸ

τὴσθμαὐτοῦ ἀπὸ
τῆσ τῆσ ὅλησαμφα
μᾶμόλίνομ· καὶ
καθϊσασεδϊδω
κθμὲκ τοῦπατῆρ
τοῦ ὀχλου· ὡσ
ἐ ὅταν αὐτολλ
ἢ τὸ τρὸσ τὸμ
σίμωμαι· ὅταμαί
μὰ δέ ἐστὶ μαθὸσ·
καὶ λλασατὸ πὼ
δίκτυα· ὥστε μὴ
ἄρασθαι· καὶ ἀπὸ
χριθεὶσ ὁ σίμωμ
εἶπε θμαὐτῶ· ἔ
πατ ταῦτα δϊὸ λλω
πῆσ μυχτὸσ κοπϊ
ἀσαμ τὲν οὐδὲν
ὁ λλὰ ἐπὶ ῥήματί σου
δὲ τὸν ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυ
ον· καὶ τοῦτο ποι
ήσαντεσ συνέ
κλεισαν πλῆθοσ

ιβ ἐ τ ἀ γραφῶ ηἰχθ ::

ἴχθυόμασολύ·
διερρήγνυτοδὲ
τὸδίκτυομωσῆ·
καὶχαίρομευσαῦ
τοῖσμεπόχοις
τοῖσεἰμπαῖζ
ρωσηλῶσ·τοῦ
ελθόμπαρσυλλα
βέσθαιαὐτοῖς·
καὶἦλθομκαὶε
πλησσαμαφότε
ραπλοῖα·ὥς
τεκεῖσθαιαὐ
τά·ἰδὼνδὲσί
μων πρὸς τὰ
γόνατα τοῦ ἰ̄ ῡ λέγ
ων·ἔξελθε
ἀπ᾽ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ιβ
ἁμαρτωλός εἰμὶ
κε̄·θάμβοσγὰρ
περιέσχενα ὐτόν
καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ
ἁγρᾳ ἰχθύων
ἣν συνέλαβον· ὁμοί
ως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ
ἰωάνην υἱοὺς ζε
βεδαίου· οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ σί μ
ωνι· καὶ εἶπεν πρὸς
λβ μὶ· καὶ εἰ πάντας πρὸς
β τὸν σίμωνα ὁ ἰ̄ σ̄·
μὴ φοβοῦ ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζω
γρῶν· καὶ καταγα
γόντες τὰ πλοῖα
ἐπὶ τὴν γῆν· ἀφέν
τες πάντα ἠκολού θησαν
αὐτῷ.
β καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ
ναι αὐτὸν ἐν μιᾷ
τῶν πόλεων· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης
λέπρας· καὶ ἰ
δὼν τὸν ἰ̄ ν̄· πεσὼν
ἐδεήθη αὐτοῦ λέ
γων κε̄ ἐὰν θέλῃς δύ
νασαί με καθα

ιβ ὲ τοῦ λε προ ̄ :—

ρίσαι· καὶ ἐκτεί
μασ τὴν χείρα σου
ἡ ψαυσον αὐτοῦ εἰπ̄·
θέλω καθαρίσθ
ητι· καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα αὐτοῦ ἀπ̄ηλ
θεν ἀπ̄ αὐτοῦ·
Καὶ αὐτὸς παρή
γγειλεν αὐτῷ μη̄δ̄ε
νὶ εἰπεῖν· ἀλλ̄
ὰ ἀπελθὼν δεῖξ
ον σεαυτὸν τῷ ἱε
ρεῖ· καὶ προσ
ένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου·
καθὼς προσέτα
ξεν Μωσῆς εἰς μ̄
αρτύριον αὐτοῖς·
Διήρχετο δὲ μᾶλλ̄ον̄
ὁ λόγος περὶ αὐ
τοῦ· καὶ συνήρχ
οντο ὄχλοι πολλοὶ
ἀκούειν καὶ θερα
πεύεσθαι ὑπ̄ὸ

τοῦ ἀπ̄ὸ τῶν μ̄α
θητῶν αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἡμ̄ύτων
χωρῶν ἐν ταῖς
ἐρημίαις καὶ προσ
ευχόμενος· καὶ
ἐγένετο ἐν μι
ᾷ τῶν ἡμ̄ερῶν καὶ
αὐτὸς ἦν διδάσκ̄·
καὶ ἦσαν καθήμ̄ε
νοι φαρισαῖοι καὶ νο
μοδιδάσκαλοι·
οἱ ἦσαν ἐληλυθό
τες ἐκ πάσης κώ
μης τῆς Γαλιλαίας
καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερ̄ου
σαλήμ· καὶ δύναμις κ̄ῡ ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέ
ροντες ἐπὶ κλίνης
ἄνθρωπον ὃς ἦν
παραλελυμένος·
καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεγκεῖν καὶ

λε β
λε γ
λε δ
λε ε
λε ϛ
λε ζ
λε η
λε θ
λε ι
λε ια
λε ιβ
λε ιγ
λε ιδ
λε ιε
λε ιϛ
λε ιζ
λε ιη
λε ιθ
λε κ
λε κα
λε κβ
λε κγ
λε κδ
λε κε
λε κϛ
λε κζ
λε κη
λε κθ
λε λ
λε λα
λε λβ
λε λγ
λε λδ
λε λε
λε λϛ
λε λζ
λε λη
λε λθ
λε μ
λε μα
λε μβ
λε μγ
λε μδ
λε με
λε μϛ
λε μζ
λε μη
λε μθ
λε ν
λε να
λε νβ
λε νγ
λε νδ
λε νε
λε νϛ
λε νζ
λε νη
λε νθ
λε ξ
λε ξα
λε ξβ
λε ξγ
λε ξδ
λε ξε
λε ξϛ
λε ξζ
λε ξη
λε ξθ
λε ο
λε οα
λε οβ
λε ογ
λε οδ
λε οε
λε οϛ
λε οζ
λε οη
λε οθ
λε π
λε πα
λε πβ
λε πγ
λε πδ
λε πε
λε πϛ
λε πζ
λε πη
λε πθ
λε ρ
λε ρα
λε ρβ
λε ργ
λε ρδ
λε ρε
λε ρϛ
λε ρζ
λε ρη
λε ρθ
λε σ
λε σα
λε σβ
λε σγ
λε σδ
λε σε
λε σϛ
λε σζ
λε ση
λε σθ
λε τ
λε τα
λε τβ
λε τγ
λε τδ
λε τε
λε τϛ
λε τζ
λε τη
λε τθ
λε υ
λε υα
λε υβ
λε υγ
λε υδ
λε υε
λε υϛ
λε υζ
λε υη
λε υθ
λε φ
λε φα
λε φβ
λε φγ
λε φδ
λε φε
λε φϛ
λε φζ
λε φη
λε φθ
λε χ
λε χα
λε χβ
λε χγ
λε χδ
λε χε
λε χϛ
λε χζ
λε χη
λε χθ
λε ψ
λε ψα
λε ψβ
λε ψγ
λε ψδ
λε ψε
λε ψϛ
λε ψζ
λε ψη
λε ψθ
λε ω
λε ωα
λε ωβ
λε ωγ
λε ωδ
λε ωε
λε ωϛ
λε ωζ
λε ωη
λε ωθ
λε ϡ
λε ϡα
λε ϡβ
λε ϡγ
λε ϡδ
λε ϡε
λε ϡϛ
λε ϡζ
λε ϡη
λε ϡθ
λε ϟ
λε ϟα
λε ϟβ
λε ϟγ
λε ϟδ
λε ϟε
λε ϟϛ
λε ϟζ
λε ϟη
λε ϟθ
λε ϠΑ
λε ϠΒ
λε ϠΓ
λε ϠΔ
λε ϠΕ
λε ϠϚ
λε ϠΖ
λε ϠΗ
λε ϠΘ
λε ϡ
λε ϡα
λε ϡβ
λε ϡγ
λε ϡδ
λε ϡε
λε ϡϛ
λε ϡζ
λε ϡη
λε ϡθ
λε ϟ
λε ϟα
λε ϟβ
λε ϟγ
λε ϟδ
λε ϟε
λε ϟϛ
λε ϟζ
λε ϟη
λε ϟθ
λε Ϡ
λε Ϡα
λε Ϡβ
λε Ϡγ
λε Ϡδ
λε Ϡε
λε Ϡϛ
λε Ϡζ
λε Ϡη
λε Ϡθ
λε ϡ
λε ϡα
λε ϡβ
λε ϡγ
λε ϡδ
λε ϡε
λε ϡϛ
λε ϡζ
λε ϡη
λε ϡθ
λε ϟ
λε ϟα
λε ϟβ
λε ϟγ
λε ϟδ
λε ϟε
λε ϟϛ
λε ϟζ
λε ϟη
λε ϟθ
λε Ϡ
λε Ϡα
λε Ϡβ
λε Ϡγ
λε Ϡδ
λε Ϡε
λε Ϡϛ
λε Ϡζ
λε Ϡη
λε Ϡθ

μιδιόμ·σου·πο
κὰι ἄρασ·τὸ·κλι
σοι·λέιψ·ἔλειρε·
μὴ·θαυμάσῃσ·ὅτι·
παρέλεψεν·
τὸ·ἀμ·οὖ·θασιλ
εἰδῆτε·ὅτι·ὁ·υἱὸσ
ἔχε·ἐξουσίαν·
ἐπὶ·τῆσ·γῆσ·
ἀφιέναι·ἁμαρτίασ·
τότε·λέγει·τῷ·
παραλελυμένῳ·
σοι·λέγω·ἔγειρε·
καὶ·ἆρασ·τὸ·κλι
νίδιόμ·σου·πο

θὴμ·αὐτῶν·πολλοὶ
ἐλθόντεσ·προσ
ἔφερον·αὐτῷ·πα
ραλυτικὸν·αἰρό
μενον·ὑπὸ·τεσσά
ρων·καὶ·μὴ·δυ
νάμενοι·προσε
νεγκεῖν·αὐτῷ·
τὸν·ὄχλον·ἀπε
στέγασαν·τὴν·
στέγην·ὅπου·ἦν·
καὶ·ἐξορύξαντεσ·
χαλῶσι·τὸν·κρά
βαττον·ὅπου·ὁ·
παραλυτικὸσ·
κατέκειτο·ἰδὼν·
δὲ·ὁ·ἰ̅σ̅·τὴν·πί
στιν·αὐτῶν·εἶ
πεν·τῷ·παραλε
λυμένῳ·τέκνον·
ἀφίενταί·σοι·αἱ·
ἁμαρτίαι·σου·ἦ
σαν·δέ·τινεσ·τῶν
γραμματέων·
ἐκεῖ·καθήμενοι·
καὶ·διαλογιζό
μενοι·ἐν·ταῖσ·
καρδίαισ·αὐτῶν·
τί·οὗτοσ·οὕτω·
λαλεῖ·βλασφη
μίασ·τί·δύναται·
ἀφιέναι·ἁμαρ
τίασ·εἰ·μὴ·εἷσ·
ὁ·θεόσ·καὶ·εὐθέ
ωσ·ἐπιγνοὺσ·ὁ·
ἰ̅σ̅·τῷ·πνεύματι·
αὐτοῦ·ὅτι·οὕτω
διαλογίζονται·
ἐν·ἑαυτοῖσ·εἶ
πεν·αὐτοῖσ·τί·
ταῦτα·διαλογί
ζεσθε·ἐν·ταῖσ·
καρδίαισ·ὑμῶν·
τί·ἐστιν·εὐκο
πώτερον·εἰπεῖν·
τῷ·παραλελυ
μένῳ·ἀφίενταί·
σου·αἱ·ἁμαρτίαι·
ἢ·εἰπεῖν·ἔγειρε·
καὶ·ἆρον·τὸν·
κράβαττόν·σου·
καὶ·περιπάτει·
ἵνα·δὲ·εἰδῆτε·
ὅτι·ἐξουσίαν·
ἔχει·ὁ·υἱὸσ·τοῦ·
ἀνθρώπου·ἐπὶ·
τῆσ·γῆσ·ἀφιέ
ναι·ἁμαρτίασ·
λέγει·τῷ·παρα
λελυμένῳ·σοὶ·
λέγω·ἔγειρε·
καὶ·ἆρασ·τὸ·κλι
νίδιόμ·σου·πο

ρεύου εἰς τὸ μοῖ
χομσου· καὶ τοῦ
ρὰ χρῆμα ἁμαρ
ἐμὸ τοῖ ομαὶ ὃ·
ἄρα ὁ ἐφ' ὃ ὁ χαιρὸ
κει το· ἀπ ἠλθε
εἰς τὸ μοῖ χομαι
τοῦ δοξάζω μο
θῶ· καὶ θώλήσει
σαμφόωυλάρ.
ὅ τι ἐ δ δωμι τοῦ
ρά δδοξα σήμερο·
καὶ με ταῦτα τοῦ ε
ξῆλθε καὶ ἐθοῦ
σαι το πολλὸ μη
όμόματ λευϊῖ.
καθήμε μο μόσοῖ
τὸ πολλὸ μιο μ ὲ
λέγε ι αὐτῶ· ἀλκο
λόυθῆσο ι· καὶ
καὶ ἀλλοῖ τοῦ μᾶ
τοῦ ἁμαρτω
ἡ κο λούθη σόη
αὐτῶ· καὶ ἐθοῖ ἡ

σθμδοχὴ μμε τὰλη
λαῖ ὸ αὐτοῦ ἐμ τὴ
οἰ κί αυ αὐ τοῦ· καὶ
Ἡμό χλοσ τὸ πολλοῦ μῶ
τοῦ λυσ· καὶ ἀλλῶ·
οἳ ἦσαν με ταὐ τῶ·
Καταυ χεῖ μεθμοι·
Καὶ ἀρ ώμ βομοι
γραμματεῖσ αὐ τῶ·
Καὶ οἱ φαρι σαῖ ο ι
τοῦ ρὸ σ τοὺ ς μαθη
τὰς αὐ τοῦ λέ γο μ·
δι ατί με τὰ τε τῶ μ
τό λῶ μῶ μ καὶ ἁ
μαρ τω λῶ μ ἀθοῖ
ζῶ ν καὶ πί μῶ ν·
Καὶ ἀπο κρι θεῖ Ϛ
ὁ ἰσ εἶ πεν πρὸ Ϛ
αὐ τοῦ ς· οὐ χρεί α
ἔχου σ ἰ μ οἱ ἰ ἀ τρ οῦ,
ἀλλ' οἱ ἰ κα λῶ σ αι·
οὐ γὰ ρ ἐλή λυθα καλ
λέ σαι δι καί ου ς,

λῆ
Β

ἀφορᾶτε τὸν ἀνθρωπον ὅτι ἐκ τῶν
τοιούτων ἐστὶν ὁ ἀνθρωπος. οἱ
δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· οὐ γὰρ
καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ;
ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης
ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν. ὄρθρου δὲ πάλιν
παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν,
καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ
μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ
στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ
λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε,
αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ'
αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. ἐν δὲ
τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς ἐνετείλατο
τὰς τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν
τί λέγεις περὶ αὐτῆς; τοῦτο
δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν,
ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.
ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ
δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν
γῆν. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες
αὐτόν, ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν
πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω ἐπ'
αὐτῇ. καὶ πάλιν κατακύψας
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ
ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς
συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι
ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς,
ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
ἕως τῶν ἐσχάτων, καὶ
κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἡ γυνὴ ἐν τῷ μέσῳ οὖσα.
ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδείς
σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν·
οὐδείς, κύριε. εἶπεν δὲ ὁ
Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω·
πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.
πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
ἐλάλησεν λέγων· ἐγώ εἰμι

τοις ἰδ ρεισ· καὶ δ'
λεγομαι τοις ὁ τι
κοσ ἐστι μόνησσ τοῦ
ἁμου καὶ τοῦ σαμ
ματου· ἐγω με τοδε
Καὶ ἐμε περ οσαμ
ματοσ εισ ἐλθειν αὐτ
εισ τὴν συναγωγ
Καὶ διδασκειν· καὶ ηὴ
κει ἁμοσ καὶ ηχειρ αὐ
του ἡ λθ ζ αὐ κηζη
ρα· παρε τηρουν
τε οι γραμματεισ
Καὶ οι φαρισαι οι ει
ἐν τῶ σαμ ματ φθε
ρα πευ σει· ἵ μα εὑρ ω
σι κατηγορι αμ κα
τα ὐτου· αὐτοσ δε ηδη
του διαλογισμουσ αὐ
των καὶ ει πε τῶ ἀνῳ
τῶ ξηρα ν ἐχον τι τὴν
χειρα· ἔγειρε καὶ στη
θι εισ τὸ μεσον· ὁ δε
ἀναστασ ἐστη· εἰ πεν

διαπορεύεσθαι αὐ
τοὺ διὰ τῶν σπορί
μων· καὶ ἔτι λλομ
σὶ μαθη ταὶ αὐτοῦ
τοὺσ στάχυασ, καὶ ἤ
σθιον ψώχοντεσ τοῖσ
χερσὶ· τινεσ δὲ τῶν
φαρισαίων εἶπον αὐ
τοῖσ· τί ποιεῖτε ὃ οὐ
κ ἔξ ἐστι ποιεῖν τοῖσ
σάββασι· καὶ ἀποκρι
θεισ πρὸσ αὐτουσ εἶπ
ὁ ἰσ· οὐδε τοῦτο ἀνε
γνωτε ὃ ὁσοι ἡ σεδαὶδ·
ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ
αὐτοσ καὶ οι μετ αὐτοῦ
πῶσ εἰσῆλθεν
εισ τὸν οἶκον τοῦ θῦ
Καὶ τοὺσ ἄρτουσ τῆσ
προθέσεωσ ἔλαβε
Καὶ ἔφαγε καὶ ἔδω
κε καὶ τοῖσ μετ αὐτοῦ
οἳσ οὐκ ἔξ ἐστιν φαγεῖν
εἰ μὴ μόνουσ

Καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μῆ β
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
τὸ ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
ἀμήν. καὶ πάλιν λέγομεν
Κύριε ἐλέησον. τρὶς
Καὶ ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Κλίνωμεν τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν τῷ κυρίῳ. μῆ γ
Εὐχὴ τῆς κλίσεως τῶν κεφαλῶν.
Δέσποτα ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὁ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς
τῶν ὅλων. ὁ τοὺς ἁγίους
σου ἀποστόλους καὶ προφήτας
εὐδοκήσας. ὁ τὸν ἀπ' αἰῶνος
ἀόρατον μυστήριον τῆς
σῆς οἰκονομίας ἐν τοῖς
ἁγίοις σου ἀποστόλοις
καὶ προφήταις φανερῶσαι
καὶ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων. ὁ τὸν
ἀπ' αἰῶνος ἀόρατον μυστήριον
τῆς

τῶμ. ἐ ἀηδωσὶ τὸ ὦ
ωοδδ ημοῦ. καὶ ὁ
χ ροσμαθη τῶμαὺ
τοῦ καὶ ωολ ηθοσ
ωολὺ τοῦ λαοῦς
ἀ ωὸ ωασόηστηκοῖ
ουδ ηίασ καὶ ἴλ ηκε
Καὶ τηὸ ωαρ αλλ ϊὰ
τύ ρου καὶ σὶ δδῶμ.
οἱ ἦλθομαὶ κοῦσαι
αὐτοῦ. καὶ ἰ αθ ημαι
ἀ πὸ τῶμ μοόσ αμαὺ
τῶμ. καὶ οἱ ὀ χλοὺ
με μοι ωὸ τῶμ ῶμ
ἀ Καὶ θαρ τῶμ καὶ
ἐ θε ραωτεύομ το
καὶ ωασὸ ὀ ὄχλοσ
ὁ Ϛ ηκ τει αὐ ασ θαι
αὐτοῦ. ὁ ηὶ δ ωὰσ
μὶσ ωαρ αὐ τοῦ
ὁ Ϛ ηέ χε τοκαὶ ϊ
ἀ τοωαμ ηταο. καὶ
τὸ ὸ δασ ἀρ ασ τοὺ
ὁ φ θαλ μοὺ αὐ τ

εἰ σπορὸ μαθ ητ ὰσ
αὐ τοῦ εἰ ῶσ. καὶ
Καέ ϊοι σὶ ωαρ ὰχ οι.
ὁ ηὶ ὑ μεῖ τέ ρα ἀ ηὶ μ
ἡ μασὶ λεί α τοῦ θῦ.
καὶ μαρ ϊοι σὶ ωσι
μῶ μ τε σμ ὼ ὶ ὁ ηὶ
χ ολ ά σετ θ. καὶ κα
ρ ϊοι ἀ τὲ ὁ ηὰ μ εἰ σκ
σ ωσι μ ὲ ἀ σ οἰ ἀ μ
θε ω ωοι. καὶ ὁ ηὰ μ
ἀ φ ορ ϊ σ ωσ ὶ μ ὲ ἀ σ
Καὶ ὁ μ εἰ δ ἰ σ ωσι. Ϛ
Ὁ κ ὲ λ ασ σ ὶ τὸ ὁ μο
κ ὲ λ ασ ὶ τὸ ὁ μο
μ ὲ ἀ σ ωσ τὸ ὁ μο
μ ὲ ρὸ μ. ὁ μ Ϛ καὶ ὁ
υ ἱ οῦ τοῦ αὐ τοῦ. χα
ρ ηὲ τέ ἡ Ὁ κ εἰ μ ὴ
τ ὴ ἡ μ ὲ ρ α καὶ σ κ
ϊ ε τ ἡ κ σ α τ Ϛ. ἰ δ οὺ ἡ
ὁ μ ϊ σ θ ὸ ὸ μ ὲ ἀ σ
ω ολ ὺ σ ὲ μ τ ὸ ὁ μ ῶ
Κ α τ ὰ τ α ῦ τ α ρ ὲ Ϛ σ ι
ο ὡ σ τ ῶ ϊ σ ω ρ ο φ ἡ τ

οι πατηρ εσ αυτου
πλην· ου αι ημιν τοις
πολυσιοις· οτι
αποθνησκετε τη μερα
εαν φαγητε ημας·
ου αι ημιν οι εμπρο
σθεν πολεμουντες
μοι· οτι ηθελησατε
μου τον θανατον
και ηγαπησατε ου·
ο τι δε καλως ειπω
ειπατε μοι αμοι·
και τι ταυτα μαχεσθε
τοις ουν τοις ψευδο
προφηταις οι περ
αυτων· αλλα ημιν
λεγουσι τοις αλκους
ιν ημων φαγεται ο
θερος ημων, και
λως ειπατε, τοις
νεκροις ημας· δε
λογειτε τον Κα
ταβαμενον ημιν·

προσευχεσθαι τον
πατερα μου τον εν
τοις ουρανοις
ημας· τον τυπτοντα
με εαν βουλη
θη· τω τυπτοντι
Ε με· επι τη μισει σθαι
παρεχε και την αλ
λην·
Και απο του αιρον
τος σου το ιματιον· και
την χιτωνα μη κω
λυσης· παντι δε δ
αιτουντι σε δος·
απο του αιροντος σ
σου σαυτην μη απαι
Και καθως θελετε ινα
ποιωσιν υμιν οι αν
θρωποι· και υμεις
ποιειτε αυτοις ο
μοιως· και εαν φι
Παντα τον φαντων
μας, ποια υμιν
χαρις εστι· και γαρ
οι αμαρτωλοι τους
φαντας αυτους
φαντας· και δανι φαν
θρωποιειτε τους φαν

ποιοῦντας ἡμᾶς, πῶ
ς ἡμεῖς μὴ χαρείσεσθε
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω
λοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦ
σι· καὶ δαμάζεται
τε πᾶσα φύ̈σις
βέβηλα ἀπὸ λαμεῖν.
ποῖ᾽ ἡμεῖς μὴ χαρίσεσθε·
καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δίδω
σιν, ἵ̈να ἀπὸ
λάβωσι τὰ ἴσα· πλὴ
ν ἅπαντες οὐ ἐχθρ
οὶ ἡμῶν· καὶ ἅγιοι
εἶτε καὶ δίκαιοι
μὴ δῆτα ἀποβλῶ
τες· καὶ ἀπειλεῖσθ
ε ἡμῶν πολύ· καὶ εἰ
σεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ε νβ
ὁ τὶ αὐτὸς χρηστός
ἐστι μόνοις τοῖς ἁγί
οις καὶ ποιμὴ
ρὸς· μὴ μεσθαιρῶ
οἰκτίρμονες, καὶ

θεός καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν
οἰκτίρμων ἐστί· ἐ
ὰν ἡμεῖς μετανοῆτε
β νβ καὶ ἀποστῆτε
χρειῶν τε καὶ
δικαιοῦσθε, καὶ οὐ
μὴ κατακριθῆ
τε· ἀπολύετε, καὶ
ἀπολυθήσεσθε·
δίδοτε καὶ δοθήσε
ται μέτρον καλὸν
πεπιεσμένον καὶ
σεσαλευμένον· καὶ
ὑπερεκχυνόμε
νον δώσουσιν εἰς τὸ
κόλπον ὑμῶν· ᾧ
γὰρ αὐτῷ μέτρῳ
ᾧ μετρεῖτε, ἀντι
μετρηθήσεται
ὑμῖν· εἶπε δὲ παρα
β νγ βολὴν αὐτοῖς· μήτι
δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν;
οὐχὶ ἀμφότεροι
εἰς βόθυνον πεσοῦν
ται;

Ὁυκἀτίμ ωαιθη τησο
ὑπαρ τοῦ διδασ
Καλοῦ αὐτοῦ· καὶ
τ ιηρ τῖσ μ ζ μοσ δὲ
ωαρ εἰσ τιμ ωσ ὅδιδα
σκ α λοσ αὐτοῦ· τί
δ ὲ ιλ βασειο τὸκαρ
φοσ τῶδμ τῶὀφθαλ
μῶ τοῦἀδ ελφοῦσου·
Γ λωῶδ ε δοκοῦ τῆμὲ
ἐμ τῶ ἰδ ίῳὀφθα λ
μῶὀυκἀπαιμοιεῖσ·
λὶ ωαρ ὸσ δ ὲωαραιλὲ
γ ἐμ τῶἀδ ελφῶ
σου· αὐδ ελφὲ· ἄφεσ
ἐκ ιαὐλῶ τὸκαρ
φοσ τῶδμ τῶὀφθα λ
μῶσου, αὐτοσ τῆ
ὅμ τῶσῶὀφθα λμῶ
δοκοῦὐιλέ ωαμ·
ὑποκρι ταί· ἐκ ιβα
λε ωαρῶ τοῦ τηνδο
κοῦἐκ τοῦὀφθα λμοῦ
σου· Καὶ τότε διαὐ

ιλέ ψεισ θκιαβ λεῖ
τὸκαρ φοσ τῶδμ
τῶὀφθαλ μῶ τοῦ
ἀδ ελφοῦσου· οὐ
Γ αρ ε τιδ ουλοσ μ καὶ
λοῦ· ωοιοῦῶ καρ πὸ
σα ωαρ ομ· οὐδ ε δ ομ
δ ερμ ασ ωαρ ομ· ωοι
οῦῶ καρ ωοιῶ καὶ λοῦ·
ἐ κ ωαφ ομ γαρ δ ειμ δρ·
σκ τοῦἰ δ ίου καρ πὸ
γ ἰνωσκ ειν· οὐγαρ
Ε ξ αυ καμ θ ωῶ συλλ ἐ
γ ουσι σύ καὶ· οὐδ ὲ
ἐ κ ιαστου τρυ τῶσι
ταμ ψυλλ ῆμ· ὁ ἀμ ὼσ
ἀμ οῦσ ἐ κ τοῦἀμ ὼσ ῦ
θ ησ αυρ οῦ τησ καρ
δ ίασ αὐτοῦ, ωαρ ὸφε
ρ ει τὸἀμ ὼσ όμ· Καὶ
ὁ ωομ ηρ ὸσ ἀμ οσ·
ἐ κ τοῦ ωομ ηρ οῦ
θ ησ αυρ οῦ τησ καρ
δ ίασ αὐτοῦ· ωαρ

καὶ οὐκ ἰσχύσασα
λεῦσαι αὐτὴν· τεθειμε
λίωτο γὰρ ὑπὸ τὴν
πέτραν· ὁ δὲ αὐκού
σας καὶ μὴ ποιή
σας, ὁμοιωθήσε
ται ἀνδρὶ οἰκοδο μήσαντι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν, χωρὶς θε
μελίου· ἣ προσ
ἔρρηξεν ὁ ποτα
μὸς καὶ εὐθέως ἔπε
σεν· καὶ ἐγένε
το τὸ ῥῆγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης μεγά
λο· ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι οἰ
κίαν· ὃς ἔσκαψε δ
καὶ ἐβάθυνε· καὶ
ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ
γενομένης, προ
ἔρρηξεν ὁ ποτα
μὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνη
φέρει τὸ πνεῦμα·
ἐκ γὰρ τοῦ πνεύ
ματός σου κα
διαλαλεῖ τοῦτο
μαθητοῦ· τιδέμε
καλεῖ τοῦτο κε· καὶ
οὐ ποιεῖ τὰ λέ
γω· πᾶς ὁ ἐρχό
μενος πρός με
καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν
αὐτούς· ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι οἰ
κίαν· ὃς ἔσκαψε δ
καὶ ἐβάθυνε· καὶ
ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ
γενομένης, προ
ἔρρηξεν ὁ ποτα
μὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνη

ἡμᾶς τὸ ἔμπροσθεν·
ἀκούσας δὲ τοῦτο παρὰ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπεί λε
τοι πρὸς αὐτὸν πάρεσ
τιν ὑμῖν ἕτερος μᾶλλον
δαίμων ἐφ' ὃν ἀπο
πέμψετε ἐλθὼν μὴ
δυνάμενος ἐπὶ δύο
λοι αὐτοῦ· οἱ δὲ πα
ρακαλοῦντες αὐτὸν
μὴ ἐκλίπῃ, παρε
κάλουν αὐτὸν μᾶλλον
λέγοντες· ὅτι οὐ
κ ἐστὶν ἡμῖν ἕτερος
ἀπὸ τῆς οἰκίας·
ἐπεὶ μὴ παρὸ

αὐτὸν ὁ ἑκατόν
ταρχος φίλος ἐστὶ
αὐτῷ· κεἰ μὴ σχύλου
οὐ παρεῖμι ἵκανός.
ἡμᾶς οὖν ἀπέστει
λεν ἡμεῖς δὲ ἐλθόν
οὐδὲν ἐμαυτὸν μᾶ
ἐάσαι πρὸς αὐ
τὸν· ἀλλ' εἰπόν
τος αὐτοῦ ὅτι
ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν
ὁ βασιλικὸς
ἔχων ἐπ' ἐμαυτὸν
τραπόντος· καὶ
λέγοντος οὕτως πρὸς
ρεύθητι καὶ πρὸς
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο καὶ
ποιεῖ· ἀλλ' οὐδὲν
δὲν τούτων ἐθαύ
μασεν αὐτόν· καὶ

προσφέρεται τοῦ ἀκόλου
θοῦντος αὐτῷ ὄχλου
εἰπεν· λέγω ὑμῖν·
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πίστιν εὗρον·
καὶ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας
ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε
καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω
σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς
αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·
καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν οἰκίαν Πέτρου
εἶδεν τὴν πενθερὰν
αὐτοῦ βεβλημένην
καὶ πυρέσσουσαν·
καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός·
καὶ ἠγέρθη καὶ
διηκόνει αὐτοῖς·
ὀψίας δὲ γενομένης
προσήνεγκαν αὐτῷ
δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν
τὰ πνεύματα λόγῳ
καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας
ἐθεράπευσεν·
ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου
λέγοντος· αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἔλαβεν
καὶ τὰς νόσους
ἐβάστασεν·
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὄχλον πολὺν
περὶ αὐτὸν
ἐκέλευσεν
ἀπελθεῖν εἰς
τὸ πέραν·
καὶ προσελθὼν
εἷς γραμματεὺς
εἶπεν αὐτῷ·
διδάσκαλε,
ἀκολουθήσω σοι
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ·
καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· αἱ
ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσιν καὶ
τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσεις·
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ
ἔχει ποῦ τὴν
κεφαλὴν κλίνῃ·
ἕτερος δὲ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπεν αὐτῷ·
κύριε, ἐπίτρεψόν
μοι ἀπελθεῖν
πρῶτον καὶ
θάψαι τὸν
πατέρα μου·
ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι
καὶ ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι
τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς·
καὶ ἐμβάντος
αὐτοῦ εἰς
πλοῖον
ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς
μέγας ἐγένετο
ἐν τῇ θαλάσσῃ
ὥστε τὸ
πλοῖον
καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν
κυμάτων·
αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδεν·
καὶ προσελθόντες
ἤγειραν αὐτὸν
λέγοντες·
κύριε, σῶσον
ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα·
καὶ λέγει
αὐτοῖς·
τί δειλοί
ἐστε, ὀλιγόπιστοι;
τότε ἐγερθεὶς
ἐπετίμησεν
τοῖς ἀνέμοις
καὶ τῇ θαλάσσῃ,
καὶ ἐγένετο
γαλήνη μεγάλη·
οἱ δὲ ἄνθρωποι
ἐθαύμασαν
λέγοντες·
ποταπός ἐστιν
οὗτος, ὅτι
καὶ οἱ ἄνεμοι
καὶ ἡ θάλασσα
αὐτῷ ὑπακούει;
καὶ ἐλθόντος
αὐτοῦ εἰς
τὸ πέραν
εἰς τὴν
χώραν τῶν
Γαδαρηνῶν
ὑπήντησαν
αὐτῷ δύο
δαιμονιζόμενοι
ἐκ τῶν
μνημείων
ἐξερχόμενοι,
χαλεποὶ
λίαν, ὥστε
μὴ ἰσχύειν
τινὰ παρελθεῖν
διὰ τῆς
ὁδοῦ ἐκείνης·
καὶ ἰδοὺ
ἔκραξαν
λέγοντες·
τί ἡμῖν καὶ
σοί, Ἰησοῦ
υἱὲ τοῦ θεοῦ;
ἦλθες ὧδε
πρὸ καιροῦ
βασανίσαι
ἡμᾶς;
ἦν δὲ
μακρὰν
ἀπ' αὐτῶν
ἀγέλη χοίρων
πολλῶν
βοσκομένη·
οἱ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν
αὐτὸν
λέγοντες·
εἰ ἐκβάλλεις
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν
εἰς τὴν
ἀγέλην
τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν
αὐτοῖς·
ὑπάγετε·
οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς
τοὺς χοίρους·
καὶ ἰδοὺ
ὥρμησεν
πᾶσα ἡ
ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν
θάλασσαν
καὶ ἀπέθανον
ἐν τοῖς
ὕδασιν·
οἱ δὲ
βόσκοντες
ἔφυγον
καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν
πόλιν
ἀπήγγειλαν
πάντα καὶ
τὰ τῶν
δαιμονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ
πόλις
ἐξῆλθεν
εἰς
συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ·
καὶ ἰδόντες
αὐτὸν
παρεκάλεσαν
ὅπως
μεταβῇ
ἀπὸ τῶν
ὁρίων
αὐτῶν·

ἀπὸ τῆς ἑβδόμης τοῦ Αὐγούστου·

ἀπὸ τῆς ἑβδόμης τοῦ Αὐγούστου·

λαὸς μου προσκείται
τῷ θεῷ μου καὶ
Πήγεις λαοῖς ἀμήν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ πάντων τῶν
τῶν. καὶ προσκαί
λεσάμενος δύο
τινας τῶν μαθη
αὐτοῦ οἱ ἀμήν C.
ἔπεμψε πρὸς
ἰη λέγων. σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος. ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν. ἀπο
κριθεὶς δὲ
ἀφῆκεν αὐτοῖς. πο
λεῖς ἰη λέγω ὑμῖν.
ἃ ἀκούετε καὶ
βλέπετε. τυφλοὶ
ἀναβλέπουσιν
καὶ χωλοὶ περι
πατοῦσιν. λε
προὶ καθαρίζον
ται. καὶ κω
φοὶ ἀκούουσιν.
νεκροὶ ἐγείρον
ται. πτωχοὶ εὐαγ
γελίζον
ται. καὶ μα
κάριός ἐστιν ὃς
ἐὰν μὴ σκαν
δαλισθῇ
ἐν ἐμοί. ἀπε
λθόν
των δὲ τῶν ἀγ
γέλων ἀμήν
ἤρξατο λέγειν
πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ
ἀμήν. τί ἐξήλθατε
εἰς τὴν ἔρημον θεάσα
σθαι κάλαμον ὑπὸ
ἀνεμιζόμενον
μὴ ἀλλὰ τί ἐξήλθατε
ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν
μαλακοῖς ἱματίοις
ἠμφιεσμένον
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ
φοροῦντες ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν βασι
λέων εἰσίν. ἀλλὰ
τί ἐξήλθατε ἰδεῖν
προφήτην ναί
λέγω ὑμῖν καὶ
περισσότερον
προφήτου. οὗτός
ἐστιν περὶ οὗ
γέγραπται. ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου
σου ὃς κατασκευ
άσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν
σου. ἀμήν λέγω
ὑμῖν. οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων
Ἰωάννου τοῦ βα
πτιστοῦ.

λύθω τε εἰς τὴν μέ-
ρην μου θεάσασθαι.
Καὶ λαμὼν τὸν ἀμέ-
μου σκεύη· ἄλλο τι δεῖ λύθαι τε ἰδεῖν· ἀμέ-
θρω τὸν μεμέρισμαι λαὸν οἷς ἴσασιν ἡμέρας ἐσομένας· ἰδοὺ οἱ ἐμὶ ἴσασι τὸν μισθὸν ἐμοῦ δέξω καὶ τὴ-
φὴν τὸν παρέχομεν· ἐν τοῖς σασι λεί-
οις εἰσίν· ἄλλα τι δεῖ λύθαι τὸν ἰδεῖν· παρὰ φήτ;
Καὶ λέγω ἡμῖν τε
ρὶ ἀσὸ πέρυσι παρὰ
β ō φήτου· οὗτός ἐστι
περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἀποστέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου
σου· ὃς κατασκεύ-
α ō

ἐστὶν ἡ μόδρασος ἐμὲ
πρὸ σθεν μου λέ-
γων· μὴ βά-
λητε ἐμ γόμμη τοῖς ὠ
μαις ὑμῶν πρὸ φή-
της ἐξ ἀμμου τοῦ
μασπι τοῦ οὐδείς
δῃ μ· ὃ δὲ μὴ λερό-
προς ἐμ πήσας
τοῦ θῦ μὴ βάλῃ μ
αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὡς
ὁ λαὸς ἀκούσας
οἱ πελῶμαι, ἐδί-
ασ
ασαν πρὸ μ θῦ· καὶ
πὶ ἀθεν πρὸς τὸ
βαπτίσασθαι ἐξ ἀμ
μου· οἱ δὲ φαρι
σαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ·
τὴν μὲν βουλὴν τοῦ θῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑ
αυτούς, μὴ βαπτι
θέντες ὑπ' ἀὐτοῦ.
ἀρχ τὶ μοιῶ ὁμοιῶ
σω τοὺς ἀνθρώπους τῆς
πὶ τ γ ιβ φ ὁκ ἡμίσ ω:

ἀπὸ τοῦ πέλαγος
αὐτῆς τοῦ μεγάλου: ιε΄
Ἡρώτων δὲ πίσω ζ΄ οδ΄
τῶν μφαρισαίων, τβ΄ ι΄ δ΄ ιβ΄
ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτοῦ. τὰ ω΄ τὰ ιγ΄
Καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ φα
ρισαίου ἀνέκλιθη.
καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἥτις ἦν ἁμαρ
τωλός. καὶ
γνοῦσα ὅτι κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα
ρισαίου. κομίσασα
ἀλάβαστρον μύρου:
Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω
σω κλαίουσα. ἤρ
ξατο βρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσι. καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσε.
Καὶ κατεφίλει τοὺς

ἐστὶν ὅμοιοι.
ὅμοιοί εἰσι παιδί
οις τοῖς ἐν ἀγορᾷ
καθημένοις καὶ
προσφωνοῦσι τοῖς
ἑταίροις αὐτῶν
καὶ λέγουσιν. ηὐλήσαμεν
ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.
γὰρ ἦλθεν Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πί
νων, λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει· ἐλήλυθεν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσ
θίων καὶ πίνων.
Καὶ λέγετε· ἴδοὺ ἄν
θρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης· φι
λοτωλωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφί

πόδλασ αὐτοῦ, καὶ
ἡλείφε τῶ μύρω:
Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶ
πεν ἐν ἑαυτῷ· λέγω·
οὗτος εἰ ἦν προφ[η]
της, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ ποταπὴ
ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρ[τω]
λός ἐστι. καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ Ἰ[η]σ[οῦ]ς εἶπεν πρὸς
αὐτόν· σίμων ἔχω
σοί τί εἰπεῖν· ὁ δέ, φ[η]
Διδάσκαλε εἰπέ· δύο
χρεοφειλέται ἦ
σαν δανιστῇ τινι· ὁ
εἷς ὤφειλεν δηνάρι[α]
πεντακόσια· ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντα·
μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφο
τέροις ἐχαρίσατο·
τίς οὖν αὐτῶν εἰπέ,

πλείονα οὖν αὐτὸν φι
λήσει· ἀπεκρίθη δὲ
ὁ Σίμων εἶπεν·
ὑπολαμβάνω ὅτι
ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρί
σατο· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας·
Καὶ στραφεὶς πρὸς
τὴν γυναῖκα, τῷ Σι
μωνὶ ἔφη· βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα;
εἰσῆλθόν σου εἰς
τὴν οἰκίαν, ὕδωρ
μοι ἐπὶ τοὺς πόδας
οὐκ ἔδωκας· αὕτη
δὲ τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεξέ μου τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμαξε·
φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰ
σῆλθόν οὐ διέλει
πεν καταφιλοῦσά μου

τοὺς πόδας· ἐλαίῳ
τὴν κεφαλήν μου
οὐκ ἤλειψας· αὕτη
δὲ μύρῳ ἤλειψε
τοὺς πόδας μου·
οὗ χάριν λέγω σοι·
ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι
αἱ πολλαὶ αὐτῆς ὅτι
ἠγάπησε πολύ·
ᾧ δὲ ὀλίγον
φίλεται ὀλίγον
ἀγαπᾷ· εἶπε δὲ αὐτῇ·
ἀφέωνταί σου αἱ
ἁμαρτίαι· καὶ ἤρ
ξαντο οἱ συνανακεί
μενοι λέγειν ἐν ἑαυ
τοῖς· τίς οὗτος
ὃς καὶ ἁμαρτί
ας ἀφίησιν· εἶπε δὲ
πρὸς τὴν γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσω
κέν σε πορεύου εἰς
εἰρήνην· καὶ ἐγέ
νετο ἐν τῷ καθεξῆς.

καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώ
μην· κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα
σὺν αὐτῷ· καί τινες
γυναῖκες αἱ ἦσαν
τεθεραπευμέναι
ἀπὸ πνευμάτων πο
νηρῶν καὶ ἀσθενειῶν·
Μαρία ἡ καλουμέ
νη Μαγδαληνή· ἀφ' ἧς
δαιμόνια ἑπτὰ ἐξε
λήλυθει· καὶ Ἰω
άννα γυνὴ Χουζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρῴδου·
Καὶ Σωσάννα· καὶ
ἕτεραι πολλαὶ αἵ
τινες διηκόνουν
αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐ
τῷ. Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ

οσ β

Καὶ τὸν χαρακωτὸν λιμ
βωνὶ πορευόμενον
πρὸς αὐτὸν, εἰς τὸν
διαπεραμαιὸν·
ξ ἐξῆλθεν ὁ εἷς
τοῦ εἰρμοῦ τὸν μαστ
ρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐμά
πειρεν αὐτόν· ὁ
δὲ εἶπεν πρὸς αὐ
τὸν ὁδὸν καὶ χαρα
κτῆρα καὶ τό
πον εἰρμοῦ τοῦ ὄφεως
Καὶ ἔτερον εἶπεν
Καὶ φύλακα ἔχειν
ἵππους καὶ ἔτερον
δὲ ἔχειν ἵππους καὶ
ἔτερον φύλακας
καὶ ἀκούειν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ καὶ
ἐπιστρέφειν εἰς
τὰ ὀπίσω καὶ
ἐκβαίνειν ἐκ τῆς
ὁδοῦ καὶ ἀναπαύ
εσθαι· ἄλλον δὲ
εἰπεῖν ἐμοὶ ἐστὶν
ἡ ἀνάπαυσις καὶ
ἡ ἀνάβασις καὶ
ἡ κατάβασις καὶ
ἡ ἔξοδος καὶ ἡ
εἴσοδος καὶ ἡ

οἱ ἀκούομεν· εἰ
μὲν ἔρχεται ὁ λύκος
καὶ ἔρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας
αὐτῶν, ἵνα μὴ ποι
εύσωμεν ὃ θέλει
ς τ· οἱ δὲ ἕτεροι τῆς
πέτρας· οἱ ὅταν
ἀκούσωσι· μετὰ χα
ρᾶς δέχονται τὸν
λόγον, καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσι·
οἱ πρὸς καιρὸν πι
στεύουσι· καὶ ἐν
καιρῷ πει
ρασμοῦ ἀ
φίστανται· τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας
πεσόν· οὗτοί εἰσι
οἱ ἀκούσαντες· καὶ
ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
πλούτου καὶ ἡδο
νῶν τοῦ βίου πορευόμε
νοι· συμπνίγονται
καὶ οὐ τελεσφο

σι· τὸ δὲ ἐν τῇ καλ
λιμῇ· οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ· ἀκ
ούσαντες τὸν λό
γον κατέχουσι καὶ
καρποφοροῦσιν
ἐν ὑπομονῇ· τὸ
Δὲ εἰς τὸ λίχνον πεσόν
καλύπτει αὐτὸν
σκεύει, ἢ ὑπὸ τοῦ κα
τὰ λίμνας πίθηκοι·
ἀλλ' ἐστὶ λιχνία
ἵνα πίθηκοι· ἵνα
οἱ εἰς πορευόμε
νοι ἐλέσωσι τὸ
φῶς· οὐ γὰρ ὀπτὸν
Π τὸν οὐ φανερὸν
γενήσεται, οὐδὲ
ἀπόκρυφον οὐ
γὰρ στήσεται καὶ
εἰς φανερὸν ἐλ
θεῖν· ἐλέσθε πῶς
Π ἀκούετε· ὃς γὰρ

τῶν ἀλλ' ὁ χωρῶν ἀκέτω·
τῶν λ' ἰωάνν. ἡ πίστις·

ἀμὲ ἔχηδδθησετεαὐτ·
καὶὅσαἀμὴἔχη,ζ
ὀδδχεῖἔχειμ·ἀρ
θήσετεταὐτοῦ·
Παραβόμοιτοδὲπρὸ
αὐτὸμ ἡμηρ καὶοἱαὐ
δελφοὶαὐτοῦ·καὶ
οὐχέδωκαμποσω
τυχεῖμαὐτῷδιαὐτομ
ὄχλομ. καὶαὐτοκληθ
λειαὐτῷλαόμτωμ·
ἡμηρσουκαὶοἱαὐδλφ
φοίσου, ὅτιηκάσιμ
ὀβῳοἱδὲἶμστηθέλομ·
ὁδὲἀποκριθεὶσ
εἶπεπρὸσαὐτούσ·
μηρμουκαὶἀδελφ
φοίμουοὗτοιεἰσὶμ
οἱτὸμλόγομτοῦθῦ
ἀκούομπροσκαὶποι
οὶπρὸσ καὶἐγόμε
τοεἰμιῖῶπαμὴμη
ρῶμκαὶαὐτοὶἀμὲ
μηεἰσπλοῖομκαὶ

οἱμαθηταὶαὐτοῦ·καὶ
εἶπεπρὸσαὐτούσ·
διέλθωμενεἰστὸ
πέραμτῆσλίμης·
καὶαμήχθησαμ·πλῖ
όμτωμδὲαὐτῶμάλ
φῦμωσσθ·καὶκαὶ
τέκηλαῖλαλαμὲ
μουεἰστὴμλίμηκμ·
καὶσωεπληρῶῦ
τοκαὶεἰκιμδωίευ·
πρὸσεἰθόμτω
δὲδικήνειραμαὐτ
λάμπεσ,δωϊφαῦ
δωϊφαύταυἀποκλῦ
σθω·ὁδὲἀφεθεὶσ
ἐπιτίμησεπῶ
αὐέμωκαὶπῶλεῖ
λομτοῦὕδατοσ.
καὶδωσώσαμτο·
καὶἀφόμεσοτὴλήμ·
εἶπεδὲαὐτοῖσ·πῶῦ
δύημὴπωίτισήμῶμ·
φοιμηθέμπωδὲ

B πβ

B πγ

τὸ λ ἐπὶ λ
ἐβ τὸ αὐτὸ
μὶ πῖ
ν σε κὲ ἐπὶ κα ῳ
ἐπὶ δω δ οἰ ῑ τα:

κδ̄ ε̄ π τοῦθ' ἑχομ' ὁ τοῦλγιστ' ὠν·

ἐθαύμασαμλέγομ
πὸσπρὸσἀλλήλους·
πίσάρα οὗτοσδὴ
ὁπιχαὶποῖσαμὸιμοις
ὅσπιπαύσειχαὶπᾶ
ὕδωρπλὴνὡσπερ
κούσιμαὐτῶ· ξ
Καὶσὺμαλευσαμενὸ
πὴμχόρᾳμπαῦμᾶ
δαρμὸμ· ἤπισήμ·
αὖπτίπερᾳυπῶσπ
λῖλαίας· ὃξ ἐλθ
πὶδὲαὐτῶδὴπὶπ
πὴμ· ὑπὸμπησδμ
αὐτῶαμὴρπτὸσ ἐκ
πῆσπόλδωσ, οὐ
εἰχδαιμόνιανεχ
χρόμαμ ἰκαμᾶμ·
καὶ ἱματιομούχε
μεδιδύσκετο· καὶε
μοίχἰάνούκέμβμε
ἀλλ' ἐνποῖσιμὴ
μασιμ· ἰδὼμδὲ
τὸμ ἰμᾶξαμαλκρᾶ

ξας· προσδοκᾶσεμ
αὐτῶ· καὶφωμὴ
μαχεῖσθε· πὶε
μοὶ καὶσοὶ υἱὲ τοῦ
θῦ τοῦ ὑψίστου· δε
σμαίσουμεμίαμ
ασμίσησ· παρήγγ
λλεν γὰρ τῶπαμ ἰῶ
ἀλλ αὐθάρτως, ὃ ξε λ
θεῖμ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·
πολλοῖσ γὰρ χρόμ
σωεἵρπαλκειάν
τόμ· καὶ ἐδλεσωεῖσ
ἀλύστεσι καὶ παιδε
φυλακαστόμεθα·
καὶδιαρρησόμεθα
δεσμὰ· ἡλαύμε
τοῦτο τοῦδαίμο
μοσεῖσταὐτὸ ἐρῶμεν.
καὶ ὅσπερ ἀφ' ἑνὸσ
αὐτὸμ σὶ ἰσλέγομ·
πίσοι ἀπ' ἐμοῦ ὁμοιαι·
ὁδὲ εἶπε· λαβομ·
ὁπὶ πολλὰ δαιμο

μιαν εἰσῆλθεν εἰσαὺ
τὸν· καὶ παρεκά
λουν αὐτὸν μίαν μὴ
ἐστιν τάξη αὐτοῖς·
εἰσπηδῶσιν ὅσον
ἐστελθεῖν· ἡμῖν
Κεῖ ἀβλη χοίρων.
Καὶ ὧν ὡς σκοπεῖ
μων ἐν τῷ ὄρει· ἔ
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα βοῦν πρέψῃ
αὐτοῖς εἰσέλθειν
εἰσελθεῖν· καὶ ἐ
πέτρεψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ
τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου. εἰσῆλθ
ἐν τοῖς χοίροις·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέ
λη κατὰ τοῦ κρημ
νοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ
ἀπεπνίγη· ἰδὼν
δὲ οἱ βόσκοντες

φυγὼν· καὶ ἀπήγγει
λαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
ἦλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός· καὶ ἦλ
θον πρὸς τὸν Ἰη·
καὶ εὗρον καθήμε
νον τὸν ἄνθρωπον
τὸν δαιμονιζόμε
νον λογισμὸν ἔχοντα
μετὰ ὁμονοίας καὶ σωφρο
νοῦντα τὸν παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰῦ καὶ
ἐφοβήθησαν· ἀπή
γειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ ἱδὼν τὸν τῶν
ὡσθὴ ὁ δαιμονι
σθεὶς· καὶ ἠρώτη
σαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
πλῆθος τῆς περι
χώρου τῶν Γα
δαρηνῶν, ἀπελ
θεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ

σωμεί χομ το· αὐτος
δὲ ἐμμας εἰς τὸ πῆ
ομ· καὶ ἐρεῖ ψομ·
δέ ετο δὲ αὐτοῦ οὐ αὐ
μὴ ρ᾽ ἀφ᾽ οὗ ὄβε λκλύ
θει τὰ δαιμόνια· ἐ
μαι σῶ αὐτῷ· ἀπό
λυσε δὲ αὐτὸ μοι σ
λέγω μ· καὶ ἀπο κρθ
φεὶ εἰς τὸ μοῖ χομ
σου· καὶ δι κτοῦ ὅσα
ὁ κυ ποί ησέ σοι οὐθ σ· ἐξ
ἀπῆλθε καὶ ἤρξα τὸ
κηρύσσειν ἐν τῇ δε
κα πόλει ὅσα ὁ ἰη
σοῦς ἐποίησεν αὐ
τῷ οὐθείς· ἐθαύ μα
σεν οὖν οἱ ὄχλοι σω
τὸ μὴ ρ᾽ ὁμολογοῦν
τα καὶ λέγον τας
ὅτι οὐτως οὐδέ ποτε
ἐφάνη ἐν τῷ ἰσραήλ.

Καὶ πάλιν διῆλθεν ὁ ἰησοῦς
εἰς τὸ πέραν ἐν τῷ πλοίῳ
καὶ συνήχθη ὄχλος πολὺς
ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ ἔρχεται εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνό
ματι ἰάειρος καὶ ἰδὼν αὐ
τὸν πίπτει πρὸς τοὺς πό
δας αὐτοῦ· καὶ παρακα
λεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων
ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν
ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐ
τῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ·
καὶ ἀπῆλθε μετ᾽ αὐτοῦ·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολὺς καὶ συνέθλιβον
αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
δώδεκα· καὶ πολλὰ παθοῦ
σα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν
καὶ δαπανήσασα τὰ πα
ρ᾽ αὐτῆς πάντα καὶ μη
δὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ
τοῦ ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ
ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν
γὰρ ὅτι ἐὰν ἅψωμαι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ σω
θήσομαι· καὶ εὐθέως ἐξη
ράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵμα
τος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ
σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
μάστιγος· καὶ εὐθέως ὁ
ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ
τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν
ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς
ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν· τίς
μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε
καὶ λέγεις τίς μου ἥψα
το; καὶ περιεβλέπετο
ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν·
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγο
νεν ἐπ᾽ αὐτῇ ἦλθεν καὶ
προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε·
ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι
ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός
σου· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυ
ναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ
θυγάτηρ σου ἀπέθανεν·
τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδά
σκαλον; ὁ δὲ ἰησοῦς παρα
κούσας τὸν λόγον λαλού
μενον λέγει τῷ ἀρχισυ
ναγώγῳ· μὴ φοβοῦ μόνον
πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν
οὐδένα συνακολουθῆσαι
αὐτῷ εἰ μὴ τὸν πέτρον
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου·
καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ
θεωρεῖ θόρυβον κλαίον
τας καὶ ἀλαλάζοντας πολ
λούς· καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ
ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει·
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας
παραλαμβάνει τὸν πατέρα
τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ
παιδίον κείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς τοῦ παι
δίου λέγει αὐτῇ· ταλιθά
κουμι· ὅ ἐστιν μεθερμη
νευόμενον· τὸ κοράσιον
σοὶ λέγω ἔγειρε· καὶ εὐθέως
ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ
περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν
δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ δι
εστείλατο αὐτοῖς ἵνα μη
δεὶς γνοῖ τοῦτο καὶ εἶπεν
δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

κς΄ τῶν κυριακῶν ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον·

κε΄ τῆς αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ·

εἰ πω δυνάμεθα τῆ· θαρσεῖ
θυμὲ περὶ πολλῶν
σέσωκέσε πορεύου
εἰς εἰρήνην· ἐπῆ
Αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἐέρχεται τις παρὰ
τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγων αὐτῷ ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγά
τηρ σου· μὴ σκύλε
τὸν διδάσκαλον· ὁ
δὲ ἰσ ἀκούσας· ἀπε
κρίθη αὐτῷ λέ·
μὴ φοβοῦ μόνον
πίστευσον καὶ σωθή
σεται· ἐλθὼν δὲ
εἰς τὴν οἰκίαν οὐ
Κ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ
πέτρον καὶ ἰω
ἀνην καὶ ἰάκ· τὸν
καὶ τὸν πατέρα τοῦ
παιδὸς καὶ τὴν μητέρα·
ἔκλαιον δὲ πάν

καὶ παρακαλεῖ
τὴν κύριον σου ἵνα
ποσαύτης· καὶ εἰ π
οἴδ· πίσον αὐλαύμενος
μου· ἀρ μουσικῶν δὲ
πάντων· εἰ πω δυ
νάμεθα τοῦ· βαστάσαι
οἱ ὄχλοι συνέχουσί
σε καὶ ἀποθλίβουσι
καὶ λέγεις πίσον αὐλαύ
μενός; ὁ δὲ ἰσ
εἶπεν· ἥψατό μου
τίς· ἀρνουμένων δὲ
πάντων, ὁ Πέτρος εἶπεν
ἐπιστάτα· ὄχλοι σε
Η συνέχουσι καὶ ἀπο
τρέπουσι καὶ λέγεις
τίς μου ἥψατο
αὐτοῦ, ἀπεκρίνατο
αὐτῷ ὁ Ἰωάννης
τὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὁ
ἰ ἀθη παρέχρημα· ὁ δὲ

λαὶ ἐκόπτομεν τοὺς
ὁδὸς εἰς τὸ μὴ λαί
θη· οὐκ ἀποστέλλομεν
ἀλλὰ καὶ θεύδει· ξζ
καπηλεύομεν αὐτοῦ·
εἰδόπερ ὁ πατὴρ ἡμῶν
μεν· αὐτὸς δὲ ἐκ
βάλλομεν ἡμᾶς
πας· καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς αὐτῆς·
ἐφάμην σε λέγων μοι·
παῖ σὰ χείρου· καὶ ἐ
πεί φαι τὸ πρᾶ
γμα αὐτῆς· καὶ αὐτὴ π
ραχρῆμα, καὶ δι ἐ
τας ἐν αὐτῇ δόθη
μαι φυλήν· καὶ δι ἐ
τησαμοίνομεν αὐτῆς·
ὁ δὲ παρήγγελεν
αὐτοῖς, μὴ δημιεί
πειν τὸ νόμισμα· πγ
συγκλείσαντες
δὲ τοὺς δώδεκα·
ἔδοξε καὶ μοὶ τοῖς

δικαίωμα καὶ δόξου
σι γάμβροι πατρὸς
τοῦ δαιμόνιος, καὶ
μόσιος θεραπεύσῃ·
καὶ ἀποστείλεν
αὐτοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν τ̄
θῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς
ἀσθενοῦντας· ξζ
ἱππος πρὸς αὐτούς·
μὴ δὲν αἴρετε εἰς
τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβ
δους· μήτε πήρας·
μήτε ἄρτον, μήτε
ἀργύριον, μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας
ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν πξ β
οἰκίαν εἰσέλθητε·
ἐκεῖ μένετε καὶ ἐ
κεῖθεν δὲ ἐξέρχε
σθε· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων
ται ὑμᾶς· δὲ ἐξερχό πκ β
μενοι ἀπὸ τῆς πό
λεως ἐκείνης· ξζ

περὶ οὗ ἀκούσα-
τα, καὶ ὀφθή- ιγ
ναι αὐτὸν μ-
δενὶ εἰ μὴ μάρ-
τυσιν τοῖς προ-
κεχειροτονη-
μένοις ὑπὸ τοῦ
θεοῦ, ἡμῖν οἵτι-
νες συνεφάγο-
μεν καὶ συνε-
πίομεν μετὰ τὸ
ἀναστῆναι αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν·
καὶ παρήγγει-
λεν ἡμῖν κη-
ρύξαι τῷ λαῷ
καὶ διαμαρ-
τύρασθαι ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ
ὡρισμένος ὑπὸ
τοῦ θεοῦ κρι-
τὴς ζώντων
καὶ νεκρῶν·
τούτῳ πάντες
οἱ προφῆται
μαρτυροῦσιν
ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν λαβεῖν
πάντα τὸν πι-
στεύοντα εἰς
τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ· ἔτι λα-
λοῦντος τοῦ
Πέτρου τὰ ῥή-
ματα ταῦτα,
ἐπέπεσε τὸ
πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐπὶ πάν-
τας τοὺς ἀκού-
οντας τὸν λό-
γον. καὶ ἐξέ-
στησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πι-
στοὶ ὅσοι συ-
νῆλθαν τῷ Πέ-
τρῳ, ὅτι καὶ
ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἡ δωρεὰ τοῦ
ἁγίου πνεύ-
ματος ἐκκέ-
χυται· ἤκου-
σαν γὰρ αὐ-
τῶν λαλούν-
των γλώσσαις
καὶ μεγαλυ-
νόντων τὸν
θεόν. τότε
ἀπεκρίθη Πέ-
τρος· μήτι τὸ
ὕδωρ δύναται
κωλῦσαί τινα
τοῦ μὴ βα-
πτισθῆναι τού-
τους οἵτινες
τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἔλαβον
ὡς καὶ ἡμεῖς;
καὶ προσέτα-
ξεν αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ βαπτι-
σθῆναι. τότε
ἠρώτησαν αὐ-
τὸν ἐπιμεῖ-
ναι ἡμέρας τι-
νάς. Κατὰ δὲ
τὴν ἐπιοῦσαν
παρεγένετο
πρὸς τὸν Πέ-
τρον καὶ διη-
γεῖτο αὐτῷ
καθ' ἑξῆς τὰ
γεγονότα ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ
Κορνηλίου.
καὶ ἔλεγεν
ὅτι ἐγὼ ἤμην
ἐν τῇ πόλει
Ἰόππῃ προσ-
ευχόμενος καὶ
ἐν ἐκστάσει
εἶδον ὅραμα
καταβαῖνον
σκεῦός τι ὡς
ὀθόνην μεγά-
λην τέσσαρσι
κέρασι καθ-
ιεμένην ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἦλθεν ἄχρι
ἐμοῦ· εἰς ὃ
κατανοήσας
ἐνέβλεπον καὶ
εἶδον τὰ τε-
τράποδα τῆς
γῆς καὶ τὰ θη-
ρία καὶ τὰ ἑρ-
πετὰ καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ· ἤκου-
σα δὲ καὶ φω-
νῆς λεγούσης
πρός με· ἀνα-
στὰς Πέτρε
θῦσον καὶ φά-
γε. εἶπον δέ·
μηδαμῶς κύ-
ριε, ὅτι οὐδέ-
ποτε εἰσῆλθεν
κοινὸν ἢ ἀκά-
θαρτον εἰς τὸ
στόμα μου.
ἀπεκρίθη δὲ
φωνὴ ἐκ δευ-
τέρου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· ἃ ὁ
θεὸς ἐκαθά-
ρισεν σὺ μὴ
κοίνου. τοῦτο
δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρίς, καὶ πάλιν
ἀνεσπάσθη τὰ
πάντα εἰς τὸν
οὐρανόν. καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες
τρεῖς ἐπέστη-
σαν ἐπὶ τὸν
οἶκον ἐν ᾧ ἦ-
μεν, ἀπεσταλ-
μένοι ἀπὸ Και-
σαρείας πρός
με. εἶπεν δὲ
τὸ πνεῦμα
μοι συνελθεῖν
αὐτοῖς μηδὲν
διακρίνοντα.
ἦλθον δὲ καὶ
οἱ ἓξ ἀδελφοὶ
οὗτοι σὺν ἐμοὶ
καὶ εἰσήλθο-
μεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ ἀνδρός.
ἀπήγγειλεν δὲ
ἡμῖν πῶς εἶδεν
τὸν ἄγγελον
ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ σταθέν-
τα καὶ εἰπόν-
τα· πέμψον εἰς
Ἰόππην καὶ
μετακάλεσαι
Σίμωνα τὸν
ἐπικαλούμε-
νον Πέτρον,
ὃς λαλήσει
ῥήματα πρὸς
σὲ ἐν οἷς σω-
θήσῃ σὺ καὶ
πᾶς ὁ οἶκός
σου. ἐν δὲ τῷ
ἄρξασθαί με
λαλεῖν ἐπέ-
πεσεν τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον
ἐπ' αὐτοὺς
ὡσπερ καὶ ἐφ'
ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
ἐμνήσθην δὲ
τοῦ ῥήματος
τοῦ κυρίου ὡς
ἔλεγεν· ὅτι
Ἰωάννης μὲν
ἐβάπτισεν ὕ-
δατι, ὑμεῖς δὲ
βαπτισθήσε-
σθε πνεύματι
ἁγίῳ. εἰ οὖν
τὴν ἴσην δω-
ρεὰν ἔδωκεν
αὐτοῖς ὁ θεὸς
καὶ ἡμῖν πι-
στεύσασιν ἐπὶ
τὸν κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν,
ἐγὼ τίς ἤμην
δυνατὸς κω-
λῦσαι τὸν θεόν;
ἀκούσαντες
δὲ ταῦτα ἡσύ-
χασαν καὶ ἐδό-
ξασαν τὸν θεὸν
λέγοντες· ἄρα
καὶ τοῖς ἔθνε-
σιν ὁ θεὸς τὴν
μετάνοιαν εἰς
ζωὴν ἔδωκεν.
οἱ μὲν οὖν δια-
σπαρέντες ἀπὸ
τῆς θλίψεως
τῆς γενομένης
ἐπὶ Στεφάνῳ
διῆλθον ἕως
Φοινίκης καὶ
Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας,
μηδενὶ λαλοῦν-
τες τὸν λόγον
εἰ μὴ μόνον
Ἰουδαίοις. ἦσαν
δέ τινες ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρες
Κύπριοι καὶ
Κυρηναῖοι οἵ-
τινες ἐλθόντες
εἰς Ἀντιόχειαν
ἐλάλουν καὶ
πρὸς τοὺς Ἕλ-
ληνας εὐαγ-
γελιζόμενοι
τὸν κύριον Ἰη-
σοῦν. καὶ ἦν
χεὶρ κυρίου
μετ' αὐτῶν,
πολύς τε ἀρι-
θμὸς πιστεύ-
σας ἐπέστρε-
ψεν ἐπὶ τὸν
κύριον. ἠκού-
σθη δὲ ὁ λόγος
εἰς τὰ ὦτα τῆς
ἐκκλησίας τῆς
οὔσης ἐν Ἱερο-
σολύμοις περὶ
αὐτῶν, καὶ ἐξ-
απέστειλαν
Βαρνάβαν δι-
ελθεῖν ἕως
Ἀντιοχείας·
ὃς παραγενό-
μενος καὶ ἰδὼν
τὴν χάριν τὴν
τοῦ θεοῦ ἐχά-
ρη καὶ παρε-
κάλει πάντας
τῇ προθέσει
τῆς καρδίας
προσμένειν τῷ
κυρίῳ· ὅτι ἦν
ἀνὴρ ἀγαθὸς
καὶ πλήρης
πνεύματος ἁ-
γίου καὶ πί-
στεως. καὶ
προσετέθη ὄ-
χλος ἱκανὸς
τῷ κυρίῳ. ἐξ-
ῆλθεν δὲ εἰς
Ταρσὸν ἀνα-
ζητῆσαι Σαῦ-
λον, καὶ εὑρὼν
ἤγαγεν εἰς
Ἀντιόχειαν.
ἐγένετο δὲ
αὐτοὺς καὶ
ἐνιαυτὸν ὅλον
συναχθῆναι
ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ καὶ διδά-
ξαι ὄχλον ἱκα-
νόν, χρηματί-
σαι τε πρώτως
ἐν Ἀντιοχείᾳ
τοὺς μαθητὰς
Χριστιανούς.
ἐν ταύταις δὲ
ταῖς ἡμέραις
κατῆλθον ἀπὸ
Ἰερουσαλὴμ
προφῆται εἰς
Ἀντιόχειαν.
ἀναστὰς δὲ εἷς
ἐξ αὐτῶν ὀνό-
ματι Ἄγαβος
ἐσήμανεν διὰ
τοῦ πνεύμα-
τος λιμὸν με-
γάλην μέλλειν
ἔσεσθαι ἐπὶ
πᾶσαν τὴν οἰ-
κουμένην, ὅς
ἐστιν ἐπὶ Κλαυ-
δίου. τῶν δὲ
μαθητῶν καθ-
ὡς εὐπορεῖτό
τις ὥρισαν ἕκα-
στος αὐτῶν εἰς
διακονίαν πέ-
μψαι κατοικοῦ-
σιν ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ τοῖς ἀδελ-
φοῖς· ὃ καὶ ἐ-
ποίησαν ἀπο-
στείλαντες πρὸς
τοὺς πρεσβυ-
τέρους διὰ χει-
ρὸς Βαρνάβα
καὶ Σαύλου.
κατὰ δὲ τὸν
καιρὸν τοῦτον
ἐπέβαλεν Ἡρῴ-
δης ὁ βασιλεὺς
τὰς χεῖρας κα-
κῶσαι τινὰς
τῶν ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας.
ἀνεῖλεν δὲ Ἰά-
κωβον τὸν ἀδελ-
φὸν Ἰωάννου
μαχαίρᾳ. ἰδὼν
δὲ ὅτι ἀρεστόν
ἐστιν τοῖς Ἰου-
δαίοις προσέ-
θετο συλλαβεῖν
καὶ Πέτρον.
ἦσαν δὲ ἡμέ-
ραι τῶν ἀζύ-
μων, ὃν καὶ
πιάσας ἔθετο
εἰς φυλακήν,
παραδοὺς τέσ-
σαρσιν τετρα-
δίοις στρατιω-
τῶν φυλάσσειν
αὐτόν, βουλό-
μενος μετὰ τὸ
πάσχα ἀναγα-
γεῖν αὐτὸν τῷ
λαῷ. ὁ μὲν οὖν
Πέτρος ἐτηρεῖ-
το ἐν τῇ φυλα-
κῇ, προσευχὴ
δὲ ἦν ἐκτενὴς
γινομένη ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας
πρὸς τὸν θεὸν
περὶ αὐτοῦ.
ὅτε δὲ ἤμελλεν
αὐτὸν προά-
γειν ὁ Ἡρῴδης,
τῇ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ ἦν ὁ Πέτρος
κοιμώμενος
μεταξὺ δύο
στρατιωτῶν
δεδεμένος ἁλ-
σὶν δυσὶν ἁλύ-
σεσιν, φύλακες
δὲ πρὸ τῆς θύ-
ρας ἐτήρουν
τὴν φυλακήν.
καὶ ἰδοὺ ἄγ-
γελος κυρίου
ἐπέστη καὶ φῶς
ἔλαμψεν ἐν τῷ
οἰκήματι· πα-
ίσας δὲ τὴν
πλευρὰν τοῦ
Πέτρου ἤγειρεν
αὐτὸν λέγων·
ἀνάστα ἐν τά-
χει. καὶ ἐξέ-
πεσον αὐτοῦ
αἱ ἁλύσεις ἐκ
τῶν χειρῶν.
εἶπεν δὲ ὁ ἄγ-
γελος πρὸς
αὐτόν· ζῶσαι
καὶ ὑπόδησαι
τὰ σανδάλιά
σου· καὶ ἐποί-
ησεν οὕτως.
καὶ λέγει αὐ-
τῷ· περιβάλ-
λου τὸ ἱμάτιόν
σου καὶ ἀκολού-
θει μοι. καὶ ἐξ-
ελθὼν ἠκολού-
θει καὶ οὐκ ἤδει
ὅτι ἀληθές ἐστιν
τὸ γινόμενον
διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου, ἔδοξεν δὲ
βλέπειν ὅραμα.
διελθόντες δὲ
πρώτην καὶ δευ-
τέραν φυλακὴν
ἦλθον ἐπὶ τὴν
πύλην τὴν σι-
δηρᾶν τὴν φέ-
ρουσαν εἰς τὴν
πόλιν, ἥτις αὐ-
τομάτη ἠνοί-
γη αὐτοῖς· καὶ
ἐξελθόντες προ-
ῆλθον ῥύμην
μίαν, καὶ εὐθέ-
ως ἀπέστη ὁ
ἄγγελος ἀπ'
αὐτοῦ. καὶ ὁ
Πέτρος ἐν ἑαυ-
τῷ γενόμενος
εἶπεν· νῦν οἶδα
ἀληθῶς ὅτι ἐ-
ξαπέστειλεν ὁ
κύριος τὸν ἄγ-
γελον αὐτοῦ
καὶ ἐξείλατό
με ἐκ χειρὸς
Ἡρῴδου καὶ
πάσης τῆς προ-
σδοκίας τοῦ
λαοῦ τῶν Ἰου-
δαίων. συνιδὼν
τε ἦλθεν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν τῆς
Μαρίας τῆς μη-
τρὸς Ἰωάννου
τοῦ ἐπικλη-
θέντος Μάρκου,
οὗ ἦσαν ἱκανοὶ
συνηθροισμέ-
νοι καὶ προσ-
ευχόμενοι. κρού-
σαντος δὲ αὐ-
τοῦ τὸν θύρας
τοῦ πυλῶνος
προσῆλθεν παι-
δίσκη ὑπακοῦ-
σαι ὀνόματι
Ῥόδη, καὶ ἐπι-
γνοῦσα τὴν φω-
νὴν τοῦ Πέτρου
ἀπὸ τῆς χαρᾶς
οὐκ ἤνοιξεν τὸν
πυλῶνα, εἰσδ-
ραμοῦσα δὲ ἀ-
πήγγειλεν ἑστ-
ῶτα τὸν Πέτρον
πρὸ τοῦ πυλῶ-
νος. οἱ δὲ πρὸς
αὐτὴν εἶπαν·
μαίνῃ. ἡ δὲ δι-
ϊσχυρίζετο οὕ-
τως ἔχειν. οἱ
δὲ ἔλεγον· ὁ
ἄγγελος αὐτοῦ
ἐστιν. ὁ δὲ Πέ-
τρος ἐπέμενεν
κρούων. ἀνοί-
ξαντες δὲ εἶδον
αὐτὸν καὶ ἐξ-
έστησαν. κατα-
σείσας δὲ αὐ-
τοῖς τῇ χειρὶ
σιγᾶν διηγή-
σατο πῶς ὁ κύ-
ριος αὐτὸν ἐξ-
ήγαγεν ἐκ τῆς
φυλακῆς, εἶπέν
τε· ἀπαγγεί-
λατε Ἰακώβῳ
καὶ τοῖς ἀδελ-
φοῖς ταῦτα.
καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς
ἕτερον τόπον.
γενομένης δὲ
ἡμέρας ἦν τά-
ραχος οὐκ ὀλί-
γος ἐν τοῖς
στρατιώταις
τί ἄρα ὁ Πέ-
τρος ἐγένετο.
Ἡρῴδης δὲ ἐπι-
ζητήσας αὐτὸν
καὶ μὴ εὑρὼν
ἀνακρίνας τοὺς
φύλακας ἐκέ-
λευσεν ἀπαχθ-
ῆναι, καὶ κατ-
ελθὼν ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας εἰς
Καισάρειαν δι-
έτριβεν. ἦν δὲ
θυμομαχῶν Τυ-
ρίοις καὶ Σιδω-
νίοις· οἱ δὲ
ὁμοθυμαδὸν
παρεγένοντο
πρὸς αὐτόν,
καὶ πείσαντες
Βλάστον τὸν
ἐπὶ τοῦ κοιτῶ-
νος τοῦ βασι-
λέως τὴν εἰρή-
νην ᾐτοῦντο,
διὰ τὸ τρέφε-
σθαι τὴν χώ-
ραν αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ βασιλικοῦ.
τῇ δὲ τακτῇ
ἡμέρᾳ Ἡρῴδης
ἐνδυσάμενος
ἐσθῆτα βασι-
λικὴν καὶ κα-
θίσας ἐπὶ βή-
ματος ἐδημη-
γόρει πρὸς αὐ-
τούς. ὁ δὲ δῆ-
μος ἐπεφώνει
θεοῦ φωνὴ καὶ
οὐκ ἀνθρώπου.
παραχρῆμα δὲ
ἐπάταξεν αὐ-
τὸν ἄγγελος
κυρίου ἀνθ' ὧν
οὐκ ἔδωκεν τὴν
δόξαν τῷ θεῷ,
καὶ γενόμενος
σκωληκόβρω-
τος ἐξέψυξεν.
ὁ δὲ λόγος τοῦ
θεοῦ ηὔξανεν
καὶ ἐπληθύνε-
το. Βαρνάβας
δὲ καὶ Σαῦλος
ὑπέστρεψαν εἰς
Ἰερουσαλὴμ
πληρώσαντες
τὴν διακονίαν,
συμπαραλα-
βόντες Ἰωάν-
νην τὸν ἐπικλη-
θέντα Μᾶρκον.
ἦσαν δὲ ἐν
Ἀντιοχείᾳ κατὰ
τὴν οὖσαν ἐκ-
κλησίαν προ-
φῆται καὶ διδά-
σκαλοι ὡς Βαρ-
νάβας καὶ Συ-
μεὼν ὁ καλού-
μενος Νίγερ
καὶ Λούκιος ὁ
Κυρηναῖος Μα-
ναήν τε Ἡρῴ-
δου τοῦ τετρ-
αρχου σύντρο-
φος καὶ Σαῦλος.
λειτουργούν-
των δὲ αὐτῶν
τῷ κυρίῳ καὶ
νηστευόντων
εἶπεν τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον·
ἀφορίσατε δή
μοι τὸν Βαρ-
νάβαν καὶ Σαῦ-
λον εἰς τὸ ἔρ-
γον ὃ προσκέ-
κλημαι αὐτούς.
τότε νηστεύ-
σαντες καὶ προ-
σευξάμενοι καὶ
ἐπιθέντες τὰς
χεῖρας αὐτοῖς
ἀπέλυσαν. αὐ-
τοὶ μὲν οὖν ἐκ-
πεμφθέντες ὑπὸ
τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος κατῆλ-
θον εἰς Σελεύ-
κειαν, ἐκεῖθέν
τε ἀπέπλευσαν
εἰς Κύπρον.

Θορυβεῖς τὰς κυ-
κλοφορίας τοῦ
ἄρτου, καταλύσασι
καὶ ἄρωσιν ὑπο-
πόσμον· ὅτι ὡς ἐμ-
βρίμασι τοῦ πάθους
εἶπε δὲ τοῦτο αὐτός.
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν οἱ δὲ εἶπον.
οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖ-
ους ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
ἰχθύες δύο· εἰ μὴ
τι πορευθέντες
ἀγοράσωμεν
εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον
βρώματα· ἦσαν
γὰρ ὡσεὶ ἀνδρες
τετρακισχίλιοι·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ·
κατακλίνατε αὐ-
τοὺς κλισίας,
ἀνὰ πεντήκο-

κοντα, καὶ ποιή-
σαντες οὕτως κλί-
ναι ἅπαντας.
λαβὼν δὲ τοὺς πέν-
τε ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό-
γησεν αὐτοὺς καὶ
κατέκλασε· καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς παρα
τιθέναι τῷ ὄχλῳ·
καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορ
τάσθησαν πάντες.
καὶ ἤρθη τὸ περισ
σεῦσαν αὐτοῖς, κλά-
σματα κοφίνοι
δώδεκα· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν πρὸ
σευχόμενον κατὰ
μόνας, συνῆσαν αὐτῷ
οἱ μαθηταί· καὶ ἐπη-
ρώτησεν αὐτοὺς λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀ-

τοσκείθεν τὸ ἆπον·
ἰωάμμην τὸν ματτι
θαν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ, ὅτι προ
φήτης τις τῶν ἀρ
χέων ἀνέστη· ἆπο
δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέ
τρος εἶπε· τὸν χν̄ τὸν
θῡ· ὁ δὲ ἐπιτιμήσας
αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ
λέγωσιν τοῦ
το, ἆπον· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῡ
πολλὰ παθεῖν· καὶ
ἀποδοκιμασθῆ
ναι ἀπὸ τῶν πρεσ
βυτέρων καὶ ἀρχι
ερέων καὶ γραμμα
τέων· καὶ ἀποκτα
νθῆναι· καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
βλέπε δὲ πρὸς πάν

οἷς· εἴ τις θέλει ὀ
πίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω
τω ἑαυτὸν καὶ ἀρά
τω τὸν σταυρὸν αὐ
τοῦ καὶ ἀκο
λουθείτω μοι· ὃς γὰρ
ἐὰν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗ
τος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος ἐὰν κερδήσας τὸν
κόσμον ὅλον, ζημι
ωθεὶς δὲ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ;
ἢ τί δώσει ἄν
θρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυν
θῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λό
γους, τοῦτον ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῡ ἐπαισ
χυνθήσεται, ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ

αὐτοῦ καὶ τοῦ προ-
φήτου μωσέως
λαλοῦντες εἰς τὴν
ἀναθεν εἰσιν τὴ
μὲν τοῦ μωσέως δόξαν
τοῦ νόμου λέγουσιν
ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ
ἐλάλησεν ὁ θεὸς τῷ
μωσεῖ καὶ ἐνομοθέτησεν
αὐτῷ τὸν νόμον
τοῦτον ὃν ἔδωκεν
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ
καὶ ἵνα μὴ μεταβῶσιν
ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὴν δὲ τοῦ ἠλίου
ἀνάληψιν ἐκ τοῦ
ὄρους τούτου
ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβωρ
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐπουρανίῳ
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγγελικῷ
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀοράτῳ
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ.
οἱ τιμῶσιν μωσῆν

καὶ ἠλίαν. οἱ ὀφθέν-
τες ἐν δόξῃ. ἐλά-
λουν τὴν ἔξοδον αὐτοῦ.
ἣν ἔμελλεν πληροῦν
ἐν τῷ ἁγίῳ. ὁ δὲ πέ-
τρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.
ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ. διαγρηγορή-
σαντες δὲ. εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ.
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ. εἶ-
πεν πρὸς τὸν ἰν̄. διδά-
σκαλε καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι. ποιήσω
μεν σκηνὰς τρεῖς.
μίαν σοί. καὶ μίαν
μωσῇ. καὶ μίαν ἠλίᾳ.
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
τοῦτον δὲ αὐτοῦ λέ-

ἐώσαν ἴδωσι τὸν βασ λ̄ αὐ̄:

λα ε πτου στ λημϊαζομε μ/

τομτοσ. ἀμετομεφε
καὶ δωτε σχϊ ασθμαὼ
τοὺσ. ἐφοιμήθησαν
δὲ ἐμ τῶ δχείμῶσ
εἰσελθεῖμ εἰσ τὴν
μεφελήμ. καὶ φω
μὴ ἀμεθοεκτῆσμε
φελησλέτουσιν. οὐ
τόσε ἐτιμο ϊμόσμου
ὀφαωσητοσ, αὐτοῦ ὠὼ
κούετε. καὶ ἐμ τῶπε
μέθαιτὴν φωμὴν,
εὑρεθήσοἱ ἴσμόμοσχ
αὐτοὶ ἐσίγησαν. καὶ
οὐδεμὶ αὐτῶν ἤγειλα
ἐμ ἐκείναισταῖσὴμε
ραισ, οὐδεμ ὧμε ἐω
ρακασιμ. ἀμεθοδὲ
ἐμ τῆ ὄχ ἡσὴμερᾳ καὶ
πελθόμτωμαὐτῶμ
ἀπὸ τοῦ ὄρουσ, συ
μήμτησθμαὐτῶ ὅλ
τωλῶ. καὶ ἴδὺ ὠὼ
μὴ ραὐτὸ τοῦ ὄχλου.

(α π ϟ κω
ἐκ θ' κατελθοντ ωϊ ῦ ἀπ
ϟ ὄρουσ.

ὠὼ ἐβόησθλέτωμ.
δι δασκαλε δέομαί
σου δωτι ψλέψαι δωῖ
τὸμ ϊὸμόμου. ὅτι
μομογθμὴ σθῆτϊμοι.
καὶ ἴδὺ τωμαὼ λαμ
βάνειαὐτὸμ καὶ ἐ
ξαίφμησ ἡραὼξει
καὶ ωαραδώσειαὐτὸμ
μετῶ ἀφρονῦ. καὶ
μόνησ ἀτωσχοῦ
ἀτωαὐτοῦ, σωτεῖ
δωμαὐτόμ. καὶ ἐ
δεκήθημτῶμαλλη
τῶμσου ϊῶμαεκμα
λφσϊμαὐτὸ καὶ οὐ
κκδωκήθησαμ. ὠὼ
πολιϊθεὶσδὲ οἱ σ
εἰ τωδμ. ὠὼ δμεαὐ
τῶι φοσκαὶ δικαιο
μισθήμ. ἐωσοτὲ
τὸ ἐσωμαι πρὸσ
ψμᾶσ, καὶ ἀμὸ ζω
μαι ψμῶμ πρὸσ

.

ἀλλὰ τὸ μὴ ὁμόσαι
ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πρό-
χειρον ἔρχομαι αὐτοῦ·
ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον καὶ σπα-
σμὸν ἔβαλεν· βαβαὶ λέγει
σὲ δὲ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυ-
χῶν καὶ σωμάτων
καθαίρων, καὶ
ἰάσατο τὸν παῖδα.
Καὶ ἀναβάλλομαι αὖ-
τὸν περὶ αὐτοῦ· ἔβη
γὰρ ἂν καὶ πρὸς
ὄνειρον ἐλθεῖν
ὁπωσποῦθ· τὸν
μὲν θαυμάζομεν
τὸν βασιλικοῖς.
βασιλέα σὲ ὁμοῖον
πρὸς τοιοῦτον
αὐτοῦ· θέσθε μοῖρ
εἰ σπαῶν τὸν ψυχῶν
τοὺς λόγους τούτους·
ὁ γὰρ μὴ ὁσιοῦ ἀμοῦ
μέλλει παραδώσω
θαι εἰς χεῖρας ἀμῶν·

οἱ δὲ ἡμῶν τὸ θεῖ-
ον τοῦτο, καὶ ἡμῶν
ρακέχαλκον μέγιστον
ἀναπλάττομεν ἡμᾶς αὐ-
θομάτως καὶ ἔρω
βοῶντες ἐρωτῶσιν
αὐτὸν περὶ τοῦ θεί-
ου τούτου· εἰσὶ ρε β
λθε δὲ δι' ἀλογισμὸ
ἐν αὐτοῖς, τὸ πᾶσαν
εἰκῆ μεῖζον ἀμαυτῶν·
ὁ δὲ εἰδὼς τὸν δι'
ἀλογισμὸν τῆς καρδί-
ας αὐτῶν· ὅτι λαμὸ
μεγίστου δόγμα,
σὺν αὐτὸ παρόντας
καὶ εἰ μὴ αὐτοῖς· οὐ
ἐὰν δῶ ἢ ταῦτο
τὸ παιδίον ὅτι πρὸ
μόνατηρίου, ἐμὲ δεῖ
χθαι· καὶ ὁ σὲ ἂν ἐμὲ
δῶ ἢ ταῦ, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με· ὁ ρΓ κ:
γὰρ μικρότερος ἐν

πορευθεὶς πεσεῖσ
ἦλθομεῖσ πόλιμαν
μαραπαθ. ὥστε
ἐμοὶ μᾶσαι αὐπαῦ.
καὶ οὐκ ἐδύβαμαι
αὐτὸμ, ὁ ἐπὶ τὸ πρό
σω πω μαὐτοῦ ἡμ
πορευόμεμομειῶ
ἴλημε. ἰδόμπολε
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἰάκωβοσ καὶ ἰωάμ.
εἶ πωμ. κέθελο
εἶ πωσμεμ πρῦρκαὶ
τὰ μῆμα αὐτὸ ἐπὶ τοῦ
σώματοσ καὶ αἰχμα ὠτοῦ
αὐτοὺσ ὡσ καὶ ἡλῖ
ἐποίησε; φραφεὶσ
δὲ ὅτε πίμησθμ
αὐτοῖσ καὶ εἶ πωμ.
οὐκ οἶδα τε οἵ ουτοσ
ὁ τιτέκνειο. ὁ υἱὸσ τοῦ
ἀμοῦ οὐκ ἦλθε ψυχῆ
ἀφ ὧμ ἀπολέσαι
ἀλλὰ σῶσαι. καὶ

πᾶσ μὴ μὴ ἐπερχῶ.
οὕτω σάτα μέτα ω.
πρὸσ κρι θεὶσ δὲ οἱ ὁ ἰω
εἶ πωμ. ὅτι τα ῦτα
εἴδομεμ πνα ἀλλό τι
τῶ ὁμόμα τι σοῦ ἐκ
βάλλομτα δαι μόνι α
καὶ ἐκωλύσαμεμ
αὐτὸμ ὅτι οὐκ ἀκο
λουθεῖ μεθ ἡμῶ ἡ.
καὶ εἶ πω πρὸσ αὐ
τὸμ ὁ ἰσ. μὴ κωλύ
ετε. ὃσ γὰρ οὐκ ἔστι κα
θ ἡμῶ ὑπὲρ ἡμῶ ἐστ
ιν: ἤδυ μετὸ δλεῖ μ
πρῶ σωμ λη ρῶ σθαι
τὰσ ἡμέρασ πῆσαι
μᾶλ λ ὁσ ω σαύτω.
ἐξ αὐτὸσ πὸ πρόσ ω
αὐτοῦ ἀπ ἡ ρι ξε τοῦ
πορεύ ε σθαι εἰσ ἰ
λη μ. καὶ ἀπ ἐ στει λ
ἐν ἔλιω πρὸ προ
σώ που αὐτοῦ. καὶ

λε π τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀκολουθ.
εἰς τὸ κυριακὸν ἀναπαυσιμον.

ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου
ἀναστασεως καὶ τοῦ ἁγίου
γολγοθα καὶ τοῦ ἁγίου
σταυροῦ καὶ τοῦ ἁγίου
κωνσταντίνου καὶ τῆς ἁγίας
ἑλένης καὶ τοῦ ἁγίου
ἰακώβου καὶ τοῦ ἁγίου
θωμᾶ καὶ τοῦ ἁγίου
ἰωάννου τοῦ θεολόγου
καὶ τοῦ ἁγίου στεφάνου
καὶ τοῦ ἁγίου γεωργίου
καὶ τοῦ ἁγίου δημητρίου
καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου
καὶ τοῦ ἁγίου νικολάου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀνδρέου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀναστασίου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀντωνίου
καὶ τοῦ ἁγίου εὐθυμίου
καὶ τοῦ ἁγίου σάββα
καὶ τοῦ ἁγίου εὐθυμίου
καὶ τοῦ ἁγίου θεοκτίστου
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωακείμ
καὶ τῆς ἁγίας ἀννης
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωσὴφ
καὶ τοῦ ἁγίου ζαχαρίου
καὶ τοῦ ἁγίου συμεὼν
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀνανίου
καὶ τοῦ ἁγίου ἀζαρίου
καὶ τοῦ ἁγίου μισαὴλ
καὶ τοῦ ἁγίου ἀβδιοὺ
καὶ τοῦ ἁγίου ἀμβακοὺμ
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωνᾶ
καὶ τοῦ ἁγίου ἀγγαίου
καὶ τοῦ ἁγίου ζαχαρίου
καὶ τοῦ ἁγίου μαλαχίου
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωσὴφ
καὶ τοῦ ἁγίου ἰακώβου
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου
καὶ τοῦ ἁγίου ἰωσὴφ

οὐ ἡμελλομάχοιτοσ
ἐέρχεσθαι· ἐλθὼν
ε ρν Ὅσ ποτ᾽ ἀὐτοῖσ· ὁ
μὲν θεριστὴσ πολύσ.
οἱ δὲ βρυγάται ὀλί
γοι. δεκάτην ἱερῶν τῶ
χῦ τοῦ θερίσμου.
ὁ δὲ σὺν αὐτῷ θερι
σμὸσ ἐκ μακρᾶσ ἐλά
τησ εἰσὶ τοῦ θερι
σμοῦ αὐτοῦ· ὥστε
ε ρθ ἐμὲ ἰδεῖν ἀπὸ τῆσ
ἐ· ἰδοὺ ἀφ᾽ ἁπτομένησ
λοιμῶδεσ σὰρξ μου
ἐμὲ σπαράσσων· μὴ
βαρὺσ ὑπὲρ αὐτῶν·
μὴ πικρὸν· μὴ δὲ εὐ
β ρι δοκήσατε. καὶ μὴ δὲ
μακρὰν τὴν ὁδὸν μου
πάσησθε· εἰσὶν μὲ
ε ρια δεῖ μοι χίαν εἰσέρχῃ.
Πρὸσ τὸν λέτε εἰρή
μην τὸν οἶκον τοῦτον·
καὶ ἐὰν ἦ ἐκεῖ υἱὸσ εἰ
ρήνησ· ἐπαναπαή
σεται ἐπ᾽ αὐτὸν· ἢ εἰ

εἰρήνην μου· εἰ δὲ μή
γε ἐφ᾽ ὑμᾶσ ἀνακάμψει.
ρ ιβ β ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε ἐσθίοντεσ καὶ
πίνοντεσ τὰ παρ᾽ αὐ
τῶν· ἄξιοσ γὰρ ὁ ἐρ
γάτησ τοῦ μισθοῦ αὐ
τοῦ ἐστι· καὶ μὴ μετα
ρ ιγ β βαίνετε ἐξ οἰκίασ εἰσ
οἰκίαν· καὶ εἰσ ἣν μὲν
πόλιν εἰσέρχησθε.
καὶ δέχονται ὑμᾶσ ἐσ
θίετε τὰ παρατιθε
μένα ὑμῖν· καὶ ἐθερα
πεύετε τοὺσ ἐν αὐ
τῇ ἀσθενοῦντασ· καὶ λέ
γετε αὐτοῖσ· ἤγγικεν
ἐφ᾽ ὑμᾶσ ἡ βασιλεία
τοῦ θῦ· εἰσ ἣν δ᾽ ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε.
καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶσ,
ἐξελθόντεσ εἰσ
τὰσ πλατείασ αὐ
τῆσ εἴπατε· καὶ

τὸμ χομιορτὸμ τοῦ
κολλη θεῖ πανὶ τῖ
ἐκ τῆς πόλεως σὺ
μοῦ εἰς τοὺς τόπους
ἡμῶν· ἀποπλανῶμε
θα ἀφ' ἡμῶν· πολλὴ μ τοῦ
τογ μ μοῦ σχε τε ὸν τὴ
γῆ χεμ ἐξ ἀφ' ἡμῶν ἡμῶν
λεί απο ῦ θῦ· λάβω
μεν· ὅτι σοδόμοις
ἐμ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί
μη αὐ ἐκ πό τορ μὲ
ται· ἢ τῇ πόλει ἐχ εί
ου αί σοι χω ρα βίμ·
ὀ υαί σοι ιχθυσαὶ βηθ·
ὅ τι εἰ ἐμ πύρῳ καὶ
σὺ δρομὶ φ ὑμοῦ ται
ἡμαυ ῆ σαὶ γδμοῦ
μαι ἐμ ἡμῖν· πολλαὶ
αὐ ἐμ σάρκῳ καὶ πο
δῶν ἡμῶν ἡμῖν μὲ
μό ησαι· πολλὴ μ πύρῳ
καὶ σὺ δρομὶ ἀμ ὰκ ὸ
τορομόῦται ἐμ τῇ

ἡμῖν· καὶ σὺ
κάτω ρμα ὰ ἡμῖν ἐ ὰν
τοῦ ὠμοῦ υἱοθεῖσ ·
ἐὰν σὰ δδυ χα τα ῶ ῦ μα σ
θή σῃ χ ὰ ἀλ κοῦ μ ἡμῶ
μοῦ ἀλ κού ει· καὶ ὁ ἀ
θῶμ ἡμᾶ ς· ἐμ ὲ ἀ
θεῖ· ὁ δὲ ἐμ ὲ ἀ θε
τῶ μ· ἀθῶ τεῖ τὸ μά σσο
τεῖ λαμ βά νε· τὸ ν ρ ιξ ῑ
πρὸ ς ὃ μ δὲ οἱ ἐ β
δο μή κο ντα μ ε τα χὺ
λέ τομ πω· κ ὲ καὶ πά
σι τα ἡμῖ ν βυ πα ὸ μό
νατ ί σου· εἰ πὲ δὲ
αὐ τοῖ ς· ἐ θε ώ ρου
τὸ μ σαν τα μ ὰ ὸ σα
φρα στα μ ὲ κ τοῦ ὠ χ
πω ὸ μ που· ἰ δὺ δὲ
ἄ ω ἡμῖ ν τὴ μ ὸ ῦ ν ου
σί αμ· τοῦ πα τε ἰμ
βω μ ὰ ὸ φ ε ω μ ὲ
σχο ρ πί ω μ· κ ὲ βω π

ρ ιξ ῑ

εἶπε· πάντα τὰ
παραβολὴν τοῦτο
παρ' ἐμοῦ· καὶ οὐδὲ
μὴ ἐγίνωσκεν τὸν
υἱὸν· εἰ μὴ ὁ πατὴρ·
καὶ ὃ ἐὰν οὐλήται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
Καὶ προσελθὼν πρὸς
τοὺς μαθητὰς εἶπεν· μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντα
ἃ βλέπετε· λέγω
γὰρ ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βασι
λεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ
πετε καὶ οὐκ εἶδαν·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις
ἀνέστη· ἐκπειρά
ζων αὐτὸν καὶ λέ
γων· διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν

ιγ' ε

ιθ' ε

κβ' ε

λε

κγ' ε

τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἀφίσταται·

ιε' ε

ιη' ε

ιθ' ε

κ' ε

κα' ε

κβ' ε

κγ' ε

κδ' ε

κε' ε

κς' ε

κζ' ε

κη' ε

κθ' ε

λ' ε

λα' ε

λβ' ε

λγ' ε

λδ' ε

λε' ε

λς' ε

λζ' ε

λη' ε

λθ' ε

μ' ε

μα' ε

μβ' ε

μγ' ε

μδ' ε

με' ε

μς' ε

μζ' ε

μη' ε

μθ' ε

ν' ε

να' ε

νβ' ε

νγ' ε

νδ' ε

νε' ε

νς' ε

νζ' ε

νη' ε

νθ' ε

ξ' ε

ξα' ε

ξβ' ε

ξγ' ε

ξδ' ε

ξε' ε

ξς' ε

ξζ' ε

ξη' ε

ξθ' ε

ο' ε

οα' ε

οβ' ε

ογ' ε

οδ' ε

οε' ε

ος' ε

οζ' ε

οη' ε

οθ' ε

πα' ε

πβ' ε

πγ' ε

πδ' ε

πε' ε

πς' ε

πζ' ε

πη' ε

πθ' ε

ρα' ε

ρβ' ε

ργ' ε

ρδ' ε

ρε' ε

ρς' ε

ρζ' ε

ρη' ε

ρθ' ε

σα' ε

σβ' ε

σγ' ε

σδ' ε

σε' ε

σς' ε

σζ' ε

ση' ε

σθ' ε

τα' ε

τβ' ε

τγ' ε

τδ' ε

τε' ε

τς' ε

τζ' ε

τη' ε

τθ' ε

υα' ε

υβ' ε

υγ' ε

υδ' ε

υε' ε

υς' ε

υζ' ε

υη' ε

υθ' ε

φα' ε

φβ' ε

φγ' ε

φδ' ε

φε' ε

φς' ε

φζ' ε

φη' ε

φθ' ε

χα' ε

χβ' ε

χγ' ε

χδ' ε

χε' ε

χς' ε

χζ' ε

χη' ε

χθ' ε

ψα' ε

ψβ' ε

ψγ' ε

ψδ' ε

ψε' ε

ψς' ε

ψζ' ε

ψη' ε

ψθ' ε

ωα' ε

ωβ' ε

ωγ' ε

ωδ' ε

ωε' ε

ως' ε

ωζ' ε

ωη' ε

ωθ' ε

αρχ

αρχ

αρχ

μεμάντοι ἐλπιεῖσι
ἐρεῖχθαι καὶ λίαν
πατεργάσασθαι μ· οἱ δὲ
ἐκδύσαντες αὐτόμ
ἐν πλημμαδοῦσι θεὴ
πᾶσ· αὐτοὶ λομάδεη
πᾶσι εἰ μὴ θαμὴ τὴν
χαμόμπαν· καὶ τὰ σὴ
χυρίαμ δὲ· ἰ ἐρχόσ
πισκαπέσαι μεμεῖν
πὶ ὁλῷ ἐκείμῃ·
ἐξ ἰδοὺ μ αὐτὸμ ἀμπι
παρελθεμ· ὁ μοῦ
δὲ καὶ λαίπασμβμό
μεμοσκαταὶ τὸμ πο
ποιμ· ἐλθὼμ καὶ ἰ
δὲ ῷμ ἀμπι παρελθ·
ἀμαρεί πισ δὲ πι
ὁδεύομ· ἦλθεκαὶ
ταὐτόμ· καὶ ἰ δὲ ῷμ
αὐτομ εὐπλαχνί σ
θη· καὶ προσελθὼμ
κατέδη σε πατρεμ
ματαυαὐτ· ἐποιχε

ἀπομισομλληρομοιῆ
σω· ὁδὲ εἰ πε πρὸσ
αὐτόμ· ἐμ τῷ μόμῳ
πί τε γραπται πῶσ
ἀναγι νώσκεισ· ὁδὲ
ἀποκριθεὶσ εἶπ
ἀγαπήσεισκμ τὸμ
θμ σου· ἐξ ὅλησ τ
καρδίασουκαὶ ἐξ
λησ τῆσ ψυχῆσου·
ἐξ ὅλησ τῆσ ἰσ
χύοσου· καὶ ἐξ
λησ τῆσ διαμοίασ·
ἐξ τὸμ πλησίομσου
ὡσ σεαυτόμ· εἶπε
ἐαὐτῷ· ὀρθῶσαῦπ
κρίθεισ· τοῦτο ποῆ
εἰ καὶ ζήσῃ· ὁδὲ
ἐλθὼμ δικαιοῦ ἐαυ
τὸμ· εἶπε πρὸσ
τὸμ ἰμ· καὶ τίσ ἐσ
τίμου πλησίομ· ἔπε
λαμβὼμ δὲ ὁ ἰσ εἶπ·
ἀμόσπισκατέβαιν

λὶς π τὸν ἐμπεσόντασὲ ἰς τοὺσ λῃστάς:—

ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γαμοῦσα μὴ πορεύεσθαι
αὐτὸ μοιχᾶται αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς χώ-
μην μαρίαν· γαμῆσε
πρὸς ὁμόματμαρ
θαν ἀπὸ βολῆς ἀπο
αὐτὸ μείσης τομοίκο
αὐτῆς· καὶ τῆς δε
ἡμαῦ δελφῆς κλῶ
μῆς μαρίαν· ἢ καὶ
παρακαθίσασα
παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ ιυ, ἤκουε τὸν
λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ
μαρθα περι ἐσπᾶτο
περὶ πολλὴν δια
κονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπε· κε οὐ μέ
λει σοι ὅτι ἡ ἀδελ
φή μου μόνην με
κατέλιπε διακο
νεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι συναντιλά-

λξ ε παρθας ξ μαρίας·

ἐλαιον μύρον·
ὅσαι ἂν μαίνεσθε
τὸν ἐσθίοντα τὸν ἄρτον μου
μοι· ἡ γαμοῦσα οὐ τὸν ὀφ
πολλαχεῖ ομένη ἐ
τὸ μελήθη αὐτοῦ·
Καὶ ὅσοι τὴν μαύριον
ὀξέλθωσιν· ἐκ μιᾶς κώ
λύθη μαρίαν ἐδόξασε
τὸν παμβασιλέα
σωμαύτῳ· ὅσα μελή
θη παύτοῦ· καὶ ὁ πα
ὢν προσδαπανήσῃ,
ἀμὴ ἐν τῷ δαπανήσε
σθαί μοι αὐτὸ δόξῃ
σωσοι· πόσῳ οὖν τοῦτο
ὦμεν πλησίον
δεχεῖσι γαμένα·
τοῦ ὅσα τε σώμα τος
τοὺς λήφας· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐλθόσατε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

βητα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· μάρθα μάρθα μέριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο· ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· καὶ

γένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον· ὡς ἐπαύσατο εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κε δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε λέγετε· πάτερ ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ-

ὅστις δὲ φίλος ἁμαρτάνει μου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἄφεσις, καὶ ἐγὼ ἀφίημι αὐτῷ καὶ ἡ ἀγάπη μου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἔχῃ ἄφεσιν, καὶ ἡ ἀγάπη μου ἔστιν ἐπ' αὐτῷ. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἄφεσιν οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀγάπη μου. ὁ δὲ ἔχων ἄφεσιν ἐὰν μὴ ἐπιμένῃ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀγάπη μου. ὁ δὲ ἐπιμένων ἐν τῇ ἀγάπῃ μου ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀγάπη μου. ὁ δὲ ἐπιμένων ἐν τῇ ἀγάπῃ μου

μὲν καλλιον δαιμό
νιον καὶ αὐτὸ κακὸν
φόβον· ἀλλὰ καὶ δεῖ
δαιμονιούσθαι τὸν
τοιοῦτον, ἐλλείποντα
κακοῦ· καὶ σθαι
μαθημοι ὄχλοι· τί
μὲν δὲ σθαι αὐτὸν
εἶπον· ἐμπεσόν
τα εἰς ὄχλον τινὰ
δαιμόνια· ἐκκλίνα
τὰ δαιμόνια· ἔπε
ται δὲ τοῖς τοιού
τοις. ἐὰν δὲ καὶ
σημεῖον παράσχῃ
σθαι αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐ
τῶν τὰ δαιμόνια
εἶπεν σθαι αὐτοῖς· τοῦ
σαυ καὶ εἰ δὲ
αὐτὴν δὲ καὶ βρι σ
θεῖσαν, ἐρημοῦται.
καὶ οἰκοδομοῦσι οἰκο
δομοῦσι· εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυ

τὸν διεμερίσθη·
πῶς σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ·
ὅτι λέγετε ἐν Βεελ
ζεβοὺλ ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια· εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκβάλλου
σι· διὰ τοῦτο κριταὶ
ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
εἰ δὲ ἐν πνεύματι
θῦ ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, ἄρα ἔφθα
σεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι
λεία τοῦ θῦ. ὅταν ὁ ἰσχυ
ρὸς καθωπλισμέ
νος φυλάσσῃ
τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑ
πάρχοντα αὐτοῦ·
ἐὰν δὲ ὁ ἰσχυρὸς
τερος αὐτῆς ἐπελθὼ

μιχήσηαὐτὸν, τὴ
ποιμνοπολίαμαῦ
τοῦαἱρεῖεἐφ ἧἐ
ποθοποίθει· καὶτοὺ
σχύλααὐτοῦδιαῦ
δι'ὅδοσήμ· ὁμὲνὰὴ
ἐπέμοῦχαὶβιέμοῦ
ἀπι, καὶὁμὲνσωσάι
γομμεπέβιμοῦσχορ
πίβει· ὁπαμτὸ
ἀκάθαρτομποιῦ
ὁξελθεῖαπὸτ
ἀμοῦ, διέρχεσθαι
δι'ἀμίδρομπόποῦ
βητοῦναμάτσαυ
σιμ· καὶμὲνεὑρίς
κομλέγει· ὕσσο
τρέψωεἰσπομοῖ
κομμοιυὸθεμὸξὴ
θομ· καὶἐλθὼμεὺ
ρίσκεισεσαρωμέ
μομαὶχεχοσμημὲ
πότεποιέλεπαι
ξπαραλαμβάμε|

ὅπαὶἔδραστωμω,
πομηρόπτθραιἐ
αὐτοῦ, καὶἐλθομ
παχαστοιχεῖσκεῖ
ξνίμεθαπαὶἔχαπα
τοῦαμοῦὲκείμου·
χείρομαὐτῶμπρώ
πομ· φόμεθοδὲ
μπὸλέγειμαὐτομ
παῦπαν· δυσάρασσ
πισγωὴφωμηὲκ
τοῦὄχλουεἰπσμ
αὐτῶ· μακαρίαιὴ
κοιλίαιὴμασάσα
σαόσ, καὶμασοὶχο
ἐθήλασασ· αὐτὸς
δὲἐἰπσμ· μενοῦ
γεμακάριοιοἱἀκού
ομτεσ τὸμλόγομ
τοῦθῦ καὶφυλασ
σομτῶαὐτόμ· πῶ
ὲὄχλωμὐσπαθρσ
βοιθμωμ· ἡρξα
πολέγειμ· ἡγυμὴ

τῆβ ἑβ τῆκυρίκ:

μὲπὶτῶηἀστρσημείον:

αὐτῇ ἐστι· σημεῖον
δὲ βλέπει· καὶ σκ
μεῖον οὐδὲν ἔσ
ται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ
σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὼς
γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς ελε
σημεῖον τοῖς Νινευ
ἵ
ταις· οὕτως ἔσται καὶ τῷ
υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου τῇ
γενεᾷ ταύτῃ· καὶ
σὶλ Ἰσσαμόπουε
γερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀν
δρῶν τούτων καὶ ρλε
κατακρινεῖ αὐτούς· ε
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφί
αν Σολομῶντος·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
Σολομῶνος ὧδε.
Λ ὅταν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ

χρίσει μοι τὴν σγ
μεας ταύτης καὶ κρ
τας κρινοῦσι μαύτη·
ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα Ἰω
νᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖ
ον Ἰωνᾶ ὧδε· οὐ
εἰσλυχνον ἅψασιν
κρυπτὴν τίθησιν
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μό
διον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσ
πορευόμενοι τὸ
φάος βλέπωσιν. λ τε
ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ιβ τ ε δ
ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλ ἀπ ο κε
μός σου ἁπλοῦς ᾖ,
καὶ ὅλον τὸ σῶμά
σου φωτεινόν, ἔσται·
ὅταν δὲ πονηρὸς
ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται· σκό
πει οὖν μὴ τὸ φῶς

κβ ἐν τῷ φαρισαίου καὶ τελώνου τὸ ιηʹ

τοὐμοῦ σχοίνου σε· ἢ μὴ γὰρ πάντας ἡμᾶς
εἷς οἶδεν τὸ σῶμα σου καὶ μερίδας· οὐ
ὅλον μ φαρισαῖον· ὃς ἐν φέρομεν· οὐχὶ πάντες
ἔχομεν τὴν ἑρμηνείαν σχο ἐσμὲν τὸ ἔσθοντες ἓν
πείνων, ἀλλὰ φαγεῖν μόνον ὅλον μᾶς σὺ τὰ μὲν
λυσιτελοῦσα ἀρετῇ φαγεῖν· ἐμὲ δὲ πάντων ἐλθεῖν
τοῦ λαλῆσαι, ἢ ῥᾳδίως· ἀλλὰ θαρρῶμεν· ἀλλὰ
κβ τὸν αὐτὸν μ φαρισαῖον ρλε οὐ μὴν τοῖς φαρισαίοις
ὃς τὸν σὸν ὅσον σαρκί ε δὲ καὶ οὗτος ἓν
σκηνὴν παρ' αὐτῷ· εἰσελ τοῖς φαρισαίοις· ὁ πάντων
θὼν δὲ ἀμφοτέρων· ὁ δὲ φαρισαῖος ἐν μοι καὶ τὸν
ὁ δὲ φαρισαῖος ἐν ἑαυτῷ λαόν μου καὶ τὸν
δικαιοῦν ἐθαύμασεν ἐν χαμόν· καὶ παρὰ
ὅτι οὐ παρῆν τὸ μὴ χωθῆναι τὴν μερίδα
βαπτισθῆναι πρὸ τοῦ ἣν καὶ τὴν μερίδα
ἀρίστου· εἰ καὶ δεῖ τοῦ θῦ· ταῦτα δεῖ
ὁ Χς πρὸ σαυτοῦ· ποιῆσαι, χαὶ χεῖμαι
ελε ἵ Νῦν εἰσὶ φαρισαῖοι μὴ ἀφίεμαι· οὐ δὲ
οἱ τὸ ἔξωθεν τοῦ ελξ ἵμ τοῖς φαρισαίοις.
ποτηρίου καὶ τοῦ β ὅτι φαίνεσθε τὴν
πίνακος καθαρίζ πρὸ τοῦ καθ ὁδρίαν
ΒΘδ· τὸ δὲ ἔσωθεν ἐστὶ ταῖς σωφρονέσι·

πατὴρ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὸ ἑλληνιστὶ
αὐτοῦ· οὐ μὴ ἐν τοῖς φαεί·

καὶ τοῖς ἀποστόλοις
ὁμοταῖς φοραῖς.
Ὁ καὶ μὴ μνησθῆ-
ναι καὶ φανερῶς
οἱ χριστιανοί· ὅτι
ἑτεροστατοῦμεν
αὐτοὺς λέγω· καὶ οἱ
ἀμφὶ τὸν πατριάρχην
τῶν ὁμοφύλων
σιμ· ἀποχριθεὶς
ἔφησε τῷ μονιχῷ·
λέγει αὐτῷ· διὰ
κλέπτας καὶ λῃστὰς
καὶ ἡμᾶς συνέβησε·
ὁ δὲ εἶπεν· καὶ μὴ
τοῖς μονιχοῖς οὐ-
ὁ τι φορτίζετε
τοὺς ἀμόνους φορτί-
ους δοκοῦντας· καὶ οὐ
τοὶ ἐμὶ τῶν δακτύ-
λων μου· οὐ προσα-
ψεῖτε τοῖς φορτίοις·
Ὁ καὶ μὴ μόνοι χοδδ
μεῖναι καὶ μὴ

τῶν μαρφητῶν,
οἱ δὲ παρὰ μὴν
αὐτὸν ἐπειμαι αὐτόν·
ἀρα μαρτυρεῖτε
καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν· ὅτι
αὐτοὶ μὲν ἀπέκτει-
μαν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ
οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα· διὰ
τοῦτο καὶ ἡ σοφία
τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστε-
λῶ εἰς αὐτοὺς προ-
φήτας καὶ ἀπο-
στόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενοῦσι καὶ διώ-
ξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ
τὸ αἷμα πάντων
τῶν προφητῶν·
τὸ ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου, ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης.

ΜΓ ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον τῶν ὁμοιῶν·

ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἀβελ ἕως τοῦ αἵ
ματος ζαχαρίου,
τοῦ ἀπολομένου
μεταξὺ τοῦ θυ
σιαστηρίου καὶ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑ
μῖν, ἐκζητηθή
σεται ἀπὸ τῆς γε
νεᾶς ταύτης. οἱ αὶ
μὴ τοῖς ὁμολογοῦσι.
ὅτι ἡ ἁμαρτία μου ἡ μεγάλη
διὰ τῆς μετανοίας σου. ρμβ
αὐτὸ οὐχὶ σκληθέ
τω, καὶ τοὺς εἰσπο ρμγ
ρευομένους ἐκωλύ
σατο· λέγω τοῦ
ἐξ αὐτοῦ παντὸς τοῦ ρμδ
αἵματος· ἡ ἁμαρτία μου
οὐ γραμματεῖσι καὶ
οἱ φαρισαῖοι δὲ
μᾶσε μὲ ἔχει μὴ καὶ
ἀπὸ τοῦ αἵματι ζῆ·
αὐ τ μου ἡ ἁμαρτία

ὁμοῦ· ἐμὲ δρᾶσον
τὸ αὐτό· βλητοῦ
τὸ θυρεῦσαι τί
ἐκ τοῦ φόβου σαῦ
τοῦ· ἰμάχαιτηγο
ρίαν σου μαὶ
ἐμοὶ σθαι σωαχθη
σομ τὸμ μερίδλο
τοῦ ὄχλου ὅσ τις
καταπατεῖμ ἀλλή
λους, ἡ ἐξαμπολέ
γειμ· πρὸς τοὺς μαὶ
θητὰς αὐτοῦ· πρὸ
τομ· προσέχε τὸ
ἐαυτοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶμ φα
ρισαίωμ, ἥ τις ἐστὶ
ὑποχρίσις· οὐδὲ
ἐσυγκεκαλυμμέ
νὸμ ὃ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· μαὶ
κρυπτὸμ ὃ οὐ γνω
θήσεται μαὶ εἰς φα
νερὸμ ἐλεύσῃ· ἀνθ' ὧν

τῆς ἑξῆς εβ· τὸ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἕως τοῦ ἁγίου
μο· ὧν οὐκ ἀποκρύπτει συγκεκ;
εἰς μαρτυρεσ λέτω

σαρξὶ ὁμοιῶσαι καὶ ἐν
ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενέσθαι καὶ ἐν
σχήματι εὑρεθῆναι
ὡς ἄνθρωπος ταπεινώσας
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι θανάτου
θανάτου δὲ σταυροῦ
ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν γόνυ
κάμψῃ ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων καὶ
καταχθονίων καὶ
πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.
Ἀ Ἐστω δὲ ἡμῖν τοῦτο
τὸ φρόνημα ὃ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ
ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος
καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι
θανάτου θανάτου
δὲ σταυροῦ
διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσεν
καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα ἵνα ἐν
τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων
καὶ πᾶσα
γλῶσσα
ἐξομολογήσηται
ὅτι κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός.

β ρμε Ὃ σε ὀφείλω τοῦτο ποιῆσαι
τὸ μὴ ὃ μοῦ ἀφεθῆναί σοι.
ἀφέθη σαν αὐτῷ.
πῶς δὲ εἰς τὸ φίλον
μου ἀφελότητα
σαμψὼν οὐχ ἁφέθη
σε ται. ὁ πάλιν δὲ
β ρμς Προσφέρω σι μοι
δοῦ ναι τὰς σωφρονας
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν
ἐξουσίαν. ἵνα μὴ περὶ
μιᾶς τοσαύτης πίω
λογήσεσθε. ἢ πί-
στα τὸ γὰρ αὐ
τὸ μοῦ δίδωμι ἢ δῶ
ρον. αὐ δὲ εἰ ἐστὶν ἴμ.
ι ρμθ Εἰ πῶς δὲ πόσα ὑπὸ
ἑκατὸν ὄχλου. δι
δάσκαλε εἰ πῶς
αὐ δελφῶν μου. με
ρίσασθαι ἐθέλω
τὴν μερομοιρίαν
ὁ δὲ εἶ πεν μοι.

ἀμε. πόσε κατὰ
τὴν σε δικαιοσύ
ρι τὴν μερίδα σου. εἰ
πῶς δὲ πορεύομαι.
ὁ ρᾶτε καὶ φυλάσ
σεσθε ἀπὸ πάσης
ὁμιλίας. ὁπόσου
χρόνου πάρειμι
ἐγὼ καὶ
πῶς δύναμαι
πορεύεσθαι.
ἐγὼ δὲ ἐκ πάλαι
πορεύομαι.
πῶς δὲ παραμυθή-
σομαι σε. πρὸς αὐτὸν
ἀμήθεός που πιμος
λοῦσιον εὐφρο
σύνης καὶ χώ
ρησε μὴ χώρας. καὶ
δι ἐλογίσε το ἐ
μεαυτοῦ λέγω μοι. πῶ
ποιήσω ὁπόταν κέ
χωσθῶ σιωάλω
που τὸ χάρτωσίωμου.
καὶ εἰ πῶς. τοῦτο
ποιήσω. καθόλου
μου τὰς ἀποθήκας.

μη π ιγ εὐφρόσυνη χώρα πλουσ

καὶ μεί βομαι σοί
κοδομή σω· καὶ σύ
μάβ ω ἐκεῖ πω μή
τω τῆ βυμήματί μ
καὶ τῷ ἁρπάσαι ου ξ
θρῶ τὴν ψυχήν μου·
ψυχὴ ἔχει σω σο
λλὰ ἁρπάσαι χείμε
μαι ει σθῆ πολλά·
αὐ αποπαύου· φάγε
πί ε εὐφραίμου·
εἶ πε δὲ αὐτῷ ὁθε·
ἄφρον· ταύτη τῇ
νυκτὶ τὴν ψυχήν
σου ἀπαι τοῦ σι μ
ἃ ἃ ὃ σοῦ· οὓ δὲ ἡ
τοίμασας τίνι ἔ
σται· οὕτω σὸ θη
σαυρὶ ζῶν εἰς θεόν·
ξ μὴ εἰς θῦ πλοῦ τῶ·
ταῦτα λέγων ἐ
φώνει· ὁ ἔ χων ὦ
τα ἀκούειν ἀκού ε·τε
ἔ πε δὲ πρὸς τοὺ

μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν τί φα
γητε· μηδὲ τῷ σώ
ματι ὑμῶν τί ἐν
δύσησθε·
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς· καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐν
δύματος· κατα
νοήσατε τοὺς κό
ρακας ὅτι οὐ σπεί
ρουσιν οὐδὲ θερί
ζουσιν· οἷς οὐκ ἔ
στι ταμεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη· καὶ ὁ
θς τρέφει αὐ τούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πε
τεινῶν· τίς δὲ ἐ
ξ ὑμῶν μεριμνῶν·
δύναται προσθεῖ
ναι ἐπὶ τὴν ἡλικί
αὐ τοῦ πῆχυν ἕνα.

τῇ πῃ τῆς ιβ
ἡ π̄ ὁκ̄ τοῦ ε αὐ μα:

τῶ τὰ ἐθμητοῦ
Κόσμου ὅστις βκτεῖ·
ἡμῶν δὲ ὁ πρὸ
δεμ· ὅτι χρὴ βε
τὸ τοῦτον· τὸ λκὴ
ν πεῖ τὸ τὴν μιασι λεί
αν τοῦ θῦ· καὶ τὰῶ
τὸ τῶρος τὸ θησε
ται ψμῖν· μὴ φοβοῦ
τὸ μικρὸν τοῖς μι
ον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ
πρὸ ἡμῶν· δῶ
μαι ἐμῖν τὴν μασι
λεί αν· πολλῶν
τε τὰ ὑπερέχοντα
ἡμῶν καὶ δόντε
λεκμοσωίκην· τοῖς
κάσι τε ἐαυτοῖς ὧ
λαμ πται μὴ τοῦ λαι
ούμενον· θησαυρὸν
ἀνέκλειπτον ποιῆσαι
τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ ἐγγί
ζει οὐδὲ σὴς φθεί

εἰ οὖν οὐ πέλλιτο
δῶ σθε· πῶς θρὶ
πῶμλοι πῶμμερι
μνᾶτε· καταμον
σατε πὰλ κρίμα τι
ἀνβαίει· οὐχοτι
ἂν ὀυδὲν μνήθει· λέ
γω δὲ ὑμῖν· ὁ πού
δεσολομῶν ἐν τῆ
σηπὴ δόξη αὐτοῦ·
ωθρὶ ἐβάλετο ὃ
ἐν τούτῳ· εἰ δὲ
τὸν χορτον τὸν σή
μερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλί
βανον βαλλόμενον
ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέ
μνυσι· πόσῳ μᾶλ
λον ὑμᾶς ὀλιγό
πιστοι· καὶ μὴ ζητεῖ
τε τὶ φάγητε
καὶ τὶ πίητε·
καὶ μὴ με τεωρί ζεσ
θε· ταῦτα γὰρ πάν

καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ
δευτέρᾳ φυλακῇ·
καὶ ἐὰν ἐν τῇ τρίτῃ φυ
λακῇ ἔλθῃ καὶ εὕ
ρῃ οὕτως· μακάριοί
εἰσιν οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι· τοῦτο δὲ γι ρμτ α
γινώσκετε ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέ
πτης ἔρχεται· ἐγρη
γόρησεν ἂν καὶ
οὐκ ἂν ἀφῆκεν δι
ορυχθῆναι τὸν
ἑαυτοῦ οἶκον.
καὶ ὑμεῖς οὖν
γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε
ὥρᾳ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τῇ γ΄ ϛ΄
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύ ρμξ ε
ριος· τίς ἄρα ἐστὶν
ὁ πιστὸς οἰκο
νόμος ὁ φρό
νιμος, ὃν κα
ταστήσει ὁ κύ
ριος ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐ
τοῦ τοῦ διδόναι
ἐν καιρῷ τὸ
σιτομέτριον;
μακάριος ὁ δοῦ
λος ἐκεῖνος, ὃν
ἐλθὼν ὁ κύ
ριος αὐτοῦ εὑρή
σει ποιοῦντα
οὕτως· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι
ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐ
τοῦ καταστή
σει αὐτόν.
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦ
λος ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·
χρονίζει μου
ὁ κύριος ἐλθεῖν,
καὶ ἄρξηται τύ
πτειν τοὺς παῖ
δας καὶ τὰς παι
δίσκας, ἐσθίειν
τε καὶ πίνειν
καὶ μεθύσκε
σθαι, ἥξει ὁ κύ
ριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ
καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γι
νώσκει, καὶ δι
χοτομήσει αὐ
τόν, τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀπίστων θή
σει. ἐκεῖνος δὲ
ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς
τὸ θέλημα τοῦ
κυρίου ἑαυτοῦ
καὶ μὴ ἑτοιμά
σας μηδὲ ποιή
σας πρὸς τὸ θέ
λημα αὐτοῦ δαρ
ήσεται πολλάς·
ὁ δὲ μὴ γνούς,
ποιήσας δὲ ἄξια
πληγῶν δαρή
σεται ὀλίγας.
παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολύ, πολὺ ζη
τηθήσεται παρ'
αὐτῷ, καὶ ᾧ πα
ρέθεντο πολύ,
περισσότερον
αἰτήσουσιν αὐ
τόν. πῦρ ἦλθον
βαλεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη.
βάπτισμα δὲ ἔχω
βαπτισθῆναι,
καὶ πῶς συνέχο
μαι ἕως οὗ τελε
σθῇ. δοκεῖτε ὅτι
εἰρήνην πα
ρεγενόμην δοῦ
ναι ἐν τῇ γῇ;
οὐχί, λέγω ὑμῖν,
ἀλλ' ἢ διαμερι
σμόν. ἔσονται
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
πέντε ἐν ἑνὶ οἴκῳ
διαμεμερισμέ
νοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ
καὶ δύο ἐπὶ τρισί·
διαμερισθήσε
ται πατὴρ ἐπὶ
υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ
πατρί, μήτηρ
ἐπὶ τὴν θυγα
τέρα καὶ θυγά
τηρ ἐπὶ τὴν μη
τέρα, πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην
αὐτῆς καὶ νύμ
φη ἐπὶ τὴν πε
νθερὰν αὐτῆς.
ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς
ὄχλοις· ὅταν
ἴδητε νεφέλην
ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν,
εὐθέως λέγετε
ὅτι ὄμβρος ἔρ
χεται, καὶ γί
νεται οὕτως·
καὶ ὅταν νότον
πνέοντα, λέ
γετε ὅτι καύ
σων ἔσται, καὶ
γίνεται· ὑπο
κριταί, τὸ πρό
σωπον τῆς γῆς
καὶ τοῦ οὐρα
νοῦ οἴδατε δο
κιμάζειν, τὸν
δὲ καιρὸν τοῦ
τον πῶς οὐκ οἴ
δατε δοκιμά
ζειν; τί δὲ καὶ
ἀφ' ἑαυτῶν οὐ
κρίνετε τὸ δί
καιον; ὡς γὰρ
ὑπάγεις μετὰ
τοῦ ἀντιδίκου
σου ἐπ' ἄρχον
τα, ἐν τῇ ὁδῷ
δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι
ἀπ' αὐτοῦ, μή
ποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κρι
τήν, καὶ ὁ κρι
τής σε παραδώ
σει τῷ πράκτορι,
καὶ ὁ πράκτωρ
σε βαλεῖ εἰς φυ
λακήν· λέγω σοι,
οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως καὶ
τὸ ἔσχατον λε
πτὸν ἀποδῷς.

μεθυσκέσθαι· ἐξελ-
θὼν οὖν ὁ κς τοῦ δούλου ἐκ-
είνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει
καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν
θήσει· ἐκεῖ ὁ
Α ἔσται ὁ κλαυθμὸς
ρπϛ ὁ καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων
λαλήσαντος τοῦ κυ
ῥήσει τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὅταν
γένηται τὸ ῥάβδος
αὐτοῦ ἁπαλὸν καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ
γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
πάντα ταῦτα
γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ
θύραις· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη
ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται
ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύ-
σονται οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσιν
ἐκείνης δὲ τῆς
ἡμέρας καὶ
ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν
οὐρανῶν εἰ μὴ
ὁ πατήρ μου
μόνος· καὶ
καθὼς ἦν τὰ
ἡμέρα τοῦ Νῶε
οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· ὡς
γὰρ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ
τρώγοντες καὶ
πίνοντες γαμί-
ζοντες καὶ
γαμίσκοντες
ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθεν Νῶε
εἰς τὴν κιβωτὸν
καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ἕως ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς
καὶ ἦρεν ἅπαν-
τας οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· τότε
δύο ἔσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ εἷς
παραλαμβάνε-
ται καὶ εἷς
ἀφίεται· δύο
ἀλήθουσαι ἐν
τῷ μύλῳ μία
παραλαμβάνε-
ται καὶ μία
ἀφίεται· γρη-
γορεῖτε οὖν
ὅτι οὐκ οἴδατε
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κς
ὑμῶν ἔρχεται·
Π ἐκεῖνο δὲ γινώ-
σκετε ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδε-
σπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέ-
πτης ἔρχεται
ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν
εἴασεν διορυ-
χθῆναι τὸν
οἶκον αὐτοῦ
διὰ τοῦτο καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε
ἕτοιμοι ὅτι ᾗ
οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ
ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου
ἔρχεται· τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ
πιστὸς δοῦλος
καὶ φρόνιμος
ὃν κατέστησεν
ὁ κς ἐπὶ τῆς
θεραπείας
αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν
καιρῷ· μακά-
ριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν
ὁ κς αὐτοῦ εὑρήσει
οὕτως ποιοῦντα·
ἀλήθως λέγω
ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
πᾶσιν τοῖς
ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστή-
σει αὐτόν· ἐὰν
δὲ εἴπῃ ὁ
κακὸς δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ
χρονίζει ὁ κς μου
ἔρχεσθαι· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν
τοὺς συνδού-
λους καὶ τοῖς
μεθυόντων δὲ
καὶ φάγῃ μετὰ
τῶν μεθυόντων
ἥξει ὁ κς τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει
καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν
θήσει· ἐκεῖ ὁ
Α ἔσται ὁ κλαυθμὸς
ρπϛ ὁ καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων
λαλήσαντος τοῦ κυ
ῥήσει τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὅταν
γένηται τὸ ῥάβδος
αὐτοῦ ἁπαλὸν καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ
γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
πάντα ταῦτα
γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ
θύραις· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη
ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται
ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύ-
σονται οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσιν
ἐκείνης δὲ τῆς
ἡμέρας καὶ
ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν
οὐρανῶν εἰ μὴ
ὁ πατήρ μου
μόνος· καὶ
καθὼς ἦν τὰ
ἡμέρα τοῦ Νῶε
οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· ὡς
γὰρ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ
τρώγοντες καὶ
πίνοντες γαμί-
ζοντες καὶ
γαμίσκοντες
ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθεν Νῶε
εἰς τὴν κιβωτὸν
καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ἕως ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς
καὶ ἦρεν ἅπαν-
τας οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· τότε
δύο ἔσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ εἷς
παραλαμβάνε-
ται καὶ εἷς
ἀφίεται· δύο
ἀλήθουσαι ἐν
τῷ μύλῳ μία
παραλαμβάνε-
ται καὶ μία
ἀφίεται· γρη-
γορεῖτε οὖν
ὅτι οὐκ οἴδατε
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κς
ὑμῶν ἔρχεται·
Π ἐκεῖνο δὲ γινώ-
σκετε ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδε-
σπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέ-
πτης ἔρχεται
ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν
εἴασεν διορυ-
χθῆναι τὸν
οἶκον αὐτοῦ
διὰ τοῦτο καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε
ἕτοιμοι ὅτι ᾗ
οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ
ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου
ἔρχεται· τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ
πιστὸς δοῦλος
καὶ φρόνιμος
ὃν κατέστησεν
ὁ κς ἐπὶ τῆς
θεραπείας
αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν
καιρῷ· μακά-
ριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν
ὁ κς αὐτοῦ εὑρήσει
οὕτως ποιοῦντα·
ἀλήθως λέγω
ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
πᾶσιν τοῖς
ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστή-
σει αὐτόν· ἐὰν
δὲ εἴπῃ ὁ
κακὸς δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ
χρονίζει ὁ κς μου
ἔρχεσθαι· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν
τοὺς συνδού-
λους καὶ τοῖς
μεθυόντων δὲ
καὶ φάγῃ μετὰ
τῶν μεθυόντων
ἥξει ὁ κς τοῦ δούλου

ρεθεμ το πολύ·
περισσότερομαι
τησουσι μαύτομή
πῦρ ἦλθομ ἐλεῖν
εἰσ τὴμ γὴμ· καὶ τί
θελω εἰ ἤδη ἀνάψῃ
φθη· ναί πασι μαν δὲ
ἐχω βαπτισθῆναι·
καὶ πῶσ συνέχομαι
ἕωσ οὗ τελεσθῇ·
δοκεῖτε ὅτι εἰρήνη
μη παρεγενόμην
δοῦναι εἰρήνη ν ὑμῖν·
οὐχί λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἢ διαμερισμόν· ἔσο
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦ
πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ
διαμεμερισμέ νοι
τρεῖσὶ δυσὶ· καὶ δύσὶ
σὶ διαμερισθήσε
ται πατὴρ υἱῷ·
καὶ υἱὸσ πατρὶ·
μητὴρ θυγατρὶ·

ξθυγατὴρ τῇ μητρὶ·
πενθερὰ τῇ νύμφῃ αὐτῆσ· καὶ
νύμφη τῇ πενθερᾷ αὐτῆσ· ἐλε
Γεύσεται δὲ καὶ τοῖσ ὄχλοισ· ρϟα ι
ὅταν ἴδητε τὴμ νε
φέλημ ἀνατέλλο
σαν ἀπὸ δυσμῶν·
ἀθέωσ λέγετε
ὄμβροσ ἔρχεται·
καὶ γίνεται οὕτω·
καὶ ὅταν νότον πνέ
οντα λέγητε ὅτι
Καύσωμα ἔσται· καὶ
γίνεται· ὑποκρι
ταὶ τὸ πρόσωπον
τῆσ γῆσ καὶ τοῦ οὐ
ρανοῦ οἴδατε δο
κιμάζειν· τὸν δὲ
Καιρὸν τοῦτον· πῶσ
οὐ δοκιμάζετε·
Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ρϟβ ε
οὐ κρίνετε τὸ δίκαι·

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἄφετε ἵνα τί ποιοῦμεν
αὐτῇ· καλὸν ἔργον
ἠργάσατο ἐν ἐμοί·
πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ'
ἑαυτῶν, καὶ ὅταν
θέλητε δύνασθε
αὐτοῖς καλῶς
ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε·
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησεν·
προέλαβεν μυρίσαι
τὸ σῶμά μου εἰς
τὸν ἐνταφιασμόν
μου· ἀμὴν δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ καὶ ὃ
ἐποίησεν αὕτη
λαληθήσεται εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς.
καὶ ἐλάλουν
ἐμβριμώμενοι
αὐτῇ. καὶ
ἐπετίμων αὐτῇ
σφόδρα. καὶ
ἐκράτουν αὐτὴν
καὶ ἔλεγον
αὐτῇ· τί ὠφελεῖ
ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ
μύρου; ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο
πραθῆναι
ἐπάνω δηναρίων
τριακοσίων
καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς·
καὶ ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν·
ἄφετε αὐτήν·
τί αὐτῇ
κόπους
παρέχετε;
καλὸν ἔργον
ἠργάσατο
ἐν ἐμοί·
πάντοτε γὰρ
τοὺς πτωχοὺς
ἔχετε μεθ'
ἑαυτῶν, καὶ
ὅταν θέλητε
δύνασθε
αὐτοῖς καλῶς
ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε
ἔχετε·
ὃ ἔσχεν αὕτη
ἐποίησεν·
προέλαβεν
μυρίσαι
τὸ σῶμά μου
εἰς τὸν
ἐνταφιασμόν
μου· ἀμὴν
δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ
καὶ ὃ
ἐποίησεν
αὕτη
λαληθήσεται
εἰς
μνημόσυνον
αὐτῆς.
καὶ
ἐλάλουν
ἐμβριμώμενοι
αὐτῇ. καὶ
ἐπετίμων
αὐτῇ
σφόδρα.
καὶ
ἐκράτουν
αὐτὴν
καὶ ἔλεγον
αὐτῇ· τί
ὠφελεῖ
ἡ ἀπώλεια
αὕτη
τοῦ
μύρου;
ἠδύνατο
γὰρ
τοῦτο
πραθῆναι
ἐπάνω
δηναρίων
τριακοσίων
καὶ δοθῆναι
τοῖς
πτωχοῖς·
καὶ
ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ.

σχαίρω σοῦ τὴν αὐτὴν
καὶ μὴ χόρτασαι.
καὶ μὴ σοι ἡ σὴ ἀγάπη
σου μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐξ
αὐτῆς· ἡμῶν δὲ δὸς
Κύριε μνησθῆναι
σαββατισμοῦ τοῦ
γνῶναι τὴν δόξαν
σου τὴν ἀόρατον,
ἐν τῇ δὲ καὶ χαίρειν.
καὶ μὴ συλλύσῃς τοὺς
καὶ μὴ δῷς αὐτοὺς εἰς τὸ πῦρ
τὸ δὲ σὸν ἵλεω μὲν
ὁ ἴσος αὐτὴν μὴ τρόπος
ἐφώμησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· γνώσῃ ἀπολέ-
λυσαι τὴν σὴν ἀσθένειαν
σου· καὶ ἐσώθη κύριος
αὐτῇ τὰς χείρας.
καὶ παραχρῆμα
ἀνορθώθη καὶ ἐδό-

κυ τῇ κυριακῇ
ἀναβαθμοῖς

χαίρω τοῦ σὲ ἐχθροὺς σοῦ θεὸς ἡμῶν.

ἡμῖν. ἀλλὰ ἀφίεσαν
τὰ μὲν ἡμέτερα, τὰ δὲ
ὁμοίως ἀπόλεσον
θεὸς ἐλεήσας τὴν
ἡμῶν παράπτωσιν.
συχνὴ μὲν ἡ ἐπιθυμία
τοῦ ἁμαρτεῖν
μνήμη. καὶ ἦλθεν ἡ
τοῦ μακαρίου
τῆ. καὶ οὐχ εὑρήσω.
εἰ ποθεῖ τις τὸ
ἁμαρτωλὸν ἴδῃ
τρία δὲ τὰ ἔχοντα
βῆ τοῦ μακαρίου
ἐν τῇ συχνῇ ταύτῃ
καὶ οὐχ εὑρήσκω.
ἐκκόψομαι αὐτήν·
ἵνα τί καὶ τὴν γῆν
καταργεῖ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· κύ
φες αὐτὴν καὶ τοῦτο
τὸ ἔτος· ἕως ὅτου

ξαβετὸμθῑ· ἀὶ
οκριθεὶσδὲὁἀρ
χὶσυναγωγῶν·φάν
μαλκτῶμὸνητὸ
σαββάτωθε
ραπευσθμὸὶσ·
ἐλθόντωὸχλω·δὲ
ἡμέραιεἰσὶν·ἐ
μαὶσδὲἐργάζεσ
θαι·ἐνταύταισ
οὖνἐρχόμενοιθε
ραπεύεσθαι·καὶ
μὴτῇἡμέρατοῦ
σαββάτου·ἀπο
κρὶθεὶσοὖναὐτῶὁ
κῦσκαὶεἶπεν·ὑ
ποκριταί·ἕκαστοσὺ
μῶνοὐτὸσαββάτω
οὐλύειτὸνμόσχον
τοῦἢτὸνὄνονἀπὸ
τῆσφάτνησκαὶ
ἀπαγαγὼνποτίζει;
ταύτηδὲθυγατέ
ραβραὰὰμὸῦσα

ἢμὲδικσθμόσαντα
μαὶἰδοὺδέκαιὀκ
τὼἔτηνοὐκἔδε
λυθῆναπὸτοῦ
δεσμοῦτουτούτου
ἢμέρατοῦσαββά
τουκαὶταῦταλέγοντο
αὐτοῦκατῃσχύνοντ
ωνπάντεσοὶἀντι
κείμενοιαὐτῷ·καὶ
πᾶσὸὄχλοσἐ
χαιρενἐπὶπᾶσι
τοῖσἐνδόξοιστοῖσ
γινομένοισὑπ
τοῦ·εἶπενοὖνπά
λινὁἸσ
τοῖσἸουδαίοιστοῖσ
μὴπιστεύουσιν
ἐὰνμὴἴδωσὶν
ἐντοῖσχερσὶν
αὐτοῦτὸνὑπὸν
καὶβάλω
τὸνδάκτυλόν
μουεἰστὸνὑπὸν
καὶμουβάλω
τὴνχεῖραμου
εἰστὴνπλευρὰν
αὐτοῦοὐμὴ
πιστεύσω·καὶμε
τὰὀκτὼἡμέρας
πάλινἦνἔσω
οἱμαθηταὶαὐτοῦ
καὶθωμᾶσμετ
αὐτῶν·ἔρχε
ταὶὁἸσὴ
θυρῶνκεκλει
σμένωνκαὶ
ἔστηεἰσμέσον
καὶεἶπεν·εἰ
ρήνηὑμῖν·εἶτα
λέγειτῷθω
μᾷφέρετὸδάκ
τυλόσουὧδε
καὶἴδετὰσχεῖ
ράμουκαὶφέ
ρετὴνχεῖρά
σουκαὶβάλε
εἰστὴνπλευρὰν
μουκαὶμὴγί
νουἄπιστοσ
ἀλλὰπιστός·
ἀπεκρίθηθω
μᾶσκαὶεἶπεν
αὐτῷ·ὁκύριόσ
μουκαὶὁθεόσ
μου·λέγειαὐ
τῷὁἸσὅτι
ἑώρακάμεπε
πίστευκαὶ
μακάριοιοἱμὴ
ἰδόντεσκαὶπι
στεύσαντες·πολ
λὰμὲνοὖνκαὶ
ἄλλασημεῖα
ἐποίησενὁἸσ
ἐνώπιοντῶν
μαθητῶν
ὧναὐκἔστι
γεγραμμένα
ἐντῷβιβλίῳ
τούτῳ·ταῦτα
δὲγέγραπται
ἵναπιστεύ
σητεὅτιὁἸσ
ἐστὶνὁχσ
υἱὸστοῦθυ
καὶἵναπι
στεύοντεσ
ζωὴνἔχητε
ἐντῷὀνόμα
τιαὐτοῦ·με
τὰταῦτα
ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸνπάλιν
ὁἸστοῖσμα
θηταῖσἐπὶ
τῆσθαλάσ
σηστῆσΤι
βεριάδοσ·
ἐφανέρωσε
δὲοὕτως·
ἦσανὁμοῦ
Σίμωνπέ
τροσκαὶ
Θωμᾶσὁ
λεγόμενοσ
Δίδυμοσκαὶ
Ναθαναὴλ
ὁἀπὸΚανὰ
τῆσΓαλι
λαίαςκαὶ
οἱτοῦΖε
βεδαίουκαὶ
ἄλλοιἐκ
τῶνμαθη
τῶναὐτοῦ
δύο·λέγει
Σίμωνπέ
τροσαὐτοῖς·
ὑπάγωἁλιεύ
ω·λέγουσιν
αὐτῷ·ἐρχό
μεθακαὶ
ἡμεῖσσὺν
σοί·ἐξῆλθον
καὶἀνέβη
σανεἰστὸ
πλοῖον·καὶ
ἐνἐκείνῃτῇ
νυκτὶοὐκ
ἔπιασαν
οὐδέν·πρω
ΐαδὲἤδη
γενομένης
ἔστηὁἸσ
εἰστὸνἀι
γιαλόν·οὐ
μέντοιἤδεισαν
οἱμαθηταὶ
ὅτιἸσὅστιν·
λέγειοὖν
αὐτοῖσὁἸσ
παιδία
μήτιπροσ
φάγιονἔχε
τε·ἀπεκρί
θησαναὐτῷ
οὔ·ὁδὲεἶπεν
αὐτοῖς·βά
λετεεἰστὰ
δεξιὰμέρη
τοῦπλοίου
τὸδίκτυον
καὶεὑρήσε
τε·ἔβαλον
οὖνκαὶοὐκέ
τιαὐτὸἑλκύ
σαιἴσχυον
ἀπὸτοῦπλή
θουσἰχθύων
τῶνμεγάλων
ἑκατὸνπε
ντήκοντατριῶν·
καὶτοσούτων
ὄντωνοὐ
σχίσθητὸ
δίκτυον·λέ
γειαὐτοῖς
ὁἸσδεῦτε
ἀριστήσατε·
οὐδεὶσἐτό
λμαεξετά
σαιαὐτῷσὺ
τίσεαυτὸν
ποιεῖς·εἰδό
τεσὅτιὁκύ
ριόσἐστιν·
ἔρχεταιὁἸσ
καὶλαμβάνει
τὸνἄρτον
καὶδίδωσιν
αὐτοῖς·καὶ
τὸὀψάριον
ὁμοίωσδὲ
καὶτοῦτο
τρίτονἐφα
νερώθηὁἸσ
τοῖσμαθη
ταῖςἐγερ
θεὶςἐκνε
κρῶν·ὅτε
οὖνἠρίστη
σανλέγει
τῷΣίμωνι
ΠέτρῳὁἸσ
ΣίμωνἸω
ἀνοῦπλεῖς
μᾶλλονἀγα
πᾷςμεπερὶ
τούτων·λέ
γειαὐτῷ
ναίκύριε
σὺοἶδας
ὅτιφιλῶσε·
λέγειαὐτῷ
βόσκετὰ
ἀρνία
μου·λέγει
αὐτῷπάλιν
δεύτερον
ΣίμωνἸω
ἀνοῦἀγα
πᾷςμε·λέ
γειαὐτῷ
ναίκύριε
σὺοἶδας
ὅτιφιλῶσε·
λέγειαὐτῷ
ποίμαινε
τὰπρόβα
τάμου·λέ
γειαὐτῷ
τὸτρίτον
ΣίμωνἸω
ἀνοῦφιλεῖς
με·ἐλυπήθη
ὁΠέτροσ
ὅτιεἶπεν
αὐτῷτὸτρί
τονφιλεῖς
μεκαὶεἶπεν
αὐτῷκύριε
πάντασὺοἶ
δας·σὺγι
νώσκειςὅτι
φιλῶσε·λέ
γειαὐτῷὁἸσ
βόσκετὰ
πρόβατά
μου·ἀμὴν
ἀμὴνλέγω
σοιὅτεἦς
νεώτερος
ἐζώννυες
σεαυτὸν
καὶπερι
επάτεισ
ὅπουἤθε
λες·ὅταν
δὲγηράσῃς
ἐκτενεῖς
τὰςχεῖράσ
σουκαὶἄλ
λοσσέ
ζωσειὅπου
οὐθέλεις·
τοῦτοδὲεἶπεν
σημαίνων
ποδαπῷθα
νάτῳδοξά
σειτὸνθεόν·
καὶτοῦτο
εἰπὼνλέγει
αὐτῷἀκο
λούθειμοι·
περιβλεψά
μενοσδὲὁΠέ
τροσβλέπει
τὸνμαθητὴν
ὃνἠγάπα
ὁἸσὃσκαὶ
ἀνέπεσεν
ἐντῷδείπνῳ
ἐπὶτὸστῆθοσ
αὐτοῦκαὶ
εἶπεν·κύ
ριετίσἐστὶν
ὁπαραδι
δούσεσε·
τοῦτονοὖν
ἰδὼνὁΠέ
τροσλέγει
τῷἸσκύ
ριεοὗτοσδὲ
τίκαὶτί
λέγειαὐτῷ
ὁἸσἐὰν
αὐτὸνθέλω
μένεινἕως
ἔρχομαιτί
πρὸσσοί
σοὶἀκο
λούθειμοι·
ἐξῆλθεν
οὖνοὗτοσὁ
λόγοσεἰσ
τοὺσἀδελ
φοὺσὅτι
ὁμαθητὴς
ἐκεῖνοσοὐ
ἀποθνῄσκει·
καὶοὐκεἶπεν
αὐτῷὁἸσ
ὅτιοὐκ
ἀποθνῄσκει
ἀλλ᾽ἐὰν
αὐτὸνθέλω
μένεινἕως
ἔρχομαιτί
πρὸσσοί
σοὶἀκο
λούθειμοι·
οὗτόσἐστιν
ὁμαθητὴς
ὁμαρτυρῶν
περὶτού
τωνκαὶὁ
γράψας
ταῦτακαὶ
οἴδαμεν
ὅτιἀλη
θὴςαὐτοῦ
ἡμαρτυρία·
ἔστινδὲ
καὶἄλλα
πολλὰἃ
ἐποίησεν
ὁἸσἅτι
ναἐὰνγρά
φωντὰκα
θ᾽ἕνα
οὐδὲτὸν
ἐμοὶκόσ
μονοἶμαι
χωρῆσαι
τὰγρα
φόμενα
βιβλία·
ἀμήν·

περὶτῆσπαραβολῆς·

μάχαι καὶ πάντοτε τὰ
μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ
πρὸς κίνδυνον ἢ
τοῖς χλαύδιος αὖ
του· πολλὰ μὲν οὖν
ἡμῖν ὁμοιοῦσθαι τὴν
κασι λείαν τοῦτο·
οἱ μὲν αὐτὴν βύμλ
ἢ μᾶλλον οὖσαν γνώ
ἔχρημεν εἰς αὖ λεύ
ρους τρία· ἐ
σσοῦ δὲ βυμόθηό
λομ· καὶ δὲ πορεύ
ετο κατὰ πόλεις
αὐ κόμασι διδάσκων
καὶ πορείαν ποι
οὐμεν οσεῖσι λικῆς·
εἰ πρὸς δέ πρὸς αὖ τὸ·
χε εἰ ὀλίγοις οἷς ξύ
μεν οἱ· ὅλε εἶ πρὸ
πρὸς αὐτοὺς· ἢ δὲ
μὶ βεσθαι εἰς ἐλ
θεῖν διὰ τῆς ἡμε τέρ
πύλης· ὅπερ οἱ

λέγομεν ἐκ τῆς
σιν εἰς ἐλθεῖν ἐξ
οὐκ ἐᾶν φασι μ· οὐ
οὐ ἀμύνεσθαι οἴκοι
δε πρὸς τῆς καὶ οὐ
πρόσκλεισιν τῆς μεθύ
ρας· καὶ ἀφ' ἧς
δὲ πρὸς ἀλλήλους καὶ
κρούειν τὴν μεθύρα
λέγομεν τε σ· χε χε
ἀμοιξομένων· ὡς
ἀποχρῆσθαι ἐξ
ἡμῖν· οὐκοῖ λομεν
πρόσθεν δὲ· πότε
ἀφ' ἑσθ' ἐλέγειν·
ἐφ' ἁμαρτάνομεν πρὸς
πολλὰ πίας ἡμᾶς
δὴ λον ὅτι· καὶ ἐ
ρεῖ λέγομεν· ὃ
κοῖ λον ἐκ πρὸς
θεν δὲ· πρὸ τῆς
ἀ πρὸς ἡμᾶς τε

ε π' τοὺς πρώτους ἀνθρώπους εἰς ὀλίγους οἷς ξυμένους:

οἱ ἐργάται πᾶσαν τὴν
χίαν· ἐκεῖ ὅταν ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ κρυ
γμὸς τοῦ μόδυμ-
ρου ὁ Ἰησοῦς ἀκ
ἀκ καὶ ἴσαν ἀλλαὶ
ἰαλκωβ· καὶ πᾶσ
πασ τὸν προφή
ἐν τῇ νασι λείαν
θυ· ἡμᾶς δὲ ἐκεῖ
κλαυθμὸν οὐδὲ
καὶ ἤξουσι μάτου
ἀμ ἀπολῶμ καὶ δυ
μοῦ μ καὶ πορευ
μόπου· καὶ ἀμαλεκ
θήσομ ταμ ἐν τῇ
νασι λείᾳ τοῦ θυ·

ρος Ο

ε^ος β
β
ρος
ρος

Καὶ ἰδὺ εἰσὶ μέχα
τοι· οἱ ἐσόμ ται πρῶ·
καὶ εἰσὶ πορῶ τοι
οἱ ἐσόμ ται ἔχατοι·
μ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθομ πμες
φαρισαῖοι λέτοῦ

αὐτῷ· ὄβ ἔλθε καὶ
πορεύου ἐμπρο
σθεν· ὅτι ἡρῴδης
θέλησε σε ἀποκτεῖ
ναι· καὶ εἶπόν μοι
τοῖς· πορεύου ἐν
τεῦθεν καὶ πορεύ
λαο πόλιν ταύτην· ἰ
δὺ ἐκβάλλω δη
μόνια· καὶ ἰάσε ἰσ
ὁμοῖ τελοῦμ σήμε
ρον καὶ αὔριον, χ
τῇ ἐχομένῃ πορ
ρεύεσθαι· ὅτι οὐ
κ ἐνδέχεται προ
φήτην ἀπολέσ
θαι ὄβ σοι λῆμ· ἰλ
λὴμ ἀποκτείνω
σαντοῦ προφήτ
καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμέ
νους πρὸς αὐτήν·
πόσ ἀκις θέλη
σα ἐπισυναγαγεῖν

ΚΕΦ ΙΓ ΚΕΦ ΙΔ

τὰ τε Κμασσου· οἳ
πρόσωπον ὁρμίσητε
ἑαυτῆς μοσσιαν ὑ
πὸ τὰ πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε.
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν.
ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος
ὑμῖν· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι οὐ μὴ με ἴδητε
ἕως ἥξει ὅτε
εἴπητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· πε
καὶ ἀνέβη πρὸς ἐλ
θεῖν αὐτὸν εἰς οἶ
κον τινος τῶν ἀρ
χόντων τῶν φα
ρισαίων σαββά
τῳ φαγεῖν ἄρτον·
καὶ αὐτοὶ ἦσαν πα
ρατηρούμενοι
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄν
θρωπός τις ὑ
δρωπικὸς ἦν πρὸ

τοῦ ιυ· καὶ ἀπο κρι
θεὶς ὁ ις εἶπεν πρὸς
τοὺς νομικοὺς καὶ
φαρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστι τῷ σαβ
βάτῳ θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν· ὁ δὲ
ἐπιλαβόμενος ἰά
σατο αὐτὸν καὶ ἀ
πέλυσε· καὶ πρὸς
κριθεὶς πρὸς αὐ
τοὺς εἶπεν· τίνος
ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ πεσεῖ
ται καὶ οὐκ εὐ
θέως ἀναβήσε
ται αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν
τιπεῖν πρὸς ταῦτα.
Λέγει δὲ πρὸς
τοὺς κεκλημένους
παραβολήν

ἦν δὲ πρὸς τὸ πάσχα ἀναβαίνοντες

μοῦ τε ἐρῶ· τότε ἐ-
φαι σοι δόξω. ἐμοῦ
πιόμενοῦ σωμα
κειμένου σοι· ὅτι
πᾶς ὁ ὑπομένων
τὸν πατρικὸν θά-
σει τοῦ. Καὶ ὁ πατρὶ
μοῦ μὲ αὐτὸν ὑπο-
σεται. ἐλεύσε-
ται καὶ πάρε-
λεύσομαι ὑπὲρ
τοῦ μὴ ἀφορᾶν
λοιπὸν μηδὲ χο-
ρεύειν ἀδελφούς σου· μηδὲ
τοὺς συγγενεῖς
σου· μηδὲ τοὺς φί-
λους σου τοὺς πλου-
σίους· μήποτε καὶ
αὐτοί σε καλέ-
σωσι· καὶ γένηται
σοι ἀνταπόδο-
μα· ἀλλ' ὅταν ποιῇς
δοχήν, κάλει

πτωχοὺς μαθη-
τὰς ἐμούς· καὶ
ἔσῃ μακάριος
ὅτι οὐκ ἔχουσί σοι
ἀνταποδοῦναι·
ἀνταποδοθήσε-
ται γάρ σοι ἐν τῇ
ἀναστάσει τῶν
δικαίων. Ἀκού-
σας δέ τις τῶν
συνανακειμένων
ταῦτα εἶπεν αὐ-
τῷ· μακάριος ὃς
φάγεται ἄρτον
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ. Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ἄν-
θρωπός τις ἐποί-
ει δεῖπνον μέγα
καὶ ἐκάλεσε πολ-
λούς· καὶ ἀπέ-
στειλε τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ τὴν
ὥραν τοῦ δεί-
που εἰπεῖν τοῖς
κεκλημένοις·
ἔρχεσθε ὅτι ἤδη
ἕτοιμά ἐστι
πάντα. Καὶ ἤρ-
ξαντο ἀπὸ μιᾶς
πάντες παρα-
καλεῖσθαι·

πασχοῦσ· αἰ ανσπέρ·
χαλοῦσ· τυφλοῦσ·
καὶ μακάριοσ ἀσὴ·
ὁ πού κἐχῦ αἰμα
σοδδῦμαί σοι· αἰμ
ταπσοδοθήσεται
γάρσοι· ἐμὴ πὴ αἰμα
φάσει τοῦμὴ δικαίου·
κούσασδὲ πιστοῦ
σωσαι μαι χειμάζομ αι
ταῦτα· εἰ πσοδμαὶ
πού· μακάριοσ ὃσ
φάγεται ἄρτον ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θυ· ὁ δὲ εἶ πσοδμ·
μοσ πισόσωσ οἰ κοσ
δλεί πσμοι μάμ ὲ
ἐκλέσθ σολλοί·
καὶ ἀπέστειλε τὸν
δοῦλο μαὐτοῦ τὴν
ὥραν τοῦ δλεῖ πσμ
εἰ πσεῖμ τοῖσ κεκλη
μένοισ· ἔρχεσθαι
ὅ τι ἤδη ἕτοιμά ἐ

τι σάντα· καὶ ἤρ
ξαντο ἀπὸ μιᾶσ
παραιτεῖσθαι πά
ντεσ· ὁ πρῶτοσ εἶ
πσεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα καὶ ἔχω
ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτῶ σε ἔχε με
παρητημένον·
καὶ ἕτεροσ εἶ πε·
ζεύγη βοῶν ἠγόρα
σα πέντε, καὶ πο
ρεύομαι δοκιμάσαι
σα αὐτά· ἐρωτῶ σε
σε ἔχε με παρητη
μένον· καὶ ἕτερο
σ εἶ πεν· γυναῖκα ἔγη
μα καὶ διὰ τοῦτο οὐ
δὲν οἶμαι ἐλθεῖν·
καὶ παραγενόμενο
ὁ δοῦλοσ ἐκεῖνοσ·
ἀπήγγειλε τῷ κῷ
αὐτοῦ ταῦτα· τότε

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΛΕΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΛΕΓΕΙΝ

ρηγϊσθε ἰσοὶ οἰκο
δε ποτήκο. εἰ πε
τῶ δδύλω αὐτοῦ·
ὄβελθε ταχέως
εἰς τὰς πλατεῖ
καὶ ῥύμας τῆς πό
λεως. καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ αὐ
τήρους. καὶ χω
καὶ τυφλοὺς εἰσ
άγαγε ὧδε. καὶ εἶ
πεν ὁ δοῦλος. κέ
γονεν ὡς ἐπέτα
ξας, καὶ ἔτι τόπο
ς ἐστί· καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς τὸν
δοῦλον· ὄβελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμούς· καὶ ἀνά
γκασον εἰσελθεῖ
ν ἵνα γεμισθῇ οἶ
κός μου· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκεί

ρπγ

ρπδ

μων τῶν κεκλη
μένων
τοῦ δείπνου· οὐ

ρπε

Ἤρξατο δὲ ἀπ
τῶν πρώτων·
καὶ προφέρων εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ
τις ἔρχεται πρός
καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴ
μητέρα· καὶ τὴν γυναῖ
κα καὶ τὰ τέκνα·
καὶ τοὺς ἀδελφ
καὶ τὰς ἀδελφ
ἔτι δὲ καὶ τὴν ψυχὴν οὐ δύ
ναται εἶναί μου
μαθητής·
εἶναι· καὶ ὅστις
οὐ βαστάζει τὸν
σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω.
οὐ δύναται εἶναί μου
μαθητής· τίς γὰρ
ἐξ ὑμῶν θέλων

ρπς

πε παραβ̄ὸ π̄ οἰκο δ̄ο πγ̄ρ̄:—

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು ಸೇರಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು ಸೇರಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ὁ ἀχμὰθ τοῦ αὐκού.
ϥμαὺκουέτω· καὶ
ἐϥγίβομτεσαὼθ
ωαμίτεσοὶ τοὺλω
μαι καὶ ἁμάρτω
λοῖ ἀλκούειμαὺτ.
καὶ δὶ ἀϥόγγυβομ
οἱ φαρϊσαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς λέ
γοντω· ὅτιοὗτος
ἁμάρτωλοὺς τοὺ
δέχεται καὶ σωεσ
θίεἰαὐτοῖς· εἶπεν
ἐ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύ
τὴν λέγων· τίς ἄν
θρωπος ἐξ ὑμῶν
ἀχμὲ ἑκατὸν πρό
ατα καὶ ἀπολέ
σας ἐξ αὐτῶν·
οὐ καταλείπει τὰ
ἐνὲννήκοντα
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
πορεύεται ὀπί

τὸ ἀπολωλὸς ἕως
εὕρῃ αὐτό· καὶ
ρὰ μβάνι τίθησιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους
αὐτοῦ χαίρων·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον συγκαλεῖ
τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας λέ
γων αὐτοῖς· συγ
χάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόβα
τόν μου τὸ ἀπω
λωλός· λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὕτως χαρὰ
ἔσται ἐν τῷ οὐρα
νῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω
λῷ μετανοοῦντι ἢ
ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις
οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας
τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα.

δαμ ἀποσλέσηδε
χμὴ μίαμ. οὐχὶ
ἀπιλύχμομχαὶ
σαρεῖ τὴμοἰχίαμ
χαὶ βηπεῖδωΐμε
λαὸς ἔοσοὐπουά
ρη; καὶσυλλλεῖ
ταὸφϊλαοχαὶταὸ
μεί τομαοσλέμοιοδ
συλλαρή πτέμοιόπι
εὗρομτὴμδραχμὴ
ἣ μαὐτοσλέσου· οὐ
τοσλέμωμεῖμ·
χαρὰμίμεταιεμοῦ
τωϊομτοῦμφλδζαῦ
τοῦθῦδωιἐμιαὶ
μαρτολαῶμετου
μοοὠπι· εἰτωβολὲ·
μθρωτοσπιδεί χδ
δλόμοὺχαὶεἰπ̄
ὁμδωπερροσάωδ̄
τῶτωρί· τερδδό
μοιτὸδωϊμλλο
μεροσπὸοὐσίαδ.

καὶδιεῖλδμαὐτοῖσ
τὸμωίομ· καὶμε
τουτοσλλαὸκὶμε
ραδσωφφαῶμαὐ
τωμταυὸμβοῶπε
ροσυἱὸσ, ἀπεδκ̄
μκσδμεῖσχοῤῥδ̄
μαλκεαμ̄· καὶεκ̄
διεσχόρτωκσετὴ̄
οὐσίαμαὐτοῦ. ξω̄
ἀσσότοσο· δαπαν
μήσαμτοσδὲαὐ
τοῦτωαμήταυ ἀβ
μθολιμὸσϊχυ
καταὐτὴμχώραμ
ἐκείμκμ· καὶαὐτὸ
ἤρξαντοὐπορεύ
θαι· καὶπορεύη.
ὁκοχκ̄θκἐμὶτω̄
πολιτῶμτκ̄χω
ραδἐκείμκσ, καὶ
δωεμὲδμαὐτοῦ
εἰσπὸμφροῦαὐ
τοῦμόσκειμχ̄ς.

ιε̄ τῦ τ̄ χ̄ πὸλ̄ε̄ ϛ̄ τ̄ ὁκο̄ τ̄ πραμᾱτω̄: τ̄ δοῦ̄:

ις̄ τῦ τ̄ ἀποδημήσαντοσεἰς χώραμμακρά̄:

αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ αὐτῷ
Μαχρᾷ ἀπαντῶμεν.
εἰ δὲ μὲ αὐτὸ μὸ πρ
αὐτοῦ χαὶ εὐπλαγ
χνίσθη. καὶ δραμὼν
ἐπέβαλε μοῦ τῷ τρ
αχήλῳ μαὐτοῦ χ
καττεφίλησε μαὐ
τόμ. εἶπε δὲ αὐ
τῷ. πατερ ἥμαρ
εἰς τὸ μὸν ὠνομ καὶ
ἐμ ὠπιόμσου. χ
οὐχ ἐπὶ εἰμὶ ἄξ
ιος χληθῆναι υἱός
σου. ποίησόμε
ὡς ἕνα μῶν
θιόμσου. εἶπε δὲ
πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ. ἐ
ξενέγκατε τὴν πρω
τὴν στολὴν καὶ ἐνδύσατε αὐ
τόν. καὶ δότε δακτύλι
ον εἰς τὴν χεῖρα

καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας
καὶ φέρετε τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν θύσατε
φάγωμεν καὶ εὐφρανθῶ
μεν. ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε
πεπλανημένος καὶ εὑρέθη
καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι
Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσ
βύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ
ἤκουσε συμφωνίας καὶ χο
ρῶν καὶ προσκαλεσάμε
νος ἕνα τῶν παίδων ἐπυν
θάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελ
φός σου ἥκει καὶ ἔθυσεν
ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαί
νοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν
ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθε
λεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πα
τὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρε
κάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ

αὐτοῦ. καὶ τοῦ δὴ
μαστεύσοντος τοῦ πατρὸς
δοῦ. καὶ ὑμᾶς καμτες
τὸ μυόχρημ τὸ μσι
πευσομθύσαντ6, καὶ
φράμπεσεύφρασιν
θῶμεν· ὁπόυ τοσ
ὁ ὑιός μου μεμφρὸς
ἡμ καὶ αὖ ὄβησθμ
καὶ αὖτοσ λοσ λοὸς καὶ
εὑρέθη· καὶ ἤρξαν
πεύφραίνεσθαι·
ἡμ δὲ ὁ ὑιὸς αὐτοῦ
ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐλθ
χόμενος ἤγγισε6
τῇ οἰκίᾳ· ἤκουσε6
συμφωνίας καὶ χο
ρῶν· καὶ προσ
καλεσάμενος ἕν
των παίδων·
ἐπυθάνετο τί
εἴη ταῦτα· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὁτι ὁ ἀδ

δελφός σου ἥκ.
καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ
σου τὸν μόσχον
σὺν πευτόν· ὅτι ὑγιᾶ
αἵμον παραλαβὼν
πρὸς αὐτόν· ὠργίσ
θη δὲ καὶ οὐκ ἤ
θελεν εἰσελθεῖν·
ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ
ἐξελθὼν παρε
κάλει αὐτόν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσ
αῦτα ἔτη δουλεύ
σω σοι· καὶ οὐδέπο
τε ἐντολήν σου
παρῆλθον· καὶ
ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδω
κας ἔριφον· ἵ
να μετὰ τῶν φίλων
μου εὐφρανθῶ·
ὅτε δὲ ὁ ὑιός σου ὁ
τος ὁ καταφαγών
σου τὸν βίον μετὰ

πορευομήλθομ.ε΄
θυσασαύτω τὸμυος
χομτὸμσιτευτομ.
ὁδὲεἰπομαύτω.
πέχμομ.συπαμὸ
πεμεπεμουΐει.ξ
παμήπαυπαὶεμεω.
σαύλτιμ.εὐφραμ
θῆμαιδὲχαὶχαρῆ
μαιέδλειὸπτὸαὐδλξ
φόσσσυοὗτοσ.με
κρὸσκῆχαὶαμὲ
βησε.λεαὶαὐτοχλω
λοσκῆμλεαὶεὑρεθῆ :πε΄
λαβδὲχαὶπορόσ
παὶὰμαθητὰσαὐξ.
ἀφόσπισκῆπαχλού
σιοσσὸσεἰχθμοἰχο
μόμομ.χαὶοὗτος
δλεβλήθηαὐτῶ.
ὡσδιαστοερπϊξω
παὶὰπαρχόμπαι
αὐτοῦ.καὶφωμὴ
σασαὐτὸμεἰπεσθ

αὐτῶ.τίτοῦτοαὐ
κούωπαρὶσοῦ.
αὐπόδοστὸμλόγομ
πῆσοἰχομομίασ
σου.οὐγὰρδυνήσθ
θἰοἰχομομεῖμ.ἢ
πεδὲθῆμὲαὐτῶ
ὀοἰχομόμοσ.πὶ
ποιήσωσὸπὸκύ
ριόσμουἀφαιρεῖ
παιπῆμοἰχομομί
αμαὐτῶὲμου.σαὶ
πτειμοὐκἴχῶ.
ὅπαιπτεῖμαὶχώὸ.
ἤμωμπὶποιήσω.
ἵμαὸπαὶμεπάσῃ
θῶπῆσοἰκομομὶ.
δῦβωμπαίμε
εἰσπαὶσοἰκουσαὶ
πῶμ.καὶπορόσκαὶ
λεσαίμθμοσεἰῶ
ἵκαπομπῶμχρε
ὠφεἰλεπῶμπὸ
χυαὐπὸ.ἐλάγε

πηγ ϛ θ εβ ϛ π
ικε ϛ π ὼ πτ
ϛ
ϛ
ϛ

τῶν πραότητα· πρὸ
σωμόφθαλμοι τῶν
κυρίων μου· ὁ δὲ εἷς
πρὸς μ· ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν
γλαύου· καὶ εἶπεν μ
αὐτῷ· δὸς βασσου
τὸ πρόβατον καὶ κα
θίσας ταχὺ σὺν ἡμῖν
φάγεται· καὶ εἶπεν
εἶπε· σὺ δὲ πρὸ
σωμόφειλε· ὁ
δὲ εἶπεν· ἐκ
τῶν κόρων σου·
καὶ λάβε αὐτῷ· δὲ
βασσου τὸ πρόβατον·
καὶ πραύμοι γλῶσσα
κομπου· καὶ δώσω με
σῶμοι κῶ τῷ μοι κο
μόμωμ τῆς αὐδικί-
ας ὅτι φρονίμως ἐ
ποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
οἱ τοῦ αἰῶνος τοῦ τοῦ
φρονιμώτεροι

τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν
εἰσὶν· καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέ-
γω ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ μα
μωνᾶ τῆς ἀδικίας·
ἵνα ὅταν ἐκλίπητε·
δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους
σκηνάς· ὁ δὲ πι
στὸς ἐν μελλίστῳ καὶ ἐν
πολλῷ πιστός ἐστι·
καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ
ἄδικος· καὶ ἐν πο
λλῷ ἄδικός ἐστιν·
εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδί-
κῳ μαμωνᾶ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε· τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν
πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν
τῷ ἀλλοτρίῳ πι
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε·
τὸ ὑμέτερον τίς

ϛ ὑμῖν δώσει· οὐδὲ
ις ἐπιδιώκεται δου
σὶ κυρίοις δούλ
εύειν· ἢ γὰρ τὸν μὲ
ν ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπή
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέ
ξεται καὶ τοῦ ἑτέ
ρου καταφρονή
σει· οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν
καὶ μαμωνᾷ· ἤκουο
ν δὲ ταῦτα πάντα
καὶ οἱ φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπῆρ
χον καὶ ἐξε
μυκτήριζον
αὐτόν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε
οἱ δικαιοῦντες
ἑαυτοὺς ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων·

ὁ θς δὲ γι
γνώσκει τὰς κ
ὑμῶν· ὅτι ἡ

ρξζ
ε

ρξη
ε

ρξθ
ϛ

ρξ
ζ

ρξα
ζ

ρξβ
ζ

ρξγ
ζ

ρξδ
ζ

ρξε
ζ

ρξϛ
ζ

ρξζ
ζ

ρξη
ζ

ρξθ
ζ

ρ
η

ρηα
η

ρηβ
η

ρηγ
η

ρηδ
η

ρηε
η

ρηϛ
η

ρηζ
η

ρηη
η

ρηθ
η

ρ
θ

ρθα
θ

ρθβ
θ

ρθγ
θ

ρθδ
θ

ρθε
θ

ρθϛ
θ

ρθζ
θ

ρθη
θ

ρθθ
θ

ρ
ι

ρια
ι

ριβ
ι

ριγ
ι

ριδ
ι

ριε
ι

ριϛ
ι

ριζ
ι

ριη
ι

ριθ
ι

ρκ
ι

ρκα
ι

ρκβ
ι

ρκγ
ι

ρκδ
ι

ρκε
ι

ρκϛ
ι

ρκζ
ι

ρκη
ι

ρκθ
ι

ρ
ια

ρια
ια

ριβ
ια

ριγ
ια

ριδ
ια

ριε
ια

ριϛ
ια

ριζ
ια

ριη
ια

ριθ
ια

ρκ
ια

ρκα
ια

ρκβ
ια

ρκγ
ια

ρκδ
ια

ρκε
ια

ρκϛ
ια

ρκζ
ια

ρκη
ια

ρκθ
ια

ρ
ιβ

ρια
ιβ

ριβ
ιβ

ριγ
ιβ

ριδ
ιβ

ριε
ιβ

ριϛ
ιβ

ριζ
ιβ

ριη
ιβ

ριθ
ιβ

ρκ
ιβ

ρκα
ιβ

ρκβ
ιβ

ρκγ
ιβ

ρκδ
ιβ

ρκε
ιβ

ρκϛ
ιβ

ρκζ
ιβ

ρκη
ιβ

ρκθ
ιβ

ρ
ιγ

ρια
ιγ

ριβ
ιγ

ριγ
ιγ

ριδ
ιγ

ριε
ιγ

ριϛ
ιγ

ριζ
ιγ

ριη
ιγ

ριθ
ιγ

ρκ
ιγ

ρκα
ιγ

ρκβ
ιγ

ρκγ
ιγ

ρκδ
ιγ

ρκε
ιγ

ρκϛ
ιγ

ρκζ
ιγ

ρκη
ιγ

ρκθ
ιγ

ρ
ιδ

ρια
ιδ

ριβ
ιδ

ριγ
ιδ

ριδ
ιδ

ριε
ιδ

ριϛ
ιδ

ριζ
ιδ

ριη
ιδ

ριθ
ιδ

ρκ
ιδ

ρκα
ιδ

ρκβ
ιδ

ρκγ
ιδ

ρκδ
ιδ

ρκε
ιδ

ρκϛ
ιδ

ρκζ
ιδ

ρκη
ιδ

ρκθ
ιδ

ρ
ιε

ρια
ιε

ριβ
ιε

ριγ
ιε

ριδ
ιε

ριε
ιε

ριϛ
ιε

ριζ
ιε

ριη
ιε

ριθ
ιε

ρκ
ιε

ρκα
ιε

ρκβ
ιε

ρκγ
ιε

ρκδ
ιε

ρκε
ιε

ρκϛ
ιε

ρκζ
ιε

ρκη
ιε

ρκθ
ιε

ρ
ιϛ

ρια
ιϛ

ριβ
ιϛ

ριγ
ιϛ

ριδ
ιϛ

ριε
ιϛ

ριϛ
ιϛ

ριζ
ιϛ

ριη
ιϛ

ριθ
ιϛ

ρκ
ιϛ

ρκα
ιϛ

ρκβ
ιϛ

ρκγ
ιϛ

ρκδ
ιϛ

ρκε
ιϛ

ρκϛ
ιϛ

ρκζ
ιϛ

ρκη
ιϛ

ρκθ
ιϛ

ρ
ιζ

ρια
ιζ

ριβ
ιζ

ριγ
ιζ

ριδ
ιζ

ριε
ιζ

ριϛ
ιζ

ριζ
ιζ

ριη
ιζ

ριθ
ιζ

ρκ
ιζ

ρκα
ιζ

ρκβ
ιζ

ρκγ
ιζ

ρκδ
ιζ

ρκε
ιζ

ρκϛ
ιζ

ρκζ
ιζ

ρκη
ιζ

ρκθ
ιζ

ρ
ιη

ρια
ιη

ριβ
ιη

ριγ
ιη

ριδ
ιη

ριε
ιη

ριϛ
ιη

ριζ
ιη

ριη
ιη

ριθ
ιη

ρκ
ιη

ρκα
ιη

ρκβ
ιη

ρκγ
ιη

ρκδ
ιη

ρκε
ιη

ρκϛ
ιη

ρκζ
ιη

ρκη
ιη

ρκθ
ιη

ρ
ιθ

ρια
ιθ

ριβ
ιθ

ριγ
ιθ

ριδ
ιθ

ριε
ιθ

ριϛ
ιθ

ριζ
ιθ

ριη
ιθ

ριθ
ιθ

ρκ
ιθ

ρκα
ιθ

ρκβ
ιθ

ρκγ
ιθ

ρκδ
ιθ

ρκε
ιθ

ρκϛ
ιθ

ρκζ
ιθ

ρκη
ιθ

ρκθ
ιθ

ρ
κ

ρια
κ

ριβ
κ

ριγ
κ

ριδ
κ

ριε
κ

ριϛ
κ

ριζ
κ

ριη
κ

ριθ
κ

ρκ
κ

ρκα
κ

ρκβ
κ

ρκγ
κ

ρκδ
κ

ρκε
κ

ρκϛ
κ

ρκζ
κ

ρκη
κ

ρκθ
κ

ρ
κα

ρια
κα

ριβ
κα

ριγ
κα

ριδ
κα

ριε
κα

ριϛ
κα

ριζ
κα

ριη
κα

ριθ
κα

ρκ
κα

ρκα
κα

ρκβ
κα

ρκγ
κα

ρκδ
κα

ρκε
κα

ρκϛ
κα

ρκζ
κα

ρκη
κα

ρκθ
κα

ρ
κβ

ρια
κβ

ριβ
κβ

ριγ
κβ

ριδ
κβ

ριε
κβ

ριϛ
κβ

ριζ
κβ

ριη
κβ

ριθ
κβ

ρκ
κβ

ρκα
κβ

ρκβ
κβ

ρκγ
κβ

ρκδ
κβ

ρκε
κβ

ρκϛ
κβ

ρκζ
κβ

ρκη
κβ

ρκθ
κβ

ρ
κγ

ρια
κγ

ριβ
κγ

ριγ
κγ

ριδ
κγ

ριε
κγ

ριϛ
κγ

ριζ
κγ

ριη
κγ

ριθ
κγ

ρκ
κγ

ρκα
κγ

ρκβ
κγ

ρκγ
κγ

ρκδ
κγ

ρκε
κγ

ρκϛ
κγ

ρκζ
κγ

ρκη
κγ

ρκθ
κγ

ρ
κδ

ρια
κδ

ριβ
κδ

ριγ
κδ

ριδ
κδ

ριε
κδ

ριϛ
κδ

ριζ
κδ

ριη
κδ

ριθ
κδ

ρκ
κδ

ρκα
κδ

ρκβ
κδ

ρκγ
κδ

ρκδ
κδ

ρκε
κδ

ρκϛ
κδ

ρκζ
κδ

ρκη
κδ

ρκθ
κδ

ρ
κε

ρια
κε

ριβ
κε

ριγ
κε

ριδ
κε

ριε
κε

ριϛ
κε

ριζ
κε

ριη
κε

ριθ
κε

ρκ
κε

ρκα
κε

ρκβ
κε

ρκγ
κε

ρκδ
κε

ρκε
κε

ρκϛ
κε

ρκζ
κε

ρκη
κε

ρκθ
κε

ρ
κϛ

ρια
κϛ

ριβ
κϛ

ριγ
κϛ

ριδ
κϛ

ριε
κϛ

ριϛ
κϛ

ριζ
κϛ

ριη
κϛ

ριθ
κϛ

ρκ
κϛ

ρκα
κϛ

ρκβ
κϛ

ρκγ
κϛ

ρκδ
κϛ

ρκε
κϛ

ρκϛ
κϛ

ρκζ
κϛ

ρκη
κϛ

ρκθ
κϛ

ρ
κζ

ρια
κζ

ριβ
κζ

ριγ
κζ

ριδ
κζ

ριε
κζ

ριϛ
κζ

ριζ
κζ

ριη
κζ

ριθ
κζ

ρκ
κζ

ρκα
κζ

ρκβ
κζ

ρκγ
κζ

ρκδ
κζ

ρκε
κζ

ρκϛ
κζ

ρκζ
κζ

ρκη
κζ

ρκθ
κζ

ρ
κη

ρια
κη

ριβ
κη

ριγ
κη

ριδ
κη

ριε
κη

ριϛ
κη

ριζ
κη

ριη
κη

ριθ
κη

ρκ
κη

ρκα
κη

ρκβ
κη

ρκγ
κη

ρκδ
κη

ρκε
κη

ρκϛ
κη

ρκζ
κη

ρκη
κη

ρκθ
κη

ρ
κθ

ρια
κθ

ριβ
κθ

ριγ
κθ

ριδ
κθ

ριε
κθ

ριϛ
κθ

ριζ
κθ

ριη
κθ

ριθ
κθ

ρκ
κθ

ρκα
κθ

ρκβ
κθ

ρκγ
κθ

ρκδ
κθ

ρκε
κθ

ρκϛ
κθ

ρκζ
κθ

ρκη
κθ

ρκθ
κθ

ρ
λ

ρια
λ

ριβ
λ

ριγ
λ

ριδ
λ

ριε
λ

ριϛ
λ

ριζ
λ

ριη
λ

ριθ
λ

ρκ
λ

ρκα
λ

ρκβ
λ

ρκγ
λ

ρκδ
λ

ρκε
λ

ρκϛ
λ

ρκζ
λ

ρκη
λ

ρκθ
λ

ρ
λα

ρια
λα

ριβ
λα

ριγ
λα

ριδ
λα

ριε
λα

ριϛ
λα

ριζ
λα

ριη
λα

ριθ
λα

ρκ
λα

ρκα
λα

ρκβ
λα

ρκγ
λα

ρκδ
λα

ρκε
λα

ρκϛ
λα

ρκζ
λα

ρκη
λα

ρκθ
λα

ρ
λβ

ρια
λβ

ριβ
λβ

ριγ
λβ

ριδ
λβ

ριε
λβ

ριϛ
λβ

ριζ
λβ

ριη
λβ

ριθ
λβ

ρκ
λβ

ρκα
λβ

ρκβ
λβ

ρκγ
λβ

ρκδ
λβ

ρκε
λβ

ρκϛ
λβ

ρκζ
λβ

ρκη
λβ

ρκθ
λβ

ρ
λγ

ρια
λγ

ριβ
λγ

ριγ
λγ

ριδ
λγ

ριε
λγ

ριϛ
λγ

ριζ
λγ

ριη
λγ

ριθ
λγ

ρκ
λγ

ρκα
λγ

ρκβ
λγ

ρκγ
λγ

ρκδ
λγ

ρκε
λγ

ρκϛ
λγ

ρκζ
λγ

ρκη
λγ

ρκθ
λγ

ρ
λδ

ρια
λδ

ριβ
λδ

ριγ
λδ

ριδ
λδ

ριε
λδ

ριϛ
λδ

ριζ
λδ

ριη
λδ

ριθ
λδ

ρκ
λδ

ρκα
λδ

ρκβ
λδ

ρκγ
λδ

ρκδ
λδ

ρκε
λδ

ρκϛ
λδ

ρκζ
λδ

ρκη
λδ

ρκθ
λδ

ρ
λε

ρια
λε

ριβ
λε

ριγ
λε

ριδ
λε

ριε
λε

ριϛ
λε

ριζ
λε

ριη
λε

ριθ
λε

ρκ
λε

ρκα
λε

ρκβ
λε

ρκγ
λε

ρκδ
λε

ρκε
λε

ρκϛ
λε

ρκζ
λε

ρκη
λε

ρκθ
λε

ρ
λϛ

ρια
λϛ

ριβ
λϛ

ριγ
λϛ

ριδ
λϛ

ριε
λϛ

ριϛ
λϛ

ριζ
λϛ

ριη
λϛ

ριθ
λϛ

ρκ
λϛ

ρκα
λϛ

ρκβ
λϛ

ρκγ
λϛ

ρκδ
λϛ

ρκε
λϛ

ρκϛ
λϛ

ρκζ
λϛ

ρκη
λϛ

ρκθ
λϛ

ρ
λζ

ρια
λζ

ριβ
λζ

ριγ
λζ

ριδ
λζ

ριε
λζ

ριϛ
λζ

ριζ
λζ

ριη
λζ

ριθ
λζ

ρκ
λζ

ρκα
λζ

ρκβ
λζ

ρκγ
λζ

ρκδ
λζ

ρκε
λζ

ρκϛ
λζ

ρκζ
λζ

ρκη
λζ

ρκθ
λζ

ρ
λη

ρια
λη

ριβ
λη

ριγ
λη

ριδ
λη

ριε
λη

ριϛ
λη

ριζ
λη

ριη
λη

ριθ
λη

ρκ
λη

ρκα
λη

ρκβ
λη

ρκγ
λη

ρκδ
λη

ρκε
λη

ρκϛ
λη

ρκζ
λη

ρκη
λη

ρκθ
λη

ρ
λθ

ρια
λθ

ριβ
λθ

ριγ
λθ

ριδ
λθ

ριε
λθ

ριϛ
λθ

ριζ
λθ

ριη
λθ

ριθ
λθ

ρκ
λθ

ρκα
λθ

ρκβ
λθ

ρκγ
λθ

ρκδ
λθ

ρκε
λθ

ρκϛ
λθ

ρκζ
λθ

ρκη
λθ

ρκθ
λθ

ρ
μ

ρια
μ

ριβ
μ

ριγ
μ

ριδ
μ

ριε
μ

ριϛ
μ

ριζ
μ

ριη
μ

ριθ
μ

ρκ
μ

ρκα
μ

ρκβ
μ

ρκγ
μ

ρκδ
μ

ρκε
μ

ρκϛ
μ

ρκζ
μ

ρκη
μ

ρκθ
μ

ρ
μα

ρια
μα

ριβ
μα

ριγ
μα

ριδ
μα

ριε
μα

ριϛ
μα

ριζ
μα

ριη
μα

ριθ
μα

ρκ
μα

ρκα
μα

ρκβ
μα

ρκγ
μα

ρκδ
μα

ρκε
μα

ρκϛ
μα

ρκζ
μα

ρκη
μα

ρκθ
μα

ρ
μβ

ρια
μβ

ριβ
μβ

ριγ
μβ

ριδ
μβ

ριε
μβ

ριϛ
μβ

ριζ
μβ

ριη
μβ

ριθ
μβ

ρκ
μβ

ρκα
μβ

ρκβ
μβ

ρκγ
μβ

ρκδ
μβ

ρκε
μβ

ρκϛ
μβ

ρκζ
μβ

ρκη
μβ

ρκθ
μβ

ρ
μγ

ρια
μγ

ριβ
μγ

ριγ
μγ

ριδ
μγ

ριε
μγ

ριϛ
μγ

ριζ
μγ

ριη
μγ

ριθ
μγ

ρκ
μγ

ρκα
μγ

ρκβ
μγ

ρκγ
μγ

ρκδ
μγ

ρκε
μγ

ρκϛ
μγ

ρκζ
μγ

ρκη
μγ

ρκθ
μγ

ρ
μδ

ρια
μδ

ριβ
μδ

ριγ
μδ

ριδ
μδ

ριε
μδ

ριϛ
μδ

ριζ
μδ

ριη
μδ

ριθ
μδ

ρκ
μδ

ρκα
μδ

ρκβ
μδ

ρκγ
μδ

ρκδ
μδ

ρκε
μδ

ρκϛ
μδ

ρκζ
μδ

ρκη
μδ

ρκθ
μδ

ρ
με

ρια
με

ριβ
με

ριγ
με

ριδ
με

ριε
με

ριϛ
με

ριζ
με

ριη
με

ριθ
με

ρκ
με

ρκα
με

ρκβ
με

ρκγ
με

ρκδ
με

ρκε
με

ρκϛ
με

ρκζ
με

ρκη
με

ρκθ
με

ρ
μϛ

ρια
μϛ

ριβ
μϛ

ριγ
μϛ

ριδ
μϛ

ριε
μϛ

ριϛ
μϛ

ριζ
μϛ

ριη
μϛ

ριθ
μϛ

ρκ
μϛ

ρκα
μϛ

ρκβ
μϛ

ρκγ
μϛ

ρκδ
μϛ

ρκε
μϛ

ρκϛ
μϛ

ρκζ
μϛ

ρκη
μϛ

ρκθ
μϛ

ρ
μζ

ρια
μζ

ριβ
μζ

ριγ
μζ

ριδ
μζ

ριε
μζ

ριϛ
μζ

ριζ
μζ

ριη
μζ

ριθ
μζ

ρκ
μζ

ρκα
μζ

ρκβ
μζ

ρκγ
μζ

ρκδ
μζ

ρκε
μζ

ρκϛ
μζ

ρκζ
μζ

ρκη
μζ

ρκθ
μζ

ρ
μη

ρια
μη

ριβ
μη

ριγ
μη

ριδ
μη

ριε
μη

ριϛ
μη

ριζ
μη

ριη
μη

ριθ
μη

ρκ
μη

ρκα
μη

ρκβ
μη

ρκγ
μη

ρκδ
μη

ρκε
μη

ρκϛ
μη

ρκζ
μη

ρκη
μη

ρκθ
μη

ρ
μθ

ρια
μθ

ριβ
μθ

ριγ
μθ

ριδ
μθ

ριε
μθ

ριϛ
μθ

ριζ
μθ

ριη
μθ

ριθ
μθ

ρκ
μθ

ρκα
μθ

ρκβ
μθ

ρκγ
μθ

ρκδ
μθ

ρκε
μθ

ρκϛ
μθ

ρκζ
μθ

ρκη
μθ

ρκθ
μθ

ρ
ν

ρια
ν

ριβ
ν

ριγ
ν

ριδ
ν

ριε
ν

ριϛ
ν

ριζ
ν

ριη
ν

ριθ
ν

ρκ
ν

ρκα
ν

ρκβ
ν

ρκγ
ν

ρκδ
ν

ρκε
ν

ρκϛ
ν

ρκζ
ν

ρκη
ν

ρκθ
ν

ρ
να

ρια
να

ριβ
να

ριγ
να

ριδ
να

ριε
να

ριϛ
να

ριζ
να

ριη
να

ριθ
να

ρκ
να

ρκα
να

ρκβ
να

ρκγ
να

ρκδ
να

ρκε
να

ρκϛ
να

ρκζ
να

ρκη
να

ρκθ
να

ρ
νβ

ρια
νβ

ριβ
νβ

ριγ
νβ

ριδ
νβ

ριε
νβ

ριϛ
νβ

ριζ
νβ

ριη
νβ

ριθ
νβ

ρκ
νβ

ρκα
νβ

ρκβ
νβ

ρκγ
νβ

ρκδ
νβ

ρκε
νβ

ρκϛ
νβ

ρκζ
νβ

ρκη
νβ

ρκθ
νβ

ρ
νγ

ρια
νγ

ριβ
νγ

ριγ
νγ

ριδ
νγ

ριε
νγ

ριϛ
νγ

ριζ
νγ

ριη
νγ

ριθ
νγ

ρκ
νγ

ρκα
νγ

ρκβ
νγ

ρκγ
νγ

ρκδ
νγ

ρκε
νγ

ρκϛ
νγ

ρκζ
νγ

ρκη
νγ

ρκθ
νγ

ρ
νδ

ρια
νδ

ριβ
νδ

ριγ
νδ

ριδ
νδ

ριε
νδ

ριϛ
νδ

ριζ
νδ

ριη
νδ

ριθ
νδ

ρκ
νδ

ρκα
νδ

ρκβ
νδ

ρκγ
νδ

ρκδ
νδ

ρκε
νδ

ρκϛ
νδ

ρκζ
νδ

ρκη
νδ

ρκθ
νδ

ρ
νε

ρια
νε

ριβ
νε

ριγ
νε

ριδ
νε

ριε
νε

ριϛ
νε

ριζ
νε

ριη
νε

ριθ
νε

ρκ
νε

ρκα
νε

ρκβ
νε

ρκγ
νε

ρκδ
νε

ρκε
νε

ρκϛ
νε

ρκζ
νε

ρκη
νε

ρκθ
νε

ρ
νϛ

ρια
νϛ

ριβ
νϛ

ριγ
νϛ

ριδ
νϛ

ριε
νϛ

ριϛ
νϛ

ριζ
νϛ

ριη
νϛ

ριθ
νϛ

ρκ
νϛ

ρκα
νϛ

ρκβ
νϛ

ρκγ
νϛ

ρκδ
νϛ

ρκε
νϛ

ρκϛ
νϛ

ρκζ
νϛ

ρκη
νϛ

ρκθ
νϛ

ρ
νζ

ρια
νζ

ριβ
νζ

ριγ
νζ

ριδ
νζ

ριε
νζ

ριϛ
νζ

ριζ
νζ

ριη
νζ

ριθ
νζ

ρκ
νζ

ρκα
νζ

ρκβ
νζ

ρκγ
νζ

ρκδ
νζ

ρκε
νζ

ρκϛ
νζ

ρκζ
νζ

ρκη
νζ

ρκθ
νζ

ρ
νη

ρια
νη

ριβ
νη

ριγ
νη

ριδ
νη

ριε
νη

ριϛ
νη

ριζ
νη

ριη
νη

ριθ
νη

ρκ
νη

ρκα
νη

ρκβ
νη

ρκγ
νη

ρκδ
νη

ρκε
νη

ρκϛ
νη

ρκζ
νη

ρκη
νη

ρκθ
νη

ρ
νθ

ρια
νθ

ριβ
νθ

ριγ
νθ

ριδ
νθ

ριε
νθ

ριϛ
νθ

ριζ
νθ

ριη
νθ

ριθ
νθ

ρκ
νθ

ρκα
νθ

ρκβ
νθ

ρκγ
νθ

ρκδ
νθ

ρκε
νθ

ρκϛ
νθ

ρκζ
νθ

ρκη
νθ

ρκθ
νθ

ρ
ξ

ρια
ξ

ριβ
ξ

ριγ
ξ

ριδ
ξ

ριε
ξ

ριϛ
ξ

ριζ
ξ

ριη
ξ

ριθ
ξ

ρκ
ξ

ρκα
ξ

ρκβ
ξ

ρκγ
ξ

ρκδ
ξ

ρκε
ξ

ρκϛ
ξ

ρκζ
ξ

ρκη
ξ

ρκθ
ξ

ρ
ξα

ρια
ξα

ριβ
ξα

ριγ
ξα

ριδ
ξα

ριε
ξα

ριϛ
ξα

ριζ
ξα

ριη
ξα

ριθ
ξα

ρκ
ξα

ρκα
ξα

ρκβ
ξα

ρκγ
ξα

ρκδ
ξα

ρκε
ξα

ρκϛ
ξα

ρκζ
ξα

ρκη
ξα

ρκθ
ξα

ρ
ξβ

ρια
ξβ

ριβ
ξβ

ριγ
ξβ

ριδ
ξβ

ριε
ξβ

ριϛ
ξβ

ριζ
ξβ

ριη
ξβ

ριθ
ξβ

ρκ
ξβ

ρκα
ξβ

ρκβ
ξβ

ρκγ
ξβ

ρκδ
ξβ

ρκε
ξβ

ρκϛ
ξβ

ρκζ
ξβ

ρκη
ξβ

ρκθ
ξβ

ρ
ξγ

ρια
ξγ

ριβ
ξγ

ριγ
ξγ

ριδ
ξγ

ριε
ξγ

ριϛ
ξγ

ριζ
ξγ

ριη
ξγ

ριθ
ξγ

ρκ
ξγ

ρκα
ξγ

ρκβ
ξγ

ρκγ
ξγ

ρκδ
ξγ

ρκε
ξγ

ρκϛ
ξγ

ρκζ
ξγ

ρκη
ξγ

ρκθ
ξγ

ρ
ξδ

ρια
ξδ

ριβ
ξδ

ριγ
ξδ

ριδ
ξδ

ριε
ξδ

ριϛ
ξδ

ριζ
ξδ

ριη
ξδ

ριθ
ξδ

ρκ
ξδ

ρκα
ξδ

ρκβ
ξδ

ρκγ
ξδ

ρκδ
ξδ

ρκε
ξδ

ρκϛ
ξδ

ρκζ
ξδ

ρκη
ξδ

ρκθ
ξδ

ρ
ξε

ρια
ξε

ριβ
ξε

ριγ
ξε

ριδ
ξε

ριε
ξε

ριϛ
ξε

ριζ
ξε

ριη
ξε

ριθ
ξε

ρκ
ξε

ρκα
ξε

ρκβ
ξε

ρκγ
ξε

ρκδ
ξε

ρκε
ξε

ρκϛ
ξε

ρκζ
ξε

ρκη
ξε

ρκθ
ξε

ρ
ξϛ

ρια
ξϛ

ριβ
ξϛ

ριγ
ξϛ

ριδ
ξϛ

ριε
ξϛ

ριϛ
ξϛ

ριζ
ξϛ

ριη
ξϛ

ριθ
ξϛ

ρκ
ξϛ

ρκα
ξϛ

ρκβ
ξϛ

ρκγ
ξϛ

ρκδ
ξϛ

ρκε
ξϛ

ρκϛ
ξϛ

ρκζ
ξϛ

ρκη
ξϛ

ρκθ
ξϛ

ρ
ξζ

ρια
ξζ

ριβ
ξζ

ριγ
ξζ

ριδ
ξζ

ριε
ξζ

ριϛ
ξζ

ριζ
ξζ

ριη
ξζ

ριθ
ξζ

ρκ
ξζ

ρκα
ξζ

ρκβ
ξζ

ρκγ
ξζ

ρκδ
ξζ

ρκε
ξζ

ρκϛ
ξζ

ρκζ
ξζ

ρκη
ξζ

ρκθ
ξζ

ρ
ξη

ρια
ξη

ριβ
ξη

ριγ
ξη

ριδ
ξη

ριε
ξη

ριϛ
ξη

ριζ
ξη

ριη
ξη

ριθ
ξη

ρκ
ξη

ρκα
ξη

ρκβ
ξη

ρκγ
ξη

ρκδ
ξη

ρκε
ξη

ρκϛ
ξη

ρκζ
ξη

ρκη
ξη

ρκθ
ξη

ρ
ξθ

ρια
ξθ

ριβ
ξθ

ριγ
ξθ

ριδ
ξθ

ριε
ξθ

ριϛ
ξθ

ριζ
ξθ

ριη
ξθ

ριθ
ξθ

ρκ
ξθ

ρκα
ξθ

ρκβ
ξθ

ρκγ
ξθ

ρκδ
ξθ

ρκε
ξθ

ρκϛ
ξθ

ρκζ
ξθ

ρκη
ξθ

ρκθ
ξθ

ρ
ο

ρια
ο

ριβ
ο

ριγ
ο

ριδ
ο

ριε
ο

ριϛ
ο

ριζ
ο

ριη
ο

ριθ
ο

ρκ
ο

ρκα
ο

ρκβ
ο

ρκγ
ο

ρκδ
ο

ρκε
ο

ρκϛ
ο

ρκζ
ο

ρκη
ο

ρκθ
ο

ρ
οα

ρια
οα

ριβ
οα

ριγ
οα

ριδ
οα

ριε
οα

ριϛ
οα

ριζ
οα

ριη
οα

ριθ
οα

ρκ
οα

ρκα
οα

ρκβ
οα

ρκγ
οα

ρκδ
οα

ρκε
οα

ρκϛ
οα

ρκζ
οα

ρκη
οα

ρκθ
οα

ρ
οβ

ρια
οβ

ριβ
οβ

ριγ
οβ

ριδ
οβ

ριε
οβ

ριϛ
οβ

ριζ
οβ

ριη
οβ

ριθ
οβ

ρκ
οβ

ρκα
οβ

ρκβ
οβ

ρκγ
οβ

ρκδ
οβ

ρκε
οβ

ρκϛ
οβ

ρκζ
οβ

ρκη
οβ

ρκθ
οβ

ρ
ογ

ρια
ογ

ριβ
ογ

ριγ
ογ

ριδ
ογ

ριε
ογ

ριϛ
ογ

ριζ
ογ

ριη
ογ

ριθ
ογ

ρκ
ογ

ρκα
ογ

ρκβ
ογ

ρκγ
ογ

ρκδ
ογ

ρκε
ογ

ρκϛ
ογ

ρκζ
ογ

ρκη
ογ

ρκθ
ογ

ρ
οδ

ρια
οδ

ριβ
οδ

ριγ
οδ

ριδ
οδ

ριε
οδ

ριϛ
οδ

ριζ
οδ

ριη
οδ

ριθ
οδ

ρκ
οδ

ρκα
οδ

ρκβ
οδ

ρκγ
οδ

ρκδ
οδ

ρκε
οδ

ρκϛ
οδ

ρκζ
οδ

ρκη
οδ

ρκθ
οδ

ρ
οε

ρια
οε

ριβ
οε

ριγ
οε

ριδ
οε

ριε
οε

ριϛ
οε

ριζ
οε

ριη
οε

ριθ
οε

ρκ
οε

ρκα
οε

ρκβ
οε

ρκγ
οε

ρκδ
οε

ρκε
οε

ρκϛ
οε

ρκζ
οε

ρκη
οε

ρκθ
οε

ρ
οϛ

ρια
οϛ

ριβ
οϛ

ριγ
οϛ

ριδ
οϛ

ριε
οϛ

ριϛ
οϛ

ριζ
οϛ

ριη
οϛ

ριθ
οϛ

ρκ
οϛ

ρκα
οϛ

ρκβ
οϛ

ρκγ
οϛ

ρκδ
οϛ

ρκε
οϛ

ρκϛ
οϛ

ρκζ
οϛ

ρκη
οϛ

ρκθ
οϛ

ρ
οζ

ρια
οζ

ριβ
οζ

ριγ
οζ

ριδ
οζ

ριε
οζ

ριϛ
οζ

ριζ
οζ

ριη
οζ

ριθ
οζ

ρκ
οζ

ρκα
οζ

ρκβ
οζ

ρκγ
οζ

ρκδ
οζ

ρκε
οζ

ρκϛ
οζ

ρκζ
οζ

ρκη
οζ

ρκθ
οζ

ρ
οη

ρια
οη

ριβ
οη

ριγ
οη

ριδ
οη

ριε
οη

ριϛ
οη

ριζ
οη

ριη
οη

ριθ
οη

ρκ
οη

ρκα
οη

ρκβ
οη

ρκγ
οη

ρκδ
οη

ρκε
οη

ρκϛ
οη

ρκζ
οη

ρκη
οη

ρκθ
οη

ρ
οθ

ρια
οθ

ριβ
οθ

ριγ
οθ

ριδ
οθ

ριε
οθ

ριϛ
οθ

ριζ
οθ

ριη
οθ

ριθ
οθ

ρκ
οθ

ρκα
οθ

ρκβ
οθ

ρκγ
οθ

ρκδ
οθ

ρκε
οθ

ρκϛ
οθ

ρκζ
οθ

ρκη
οθ

ρκθ
οθ

ρ
π

ρια
π

ριβ
π

ριγ
π

ριδ
π

ριε
π

ριϛ
π

ριζ
π

ριη
π

ριθ
π

ρκ
π

ρκα
π

ρκβ
π

ρκγ
π

ρκδ
π

ρκε
π

ρκϛ
π

ρκζ
π

ρκη
π

ρκθ
π

ρ
πα

ρια
πα

ριβ
πα

ριγ
πα

ριδ
πα

ριε
πα

ριϛ
πα

ριζ
πα

ριη
πα

ριθ
πα

ρκ
πα

ρκα
πα

ρκβ
πα

ρκγ
πα

ρκδ
πα

ρκε
πα

ρκϛ
πα

ρκζ
πα

ρκη
πα

ρκθ
πα

ρ
πβ

ρια
πβ

ριβ
πβ

ριγ
πβ

ριδ
πβ

ριε
πβ

ριϛ
πβ

ριζ
πβ

ριη
πβ

ριθ
πβ

ρκ
πβ

ρκα
πβ

ρκβ
πβ

ρκγ
πβ

ρκδ
πβ

ρκε
πβ

ρκϛ
πβ

ρκζ
πβ

ρκη
πβ

ρκθ
πβ

ρ
πγ

ρια
πγ

ριβ
πγ

ριγ
πγ

ριδ
πγ

ριε
πγ

ριϛ
πγ

ριζ
πγ

ριη
πγ

ριθ
πγ

ρκ
πγ

ρκα
πγ

ρκβ
πγ

ρκγ
πγ

ρκδ
πγ

ρκε
πγ

ρκϛ
πγ

ρκζ
πγ

ρκη
πγ

ρκθ
πγ

ρ
πδ

ρια
πδ

ριβ
πδ

ριγ
πδ

ριδ
πδ

ριε
πδ

ριϛ
πδ

ριζ
πδ

ριη
πδ

ριθ
πδ

ρκ
πδ

ρκα
πδ

ρκβ
πδ

ρκγ
πδ

ρκδ
πδ

ρκε
πδ

ρκϛ
πδ

ρκζ
πδ

ρκη
πδ

ρκθ
πδ

ρ
πε

ρια
πε

ριβ
πε

ριγ
πε

ριδ
πε

ριε
πε

ριϛ
πε

ριζ
πε

ριη
πε

ριθ
πε

ρκ
πε

ρκα
πε

ρκβ
πε

ρκγ
πε

ρκδ
πε

ρκε
πε

ρκϛ
πε

ρκζ
πε

ρκη
πε

ρκθ
πε

ρ
πϛ

ρια
πϛ

ριβ
πϛ

ριγ
πϛ

ριδ
πϛ

ριε
πϛ

ριϛ
πϛ

ριζ
πϛ

ριη
πϛ

ριθ
πϛ

ρκ
πϛ

ρκα
πϛ

ρκβ
πϛ

ρκγ
πϛ

ρκδ
πϛ

ρκε
πϛ

ρκϛ
πϛ

ρκζ
πϛ

ρκη
πϛ

ρκθ
πϛ

ρ
πζ

ρια
πζ

ριβ
πζ

ριγ
πζ

ριδ
πζ

ριε
πζ

ριϛ
πζ

ριζ
πζ

ριη
πζ

ριθ
πζ

ρκ
πζ

ρκα
πζ

ρκβ
πζ

ρκγ
πζ

ρκδ
πζ

ρκε
πζ

ρκϛ
πζ

ρκζ
πζ

ρκη
πζ

ρκθ
πζ

ρ
πη

ρια
πη

ριβ
πη

ριγ
πη

ριδ
πη

ριε
πη

ριϛ
πη

ριζ
πη

ριη
πη

ριθ
πη

ρκ
πη

ρκα
πη

ρκβ
πη

ρκγ
πη

ρκδ
πη

ρκε
πη

ρκϛ
πη

ρκζ
πη

ρκη
πη

ρκθ
πη

ρ
πθ

ρια
πθ

ριβ
πθ

ριγ
πθ

ριδ
πθ

ριε
πθ

ριϛ
πθ

ριζ
πθ

ριη
πθ

ριθ
πθ

ρκ
πθ

ρκα
πθ

ρκβ
πθ

ρκγ
πθ

ρκδ
πθ

ρκε
πθ

ρκϛ
πθ

ρκζ
πθ

ρκη
πθ

ρκθ
πθ

ρ
ϟ

ρια
ϟ

ριβ
ϟ

ριγ
ϟ

ριδ
ϟ

ριε
ϟ

ριϛ
ϟ

ριζ
ϟ

ριη
ϟ

ριθ
ϟ

ρκ
ϟ

ρκα
ϟ

ρκβ
ϟ

ρκγ
ϟ

ρκδ
ϟ

ρκε
ϟ

ρκϛ
ϟ

ρκζ
ϟ

ρκη
ϟ

ρκθ
ϟ

ρ
ϟα

ρια
ϟα

ριβ
ϟα

ριγ
ϟα

ριδ
ϟα

ριε
ϟα

ριϛ
ϟα

ριζ
ϟα

ριη
ϟα

ριθ
ϟα

ρκ
ϟα

ρκα
ϟα

ρκβ
ϟα

ρκγ
ϟα

ρκδ
ϟα

ρκε
ϟα

ρκϛ
ϟα

ρκζ
ϟα

ρκη
ϟα

ρκθ
ϟα

ρ
ϟβ

ρια
ϟβ

ριβ
ϟβ

ριγ
ϟβ

ριδ
ϟβ

ριε
ϟβ

ριϛ
ϟβ

ριζ
ϟβ

ριη
ϟβ

ριθ
ϟβ

ρκ
ϟβ

ρκα
ϟβ

ρκβ
ϟβ

ρκγ
ϟβ

ρκδ
ϟβ

ρκε
ϟβ

ρκϛ
ϟβ

ρκζ
ϟβ

ρκη
ϟβ

ρκθ
ϟβ

ρ
ϟγ

ρια
ϟγ

ριβ
ϟγ

ριγ
ϟγ

ριδ
ϟγ

ριε
ϟγ

ριϛ
ϟγ

ριζ
ϟγ

ριη
ϟγ

ριθ
ϟγ

ρκ
ϟγ

ρκα

ἀπόθωμε δὲ καὶ ὁ
πλούσιος καὶ εἴ-
φη· καὶ εἰμὶ τὸ ἄλ-
ωνα τοῦτο ὅλο
ποιῶ αὐτοῦ τὸν καρ
πὸν μου καὶ τὰ
ἀγαθά μου,
ὁρᾷ τὸ μακρὰν ἀπ
ὸ μακροθύμου
καὶ λάβωμεν
τοῖς χόλωσι σαυ-
τῷ.
Καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπεν· οὐαὶ ἄφρον
μὲ ἐλέησόν με καὶ
πέμψον λάβαρο
ἵνα μαίψῃ τὸ ἄκρο
τοῦ δακτύλου αὐ-
τοῦ ὕδατος καὶ κατα
ψύξῃ τὴν γλῶσσάν
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν
τῇ φλογὶ ταύτῃ.
Εἶπε δὲ Ἀβραάμ·
τέκνον μνήσθη
τι ὅτι ἀπέλαβες
σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν

χε τοῦ πρὸ ἐμοῦ
καὶ Βίωσον εὐφρο
σύμερον καθη-
μέρας λαμπρῶς
τοῦ δὲ πτω-
χὸς ὀνόματι λάζαρος
ὃς ἐβέβλητο
πρὸς τὸν πυλῶ-
μα αὐτοῦ γεγε-
μισμένος ἑλκῶν
καὶ ἐπιθυμῶν
χορτασθῆναι ἀπὸ
τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ
καὶ οἱ κύνες ἐρ-
χόμενοι ἀπέλιζον
τὰ ἕλκη αὐτοῦ.
ἐγένετο δὲ ἀπο-
θανεῖν τὸν πτωχὸν
καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον Ἀβραάμ.

σὶμ· εἰ σὸ μὸ τόπ\
πούτομ πὴσωμ
αὰμου· λέτειλὲ
αὐτῶ αὐερ αὐμ·
ὰ ὸισι μωσέα χαὶ
τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτοσαμαὰ
τῶμ· ὸλὲ εἶπεν·
οὐχὶ πάτερ αὐερ αὰμ·
ἀλλ' ἐάμ τις ἀπὸ
μεχρῶμ πρὸς αὐ
θὶ πρὸς αὐτοὺς
με τάμοὶ ὑσοισ·
εἶπεν δὲ αὐ ΤΩ·
εἰ μωσέως χαὶ
ΤΩΜ προφητῶμ
οὐχ ἀκούουσιμ· οὐ
δὲ ἐάμ τις ἐκ
μεχρῶμ ἀμάστη
πεισθήσομ ται· ΤΓ
ιπε δὲ πρὸς ὸ
μαθητὰς· ἀμὲν
δέκτόμ ἀὶ τοῦ ΩΙ
ελθεῖμ τὰ σκάμ
σὶμ· εἰ σὸ μὸ τόπ\
πούτομ πὴσωμ
αὰμου· λέτειλὲ
αὐτῶ αὐερ αὐμ·
ὰ ὸισι μωσέα χαὶ
τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτοσαμαὰ
τῶμ· ὸλὲ εἶπεν·
οὐχὶ πάτερ αὐερ αὰμ·
ἀλλ' ἐάμ τις ἀπὸ
μεχρῶμ πρὸς αὐ
θὶ πρὸς αὐτοὺς
με τάμοὶ ὑσοισ·
εἶπεν δὲ αὐ ΤΩ·
εἰ μωσέως χαὶ
ΤΩΜ προφητῶμ
οὐχ ἀκούουσιμ· οὐ
δὲ ἐάμ τις ἐκ
μεχρῶμ ἀμάστη
πεισθήσομ ται· ΤΓ
ιπε δὲ πρὸς ὸ
μαθητὰς· ἀμὲν
δέκτόμ ἀὶ τοῦ ΩΙ
ελθεῖμ τὰ σκάμ
τὴ βασιλείαμ σου· καὶ
λάξαρος ὁ μοίως
τὰ κακά· νῦμ δὲ
ὧδε παρακαλεῖ
ται· σὺ δὲ ὀδυνᾶ
σαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις· μεταξὺ
ἡμῶμ καὶ ὑμῶμ·
χάσμα μέγα ἐστήρ
ιχται· ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆ
ναι ἐνθεμῦθεν
πρὸς ὑμᾶς μὴ δύω
ται· μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν
πρὸς ἡμᾶς διαπε
ρῶσιμ· εἶπεν δὲ·
ἐρῶ σοὖμ πάτερ
ἵμα πέμψῃς αὐτὸμ
εἰς τὸμ οἶκόμ του
πατρός μου· ἔχω γὰρ
πέμτε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύ ρῆξ
ρηται αὐτοῖς· ἵμα
μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθω

ϛ Καὶ εἰ πως μοι αὐτὸς
πολοιπὸν χω̄.
προσθεσκλῆμ
πιάμ. εἰ πως μὴ ἐ
οχ̄ς. εἰ ἀχθοπιάμ
ὡς σχόχχομσιμαί
πως ος. ἐλάχιστ
ἀὴ πῆσυχαιμίμο
ταύτη. ἐκ ει ζῶ
θκτι καὶ φ υτεύθκ
τιεμ πῆθλαάσκ.
καὶ τὸν κχουσσμ
ἀὴ ὑμῖν. πῖσ δὲ
ξυὶ ἀὸμ δ ου λομέ
χομ αρ ρτει ὠμτῷ.
ἢ πως ιμ ῆμομτω.
ὃς εἰ σ ὸ ζλεθόμτι
ἐκ τοῦ ἀ γρ οῦ ὁ δῷ
εὐ θέ ως παρ ελ
θὼμ αὐ ἀ ῶσ ει, ἐλ
λὸ ὐχὶ ἐ ρ ε ῖ αὐτῷ
ἐ τοῖ μασ ομτί δῃ
πωμή σω καὶ πῶ ῷ
ξ ως αὐ ἀ μ ῆμ ο σ δ ῖω

ϛ δλλω. οὐ αὶ δὲ δ᾽
οὐ ἐ ἔ χθω. λυσι
τὸ λεῖ αὐτῷ, εἰ μὶ
λος σ ὸ μ ι χὸ ς πῶ ῥ ῖ
χει τω πῶ ρ ῖ τὸμ
τρ αὐ χ ηλ ομ αὐτ ο ῦ
καὶ ἐ ἔ ρ ι πω ται εἰ ς
τὴ μ θλ ἔ ω σ αμ. ἢ
ἵ μ ω σ καμ δλ ῖ ὸ ς
ὅμ αὐτῷ μ ῖ χ ρ ῷ
τούτῳ. ἀρχ πῶ ρ ο σ ῷ
ε πτὲ αὐτοῖ ς. ἐ ὰ ῖ
δὲ ἁ μ ἀ ρ τ ηκ εἰ ὼ τὲ
ὁ αὐ δ ελ φ ός σ ου:
ὅσ ῖ πτ ίμ η σ ομ αὐ ῷ.
καὶ ἐ ὰ μὴ με τ αμ οὴ
σ ῆ ἀ φ ε σ αὐ τ όμ. ϛ
ἐ ὰ μ ῶ σ τ ἀλ κ ῖ ὸ ς τῆ σ
μ ὲ ρ α σ ἁ μ ἀ ρ τ ῆ
εἰ σ σ τὲ. καὶ ὅσ τ ῳ
χ ῖ ὸ ς τῆ σ ἡ μ ὲ ρ α σ
ὅσ ῖ φ ε ὲ λ ῆ ε ῖ λ ὲ
γ ομ μὲ τ αμ οὼ μ.
ἀ φ ῆ σ τ ε ι σ αὐ τ ῷ.

κόμαι ὡσεὶ θηρίων καὶ τρίχες ὡσεὶ τρίχες γυναικῶν· καὶ ἰδοὺ ἐν ταύτῃ τῇ ὁράσει ἐγενόμην ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐγενόμην ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἄνθρωπος ὁρῶν· καὶ ἐγενόμην ἐν ἐμαυτῷ καὶ ἔστην ἐπὶ τὸν τόπον μου καὶ ἰδοὺ τὸ ὅραμα ἐπ' ἐμοὶ καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ πνοή· καὶ ἐγενόμην ἐν ἐκστάσει καὶ ἰδοὺ ἐν τῷ ὁρᾶσθαί με ἐν ὁράσει καὶ ἐγὼ βλέπων ἐβλεπόμην καὶ ἐγὼ ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ

Ἀπροχειθεὶς δὲ
οὐ τὸ εἰπεῖν μόνον οὐχὶ
οὐδὲ ἓν καὶ ἑκατὸν
ῥῖσθησαι; οὐδὲ
ἐμὲ αὐτοῦ· οὐχ εὗ
ρεύθησαν ὑποφεύ
γων πεδδῦμαι
δόξαν τοῦθεο. εἰμὴ
ὁ ἀλλογενὴς οὗτος·
καὶ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἠ τί ποιήσουσι πόρ
κεόθ· ὅσον περ ἀπ'
θεὶς δὲ παρὰ δό
φαρίσαιον πότε
ρχόταιἠ μὰς λεί
τοῦ θῦ· ἀπ' ἐρεί
θη καὶ τοῖς καὶ εἰ
πεν· οὐκ ἔρχεται
ἠ μὰς βασιλεία τοῦ θῦ
μετὰ παρατηρή
σεως· οὐδὲ ἐροῦ
σιν ἰδοὺ ὧδε ἢ
δοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ

ἡ μὰς βασιλεία τοῦ θῦ.
ἐν τοῖς ὑμῶν μέσοις
ἱστήκατε· ἐλεύ
σονται ἡμέραι ὅ
τε ἐπιθυμήσε τε
μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθ
ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψε
θε· καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν
ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐκεῖ
εἰ ὀπίσω, μὴ ἀπέλ
θητε μηδὲ δια
ξητε· ὥσπερ γὰρ
ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστρά
πτουσα ἐκ τῆς
ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν
ὑπ' οὐρανὸν λάμπει
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ· πρῶ
τον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμα

θήμαι ἀπὸ τῆς γῆς
μβασταύτης· καὶ
ἀδὼ ἀβδόμετος ἐμ
ταῖς ἡμέραις μὼ
ε· οὕτως ἐάσαι καὶ
ἐμ ταῖς ἡμέραις
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ·
ἤσθιον· βασιμον·
ἀμίων· βδ ἀμὴ
βομ τοὺς ἀχρι ἤσαν
μέρας εἰσῆλθεν ἡ
μὼ εἰς τὴν κιβω
τὸν· καὶ ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς
ἀπώλεσεν ἅπαν-
τας· ὁμοίως ἔσται
ἀβδόμετος ἐμ ταῖς
ἡμέραις λὼτ·
ἤσθιον· βασιμον·
ἠγόραζον· βασι
λων· ἐφύτευον·
ᾠκοδόμων· ἧλθε
ἡμέρα δὲ ἦλθε
λὼτ ἀπὸ σοδόμ,

ἔβρεξε πῦρ καὶ
θεῖον ἀπὸ οὐρα
νοῦ καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαν
τας· καὶ ταῦτα ἔ
σται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρ ἀπο κα
λύπτεται· ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται
ἐπὶ τοῦ δώματος
καὶ τὰ σκεύη αὐ
τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· μὴ
καταβάτω ἆραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ ὁμοίως μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς
τὰ ὀπίσω· μνη
μονεύετε τῆς γυναι
κὸς λώτ· ὃς ἐὰν
ζητήσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι ἀπο
λέσει αὐτήν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ
αὐτὴν ζωογονή
σει αὐτήν· λέγω

δελῆμ ναμάτο τε
ποροσάλχεθαι αὐ
τὸν καὶ μὴ ἐκκα
κεῖμ· λέγομ· ὅτι
ἡ σπόρη μ ἐμ τῇ μ
ποιεῖ· τὸ μὲν μ
φοινοῦν μβμοσ· ἐξ
αἵ ὁμοίη μ ἐμ τρε
πόμβμοσ· κρὸς
δὲ τὴ μ ἐμ τὴ ν ποό
λειεκεῖ μ ἡ καὶ ἡ ἐ
κε τὸ ποροσαὐ
τῇ διῆκου μου καὶ
οὐκ ἠθέλησθμ ἐ
ποὶ χρόμομ· μ ἐ
δὲ ταῦ ταει ποίη
σθμ ἐαυτῷ· εἰ καὶ
τὸ μ μ μ ὐφοινοῦ
μαι καὶ ἀμόμου κ
τρέ ποιμαι· διαὶ
γε τὸ ποαρέχε ι
μοι κόποομ τὴ μ χ

ὑμῖ ν ταῦ τη τὴ ν μυ
κτὶ· δὲ ὁ ἔσομ ται
ὁ ποιῆ σαι μ ἡ σαὶ ὁ ἀ.
εἰσ ποαρελ θὼ ν
στι ν· καὶ ἕτε ρος
ἀφε θή σε ται· ὃ δὲ
ἐσομ ται ἐλ θὼ ν
σαι ὁποὶ τὸ αὐτὸ
μὶ ᾶ ποαρελ θὼ ν
σθαι· καὶ ἡ ἑτέ ρα
ἀφε θή σε ται· ὃ δὲ
ἐσομ ται ἐμ τῷ ἀ.
ὁ εἰσ ποαρελ θὼ ν
στι ν· καὶ ἕτε ρος
ἀφε θή σε ται· καὶ
ποοχρι θεὶ ς ὁ
λέγ ωμ αὐτῷ· π
χε· ὁ δὲ εἰ ποεν
αὐτοῖσ· ὁ ποου τὸ
σῶ μα· ἐκεῖ σωζ
χθή σομ ται καὶ οἱ
ἀε τοί· ἐλ θὼ ν δὲ
καὶ ποαραμοχλὴ μ
αὐτοῖσ ποροσ τὸ

ποιεῖ θόρυβον ἐν τῷ
ποιεῖσθαι τὴν δίκην
οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν
τῶν τοιούτων.
τὴν παραίτησιν
ταύτην. αἱ οἱ δὲ
Ἀ μὲν βήσαι εἰς τὸ
ἱερὸν μὴ προσεύ
ξασθαι. ὅτι σφῶν
ῥίσαιος καὶ ὅτε
ρος τελώνης.
φαρίσαιος τὰ
θεῖος πρὸς ἑαυ
τὸν μὴ ταῦτα φρο
νήσῃ. ὁ θεὸς ἀλλ'
ἢ τὰ ὅσοι ὅτι οὐχ ἡ
μῖν οἱ λοιποὶ
πάντες ἁρπαγῆς. οὐδίκοι.
μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς
οὗτος ὁ τελώνης
μηκέτι δὶς τοῦ
σαββάτου. ἀπὸ
δέκα τῶν πάντων

ρων ταύτην. ἐκ
δίκησον αὐτήν. ἵ
να μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη τύπτῃ
με. εἶπε
δὲ ὁ κύ. ἀκούσατε
τί ὁ κριτὴς τῆς ἀ
δικίας λέγει. ὅτε
θεὸς οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
τῶν βοώντων
αὐτῷ ἡμέρας καὶ
νυκτός καὶ μακρο
θυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν ὅτι ποιή
σει τὴν ἐκδίκη
σιν αὐτῶν ἐν τάχει.
πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐλ
θὼν ἆρα εὑρήσει
τὴν πίστιν
τὴν γῆς; εἶπε δὲ
πρός τινας καὶ

δὲ οἱ μαθηταὶ
ὅτε πίωλαφμι
αὐτοῖο· ὁ δὲ ἰ̅ς̅
προσκαλεσά-
μενος αὐτοὺς εἶπε·
ἄφετε ταῦτα δλά
ἔξω θαι παρό σ
με καὶ μὴ κωλύεται
αὐτοῦ· τῶ μὰρ τῆ
οὐ τῶ μέτ ἐμὴ καὶ
σι λείᾳ τοῦ θῦ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσ ὅ ἐὰν μὴ
δέξηται τὴν βα-
σι λείαν τοῦ θῦ ὡς
παιδίον· οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
καὶ ἐναγκαλισάμενος
αὐτὰ ἐπ' αὐτοὺς
δι δάσκαλε ἔφα-
σαν ποῖον ἦν
ἡμαὶ ἁμιομ χλη-
μονήσω· εἶπε δὲ
ὁ ἰ̅ς̅· πῖμε

C ιβ̄ B

C ιγ̄

κ̄ῡ ιβ̄ τ̄ κεφ̄ λ̄ς̄
χρυσ τ̄ πν αλ τ̄
ἰῦ παντ τ̄ ὡ̄ς λ̄ζ̄·

ὅσαν χτῶμαι· καὶ
ὁ τῶ λῶμησαμ
ἱερόθεμ ἁῶσ· οὐ
κ̄ή θελῶμοῦ δὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸ μόῦ ὸμὲ
πάρ αι· ἀλλ' ἔτυ
χῶμεν εἰς τὸ τῆ θ̄
αὐτοῦ λέγω μ· ὁ
θ̄ς̄ ἱλάσθη τί μοι
τῶ ἁμαρ τωλῶ·
λέγω ὑμῖν· καπέ
κηοῦ τος δ' ἐδίκ
αιομέν ος εἰς τὸ μ
οἶκομ αὐτοῦ· ὑψῶ
ἐκείνος· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶμεν αὐτὸμ τα
πει μῶθήσε ται·
ὁ δὲ ταπει μῶμ
ἑαυτὸμ ὑψῶθήσε·
προσήφθ ρομ δὲ
αὐτῶ καὶ παῦ ρέ
φη· ἴμα αὐτῶμ δ'
ποιηται· ἰδού τε ο

C ιε̄

S

λ̄ε̄

ιδ̄ ιε̄ τ̄ τοῦ ἐ π̄ τ̄ ἰῦ πλ ω̄ν· λ̄ζ̄

κγ ξ Λέγει οὖν ὁ κύριος· ὃς ἂν θέλῃ ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τίνα δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

β Ὑμεῖς δὲ τί λέγετε ὑμεῖς εἶναι; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἀληθῶς δὲ λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

παύσῃ παραιτῶ
θῶ· εἰ πεδὲ πε
προσ· ἰδοὺ ἥκω σὺ
ἀφῆκα μὲν σαμ
παὶ ἡ λοιδορία
σαμάρμοσι· ὃς δ'
εἰ πσὺ μὰ αὐτοῖς
ἡμῖν μὰ μὴ μ λέγω
ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
ἀπ μὸς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ γονεῖς·
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ γυ
ναῖκα· ἢ τέκνα·
ἕνεκεν τῆς βα
σιλείας τοῦ θυ·
ὃς οὐ μὴ ἀπολά
βῃ πολλαπλα
σίονα ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ· καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ
χομένῳ ζωὴν
αἰώνιον· πολ
λοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι ἔσχα
τοι· καὶ ἔσχα
τοι πρῶτοι·

Καὶ ἦσαν ἐν τῇ
ὁδῷ ἀναβαί
νοντες εἰς
Ἱεροσόλυμα
καὶ ἦν προ
άγων αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἐθαμβοῦντο
καὶ ἀκολου
θοῦντες ἐφο
βοῦντο· καὶ
παραλαβὼν
πάλιν τοὺς δώ
δεκα ἤρξατο
αὐτοῖς λέγειν
τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συναν
τήσειν·
ὅτι ἰδοὺ ἀνα
βαίνομεν εἰς
Ἱεροσόλυμα
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου
παραδοθή
σεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι
καὶ τοῖς γραμ
ματεῦσι
καὶ κατα
κρινοῦσιν
αὐτὸν θανά
τῳ καὶ πα
ραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσιν
καὶ ἐμπαί
ξονται αὐ
τῷ καὶ μα
στιγώσουσιν
αὐτὸν καὶ
ἀποκτενοῦσιν
καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀνα
στήσεται·
καὶ προσπο
ρεύονται
αὐτῷ Ἰάκω
βος καὶ Ἰωάν
νης οἱ υἱοὶ
Ζεβεδαίου
λέγοντες
αὐτῷ· διδά
σκαλε θέλο
μεν ἵνα ὃ ἐὰν
αἰτήσωμέν
σε ποιήσῃς
ἡμῖν· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς·
τί θέλετέ
με ποιῆσαι
ὑμῖν· οἱ δὲ εἶ
πον αὐτῷ·
δὸς ἡμῖν ἵνα
εἷς ἐκ δε
ξιῶν σου
καὶ εἷς ἐξ
εὐωνύμων
σου καθί
σωμεν ἐν τῇ
δόξῃ σου·
ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ
οἴδατε τί
αἰτεῖσθε·
δύνασθε
πιεῖν τὸ πο
τήριον ὃ ἐγὼ
πίνω καὶ τὸ
βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βα
πτίζομαι
βαπτισθῆ
ναι· οἱ δὲ εἶ
πον αὐτῷ·
δυνάμεθα·
ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐ
τοῖς· τὸ μὲν
ποτήριόν
μου πίεσθε
καὶ τὸ βάπ
τισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι
βαπτισθή
σεσθε·
καθίσαι δὲ
ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ
εὐωνύμων
οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦ
ναι ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πα
τρός μου·
καὶ ἀκού
σαντες οἱ δέ
κα ἤρξαντο
ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώ
βου καὶ Ἰωάν
νου· ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλε
σάμενος
αὐτοὺς λέ
γει αὐτοῖς·
οἴδατε ὅτι
οἱ δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν
ἐθνῶν κα
τακυριεύ
ουσιν αὐ
τῶν καὶ οἱ
μεγάλοι αὐ
τῶν κατε
ξουσιάζου
σιν αὐτῶν·
οὐκ ἔστιν
οὕτως ἐν
ὑμῖν· ἀλλ'
ὃς ἐὰν θέλῃ
γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν
ἔσται ὑμῶν
διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν
θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι
πρῶτος
ἔσται πάν
των δοῦλος·
καὶ γὰρ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου οὐκ
ἦλθεν δια
κονηθῆναι
ἀλλὰ διακο
νῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐ
τοῦ λύτρον
ἀντὶ πολ
λῶν· καὶ
ἔρχονται
εἰς Ἱερι
χώ· καὶ
ἐκπορευο
μένου αὐ
τοῦ ἀπὸ
Ἱερειχὼ

τοῦ ἁγίου Φλωρου:

οὐχ ἁμαρτήσομαι
λαόμου ἁγίου· ἀφῆμε
οὐδὲ ἐμπαίξῃ
αὐτὸμείσιεἰρηχώ.
τυφλόσπιοὐκά
θηται παραυτικὴ
ὁδὸμπροσαυτῶ
ἀλλούσαιδὲὀχλ
διὰπορευομένη.
ὡσαπαύσηται τὸ τί
ἀὴείκτοῦτο· ἀπὸ
ἡλαμδὲαὐτῶ,
ὁτιἐὸμαβαραὶ
οσπαρέρχεται. ἐ
ἐβόησεν λάμμ· ιυ
υἱὲδαδἐλέησόν
Καὶοἱπροφήτες
ὡσπίστιν
μασιαπόση· αὐτ
δὲπροχλῶναχλο
δίεβη· υἱὲδαδ
ἐλέησόνμε· ταῦ

Θεὶσδὲὁἰσραὴλ
σθμαὐτὸμαχθῆναι
προσαὐτόμ· φῆσαι
τοσδὲαὐτοῦ· ὅσα
ρᾴστησθμαὐτοῦ
λάομμ· πόσοιθε
ποιήσω· ὁδὲεἶ
πεν· κε ἵνα ἀμαυ
ρωθέω· καὶοἱ ἐ
ἐπιστρεψαὐτῶ· ἀμῆ
ν λέγω· ὑποτίθε
σουσάββατ· Καὶ
παρελθὼνἤλιοβο
θεῖαὐτῶδεξάβδα
τοῦθυ· καὶπαρῆ
λαὸσἰδὼμ· ἔδωκα
χθμαῦμομπᾶ
Καὶεἰσελθὼνδιὰ
χθο τῆμ ἱερεῖχό·
καὶἰδοὺἀνὴρὁμο
ματικαλούμε
Ζακχαῖος· Καὶ

τοῦ κατ' ἐκ' ἀπὸ χνδοὶς τοῦ ιεκ:

ξε τοῦ ζακχαίου:

καὶ αὐτοῦ ἡμᾶς ἀρχὴ
πολλῶν μισθῶν. καὶ οὗ
τοσοῦτον πλοῦτος.
καὶ ὃ μηπω εἶδεν ὀφθαλμὸς
τὸ μὴ ἐπὶ πόδας. καὶ
οὐκ ἐδυνάσθη ἀνὴρ
τοῦ ὄχλου ὑπὸ τῆς
ἡλικίας συνωθεῖσθαι.
καὶ προσδραμὼν
ἐπὶ τὸν ἐπὶ τῆς
ἐμαυτοῦ ἀνακομιδῆς
ἐμαυτὸν ἐπιδεῖξαι
δεῖ ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸ
ἐμαυτοῦ μέρος. καὶ
ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἐλθεῖν
τόπον. καὶ ἐπὶ τὸν
ἐμὸν ἀναπαῦσαι.
καὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν
ἐλθεῖν κλῆρον.
καὶ ἐπὶ τὸν ἐμὸν
ἐλθεῖν τόπον

ξδ΄ περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἐξουσίαν βασιλεύειν.

σκζ τῆ β΄ τῆ α΄ τῆ β΄ τῆ δ΄ τῆ ε΄ τῆ ς΄ τῆ ι΄ τῆ ιβ΄ τῆ ιδ΄ τῆ ιε΄ τῆ κ΄ τῆ κβ΄ τῆ κδ΄ τῆ κε΄ τῆ κς΄ τῆ κζ΄ τῆ κη΄ τῆ λ΄ τῆ λα΄ τῆ λβ΄ τῆ λγ΄ τῆ λδ΄ τῆ λε΄ τῆ λς΄ τῆ λζ΄ τῆ λη΄ τῆ μ΄ τῆ μα΄ τῆ μβ΄ τῆ μγ΄ τῆ μδ΄ τῆ με΄ τῆ μς΄ τῆ μζ΄ τῆ μη΄ τῆ ν΄ τῆ να΄ τῆ νβ΄ τῆ νγ΄ τῆ νδ΄ τῆ νε΄ τῆ νς΄ τῆ νζ΄ τῆ νη΄ τῆ ξ΄ τῆ ξα΄ τῆ ξβ΄ τῆ ξγ΄ τῆ ξδ΄ τῆ ξε΄ τῆ ξς΄ τῆ ξζ΄ τῆ ξη΄ τῆ ο΄ τῆ οα΄ τῆ οβ΄ τῆ ογ΄ τῆ οδ΄ τῆ οε΄ τῆ οκ΄

Ἀκούομεν δὲ αὐτοῦ
ταῦτα, προσθεὶς
εἶπεν παραβολήν
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλήμ· καὶ δο-
κεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα
ἀνατέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἀφαίμαξον. ἡ

κθ΄ Πορευόμενος ἀπόστο-
εὐγενὴς ἐπορεύθη
εἰς χώραν μακρὰν
λαβεῖν ἑαυτῷ βα-
σιλείαν καὶ ὑπο-
στρέψαι. καλέσας

λ΄ δέκα δούλους ἑαυτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς
δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς·
πραγματεύσασθε
ἐν ᾧ ἔρχομαι·
οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ
ἐμίσουν αὐτόν· καὶ

ἀπέστειλαν πρεσ-

κη΄ β΄ Καὶ ἀνέβαινεν εἰς
βαίνων εἰς Ἱερουσαλήμ
λαὸν πᾶν
στρατιὰν εἰ-
μὴ αὐτῷ τοῦ
δούλου τούτου
οἷς ἔδωκεν τὰ ἀρ-
γύριον, ἵνα μὴ πρὸς
σαυτὸν παραβύσῃ
δὲ ὁ παρὼν σμάρ-
χε νῦν μας σου πρὸς
κερδάσατο δέκα
μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦ-
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ
πιστὸς ἦσθα, ἴσθι
θὶ ἐξουσίαν ἔχων
ἐπάνω δέκα πόλε-
λθεν. καὶ ἦλθεν

ξζ΄ περὶ τῆς ἐν Βηθανίᾳ·

ὁδηγήτου δουλάου·
κε ἡμῶν σουδαίοι
ησετωσὰν μεμιαῦ·
εἰ πωσδὲ καὶ τοῦτ·
καὶ σὺ μὴ μούδωσαὶ
μοι τὸν μισθὸν τοῦ/δου·
καὶ ἐπιβροσὸν ἦλθε
λάοσμ· κε· ἴδου δὴ
ὠμῶν σου ἡμεῖς·
ἀποκείμεθα ἡμεῖν
σουδαρίου· ἐφοῦ
μὴ μαρσιὸν πατάξῃ
θεοσωσαύτης ὁ
εἷ· αἱρεισοὺ κε
θηκαο· καὶ θερεῖ
βεισοὺ κλάυσει
ραο· λέγει δεαὐτοῦ·
ἐκτοῦ στόματος
σουχριμῶσε σο
μηρὲ δοῦλε· ἤδη
ὅπι φοβᾶμοσαύτη
ρόσειμι· αἱρεμὸ
οὐκέθηκαο· καὶ θε
εἰβεμὸ οὐκέσθη

ραο· καὶ διαπιοὺ
κέδωκαο τὸ ἀρ
γύριόμουδοῦ
τὴμ τράπεζαμ·
καὶ φοβηθεὶς ἔφη
τόκοσαὐτὸ δώρα ζεται
αὐτό· καὶ τοῖσσυν
ελθοῦσιμεῖσωσι·
ἀράτε ἀπ' αὐτοῦ τ̄
μιαμ· καὶ δότε τοῦ
παιδὸς καὶ μιᾶς
ἄρτου· καὶ εἶπε
αὐτῷ· κε ἄφες δύο
μιᾶς· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι σὺ μὴ
τοῦ ἐχόμενοι δοθήσετ.
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχομ
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσετ
ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν
τοὺς ἐχθρούς μου ε'
κείμους τοὺς μὴ θε
λήσαντάς με βα
σιλεῦσαι δωδεκάτῳ.
φάγε δὲ λεγ

καταφάγεται τὰ ἔθνη
τὰ περισσὰ τοῦ ἀρ· ιβ
εἰ τὰ μὲν ταῦτα ἐ
πορεύθητε ἐπὶ τὸ
θυμα μου αἷμα
σου ἐπὶ τὸ σῶμα·
καὶ ἡ θυσία σου ἔσται
σὰρξ καὶ οὐκ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριόν μου
ἀποστείλατε πᾶν
μαθητὴν αὐτοῦ
εἰ τὰ μὲν· καὶ ἐὰν
εἰ στὴν κατάμαν τι
χάριν· ὅτι ἐὰν τὰ
ρευόμενοι εὑρήσ
σετε τὰ λοιδορε
μένον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς
πώποτε ἀνέβη
ἐκάθισεν· λύσατε
τὴν καὶ φέρετε·
καὶ ἐάν τις ὑμᾶς
ἐρωτᾷ διατί λύετε·

οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος
τοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ ἀπελθόντες ε
οἱ ἀπεσταλμένοι·
εὗρον καθὼς εἶ
πεν αὐτοῖς· λύον
των δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον· εἶπαν πρὸς
οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς· τί
λύετε τὸν πῶλον·
οἱ δὲ εἶπαν· ὁ κύ
αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰη· καὶ
ἐπιρρίψαντες τὰ
ἑαυτῶν τὰ ἱμά
τια ἐπ' αὐτὸν ἐπε
βίβασαν τὸν Ἰη· πορευο
μένου δὲ αὐτοῦ ὑ
ποστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἡ

αὐτοῖς λάμψωμεν·
ὅτι ἐν αὐτοῖς σω-
σον σὺ μοι λίθο-
χερσάζομαι. ξ
σὺ γὰρ σῦ μοι δόμα τὴ̄ cλs B
πολιμ. ἔλασον
δωδεκάτην λέγομ·
ὅτι εἰ ἁμάρτομεν
σὺ καὶ γὰρ δῦ τὴν κλέ-
ψαν οὐ ταύτην τοῦ
πρὸς εἰρήνην σο.
μὴ δὲ ἐκφεύγωμεν
τὸν ὀφθαλμὸν σο.
ὅτι ἔξουσι μὲν ἐλ-
θεῖν. καὶ πρὸ ἐλ
θοῦσι μοὶ ἀθλοι
σου χαρὰ κάσοι·
καὶ πρὸ ἰσχυ χλὸ
σου σίσε καὶ σωμα
ξουσὶ σε πανάποθε·
Καὶ ἐδιαφιοῦσί σθ, cλξ B
καὶ πανέχμασουεμ
σοί· καὶ οὐ χάφη
σου σι μὲν σοὶ λίθο·

λ̄ θμὸν τὸ ὄλῳ· ἀγγέξομ
δὲ αὐτοῦ ἢ δωρεὰ
τὴν καπωμάσει τοῦ
ὄρους τοῦ μόλαω·
ἤρξαμ τοῦ ἀσπασμ
τὸ πολλὴ θοσ τοῦ μ
μαθητὰ ὦ μ χαίρομ
πρὸ αἰμείμ τὸ μθ̄μ
φωμὴ μεγάλη· πε
ρὶ πασσοῦ μὲν εἰ
δομδωμάμεθομλέ
γομτῷ· εὐλογημέ
μοσ ὁ ἐρχόμενος
μασιλεὺς· ἐν ὀμὸ μό
μαπιχῦ· εἰ ρήμη ἐμ
οὐῷ· καὶ δόξα ἐ
μυ τίσοισ· καί πῖμες
ὠμφαρῖσαί ωμαὺ
πὸ τοῦ ὄχλου, εἶ
πομ πρὸς ἐαὐτ̄·
διδάσκαλε ἐπῖ
τίμησομ ποῖσομ
θη ταῖσου· καὶ αὐ
πὸ χριθεὶς εἶπ̄

τῶν ἁγ τῶν ἀκμῶν ἐν θέντο.

τί ποιήσομεν. ὁ
λαὸς γὰρ ἄπαυστος ἐ
ξερεύματος αὐτοῦ ἀ
βκ χούμεν. καὶ ἀδύνατο
ἐμμαίνεσθαι μὴ μὲν ἐ
ἐκείμεθα, διδάσκομ
τοσαῦτα τοῦ τὸν λαὸν
καὶ εὐαγωγοῦμε
μου δύνασθαι ἱερεῖ· ὅπε
φησαμοὶ ἱερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς σὺ
τοῖς προφήταις δε
Καὶ εἰ μὲν μὴ προσ
αὐτὸν λέγομεν ἀ
ποστῆναι τῆς ἱερ
δύνασθαι τὴν δύσ
τὴν δύναμιν αὐ
τὴν. ἀποχειροτο
νεῖν προσαύτους.
ὅρα δὲ μὴ σοι ἡμᾶς κα
κῶς ἐν νόμῳ καὶ
εἰ πάντας ἱερεῖς
ποιεῖν ἀδύ

ἀ cλβ̄ ἀνθρώπων ἀλλὰ θεοῦ, ἀμε
ταπείστως ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα
ἐπορεύθημεν καὶ τὸν
λαὸν ἐκ τῆς ἐρήμου
ἐκείνης ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίαν ἀγα
γόντες, ἐπὶ τὸν
ἀρχιερέα ἐπορεύ
θ

ραμουῆμὴδεξαμε-
οἱδὲσωελογίσαμ
τοπαρὸσεαυτοὶσ
λέτομπεσ·ὁπέαμ
εἰπαυμηδεξουμχ
ὄρειῖ·διὰτοῶνοῦ
χέπιτευσαιτεαυδ·
ὅταμδὲεἰπαυμη
δεξάμεμ,παυόλω
ὁσχαιτελιθαύσειή
μᾶσ·παεπαεισμέ
μοσγαρόκτὶμἰωαμ
μημπαροφκήτημ
εἰμαι·καὶαύπεχει
θησαμημδεμειδέ
μαπαόθμ·καὶοἱσ
θίπαθμαὐτοῖσ·οὐ
δὲἐφὰλέγαμιμῖμ
ὅμπαοίαὐδεοισία
ταῦταπαοιῶ·ἡρξα
ὁδὲπαρὸσπὸμλαυ
ὁμλέγλαμτὴμπαυ
ραμολὴμπαύτημ·
ἀμθρωπροσδφύ

πευσθμἀμπαδεμ
μα·καὶδεξέδηταυ
τὸμγδαπεργοῖσ·καὶ
αὐπαδώκμησεχεό
μοισἰκαμοῖσ·καὶ
εἰμὴχαιρεῖαὐπάτει
λεπαρὸὸτοὺμγδ
παεργοὺσδοῦλομἰμδ
αὐπὸτοῦχαρπαῦ
τοῦαμπαδλῶμοC
δῶσιμαὐτῶ·οἱδὲ
γδαπεργοὶδλειόδτ
αὐτὸμδεξαπέστειλεν
κθμομ·καὶπαρεσ
έθετοπαέμλαι
θρομδοῦλομ·οἱ
δὲχαιχεῖμομδλεί
ραμπεσχαὶαὐπμαύ
σαμπεσ·δεξαπε
στειλαμχθμομ·καὶ
παρεσέθετοπαῦμ
φαιτρἰτομ·οἱδὲ
χαὶτοῦτομπραπμαυ
πίσαμπαδεξεχε·

εἶπε δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος·
τί ποιήσω· πέμ
ψω τὸν υἱόν μου
τὸν ἀγαπητόν· ἴσως
τοῦτον ἰδόντες ἐμ
παίξονται· ἰδόν-
τες δὲ αὐτὸν οἱ γεωρ
γοὶ διελογίζοντο
πρὸς ἑαυτούς
λέγοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνω
μεν αὐτόν· καὶ ἡμῶν ἡ
κληρονομία· καὶ ἐκ
βαλόντες αὐτὸν ἐ
ξω τοῦ ἀμπελῶνος,
ἀπέκτειναν· τί
οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπε
λῶνος· ἐλεύσε
ται καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τούτους,

καὶ δώσει τὸν ἀμ
πελῶνα ἄλλοις·
ἀκούσαντες δὲ οἱ
πρῶτοι· εἶπαν αὐτῷ·
ὁ δὲ ἐμβλέψας
αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν
ἐστὶν τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν ἀπε
δοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες· οὗτος
ἐγενήθη εἰς κε
φαλὴν γωνίας·
πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ ἐκεί
νον τὸν λί
θον συνθλασθήσε
ται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ
λικμήσει αὐτόν·
καὶ ζητήσαντες οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρ
χιερεῖς ἐπ' αὐτῷ
τὴν χεῖρα ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ· καὶ ἐφοβή
θησαν τὸν ὄχλον

ἐμμοσαμγὰρόπλ
ησίονπροὸαὐτοὺστὴν
παρανομίανταύτ
εἶπωμεν καὶπαν
τηφησάντεσανὲ
πάτειχαμὴφυλάξ
τουσιν ἵνατοιγα
ρδικαίουσεἶναι ἴ
μαυδωσίλαόνπαν
τοῦλόγουαὐτοῦ·
εἰσπαραδοῦ
ναιαὐτὸνπᾶσὴἀρχὴ·
καὶτῆςἐξουσίαπο
ῦἡγουμένουκαὶ
φόβουποιῆσαι
αὐτὸνἃἐὰνβού
λητὸνκαὶὃν
ἐὰνθέλῃ
ἀποκτεῖναι·
ὁδὲἐπὶτοῦ
λαοῦ·καὶἐὰν
μεισωσιν
ἀλλὰθανατῶσιν
τὴνὁδὸντοῦθεοῦδι
δάσκεις·ἔξεστι

κῖνῶνκαὶσαρκὸ
ςοὺδιδόμαι·ἠοὐ·
Καταμονήσαςδὲἐν
τῷπτολεμαΐ
δι·εἶπενπρὸς
αὐτούς·τίμενπει
ρᾶτέ με·ἐξετέμνετο
ἑκατέρωιδηνάριο·
οἱδὲἔδωκανεἰπαν·καὶ
εἶπεν·τίμοσφάξει
εἰκόμαιναὶδῶϊ
γεφὴνὁπωσοὖν
θύσωεἶπεμοι·καὶ
σαρος·ὁδὲεἶπεν
αὐτοῖς·ἀποδότε
τοίνυνταὐτοκαίσαρι
ροσκαίσαρεῖ·καὶ
ταῦτοῦθεῦτῷθεῷ·πλ·
καὶοὐχἵσχυσανἐ
πιλαμβάσθαιαὐτ
ῆςῥήματοσὄχλουπὸ
τοῦλαοῦ·καὶθαυ
μάσαντεςἐπὶτῇ
ἀποκρίσειαὐτ

οὐ περὶ τῶν ἀδελφῶν:-

οὐ δοίλωσαμ· πρὸσ
οὐ λθομτεσ λέπμεσ
τῶμσαυδδυχαίω
οἱλέγομτεσ ἀμαύ
τασιμωλὴεἶμαι· ἐὰν
τωηρεάτησαμαὐτὸ
λέτομτεσ· δίδασ
κλλεμωσηὸσφέρω
ἡμῆμῖμ· ὁαμπὶμ
αὐδλφοὸσαὐτωοθεὼ
μηέχωμγωαῖκα· ὡσὶ
οὕτωσαὐτεκμοσαὐ
τωοθαμή· ἵμαμλαύ
μηὸαὐδλφὸσαὐτῆ
τὴμγωαῖκα· καὶἐ
ξαμαρτήσηαὐθρωπο
τῶαὐδλφῶαὐτῆ·
τωταὐτῶαὐδλφὸ
ἦσαμ· καὶὸτωρῶ
τοσλαωὸμ
γωαῖκαωσαὐθαμ
ἀὐτεκμοσ· καὶὅλω
ιδμὸδλεύτερόστη
γωαῖκα· καὶοὗτ

ἀναβθαμδμἀὐτεχῶ·
καὶὸτρίτοσβλωδ
αὐτὴμ· ὡσαὐτοσδλὲ
Καὶοἱδῶα· καὶοὐ
Καὐτέλιπομτέκμ·
Καὶἀναπέθαμομ· ὑ
θρομδλὲπαμτω
ἀναπέθαμεκαὶἠγυ
μὴ· ἐμὴπῶοὖμαυ
ταύσειὐτιμοσαὐ
τῶμὴμέταιγωή·
οἱγὰρδῶσαιὐμῖνὸμ
αὐτὴμγωαῖκα· ὡ
ἀπολελυθειὶσεἶπε
αὐτοῖσοἱῖ· οἱὑῆοὶ
τοῦαἰῶμοστοῦγ·
γαμοῦσιλαὶἐκγα
μίζομται· οἱδὲ
καταξιωθέντω
τοῦαἰῶμοσἐκείμ
τυχεῖμκαὶτῆσαὐ
ματαύσδωσιτῆσ
ἐκμεκρῶ· οὔτε
γαμοῦσιμοὔτε

ἐκγαμιῶ ξομται· ‖ αὐτομοὺδόμ·εἰ
οὐτεταράσσεσθαι ‖ εδὲπροσαὐτου·
μεἰμὲπιδιώκομται· ‖ πῶσλέγουσιτῶ
ἰσαγγέλοιγὰρεἰσὶ ‖ χῡ μὴὸμδιαβλήσειμαι·
καὶὑποίεἰσὶτοῦθῦ· ‖ καὶαὐτοὸδιαβλῆ
τὴσαμάρτιαύσθωσ ‖ εμὲμιᾶλαοφαλμῶ
ὑποίομπεσ·ὅτιδὲ ‖ εἶπεμοὶχύριοσ
ἁλόρομταιοἱμεκρο ‖ τῶχυρίωμουκαὶ
καὶμωσηῦσθυμήμυ ‖ θοῦεἰδὸξιῶμου
σθμόσωὶτὴσωμάτῶ· ‖ ἐωσαμὴθῶτοὺς
ὡσλέγει·χῡτομὴ ‖ χθροὺσσουτῦπόδιο
θῦαὐμερᾶμε·καὶ ‖ δῶμοπῶμπροσθῶμ
τὸμθῦἰσραὴλ· ‖ σου·διαβλῶῶχῡαὐ
καὶτὸμθῦἰαλκωβ ‖ τὸμκλεῖ·καὶπῶς
θσδλεούκἀτίμε ‖ υἱὸσαὐτοῦἀτίμ·αὐ
χρῶμαλλὰβαβυ ‖ κοῦομτοσδὲπᾶμ
τῶμ·πᾶμπεσγὰρ ‖ τοῦλαοῦ·εἶπετῆ
αὐτῶβῶσιμ·αὐ ‖ μαθηταῖσαὐτοῦ·
Ποχριθὶπεσδὲ ‖ ρσσέχεταίἀπὸτῶμ
πμεστῶμγραμ ‖ γραμματέωμκῶ
ματέωμεἰπῶμ· ‖ θελόμτωμπαρὶ
διδαύσκαλεἀγαθὲ ‖ πᾶντεἰμὲμ πολλοὺσ·
εἶπῶμσὺκέπιδὲ ‖ καὶφιλοῦτωμαὐ
ἀγαθὸνοὐδεὶσ ‖ πᾶσιοὐδμτοῦ

ἐξ ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελίου κατὰ Μάρκον

αὐτὸμοὺδόμ·εἰ
μὴεἷσὸθεόσ·
τὰςἐντολὰςοἶδασ
μὴμοιχεύσῃσ
μὴφονεύσῃσ
μὴκλέψῃσ
μὴψευδομαρτυρήσῃσ
μὴἀποστερήσῃσ
τίματὸνπατέρασοῦ
καὶτὴμμητέρα
ὁδὲεἶπεναὐτῶ
διδάσκαλεταῦτα
πάνταἐφύλαξα
ἐκνεότητόσμου
ὁδὲἸησοῦσεμβλέψασ
ἠγάπησεναὐτὸν
καὶεἶπεναὐτῶ
ἓνσεὑστερεῖ
ὕπαγεὅσαἔχεις
πώλησονκαὶδὸς
πτωχοῖς
καὶἕξειςθησαυρὸν
ἐνοὐρανῶ
καὶδεῦρο
ἀκολούθει
μοι
ὁδὲστυγνάσασ
ἐπὶτῶλόγῶ
ἀπῆλθε
λυπούμενος
ἦνγὰρ
ἔχωνκτήματα
πολλά
καὶἐκύκλωσεὁ
Ἰησοῦσ
τοὺςπερὶαὐτὸν
καὶλέγειαὐτοῖς
πῶςδύσκολον
τοὺςτὰχρήματα
ἔχοντας
εἰσελθεῖν
εἰςτὴνβασιλείαν
τῶνοὐρανῶν
οἱδὲμαθηταὶ
ἐθαμβοῦντο
ἐπὶτοῖς
λόγοις
αὐτοῦ
ὁδὲἸησοῦς
πάλινἀποκριθεὶς
λέγειαὐτοῖς
τέκνα
πῶςδύσκολόνἐστι
τοὺςπεποιθότας
ἐπὶχρήμασιν
εἰςτὴνβασιλείαν
τοῦθεοῦ
εὐκοπώτερόνἐστι
κάμηλονδιὰ
τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος
εἰσελθεῖν
ἢπλούσιον
εἰςτὴνβασιλείαν
τοῦθεοῦ
οἱδὲπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο
λέγοντεςπρὸς
ἑαυτούς
καὶτίςδύναται
σωθῆναι
ἐμβλέψαςδὲ
αὐτοῖς
ὁἸησοῦς
λέγειπαρὰ
ἀνθρώποις
ἀδύνατον
ἀλλ'οὐ
παρὰθεῷ
πάντα
γὰρδυνατὰ
παρὰθεῷ
ἤρξατο
ὁπέτρος
λέγεινα
ὁἸησοῦς
ἀμὴν
λέγωὑμῖν
οὐδείς
ἐστινὃς
ἀφῆκεν
οἰκίαν
ἢἀδελφοὺς
ἢἀδελφὰς
ἢμητέρα
ἢπατέρα
ἢτέκνα
ἢἀγροὺς
ἕνεκεν
ἐμοῦ
καὶτοῦ
εὐαγγελίου
ἐὰνμὴ
λάβῃ
ἑκατονταπλασίονα
νῦν
ἐντῷκαιρῷτούτῳ
οἰκίας
καὶἀδελφοὺς
καὶἀδελφὰς
καὶμητέρας
καὶτέκνα
καὶἀγροὺς
μετὰδιωγμῶν
καὶἐντῷαἰῶνι
τῷἐρχομένῳ
ζωὴναἰώνιον
πολλοὶδὲ
ἔσονται
πρῶτοι
ἔσχατοι
καὶἔσχατοι
πρῶτοι
ἦσανδὲ
ἐντῇὁδῷ
ἀναβαίνοντες
εἰςἹερουσαλὴμ
καὶἦνπροάγων
αὐτοὺς
ὁἸησοῦς
καὶἐθαμβοῦντο
καὶἀκολουθοῦντες
ἐφοβοῦντο
καὶπαραλαβὼν
πάλιν
τοὺςδώδεκα
ἤρξατο
αὐτοῖς
εἰπεῖν
τὰτοῦτα
μέλλοντα
αὐτῷσυμβαίνειν
ὅτιἰδοὺ
ἀναβαίνομεν
εἰςἹερουσαλὴμ
καὶὁυἱὸς
τοῦἀνθρώπου
παραδοθήσεται
τοῖςἀρχιερεῦσιν
καὶτοῖς
γραμματεῦσιν
καὶκατακρινοῦσιν
αὐτὸνθανάτῳ
καὶπαραδώσουσιν
αὐτὸντοῖς
ἔθνεσιν
καὶἐμπαίξουσιν
αὐτῷ
καὶμαστιγώσουσιν
αὐτὸν
καὶἀποκτενοῦσιν
καὶμετὰτρεῖς
ἡμέρας
ἀναστήσεται
καὶπροσπορεύονται
αὐτῷ
Ἰάκωβος
καὶἸωάννης
οἱυἱοὶ
Ζεβεδαίου
λέγοντες
αὐτῷ
διδάσκαλε
θέλομεν
ἵναὃ
ἐὰναἰτήσωμέν
σε
ποιήσῃς
ἡμῖν
ὁδὲεἶπεν
αὐτοῖς
τίθέλετε
ποιήσω
ὑμῖν
οἱδὲεἶπον
αὐτῷ
δὸςἡμῖν
ἵναεἷς
ἐκδεξιῶν
σουκαὶεἷς
ἐξἀριστερῶν
σουκαθίσωμεν
ἐντῇδόξῃ
σου
ὁδὲἸησοῦς
εἶπεν
αὐτοῖς
οὐκοἴδατε
τίαἰτεῖσθε
δύνασθε
πιεῖντὸ
ποτήριον
ὃἐγὼπίνω
καὶτὸβάπτισμα
ὃἐγὼβαπτίζομαι
βαπτισθῆναι
οἱδὲεἶπον
αὐτῷ
δυνάμεθα
ὁδὲἸησοῦς
εἶπεν
αὐτοῖς
τὸμμὲν
ποτήριον
ὃἐγὼπίνω
πίεσθε
καὶτὸβάπτισμα
ὃἐγὼβαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε
τὸδὲκαθίσαι
ἐκδεξιῶν
μουἢἐξ
ἀριστερῶν
οὐκέστιν
ἐμὸνδοῦναι
ἀλλ'οἷς
ἡτοίμασται
καὶοἱδέκα
ἤρξαντο
ἀγανακτεῖν
περὶἸακώβου
καὶἸωάννου
ὁδὲἸησοῦς
προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς
λέγειαὐτοῖς
οἴδατε
ὅτιοἱδοκοῦντες
ἄρχειν
τῶνἐθνῶν
κατακυριεύουσιν
αὐτῶν
καὶοἱμεγάλοι
αὐτῶν
κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν
οὐχοὕτως
ἔστινἐν
ὑμῖν
ἀλλ'ὃς
ἐὰνθέλῃ
γενέσθαι
ἐνὑμῖν
μέγας
γενέσθω
ὑμῶν
διάκονος
καὶὃς
ἐὰνθέλῃ
ὑμῶν
γενέσθαι
πρῶτος
ἔσται
πάντων
δοῦλος
καὶγὰρ
ὁυἱὸς
τοῦἀνθρώπου
οὐκἦλθεν
διακονηθῆναι
ἀλλὰδιακονῆσαι
καὶδοῦναι
τὴνψυχὴν
αὐτοῦ
λύτρον
ἀντὶπολλῶν
καὶἔρχονται
εἰςἹεριχώ
καὶἐκπορευομένου
αὐτοῦ
ἀπὸἹεριχὼ
καὶτῶν
μαθητῶν
αὐτοῦ
καὶὄχλου
ἱκανοῦ
υἱὸς
Τιμαίου
Βαρτιμαῖος
τυφλὸς
προσαίτης
ἐκάθητο
παρὰτὴν
ὁδὸν
καὶἀκούσας
ὅτιἸησοῦς
ὁΝαζωραῖός
ἐστιν
ἤρξατο
κράζειν
καὶλέγειν
υἱὲΔαυὶδ
Ἰησοῦ
ἐλέησόν
με
καὶἐπετίμων
αὐτῷπολλοὶ
ἵνασιωπήσῃ
οἱδὲμᾶλλον
ἔκραζον
υἱὲΔαυὶδ
ἐλέησόν
με
καὶστὰς
ὁἸησοῦς
εἶπεν
φωνηθῆναι
αὐτόν
καὶφωνοῦσι
τὸντυφλὸν
λέγοντες
αὐτῷθάρσει
ἔγειρε
φωνεῖσε
ὁδὲἀποβαλὼν
τὸἱμάτιον
αὐτοῦ
ἀναστὰς
ἦλθεν
πρὸς
τὸν
Ἰησοῦν
καὶἀποκριθεὶς
αὐτῷὁ
Ἰησοῦς
εἶπεν
τίσοιθέλεις
ποιήσω
ὁδὲτυφλὸς
εἶπεν
αὐτῷ
ῥαββουνί
ἵνα
ἀναβλέψω
ὁδὲἸησοῦς
εἶπεν
αὐτῷ
ὑπάγε
ἡπίστις
σουσέσωκέν
σε
καὶεὐθέως
ἀνέβλεψεν
καὶἠκολούθει
αὐτῷ
ἐντῇὁδῷ

φόβου. καὶ πόρρω
τοῦ καθοδηγήσου
σόν με ταῖς σωφρονοῦσι.
καὶ πόρρω τοῦ κλῖναι
σιν ἀσθμῆ τοῖς δι-
κοις· οἱ καπε-
ῖούσι τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν καὶ
προφάσει μακρὰ
προσεύχονται.
οὗτοι λήψονται
περισσότερον
κρίμα. μὴ ἀπολέ-
σῃς μετὰ ἀνόμων
ἀσεβῶν τὴν ψυχήν
μου καὶ μετὰ ἀν-
δρῶν αἱμάτων
τὴν ζωήν μου.
ἐν οἷς ἀνομίαι
ἐν χειρὶ αὐτῶν
ἡ δεξιὰ αὐτῶν
ἐπλήσθη δώρων.
ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ
μου πεπορεύμαι
λύτρωσαί με καὶ
ἐλέησόν με.
ὁ πούς μου ἔστη
ἐν εὐθύτητι·
ἐν ἐκκλησίαις
εὐλογήσω σε κύριε.

Καὶ πάλιν μνήσθητι
τοῦ Δαβὶδ καὶ
πάσης τῆς πραΰτητος
αὐτοῦ. ὡς ὤμοσε
τῷ κυρίῳ καὶ
εὔξατο τῷ θεῷ
Ἰακώβ· εἰ εἰσελεύ-
σομαι ἐν σκηνῇ
τοῦ οἴκου μου·
εἰ ἀναβήσομαι
ἐπὶ κλίνης στρω-
μνῆς μου· εἰ δώσω
ὕπνον τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς μου καὶ
ταῖς βλεφάροις
μου νυσταγμὸν
καὶ ἀνάπαυσιν
τοῖς κροτάφοις
μου· ἕως οὗ εὕρω
τόπον τῷ κυρίῳ
σκήνωμα τῷ θεῷ
Ἰακώβ. ἰδοὺ ἠκού-
σθημεν αὐτὸν ἐν
Ἐφραθᾶ· εὕρομεν
αὐτὸν ἐν τοῖς
πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
εἰσελευσόμεθα
εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ· προσκυ-
νήσομεν εἰς τὸν
τόπον οὗ ἔστησαν
οἱ πόδες αὐτοῦ.
ἀνάστηθι κύριε
εἰς τὴν κατάπαυ-
σίν σου· σὺ καὶ
ἡ κιβωτὸς τοῦ
ἁγιάσματός σου.
οἱ ἱερεῖς σου
ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην· καὶ
οἱ ὅσιοί σου
ἀγαλλιάσει ἀγαλ-
λιάσονται. ἕνεκεν
Δαβὶδ τοῦ δούλου
σου· μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου.
ὤμοσε κύριος τῷ
Δαβὶδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει
αὐτήν· ἐκ καρποῦ
τῆς κοιλίας σου
θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. ἐὰν
φυλάξωνται οἱ
υἱοί σου τὴν δια-
θήκην μου καὶ
τὰ μαρτύριά μου
ταῦτα ἃ διδάξω
αὐτούς· καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν ἕως
τοῦ αἰῶνος κα-
θιοῦνται ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. ὅτι
ἐξελέξατο κύριος
τὴν Σιών· ἐπε-
θύμησεν αὐτὴν
εἰς κατοικητήριον
ἑαυτῷ. αὕτη ἡ
κατάπαυσίς μου
εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ὧδε
κατοικήσω ὅτι
ἐπεθύμησα αὐτήν.
τὴν βρῶσιν αὐτῆς
εὐλογῶν εὐλογήσω·
τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς χορτάσω
ἄρτοις· καὶ τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς
ἐνδύσω σωτηρίαν·
καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλ-
λιάσονται. ἐκεῖ
προβιβάσω κέρας
τῷ Δαβίδ· ἡτοί-
μασα λύχνον τῷ
χριστῷ μου· τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰσχύνην·
ἐπ' αὐτῷ δὲ
ἐπανθήσει τὸ
ἁγίασμά μου.

οἱ ἑρμηνεῖς εἰς τὸν ψαλτήριον συντελεῖται.

διδάσκαλε πότε
τοῦ ταῦτα καὶ τί
τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ πάντα γίνε
σθαι. ὁ δὲ εἶπεν
Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέ
γοντες. ὅτι ἐγώ εἰ
μι καὶ ὁ καιρὸς ἤγ
γικεν. μὴ οὖν πο
ρευθῆτε ὀπίσω
αὐτῶν. ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέ
μους καὶ ἀκαταστα
σίας, μὴ πτοηθῆτε.
δεῖ γὰρ ταῦτα γέ
νεσθαι πρῶτον,
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ
τέλος. τότε λέγε
αὐτοῖς. ἐγερθήσε
ται ἔθνος ἐπ' ἔθνος
καὶ βασιλεία ἐπὶ

βασιλείαν. σεισ
μοὶ τε μεγάλοι καὶ
κατὰ τόπους καὶ λι
μοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσ
ονται. φόβητρά τε
καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ρανοῦ μεγάλα ἔσται.
πρὸ δὲ τούτων πάν
των ἐπιβαλοῦσιν
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν καὶ διώ
ξουσι, παραδιδόν
τες εἰς συναγωγὰς
καὶ φυλακάς, ἀπ
αγομένους ἐπὶ βασι
λεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνε
κεν τοῦ ὀνόματός
μου· ἀποβήσεται δὲ
εἰς μαρτύριον. θεσ
πίσατε οὖν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν μὴ
προμελετᾶν ἀπο
λογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ
δώσω ὑμῖν στόμα

καὶ σοφίαν· ἦ οὐ
δωήσομαι αὐτῇ
πεῖμοὐδὲ ἀμπί
θημι· πάντα ϛνζ
οἱ ἀντιχείμενοί Β
ὑμῖν· παραδοθή
σεσθε δὲ καὶ ὑ
πὸ γονέων καὶ
συγγενῶν· καὶ φί
λων καὶ ἀδελφῶν,
καὶ θανατώσουσι
ν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσ
θε μισούμενοι ὑ
πὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· καὶ
θερὶ ἐξ ἑκατὸν ὀχέφ
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπο
λῆται· ἐν τῇ ὑπο
μονῇ ὑμῶν κτή
σασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν· ὅταν δὲ δί
ωκωσιν ὑμᾶς ἐν
ταύτῃ τῇ πόλει
φεύγετε εἰς τὴν ἑτέ
ραν· ἀμὴν γὰρ λέ
γω ὑμῖν οὐ μὴ τε
λέσητε τὰς πό
λεις τοῦ Ἰσραὴλ
ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου·
οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδά
σκαλον οὐδὲ δοῦ
λος ὑπὲρ τὸν κύ
ριον αὐτοῦ· ἀρκε
τὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ
διδάσκαλος αὐ
τοῦ καὶ ὁ δοῦλος
ὡς ὁ κύριος αὐ
τοῦ· εἰ τὸν οἰκο
δεσπότην Βεελ
ζεβοὺλ ἐκάλε
σαν πόσῳ μᾶλ
λον τοὺς οἰκια
κοὺς αὐτοῦ·
μὴ οὖν φοβη
θῆτε αὐτούς·
οὐδὲν γάρ ἐστι
συγκεκαλυμ
μένον ὃ οὐκ ἀπο
καλυφθήσε
ται καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθή
σεται· ὃ λέγω
ὑμῖν ἐν τῇ σκο
τίᾳ εἴπατε ἐν τῷ
φωτί· καὶ ὃ εἰς
τὸ οὖς ἀκούετε
κηρύξατε ἐπὶ
τῶν δωμάτων·
καὶ μὴ φοβη
θῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόν
των τὸ σῶμα
τὴν δὲ ψυχὴν
μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι·
φοβεῖσθε δὲ
μᾶλλον τὸν δυ
νάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν
γεέννῃ· οὐχὶ
δύο στρουθία
ἀσσαρίου πω
λοῦνται· καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ
τὴν γῆν ἄνευ
τοῦ πατρὸς
ὑμῶν· ὑμῶν δὲ
καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς
πᾶσαι ἠρίθμη
ται· μὴ οὖν φο
βεῖσθε πολλῶν
στρουθίων δια
φέρετε ὑμεῖς· πᾶς
οὖν ὅστις ὁμο
λογήσει ἐν ἐμοὶ
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων ὁμο
λογήσω κἀγὼ
ἐν αὐτῷ ἔμπρο
σθεν τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρα
νοῖς· ὅστις δ' ἂν
ἀρνήσηταί με
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων ἀρνή
σομαι κἀγὼ
αὐτὸν ἔμπρο
σθεν τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρα
νοῖς· μὴ νομί
σητε ὅτι ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην
ἐπὶ τὴν γῆν·
οὐκ ἦλθον βα
λεῖν εἰρήνην
ἀλλὰ μάχαι
ραν· ἦλθον γὰρ
διχάσαι ἄν
θρωπον κατὰ
τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ θυ
γατέρα κατὰ
τῆς μητρὸς
αὐτῆς καὶ νύμ
φην κατὰ τῆς
πενθερᾶς
αὐτῆς· καὶ
ἐχθροὶ τοῦ
ἀνθρώπου οἱ
οἰκιακοὶ αὐ
τοῦ· ὁ φιλῶν
πατέρα ἢ μη
τέρα ὑπὲρ ἐμὲ
οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· καὶ ὁ φι
λῶν υἱὸν ἢ θυ
γατέρα ὑπὲρ
ἐμὲ οὐκ ἔστι
μου ἄξιος·
καὶ ὃς οὐ λαμ
βάνει τὸν στα
υρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολου
θεῖ ὀπίσω μου
οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ
εὑρήσει αὐ
τήν·

ϛνβ Ι ιβ
ϛπ ϛκε ϛλε ιβ
ϛλ ϛκ ϛλε ιβ

ιϛ
Καὶ πεσοῦνται ὑμῶν
φόνῳ πολλαχοῦ·
καὶ αἰχμαλωτισθή-
σονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ Ἰερου-
σαλὴμ ἔσται πα-
τουμένη ὑπὸ
ἐθνῶν· καὶ ἔσον-
ται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ
σελήνῃ καὶ ἄστροις,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συν-
οχὴ ἐθνῶν· ἠχοῦς
ριάν ἠχούσης θαλά-
σης καὶ σάλου
πολλοῦ πνευμά-
των θεοῦ πολλῶν
φόβου καὶ πρόσ-
δοκίαν τῶν ἐπερχο-
μένων τῇ οἰκου-
μένῃ· αἱ γὰρ δυνά-
μεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται· καὶ
τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐρχόμενον

φέλκυσαι
πρὸς ἑαυτούς·
πολλῆς δὲ
μέμνησθε
ἵνα μὴ ἀμαλκύ-
ναντες καὶ βαρεῖται
ταῖς καρδίαις ὑμῶν
διὰ πᾶσαν
πολυτέλειαν·
καὶ ἐπιστῇ ἐφ'
ὑμᾶς ἐξαίφνης
ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
ὡς παγὶς γὰρ
ἐπεισελεύσεται
ἐπὶ πάντας
τοὺς καθημένους
ἐπὶ προσώπου
πάσης τῆς γῆς·
ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ
καιρῷ δεόμενοι
ἵνα κατισχύσητε
ἐκφυγεῖν πάντα
ταῦτα τὰ μέλ-
λοντα γίνεσθαι
καὶ σταθῆναι
ἔμπροσθεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που· ἀγρυπνεῖτε
δὲ καὶ προσ-
ευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ
ἵνα κατισχύσητε
ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα
γίνεσθαι καὶ
σταθῆναι ἔμ-
προσθεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν, ὅπου ὑμεῖς
παρέλθητε ἐκεῖ
ἀλλήλους, ἕως ἂν
πάντα γένηται. πε
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐλεύσεται.
οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὑμεῖς δὲ παρέλθατε
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ
ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐ μὴ τελέσητε
τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ
ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
οὐκ ἔστιν μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον
οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον
αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος
αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος
αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην
Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν
πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς
αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε
αὐτούς. οὐδὲν γάρ
ἐστιν συγκεκαλυμμένον
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται
καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.
ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ
εἴπατε ἐν τῷ φωτί
καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε
κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων
καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα
τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι φοβεῖσθε δὲ
μᾶλλον τὸν δυνάμενον
καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.
οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται
καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται
ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ
καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
πᾶσαι ἠρίθμηνται.
μὴ οὖν φοβεῖσθε
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς.
πᾶς οὖν ὃς ὁμολογήσει
ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων
ὁμολογήσω κἀγὼ
ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
ὃς δ' ἂν ἀρνήσηταί με
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν
ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν.
οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
ἀλλὰ μάχαιραν.
ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς
αὐτῆς καὶ νύμφην
κατὰ τῆς πενθερᾶς
αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ
τοῦ ἀνθρώπου
οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
ἄξιος καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
ἄξιος καὶ ὃς οὐ λαμβάνει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου
οὐκ ἔστιν μου ἄξιος.
ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν
καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ
εὑρήσει αὐτήν.
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται
τὸν ἀποστείλαντά με.
ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα
προφήτου μισθὸν προφήτου
λήμψεται καὶ ὁ δεχόμενος
δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου
μισθὸν δικαίου λήμψεται.
καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ μόνον
εἰς ὄνομα μαθητοῦ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν
αὐτοῦ.

τῇ ε΄ τῆς ιβ΄ ἑβδ. ἀπὸ κε΄ τῆς αὐτῆς μαθηταῖς:

τῇ ε΄ τῆς αὐτῆς: ἀρχ' ῥ' εἰς ἡμ.

ι ς μθ

ε

οἰς

κ

ξ α

ξ α

αὐτόν ὅλως εἰ μὴ αὐτὸν μό-
νον φοιτῶν τὸν γὰρ
τὸν λαὸν εἰς τὴν ξβ
θερισμὸν σὺν τοῖς ἀμπε-
λουργοῖς εἰς τὸν οἶκον
τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα καὶ γ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν
χώραν ὃν τρό-
πον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν φυλῶν τοῦ
Ἰσραὴλ οὕτως καὶ
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν χώραν ὃν
τρόπον ἐκ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν
φυλῶν τοῦ
Ἰσραὴλ οὕτως
καὶ ἐκ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν
δώδεκα καὶ
ἐπορεύθησαν
ἐν τῇ χώρᾳ
Ἐν ἡ ἤμεν ἐν τῇ
βίᾳ μου ἐν ἧ ἔλε-

θύσωσιν τὸ πάσχα
καὶ ἀποδώσει λέπε
τρον καὶ ἱσταμένη
εἰς τὸν μ· τὸν ὄρος
θεμένου τοῦ ποιμάσαι
ἡμᾶς τὸ πάσχα
ἵνα φθάσωμεν ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ εἰσερχόμε-
θα ὑμεῖς εἰς τὴν πό-
σωσαν τὴν εἰμὴν
ἀφ' οὗ σχεδὸν ἤμε-
θα σὺν αὐτῷ
ἀκολουθήσαντε
αὐτῷ εἰς τὴν οἰκί-
αν οὗ εἰσπορεύε-
ται· καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς
οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω· κἀκεῖ-

μοσιμὴ μὲν εἰ ξεί αὐ
γαιομμάλ' ἑτρω
μὲν μὸν· ἐκεῖ θοι
μαὶ σαντε· αὐτω δλ
θόμ τω δλὲ ἄρομ
Καλω σὲ εἰ ἐθλκεμ
αὐ τοῖ σ· μαὶ ἡ τοί
μασαμ τὸ· ωαράχαι·
ι ϛξβ Καὶ ὁ τὸ ἁ δμ θτο ἡ
ἄ ρα αὐ δωδε· χξ
οἱ δὲ δὲ Καὶ αὐτω
ϛξγ ωο μ σὼ αὐτῷ· χξ
ἐ ι ωε τω ρο σαὐτοῖ σ·
δωῖ θυ μῖ αὐ δω ε θύ
μ μ ω ω τοῦτο τὸ π
φ ρ εῖ μ μ ε θὺ μ ω·
ωρο τοῦ μ ε ωαι
β ϛξϛ θει μ· λέ γω γὰρ ὑ
μῖμ· ὅ τι οὐ χ ἑ τι οὐ·
μὴ φ ρ ω δ ξ αὐ τ
ἐ ω σ ὅ τ ου ωλη ρω
θ ἦ δ μ ἡ μ ἀ σι λεῖ
τοῦ θῦ· Καὶ δ ξ αὐ
Μ ε μ ο σ ω ο τ ἡ ρ ἐ ϊ ο μ·

ἀ χ α ρ ι σ τ ἡ σ α ε ἶ π ω δ·
λ αὶ μ ε δ τ ο ῦ τ ο μ α ὶ
δ ι α μ β ρ ἰ σ α ι τ ε θ ῶ μ
τ ο ῖ σ· λ ἔ γ ω τ α ὲ ὑ
μ ῖ μ· ὅ τ ι ο ὐ μ ὴ τ ι
ἀ π ὸ τ ο ῦ γ δ μ ἡ μ α
τ ο σ τ ὴ σ α μ ω δ ῆ ·
ἔ ω σ ὅ τ ο υ κ ἡ μ α σ ι
λ ε ί α τ ο ῦ θ ῦ ἐ λ θ ἡ·
Κ α ὶ λ α μ ὼ μ ὰ ρ τ ο μ
ϛξδ ε ὐ χ α ρ ι σ τ ἡ σ α ε ἐ κ β α ι
σ θ χ α ὶ δ ὸ δ ο χ θ μ α ὼ
τ ο ῖ σ λ ἀ ω ω μ· τ ο ῦ δ
δ τ ι τ ὸ σ ο ῦ μ α ὸ μ ο υ
τ ὸ ὑ π ὲ ρ ὑ μ ὼ ν δ ι
δ ὸ μ ε ν ὸ μ· τ ο ῦ τ ο
τ ο ι ε ῖ τ ε ἰ ς τ ὴ ν
ἐ μ ὴ ν ἀ ν ἀ μ ν η σ ι ν
σ α ὐ τ ω ω Καὶ τ ὸ τ ο
ϛξε τ ἡ ρ ε ϊ ο μ μ ε τ ὰ τ ὸ
δ λ ε ι τ ω μ ἡ σ α ι β ά ω·
τ ο ῦ τ ο τ ὸ τ ο τ ἡ ρ ε ϊ
ο μ ἡ Καὶ μ ὴ δ ι α θ ἡ
κ ἡ δ μ τ ῶ α ἵ μ α τ ι·

τὸ τοῦ θρύπτεσθαι μὲν χ
χυμόμενον· πολλὴ
δὲ ἡ χάρις τοῦ πα
ρὰ δόξαν μετὰ τοῦ βαι
πρὸς ἄνθρωπον· καὶ
ὁμοίως τοῦ ἀμφ
ορεύεσθαι καὶ τὸ
τὸ ἀφιέσθαι· πολ
λὴ μὲν οὖν καὶ τῶν ἀμ
φὶ θρόμμον εἰκείμε
δι' οὗ παρ' αὐτάς·
Καὶ αὐτοὶ κρίνομεν
συμπείθεσθαι τοῖς
ἑαυτῶν· τὸ τίσιν
ἂν δὲ αὐτῶν εἴη·
ὅτου μάλιστα προσ
δεῖται· ἀλλὰ δὴ
Καὶ φιλομειδίας
ὁμαύτοις, τὸ τίσιν
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
μάλιστα· ὅλεθρος
τοῦ μαύτοις· οἷον
σιλεῖσθαι μὲν θ

χυρίαν οὖσαν αὐτῶν·
καὶ οἱ βάρβαροι ἀν
πεσόντων μάλιστα
χαλῶσιν· ὑμᾶς
δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλὰ
μείζων ὑμῶν ὁ
μόθος ἐστὶ καὶ
μοσσὸς ὅλων κομ
πὸς γὰρ μείζων ἐσα ī
ὁ αὐχὴν ὁ ὅλων κομῶν· οὐ
χὶ ὁ αὐχὴν οὗτος;
ἀλλὰ δεῖ μὴ ὑμᾶς
σωφρονῶν ἀλλὰ ὅλων
κομῶν· ὑμᾶς δὲ οἱ
ὅλων μεμνῆσθε
μετέμοιγε τοῖς
πειρασμοῖς μου·
χαλᾶν δὲ πιθέσθαι
ὑμῖν· καλῶς δὲ ἔθε
τὸ μοι ὁ πατὴρ μου καὶ
σιλείαν· ἵμα ἐσθῖ
ητε καὶ πίμητε

δωϊ την προσταγην.
ε cοβ Καὶ χαθισεσθε δωϊ
θρόμον χριμομ
τεσταὰ δώδεχαυ
φυλαὰ τοῦ ιηλ· εἰ
ι cογ Πελεὸ οχ̄σ̄· σίμωμ
σίμωμ ἰδδυὸσαυ
ταμαὰ ξβ̄ χτήσαυ
τοὺμαὰ· τοῦσιμϊ
αὰσαιὰσ τὸμσίτομ·
ἀμὰδλεὸδλεκθημ
τοβριὶσοῦ· ἰμαωμλὴ
εκλίπωκὴ πιάϊαὰ·
θ cοβ καὶσὺπολεδωϊὲρ
φασηκὴριεχομτοὺ
ἀ cοε ἀδελφόυσσου· ὸ
δὲ εἰ πωμαὺτῶ·
Κ ε̄μεταὰσοῦξ̄ὸίμοσ
εἰμιμεαὶ εἰσφυλω
χὴμεαὶ εἰσθαύμω
τομ πορεύεσθαι· ὸ
δὲ εἰ πωσ· λέγω
σοι πώτερσ· ὸυμὴ
φωμήσκοσκύλο

κ cοζ Καὶ εἰ πωμαὐτοῖ ○·
ὸ τὸαὐτὸ εἰλαὺ
μαὰ ὰπὸρ μαχαιρῖ
ουμεαὶ πήρασ ○
ὑποδκμαὰτωμ·
μὴ πμὸσυ ἐβολὴ
σαπε; οἱ δὲ εἶ πασ·
οὐδὲ μοσ· εἶ πασ ὴ
οὡσ αὐτοῖσ· ἀλλὰ
μωὶ ὸχ̄ομ μαχαὶ
πιομ· αρ αὐτωμοὶ
ὸμοίωσ μεαὶ πήρ
cοξ καὶ ὸμὴ ἔχομ πω
λήσει πὸ ἰμαὰ πὸ
αὐτοῦ καὶ ἀρ ραὰ ς
μαχαιραμ· λέγω
γὰρ ὑμῖμ· ὸ τι ἐκ
Τοὺτο τὸ γεγραμμέ
μομ δεῖ τελεσθὴ
μαι ἐμ ἐμοὶ· τὸ χ̄
μὴ λὰ αὐ ὸμομ ἔλο

νίσθη· καὶ γὰρ τῶ
πρεῖ ἐμοὶ πτόλος
ὃκ ἔχει· οἱ δὲ εἶ πο·
κε ἵ δὺ μαχαιραιῶ
δελφό· ὃ δὲ εἶ πε
αὐτοῖς· ἵ χαμόμὲ
οθ τι· καὶ ὃ ξ ὄλθωμὴ
δ πορεύθη καπὰ τὸ
θοσεῖσ τὸ ὄρος
πῶμ ὄλαιῶμ· ἦχο
λούθησαμ δὲ αὐῶ
Καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
πῦ· γδμόμδμοσ δλε
π δωῖ τοῦτό πουεῖ
πδμ αὐτοῖς· πρὸς
γεύχωθδμὴ εἰσελ
θεῖμεῖσ πειρασ
πα μὸμ; καὶ αὐτὸ σαὶ
πδωσθη αὐτσαὐτῶ
ὡσ εἰλίθου μολκμ·
Καὶ θεῖσ τὴ ὁμ αὐτ
πρὸσηύχε τολέ
γω μ· πε ρεῖμι σῦ
πα ρδμ ἀκεῖμ τὸ

πο Τήριομ τοῦτο
ἀ πὸ μοῦ· πλὴμ cπη ε
μὴ τὸ θέλημά μῦ,
ἀλλὰ τὸ σὸμ γδμές·
ὤφθη δὲ αὐ τῶ ἄγ
λοσ ἀπ ὸ οὐ ρα μοῦ ἐμ ἰσ
χύω μ αὐτόμ· καὶ γε
νόμε νοσ δὲ μ ἀγ
ὠ νίᾳ ἐκ τε νέσ τε ρο
κύ κλῳ· ἔ δρε τε δλε
οἱ ἱ δρῶ σαὐτοῦ ὡσ
οἱ θρόμβοι αἱ μα
τοσ χατα καὶ μόμ
πε σ ὸ δωὶ τὴ μγ μ· cπη β
Καὶ ἀ μ ἀσ τὰσ αὐ τοῦ τῆσ
πρ οσ αγ ῆσ· ἐλ
θῶμ πρ οσ τοὺσ
μαθη τὰσ, εὗ ρεσ η
αὐ τοὺσ κοι μω μέ
μουσ ἀπ ὸ τῆσ λύ
πησ· καὶ εἶ πεσ η
αὐ τοῖς· τί καθεύ
δε τε· ἀ νά στα τε
πρ οσ εύ χεσθε·

ἰμαὶ μὴ ἀποστάλθητε
εἰς πειρασμόν.
ᾱ ϲπε Καὶ πλὴν αὐτοῦ λαλῶ
πρὸς ὑμᾶς ὁ λόγος ὃν
ὁ πατήρ μου ἐν ἐμοὶ
μένων ποιεῖ τὰ ἔργα
αὐτός. καὶ νῦν ἐγὼ
β ϲπϛ πρὸς τὸν ἐμὲ πέμψαντα
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις;
ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρδίαν.
ᾱ ϲπζ ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν· συμφέρει
ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω·
ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω
ὁ παράκλητος οὐκ
ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας καὶ
περὶ δικαιοσύνης καὶ
περὶ κρίσεως· περὶ
μὲν ἁμαρτίας ὅτι
οὐ πιστεύουσιν εἰς
ἐμέ· περὶ δὲ δικαιοσύνης
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα
ὑπάγω καὶ οὐκέτι
θεωρεῖτέ με· περὶ
δὲ κρίσεως ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου κέκριται.
ι ϲπθ Ἔτι πολλὰ ἔχω
λαλεῖν ὑμῖν ἀλλ'
οὐ δύνασθε βαστάζειν
ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ
ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει
ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ
πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει
ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ'
ὅσα ἀκούσει λαλήσει
καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
ι ϲπη ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά
ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. μικρὸν καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με
ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα.
ϲϙ ᾱ εἶπόν τινες ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
ἀλλήλους· τί ἐστιν
τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με
καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα;
ἔλεγον οὖν τί ἐστιν
τοῦτο ὃ λέγει τὸ
μικρόν; οὐκ οἴδαμεν
τί λαλεῖ. ἔγνω
δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
θέλουσιν αὐτὸν

λάμψ· ὁ δὲ ἀπελθὼν
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ
ἦν· καὶ παραλαβὼν
ὁ σταφυλὴν· εἶπε δὲ
ὁ πατὴρ· ἄφες οὖ
χοῖδα τί λέγεις·
καὶ παραλαβὼν
ὁ τὴν σταφυλὴν, ἐφάγεν σε μάλε, ss
κ(αὶ) ἔφαγε· καὶ φέρας
κ(αὶ) ὁ μὴ θυμὸς τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ
μνησθῆναι πατρὸς
τοῦ λόγου τοῦ κ(υρίο)υ,
ὃς εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι παρὰ μάλε κτο
ραυφαμῆσαι, πρὶς
ἀπαρνήσηται μ(ε)· κ(αὶ)
ὀξὺς ἐλθὼν μόξις
ἐκλαυσε πικρῶς

Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνε
χόμενοι τὸν ἰωὴν μὲ
ταὶ βαν αὐτὸν μὲ
ραν τες· κ(αὶ) ἀπρὶν

ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς
ἀπαρνήσῃ με τρὶς
τὸ ῥῆμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ ὃ εἶπεν
αὐτῷ· πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι δὶς ἀπαρνήσῃ
με τρὶς· καὶ ἐπιβαλὼν
ἔκλαιεν· καὶ εὐθέως
τὸ πρωΐ συμβούλιον
ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων καὶ
ὅλου τοῦ συνεδρίου
δήσαντες τὸν ἰ(ησο)ῦν
ἀπήνεγκαν καὶ παρέ
δωκαν τῷ πιλάτῳ
τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν
ἰούδας ὁ παραδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη
μεταμεληθεὶς ἀπέ
στρεψε τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς ἀρχιε
ρεῦσι καὶ τοῖς πρε
σβυτέροις λέγων·
ἥμαρτον παραδοὺς
αἷμα δίκαιον· οἱ δὲ
εἶπαν· τί πρὸς ἡμᾶς·
σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ
ναῷ ἀνεχώρησε
καὶ ἀπελθὼν ἀπή
γξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντες τὰ ἀργύρια
εἶπαν· οὐκ ἔξεστιν
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν
κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ
αἵματός ἐστιν· συμ
βούλιον δὲ λαβόντες
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ραμέως εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλή
θη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος
ἀγρὸς αἵματος ἕως
τῆς σήμερον· τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
διὰ ἰερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντος·
καὶ ἔλαβον τὰ τριά
κοντα ἀργύρια τὴν
τιμὴν τοῦ τετιμη
μένου ὃν ἐτιμήσαντο
ἀπὸ υἱῶν ἰσραήλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ραμέως καθὰ συ
ἐτάξατο μοι κ(ύριο)ς·

ἀπὸ δὲ μεσημβρίας
σκότος ἐγένετο
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης·
καὶ περὶ τὴν ἐνάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ
ἰ(ησο)ῦς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· ἠλεί ἠλεί
λεμὰ σαβαχθανί;
τοῦτ' ἔστιν· θεέ μου
θεέ μου ἵνα τί με
ἐγκατέλιπες; τινὲς
δὲ τῶν ἐκεῖ παρε
στώτων ἀκούσαν
τες ἔλεγον ὅτι
ἠλείαν τοῦτον φω
νεῖ· καὶ εὐθέως
δραμὼν εἷς ἐξ αὐ
τῶν καὶ λαβὼν σπόγ
γον πλήσας τε ὄξους
καὶ περιθεὶς κα
λάμῳ ἐπότιζεν αὐ
τόν· οἱ δὲ λοιποὶ
εἶπον· ἄφες ἴδωμεν
εἰ ἔρχεται ἠλείας
σώσων αὐτόν· ὁ δὲ
ἰ(ησο)ῦς πάλιν κρά
ξας φωνῇ μεγάλῃ
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα·
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη ἀπ' ἄνω
θεν ἕως κάτω εἰς
δύο· καὶ ἡ γῆ ἐσεί
σθη· καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεῴχθη
σαν· καὶ πολλὰ σώ
ματα τῶν κεκοι
μημένων ἁγίων
ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόν
τες ἐκ τῶν μνημεί
ων μετὰ τὴν ἔγερ
σιν αὐτοῦ εἰσῆλθον
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκα
τοντάρχης καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ τηροῦν
τες τὸν ἰ(ησο)ῦν ἰδόν
τες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμενα
ἐφοβήθησαν σφό
δρα λέγοντες· ἀλη
θῶς θεοῦ υἱὸς ἦν
οὗτος· ἦσαν δὲ
ἐκεῖ γυναῖκες πολ
λαὶ ἀπὸ μακρό
θεν θεωροῦσαι αἵ
τινες ἠκολού
θησαν τῷ ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας δια
κονοῦσαι αὐτῷ·
ἐν αἷς ἦν μαρία
ἡ μαγδαληνὴ καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώ
βου καὶ ἰωσὴ μήτηρ
καὶ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν ζεβεδαίου·
ὀψίας δὲ γενομέ
νης ἦλθεν ἄνθρω
πος πλούσιος ἀπὸ
ἁρμαθαίας τοὔνο
μα ἰωσήφ ὃς καὶ
αὐτὸς ἐμαθήτευ
σε τῷ ἰ(ησο)ῦ· οὗτος
προσελθὼν τῷ πι
λάτῳ ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· τότε
ὁ πιλᾶτος ἐκέλευ
σε ἀποδοθῆναι τὸ
σῶμα· καὶ λαβὼν
ὁ ἰωσὴφ τὸ σῶμα
ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ ὃ ἐλά
τησεν ἐν τῇ πέτρᾳ·
καὶ προσκυλίσας
λίθον μέγαν τῇ
θύρᾳ τοῦ μνημείου
ἀπῆλθεν· ἦν δὲ
ἐκεῖ μαρία ἡ μαγ
δαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
μαρία καθήμεναι
ἀπέναντι τοῦ τά
φου· τῇ δὲ ἐπαύ
ριον ἥτις ἐστὶν με
τὰ τὴν παρασκευήν
συνήχθησαν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι πρὸς πι
λᾶτον λέγοντες·
κύριε ἐμνήσθημεν
ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά
νος εἶπεν ἔτι ὢν
μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευ
σον οὖν ἀσφαλι
σθῆναι τὸν τάφον
ἕως τῆς τρίτης
ἡμέρας μήποτε
ἐλθόντες οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ κλέ
ψωσιν αὐτὸν καὶ
εἴπωσι τῷ λαῷ·
ἀπὸ τῶν νεκρῶν
ἠγέρθη· καὶ ἔσται
ἡ ἐσχάτη πλάνη
χείρων τῆς πρώ
της· ἔφη δὲ αὐ
τοῖς ὁ πιλᾶτος·
ἔχετε κουστω
δίαν· ὑπάγετε
ἀσφαλίσασθε
ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες ἠσφα
λίσαντο τὸν τάφον
σφραγίσαντες τὸν
λίθον μετὰ τῆς κου
στωδίας

cqr B

cqr d

λύτρωσιν τοῦ αὐτοῦ.
ἐπὶ τῷ σῷ αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον καὶ
ἐλέησον με κατὰ
τὸ κρῖμά σου
λέγομεν σοι. πρὸς
φήτευσον πίστει
ὃ παίσασσε. καὶ ἐ
περαν πολλαὶ ιλασ
φημοῦντες ἔλε
γον εἰς αὐτόν. λεγ
σφάγμεν τὸν μέρα
καὶ σωθήσεται
ὡσεὶ πρόβατον
οὐ. ἀρχιερεῖς τε
καὶ γραμματεῖς.
καὶ ἁμήν γαρ αὐτὸν
εἰς τὸ σωθῆναι
αὐτὸν λέγομεν.
εἰσὶν εἷς ὃς θεὶ πρὸ
ἡμῶν. εἰ πρὸ δὲ αὐ
τοῖς. ἐὰν μὴν εἰ
ὃ οὐ μὴ πιστεύσ
τε. ὃν δὲ καὶ ἐ
ρωτήσω. οὐ μὴ

ἀπὸ χειθῆ τέμοι
ἡ ἀπολύσητε. ἀ
πὸ τοῦ μὴ ἁγιασθῆναι
τοῦ ἁμαρτωλοῦ
μοσ ἐκδύξιωμ.
τὴν δόλωσιν σου
θῦ. εἰ πρὸ μὲ πρὸ
ς. σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ; ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη. ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰ
μι ἐπὶ χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων.
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσα
μεν ἀπὸ τοῦ στόμα
τος αὐτοῦ. καὶ ἁμαρ
τωλοῦ θοσ. ἡ γὰρ μὴ αὐτὸν
ἐκ τοῦ πλή
θους. ἡ γὰρ μὴ αὐτὸν
ἐκ τοῦ πλή
σιον ἐβλεψαμ τοδὲ καὶ
τὴν ρεῖμ αὐτοῦ
λέγομεν. τοῦτο
εὗρομεν διαφθεί
φοντα τὸ ἔθνος

ὑμεῖς μ. καὶ κοινωνοὶ
σου τοῦ καίσαρος φό-
ρους διδόναι. λϛ
τοῦ τε αὐτοῦ χρυσ-
τβ σίλλους εἶναι. ὃς δὲ
α Πιλάτος ὁ πρόσ-
αὐτον λέγων. σὺ εἶ
ὁ μαθητὴς τοῦ μὴ
δαίσω; ὃς δὲ ἀπολο-
θεὸς αὐτοῦ ἔφη. σὺ
τγ λέγεις. ὃς δὲ καὶ λα-
τος εἶπε πρὸς αὐ-
ἀρχιέρεις καὶ τοὺς
ὄχλους. οὐδὲν εὑρί-
σκω αἴτιον ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ.
τλ οἱ δὲ ἐπι-
σχυον λέγοντες. ὅτι
ἀναστατοῖ τὸν λαόν.
διδάσκων καθ' ὅλης
τῆς ἰουδαίας. ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας, ἕως ὧδε.
τοῦ δὲ πιλάτου δὲ ἀκού-
σας γαλιλαίαν, ἐπη-
ρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρω-

λιλαῖος εἴη. καὶ
που ὅτι ἐκ τῆς ϛ
ἐξουσίας ἡρῴδου ἐ
γνοὺς ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς ἡρῴ-
δην καὶ αὐτὸν
ὄντα ἐν ἱεροσολύ-
μοις ἐν
ταύταις ταῖς
ἡμέραις. ὁ δὲ ἡρῴ-
δης ἰδὼν τὸν ἰη
χάριν. ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανοῦ
χρόνου ἐ θεω
διὰ τὸ ἀκούειν
περὶ αὐτοῦ.
καὶ ἤλπιζέν τι
σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐ-
τοῦ γενόμενον. ἐ
πηρώτα δὲ αὐ-
τὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς.
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπ
κρίνατο αὐτῷ. ἃ τϛ β
εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γρα
μματεῖς. κατηγο

καὶ πορευθεὶς εἰπὸν αὐ-
τοῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὸν υἱόν μου
τὸν ἀγαπητόν· ἐντρα-
πήσονται τὸν υἱόν μου.
ὁ δὲ γεωργοὶ εἶπον πρὸς
ἑαυτούς· οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐτόν·
καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κλη-
ρονομία. καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἀπέκτειναν
καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος;
ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύ-
την ἀνέγνωτε· λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν
ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῆς.
καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν
λίθον τοῦτον συν-
τριβήσεται· ἐφ' ὃν δ'
ἂν πέσῃ λικμήσει
αὐτόν.
καὶ ἀκούσαντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι τὰς παρα-
βολὰς αὐτοῦ ἔγνω-
σαν ὅτι περὶ αὐτῶν
λέγει.
καὶ ζητοῦντες αὐ-
τὸν κρατῆσαι ἐφο-
βήθησαν τοὺς ὄχλους
ἐπεὶ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν εἶπεν
ἐν παραβολαῖς αὐ-
τοῖς λέγων·
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ βασιλεῖ
ὅστις ἐποίησεν γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ
καὶ ἀπέστειλεν τοὺς
δούλους αὐτοῦ
καλέσαι τοὺς κε-
κλημένους εἰς τοὺς
γάμους καὶ οὐκ
ἤθελον ἐλθεῖν.
πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλους δούλους
λέγων· εἴπατε τοῖς
κεκλημένοις· ἰδοὺ
τὸ ἄριστόν μου ἡτοί-
μασα, οἱ ταῦροί μου
καὶ τὰ σιτιστὰ τε-
θυμένα καὶ πάντα
ἕτοιμα· δεῦτε εἰς
τοὺς γάμους.
οἱ δὲ ἀμελήσαντες
ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς
τὸν ἴδιον ἀγρόν
ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπο-
ρίαν αὐτοῦ·
οἱ δὲ λοιποὶ κρατή-
σαντες τοὺς δού-
λους αὐτοῦ ὕβρισαν
καὶ ἀπέκτειναν.
ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργί-
σθη καὶ πέμψας τὰ
στρατεύματα αὐ-
τοῦ ἀπώλεσεν τοὺς
φονεῖς ἐκείνους
καὶ τὴν πόλιν αὐ-
τῶν ἐνέπρησεν.
τότε λέγει τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ· ὁ μὲν
γάμος ἕτοιμός ἐστιν
οἱ δὲ κεκλημένοι
οὐκ ἦσαν ἄξιοι·
πορεύεσθε οὖν ἐπὶ
τὰς διεξόδους τῶν
ὁδῶν καὶ ὅσους ἐὰν
εὕρητε καλέσατε
εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ
δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς
τὰς ὁδοὺς συνή-
γαγον πάντας οὓς
εὗρον πονηρούς τε
καὶ ἀγαθούς· καὶ
ἐπλήσθη ὁ γάμος
ἀνακείμενων.
εἰσελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεὺς θεάσασθαι
τοὺς ἀνακειμένους
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρω-
πον οὐκ ἐνδεδυ-
μένον ἔνδυμα γά-
μου· καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ἑταῖρε πῶς εἰ-
σῆλθες ὧδε μὴ ἔχων
ἔνδυμα γάμου;
ὁ δὲ ἐφιμώθη.
τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν
τοῖς διακόνοις·
δήσαντες αὐτοῦ πόδας
καὶ χεῖρας ἄρατε
αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε
εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
πολλοί γάρ εἰσιν
κλητοὶ ὀλίγοι δὲ
ἐκλεκτοί.
τότε πορευθέντες
οἱ Φαρισαῖοι συμ-
βούλιον ἔλαβον
ὅπως αὐτὸν παγι-
δεύσωσιν ἐν λόγῳ.
καὶ ἀποστέλλουσιν
αὐτῷ τοὺς μαθη-
τὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρῳδιανῶν
λέγοντες· διδάσκαλε
οἴδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις καὶ οὐ
μέλει σοι περὶ οὐδε-
νός· οὐ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀν-
θρώπων.
εἰπὸν οὖν ἡμῖν τί
σοι δοκεῖ· ἔξεστιν
κῆνσον δοῦναι
καίσαρι ἢ οὔ;
γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴν πονηρίαν αὐ-
τῶν εἶπεν· τί με
πειράζετε ὑποκρι-
ταί;
ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήν-
σου. οἱ δὲ προσή-
νεγκαν αὐτῷ δηνά-
ριον.
καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη
καὶ ἡ ἐπιγραφή;
λέγουσιν αὐτῷ·
καίσαρος.
τότε λέγει αὐτοῖς·
ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ
θεῷ.
καὶ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν καὶ
ἀφέντες αὐτὸν
ἀπῆλθον.
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον αὐτῷ
Σαδδουκαῖοι οἱ λέ-
γοντες μὴ εἶναι
ἀνάστασιν καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες·
διδάσκαλε Μωϋσῆς
εἶπεν ἐάν τις ἀπο-
θάνῃ μὴ ἔχων τέκνα
ἐπιγαμβρεύσει ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
ἀναστήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησεν καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος
καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν
ἑπτά.
ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανεν καὶ ἡ γυ-
ναῖξ.
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή; πάντες γὰρ
ἔσχον αὐτήν.

ιλημεθύμομάςφυ λυσεδὲαὐτοῖσ.
τῖε λακκὴμ·τσαύλιμ ὃν πομδιὰαἰσίμιαι
ὁτιλάτοσ προσε φόμομεψηκμέ
φεύσμησεθέλωμὲ μομάςτιὼφυλα
τσολίσαιτομίμ· Κὴμομὴτοιῶτο·
οἰδδ᾽ἐτιφοόμομ τομδὲίμ·τσαρέδο
λέπτεσ.αἰούροσ κετῶθελήματί
σομαἰούροσσομαὶ αὐτοῦμ·ιεαὶωὅ τῖε ᾱ
τῖϛ τομ·ὁδ᾽ἐτρίτομᾗ αὐτσηίαλομάὐτομ.
πετσροὸ αὐτοὺσ· ἐπὶλαμόμομοισι
τῖπαρκακὸμέποιη μεσμοόςτῖμοσκυ
σεμοῦτοσ·οὐδεὶ ρημαίουδρχομε
αὐτῖομθαμάτουᾷ μουαὐτσᾷάτροῦ,έ
ρρμδρὰὶτοῦ·παι πέθηκαμάὐτεῶ
δάσαςοὖναὐτομ τομαρὸμφέρᾳμ
τῖζ αὐτσολόσσ·οἰδ᾽ὁτιὸσθεμτοῦἰῦ·
ἐπέκειτοφωναῖς ἡιεσλούθησδὲαὐτ῀ τῖϛ ᾱ
μεταύλαισαὐτᾷ τσολὺτσλῆθοσ ᾱ
μδμοιαὐτομὰαι λαοῦ.ιεαὶΓωναι
ρωθῆναι·καὶκαι κοῶμ.αὐιεαὶέκό
Τιόχομαὶφωναὶαὐ πομτοιεαὶέθελή
τεῶμιεαὶτεῶναρ μοωαὐτομ·ᾳᾗ
τῖλ χἰερέωμ·ὁδὲπῖ φᾗσδὲπροσαὐ
λάτοσαὐτοῖ᾽ιρἰῦϐ ταὐτοὶσ ἰ᾽ϛ ἐἰτσϐ.
γομέσθαιτὸαἰτημ θυταπερ᾽ασιλημ·
μαὐτῶμ·ἀπϐ᾽ μὴκλαίετέτόπϐ

τῖ ἐ ὧμκοτσομένσαρΓωναικ

μὸ· τοῦ μὴ ἐφ᾽ ἕω τὰς κλαύσεται καὶ ὅτι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. κα΄ ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι· καὶ ἐροῦσι· μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν· καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἔθηλασαν· τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσατε ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν· ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται· κβ΄ Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· κγ΄ Καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον κρανίου ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν· καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· κδ΄ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον· καὶ ἑστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν· σωσάτω ἑαυτὸν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός· κε΄ ἐμπαίζοντες δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι· καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ὅτι

173 - [illegible]

ΗΕΛΕΙΣΕ ΤΟΥΡΑΕΑΡ

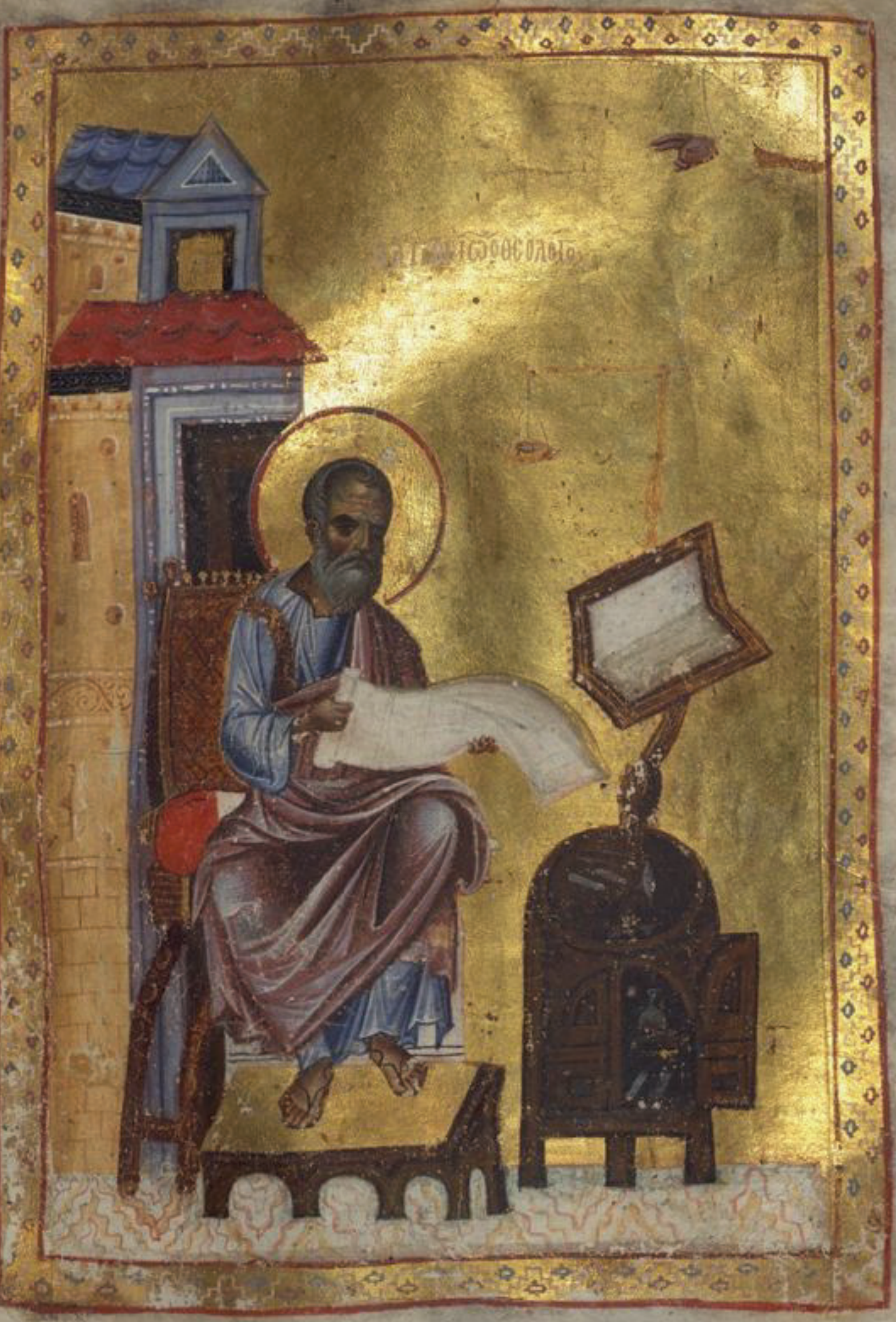

τῶν ἀγγέλων ἰωὰ ἐναρξ

τοῦ νικητοῦ

τοῦ νικητοῦ

τοῦ νικητοῦ

λαμβάν· ἀφ' οὗ μὴ τὸ ἀγ̄ον̄ πνεῦμα τοῦ θ̄ῡ οἰκοῦν ἐν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν αὐτῶν· ὃς δ' ἂν μὴ ἔχῃ πνεῦμα χ̄ῡ οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ χ̄ριστὸς ἐν ὑμῖν τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰ̄ν̄ ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· ὁ ἐγείρας χ̄ν̄ ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν· ἄρα οὖν ἀδελφοί· ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε· ὅσοι γὰρ πνεύματι θ̄ῡ ἄγονται οὗτοι υἱοὶ εἰσὶν θ̄ῡ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον· ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ κράζομεν· αββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θ̄ῡ· εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θ̄ῡ· συγκληρονόμοι δὲ χ̄ριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς· ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θ̄ῡ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα· ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐφ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θ̄ῡ· οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις τί καὶ ἐλπίζει· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὅτι κατὰ θ̄ν̄ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων· οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θ̄ν̄ πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισεν τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσεν τούτους καὶ ἐδόξασεν· τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θ̄ς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν· ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀλλὰ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν παρέδωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θ̄ῡ· θ̄ς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν· χ̄ς ὁ ἀποθανών μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θ̄ῡ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χ̄ῡ· θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα· καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θ̄ῡ τῆς ἐν χ̄ῳ Ἰ̄ῳ τῷ κ̄ῳ ἡμῶν· ἀλήθειαν λέγω ἐν χ̄ῳ οὐ ψεύδομαι συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ χ̄ῡ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ χ̄ς τὸ κατὰ σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θ̄ς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θ̄ῡ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραὰμ πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα θ̄ῡ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· οὐ μόνον δέ ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θ̄ῡ μένῃ οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐροῦμεν μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θ̄ῳ· μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ Μωσῆ λέγει ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω· ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θ̄ῡ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ ὃν δὲ θέλει σκληρύνει· ἐρεῖς οὖν μοι τί οὖν μέμφεται τίς γὰρ βουλήματι αὐτοῦ ἀνθέστηκεν· μενοῦνγε ὦ ἄνθρωπε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θ̄ῳ· μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι τί με ἐποίησας οὕτως· ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· εἰ δὲ θέλων ὁ θ̄ς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν· ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θ̄ῡ ζῶντος· Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν· τί οὖν ἐροῦμεν ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν· διὰ τί ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος καθὼς γέγραπται ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται· ἀδελφοί ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν θ̄ν̄ ὑπὲρ αὐτῶν ἐστιν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θ̄ῡ ἔχουσιν ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θ̄ῡ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θ̄ῡ οὐχ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου χ̄ς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι· Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν τοῦτ' ἔστιν χ̄ν̄ καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦτ' ἔστιν χ̄ν̄ ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί λέγει ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θ̄ς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται· οὐ γάρ ἐστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος· πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν· καθὼς γέγραπται ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά· ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θ̄ῡ· ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ· πρῶτος Μωσῆς λέγει ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς· Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα· λέγω οὖν μὴ ἀπώσατο ὁ θ̄ς τὸν λαὸν αὐτοῦ· μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ φυλῆς Βενιαμίν· οὐκ ἀπώσατο ὁ θ̄ς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω· ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή ὡς ἐντυγχάνει τῷ θ̄ῳ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχήν μου· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ· οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον· τί οὖν ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν· καθὼς γέγραπται ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θ̄ς πνεῦμα κατανύξεως ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ Δαυὶδ λέγει γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον· λέγω οὖν μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς· εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν· ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμὶ ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος τὴν διακονίαν μου δοξάζω· εἰ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν· εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν· εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία καὶ οἱ κλάδοι· εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πιότητος τοῦ ἐλαίου ἐγένου· μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ· ἐρεῖς οὖν ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ· καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θ̄ς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο μή πως οὐδὲ σοῦ φείσεται· ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θ̄ῡ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότητα θ̄ῡ ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ· καὶ ἐκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θ̄ς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς· εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ· οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί τὸ μυστήριον τοῦτο ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ· καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται καθὼς γέγραπται ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θ̄ῡ· ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θ̄ῳ νυνὶ δὲ ἐλεηθέντες τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν· συνέκλεισεν γὰρ ὁ θ̄ς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ· ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θ̄ῡ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θ̄ῡ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θ̄ῳ τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θ̄ῡ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον· λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν ἑκάστῳ ὡς ὁ θ̄ς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως· καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν χ̄ῳ τὸ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη· ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διαφορα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ κ̄ῳ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες τῇ θλίψει ὑπομένοντες τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες τὴν φιλοξενίαν διώκοντες· εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε· χαίρειν μετὰ χαιρόντων κλαίειν μετὰ κλαιόντων· τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς· μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατὸν τὸ ἐφ' ὑμῖν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοί ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ γέγραπται γὰρ ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος· ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν· πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θ̄ν̄ αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θ̄ῳ τεταγμέναι εἰσίν· ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θ̄ῡ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται· οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ· θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν τὸ ἀγαθὸν ποίει καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θ̄ῳ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θ̄ῳ γὰρ διάκονός ἐστιν ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι· διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε λειτουργοὶ γὰρ θ̄ῳ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες· ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμήν· μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν· τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις οὐ φονεύσεις οὐ κλέψεις οὐκ ἐπιθυμήσεις καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη· καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· ἡ νὺξ προέκοψεν ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν μὴ κώμοις καὶ μέθαις μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κ̄ν̄ Ἰ̄ν̄ χ̄ν̄ καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας· τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν· ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει· ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ θ̄ς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θ̄ς στῆσαι αὐτόν· ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω· ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θ̄ῳ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θ̄ῳ· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν τῷ κ̄ῳ ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τῷ κ̄ῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τοῦ κ̄ῡ ἐσμέν· εἰς τοῦτο γὰρ χ̄ς

τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν ἐλάλησεν

γραφὴ τὴν γραμμένην
ἐν τῷ αὐτοῦ γράμματι
ἐκκλησίαις καὶ ἐρεῖ
μαϊκοῖς. οὗτος ἀπὸ
ὁμαδὸν λαὸν τοῦ μίου
θανεῖν. εἰ δὲ τοῦ μ
λρε μασθέντων καὶ
κούρεων. ἐμλασφή
μα αὐτὸν λέγων. εἰ
συ εἶ ὁ χς̄, σῶσον σε
αὐτὸν μαὶ ἡμᾶς. ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἑτ̄ρος.
πτίμα αὐτὸν λάγῶ.
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν
θν̄. ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
λρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖ
μὲν δικαίως. ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν.
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτο
πον ἔπραξε. καὶ
ἔλεγε τῷ ἰῡ. μνή
σθητί μου κὲ ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασι
λείᾳ σου. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰσ̄. ἀμὴν λέ

Γοσσοι· σὺν αὐτῷ
μετὰ σοῦ ἔσῃ ἐν
παραδείσῳ· ἦν δὲ τκξ β΄
ὡσεὶ ὥρα ἕκτη·
καὶ σκότος ἐγένε
το ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης.
καὶ ἐσκοτίσθη ὁ τκη β
ἥλιος· καὶ ἐχίσθη
τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον·
καὶ φωνήσας φω τκθ α
νῇ μεγάλῃ ὁ ἰ̄ς̄. εἶ
πε· πρ̄ς σὲ χεῖρας
σου παραθήσομαι
τὸ πνεῦμά μου· καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέ
πνευσεν· ἰδὼν δὲ τλ β
ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον· ἐδό
ξασε τὸν θν̄· λέγων·
ὄντως ὁ ἄνθρ̄ος οὗτος
δίκαιος ἦν· καὶ πᾶ τλε ι
σαι οἱ συμπαραγε
γενημένοι ὄχλοι
ἐπὶ τὴν θεωρίαν

ταύτην θεωρῶν
τες ταῦτα μόνον.
τύφομαι τοῦ βαυτ
ταῦ ἀπὸ τοῦ ἐστάρθ
φον. ἀφ' οὗ κείσαι
δὲ πάντα οἰκτρω
σοι αὐτοῦ μακρό
θεν. καὶ γυναῖκα
σα σωακολουθή
σασαι αὐτῷ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας.
ὁρᾶσαι ταῦτα.

ι ταλβ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό
τι ὢν ἰωσὴφ βουλ
ὴ τοῦ ὑπάρχων.
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος. οὗτος ὁ
κ οὐ συγκατατε
θειμένος τῇ βου
λῇ καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν. ἀπὸ ἀρι
μαθαίας πό
λεως τῶν ἰουδαί
ων ὃς καὶ προσεδέ
χετο καὶ αὐτὸς τὴν
βασιλείαν τοῦ

θῦ. οὗτος προσελ
θὼν τῷ πιλάτῳ.
ἠτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ἰῦ. καὶ καθε
λὼν αὐτὸ ἐνετύλι
ξεν αὐτὸ σινδόνι
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν μνήματι λαξε
τῷ. οὗ οὐκ ἦν
δέπω οὐδεὶς κείμ.
καὶ ἡ μέρα ἦν πα
ρασκευὴ καὶ σάββατ
ἐπέφωσκε. κατ
κολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες αἵτινες
ἦσαν συνεληλυ
θυῖαι αὐτῷ. ἐκ τῆς
γαλιλαίας. ἐθεά
σαντο τὸ μνημεῖον
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ
μα αὐτοῦ. ὑπο
στρέψασαι δὲ ἡτοι
μασαν ἀρώματα
καὶ μύρα. καὶ τὸ
μὲν σάββατον ἡσύ
χασαν κατὰ τὴν

ζήν τολμήσ· τὴν δὲ μὴ
τροῦσα μὴ ἀτωμόρ
θρου μὴ θθόσ. ἡλ
θομδὲ τὸ μνημεῖ
φθέρουσαι αὐτοῖμ
σαμ ἀρώματα. ϛ
ἦρξ ατο οὖν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον
ἀπο κεκυλισμέ
νον ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· καὶ εἰσελθοῦ
σαι οὐχ εὗρον τὸ σῶ
μα τοῦ κυ ἰυ· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ δια
πορεῖσθαι αὐταὶς
περὶ τούτου· ϛ
ἰδοὺ ἄνδρες δύο πε
μ μ
μ ρ
μ ρ
μ ρ

πρὸς τοὺς ἀπὸ
σχισματικῶν γ΄
τῶν. Καὶ ἀγόμεθα ἐν
τῷ ὀμιλεῖν αὐτῷ
καὶ συζητεῖν. καὶ ἀ-
πορούμενοι ἐν οἷς ἐπτύσαμεν. ἐν
μεταδόξῃ αὐτοῖς.
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀ-
τῶν μὲν ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ὁρᾶν τὸν κύ-
ριον. εἰ πεδὲ πρὸ
αὐτοῦ. τίνας οἱλ-
γοι οὖν τοὺς ἀφ΄ τὶ
ἀλλήλους
περὶ παντοίων.
καὶ ἀεὶ σκυθρω-
ποί. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ὀνόματι
Κλεόπας. εἶπε
πρὸς αὐτόν. σὺ μό-
νος παροικεῖς
Ἰερ. καὶ οὐκ ἔγνω
ταῦτα ἐν αὐ-
τῇ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις; ὃς
εἶπεν αὐτοῖς. ποῖ.
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.

πρὸς τοὺς ἀπὸ
τοὺς ταῦτα.
καὶ ἐφάνησαν
τοῖς μαθηταῖς
λέρος ταῦτα αὐ-
τῶν. καὶ ἦλθε
αὐταῖς. ὃς ἐπέ-
φανε τὸ μνημεῖον.
καὶ παραβάς.
ἐκεῖ μόνον οὐ-
καὶ ἀπῆλθε. πρὸς
ἑαυτὸν θαυμά-
ζων τὸ γεγονός.
καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐ-
τῶν ἦσαν πορευ-
όμενοι τῇ αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην.
ἀπέχουσαν
δίους ἑξήκοντα
ἀπὸ Ἰερ. ᾗ ὄνο-
μα Ἐμμαούς. καὶ
αὐτοὶ ὡμίλουν
πρὸς ἀλλήλους.
περὶ πάντων τῶν

τὰ τῆς ἱ(ερουσ)α(λ)ὴμ οὐ τοῦμα
βωμοῦ· οὐδὲ
μετὰ μητροφω
τικῶν ἐστὶ
τοῦ καὶ λόγων ἐμαυ
τὸν τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ π(ερὶ)
τοῦ τοῦ λαοῦ· ὁπ(ό)
τε τῶν ἀρέσκων αὐ
τὸν οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ ἔχοντες ἡμῶν
φιλίαν θαυμάζ.
καὶ ἀφρόσυνα αὐτ(ο)ῦ.
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομ(εν).
ὅτι αὐτὸς ἀπολύσ
λυτρώσεσθαι
ἰσ(ρα)ήλ· ἀλλά γε σὺν π(ά)σ
σὶ τούτοις τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄ
γει σήμερον ἀφ' οὗ
ταῦτα ἐγένετο· ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκά
τινας ἐξ ἡμῶν θαύ
μασαν ἡμᾶς. γε
νόμεναι ὄρθριαι
ὅτι τὸ μνημεῖον·
καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ

σῶμα αὐτοῦ· ἦλ
θον λέγουσαι· ὡς
ὀπτασίαν ἀγγέλων
ἑωρακέναι· οἵτι
νες λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· ὡς
ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον· καὶ
εὗρον οὕτως καθ
ὡς καὶ αἱ γυναῖ
κες εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ
αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· ὦ ἄφρονες
καὶ βραδεῖς τῇ
καρδίᾳ· τοῦ πι
στεύειν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐλάλησαν οἱ
προφῆται· οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν
τὸν χ(ριστ)ὸν καὶ εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; Καὶ ἀρξά
μενος ἀπὸ μωσέ
ως καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προ

φητῶν διηρμένη
μαθηταῖς ἐπ᾽
σαις ταῖς πραξαῖς
τὰ τοῦ περὶ ἑαυτοῦ.
καὶ ἡγίασαν ἑστηκὼ
κώμενοι οὗτος
ραν τὸ. καὶ αὐτὸ
προσεπολέ τὸ πορ
ρωτέρω τοῦ πρά
σθαι. καὶ τοσαῦτ
μία σαν τὸ αὐτὸν
λάνητας. μέγιστ
μεθ᾽ ἡμῶν μόνοις
ἐπορεύοντο
κεκλικεν ἡμέρ
καὶ ἐξῆλθε τοῦ μή
μαισιν αὐτοῖς.
καὶ ἀφόμενοι ἐν τῷ
κατακλίθη μαι αὐ
τὸν μετ᾽ αὐτῶν.
λαμὼμ τὸν ἀρ
ἀλοίπισε. καὶ κλα
σας ὅτι δίδου
αὐτοῖς. αὐτῶν
δὲ διηνοίχθησαν
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ

ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
καὶ αὐτὸς ἀφανὴς
ἀφ᾽ ἑαυτῶν.
καὶ εἶπαν πρὸς
ἀλλήλους. οὐχὶ ἡ καρ
δία ἡμῶν καιομε
νη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ. καὶ ὡς διοίγ
νη ἡμῖν τὰς γρα
φὰς. καὶ ἀναστὰ
σαι αὐτὴν τὴν ὥρ.
ὑπέστρεψαν εἰς
ἡθροισμένους τοὺς
ἕνδεκα. καὶ τοὺς
συν αὐτοῖς. λέγον
τας. ὅτι ἠγέρθη
ὀκ ὄντως. καὶ ὤ
φθη Σίμωνι. καὶ
αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ὡς
ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ
του. ταῦτα δὲ αὐ
τῶν λαλούντων.

αὐτοὺς δὲ οἷς ἔδη
ἐμισθοῦσαν αὐτῶν. ἐξ
λθεῖ αὐτοῖς· εἰρήν
ὑμῖν· πορευθέντες
δὲ καὶ ἐμβουσοι γε
μόμενοι. ἐδόκουν
τὸν αὐθεωρᾶν· καὶ
εἰ τὸν αὐτοῖς· τί
τεταραγμένοι ἐ
στε· καὶ ἰνατί δια
λογισμοὶ ἀναβαί
νουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· ἴδετε τὰς
χεῖράς μου καὶ
τοὺς πόδας μου·
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι·
ψηλαφήσατέ με
καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦ
μα σάρκα καὶ ὀστέα
οὐκ ἔχει καθὼς ἐ
μὲ θεωρεῖτε ἔχον
τα· καὶ τοῦτο εἰ
πὼν ἔδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖ

καὶ τοὺς πόδας· ιβ΄ τοῦ ἁ
δὲ αὐτοῦ ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς
χαρᾶς καὶ θαυμά
ζόντων εἶπεν αὐ
τοῖς· ἔχετέ τι ὧδε
σῖτον μετ' ἐμοῦ δέ.
οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος· καὶ ἀπὸ
μελισσίου κηρίου·
καὶ λαβὼν ἐνώ
πιον αὐτῶν ἔφα
γεν· εἶτα δὲ αὐτοῖς· τοῦ ιγ΄
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑ
μᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑ
μῖν· ὅτι δεῖ πλη
ρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ μω
σέως καὶ προφή
ταις· καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ· τότε
διήνοιξεν αὐτῶν

τὸμμοῦ τοῦσῳϊ
ἐμαι ταὶ τραφαὶ
καὶ ἁ τοῦ μαὶ τοῖσ.
ὁ τἰοὶ τοῦ τοσ τέτρα ππ.
καὶ οὐ τοῦ τοσ τὲ δ ἁ πα
θᾶμ τοῦ χ̄ῡ. καὶ αὶ
μαᾶ μαὶ ἐκ μῆ
τᾶ τρί τᾶ τὴν μέρ.
καὶ κηρ χθᾶ ναὶ ἐπὶ
τοῦ ὁ μό μαὶ τοῦ αὐ τοῦ
μεθ ἁμ οι αμ μαὶ αὶ
φαῖ μ ἁμ αρ τι ῶμ.
ὰς τοῦ ἁμ ἁρ τα ὶ τὰ ὲ
θυ μ. ἀρ ξ ἁμ βρομ ὰ
πὸ ἰ λ̄η μ̄. ἡμ ᾶς δὲ
ἀτὲ μαρ τυ ρᾶ σ τὰ
τω μ. καὶ ἰ δοὺ ἀφ ὸ
ἀν ασ ᾶ ἐ λ λω τὴν μ ὲ
τοῦ τ ἐ λ ἰ ἁ μ τοῦ π̄ρ̄
μου ὲ φ ἡ μ ἰ αῖ. ἡ̄
δὲ κ ἁ δ ἰ σ ᾶ τε ἐ μ τῇ
τοῦ ὁ λ ἐ ἰ λ̄η μ̄. ὃ ὃ ς
οὐ ἐ μ ὁ δ ὁ μ ὸ σ δ ε δ ώ κ α
μῦ ὸ ξ ὑ φ ο υ. ὃ ξ ὴ
τα τε δὲ ἀ υ τοῦ ὸ ὃ ξ ω

ἑ ὃ ς ᾶ ς ἰ μ ἡ θ α μ ἰ α μ.
καὶ ὁ τὰ ρ ας τα ὶ τοῦ χ ῆ
ρ ας ἀ υ τοῦ. ἀ γ ν ὴ σ ὲ
ἀ υ τοῦ ὺ σ. ὃ ς ἀ ἐ μ ὲ φ ο ἐ μ
τῷ εὐ λ ο τῆ μ ἀ υ τὸ μ
ἀ υ τοῦ ὺ σ. δι ἀ θ ἡ κ ἀ π ῶ υ
τοῦ μ ὲ ἀ μ ε φ ἐ ρ ε τ ο ᾶ σ
τὸ μ οἰ ῶ ν ὸ μ. καὶ ἀ υ
τοῖ ὶ προ σ κ υ ν ὴ σ ὰ μ ῆ
ἀ υ τὸ μ. ὑ μ ὲ ἀ ρ ε ψ ᾶ μ.
ᾶ σ ἰ λ̄η μ̄ μ ὲ τ ὰ χ ᾶ ρ
μ ε τ ά λ ω σ. καὶ ἡ σ
δ ι ὰ σ α ρ τ ὸ ὲ μ τ οῦ
ἱ ε ρ ῶ. ἀ μ ο ι ῶ τ ᾶ σ ὲ
ἀ γ ν ο ῦ τ ᾶ σ τ ὸ μ θ̄.
ἀ μ ὴ ν ὺ ᾶ ὶ ὸ ν ὸ ν ὸ ν

ρεῖ αὐτοῦ ἰωάμμου·
ὁ πρωΐαν ἐπάτει λαμ
πρὸν οὐδαῖοι ἐξ ἔρε
σολύμων· ἱερεὺς
καὶ λαϊτικὸν ἡμῶν
ὄρθρου πρόσωπον μου
πρὸ συπόσει· καὶ
ἀπολλῶνος καὶ χ̄ν̄
κήρυκος· καὶ
ἀπολοῦνται οἱ
οὐκ εἰσὶ μὲ ἐγὼ ὁ χ̄ς̄·
Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν·
πρόσωπον· ἢ λίας εἶ σύ·
καὶ λέγει οὐκ εἰμί·
ὁ προφήτης εἶ σύ·
καὶ ἀπεκρίθη· οὔ·
εἶπον οὖν αὐτῷ·
τί σὲ εἶ τί μᾶς ἀπόκρι
σιν δῶμεν τοῖς πέμ
ψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σεαυ
τοῦ· ἔφη· φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρή
μῳ· εὐθύνατε τὴν

ρεῖ αὐτοῦ ἰωάμμου·
χαρίτωσε καὶ ἐλέηθεί·
ὃς μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ καὶ κε
κράγμεν· οὗτος
ἦν ὁ εἰπών· ὁ ὀπί
σω μου ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶ
τός μου ἦν· καὶ ἐκ τοῦ
πληρώματος αὐ
τοῦ ἡμεῖς πάντες
ἐλάβομεν· καὶ χάριν
ἀντὶ χάριτος· ὅτι
ὁ νόμος διὰ μωσέως
ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ τοῦ
χ̄ῡ ἐγένετο· θεὸν
οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε·
ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ
ὢν εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πατρός, ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυ

ὁδὸν μου καὶ ἀσεβῆ
ποίησαι ἀπὸ σοῦ καὶ οἱ ἄνδρες
φόνου καὶ οἱ ἄνδρες ἐκ
ποίμνης μου καὶ ἐκ
ποίμνης φαρισαίου,
καὶ ἡρώτησαν αὐτόν.
14 καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
Ἰδοὺ ναὶ πίβειτε
σὺν οὐχὶ ὁ χς. οὗτος
14B ἡλίασ σύ; καὶ λέγει
φόνου. ἀναβαίνει
μετὰ αὐτοῦ ἰδοὺ
ε. μνησθήτω μου ἐν τῷ
βαναὶ πίβα θυγάτηρ
μέσσον δὲ ἐμοῦ μὴ
κεν· ὁμοίως οὐχὶ
δαπ· αὐτὸς ἐστιν
ὁ παῖς σου ὁ ἐκλεκτός
μεμνησθῶ σου τὸν
θέμενος τὸν μου.
οὐ ἐγὼ οὐχὶ εἰμὶ ἀλ-
λὰ ἰδοὺ ἀμὴν
πολὺ ἐμαὶ πάντων ὑμῶν
15 δίκαιος. πᾶν πα

1 Ἐμνήσθη Ἰερεμίας ἐγένετο
πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίαν.
1B ὁ προφήτης μνησθήσομαι
πίβα. τὴν θυσίαν
εἰς ὁλοκάρπωσιν ἰδοὺ
3 Ἀμνησθήσομαι μὲν ἐκλεκτὸν
μεμνησθήσομαι αὐτοῦ.
καὶ λέγει ἰδοὺ ἀμὴν
τοῦ θυσιαστηρίου
ἁμαρτίαν τοῦ χυτοῦ.
11 Ὅτι ὅσα πρὸς αὐτὸν
ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιῶν
ἐκλεκτὸν ἐμὲ ἡρώτησεν
παροξυσμὸν τὸ
μὴν. ὁ πρόβατος
μου ἐμοῦ. καθὼς οὐχὶ
δεῖται αὐτὸν· ἀλλὰ ἵνα
φανερωθῇ παῖς ἡλ-
λιαστοῦ ἐλθόμενος
ἐπὶ τῷ ὕδατι ναὶ πίβα.
11 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁμοίως
ἁμνησθήσομαι. ὁ πρὸς
θεάσαιτο τὸν αὐτὸν καὶ
παιδαγωγὸν τοῦ

καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ ἰδοὺ ἦλθεν
κολούθησαν αὐτῷ οἱ
Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσ
καὶ θεασάμενος αὐτὸν ἠκο
ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ λέ
αὐτοῖς· ὅτι βούλεσθε
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ραμμεί· ὁ λέγεται ἑρ
μηνευόμενον διδα
κάλε· ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρ
χεσθε καὶ ἴδετε.
ἦλθον καὶ εἶδαν ποῦ
μένει· καὶ παρ' αὐ
τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέρ
ἐκείνην ὥρα ἦν ὡς
δεκάτη· ἦν ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς Σίμω
νος πέτρου· εἷς ἐκ τῶν
δύο τῶν ἀκουσάν
των παρὰ Ἰωάννου· καὶ
ἀκολουθησάντων αὐτῷ,
εὑρίσκει οὗτος πρῶτον
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον·

εἰς τὸν Βόσπορον.
Καὶ ἔμειναν
πολὺ χρόνον
αὐτόν· ἄλλοι πέμ
πτῃ ἀπὸ βιθυ
νίας· ἐκεῖ
θεν ἐπὶ
πολλοὺς
καὶ μετὰ
ταῦτα
πάλιν
ἐκεῖ
ἀπὸ
τῶν
ἀκου
σάν
των
αὐτοῦ
ἤκουσαν
αὐτοῦ
καὶ
ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν·
ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ Χριστός·
Καὶ μαρτύρει
ὁ Ἰωάννης
λέγων ὅτι
Ἰδοὺ τὸν
ἀμνὸν τοῦ
θεοῦ· τὸν
αἴροντα
τὴν ἁμαρ
τίαν τοῦ
κόσμου·
Οὗτός
ἐστιν
ὑπὲρ
οὗ ἐγὼ
εἶπον·
Ὀπίσω
μου
ἔρχεται
ἀνὴρ
ὃς ἔμ
προσθέν
μου γέγο
νεν· ὅτι
πρῶτός
μου ἦν·
κἀγὼ
οὐκ ἤδειν
αὐτόν·
ἀλλ' ἵνα
φανερω
θῇ τῷ
Ἰσραὴλ
διὰ τοῦτο
ἦλθον
ἐγὼ ἐν
ὕδατι
βαπτίζων·
καὶ ἐμαρ
τύρησεν
Ἰωάννης
λέγων ὅτι
τεθέαμαι
τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον
ὡσεὶ περι
στερὰν ἐξ
οὐρανοῦ
καὶ ἔμεινεν
ἐπ' αὐτόν·
κἀγὼ οὐκ
ἤδειν
αὐτόν·
ἀλλ' ὁ
πέμψας
με βαπτί
ζειν ἐν
ὕδατι
ἐκεῖνός
μοι εἶπεν·
Ἐφ' ὃν
ἂν ἴδῃς
τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον
καὶ μένον
ἐπ' αὐτόν
οὗτός ἐστιν
ὁ βαπτίζων
ἐν πνεύματι
ἁγίῳ·
καὶ ἐγὼ
ἑώρακα
καὶ μεμαρ
τύρηκα
ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ
θεοῦ· Τῇ
ἐπαύριον
πάλιν εἱ
στήκει ὁ
Ἰωάν
νης καὶ
ἐκ τῶν
μαθητῶν
αὐτοῦ
δύο· καὶ
ἐμβλέ
ψας τῷ
Ἰησοῦ
περι
πατοῦντι
λέγει·
Ἴδε ὁ
ἀμνὸς
τοῦ
θεοῦ· Καὶ
ἤκουσαν
αὐτοῦ οἱ δύο
μαθη

σὶ μωμαι λέτει
αὐτῶ· εὑρὴ καὶ
τὸ μεσίαμ ὸ ἐ τὶ
μεθερμηνευόμενο
χ̄σ̄. καὶ ἡ γαβ μαὐτο
παρὸ στὸμ ἰμ̄. ἐμὲ
ἡ δὲ αὐτῶ ὸἰ σ̄
εἶπε· σὺ εἶ σὶ μω
ὸ ἰ ὸ σἰ ωμαῦ· σὺ κλ
θήσηκηφᾶς, ὸ ὃ ἐ
μὴ μεύθαι πέτρος·
τὴ βαὰ ρἰ ὸ ηὴ θέ
ησε μοἰ σ̄ ὃ ἐλθεὶν
εἰ σ τὴ μ κλὶ λαίαμ·
καὶ εὑ ρἰ σχει φἰλ
πωμ καὶ λέτει αὐ
ἀκολουθήκεσι· ἡ μὲ
ὸ φἰ λι πωσ σ αὐτὸ
ωκθσαϊ δὰ· ἐκ τῆς
πόλ σωσ σαΐ δ ρέσου·
καὶ πετρου· εὑ ρἰ σ
κει φἰ λι πωσ στὸμ
μαθαμαὴλ καὶ λέ
γει αὐτω· ὸ μέτε αὐτὸ

καὶ οἱ πρὸ φῆται·
εὑ ρὴ καμ ὲ μ ἰ τὸμ
ὑ ὸ μ ἰ ωσ ὴ φ τὸμ αὐ
τὸμ α ζαρ ἐ. καὶ
εἶ πωμ αὐτῶ μαθ
θαμαὴλ· ἐκμα ζαρ
δ ὼ σ αι τι πί ᾳ λὸ μ εἶ
μαι· λέτει αὐτῶ φἰ
λι πωσ· δ ρέχου
καὶ ἴ δ λε· εἶ δ λε μοἰ σ̄
τὸμ μαθαμαὴλ ἐ ρ
χόμε μομ πρὸ σω·
καὶ λέ γει πρὸ ς αὐ
τὸ ν· ἴ δ λ ὸχ ἡ θῶσ ἰ σ ρα
ἡ λί τη σ· ἐμ ὼ δὸ ὸ
οὐ χέ τη· λέ γει αὐτῶ
μαθαμαὴλ· πῶ θεμ
μὶ μῶ σχει σ· αὐ ὼ δχρἰ
θη ἰ σ καὶ εἶ πωσ ηαὐ·
πρὸ τοῦ σι φἰ λι
πωμ φῶ μῆ σαι ὸ ἡ
παῦ σω σ τὴ μ σ υχ ἡ
εἶ δ δ μ σε· ἀ πε λρἰ

μαθαμαυηλχαιλέκ
αὐτοῦ· ῥαμμὶ· συὲἰ
ὁ ἡ ὸσ πουθυ· συὲἰὸ
ωασηλαὸ πουἰηλ·
αὐτωεχρἰθηἰσ ιλαὶεἰ
πεμαὐτῶ· ὁπτἰεἰπο
σσιἐἰδδμσεὐωοχ
πωπτηὸσυχηὸπωτ
φάσ·μεἰβωμτ
ὁ ἑλ· καὶλάαὐτῶ·
ἀμὴμἀμὴμλάωφμ·
ἀπαρτιὸ ἑλεσθαιτο
ὁωομαὐβωτὸπτω·ζ
πτοὶὰἡβλοισπουθυ
αὐαιμαἰμομτασχαὶκ
ταιμαἰμομτας, δωσὶ
τὸμμὸὸμπτοῦἀμου·
Καὶπτὴ ἡμε ραπτὴπτρἰ
ταμοσε ὑσμβοφὰκω
μῶπτὴοτὸλἰ λαίας·
καὶἡμ ἡμιπτηεπτοῦ
ἰυὲκεἰ·ἐχλήθηδὲ
καὶὁ ἰσ καὶοἰμαθη
αὐτοῦεἰσπτὸμταμῶ·
καὶὑφορτίσαμπρο

ὁἰμου· λάὰ ἡμερᾶ
πτορὸσαὐπτὸμ· ὁἰμομ·
οὐχἑἕχομσι· λάὰᾶ
ὁἰσ· πτίε μοὶ καὶσοὶ
γῶαιοὔτωσ ἡκειἡὸ
ραμου· λάὰ ἡμερᾶ
πτοῖσδιαχόμοισ·
ὅπτιἀὴλέγαὑμῖμτωι
ἡσατε· ἡσαμδὲἐχεῖ
ὕδρἰαλἰθἰναιβ
κείμεθα, καὶαὐτὸ
καθαρἰσμὸμπτῶμἰ
ουδαίωμ, χωρουσῶ
ἀμφοτερἰπταὸδὸ
ἡπτερᾶσ· λέτειαὐτ
οἰσ· τελἰῶσαὐτεπτασ
ὑδρἰασὑδατοσ· καὶ
φόρτισαμαὐπτασἑ
ἀμφω· καὶλέτειαὐτοῖσ·
ἀμφτλησατεμωὺς
φόρεσθαιπτῶἀρχἰ
χλἰμω· καὶἡμ ἡκαμ·
σδὲἐγένσατοὁἀρ
χἰπτρἰχλιμοσπτοὺ
δωρεοἰμομτεθνηκ

καὶ οὐκ ἤδει ποσὸ
σὰ ἐστὶν· οἱ δὲ διάκο
μοι ἤδεισαν· οἱ ἦν μ
πλησίον τοῦ ὕδατ.
φωνῆ τοῦ μυφίου
ὁ ἀρχιτρίκλινος·
καὶ λέγει αὐτῷ· π
ᾶς ἄνθρωπος τὸν
καλὸν οἶνον τίθη
σι· καὶ ὅταν μεθυ
θῶσι, τότε τὸν ἐλ
άσσω· σὺ τετήρη
κας τὸν καλὸν οἶνο
ν ἕως ἄρτι· ταύτην
ιβ ἐποίησε τὴν ἀρχὴν
ζ τῶν σημείων ὁ Ἰ
ησοῦς ἐν Κανὰ τῆ
ς Γαλιλαίας·
καὶ ἐφανέρωσε
τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν οἱ μα
κ θηταὶ αὐτοῦ·
α Καὶ κατέβη εἰς
Καπερναοὺμ αὐτὸς
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ

οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐκεῖ ἔμειναν
οὐ πολλὰς ἡμέρας·
κγ Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσ
χα τῶν Ἰουδαίων,
καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς
εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ
εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ
τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα,
καὶ περιστερὰς·
καὶ τοὺς κερματι
στὰς καθημένους·
β Καὶ ποιήσας φραγέ
λλιον ἐκ σχοινίων,
πάντας ἐξέβαλε
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά
τε πρόβατα καὶ
τοὺς βόας· καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέ
χεε τὸ κέρμα· καὶ τ
ὰς τραπέζας ἀνέτρε
ψε· καὶ τοῖς τὰς
περιστερὰς πω

β ἐπὶ τῷ μὲν βληθέντες ἐκ τῆς ἱερ

λουσὶμεῖπωτεμ· ἀρᾶ
πωῦπωὸμπαύθτεμ·
μὴπωοικήτετὸμοῖ
κομπωῦπωρεόμεου
οἰκομέωπωρεῖου·
ΚΒ΄ Ε μμνήσθησαμδὲοἱ
μωθηταὶαὐπωῦ
ὁ΄ηἸτετραμμένομ
ἄρτιμ· ὁΒἤλοοπωῦ
ὁἰκουσουκαπέφάγ
πωῖμε· ἀπωδχρεῖθη
ΚΓ΄ Ε αμοῶοἰἸουδαῖοιχ
εἰπωομαὐπωῶ· πῖσκ
μεῖαμδειχμύειC
ηὶμῖμόη΄ηπωῶπωπωσοι·
ἀπελιῖθηιῦ΄καὶεἰ
πωδμαὐΤοῖσ· λύσαὐ
Ι τὸμμαὸμπουπομκαὶ
ἐμπριστμὴμιμέραιC
ἀγορᾶαὐπόμ· εἰπῦ
οῶοἰἸουδαῖοι· πῦ
ωαραλκομΤωιεαὶἐξ
ἔπεσιμὰχοδμεμήθη
ὁμαὸσοῦὗπος· καὶ
σὺἐμπριστὴμιμέ

ραιστάγορειὸαὐπόμ:
ἐκεῖμοσδὲἔλεγ.
πωδρὶπουῦμαοῦπου
σώματοσαὐΤοῦ· ὁ΄
πεοῶὴμἤγδρεθηἐκῦ
κρῶμέμμήσθησαῦ
οἱμαθηταὶαὐΤοῦὸ΄
ηὶπουῦτοἔλεγ· καὶ
ὅπωϊἄραπαμπῆτραυ
φῆηκαὶπὸλόπωῶ
εἰπωδμοῖσ· ὰὸσδὲ
Η ἢμεῖμπτοῖσϊδρασσο
λύμοισόδμΤῆπουῦ
χαὸρΤῆ· πωλλοὶ
ὅπωϊἄραπαμεῖσπὸ
ὁμοιμαὰὐπουῦ· θε
ωρουῦπτεσαὐπουῦ
πὰσημεῖαἃἐποῖ΄
ϙ· αὐΤοὶδὲὁἰσοῦ
κὅπωϊἄραδμὸδαυΤοὺ
αὐΤοῖσ· διὰΤὸαὐΤὸ
μὴμοῶσ΄ηεἰμπαὰμπ.
καὶὁπῖοὐχεἰαμὲσ,
ἵμαπῖσμαρΤυρήσῃ
πωδρὶΤουῦαμθρω̄.

αὐτὸς γὰρ ἡμῶν
κ(ύρι)ος ἐστὶν ἡμῶν τοῦ σαββάτου.
Καὶ ἦλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ ξηρὰν ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος πολύ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν προσέπιπτεν αὐτῷ καὶ ἔκραζεν λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς, καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

μὴ ὁ ἐκ τοῦ ὁμοίου κ
ναμαὸ· ὁ υἱὸς τοῦ
ἀγαθοῦ ὁ ἀμεμ
πτοῦ ὁμοίως. καὶ καθ
μοσὴν οὕτως τὸν
ὁ ἅγιος ἁγίων ὁρίζει.
οὕτως οὕτως θήμαι δὴ
τὸ μὴ ὂν τοῦ ὄντος.
ἵμα ναμαὸ ὁ ποιήσω
εἰς αὐτὸ μὴ ἀναπ
λῆται, ἀλλ' ἐχεῖ βῶ
αἰῶνιον. οὕτως τὸ
Η ναὸν τοῦ θεοῦ τὸν
κόσμον. ὃ φησὶ τὸν
ἡ ὁ μαὸς τοῦτο μου
μοι ἁγιάσθητε. ἵ
μα ναμαὸ ὁ ποιήσω
εἰς αὐτὸ μὴ ἀναπ
λῆται. ἀλλ' ἐχεῖ βῶ
αἰῶνιον. οὐ γὰρ ἀπ
ειλεμόθη τὸν ἡ ὁμ
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον.
ἵμα χρίμη τὸν κόσμ.
ἀλλ' ἵμα σωθῇ ὁ κό
Δ σμος αὐτοῦ. ὁ ποιήσω

ναρχαὶ καὶ τοῦ Υ
ναὰ Α. οὗτος ἐστὶν
ὁ τεχθεὶς ἐκ θ
τοῦ πνς. ἀπὸ ἐκεῖ
Ν νικόδημος καὶ εἶπ
αὐτῷ. πῶς δύναμ
παῦ παλιγγενεσθαι.
ἀπὸ ἐκεῖθη καὶ εἶ
πῶν ἡμῖν ὅτι ἐκ
δλλαὶ κλλοσπουδῆ
καὶ παῦ παυόμενος
κεῖος; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι. ὃ οἴδαμεν
λαλοῦμεν. καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρ
τυροῦμεν. καὶ τ
μαρτυρίαν ἡμῶν
οὐ λαμβάνετε.
εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπ
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύε
πῶς ἐὰν εἴπω ὑ
μῖν τὰ ἐπουράνια
πιστεύσετε. καὶ οὐ
Δ εἰς ἀναβέβηκεν
εἰ στὸ μὴ ὁ ἐκ

θη τὰ αὐτοῦ εἰς τὴν μὴ
οὐδαίαν μὴν· καὶ ἐ
κεῖ δὲ τρισὶν ἐμβλεπτέον
τῶν μ καὶ δυσὶ τοῖς β·
κε Ἡ δὲ καὶ ἰωάμμου β
τοῖς β ὁμοίως ἀπὸ
τοῦ σκληροῦ ἡ
δὲ τοιαύτη
κς ἐκεῖ· καὶ παραπλήσιον
καὶ δυσὶ τοῖς ὁμοῦ·
ὁ Ὥσπερ γὰρ ἡ μυθικὴ
μιμέμοσεῖς τὴν
φυλακὴν οἱ ἰωάν
κζ μμης· ἀφ' ὁμοίως
βληθῆναι τοῖς ἀμμγ
μετὰ τοῦ οὐδαίου τῆς
ῥίζης καθαρίσεως·
κη ἀεὶ ἦλθον παρὰ τὸ
ἰωάμμη· καὶ εἶπο
ὦ τοῦ· ῥαμμεῖ, ὃς ἦν μ
μετὰ τοῦ ἰορδαίου·
σὺ μεμαρτύρηκας
ἵδε οὗτος βαπτίζει

εἰς αὐτὸν οὐχ εἱ
Νε τα· ὁ δὲ ἐκ τοῦ
πνεύματός ἐστιν,
ὁ πλὴν τοῦ σαρκὸς
κενὸς εἰς τὸ ὁμοιω-
τοῦ μὲν ὁμοιοῦσθαι
τοῦ θῦ, αὐτὸ δὲ ἐστὶ
ἡ χρῖσις· ὁ πλὴ τὸ φῦ
ὅλη λυθῆναι εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ἡ γὰρ
σαρκοὶ ἀμοιωθῆναι
τὸ σκότος, ἢ τὸ φῦ·
ἡ μὲν γὰρ αὐτῷ μὴ σωμ
ρατὰ τὲ ἐγένετο πᾶς
γὰρ ὁ φαῦλος ἀπορ
ος μὴ εἰς τὸ φῦ·
καὶ οὐχ ὑπερβαίνει τὸ
τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐκβλη
θῇ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ·
ὁ δὲ τοιοῦτος τὲ
ταὶ τὰ κλὰ ὑπέρχεται
πρὸς τὸ φῶς· ἵνα
φανερωθῇ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· με τὰ ταῦτα
Ἦλθε μὸ ἰς καὶ οἱ μα

καὶ πάλιν ἔρχομαι
πρὸς σαυτόν· ἀπὸ
Κεῖθεν ἵσαμμι σλεαιῆ
πων· οὐδ ὡς ἀπαιάμ
θρασσε σλαμιαμειμ
οὐδὲν· ἐαμ μὴ ἦδε-
δαμέμομαι πρὸς ἐκτ
ὸν σου· αὐτοὶ φιεῖς
μαρτυρεῖ πε· ὁπλεῖ
Πομούχεῖμὲ ἐμὸ ὀχ·
ἀλλὰ ὁπλάσαι σλμέ
μοσεῖμὲ ὅμασρος
θεμὲ κεῖμου· ὀχάμ
Τημμύφμ· μφῖ
ἀπίμ· ὀδὲ φῖλοσ τ
μφῖου ὀέτημχῶς
καὶ αὐχούωμαὐτοῦ·
χαρᾶ χαίρε ϥ· διὰ τῆ
φωμὴμ τοῦ μφῖ γ·
αὔπτηοῶμ χαρᾶ μ
ἐμὴ πάσωλήρωται·
ἐκεῖμομὲ δεῖ αὐξάμ
ἐμὲ δὲ βλαπτοῦσ
θαι· ὁ ἀμὼ θεμ ἐρχ
μεσμοσ· ὅμωμὼ πάλ

ἀπίμ· ὁ ὠμέκτῆσημ,
ἐκτῆσημ ἀπί· καὶ ἐκ
τῆσημῆσλλεῖ· ὁέκ
τοῦ ὠμου ἐρχόμεθ,
ὅμωμὼ πάλ πωμέ
τ· καὶ ὁ βὼ ρακε καὶ
ἡκουσε τοῦ τοῦ μαρ,
καὶ τὴμμαρτυρίαμ
ὰὐ τοῦ ὀυδεὶ σλαμ
βαμεῖ· ὁλαμὼ μαὼ
τοῦτὴμμαρτυρίαμ
ἐλφρμῖσθμ· ὁπλὸθ
λῆ θῆσάπῖμ· ὁμὲν
ἀπὸ τειλεμὸθ, παὶ
ελμμαπαὶ τοῦ θῦ λλεῖ·
ὁμὲν ἐκμέ προυδέ
δωσ ἰμὸθ τὸ πωμαὶ·
πῆρμὲν ἐρμ ἀπὸ αὐτοῦ
λ· καὶ πάλ πωδέ
δωκθμεμ τῆχειρὶ
αὐτοῦ· ὁπωῖ φάωμ
εἰ τὸμμὲν ὁμ· ἐχεῖ ζῶ
αἰ ὠμῖομ· ὁδὲ ἀπωει
θῶμ τῶ μῶ, οὐχὸ τέ
βωὴμ, ἀλλὰ ὀρτῆ τοῦ

θῦ μεσρίει δωδεκάπηχυ μ·
Ὡσοὼν ἐμμασὸ ἰσὸ ὅπι
ἡ κουσαμοὶ φαρι
σαίοι ὁ ὅπλ ἰσ πολεί
ομασμαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ μαστίβει. ἡ
ἰωαμμνς· καίτοι
τε αὐτὸ σὶ ἰσ οὐκ ἐμὰ
παίβεμαλλοὶ μαυ
θηταὶ αὐτοῦ· ἀφλὶ
κεπὴ μὶ ουδαίαν τὴμ·
καὶ ἦλθεμεὶ σπὴμ πό
λιλαίαμ· ἔδλειδὲ
αὐτὸ μδὶ ἐρχεσθαι
διὰ τῆσ σαμαρείας·
ἔρχεται οὖν εἰσ πόλιν
τῆσ σαμαρείας λε
γομένμ συχάρ· πλη
σὶ ὸμ τοῦ χωρίου οὗ
ἔδωκε μὶ ακὼβ· ἦ
σαν δὲ πηγὴ τοῦ ἰακώβ·
Ἡμδὲ ἔκει ωσὶ ἡ πηγὴ τοῦ
ἰακώβ· ὁ οὖν ἰσ κεχο
ωσὶ ακὼσ ἐκ τῆσ ὁδοῦ
ωσορίας, ἐκάθεζε

οὕτωσ δωσὶ τῆ τῆ· ὃ
ραν ἡμὰσ εἰ ἔκτη· ἔρ
χεται γυνὴ ἐκ τῆσ σα
μαρείασ αὐτλῆσαι
ὕδωρ· λέγει αὐτῆ ὁ
ἰσ· δόσμοι ωσὶ εἶμ· οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθλυσαμ
εἰσ τὴμ πόλιμ· ἵμα
τροφὰσ ἀγοράσωσὶ·
λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυ
νὴ σαμαρῖτησ·
πῶσ σὺ ἰουδαῖοσ
ὢμ παρ ἐμοῦ πεῖ ἢμ
μαικὸσ σαμαρείτι
οὐ γὰρ συγχρῶμται
οἱ ἰουδαῖοι σαμα
ρείταισ· ἀπεκρὶ
θ καὶ εἶ πεν αὐτῇ
εἰ ἤδησ τὴμ δωρεὰμ
τοῦ θῦ· καὶ τίσ ἐ
στὶμ ὁ λέγωμ σοι δὸ
μοι ωσὶ εἶμ· σὺ ἂμ
ἤτησασ αὐτὸμ

καὶ ἐδοκε μάμοι
ὕδωρ βᾶμ· λέγει
αὐτῶ ἡγωὴ· κε οὐ
τε ἀμ ηλκαι ἐχε|ς·
καὶ πόθρε ἀρ ἐτι
ωαν ὑ· ωόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν· μὴ σὺ μείζω
ἢ τοῦ πρς ἡμῶν ἰω
κὼβ ὃς ἔδωκε μὴ
μὶ μὸ θρέαρ· καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπι·
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ·
ωε χρίθη ἰσχαὶ εἶ
ωθν μ αὐτὴ· ωᾶς ὁ
ωῖν μων ἐκ τοῦ ὕδα τος
τούτου διψήσει ωά
λιν· ὃς δ ἂν ωίη ἐκ
τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
δώσω αὐτῶ, οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶ
να· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῶ,
γενήσεται ἐν αὐτῶ

ωηγὴ ὕδατος ἄλλο
μέν οι σβων ἡμ
ᾶς ἀμ ωῖον· λέγει
αὐτῶ ἡγωὴ· κε δός
μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ.
ἵν μὴ διψῶ μὴ δὲ
ἔρχωμαι ἐν θάδε
ἀμ ηλεῖν· λέγει αὐ
τῆ ὁ ἰς· ὕπαγε φών
ησον τὸν ἄνδρα
σου· καὶ ἐλθὲ ἐν θα.
ωε χρίθη ἡγωὴ
καὶ εἶ ωεν αὐ· οὐκ ἔ
χω ἄνδρα· λέγει
αὐτῆ ὁ ἰς· καλῶς εἶ ωες
ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔ
χω· ωέντε γὰρ ἄν
δρας ἔσχες· καὶ νῦν
ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν
ἀνήρ· τοῦτο ἀλη θὲ
ἐ ἶ ρηκας· λέγει αὐ
τῶ ἡγωὴ· κε θεωρῶ
ὅτι ωροφήτης εἶ
σύ· οἱ ωατέρες ἡμῶν
ἐν τῶ ὄρει τούτω

ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ

ὑδρία αὐτῆς καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν· ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσιν πρὸς θερισμόν. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ ἀναπλήθει μεῖσ
τὴν πατρίδα· καὶ λέ
γει τοῖς ἀμφὶ αὐτόν·
δεῦτε ἴδωμεν ἄμα,
ὅσοι ἐστὲ μοι πατέρα
ὅσα δώσοιμεν μή
που τοσοῦτοι ἐμοὶ
Βπεπλήθομεν κτῆσα πό
λασσα καὶ ἡ ἐχομεν
παρὰ σοὶ πολλά· ἐμὲ
δὲ πολλαπλασίω·
Ἡρώτων μαθηταί μοι
μαθητὰ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαβ
Βὶ φάβ· ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· ἐνὼ μᾶλ
σὶ μὲν ἔχω φάγειν ἢ
μεῖς οὐκ οἴδατε·
Γλέγουσιν οἱ μα
θηταὶ πρὸς αὐτόν·
πόθεν ἡμῖν κόμαι
τὸ φαγεῖν· λέγει
αὐτοῖς· ἐνὼ
Βρώματί φημι,

ἵμα σοι ἀπὸ θε
λήματος ὑμῶν
ψαμμόσαμεν· καὶ
πόλεις ἀσσαυτῶ
τὸ βέλος· οὐχὶ μέσσ
λέγεται ὅτι πέτρα
μήσεται καὶ σθέ
ρισμὸς δέρχεται·
Ἀδὺ λέγω ὑμῖν·
παράπτε τοῦτο
φθάλμοὺς ὑμῶν
καὶ θεάσασθε
τὰς χάρας· ὅτι
λευκαί εἰσι πρὸ
θερισμὸν ἤδη·
καὶ ὁ θερίζων
μείζονα μισθὸν
μειλαμβάνει καὶ συνά
καρπὸν εἰς ζωὴν
ἡμαίωνιον· ἵνα
καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ
χαίρει καὶ ὁ θερί
ζων· ἐν γὰρ τοῦ
τοῦτο ἀλήθεσ
τὸν λόγον ἐστὶν ὁ

λληθινὸς· ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ πατὴρ μου καὶ
ἄλλος ὅς με ἔπεμψεν.
τῶ αὐτῶ εἰλικρινῶς
θυμεῖται· ὃ οὐχὶ
μεῖς ἔχομεν αὐτὸν
ἄλλοι ἔχομεν αὐτὸν
σι· καὶ μεῖς εἰσέτι τὸν
κόσμον αὐτὸν μετὰ
γελῶντες ἐκδέ-
χόμεθα τὸν ἐρχόμενον
μὴ σὺν ἄλλοις δαιμόνιε
σαμεῖς σὺ τὸν μόνον
σαμαρείτην λέγων
τὸν μὴ λόγον πᾶσιν
κοσ· μαρτυροῦσιν·
ὅτι εἷς ἐσμεν καὶ
τὸν ὅσον οἰκουμένην·
σοῦ ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται
ἠρώτων αὐτὸν
μεῖναι παρ' αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
δύο ἡμέρας· καὶ

πολλῶν πλείονες
δι' ἓν πιστεύσαντες λόγον αὐτοῦ· τῆς
γυναικὸς ἔλεγον· ὅ
τι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύ
ομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀ
κηκόαμεν καὶ οἴ
δαμεν· ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς· ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου ὁ χ̄ς·
μετὰ δὲ τὰς δύο
ἡμέρας ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλ
θεν εἰς τὴν γαλιλαί
αν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰς
ἐμαρτύρησεν ὅ
τι προφήτην ἐν
τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅ
τε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐδέξα
το αὐτὸν οἱ γαλιλαῖ
οι· πάντα τὰ ὅσα ἑω

κόπτεσθαι δυσωδίαν σε
δημίδρωσσολύμοις
δημπηδόρπην. λεαὶ αὐ
τοὶ γὰρ ἦλθομέν μ τ
δορπὴν. ἦλθε δὲ π
λιν ὁ ἰσ εἰσ τὴν μ καὶ
αὐτὴν σταλίλαίαν.
Καὶ ὁ τοῦ δυσὶν σε τὸ
δωρεῖν μον. καὶ ἡ
ἴσα μασλλικὸς, οὐ
χὶ ὸσ ἡ σθ δημείδημ καὶ
τερμαόμν. οὗτος
ἀκούσασ ὁ πλιν ἡ
κει ἐκτῆσ ἰουδαίασ
εἰσ τὴν μ γαλιλαίαν.
ἀπῆλθε πρὸσ αὐτὸν.
καὶ ἠρώτα αὐτόν.
ἵν μ αχαταιλ ἡ καὶ ἵνα
σκ τα αὐτοῦ τὸν μ ὴ
ὁμ, ἔμελλε γὰρ αὐ
τὸ θνήσκειν. εἶπ
ὠν ὁ ἰσ πρὸσ αὐτόν.
ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε,

πιστεύσητε;
λέγει πρὸσ αὐτὸν ὁ
βασιλικός. κέ κα
ταβαθι πρὶν μ α
ποθανεῖν τὸ παι
δίον μου. λέγει α
τῷ ὁ ἰσ. πορεύου
ὁ υἱόσου ζῇ. καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄν
θρωπ ὸσ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰσ καὶ ἐπο
ρεύετο. ἤδη δὲ αὐ
τοῦ καταβαινόν
των δοῦλοι αὐτ
ὰ ἀπήντησαν αὐτῷ.
καὶ ἀπήγγειλαν
λέγοντες ὅτι ὁ παῖσ
σου ζῇ. ἐπύθετο
οὖν παρ' αὐτῶν τὴν
ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε.
καὶ εἶπον αὐτῷ.
ὅτι χθὲς ὥραν ἕβ
δομην ἀφῆκεν αὐ

αὐτὸ μόνον ρεῦσαι.
Ἐμπαροικῶ ὁ πατὴρ, ὁπ-
ερ ἐμ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ὅμοιόν ἐστι μὲ αὐτὸ
ὁ ἰσόπλοκος σου
βῆ· καὶ ὅσοι ἐφεύ-
ρουσι τὸ καὶ τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ὅλην· τοῦτο
πάλιν δεύτερον
μέρος ἐστὶν ὅσοι ἦσαν
σὶ ἴσοι, ἐλθὼν ἐκ τῆς
Ἰουδαίας εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· μετὰ
τοῦτον, ἦν μέλλῃ
ὁ Κύριος τοῦ Ἰουδαί-
ων· καὶ αὐτὸ ὅμοιόν ἐστι
εἰς ἴδρυσόλυμα· ιη
ἐκεῖ δὲ ὅμοιόν ἐστι
ρουσόλυμα ὅσοι
τὴν παρουσίαν
κολυμβήθραν ἔχει
οἱ λεγομένην ὑπ-
ὸ Ἑβραίων βηθεσδά· πε-
ντε στοὰς ἔχουσα·

ὅμοιόν τοῦτο καὶ πρὸς
τὴν ἀσθένειαν τοῦ
φιλοῦ μου καὶ φίλου μου·
ἐκδεχομένου τὴν
τοῦ ὕδατος κίνη-
σιν· ἄγγελος γὰρ κα-
τὰ καιρὸν κατε-
ρχόμενος ἐν τῇ κολυ-
μβήθρᾳ καὶ ἐταρά-
σσετο τὸ ὕδωρ· ὃ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος· ὑγιὴς
ἐγίνετο ὧ δήποτε
κατεχόμενος νόσῳ·
Ἡμὲν πρώτη ἀσθέ-
νεια ἐκεῖ,
πρὸς ἀκόμη τοῦ κτᾶσθαι
ἐπιφερομένη τὴν ἀσθέ-
νειαν· τοῦτο μὲν δὴ λοι-
πὸν ὅμοιόν ἐστι τῷ
καὶ μοι δοκεῖ πρὸς τὴν
ἡδη χρόνον ἔχειν·
λέγει αὐτῷ· θέλεις

ζ' πρὸς ἀκόμη τοῦ κτᾶσθαι ἐπιφερομένη τὴν ἀσθένειαν·—

μὴ ἡσυχάσομέν σοι; οὐ
δυνησόμεθα· ὅτι ἐκρίθη αὐτοῖς
ὁ θεὸς μὴ ἡσυχάσαι ἡμᾶς ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν· διὰ τοῦτο
ἐκέλευσεν ἡμῖν ὁ κύριος
παραλαβεῖν τὸ ὕδωρ
ἡμῶν εἰς τὴν
κοιλίαν ἡμῶν·
ἐμοὶ δὲ δοκεῖ
ἀλλοιότερόν
μου κατανοεῖν·
ἔτι αὐτοὶ οἱ ἐξ
ἐμοῦ ἐκ τοῦ μικροῦ
αὐτῶν ἐξερεύγονται
καὶ πονηρεύονται
ἡμῶν δὲ σαίνονται·
ὅτι ἐκεῖ μὴ τὴν ἡμέραν
λέγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ τῶν τοιούτων
ἡμῶν· σαίνονται
ὅτι· οὐχ ὡς ἐν τῷ

ἄρατε τὸ κράσπεδον·
ὅτι ἐκρίθη αὐτοῖς·
ὅτι οἱ ἡσυχάσαντες
κεῖνται ἐν ἡμῖν·
ἄρατε τὸ κράσπεδον
σου καὶ πορεύσεται·
ὅτι ἔτι σου κλῆσις
πιστή μου· ὅτι ἐὰν
ἐμέσωμεν, ὀκλούμεθα
τοῦ πόσου·
μετὰ ταῦτα εὐρίσκει
κεῖται τὸ ὅτι τοῦ
ἱδρῶτος καὶ λέπτει αὐτῶν·
δὲ μὴ ἡσυχάσωμεν
μὴ κέντα ἁμαρτάνομεν·
ἵνα μὲν χεῖρον σοι
πίνωμεν· ἀπὸ τῆς
θερμοῦ ἀμπέλου
καὶ ἀμήλικες τοῖς
Ἰουδαίοις· ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἡσυχάσαι
τὸ μὴ ἡσυχάσαι· διὰ τοῦτο
διὸ κομπὸν μὴ οἱ
δαίοι· καὶ ἐν ἡμῖν

κβ

ἠρώτησαν ἀπὸ
αὐτὸν· ἐὰν ἐσθίωσιν
ἐκ τοῦ κράσπεδον
βατόμου καὶ
πορεύσεται·

+ ἡ τῆς β ἐβδομ

αὐτὸν μὰ σοκτεῖ
μαι. ὅτι ταῦτα
ποιήσεν σάββασι
τω. ὁ δὲ Ἰησοῦς
κρίμα τοῖς.
πατρὶ μου ἕως ἄρ
τι ἐργάζεται
κἀγὼ ἐργάζομαι.
Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλ
λον ἐζήτουν αὐ
τὸν μὰ σοκτεῖναι
οἱ Ἰουδαῖοι. ὅτι
οὐ μόνον ἔλυεν τὸ
σάββατον. ἀλλὰ
καὶ πατέρα ἴδιον
ἔλεγεν τὸν θν ἴσον
ἑαυτὸν ποιῶν τῷ
θῷ. ἀπεκρίνατο
οὖν ὁ Ἰς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν.
οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ ἑαυτοῦ
οὐδὲν. ἐὰν μὴ τι

θεωρῇ τὸν πατέρα ποιοῦντα. ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ.
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς
ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ
πατὴρ φιλεῖ τὸν
υἱὸν καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ.
ἃ αὐτὸς ποιεῖ.
καὶ μείζονα τούτων
δείξει αὐτῷ
ἔργα. ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε. ὡς
γὰρ ὁ πατὴρ ἐ
γείρει τοὺς νεκροὺς
καὶ ζῳοποιεῖ.
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
οὓς θέλει ζῳο
ποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρί
νει οὐδένα. ἀλλὰ
τὴν κρίσιν πᾶ
σαν δέδωκεν τῷ
υἱῷ. ἵνα πάντες
τιμῶσιν τὸν υἱόν,
καθὼς τιμῶσι τὸν
πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν

τὸ μὴ ὸ μ· οὐ πιαῶ
τὸ μ ωρ αὐ πὸ μπέ
μ μ αμ παυαὐ πορ μ·
μὲ μ αἰ μὲ μ λέ τω
ὑμεῖ μ· ὁ πϊ ὸ πὸ μ μό
γο μ μου αὐ κού ω μ·
καὶ πω ϊ φε υ ω μ πὸ
πω ε μ μ αμ πι μ ε ε
χει β ω μὴ μ αὐ ω μι ω,
καὶ εἰ ὸ κρί σι μ ού
κέ ρχ ται, ἀλλ ὰ
με ταμέ μ κε μ έχ
πού θα μ αὐ πο υ ε ἰ ὸ
πὴ μ β ω μὴ μ· αἰ μ ὲ
μὴ μ λέ τω ὑμεῖ μ·
ὅ πϊ ἐ ρχ ται ὡ ρα
καὶ μ ῶ ν ὰ τι μ ό πε
οἱ με λε ρὶ αὐ κού ο ῦ
πα πὸ φ ω μὴ ὸ
τοῦ μ ο ῦ πο ῦ θ ῦ·
καὶ οἱ ἀ κού σα μ τες
β ή σο μ ται· ὡ ὸ
ε ρ μ αρ ὸ ω πὸ ρ ε
χει β ω μὴ μ' ὁ μ ε

αὐ τῶ· οὐ πω σέ δ ω
κε χα ὶ πω ῶ μ ῶ β ω
ὴ μ ᾶ ε ῖ ὁ μ ὲ αὐ πω·
καὶ ἐ ξ ο υ σί α μ ῖ ὸ δ ω
κε μ αὐ πω ῖ ε αὶ χ ρί
σ ι μ πω ι ε ῖ μ· ὁ πι
μ ὸ σ α μ ῶ υ ἐ τι· μὴ
θ αυ μ ά β ε τ αι πο ῦ
πο· ὁ πι ὅ ρ χ ε τ αι ὼ
ρ α υ ἐ μ ὴ πω α μ πω
σι ῖ ὁ μ πο ι ῶ μ η μ ε ῖ
ἀ κ ο ύ σ ο μ πα ν τὴ
φ ω μ ὴ σ α ύ πο ῦ,
καὶ ἐ κ πο ρ ε ύ σ ό μ·
οἱ πα ὶ φ α ρ θ α ὶ πο ι
ἡ σ α μ πε ρ ε ἰ σ α μ α ὐ
φ α σ ὶ μ β ω ὴ σ· οἱ
δ ὲ πα ὶ φ α ὐ λ α μ π ρ ὰ
ξ α μ τ ε σ· ε ἰ σ α μ ὰ υ
φ α σ ι μ κ ρί σ ὸ ω ς·
υ δ ω ὼ α μ α ι ἐ χ ω πο ι
ε ἶ μ α ὐ τ ὸ ς ἀ ρχ μ α πο ῦ
ο ὐ δ ε ὶ μ· κ α δ ὼ σ ὰ
κ ο ύ ω κ ρί μ ω· κ α ὶ

ἡ κρίσις ἐλεγκθῇ
καὶ αὐτὴ μ· ὁ πλοῦ
τος ἡ τοῦ τὸ θέλημα
τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαν
τός με πατρός· ἐὰν ἐ
γὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ· ἡ μαρτυρί
α μου οὐκ ἔστι μ ἀλ
λ ὁ ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ
ρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ
οἶδα ὅτι ἀληθ
ής ἐστιν ἡ μαρτυρία
ἣν μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπέ
σταλκατε πρὸς
Ἰω ἀννην· καὶ με
μαρτύρηκε τῇ ἀλ
λ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν
θρώπου τὴν μαρ
τυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέ
γω· ἵνα ὑμεῖς σωθ
ῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύ

χνος ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε
πρὸς ὥραν ἀγαλλιαθῆναι ἐν
τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔ
χω τὴν μαρτυρίαν
μείζω τοῦ Ἰω
άννου· τὰ γὰρ ἔργα
ἃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴ
ρ ἵνα τελειώσω αὐ
τά· αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυ
ρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅ
τι ὁ πατήρ μου ἀπέ
σταλκέν με· καὶ ὁ πέμ
ψας με πατήρ, αὐτὸς
μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ· οὔτε φω
νὴν αὐτοῦ ἀκη
κόατε πώποτε·
οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑ
ωράκατε· καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχε

μέμοι τὰ ὑμῖν.
ὅπι ὁμάπαι εἰλε
ἐκεῖμοσ, τοῦτο
μεῖσοῦπῖ ἁδο
πε. ὁρᾷμᾶτε τὰὸ
μεαφαὸ. ὅπι ὑμᾶς
δοκεῖπε ὁμᾶπαῖς
βαπὴμαὶ ὁμιομὲ
χειμ. καὶ ἐκεῖμαὶει
σιμαὶ μαρτυρεῖσῦ
πᾶρὶ ὁμεοῦ. καὶ ὁ
θλεπε θλθεῖμ πρ
με. ἰμαι βαπὴμᾷλ
πε. δὲ ξαμπαρα
αὐθρω πωμ ουλα
μαμω. ἀλλ ἐμω
καὶμᾶς. ὅπι πλὴ
ᾷᾶπ τὴμ τοῦθῦ ου
κέχαι ὁμὲ αὐτοις.
ἐναὸ θλήλυθαεὶ
πᾶὸ ὁμόπαπ τοῦ
πᾶρ ὁμου. καὶ ὁ ὑλα
μαμ ὁπε. ἐὰμ αὐ
λοὸ θλθε ὁμ τὸὸ

μόπαπ τὸ δὲ ἐκεῖ
μο μλήεσθαι. πᾶὸ
ὡ ᾶσθε ὑμᾶς ὁπι πεῖ
σαι. δὲ ξαμπαρα αὐ
θρω πωμ λαμαὶ
μομ τε. καὶ τὴμ δὲ
ξαμ τὴμ πᾶρ αὐτοῦ
μὸ μου θῦ ου βη τεῖ.
ἢ δοκεῖπε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶ
πρὸσ τὸμ πρα; ἐ
τιμὸ κατηγορῶμ
ὑμῶμ μωσῆσ. εἰσ
ὃμ ὑμεῖσ ἠλπικᾶ.
εἰ γὰρ ἐβαπίᾳεπω
σεῖ, ἐβαπίᾳεύε τε αὐ
τῷ ἐμοὶ. πᾶρὶ γὰρ ἐ
μοῦ ἐκεῖμοσ ἐτρᾷ
ψεν. εἰ δὲ τοῖσ ἐκεῖ
μου τρᾶμμαᾶσ μοῦ
πιπεύε τε, πᾶὸ ς
τοῖσ ἐμοῖσ ῥήμαᾶσ
πιπεύσε τε. με τὰ
ταῦτα ἀπ ἠλθεμ ὁ

σὶ μοῦτοι· τοῦτο δὲ
λεγ σπειράζομ
αὐτόμ· αὐτὸ σὶ γὰρ
ἤδη πὲ μελλε σοι
εἶμ· αὐσπερ ἰθηκαὶ
τοῦ φίλι σσου.
Διαλεγόμεθα μὲν γὰρ ἀλ
λ' οὐ μαρτοι οὐχ ἁρκῶ
σὶ μαὐτοῖσ· ἰμαὲ
καθ' ἑαυτοῦ μὲν αὐ
χῶ· πλάσμα· λέ
γει αὐτοῦ εἶσ ἐκ τῶ
μαθητῶ μαὐτοῦ,
ἀὐδρέασ ὁ αὐδρὶ φ
σὶ μοσ σπερῶ·
ἢ πεδαδάριομεν
ὃ δὲ ἔχει σωθμὲ
ἄρτοισ χρι θίμοισ
καὶ δύο ὀψαρίαι· ὃ
λλὰ ταῦτα, πέρᾳ
εἰσ τοσοῦτοισ· εἶ
πεδὲ ὁ ἰῆσ· ποιήσατ
τοὺσ ἀνθρώπουσ
ἀναπεσεῖμ· ἦν δὲ

ἰσ σπερ ἁμπελῶνα
λαόσ σου σὸν ἣν
λαὸν τοῦτον ἐκλι
σὰν ἀὐτῶ· καὶ ἡ χολοῦ
θει αὐτῶ ὄχλοσ πο
λὺσ· ὁ πὶ σπόρομ
αὐτοῦ τοῦτο σὴμ εἶα
ὃ σπου ἐὰν ἴδωσ ἐπὶ τὸμ
αὐθρωπόμ· ὃ
Ἦλθε δὲ εἰσ τὸ ὄροσ
ὁ ἰῆσ· καὶ ἐκεῖ ἐκάθη
μεν τὰ τοῦ μαθη
τῶ μαὐτοῦ· ἦμ δὲ
ἐγγὺσ τὸ πάσχα ἡ
ὁρτὴ τῶ ἰουδαί
ων· θωμᾶσ ὁ λε
γόμεν ὁ δίδυμοσ·
καὶ θεασάμενοσ
ὅτι πολὺσ ὄχλοσ
ἔρχεται πρὸσ αὐ
τόμ· λέγει πρὸσ
τὸμ φίλιππομ·
πόθεν ἀγοράσω
μεν ἄρτουσ ἵνα φά
γω
ἀλλὰ ταῦτα ἔλε
γεν πειράζων
αὐτόν· αὐτὸσ γὰρ
ἤδη τί ἔμελλεν
ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐ
τῶ φίλιπποσ·
Διακοσίων δηναρί
ων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦ
σὶ μαὐτοῖσ· ἵνα ἕ
καστοσ αὐτῶν μικρὸ
ν τι λάβῃ· λέ
γει αὐτῶ εἷσ ἐκ τῶ
μαθητῶν αὐτοῦ,
ἀνδρέασ ὁ ἀδελφὸ
σ σίμωνοσ πέτρου·
ἔστι παιδάριον ὧδε
ὃ ἔχει πέντε ἄρ
τουσ κριθίνουσ
καὶ δύο ὀψάρια· ἀλ
λὰ ταῦτα, τί ἐστι
εἰσ τοσούτουσ· εἶ
πεδὲ ὁ ἰῆσ· ποιήσατε
τοὺσ ἀνθρώπουσ
ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ

ὁ χόρτοσ πολὺσ ἐν τῶ τόπω· ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρεσ τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβε δὲ τοὺσ ἄρτουσ ὁ ἰῆσ· καὶ εὐχαριστήσασ διέδωκε τοῖσ μαθηταῖσ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖσ ἀνακειμένοισ· ὁμοίωσ καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον· ὡσ δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ· συνάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται· συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνουσ κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖσ βεβρωκόσι· οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντεσ ὃ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον ὅτι οὗτόσ ἐστιν ἀληθῶσ ὁ προφήτησ ὁ ἐρχόμενοσ εἰσ τὸν κόσμον· ὁ οὖν ἰῆσ γνοὺσ ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα ἀνεχώρησεν πάλιν εἰσ τὸ ὄροσ αὐτὸσ μόνοσ·

ὡσ δὲ ὀψὲ ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμβάντεσ εἰσ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆσ θαλάσσησ εἰσ καπερναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὔπω ἐληλύθει πρὸσ αὐτοὺσ ὁ ἰῆσ· ἡ τε θάλασσα ἀνέμου πνέοντοσ διεγείρετο· ἐληλακότεσ οὖν ὡσεὶ σταδίουσ εἴκοσι ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν ἰῆν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆσ θαλάσσησ καὶ ἐγγὺσ τῶν πλοίων γινόμενον καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖσ· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰσ τὸ πλοῖον καὶ εὐθέωσ ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆσ γῆσ εἰσ ἣν ὑπῆγον·

τῆ ἐπαύριον ὁ ὄχλοσ ὁ ἑστηκὼσ πέραν τῆσ θαλάσσησ εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ ὁ ἰῆσ εἰσ τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα ἦλθεν πλοιάρια ἐκ τιβεριάδοσ ἐγγὺσ τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντοσ τοῦ κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλοσ ὅτι ἰῆσ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰσ τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον εἰσ καπερναοὺμ ζητοῦντεσ τὸν ἰῆν·

καὶ εὑρόντεσ αὐτὸν πέραν τῆσ θαλάσσησ εἶπον αὐτῶ· ῥαββί· πότε ὧδε γέγονασ· ἀπεκρίθη αὐτοῖσ ὁ ἰῆσ καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰσ ζωὴν αἰώνιον ἣν ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεόσ· εἶπον οὖν πρὸσ αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ἀπεκρίθη ὁ ἰῆσ καὶ εἶπεν αὐτοῖσ· τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητε εἰσ ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνοσ· εἶπον οὖν αὐτῶ· τί οὖν ποιεῖσ σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι· τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρεσ ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῆ ἐρήμω καθὼσ ἐστὶν γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖσ φαγεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖσ ὁ ἰῆσ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μωυσῆσ δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτοσ τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺσ τῶ κόσμω· εἶπον οὖν πρὸσ αὐτόν· κύριε πάντοτε δὸσ ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον· εἶπεν αὐτοῖσ ὁ ἰῆσ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτοσ τῆσ ζωῆσ· ὁ ἐρχόμενοσ πρὸσ ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰσ ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε· πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸσ ἐμὲ ἥξει καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸσ ἐμὲ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντόσ με· τοῦτο δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντόσ με πατρόσ ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῆ ἐσχάτη ἡμέρα· τοῦτο γὰρ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πατρόσ μου ἵνα πᾶσ ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰσ αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῆ ἐσχάτη ἡμέρα·

ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτοσ ὁ καταβὰσ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτόσ ἐστιν ἰῆσ ὁ υἱὸσ ἰωσὴφ οὗ ἡμεῖσ οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· πῶσ οὖν λέγει οὗτοσ ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰῆσ καὶ εἶπεν αὐτοῖσ· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶσ δύναται ἐλθεῖν πρὸσ ἐμὲ ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψασ με ἑλκύσῃ αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῆ ἐσχάτη ἡμέρα· ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖσ προφήταισ· καὶ ἔσονται πάντεσ διδακτοὶ θεοῦ· πᾶσ ὁ ἀκούσασ παρὰ τοῦ πατρὸσ καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸσ ἐμέ· οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἑώρακέν τισ εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ θεοῦ οὗτοσ ἑώρακεν τὸν πατέρα· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτοσ τῆσ ζωῆσ· οἱ πατέρεσ ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῆ ἐρήμω τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· οὗτόσ ἐστιν ὁ ἄρτοσ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τισ ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτοσ ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάσ· ἐάν τισ φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰσ τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτοσ δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μού ἐστιν ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆσ τοῦ κόσμου ζωῆσ·

Τοσυτοῦμχριθείμων·
οὐδοὐδριστευσθ
ποιῆσωμερακόσι·
ποσῶνἀμνοὶ ἰδοὺμὲ
ὀδοὺπορεύ
ὀιἰδοὺἐγὼμετοσκηνείο·
ἀπὸμιᾶςθύρας·ἕωςμιᾶς
φήτης·οὐδὲερχόμε
μοσειςτὸνκόσμον·
σοσῶνμηοἶσθαπο
λλοὺςμὲνἐρχεσθαι
καὶἀρνεῖσθαιμὲ
τὸμίμασθαιτὸν
σὺμὲτὸνἀπεσταλ
μένον·ἐγὼγὰρ
ὁρῶτὸσκοτοσ·
ὃδὲὁφιὰςἐλέγε
καὶδιὰτοῦτοἐζή
θηταὶαὐτοῦδιὰτὴν
θάλασσαν·καὶἐξ
ἀπεστείλατοτὸν
ὄφιν·κἀγὼ
τὴνθάλασσανεἰ
καστέρμασιν·καὶ

Τοσυτοῦμχριθείμων·
οὐδοὐδριστευσθ
ποιῆσωμερακόσι·
ποσῶνἀμνοὶ ἰδοὺμὲ
ὀδοὺπορεύ
ὀιἰδοὺἐγὼμετοσκηνείο·
ἀπὸμιᾶςθύρας·ἕωςμιᾶς
φήτης·οὐδὲερχόμε
μοσειςτὸνκόσμον·
σοσῶνμηοἶσθαπο
λλοὺςμὲνἐρχεσθαι
καὶἀρνεῖσθαιμὲ
τὸμίμασθαιτὸν
σὺμὲτὸνἀπεσταλ
μένον·ἐγὼγὰρ
ὁρῶτὸσκοτοσ·
ὃδὲὁφιὰςἐλέγε
καὶδιὰτοῦτοἐζή
θηταὶαὐτοῦδιὰτὴν
θάλασσαν·καὶἐξ
ἀπεστείλατοτὸν
ὄφιν·κἀγὼ
τὴνθάλασσανεἰ
καστέρμασιν·καὶ

χόρτοσοσπολὺσὲμ
πωτόποσ·αὐθπε
σοσοῶσοἱἀμ·οἱ
δρεστὸμαρϊθμὸμ
ὡσεἰπὼδμπαυκισ
χϊλιοι·δγαμεδὲ
τοῦαρτουσοὶσχαὶ
εὐχαριστήσασδιέ
δωκετοῖσμαθ·
οἱδὲμαθταὶτοῖς
αὐτοῖςοὐδεμιᾶ
ὁφειλὴνμοιδοῦ
ναιθνσαμ·ἀλλοἱ
θησαμ·ἰδοὺἀπο
λλομενκαὶἐκπε
σοῦμτοῦπτέρυ

Καὶ ὅταν ἔλθωμεν ὁ ὄχλος
ὁ ἐπὶ τὴν καθ' ὑμᾶς
πλησθέντες ἰδοὺ
ὅπλα πολλὰ ἀριθμὸν
οὐχὶ ἡμεῖς ἐκεῖ εἰμὲν
ἐκεῖ μόνοι εἰσὶ δὲ ἐμὲ
βλέποντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. καὶ ὅπου
σωρεὶ σὺν ἔλθετε οἱ
μαθηταὶ σὺν αὐτοῦ
οἱ δὲ εἰς πολλὰ ἀρι
θμὸν ὅμοιοι
μαθηταὶ αὐτοῦ ὡς
πολλοὶ ἦλθον. ἀλλὰ δὲ
ἦλθε πολλὰ ἀριθμὸν
ἐκπεμπόμενος
ἀπὸ τούτου τοῦ
ὄχλου ἔφαγον τὸν
ἄρτον μεύχαριστή
σαντος τοῦ κυ.
Ὅτε οὖν εἰδέναι ὁ ὄ
χλος ὅτι οὐκε
στιν ἐκεῖ οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτ

Ἤτε θάλασσα αὐτὸ
μοῦ μεμάλου πομέ
νου τοσαῦτα ἐλά
λησε χόντες σοῦ
σὶ τὰ δύο σέι
χοσὶ πεμπτε ἡμέρα
χομπαν. θεωροῦ
σὶ πὸ μὶ μ πατερὶ πασα
πουὶ τα δωὶ πὸ σθα
λάσσης. καὶ ἐγὼ
τοῦ πολλοῦ μὲ μό με
μομεναὶ δ φοιν ἰθη
σαν. ὁ δὲ λέγει αὐ
τοῖς. ἐγώ εἰμὶ μὴ
φοβεῖσθαι. ἠθε λη
σὰν λαμεῖν αὐτὸν ὡς
τὸ πολλὸν μ. καὶ εὐ
θέως τὸ πολλὸ μὲ
νον ἐδόκουν πᾶσιν
εἶσὶν μ ἐμὸν ἐμοῦ.

ἡμὸ Υἱὸς τοῦ ἀμοῦ
ὑμεῖς μδ ὠσεὶ τοῦ ϙ
γαρ ὁ πατὴρ ἐσφρᾳ
γίσει μόθ ϙ. εἰ πω ϙ
ὧν πορεύσαι τὸ μ. πί
ποιοῦμεν ἵνα μὴ ἐρ
γαζόμεθα τὰ ἐρ
γα τοῦ θῦ. ἀπο κρι
θεὶς δὲ καὶ εἶπω ἡσ
αὐτοῖς. τοῦτό ἐστι
τὸ ἔργον τοῦ θῦ. ἵ
να πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος. εἶπω ϙ
ὧν αὐτῷ. τί οὖν
εἰς σὺ σημεῖον. ϙ
ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμέν σοι.
τί ἐργάζῃ. οἱ πατέ
ρες ἡμῶν τὸ μαν ἐν
φάγομεν ἐν τῇ ἐρή
μῳ καθὼς ἐστιν γε
γραμμένον. ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδω
κεν

ἀπέθανον καὶ οὐ
τοί εἰσιν αἱ πολλαί
ρια καὶ ἡλθομεν εἰς
καπερναούμ. καὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ϛ
εὗρόν τινα αὐτοῦ
ποῦ ἀσθενῆ
σαν ἐν καπερ
ναούμ. εἰ πω αὐτῷ.
ῥαββί. πότε ὧδε
γέγονας. ἀπε κρί
θη αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ
εἶπεν. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ζητεῖ
τέ με. οὐχ ὅτι εἴδε
τε σημεῖα. ἀλλ
ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορ
τάσθητε. ἐργά
ζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπ
ολλυμένην. ἀλ
λὰ τὴν μενού
σαν εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ιγ
ε

ιδ
ι

ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ
πώποτε· ἀλλ' εἰ
καὶ ὁ μὲν ἐμὸς πατὴρ
ἕως ἄρτι ἐργάζεται κἀγὼ
οὕτως ἐργάζομαι· διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ὅτι
οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον
ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον
ἔλεγεν τὸν θεόν ἴσον
ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ·
ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα·
ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ
φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ
πάντα δείκνυσιν αὐτῷ
ἃ αὐτὸς ποιεῖ καὶ
μείζονα τούτων δείξει
αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε· ὥσπερ γὰρ
ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς
νεκροὺς καὶ ζῳοποιεῖ
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
οὓς θέλει ζῳοποιεῖ·
οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ
κρίνει οὐδένα ἀλλὰ
τὴν κρίσιν πᾶσαν
δέδωκεν τῷ υἱῷ
ἵνα πάντες τιμῶσιν
τὸν υἱὸν καθὼς
τιμῶσιν τὸν πατέρα·
ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν
οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
τὸν πέμψαντα αὐτόν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον
μου ἀκούων καὶ
πιστεύων τῷ πέμψαντί
με ἔχει ζωὴν αἰώνιον
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωήν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ἔρχεται
ὥρα καὶ νῦν ἐστιν
ὅτε οἱ νεκροὶ
ἀκούσουσιν τῆς
φωνῆς τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεοῦ καὶ οἱ
ἀκούσαντες ζήσονται·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ
οὕτως καὶ τῷ υἱῷ
ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν
ἐν ἑαυτῷ καὶ
ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
ἐστίν· μὴ θαυμάζετε
τοῦτο ὅτι ἔρχεται
ὥρα ἐν ᾗ πάντες
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
ἀκούσονται τῆς
φωνῆς αὐτοῦ
καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ
ποιήσαντες εἰς
ἀνάστασιν ζωῆς
οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πράξαντες εἰς
ἀνάστασιν κρίσεως
οὐ δύναμαι ἐγὼ
ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐδέν καθὼς
ἀκούω κρίνω
καὶ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ δικαία
ἐστίν ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμαυτοῦ
ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός
με πατρός·
ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ ἐμαυτοῦ
ἡ μαρτυρία μου
οὐκ ἔστιν ἀληθής·
ἄλλος ἐστὶν
ὁ μαρτυρῶν περὶ
ἐμοῦ καὶ οἶδα
ὅτι ἀληθής ἐστιν
ἣν μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ·
ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην
καὶ μεμαρτύρηκεν
τῇ ἀληθείᾳ·
ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ
ἀνθρώπου τὴν
μαρτυρίαν λαμβάνω
ἀλλὰ ταῦτα
λέγω ἵνα ὑμεῖς
σωθῆτε· ἐκεῖνος
ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων
ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε
ἀγαλλιαθῆναι
πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ἔχω
τὴν μαρτυρίαν
μείζω τοῦ
Ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα
ἃ δέδωκέν
μοι ὁ πατὴρ
ἵνα τελειώσω
αὐτά, αὐτὰ
τὰ ἔργα ἃ
ποιῶ μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ
ὅτι ὁ πατήρ
μου ἀπέσταλκεν
καὶ ὁ πέμψας
με πατὴρ
ἐκεῖνος
μεμαρτύρηκεν
περὶ ἐμοῦ·
οὔτε φωνὴν
αὐτοῦ πώποτε
ἀκηκόατε
οὔτε εἶδος
αὐτοῦ
ἑωράκατε
καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε
μένοντα ἐν
ὑμῖν ὅτι
ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος
τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε·
ἐραυνᾶτε
τὰς γραφάς
ὅτι ὑμεῖς
δοκεῖτε ἐν
αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον
ἔχειν καὶ
αἱ εἰσιν
αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ·
καὶ οὐ θέλετε
ἐλθεῖν πρός
με ἵνα ζωὴν
ἔχητε·
δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω·
ἀλλ' ἔγνωκα
ὑμᾶς ὅτι
τὴν ἀγάπην
τοῦ θεοῦ
οὐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ ἐλήλυθα
ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρός
μου καὶ οὐ
λαμβάνετέ με·
ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ
ἰδίῳ ἐκεῖνον
λήμψεσθε·
πῶς ὑμεῖς
δύνασθε
πιστεῦσαι
δόξαν παρὰ
ἀλλήλων
λαμβάνοντες
καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ
τοῦ μόνου
θεοῦ οὐ
ζητεῖτε·
μὴ δοκεῖτε
ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω
ὑμῶν πρὸς
τὸν πατέρα·
ἔστιν ὁ
κατηγορῶν
ὑμῶν Μωϋσῆς
εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε·
εἰ γὰρ
ἐπιστεύετε
Μωϋσεῖ
ἐπιστεύετε
ἂν ἐμοί
περὶ γὰρ
ἐμοῦ ἐκεῖνος
ἔγραψεν·
εἰ δὲ τοῖς
ἐκείνου
γράμμασιν
οὐ πιστεύετε
πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασιν
πιστεύσετε;

ἅγιον τοῦ θεοῦ.

ἡ τ ε ἑ τ ἐβδομάδι.

χαὶ τὴν ἡμέραν· τοῦ
τοῦ γὰρ ἐτι τὸ θ
λημα τοῦ σῶσαι
ψαι τόσμε· ἵνα
τὰ σὸ θεωρῶμεν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύω
εἰς αὐτὸν· ἔχει
βασιλείαν. ἵνα
καὶ αἰσθησώμεθα
τοῦ ἐγὼ ἐμπνέ
χαὶ τὴν ἡμέραν· ἀφ
τυβόμοιοι ἰου
δαῖοι τοῦ ἰδεῖν
ὀπτεῖ τοῦ μένω
εἰ μὴ ὀφρὶ ἂν
ραμοῦ καὶ ὄλε τῶ·
οὐχ οὕτως ἐστὶν ἡ
ὁ υἱὸς ἰωσὴφ οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν
πρὸ καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗ
τος ὁ πὲκ τοῦ οὐ
ραμοῦ καταβὰς κ

Ε Ἀ πε κρίθη οὖν ὁ ἰς
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς·
μὴ γογγύζετε με
τὰλλήλων· οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ
ὁ πατὴρ ὁ πέμψας
με ἕλκύσῃ αὐτόν·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἔστιν
γεγραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· καὶ
ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θῦ· πᾶς
οὖν ὁ ἀκούσας πα
ρὰ τοῦ πρς καὶ
θὼν μάθῃ παρ
ἐμοῦ· οὐχ ὅτι τὸν πα
τέρα τις ἑώρακεν
εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ
θῦ, οὗτος ἑώρα
κε τὸν πατέρα· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖ

ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει βοὴν μὲ ἔχει βοὴν μάμιον· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς βοῆς. ιβ΄ ε΄ Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. ἐμάχοντο

ιγ΄ οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα· οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς

μαθητὰ μου εἶ·
τοῦτο σκληρόσατι
οὐ τοσόλογος· πῖ
δυώασται αὐ τοῦ αὐ
κούειν· εἰδὼς δὲ
ἐν ἑαυτῷ γογγύζουσι
περὶ τούτου οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· εἶπε
αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς
σκανδαλίζει· ἐὰν
οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἀνα
βαίνοντα ὅπου ἦν τὸ
πρότερον· τὸ
πνεῦμά ἐστι τὸ ζῳο
ποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέ·
ἀρήματα ἃ ἐγὼ
λελάληκα ὑμῖν· πνεῦμά
καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ'
εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες
οἱ οὐ πιστεύουσιν·
ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς
οἱ ἐστιν οἱ μὴ

ἐστιν ὁ παρα
δώσων αὐτόν· καὶ
ἔλεγεν· διὰ τοῦτο
εἰρήκειν ὑμῖν ὅτι
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομέ
νον αὐτῷ ἐκ τοῦ
πατρός μου· οὐ
δεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με· ἀπὸ τότε
πολλοὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω· καὶ οὐκέτι
μετ' αὐτοῦ περι
επάτουν· εἶπεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
δώδεκα· μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε ὑπά
γειν· ἀπεκρίθη
οὖν αὐτῷ ὁ Σίμων
Πέτρος· κύριε
πρὸς τίνα ἀπελ
εύσομεθα· ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·
καὶ ἡμεῖς πεπι
στεύκαμεν καὶ
ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ
θεοῦ· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς
δώδεκα ἐξελεξά
μην· καὶ ἐξ ὑμῶν
εἷς διάβολός ἐστιν·
ἔλεγε δὲ τὸν Ἰού
δαν Σίμωνος Ἰσκα
ριώτου· οὗτος γὰρ
μέλλει παραδι
δόναι αὐτόν· εἷς
ὢν ἐκ τῶν δώδεκα·

μείσωσοδοϊπαεύκῶ
καὶεἰμὶόκλαμβμ·
ὁτιτὺεἶὁχ̄ς̄ὁὑὸς
τοῦθῦτοῦβαπτ̄ὸ·
τὸτεχρίθηαὐτοῖς
οἱιβ̄·οὐχέγὼμὶαὰο
τοὺὼδώδεκαέ
ξελβάμεν;καὶ
ὁβὲὑμῶνεἶσδιαὰ
ωολόσέτι·ὁλεγ̄ς̄
δὲτὸμὶοὐδαμσὶ
ωωμοσσὶοςκαριω̄τ̄·
οὗτοσγὰρἤμελλε
αὐτὸμωαραδιδό
μαι·εἷσὶνἐκτ̄ω̄ν
δώδεκα·καὶπ̄ς̄
ῥἰδωναὐτεἰοἱβ̄ὲτὸ
πανπαὐδμπτ̄ὲλλι
λαίαι·οὐγὰρἤθε
λεμὲδμπτ̄ὶουδαίαν
πωρεύεσθαι·
ὅτιἐβ̄ήτοωαὐτὸ
οἱἰουδαῖοιαὐτω
κτεῖναι·ἤμὲὲ

οε
ι

Τοείρηκαὐμῖνμὲν
οὐδεὶσδωαὐτὰι
ὁλθεῖνμαρόσωσ·
ἐαὐμὲνἢδδωμὲ
μομαὐτωὲκτοῦ
πορόσου·ἐκτοῦτ̄
πολλοὶαὐτωκλθομ
τῶνμαθητῶνμ
ἀωτοῦεἰσπαὐὸτι
σω·καὶοὐχέτι μὲ
πανταὐτοῦβαρῖβαω·
εἰπωμοιὼὸἰ̄ὸτοῖς
δώδεκαμὴκαὶὺ
μεῖσθλεύσ̄ηΑ;
πωεχρίθηοὖναὐτω
σίμωνπέτρος·
κ̄ε̄πορὸσπίμαὐτ̄
λεύσωμεθα·ῥἢ
ματαὐβαῖνσαίω
μίουἐχει·καὶἢ

οε
ιι

οβ
ιε

+ ἢ τ̄ ς̄ τ̄ Δ ἐβ. δομα·

καὶ ρὸ σὸ ὑμέτερος
πατήρ τὸ τὲ ἐ τὴ μὲ
ποιμος· οὐδ ὡσαν
τως οἰκόσμος ἵνα πί-
στευσωσι
μας· ὃν δὲ δόξαν
ἣν δέδωκάς μοι δέδω-
κα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ
ἐν ἐμοί ἵνα ὦσιν τε-
τελειωμένοι εἰς ἕν
ἵνα γινώσκῃ ὁ κό-
σμος ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας καὶ ἠγά-
πησας αὐτοὺς κα-
θὼς ἐμὲ ἠγάπησας
πάτερ οὓς δέδω-
κάς μοι θέλω ἵνα
ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖ-
νοι ὦσιν μετ ἐμοῦ
ἵνα θεωρῶσι τὴν
δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν
δέδωκάς μοι ὅτι
ἠγάπησάς με πρὸ
καταβολῆς κόσμου
πάτερ δίκαιε καὶ
ὁ κόσμος σε οὐκ
ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν
ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας καὶ ἐγνώρισα
αὐτοῖς τὸ ὄνομά
σου καὶ γνωρίσω
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν
ἠγάπησάς με ἐν
αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν
αὐτοῖς

Τ αῦτα εἰπὼν ὁ
Ἰησοῦς ἐξῆλθεν
σὺν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ πέ-
ραν τοῦ χειμάρ-
ρου τοῦ Κεδρών
ὅπου ἦν κῆπος
εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ
Ἰούδας δὲ ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν
ἔγνω τὸν τόπον
ὅτι πολλάκις συ-
νήχθη Ἰησοῦς
ἐκεῖ μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
Ἰούδας οὖν λα-
βὼν τὴν σπεῖρα
καὶ ἐκ τῶν ἀρχι-
ερέων καὶ Φα-
ρισαίων ὑπηρέ-
τας ἔρχεται ἐκεῖ
μετὰ φανῶν καὶ
λαμπάδων καὶ
ὅπλων Ἰησοῦς
οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ
αὐτὸν ἐξῆλθεν
καὶ λέγει αὐτοῖς
τίνα ζητεῖτε
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον
λέγει αὐτοῖς
Ἰησοῦς ἐγώ εἰμι
εἱστήκει δὲ καὶ
Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν
μετ αὐτῶν ὡς
οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι
ἀπῆλθαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ ἔπε-
σαν χαμαί πά-
λιν οὖν ἐπη-
ρώτησεν αὐτούς
τίνα ζητεῖτε οἱ
δὲ εἶπαν Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
εἶπον ὑμῖν ὅτι
ἐγώ εἰμι εἰ οὖν
ἐμὲ ζητεῖτε ἐᾶτε
τούτους ὑπάγειν
ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὃν εἶπεν
ὅτι οὓς δέδω-
κάς μοι οὐκ ἀπω-
λεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα

οἱ δὲ μὴ μεμε μαν
θηκῶσ· ἀπεκρι
θη κῶ αὐτοῖσ οἱ ἰ ϛ λέ
γει ν εἰ τοῦ μ· ἢ ἐμὲ μὴ δι
δαχὴ οὐκ ἔστι μέμη
λε αὐτοῦ πέμψα
ντόσ με· ἐαν τι τὸ
θέλημα τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖν·
μι ἀσται τῆσ δι δαχῆσ· πρό
τερόν μ ἐκ τοῦ θυ
ἐστιν· ἢ ἐγὼ ἀπ ἐμ
αὐτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ
ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰ
δίαν ζητεῖ· ὁ δὲ
ζητῶν τὴν δό
ξαν τοῦ πέμψαντ
αὐτὸν οὗτος ἀλ
ηθήσ ἐστιν καὶ
ἀδικία ἐν αὐτῷ
οὐκ ἔστιν· οὐκ ἐ
δω κεν ὑμῖν
ὁ μω σῆσ τὸν νόμον· καὶ
οὐδεὶσ ἐξ ὑμῶν ποιεῖ
τὸν νόμον· τί με ζη
τεῖτε ἀποκτεῖναι·
ἀπεκρίθη ὁ ὄχλοσ καὶ
εἶπεν· δαιμόνιον ἔχεισ·
τίσ σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι·
ἀπεκρίθη ἰησοῦσ καὶ
εἶπεν αὐτοῖσ· ἓν ἔργον
ἐποίησα καὶ πάντες
θαυμάζετε διὰ τοῦτο
μωσῆσ δέδωκεν ὑμῖν
τὴν περιτομήν οὐχ ὅτι
ἐκ τοῦ μωσέωσ ἐστὶν
ἀλλ ἐκ τῶν πατέρων
καὶ ἐν σαββάτῳ περι
τέμνετε ἄνθρωπον·
εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μω
σέωσ ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι
ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ
ἐποίησα ἐν σαββάτῳ
μὴ κρίνετε κατ ὄψιν
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε· τινὲσ οὖν
ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν
εἶπαν· οὐχ οὗτόσ ἐστιν
ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι·
καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ
καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν·
μήποτε ἀληθῶσ ἔγνωσαν
οἱ ἄρχοντεσ ὅτι οὗτόσ
ἐστιν ὁ χριστόσ· ἀλλὰ
τοῦτον οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸσ ὅταν
ἔρχηται οὐδεὶσ γινώσκει
πόθεν ἐστίν· ἔκραξεν οὖν
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰησοῦσ καὶ λέγων·
κἀμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ ἐμαυ
τοῦ οὐκ ἐλήλυθα·
ἀλλ ἔστιν ἀληθινὸσ ὁ
πέμψασ με ὃν ὑμεῖσ
οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα
αὐτόν ὅτι παρ αὐτοῦ
εἰμι κἀκεῖνόσ με ἀπέ
στειλεν· ἐζήτουν οὖν
αὐτὸν πιάσαι καὶ
οὐδεὶσ ἐπ αὐτὸν
τὰσ χεῖρασ ἔβαλεν
ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ· ἐκ τοῦ
ὄχλου δὲ πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰσ αὐτὸν
καὶ ἔλεγον ὁ χριστὸσ
ὅταν ἔλθῃ μὴ πλείονα
σημεῖα ποιήσει ὧν
οὗτοσ ἐποίησεν·

+ ἡ ε ἡ μεσοπεντηκόστησ·

τὸ μ μόμον· τίμιος
βηττεῖ πεάσσοχτὴ
μαι· ἀσσοβλιρίθηκὸ ὸ
χλοσ· δαιμόμιομ
ἄξειο πϊόσσι βηττεῖ
ἀσσοκτεῖμαι· ἀπε
ρίθηκοὶ ὶσ καὶ ἐϊ σσε
αὐ τοῖσ· ἐμ̀ ὸρ̀ μον
ὁσσοί ησαν χαὶ θαν
μάβ θε πσαμ̀ πτω·
δι ασὐτὸ μοσσι ὴς
δέδ ωκεμ̀ μῖμπτ̀
σσβριτομ̀ μ̀· οὐχὸ
πεκτοῦσσσέσς
έτιμ̀· ἀλλ̀ ἐκτσῶμ
πρσῶμ· καὶ ἐμ̀ σαβ
βάτσσσβριπτεμ̀ ε
πεαμ̀ ομ· εἰ σσβρϊ
πτολμ̀ μλαμ̀ βάμ ϙ
Α μθρωσσοσεμ̀ σαι
Β βάτσσ· ἰμ̀ αμ̀ μ̀ λυ
θῆ ὸμ̀ ὸμ̀ οσ μ̀ σσσε ζ·
ἐμ̀ οὶ χολᾶπτε ὸ πὸ
λομ̀ μ̀ ἰεῖ δσσοί ησ

ὸμ̀ σαμ̀ μαὶ τσ· μ̀ μ̀ ἰρί
μετε καττσ́μ̀ μ· ἀλλ̀ ὰ
πμ̀ μδι καὶ αμ̀ χρί σι
κρί μετ αι· ὅ λε γομ̀ σῶ
πιμ̀ ὲσ ἐκπσῶμ̀ ϊ ερο
σολ μ̀ μ̀ πσῶμ· οὐχὸ ὺ
πσ σέ τι μ̀ ὸμ̀ β ηττοῦ
σι μ̀ ἀσσοκτεῖμαι· ὃ
ἵ δε πσαρ ρησί αι λα
λεῖ καὶ ὸ υ δὲ μ̀ ἐ αὐτσῶ
λέ τουσι· μ̀ ή σσοτε
ἀλ̀ ηθῶσ ἔ μ̀ σσαμ̀
οἱ ἄ ρχομ̀ τεσ· ὸ́ τι
οὐ πσ σέ τι μ̀ ἀλ̀ ηθῆ
ὸ̀ χσ· ἀλ̀ λὰ τοῦ τομ
ὅ ἱ δ λαμ̀ βμ̀ πσ́θε
έ τιμ̀· ὸ́ δὲ χσ́ ὸ́ τα
ϙ ἔ́ ρχεται· οὐ δ λεῖ σι
μ̀ ώσκει πσ́θεμ̀ έ τιμ̀·
Κ ρα ζ ὸμ̀ ὸῶ ἐμ̀ ῷ
ἴ ὸρ̀ ῶ ϊ δ λασ́ κωμ
ὸ ἱ ὶσ καὶ λέ γωμ̀· καὶ
μὲ ὸ ἱ σαπ̀ β· καὶ ὸ ἱ
δ λ ζ πσ́θεμ̀ ε ἱ μ̀ ί·

καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐλήλυθαν· αὐ-
λὰ ἐπὶ μαλλον ἵνα
ὅπως ἐπιμελησωμεθα· οὐ
μεῖς οὐκ οἴδατε.
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν·
ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰ
μι, κἀκεῖνος με
ἀπέστειλεν· ὃ ΖΗΤ
ὡς αὐτὸν ἐποίησαν
οὐδεὶς ἐπ' αὐτὸν βαλεῖν
τὰς χεῖρας·
ὅτι οὔπω ἐληλύθει
καὶ ἐκ τοῦ ὄχλου
πολ
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ
τὸν καὶ ἔλεγον· ὁ
τι ὁ χ̄ς ὅταν ἔλθη
μήτι πλείονα σημεῖα
τούτων ποιήσει ὧν
ὁ οὗτος ἐποίησεν;
ἤκουσαν οἱ φαρισαῖ
οι τοῦ ὄχλου γογ-
γύ
ζοντα ταῦτα περὶ αὐ

καὶ ἀπέστειλαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑπη
ρέτας ἵνα πιά
σωσιν αὐτόν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς· ἔτι μι
κρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμὶ καὶ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμψαντά
με· ΖΗΤΗ
σετέ με καὶ οὐχ εὑ
ρήσετε· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύ
νασθε ἐλθεῖν· εἶ
πον οὖν οἱ ἰουδαῖ
οι πρὸς ἑαυτούς·
ποῦ οὗτος μέλλει
πορεύεσθαι; ὅτι
ἡμεῖς οὐχ εὑρήσο
μεν αὐτόν· μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν
Ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι καὶ
διδάσκειν τοὺς

+ κυριακῇ τῇ γ΄.

ἄλλημαο: πόσέφημ
ὕποσσόλόγοσσὸμεῖῖ
πωε. βηπησετέμε
καὶοὐχεὑρήσεπο
καὶὁπωυεἰμὶἐτω.
ὑμεῖσοὐδωώασθε
ἀλθεῖμ. ἐμὸδὲπῃ
ὀχαύτηῃμέραυτῇ
μεταλλήπῃσοῦρτης
εἰφήκηὸἰσχαὶἐχρ
ξελέγωμ. ἐαύπο
διφαῦ. ὀρχέσθωπε
μεκαὶπωιμέπω. ὸ
πωῖφευσμεἰσοέμὲ
καλῶσεἰπωμήπ
φῆ. πωταμοὶἐκ
κοιλίαοαὐτοῦῥύ
σωμὶυδατοσβῶ
τοσ. τοῦτοδὲεἶπ
πωρὶτοῦπνμόσου
ἐμελλομλαμβάῃ
οἱπωῖφόμτεσφς
αὐτὸμ. οὔπωγὰρ
ἦμπνμαὐφιομόπῃ

ιβ ἰσοὐδέπωώδοξαω. θ΄
γ Πολλοὶοῦῶ ἐκτοῦὸ΄
χλουἀκούσαῃτεσ
τὸμλόγομτοῦτομ
ὄχλομ. οὗτοσάῃ
ἀληθῶσόπροφ ἡ΄.
ἄλλοιὄχλομ. οὗτοσ
ἐστιὸχσ. ἄλλοιἔ
λεγομ. μὴγὰρἐκ
τῆλιλαίαοὸχσὸ
χεται; οὐχὶἡγρᾳφὴ
εἶπωσμὸήἐκ
πνσπέρματοσδαβὶ
καὶἀπὸβηθλεεμ
τῆοκώμηοὗἦνδαβὶδ.
ὀχσἐρχεται. οχλοσ
Οὖνἐμπωὸχλοσφ
μεταδιαὐτόμ. τιμεσ
δὲἠθελομὸξαὐτῶ
πωιάσαιαὐτόμ. ἀλ
λ᾽οὐδεὶσὸωσενπλεν
ὠσαὐτὸμπαὐχειρ.
Ἠλθομοῦῶοἱγρ
πωρὸτοὺσἀρχιερ

καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἐκεῖνοι· διατί οὐ
κηλᾶται αὐτόν·
ἀπεκρίθησαν οἱ
ὑπηρέται· οὐδέ
ποτε οὕτως ἐλά-
λησεν ἄνθρωπος.
Ἀπεκρίθησαν οὖν
αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖ-
οι· μὴ καὶ ὑμεῖς πε-
πλάνησθε; μή τις
ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστευσεν εἰς αὐ-
τόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαί-
ων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον ἐπάρατοί
εἰσιν· λέγει Νικό-
δημος πρὸς αὐτούς·
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτὸν εἷς ὢν
ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νό-
μος ἡμῶν κρίνει

ἀνθρώπου ἐὰν μὴ ἀκούσῃ
παρ' αὐτοῦ καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύ-
νησον καὶ ἴδε· ὅτι
προφήτης ἐκ
τῆς Γαλιλαίας οὐ
κ ἐγήγερται· καὶ
ἐπορεύθη ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐ-
λαιῶν· ὄρθρου δὲ
πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς
αὐτόν· καὶ καθι-
σας ἐδίδασκεν
αὐτούς· ἄγουσι δὲ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ

αρισαῖοι πορὸς
αὐτὸμγωναῖκαιεμ
μοιχεῖαιχαιπλη
φθεῖσαμ·καὶ ἡ
σαμτεσαύτὴμεμ
μέσω·λέγομοιμ
αὐτῶπωειρᾶσθαι·
διδασκάλεαὐτὴς
ἡγωὴκαιτῶλήφθη
σομαιτῷφόρῳμοι
χλομέμη·ἐμδὲτῷ
μόλιθω·μαὸσὸνὸε
μετεἰλαιτοὴμῶν·
ταὸτοιαύταολίθο
βολεῖσθαι·σὺοὖ
τιλέγω·τοῦτοδὲ
ὅλῳμοιπειράζο
πεσαύτόμ·ἱμαὲ
χθσὴκαιτὴνορεῖμ
ὰιτοῦ·ὁδὲἰσκαὶ
ταοκύταο·τοῦδῶ
κτύλαοἐπιαφεμεμ
τὴτὴμὴπροσωπω
ούμεσμοσ·ὰοδὲὁ

πεμεμοιὅρᾳοτῶμ
πεσαύτὸμ·ἁμαρτύ
ρασεἰπαῦτοῖς
αὐτοιὸ·ὁἀμὲἁμάρ
τητοσυμῶμ·πρῶ
τοσὸσαυτὴμτὸμ
λἰθομβαλέτω·ὡς
πάλιμκατοχύ
ρας·ἐτραφομέμτῇ
γῇ·οἱδὲἀκούσαν
καὶεἷςκατὰτῆσωσω
δήσεσθλιβόμε
μοι·ὃςἂνἐρχομέοἰς
καθἑῖς·αὐβαλε
μοιἀπὸτοῦμπρο
βυτέρου·καὶκατὰ
λήφθημόμοσοἰῦ
καὶἡγωὴδμεέσω
οὖσαν·ἁμαρτύρασ
δὲοἰῦ·καὶμὴδόμδ
θεασάμεμοσπλὴ
τῆσγωαικοὸ·εἶπ
αὐτῇ·πουεἰσὶμοὶ
κατήγοροίσου·οὐ

δεῖσσεχαπτέχρι μ;
ἡδὲ εἶπεν· οὐδεὶς
κε· εἰ μὴ θεὸς δὲ εἷς·
οὐδὲ ἑτοίμασεχαπτὰ
λεγόμενα· πορεύου καὶ
μὴ κέτι ἁμάρτανε·
ἀλλὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἔσῃ ἀνθρώπους ζωγρῶν·
καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ζεβεδαῖον
καὶ Σαλώμην τὴν μητέρα
αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
καθεζομένους ἐν τῷ πλοίῳ
μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν
καταρτίζοντας τὰ δίκτυα
αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς·
καὶ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον
καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν
ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν καὶ κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν
ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπῆλθεν
ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς
ὅλην τὴν Συρίαν·
καὶ προσήνεγκαν
αὐτῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις
καὶ βασάνοις συνεχομένους
δαιμονιζομένους καὶ
σεληνιαζομένους καὶ
παραλυτικούς καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς·
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
καὶ Δεκαπόλεως
καὶ Ἱεροσολύμων
καὶ τῆς Ἰουδαίας
καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ ἰδὼν τοὺς ὄχλους
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
καὶ καθίσαντος
αὐτοῦ προσῆλθαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ καὶ ἀνοίξας
τὸ στόμα αὐτοῦ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς
λέγων· μακάριοι
οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· μακάριοι
οἱ πενθοῦντες
ὅτι αὐτοὶ παρα-
κληθήσονται·
μακάριοι οἱ πραεῖς
ὅτι αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσι τὴν
γῆν· μακάριοι
οἱ πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην ὅτι
αὐτοὶ χορτασθή-
σονται· μακάριοι
οἱ ἐλεήμονες
ὅτι αὐτοὶ ἐλεη-
θήσονται· μακά-
ριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ ὅτι
αὐτοὶ τὸν θεὸν
ὄψονται· μακά-
ριοι οἱ εἰρηνο-
ποιοί ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ θεοῦ κλη-
θήσονται· μακά-
ριοι οἱ δεδιω-
γμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· μακά-
ριοί ἐστε ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς
καὶ διώξωσιν
καὶ εἴπωσιν
πᾶν πονηρὸν
καθ' ὑμῶν ψευ-
δόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ· χαίρετε
καὶ ἀγαλλιᾶσθε
ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς
ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
οὕτως γὰρ
ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν·
ὑμεῖς ἐστε
τὸ ἅλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ
τὸ ἅλας μω-
ρανθῇ ἐν τίνι
ἁλισθήσεται·
εἰς οὐδὲν
ἰσχύει ἔτι
εἰ μὴ βλη-
θὲν ἔξω
καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων·
ὑμεῖς ἐστε
τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· οὐ
δύναται πόλις
κρυβῆναι
ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ
καίουσιν λύχνον
καὶ τιθέασιν
αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον
ἀλλ' ἐπὶ
τὴν λυχνίαν
καὶ λάμπει
πᾶσιν τοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων
ὅπως ἴδωσιν
ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα καὶ δοξά-
σωσιν τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς·
μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι
τὸν νόμον
ἢ τοὺς προ-
φήτας· οὐκ
ἦλθον καταλῦσαι
ἀλλὰ πληρῶσαι·
ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν
ἕως ἂν παρέλθῃ
ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ
ἰῶτα ἓν ἢ
μία κεραία
οὐ μὴ παρέλθῃ
ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα
γένηται·

κρίθη ἰσ· οὐ τε ἐμὲ
οἶδ αὐτὸ οὔτε τὸμ
πρᾶυμόυ· ἤ ἐμὲ
ἤδ ειτε· καὶ τὸμ
πρᾶυμου ἤδ ειτ
αὐ: ταὐτα ταὐ ρἤ
λαυτω ὀλλ ἤσθμ
οἰσ ἐμ τῶ ταῦο
φυλαχϊ ωδ ιδαὸ
καμ ὁμ τωῖ σρῶ·
καὶ οὐδ ειὸ σθωσ δ
σεμαὐ τὸμ ὁ πλοὺ
πωσ ὀλ κλύθη κὴ
ὰ ρα αὐτοῦ· εἶ π
ὼ πωλ ἰμ αὐτοῖ ς
οἶσ· ἐγω ὰ τωῆ ω
καὶ βη πη σε πε ς·
καὶ ἐμ τῆ ἁμαρτ δ
ὰ μω μ αὐτωσ θαὐ ss
θε· ὁ πουε τω ὺ
πωῆ ω· ὰμ ῆ σοὺ δ ὺ
μ ασθε ὀλθει μ· ἐ
λεγομοὼ οἰ οὺ
δαῖοι· μὴ πλ ἀπο

κτομεῖ σαι τὸ μ·
ὁ πλέγει· ὁ πουε
γω ὰ τωῆ ω μεῖσ
οὐδ ὼ ασθ ὀλθει·
αὶ εἶ πωσ μ αὐ τοῖ ς·
μεῖσ ἐκ τω μ καὶ
πωε τε· ἐγω ὰ ἐκ
τω μ ἀμ ω ειμ· ὺ
μῆ σ ἐκ τοὺ χόσμ
τουτουε τε· ἐγω ὰ
οὐκ ειμὶ ὀκ τοὺ χοσ
μου τουτου· εἶ πε
ωὼ ὰ μῖ ν ὁ πλ ασσ
θαι σθαι ὀμ τω ς
ἁμαρτ ίαν ὑμ ω μ·
λεγομοὼ αὐ τω·
σὺ τ ισ εἶ· καὶ εἶ
πωσ μ αὐ τοῖ σοῖ σ·
τὴμ ἀρχ ὴμ ὁ πτ καὶ
λαλῶ ὑμ ῖν· πο
λλὰ ἔχω πωσ ρῖ ὺ
μῶ λαλεῖ μ καὶ
κρ ίνειμ· ἀλλ ὁ πε
μ ψα με ἀλ ηθ ὴς

+ ν τ παρασκευ ὴ ζ ἐβ :·

σαμ εἰσαὐτὸμ· ὄλε
θμοῶ οἱ ϛ· παρὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ κλ
παρακαὶ ἐβρεξαν
ἐπ αὐτὴν τὰ δάκρυα
αὐτῆς· καὶ οὐκ ἔστιν
ὁ ἐκβάλλων ἀπ αὐτῆς
ἀλλ ἢ αὐτὸς μόνος·
καὶ ἐκβαλὼν τὸν
ἄνθρωπον ἔθηκεν
τὴν κλίνην ἐπὶ τὸν
τόπον αὐτῆς· καὶ
ἐκάθισεν ἐπ αὐτῆς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
καθίσαι αὐτὴν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτῆς
καὶ ἐκλαῦσαι πικρῶς
ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα
αὐτῆς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἄνθρωπε
τί ἐποίησας ἐν
ἐμοί· οὐκ ἐπὶ
μισθῷ ἐδούλευσα
παρὰ σοί· καὶ
τί ἐστιν ὃ ἐποίησας
μετ ἐμοῦ· οὐκ
ἐπὶ ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ
ἐμνήσθην σου·
καὶ ἐπὶ τῷ
ἀγαθῷ σου

ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἃ ἐγὼ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπαν οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ'

+ ἡ β ε ἐβδομάς :-

δὲ ὁ πέτρος τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ εἵλκυσεν καὶ
πατάξας τὸν τοῦ
ἀρχιερέως δοῦλον
ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν ἦν δὲ
ὄνομα τῷ δούλῳ
μάλχος λέγει οὖν
ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ
βάλε τὴν μάχαιραν
σου εἰς τὴν θήκην
τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν
μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ
πίω αὐτό ἡ γραφὴ
οὖν ἐπλήρωσεν ἡ
λέγουσα ὅτι ἐμοὶ
ἐκρίθησαν οἱ
ἰουδαῖοι καὶ εἰς
αὐτοὺς οὐκ ἔλεγεν
ὅτι σαμαρείτης
εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
ἔχεις; ἀπεκρίθη
ἰησοῦς ἐγὼ δαιμόνιον
οὐκ ἔχω ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πατέρα
καὶ ὑμεῖς
ἀτιμάζετέ με ἐγὼ
δὲ οὐ ζητῶ
τὴν δόξαν μου
ἔστιν ὁ κρίνων
καὶ κρινῶ ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ἐάν τις τὸν ἐμὸν
λόγον τηρήσῃ
θάνατον οὐ μὴ
θεωρήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα νῦν
ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις
ἀβραὰμ ἀπέθανεν
καὶ οἱ προφῆται
καὶ σὺ λέγεις
ἐάν τις τὸν
λόγον μου
τηρήσῃ οὐ μὴ
γεύσηται τοῦ
θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα μὴ σὺ
μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν
ἀβραὰμ ὃς
ἀπέθανεν καὶ
οἱ προφῆται
τίνα σεαυτὸν
ποιεῖς ἀπεκρίθη
ἰησοῦς ἐὰν
ἐγὼ δοξάσω
ἐμαυτόν ἡ δόξα
μου οὐδέν ἐστιν
ἔστιν ὁ πατήρ
μου ὁ δοξάζων
με ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι θεὸς
ἡμῶν ἐστιν καὶ
οὐκ ἐγνώκατε
αὐτόν ἐγὼ δὲ
οἶδα αὐτόν καὶ
ἐὰν εἴπω ὅτι
οὐκ οἶδα αὐτόν
ἔσομαι ὅμοιος
ὑμῖν ψεύστης
ἀλλ οἶδα αὐτὸν
καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ τηρῶ
ἀβραὰμ ὁ
πατὴρ ὑμῶν
ἠγαλλιάσατο
ἵνα ἴδῃ τὴν
ἡμέραν τὴν
ἐμήν καὶ εἶδεν
καὶ ἐχάρη
εἶπον οὖν
αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι
πεντήκοντα
ἔτη οὔπω
ἔχεις καὶ
ἀβραὰμ
ἑώρακας
εἶπεν αὐτοῖς
ἰησοῦς ἀμὴν
ἀμὴν λέγω
ὑμῖν πρὶν
ἀβραὰμ
γενέσθαι
ἐγὼ εἰμί
ἦραν οὖν
λίθους ἵνα
βάλωσιν
ἐπ αὐτόν
ἰησοῦς δὲ
ἐκρύβη καὶ
ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ
ἱεροῦ
διελθὼν
διὰ μέσου
αὐτῶν καὶ
παρῆγεν
οὕτως
καὶ εἶδεν
ἄνθρωπον
τυφλὸν
ἐκ
γενετῆς
καὶ
ἐπτύσεν
χαμαὶ
καὶ
ἔπλασεν
πηλὸν
ἐκ τοῦ
πτύσματος
καὶ
ἐπέχρισεν
αὐτοῦ τὸν
πηλὸν
ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς
καὶ εἶπεν
αὐτῷ
ὕπαγε
νίψαι εἰς
τὴν
κολυμβήθραν
τοῦ
σιλωάμ
ὃ
ἑρμηνεύεται
ἀπεσταλμένος
ἀπῆλθεν
οὖν καὶ
ἐνίψατο
καὶ ἦλθεν
βλέπων
οἱ οὖν
γείτονες
καὶ οἱ
θεωροῦντες
αὐτὸν τὸ
πρότερον
ὅτι
προσαίτης
ἦν ἔλεγον
οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ
καθήμενος
καὶ
προσαίτης
ἐστιν
ἄλλοι
ἔλεγον
ὅτι οὗτός
ἐστιν
ἄλλοι
ἔλεγον
οὐκ
ἀλλὰ
ὅμοιος
αὐτῷ
ἐστιν
ἐκεῖνος
ὁ
λέγων
ὅτι
ἐγώ
εἰμι
ἔλεγον
οὖν
αὐτῷ
πῶς
ἠνεῴχθησάν
σου οἱ
ὀφθαλμοί
ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος
ὁ
ἄνθρωπος
ὁ
λεγόμενος
ἰησοῦς
πηλὸν
ἐποίησεν
καὶ
ἐπέχρισέν
μου τοὺς
ὀφθαλμοὺς
καὶ εἶπέν
μοι ὅτι
ὕπαγε εἰς
τὸν
σιλωὰμ
καὶ
νίψαι
ἀπελθὼν
οὖν καὶ
νιψάμενος
ἀνέβλεψα
καὶ
εἶπαν
αὐτῷ
ποῦ
ἐστιν
ἐκεῖνος
λέγει
οὐκ
οἶδα
ἄγουσιν
τὸν
ποτὲ
τυφλὸν
πρὸς
τοὺς
φαρισαίους
ἦν δὲ
σάββατον
ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ
τὸν
πηλὸν
ἐποίησεν
ὁ
ἰησοῦς
καὶ
ἀνέῳξεν
αὐτοῦ
τοὺς
ὀφθαλμούς
πάλιν
οὖν
ἠρώτων
αὐτὸν
καὶ οἱ
φαρισαῖοι
πῶς
ἀνέβλεψεν
ὁ δὲ
εἶπεν
αὐτοῖς
πηλὸν
ἐπέθηκεν
ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμούς
μου καὶ
ἐνιψάμην
καὶ
βλέπω
εἶπον
οὖν
ἐκ τῶν
φαρισαίων
τινες
οὐκ
ἔστιν
οὗτος
παρὰ
θεοῦ
ὁ
ἄνθρωπος
ὅτι
τὸ
σάββατον
οὐ
τηρεῖ
ἄλλοι
ἔλεγον
πῶς
δύναται
ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς
τοιαῦτα
σημεῖα
ποιεῖν
καὶ
σχίσμα
ἦν ἐν
αὐτοῖς
λέγουσιν
οὖν τῷ
τυφλῷ
πάλιν τί
σὺ λέγεις
περὶ
αὐτοῦ
ὅτι
ἠνέῳξέν
σου τοὺς
ὀφθαλμούς
ὁ δὲ
εἶπεν
ὅτι
προφήτης
ἐστίν
οὐκ
οὖν
ἐπίστευσαν
οἱ
ἰουδαῖοι
περὶ
αὐτοῦ
ὅτι
τυφλὸς
ἦν καὶ
ἀνέβλεψεν
ἕως
ὅτου
ἐφώνησαν
τοὺς
γονεῖς
αὐτοῦ
τοῦ
ἀναβλέψαντος
καὶ
ἐπηρώτησαν
αὐτοὺς
λέγοντες
οὗτός
ἐστιν ὁ
υἱὸς
ὑμῶν
ὃν ὑμεῖς
λέγετε
ὅτι
τυφλὸς
ἐγεννήθη
πῶς οὖν
νῦν
βλέπει
ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ
γονεῖς
αὐτοῦ
καὶ
εἶπαν
οἴδαμεν
ὅτι
οὗτός
ἐστιν ὁ
υἱὸς
ἡμῶν
καὶ ὅτι
τυφλὸς
ἐγεννήθη
πῶς δὲ
νῦν
βλέπει
οὐκ
οἴδαμεν
ἢ τίς
ἤνοιξεν
αὐτοῦ
τοὺς
ὀφθαλμοὺς
ἡμεῖς
οὐκ
οἴδαμεν
αὐτὸν
ἐρωτήσατε
ἡλικίαν
ἔχει
αὐτὸς
περὶ
ἑαυτοῦ
λαλήσει
ταῦτα
εἶπαν οἱ
γονεῖς
αὐτοῦ
ὅτι
ἐφοβοῦντο
τοὺς
ἰουδαίους
ἤδη
γὰρ
συνετέθειντο
οἱ
ἰουδαῖοι
ἵνα
ἐάν τις
αὐτὸν
ὁμολογήσῃ
χριστόν
ἀποσυνάγωγος
γένηται
διὰ
τοῦτο οἱ
γονεῖς
αὐτοῦ
εἶπαν
ὅτι
ἡλικίαν
ἔχει
αὐτὸν
ἐπερωτήσατε
φωνήσαντες
οὖν
ἐκ
δευτέρου
τὸν
ἄνθρωπον
ὃς ἦν
τυφλὸς
εἶπαν
αὐτῷ
δὸς
δόξαν
τῷ
θεῷ
ἡμεῖς
οἴδαμεν
ὅτι
ὁ
ἄνθρωπος
οὗτος
ἁμαρτωλός
ἐστιν
ἀπεκρίθη
οὖν
ἐκεῖνος
εἰ
ἁμαρτωλός
ἐστιν
οὐκ
οἶδα
ἓν
οἶδα
ὅτι
τυφλὸς
ὢν
ἄρτι
βλέπω
εἶπον
οὖν
αὐτῷ
πάλιν
τί
ἐποίησέν
σοι
πῶς
ἤνοιξέν
σου
τοὺς
ὀφθαλμούς
ἀπεκρίθη
αὐτοῖς
εἶπον
ὑμῖν
ἤδη
καὶ
οὐκ
ἠκούσατε
τί
πάλιν
θέλετε
ἀκούειν
μὴ καὶ
ὑμεῖς
θέλετε
αὐτοῦ
μαθηταὶ
γενέσθαι
ἐλοιδόρησαν
οὖν
αὐτὸν
καὶ
εἶπαν
σὺ
μαθητὴς
εἶ
ἐκείνου
ἡμεῖς
δὲ τοῦ
μωσέως
μαθηταί
ἐσμεν
ἡμεῖς
οἴδαμεν
ὅτι
μωσεῖ
λελάληκεν
ὁ θεός
τοῦτον
δὲ οὐκ
οἴδαμεν
πόθεν
ἐστίν
ἀπεκρίθη
ὁ
ἄνθρωπος
καὶ
εἶπεν
αὐτοῖς
ἐν
τούτῳ
γὰρ
θαυμαστόν
ἐστιν
ὅτι
ὑμεῖς
οὐκ
οἴδατε
πόθεν
ἐστίν
καὶ
ἀνέῳξέν
μου τοὺς
ὀφθαλμούς
οἴδαμεν
δὲ ὅτι
ἁμαρτωλῶν
ὁ θεὸς
οὐκ
ἀκούει
ἀλλ ἐάν
τις
θεοσεβὴς
ᾖ καὶ
τὸ
θέλημα
αὐτοῦ
ποιῇ
τοῦτον
ὁ θεὸς
ἀκούει
ἐκ τοῦ
αἰῶνος
οὐκ
ἠκούσθη
ὅτι
ἤνοιξέν
τις
ὀφθαλμοὺς
τυφλοῦ
γεγεννημένου
εἰ μὴ
ἦν οὗτος
παρὰ
θεοῦ
οὐκ
ἠδύνατο
ποιεῖν
οὐδέν
ἀπεκρίθησαν
καὶ
εἶπαν
αὐτῷ
ἐν
ἁμαρτίαις
σὺ
ἐγεννήθης
ὅλος καὶ
σὺ
διδάσκεις
ἡμᾶς
καὶ
ἐξέβαλον
αὐτὸν
ἔξω
ἤκουσεν
ἰησοῦς
ὅτι
ἐξέβαλον
αὐτὸν
ἔξω καὶ
εὑρὼν
αὐτὸν
εἶπεν
αὐτῷ
σὺ
πιστεύεις
εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου
ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος
καὶ
εἶπεν
τίς
ἐστιν
κύριε
ἵνα
πιστεύσω
εἰς
αὐτόν
εἶπεν
αὐτῷ
ὁ
ἰησοῦς
καὶ
ἑώρακας
αὐτὸν
καὶ ὁ
λαλῶν
μετὰ σοῦ
ἐστιν
ἐκεῖνος
ὁ δὲ
εἶπεν
πιστεύω
κύριε
καὶ
προσεκύνησεν
αὐτῷ
καὶ
εἶπεν
ὁ
ἰησοῦς
εἰς
κρίμα
ἐγὼ εἰς
τὸν
κόσμον
τοῦτον
ἦλθον
ἵνα οἱ
μὴ
βλέποντες
βλέπωσιν
καὶ οἱ
βλέποντες
τυφλοὶ
γένωνται
ἤκουσαν
ἐκ τῶν
φαρισαίων
ταῦτα
οἱ
μετ
αὐτοῦ
ὄντες
καὶ
εἶπαν
αὐτῷ
μὴ καὶ
ἡμεῖς
τυφλοί
ἐσμεν
εἶπεν
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
εἰ
τυφλοὶ
ἦτε
οὐκ
ἂν
εἴχετε
ἁμαρτίαν
νῦν δὲ
λέγετε
ὅτι
βλέπομεν
ἡ
ἁμαρτία
ὑμῶν
μένει
ἀμὴν
ἀμὴν
λέγω
ὑμῖν
ὁ μὴ
εἰσερχόμενος
διὰ τῆς
θύρας
εἰς τὴν
αὐλὴν
τῶν
προβάτων
ἀλλὰ
ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν
ἐκεῖνος
κλέπτης
ἐστὶν καὶ
λῃστής
ὁ δὲ
εἰσερχόμενος
διὰ τῆς
θύρας
ποιμήν
ἐστιν
προβάτων
τούτῳ ὁ
θυρωρὸς
ἀνοίγει
καὶ τὰ
πρόβατα
τῆς
φωνῆς
αὐτοῦ
ἀκούει
καὶ τὰ
ἴδια
πρόβατα
καλεῖ
κατ
ὄνομα
καὶ
ἐξάγει
αὐτά
ὅταν τὰ
ἴδια
πάντα
ἐκβάλῃ
ἔμπροσθεν
αὐτῶν
πορεύεται
καὶ τὰ
πρόβατα
αὐτῷ
ἀκολουθεῖ
ὅτι
οἴδασιν
τὴν
φωνὴν
αὐτοῦ
ἀλλοτρίῳ
δὲ οὐ
μὴ
ἀκολουθήσωσιν
ἀλλὰ
φεύξονται
ἀπ
αὐτοῦ
ὅτι
οὐκ
οἴδασιν
τῶν
ἀλλοτρίων
τὴν
φωνήν
ταύτην
τὴν
παροιμίαν
εἶπεν
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
ἐκεῖνοι
δὲ οὐ
γνῶσιν
εἶχον
τίνα ἦν
ἃ
ἐλάλει
αὐτοῖς
εἶπεν
οὖν
πάλιν
ὁ
ἰησοῦς
ἀμὴν
ἀμὴν
λέγω
ὑμῖν
ὅτι
ἐγώ
εἰμι ἡ
θύρα
τῶν
προβάτων
πάντες
ὅσοι
ἦλθον
πρὸ
ἐμοῦ
κλέπται
εἰσὶν καὶ
λῃσταί
ἀλλ οὐκ
ἤκουσαν
αὐτῶν τὰ
πρόβατα
ἐγώ
εἰμι ἡ
θύρα δι
ἐμοῦ ἐάν
τις
εἰσέλθῃ
σωθήσεται
καὶ
εἰσελεύσεται
καὶ
ἐξελεύσεται
καὶ
νομὴν
εὑρήσει
ὁ κλέπτης
οὐκ
ἔρχεται
εἰ μὴ
ἵνα
κλέψῃ
καὶ
θύσῃ
καὶ
ἀπολέσῃ
ἐγὼ
ἦλθον
ἵνα
ζωὴν
ἔχωσιν
καὶ
περισσὸν
ἔχωσιν
ἐγώ
εἰμι ὁ
ποιμὴν
ὁ
καλός
ὁ
ποιμὴν
ὁ
καλὸς
τὴν
ψυχὴν
αὐτοῦ
τίθησιν
ὑπὲρ τῶν
προβάτων
ὁ
μισθωτὸς
καὶ οὐκ
ὢν
ποιμὴν
οὗ οὐκ
ἔστιν τὰ
πρόβατα
ἴδια
θεωρεῖ
τὸν
λύκον
ἐρχόμενον
καὶ
ἀφίησιν
τὰ
πρόβατα
καὶ
φεύγει
καὶ ὁ
λύκος
ἁρπάζει
αὐτὰ καὶ
σκορπίζει
τὰ
πρόβατα
ὁ δὲ
μισθωτὸς
φεύγει
ὅτι
μισθωτός
ἐστιν καὶ
οὐ μέλει
αὐτῷ
περὶ τῶν
προβάτων
ἐγώ
εἰμι ὁ
ποιμὴν
ὁ
καλός
καὶ
γινώσκω
τὰ ἐμὰ
καὶ
γινώσκομαι
ὑπὸ τῶν
ἐμῶν
καθὼς
γινώσκει
με ὁ
πατὴρ
κἀγὼ
γινώσκω
τὸν
πατέρα
καὶ τὴν
ψυχήν
μου
τίθημι
ὑπὲρ τῶν
προβάτων
καὶ
ἄλλα
πρόβατα
ἔχω ἃ
οὐκ
ἔστιν
ἐκ τῆς
αὐλῆς
ταύτης
κἀκεῖνα
δεῖ με
ἀγαγεῖν
καὶ τῆς
φωνῆς
μου
ἀκούσουσιν
καὶ
γενήσονται
μία
ποίμνη
εἷς
ποιμήν
διὰ
τοῦτό με
ὁ πατὴρ
ἀγαπᾷ
ὅτι
ἐγὼ
τίθημι
τὴν
ψυχήν
μου
ἵνα
πάλιν
λάβω
αὐτήν
οὐδεὶς
αἴρει
αὐτὴν
ἀπ
ἐμοῦ
ἀλλ
ἐγὼ
τίθημι
αὐτὴν
ἀπ
ἐμαυτοῦ
ἐξουσίαν
ἔχω
θεῖναι
αὐτήν
καὶ
ἐξουσίαν
ἔχω
πάλιν
λαβεῖν
αὐτήν
ταύτην
τὴν
ἐντολὴν
ἔλαβον
παρὰ τοῦ
πατρός
μου
σχίσμα
πάλιν
ἐγένετο
ἐν τοῖς
ἰουδαίοις
διὰ τοὺς
λόγους
τούτους
ἔλεγον
δὲ
πολλοὶ
ἐξ
αὐτῶν
δαιμόνιον
ἔχει καὶ
μαίνεται
τί
αὐτοῦ
ἀκούετε
ἄλλοι
ἔλεγον
ταῦτα τὰ
ῥήματα
οὐκ
ἔστιν
δαιμονιζομένου
μὴ
δαιμόνιον
δύναται
τυφλῶν
ὀφθαλμοὺς
ἀνοῖξαι
ἐγένετο
δὲ τὰ
ἐγκαίνια
ἐν τοῖς
ἱεροσολύμοις
χειμὼν
ἦν καὶ
περιεπάτει
ὁ
ἰησοῦς
ἐν τῷ
ἱερῷ
ἐν τῇ
στοᾷ
τοῦ
σολομῶνος
ἐκύκλωσαν
οὖν
αὐτὸν οἱ
ἰουδαῖοι
καὶ
ἔλεγον
αὐτῷ
ἕως
πότε τὴν
ψυχὴν
ἡμῶν
αἴρεις
εἰ σὺ εἶ
ὁ
χριστός
εἰπὸν
ἡμῖν
παρρησίᾳ
ἀπεκρίθη
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
εἶπον
ὑμῖν καὶ
οὐ
πιστεύετε
τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ
ποιῶ ἐν
τῷ
ὀνόματι
τοῦ
πατρός
μου
ταῦτα
μαρτυρεῖ
περὶ
ἐμοῦ
ἀλλ
ὑμεῖς
οὐ
πιστεύετε
ὅτι οὐκ
ἐστὲ ἐκ
τῶν
προβάτων
τῶν
ἐμῶν
καθὼς
εἶπον
ὑμῖν τὰ
πρόβατα
τὰ ἐμὰ
τῆς
φωνῆς
μου
ἀκούει
κἀγὼ
γινώσκω
αὐτὰ καὶ
ἀκολουθεῖ
μοι
κἀγὼ
δίδωμι
αὐτοῖς
ζωὴν
αἰώνιον
καὶ οὐ
μὴ
ἀπόλωνται
εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ
οὐχ
ἁρπάσει
τις
αὐτὰ ἐκ
τῆς
χειρός
μου
ὁ πατήρ
μου ὃς
δέδωκέν
μοι
πάντων
μείζων
ἐστίν καὶ
οὐδεὶς
δύναται
ἁρπάζειν
ἐκ τῆς
χειρὸς
τοῦ
πατρός
μου
ἐγὼ καὶ
ὁ πατὴρ
ἕν
ἐσμεν
ἐβάστασαν
οὖν
πάλιν
λίθους
οἱ
ἰουδαῖοι
ἵνα
λιθάσωσιν
αὐτόν
ἀπεκρίθη
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
πολλὰ
ἔργα
καλὰ
ἔδειξα
ὑμῖν ἐκ
τοῦ
πατρός
μου
διὰ
ποῖον
αὐτῶν
ἔργον
ἐμὲ
λιθάζετε
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι
περὶ
καλοῦ
ἔργου
οὐ
λιθάζομέν
σε
ἀλλὰ
περὶ
βλασφημίας
καὶ ὅτι
σὺ
ἄνθρωπος
ὢν
ποιεῖς
σεαυτὸν
θεόν
ἀπεκρίθη
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
οὐκ
ἔστιν
γεγραμμένον
ἐν τῷ
νόμῳ
ὑμῶν
ὅτι
ἐγὼ
εἶπα
θεοί
ἐστε
εἰ
ἐκείνους
εἶπεν
θεοὺς
πρὸς
οὓς ὁ
λόγος
τοῦ
θεοῦ
ἐγένετο
καὶ οὐ
δύναται
λυθῆναι
ἡ
γραφή
ὃν ὁ
πατὴρ
ἡγίασεν
καὶ
ἀπέστειλεν
εἰς τὸν
κόσμον
ὑμεῖς
λέγετε
ὅτι
βλασφημεῖς
ὅτι
εἶπον
υἱὸς
τοῦ
θεοῦ
εἰμι
εἰ οὐ
ποιῶ τὰ
ἔργα
τοῦ
πατρός
μου
μὴ
πιστεύετέ
μοι
εἰ δὲ
ποιῶ
κἂν
ἐμοὶ μὴ
πιστεύητε
τοῖς
ἔργοις
πιστεύετε
ἵνα
γνῶτε καὶ
γινώσκητε
ὅτι ἐν
ἐμοὶ ὁ
πατὴρ
κἀγὼ ἐν
τῷ
πατρί
ἐζήτουν
οὖν
πάλιν
αὐτὸν
πιάσαι
καὶ
ἐξῆλθεν
ἐκ τῆς
χειρὸς
αὐτῶν
καὶ
ἀπῆλθεν
πάλιν
πέραν
τοῦ
ἰορδάνου
εἰς τὸν
τόπον
ὅπου ἦν
ἰωάννης
τὸ
πρῶτον
βαπτίζων
καὶ
ἔμεινεν
ἐκεῖ καὶ
πολλοὶ
ἦλθον
πρὸς
αὐτὸν
καὶ
ἔλεγον
ὅτι
ἰωάννης
μὲν
σημεῖον
ἐποίησεν
οὐδέν
πάντα δὲ
ὅσα
εἶπεν
ἰωάννης
περὶ
τούτου
ἀληθῆ
ἦν καὶ
ἐπίστευσαν
πολλοὶ
ἐκεῖ εἰς
αὐτόν
ἦν δέ τις
ἀσθενῶν
λάζαρος
ἀπὸ
βηθανίας
ἐκ τῆς
κώμης
μαρίας
καὶ
μάρθας
τῆς
ἀδελφῆς
αὐτῆς
ἦν δὲ
μαριὰμ ἡ
ἀλείψασα
τὸν
κύριον
μύρῳ καὶ
ἐκμάξασα
τοὺς
πόδας
αὐτοῦ
ταῖς
θριξὶν
αὐτῆς ἧς
ὁ
ἀδελφὸς
λάζαρος
ἠσθένει
ἀπέστειλαν
οὖν αἱ
ἀδελφαὶ
πρὸς
αὐτὸν
λέγουσαι
κύριε
ἴδε ὃν
φιλεῖς
ἀσθενεῖ
ὁ δὲ
ἰησοῦς
ἀκούσας
εἶπεν
αὕτη ἡ
ἀσθένεια
οὐκ
ἔστιν
πρὸς
θάνατον
ἀλλ
ὑπὲρ τῆς
δόξης
τοῦ
θεοῦ
ἵνα
δοξασθῇ
ὁ υἱὸς
τοῦ
θεοῦ δι
αὐτῆς
ἠγάπα δὲ
ὁ
ἰησοῦς
τὴν
μάρθαν
καὶ τὴν
ἀδελφὴν
αὐτῆς
καὶ τὸν
λάζαρον
ὡς οὖν
ἤκουσεν
ὅτι
ἀσθενεῖ
τότε μὲν
ἔμεινεν
ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ
δύο
ἡμέρας
ἔπειτα
μετὰ
τοῦτο
λέγει
τοῖς
μαθηταῖς
ἄγωμεν
εἰς τὴν
ἰουδαίαν
πάλιν
λέγουσιν
αὐτῷ οἱ
μαθηταί
ῥαββί
νῦν
ἐζήτουν
σε
λιθάσαι
οἱ
ἰουδαῖοι
καὶ
πάλιν
ὑπάγεις
ἐκεῖ
ἀπεκρίθη
ἰησοῦς
οὐχὶ
δώδεκα
ὧραί
εἰσιν τῆς
ἡμέρας
ἐάν τις
περιπατῇ
ἐν τῇ
ἡμέρᾳ
οὐ
προσκόπτει
ὅτι τὸ
φῶς τοῦ
κόσμου
τούτου
βλέπει
ἐὰν δέ
τις
περιπατῇ
ἐν τῇ
νυκτὶ
προσκόπτει
ὅτι τὸ
φῶς οὐκ
ἔστιν ἐν
αὐτῷ
ταῦτα
εἶπεν
καὶ
μετὰ
τοῦτο
λέγει
αὐτοῖς
λάζαρος
ὁ φίλος
ἡμῶν
κεκοίμηται
ἀλλὰ
πορεύομαι
ἵνα
ἐξυπνίσω
αὐτόν
εἶπον
οὖν οἱ
μαθηταὶ
αὐτῷ
κύριε εἰ
κεκοίμηται
σωθήσεται
εἰρήκει
δὲ ὁ
ἰησοῦς
περὶ τοῦ
θανάτου
αὐτοῦ
ἐκεῖνοι
δὲ
ἔδοξαν
ὅτι περὶ
τῆς
κοιμήσεως
τοῦ
ὕπνου
λέγει
τότε οὖν
εἶπεν
αὐτοῖς
ὁ
ἰησοῦς
παρρησίᾳ
λάζαρος
ἀπέθανεν
καὶ
χαίρω δι
ὑμᾶς
ἵνα
πιστεύσητε
ἀλλὰ
ἄγωμεν
πρὸς
αὐτόν
εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ
λεγόμενος
δίδυμος
τοῖς
συμμαθηταῖς
ἄγωμεν καὶ
ἡμεῖς ἵνα
ἀποθάνωμεν
μετ
αὐτοῦ
ἦλθεν οὖν
ὁ
ἰησοῦς
καὶ
εὗρεν
αὐτὸν
τέσσαρας
ἤδη
ἡμέρας
ἔχοντα
ἐν τῷ
μνημείῳ
ἦν δὲ
βηθανία
ἐγγὺς
τῶν
ἱερουσαλὴμ
ὡς ἀπὸ
σταδίων
δεκαπέντε
πολλοὶ
δὲ ἐκ
τῶν
ἰουδαίων
ἐληλύθεισαν
πρὸς τὴν
μάρθαν
καὶ
μαριὰμ
ἵνα
παραμυθήσωνται
αὐτὰς
περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ
αὐτῶν
ἡ οὖν
μάρθα ὡς
ἤκουσεν
ὅτι
ἰησοῦς
ἔρχεται
ὑπήντησεν
αὐτῷ
μαριὰμ δὲ
ἐν τῷ
οἴκῳ
ἐκαθέζετο
εἶπεν οὖν
ἡ μάρθα
πρὸς τὸν
ἰησοῦν
κύριε εἰ
ἦς ὧδε
οὐκ ἂν
ἀπέθανεν
ὁ
ἀδελφός
μου
ἀλλὰ καὶ
νῦν οἶδα
ὅτι ὅσα
ἂν
αἰτήσῃ
τὸν
θεὸν
δώσει
σοι ὁ
θεός
λέγει
αὐτῇ ὁ
ἰησοῦς
ἀναστήσεται
ὁ
ἀδελφός
σου
λέγει
αὐτῷ ἡ
μάρθα
οἶδα
ὅτι
ἀναστήσεται
ἐν τῇ
ἀναστάσει
ἐν τῇ
ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ
εἶπεν
αὐτῇ ὁ
ἰησοῦς
ἐγώ
εἰμι ἡ
ἀνάστασις
καὶ ἡ
ζωή ὁ
πιστεύων
εἰς ἐμὲ
κἂν
ἀποθάνῃ
ζήσεται
καὶ πᾶς
ὁ ζῶν καὶ
πιστεύων
εἰς ἐμὲ
οὐ μὴ
ἀποθάνῃ
εἰς τὸν
αἰῶνα
πιστεύεις
τοῦτο
λέγει
αὐτῷ
ναί
κύριε
ἐγὼ
πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ
ὁ
χριστὸς
ὁ υἱὸς
τοῦ
θεοῦ ὁ εἰς
τὸν
κόσμον
ἐρχόμενος
καὶ
τοῦτο
εἰποῦσα
ἀπῆλθεν
καὶ
ἐφώνησεν
μαριὰμ
τὴν
ἀδελφὴν
αὐτῆς
λάθρᾳ
εἰποῦσα
ὁ
διδάσκαλος
πάρεστιν
καὶ
φωνεῖ σε
ἐκείνη ὡς
ἤκουσεν
ἠγέρθη
ταχὺ καὶ
ἤρχετο
πρὸς
αὐτόν
οὔπω δὲ
ἐληλύθει
ὁ
ἰησοῦς
εἰς τὴν
κώμην
ἀλλ ἦν
ἔτι ἐν
τῷ
τόπῳ
ὅπου
ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ
μάρθα
οἱ οὖν
ἰουδαῖοι
οἱ ὄντες
μετ
αὐτῆς ἐν
τῇ οἰκίᾳ
καὶ
παραμυθούμενοι
αὐτήν
ἰδόντες
τὴν
μαριὰμ
ὅτι
ταχέως
ἀνέστη
καὶ
ἐξῆλθεν
ἠκολούθησαν
αὐτῇ
δόξαντες
ὅτι
ὑπάγει
εἰς τὸ
μνημεῖον
ἵνα
κλαύσῃ
ἐκεῖ
ἡ οὖν
μαριὰμ
ὡς ἦλθεν
ὅπου ἦν
ὁ
ἰησοῦς
ἰδοῦσα
αὐτὸν
ἔπεσεν
αὐτοῦ
πρὸς τοὺς
πόδας
λέγουσα
αὐτῷ
κύριε εἰ
ἦς ὧδε
οὐκ ἂν
μου
ἀπέθανεν
ὁ
ἀδελφός
ἰησοῦς
οὖν ὡς
εἶδεν
αὐτὴν
κλαίουσαν
καὶ τοὺς
συνελθόντας
αὐτῇ
ἰουδαίους
κλαίοντας
ἐνεβριμήσατο
τῷ
πνεύματι
καὶ
ἐτάραξεν
ἑαυτὸν
καὶ
εἶπεν
ποῦ
τεθείκατε
αὐτόν
λέγουσιν
αὐτῷ
κύριε
ἔρχου καὶ
ἴδε
ἐδάκρυσεν
ὁ
ἰησοῦς
ἔλεγον
οὖν οἱ
ἰουδαῖοι
ἴδε πῶς
ἐφίλει
αὐτόν
τινες δὲ
ἐξ
αὐτῶν
εἶπον
οὐκ
ἐδύνατο
οὗτος ὁ
ἀνοίξας
τοὺς
ὀφθαλμοὺς
τοῦ
τυφλοῦ
ποιῆσαι
καὶ ἵνα
μὴ καὶ
οὗτος
ἀποθάνῃ
ἰησοῦς
οὖν
πάλιν
ἐμβριμώμενος
ἐν ἑαυτῷ
ἔρχεται
εἰς τὸ
μνημεῖον
ἦν δὲ
σπήλαιον
καὶ
λίθος
ἐπέκειτο
ἐπ αὐτῷ
λέγει ὁ
ἰησοῦς
ἄρατε
τὸν
λίθον
λέγει
αὐτῷ ἡ
μάρθα ἡ
ἀδελφὸς
τοῦ
τεθνηκότος
κύριε ἤδη
ὄζει
τεταρταῖος
γάρ
ἐστιν
λέγει
αὐτῇ ὁ
ἰησοῦς
οὐκ
εἶπόν
σοι ὅτι
ἐὰν
πιστεύσῃς
ὄψῃ τὴν
δόξαν τοῦ
θεοῦ
ἦραν οὖν
τὸν
λίθον
ὁ δὲ
ἰησοῦς
ἦρεν τοὺς
ὀφθαλμοὺς
ἄνω καὶ
εἶπεν
πάτερ
εὐχαριστῶ
σοι ὅτι
ἤκουσάς
μου
ἐγὼ δὲ
ἤδειν ὅτι
πάντοτε
μου
ἀκούεις
ἀλλὰ διὰ
τὸν
ὄχλον
τὸν
περιεστῶτα
εἶπον
ἵνα
πιστεύσωσιν
ὅτι σύ με
ἀπέστειλας
καὶ
τοῦτο
εἰπὼν
φωνῇ
μεγάλῃ
ἐκραύγασεν
λαζάρε
δεῦρο
ἔξω
καὶ
ἐξῆλθεν
ὁ
τεθνηκὼς
δεδεμένος
τοὺς
πόδας καὶ
τὰς χεῖρας
κειρίαις
καὶ ἡ
ὄψις
αὐτοῦ
σουδαρίῳ
περιδεδεμένη
λέγει
αὐτοῖς ὁ
ἰησοῦς
λύσατε
αὐτὸν καὶ
ἄφετε
αὐτὸν
ὑπάγειν
πολλοὶ
οὖν ἐκ
τῶν
ἰουδαίων
οἱ
ἐλθόντες
πρὸς τὴν
μαριὰμ
καὶ
θεασάμενοι
ἃ
ἐποίησεν
ἐπίστευσαν
εἰς
αὐτόν
τινες δὲ
ἐξ
αὐτῶν
ἀπῆλθον
πρὸς τοὺς
φαρισαίους
καὶ
εἶπαν
αὐτοῖς ἃ
ἐποίησεν
ἰησοῦς
συνήγαγον
οὖν
ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ
φαρισαῖοι
συνέδριον
καὶ
ἔλεγον
τί
ποιοῦμεν
ὅτι οὗτος
ὁ
ἄνθρωπος
πολλὰ
ποιεῖ
σημεῖα
ἐὰν
ἀφῶμεν
αὐτὸν
οὕτως
πάντες
πιστεύσουσιν
εἰς
αὐτόν καὶ
ἐλεύσονται
οἱ
ῥωμαῖοι
καὶ
ἀροῦσιν
ἡμῶν καὶ
τὸν
τόπον καὶ
τὸ
ἔθνος
εἷς δέ
τις
ἐξ
αὐτῶν
καϊάφας
ἀρχιερεὺς
ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου
ὑμεῖς
οὐκ
οἴδατε
οὐδέν
οὐδὲ
διαλογίζεσθε
ὅτι
συμφέρει
ὑμῖν ἵνα
εἷς
ἄνθρωπος
ἀποθάνῃ
ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ καὶ
μὴ ὅλον
τὸ
ἔθνος
ἀπόληται
τοῦτο δὲ
ἀφ
ἑαυτοῦ
οὐκ
εἶπεν
ἀλλὰ
ἀρχιερεὺς
ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου
ἐπροφήτευσεν
ὅτι
ἔμελλεν
ἰησοῦς
ἀποθνήσκειν
ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους
καὶ οὐχ
ὑπὲρ

Καὶ οἱ προφῆται
ἀπεθάμομεν πάντες
σὺν αὐτοῖς εἰς.
Α Σὺ τίς εἶ ὃς ἐρωτᾷς
τὸν θάνατον ἡμῶν καὶ
τὴν ἔξοδον ἡμῶν
ἵνα μάθῃς ὅτι
οὐκ ἐσμὲν κατὰ
τὸν θάνατον καὶ
τὴν ἔξοδον αὐτῶν
ἐὰν οὖν ἀποθάνωμεν
ὡς οὗτοι ἀποθανούμεθα
καὶ ἡμεῖς καὶ
ἐὰν ἐκεῖνοι
ὡς ἡμεῖς ἐσόμεθα
ἀλλοίως οὐκ
ἔστιν ὁ θάνατος
ἡμῶν καὶ ἡ ἔξοδος
ἀλλ' ἢ ὁμοίως
ἡμῖν καὶ αὐτοῖς
ἡ μᾶλλον ἐὰν
ἐκεῖνοι ἀποθάνωσιν
ἡμῶν ἐλάττονες
ἔσονται ἐὰν δὲ
ἡμεῖς ἀποθάνωμεν
ὡς ἐκεῖνοι
μείζονες ἡμῶν
ἔσονται καὶ
ἐὰν ἐκεῖνοι
ἀποθάνωσιν
ὡς ἡμεῖς
ἴσοι ἡμῖν
ἔσονται
καὶ οἱ
προφῆται
καὶ
σὺ λέγεις
ἀμήν

Ἐὰν οὖν ὁ ἰουδαῖος
ὁ πρὸς αὐτὸν· πῶς
τὴν κοιλίαν σου ἔτεκεν
ἡ μήτηρ σου; καὶ οὐ
βρέφος ἐώρακας;
εἶπε μετὰ αὐτοῦ ὁ ἰς·
μὴ μάτην μὴ λέγω
ὑμῖν· πρὶν μὰ τὴν ἡμέραν
ἀμνησθῆναι ἐγὼ
εἰμὶ· ἡ ἡμέρα οὖν λί
θους, ἵνα μὴ λιθάσω
σιν αὐτόν· ἰδοὺ δὲ ἐ
κρύβη· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ
διελθὼν διὰ μέ
σου αὐτῶν· καὶ
παρῆν οὕτως· ιγ
παράγων εἶδεν
ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς· καὶ ἠ
ρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαββί·
τίς ἥμαρτεν· οὗτος

ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα
τυφλὸς γεννηθῇ·
ἀπεκρίθη ἰς· οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν οὔτε
οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλ
λ' ἵνα φανερωθῇ
τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐ
ν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ
ἐργάζεσθαι τὰ ἔρ
γα τοῦ πέμψαν
τός με, ἕως ἡμέ
ρα ἐστίν· ἔρχε
ται νὺξ· ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐρ
γάζεσθαι· ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ
κόσμου· ταῦτα
εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ
καὶ ἐποίησε πηλὸν
ἐκ τοῦ πτύσματος
καὶ ἐπέχρισε τὸν
πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς τοῦ τυ
φλοῦ· καὶ εἶπεν αὐ
τῷ

Ἀ ἐκεῖνος καὶ εἶπε·
μὴ ὄσα λέγομεν ὅσοι
πλούσιοι ἐσμὲν καὶ
χρείαν οὐκ ἔχομεν
ἄλλων, καὶ εἰ πολλὰ
κεκτήμεθα καὶ
σὺ λαὸς ἁμαρτίαι·
ἀπόλαβε δὲ ὃ
μετὰ ταῦτα ἔσται
ἐκεῖνος· λέγει
τοῖς ἀκούουσιν·
τὸ πάρεργον
φαρισαίου τοῦ
πλουσίου·
ἡμῖν δὲ σαμαρείτου
ὃ πεπόμπαμεν
ποιήσει ὅλως καὶ
ἐξ ὧν αὐτὸς

Ἀ ἐκεῖνος καὶ εἶπε·
μὴ ὄσα λέγομεν ὅσοι
πλούσιοι ἐσμὲν καὶ
χρείαν οὐκ ἔχομεν
ἄλλων, καὶ εἰ πολλὰ
κεκτήμεθα καὶ
σὺ λαὸς ἁμαρτίαι·
ἀπόλαβε δὲ ὃ
μετὰ ταῦτα ἔσται
ἐκεῖνος· λέγει
τοῖς ἀκούουσιν·
τὸ πάρεργον
φαρισαίου τοῦ
πλουσίου·
ἡμῖν δὲ σαμαρείτου
ὃ πεπόμπαμεν
ποιήσει ὅλως καὶ
ἐξ ὧν αὐτὸς
ἔβλεψεν· εἶπεν
ὡς αὐτῷ· σοῦ ἔφη
ἐκεῖνος· λέγει
κύριλλος· ἀφ' ἡμῶν
τὸ μὲν πάρεργόν ἐστι

αὐτὸ μὲν αἰοἱ Φαρι
σαῖοι· πῶς οὖν ἐμὲ
βλέπεμ· ὃ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· πῶς
Γοὖν ἐθη κέμου δωϊ
τοὶ ὁ Φθαλμοὶ
καὶ ἔμι πάμεν καὶ
βλέπω· ἔλεγον
Οὖν ἐκ τῶν Φαρι
σαίων τινες·
οὗτος
ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν πα
ρὰ θεοῦ· ὅτι τὸ σάβ
βατον οὐ τηρεῖ· ἄλ
λοι ἔλεγον· πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁ
μαρτωλὸς τοιαῦ
τα σημεῖα ποιεῖν·
καὶ σχίσμα ἦν ἐ
ν αὐτοῖς· λέγουσι
τῷ τυφλῷ πάλι·
Σὺ τί λέγεις περὶ
αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλμούς·
ὁ δὲ εἶπεν ὅτι

προφήτης ἐστίν·
Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς
καὶ ἀνέβλεψεν·
ἕως ὅτου ἐφώνη
σαν τοὺς γονεῖς αὐ
τοῦ τοῦ ἀναβλέ
ψαντος,
καὶ ἠρώ
τησαν αὐτοὺς λέ
γοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν
λέγετε ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη; πῶς
οὖν ἄρτι βλέπει·
Ἀπεκρίθησαν δὲ
αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπαν·
οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐ
γεννήθη· πῶς δὲ
νῦν βλέπει οὐκ οἴ
δαμεν· ἢ τίς ἤνοι

ὅτι δὲ ἁμαρτωλοί ἐσμεν πάντες
θεωροῦσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ
Α ἐπιτιμῶσιν ἡμῖν ὡς ἁμαρτωλοῖς
μοις καὶ εἰ τοῦτο
εἰ ἁμαρτωλοί ἐσμεν
τι μοὺ χοῖδα· ἐμὲ
οἱ δὲ ὠθοῦντες τὸ φῶς τὸ
ἀληθινὸν βλέπουσιν· εἰ
πρὸς μὲ ὡς αὐτὸν πάν-
πάσχουσιν οἱ ὅμοιοι ἐκεί-
νοις ἐστέ· ὅτι
φθονοῦσιν ἡμῖν ὡς ἀλλο-
Κ ριόθνοις· εἰ πρὸ
ὑμεῖς μὲν δίκαιοι καὶ ὁσίως
κούσαντες· πῶς δὲ
θέλετε ἀκούειν;
μὴ καὶ ὑμεῖς θέ-
λετε αὐτοῦ μανθά-
νειν καὶ γενέσθαι· ἐ
λοιδόρησαν αὐ-
τὸν καὶ εἰπόν·
Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκεί-
νου· ἡμεῖς δὲ

ἐκ τοῦ τόπου ὁθεν
ποθεν ἡμεῖς οὐκ
οἴδαμεν· αὐτὸς δὲ ἡμῖν
κίαμ ἔχει· αὐτὸν μὲ
ἐρωτήσατε· αὐτὸ
περὶ αὐτοῦ λέγε-
σει· ταῦτα εἰπὸν
ἐφοβοῦντο τοὺς
Ιουδαίους· ἤδη
γὰρ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι· ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμο-
λογήσῃ χν· αὐτὸν
μὴ γένηται·
διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ εἶπον ὅτι
ἡλικίαν ἔχει αὐτὸ
ἐρωτήσατε· ἐλά-
λησεν οὖν ἐκδεύ-
τερον ὁ ἄνθρω-
ὃς ἦν τυφλὸς καὶ
εἶπον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θῷ· ἡμεῖς

μοὶ τὸ πλοῦν ἀνόμη
μέμου· εἰ μὴ μὴ
οὗτος παρὰ θυ· χ
κέδωκα τοι εἶμ
οὐδέν· ἀπεκρίθη
σαν καὶ εἶ τοῦ μαὶ
τῷ· ἐν ἁμαρτίαις
γ ὑ ἐγεννήθης ὅλος·
καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐβάλον
λον αὐτὸν ἔξω· ἦ
κουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ζ ἐβαλον αὐτὸν ἔξω·
καὶ εὑρὼν αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· σὺ
πιστεύεις εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ θυ;
ἀπεκρίθη ἐκεῖν
καὶ εἶπεν· καὶ τίς
ἐστιν κε ἵνα πιστεύ
σω εἰς αὐτόν· εἶ
πεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰσ·
καὶ ἑώρακας αὐ
τὸν καὶ ὁ λαλῶν μ

τοῦ μα σθησαι ἐσ
μὲ μαθηταί· ἡ
μεῖς οἴδαμεν ὅ
τι μωσῆ λελάλη
κεν ὁ θς· τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν
πόθεν ἐστί· ἀπε
κ ρίθη ὁ ἄν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τοῦτο θαυ
μαστόν ἐστιν ὅτι
μεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστί· καὶ ἀνοί
γοντός μου τοὺς
φθαλμούς· οἴδα
μεν δὲ ὅτι ἁμαρ
τωλῶν ὁ θς οὐκ ἀκ
κούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ᾖ καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ· τοῦτου ἀκού
ει· ἐκ τοῦ αἰῶνος
οὐκ ἠκούσθη ὅτι
ἤνοιξέ τις ὀφθαλ

με τὰ σοῦ ἐκεῖνος
ἀπὸ· ὁδὲ ἔφη· τοι
τεύσω ἐξ ἐμαὶ τὸ τρος
ἐκωὴ σθμ αὐτοῦ·
Καὶ εἰ τὸ τεμόι σ̄· εἰς
Κρίμα ἐγω εἰς τὸ
κόσμον τοῦτον μὴ λ,
θομ· ἵ μα οἱ μὴ βλέ
πο μ τες βλέ πω
σι· καὶ οἱ βλέ πο μ
τυφλοὶ γέν ω μ ται·
καὶ ἠκουσάν ἐκ τῶν
Φαρισαίων τα ῦ
τα καὶ εἶ πον αὐ τῷ·
μὴ καὶ ἡμεῖς τυφ
λοὶ ἐσμέν; εἶ πε
αὐτοῖς ὁ ἰ σ̄· εἰ τυ
φλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν
ἤχε τε ἁμαρτίαν·
νῦν δὲ λέγε τε ὅτι
βλέ πο μεν· ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν
μένει· ἀμὴν ἀμὴν

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλα
χόθεν· ἐκεῖνος
κλέπτης ἐστὶ καὶ
λῃστής· ὁδὲ εἰσερ
χόμενος διὰ τῆς
θύρας ποιμήν ἐ
στι τῶν προβάτων·
τούτῳ ὁ θυρωρὸς
ἀνοίγει· καὶ τὰ
πρόβατα τῆς φω
νῆς αὐτοῦ ἀκούει·
καὶ τὰ ἴδια πρό
βατα καλεῖ κα
τ' ὄνομα καὶ ἐξά
γει αὐτά· καὶ ὅταν
τὰ ἴδια πρόβατα
τὰ ἐκβάλῃ, ἔμ
προσθεν αὐτῶν
πορεύεται· καὶ

κήκουσαμαὐτῶμ
τὰπαρόιαταυτα·φοβ
ῆμαιμὴθύραυ·διὲμὲ
βαίηιδεισελθὴ
σωθήσεταιαὐτὴ
σὺκλεύσεταικαὶ
βλάσφημαι·καὶ
μοιμὴμεὐφλύσει·
ὀκλέπτηςοὐχέρ
χεταιεἰμὴἵναὐχλε
ψῇκαὶθύσειαὐ
τοῖςκλέσει·ἐγὼδὴ
θορύβωνοὐμὲ
χωρὶςαὐτῶμ·φο
βοῦμαιμὴἐκ
εἰμὶὁποιμὴμὸ
καλὸς·ὁποιμὴμ
καλὸς·τὴμψυχὴμ
αὐτοῦτίθησιὑπερ
τῶμπροβάτωμ·
ὁμίσθιοςδὲὢ
οὐκὢμποιμὴμ·ὧ
οὐκεἰσὶτὰπρόβα
τάἴδεται·θεωρεῖ

τὰπαρόιαταυτα
τῶἀκολουθεῖ·πθ
ὁτιοἶδασιτὴμφ
μὴμαὐτοῦ·ἄλλο
τριόδὲοὐμὴἀ
κολουθήσουσιμ·
ἀλλὰἀφεύξομται
ἀπαὐτοῦ·ὅτιοὐ
κοἶδασιτῶμἀλλο
τριόμτὴμφωμή·

Ταύτημτὴμπαροι
μίαμ·εἶπωβμαὐ
τοῖςοἱ·ἐκείμοι
δὲοὐχέἕμωσαμ
πίμαιτὴμἀὲλλὰ
αὐτοῖς·εἶπωβμοῦμ
ἄλλιμαὐτοῖςοἱ·
ἀμὴμαὐμὴμλέτω
ὑμῖμ·ἐγὼδὲεἰμὶὴ
θύραταῶμπρο
βάτωμ·πάμτωμ
ὅσοιἦλθομπρόε
μοῦ·κλέπταιεἰ
σὶκαὶλῃταί·ἀλλ

ἡ παρασκευὴ ἡ ε τῆς ἑβδ.

τὸ λύχνον ἔρχόμε
νον καὶ ἀφιὴσι τὸ
πρόωπον καὶ φ
ᾷ. καὶ ὁ λύχνος
ἁρπάζει αὐτὸ
καὶ σκορπίζει
τὸ πρόωπον. ὁ
δὲ μὴ θαπτὸς φεύ
γει ὅπ μὴ θαπτός ἐ
στι. καὶ οὐ μέλει αὐ
τῷ περὶ τοῦ σώ
ματος αὐτοῦ.

ϛβ περὶ βάπτου. ἀπὸ
εἰ μὴ ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς. καὶ μὴ μα
σκαυλίσῃ τὸ
μῆ μα σκαυτοῦ
ζ τῷ μέλλοντι. καὶ ὅς
α μὴ ὅ χει μέλος ὁ ποιμ.
Κ ἀπὸ μὴ μα σκαυτὸν
περαῦ. καὶ τὴν ψυ
χήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προ
βάτων μου. καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω

οὐ κέ ἁλμε κτησ
αὐλῆς ταύτης. καὶ
χείμαρ μεδειᾷ
καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι. καὶ γε
νήσε ται μία ποίμνη
εἷς ποιμήν. διὰ
τοῦτό με ὁ πὴρ
ἀγαπᾷ. ὅτι ἐγὼ τίθη
μι τὴν ψυχήν μου.
ἵνα πάλιν λάβω
αὐτήν. οὐδεὶς
αἴρει αὐτὴν ἀπ᾽ ἐ
μοῦ. ἀλλ᾽ ἐγὼ τι
θημὶ αὐτὴν ἀπ᾽ ἐ
μαυτοῦ. ἐξουσί
αν ἔχω θεῖναι αὐτήν.
καὶ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτ.
ταύτην τὴν ἐντο
λὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ πρός μου. χῦ
μαθὼν πάλιν ἐ
γὼ τοι οὖν λέγω.

ἡμῶν ἄρε|σ. εἰ σὺ
εἶ ὁ χς, εἰ τε ἡμῖν
παῤῥησίαν. αὐτοῦ
Κρίθητι. εἰ τοῦ μὴ
Καὶ οὕτω πεύε|τω
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι |τ
τοῦ πατρός μου. ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ, ἀλλ' ὑμεῖς
οὐ πιστεύε|τε. ὅ
τι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προ
βάτων τῶν ἐμῶν.
καθὼς εἶπον ὑμῖ|ν.
τὰ πρόβατα τὰ ἐ
μὰ τῆς φωνῆς
μου ἀκούει. κἀγὼ
γινώσκω αὐτά.
καὶ ἀκολουθοῦσί
κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον
ὀμδ' δωμι αὐτοῖς
καὶ οὐ μὴ ἀπόλω
ται εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ οὐχ ἁρ|πασε

διὰ τοῦτο μισεῖ
πε. ἐὰν δὲ
ποιῶ. κἂν ἐμοὶ μὴ
δαμῶς πιστεύε|τε
τοῖς ἔργοις πι
στεύε|τε, ἵνα γνῶτε
καὶ γινώσκητε
ὅτι ὁ πρ ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν τῷ πρὶ
τοῦτο ἐζήτουν
αὐτὸν πιάσαι
καὶ οὐδεὶς ἐπέ
βαλεν ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας
ὅτι οὔπω ἐλή
λυθει ἡ ὥρα
αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλ
θεν πάλιν πέ
ραν τοῦ Ἰορδάνου
εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάν
νης τὸ πρῶτον
βαπτίζων καὶ
ἔμεινεν ἐκεῖ
καὶ πολλοὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν
καὶ ἔλεγον ὅτι
Ἰωάννης μὲν
σημεῖον ἐποίη
σεν οὐδέν. πάν
τα δὲ ὅσα εἶπεν
Ἰωάννης περὶ
τούτου ἀλη
θῆ ἦν. καὶ πολ
λοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν ἐκεῖ

Σάββατον Ε

τὰ ἀναγκαῖα τοῦ ἐκπνεῖν, ἐπεὶ μηδὲν ὑπῆρχε
τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ γῇ πρὸς τὸ ζῆν. καὶ
ἐκπνεύσαντος αὐτοῦ, ἐκέλευσεν ὁ Ἀλέξανδρος
τοὺς ἰατροὺς ἀνοῖξαι τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ
ἐξελεῖν τὴν καρδίαν· καὶ ἐξελόντες εὗρον
αὐτὴν μικρὰν καὶ ξηράν. ἐκέλευσεν οὖν
ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἄλλην καρδίαν ἐξελεῖν
ἀνθρώπου ἀνδρείου καὶ μεγαλοψύχου· καὶ
εὗρον καρδίαν μεγάλην καὶ ὑγράν. ἐκέλευσεν
οὖν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρείου
ἐμβληθῆναι εἰς τὸ σῶμα τοῦ δειλοῦ· καὶ
ἐμβληθείσης τῆς καρδίας τοῦ ἀνδρείου
εἰς τὸ σῶμα τοῦ δειλοῦ, ἐπλήσθη τὸ σῶμα
τοῦ δειλοῦ τῆς καρδίας τοῦ ἀνδρείου καὶ
ἐγένετο ὡς ἄνθρωπος ἀνδρεῖος καὶ μεγαλόψυχος.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπολέμησαν
Ἕλληνες τοῖς Ἰνδοῖς καὶ ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ ἔλαβε τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐποίησεν
αὐτοὺς φόρους τελεῖν. καὶ ἐπολέμησεν
ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς Ἀμαζόνας καὶ
ἐνίκησεν αὐτάς· καὶ ἔλαβε τὴν χώραν
αὐτῶν καὶ ἐποίησεν αὐτὰς φόρους τελεῖν.
καὶ ἐπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς
Σκύθας καὶ ἐνίκησεν αὐτούς· καὶ ἔλαβε
τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς
φόρους τελεῖν. καὶ ἐπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ τοὺς Ἀμαζόνας καὶ ἐνίκησεν αὐτάς·
καὶ ἔλαβε τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐποίησεν
αὐτὰς φόρους τελεῖν. καὶ ἐπολέμησεν
ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς Σκύθας καὶ
ἐνίκησεν αὐτούς· καὶ ἔλαβε τὴν χώραν
αὐτῶν καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς φόρους τελεῖν.
καὶ ἐπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς
Ἀμαζόνας καὶ ἐνίκησεν αὐτάς· καὶ ἔλαβε
τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐποίησεν αὐτὰς
φόρους τελεῖν. καὶ ἐπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ τοὺς Σκύθας καὶ ἐνίκησεν αὐτούς·

ιδ ε̄ τοῦ λαζάρου :–

ις̄ εἰσαὐτὸν ἐκεῖ· ἡμ
ε πλησαὐθεμωμλαῦ
βαρυσαὐτοιμηθω
μίαν· ἐκτῆσκαίμηο
μαρίαςκαὶμαρθ
τῆσαὐδελφῆσαὐ
ιδ τῆσ· ἡμδὲμαρίαν
ἣἀλείψασατὸμκῦ
μύρον· καὶἐξμαῦ
ξασαιτοὺποδαο
αὐτοῦ ταῖσθριξὶμ
αὐτῆσ· ἧσὁαὐδελ
φὸσλάζαροσἠσ
θέμει· αὐταῖςθειξαμ
οὖν πρὸσαὐτὸμαὶ
αὐδελφαὶλέγου
σαι· κε εἰἐδῶμφιλὸς
ασθενεῖ· αὐχοῦσαο
δὲὸἰσ ε̄ ἰ πρὸμ· αὖ
τὴνἀσθένειαοὐχὲ
θ πρὸὸθάνατον·
ἀλλὰ ὑπὲρτῆσδὸ
ξησταῦθυ· ἵναδὸ
ξασθῇὁὑὸσταῦθυ

+ ε̄ ε̄ τοῦ λαζάρου :–

διὰ αὐτὸ· καὶ γάρ σου
δὲ ὁ ἰδὼν τὴν μαρθ̄
Καὶ τὴν ἀδελφήν
καὶ τὸ δι᾽ αὐτὸν λαὸν
βαρὺ· ὡς σοὶ ἡ
κοινὸν ὅπλα σθε
μεῖ πότε μὲ μένει
με μεμὲν ὑμῖν τό που·
δὸν ἡμέραν· ἔ
τι τα με τὰ τοῦ
τολέγει τοῖς μα
θηταῖς· φωμεν
εἰς τὴν ἰουδαίαν
πάλιν· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταί·
ραββί· νῦν ἐζή
τουν σε λιθάσαι
οἱ ἰουδαῖοι καὶ
πάλιν ὑπάγεις
κεῖ· ἀπεκρίθη ἰ̄ς̄·
οὐχὶ δώδεκά εἰσιν
ραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περ
ι πατῇ ἐν τῇ

μέρᾳ οὐ προσκό
πτει· ὅτι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου
βλέπει· ἐὰν δέ
τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ προσ
κόπτει· ὅτι τὸ φῶς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ·
ταῦτα εἶπεν καὶ με
τὰ τοῦτο λέγει αὐ
τοῖς· λάζαρος
ὁ φίλος ἡμῶν κε
κοίμηται· ἀλλὰ
πορεύομαι ἵνα
ἐξυπνήσω αὐτόν·
εἶπον οὖν οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· κύ
κεκοίμηται σω
θήσεται· εἰρήκει
δὲ ὁ ἰ̄ς̄ περὶ τοῦ θα
νάτου αὐτοῦ· ἐκεῖ
νοι δὲ ἔδοξαν ὅτι
περὶ τῆς κοιμή
σεως τοῦ ὕπνου λέ

ἐκ τοῦ μ ἰουδαίων
ἐλιθάσθη σαν πρὸ
τοῦ πορεῦεσθαι
καὶ παρ' ἡμᾶς· ἵνα
παραμυθήσωνται
αὐτὰς περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν.
Ἡ οὖν μαρθα ὡς ἦ
κουσεν ὅτι ἰησοῦς ἔρ
χεται· ὑπήντησεν
αὐτῷ· μαρία δὲ
ἐν τῷ οἴκῳ ἐκά
θητο· εἶπεν οὖν ἡ
οὖν μαρθα πρὸς
τὸν κν· εἰ ἦς
ὧδε· ὁ ἀδελφός
μου οὐκ ἂν ἐτεθνή
κει· ἀλλὰ καὶ νῦν
οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν·
δώσει σοι ὁ θς· λέ
γει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀνα
στήσεται ὁ ἀδελφός
σου· λέγει αὐ

τῇ ἡ μαρθα· οἶδα
ὅτι ἀναστήσεται
ἐν τῇ ἀναστάσει
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ
ρᾳ· εἶπεν αὐτῇ ὁ
ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά
στασις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
κἂν ἀποθάνῃ ζήσε
ται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν
καὶ πιστεύων εἰς
ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθά
νῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
πιστεύεις τοῦτο;
λέγει αὐτῷ· ναί
κύριε· ἐγὼ πε
πίστευκα ὅτι σὺ
εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ
θυ ὁ εἰς τὸν κό
σμον ἐρχόμε
νος· καὶ τοῦτο
εἰποῦσα ἀπῆλ
θεν καὶ ἐφώ
νησε μαρίαν
τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς λάθρᾳ
εἰποῦσα· ὁ δι
δάσκαλος πά
ρεστιν καὶ φω
νεῖ σε· ἡ δὲ
ὡς ἤκουσεν
ἠγέρθη ταχὺ
καὶ ἤρχετο
πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐλη
λύθει ὁ ἰς εἰς
τὴν κώμην
ἀλλ' ἦν ἔτι
ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήν
τησεν αὐτῷ
ἡ μαρθα·
οἱ οὖν ἰου
δαῖοι οἱ
ὄντες μετ'
αὐτῆς ἐν
τῇ οἰκίᾳ
καὶ παρα
μυθούμε
νοι αὐτήν·
ἰδόντες τὴν
μαρίαν ὅτι
ταχέως
ἀνέστη
καὶ ἐξῆλ
θεν ἠκο
λούθησαν
αὐτῇ λέ
γοντες ὅτι
ὑπάγει εἰς
τὸ μνημεῖον
ἵνα κλαύσῃ
ἐκεῖ· ἡ οὖν
μαρία ὡς
ἦλθεν ὅπου
ἦν ὁ ἰς
ἰδοῦσα
αὐτὸν
ἔπεσεν
αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς
πόδας
λέγουσα
αὐτῷ·
κύριε εἰ
ἦς ὧδε
οὐκ ἂν
μου ὁ
ἀδελφὸς
ἐτεθνή
κει· ὡς
οὖν εἶδεν
αὐτὴν
κλαίου
σαν καὶ
τοὺς συν
ελθόντας
αὐτῇ
Ἰουδαίους
κλαίοντας
ἐνεβρι
μήσατο
τῷ πνεύ
ματι καὶ
ἐτάραξεν
ἑαυτόν·
καὶ εἶπεν
ποῦ τε
τήκατε
αὐτόν·
λέγουσιν
αὐτῷ·
κύριε
ἔρχου
καὶ ἴδε·
ἐδά
κρυσεν
ὁ ἰς·
ἔλεγον
οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι·
ἴδε πῶς
ἐφίλει
αὐτόν·
τινες
δὲ ἐξ
αὐτῶν
εἶπον·
οὐκ ἐδύ
νατο οὗ
τος ὁ
ἀνοί
ξας τοὺς
ὀφθαλ
μοὺς
τοῦ τυ
φλοῦ
ποιῆσαι
καὶ τοῦ
τον ἵνα
μὴ ἀπο
θάνῃ·

δελφὴ μαὶ τῆ ὁλαὶ
θρα εἰ ποῦ σα· ὁ
δὲ διδάσκαλος πά
ρεστη καὶ φωνεῖ σε
κεῖ μη ὡς σή κου σεν
ἀφ εί ρε ται ταχὺ καὶ
ἔρ χε ται πρὸς αὐ τόν·
οὔ πω δὲ ἐλη λύ θει
ὁ ἰη σοῦς εἰς τὴν κώ μην·
ἀλλ ἦν ἐν τῷ τό πῳ
ὅ που ὑπ ἠν τη σεν
αὐ τῷ ἡ μάρ θα· οἱ
οὖν οἱ ἰου δαῖ οι οἱ ὄν
τες με τὰ αὐ τῆ ἐν
τῇ οἰ κί ᾳ καὶ πα ρη
μυ θού με νοι αὐ τήν,
ἰδόν τες τὴν μα ρί
ὰν ὅτι ταχέ ως ἀνέ στη·
καὶ ἐξ ῆλ θεν· ἠκο
λού θη σαν αὐ τῇ λέ
γον τες· ὅτι ὑπά
γει εἰς τὸ μνη μεῖ ον
ἵνα κλαύ σῃ ἐκεῖ·
οὗ οὖν μα ρί α ὡς ἦλθ

ἡ μάρ θα· οἱ
ὅ τι ἀπ ἐκ τά σε ται
ἐν τῇ ἀνα στά σει
ἐν τῇ ἐσ χά τῃ ἡμέ
ρᾳ· εἶ πεν αὐ τῇ ὁ
ἰη σοῦς· ἐγώ εἰ μι ἡ ἀνά
στα σις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πι στεύ ων εἰς ἐ
μὲ κἂν ἀπο θά
νῃ ζή σε ται· καὶ
πᾶς ὁ ζῶν καὶ πι
στεύ ων εἰς ἐ
μὲ οὐ μὴ ἀπο θά
νῃ εἰς τὸν αἰ ῶ να·
πι στεύ εις τοῦ το·
λέ γει αὐ τῷ· ναὶ κε·
ἐγὼ πε πί στευ κα
ὅ τι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θυ ὁ εἰ ς τὸν
κό σμον ἐρ χό με
νος· καὶ τοῦ το
εἰ πὼν ἀπῆλ
θε καὶ ἐφώ νη σε
μα ρί αν τὴν ἀ

ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ μου ἀπέσταλκέν με. καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τοῦτον ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε;

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವಳು ಆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಬಳಿ ಇತ್ತು. ಅವಳು ಆಗಾಗ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಓದಿದಳು. ಅವಳು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಳು. ಅವಳು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

+ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ.

καὶ οὐχὶ πᾶς ὁ τοῦ ἑ-
θνους μόνον· ἀλλὰ
μαι καὶ πᾶσα κ
θὺ τὰ διεσκορπι-
σμένα· σωφρόνει σ
ξε ἐν· ἀπεκείμησαν
πᾶσι μὴ βραδύνω ε
βουλεύσασθαι τοῖς
οὐδαίοις ἵνα ἀπο
ξς κτείνωσι μαὶ τὸν·
σωσὼ οὐχὶ ἡ πα
ρησία παρρησιάζε ται
πεὶ ἐν τοῖς ἰουδα
ίοις· ἀλλὰ μαὶ πᾶς
ἐκεῖθεν εἰσπη
δᾷ ἀφ᾽ ἁγίου τῆσε
ρημουμένης λε
γομένης πόλε
καὶ ἐκεῖ πλέπριβε
με τὰ τῶν μαθη
τῶν μαὶ τοῦ· ἡ μὲ
γὰρ τῶν πάντων μ
ἰουδαίων· καὶ αἰρε
θησαν πολλοὶ εἰσ

αὐτὸν μὴ καὶ ἐλεύσον
ται οἱ ῥωμαῖοι καὶ
ἀροῦσι μῶν καὶ
τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος· εἷς δέ τις
ξα ἐξ αὐτῶν μ καϊάφας
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
οὐ γινώσκετε οὐδὲ ν.
οὐδὲ λογίζεσθε
θαι· ὅτι συμφέρει ἡ
μῖν ἵνα εἷς ἄνθρ γ
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον
τὸ ἔθνος ἀπόληται·
τοῦτο δὲ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
προεφήτευσεν·
ὅτι ἔμελλεν ὁ ις
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ ἔ-
θνους μόνον· ἀλλὰ
ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ θῦ τὰ διεσκορπι-
σμένα· συναγάγῃ
ξε εἰς ἕν· ἀπ᾽ ἐκείνης οὖν
τῆς ἡμέρας ἐβου-
βουλεύσαντο τοῦ
οὐδαίοι ἵνα ἀπο
ξζ κτείνωσιν αὐτόν·
ὁ οὖν ἰσ οὐκέτι πα
ρρησίᾳ περιε πα
τει ἐν τοῖς ἰουδα
ίοις· ἀλλὰ ἀπῆλθε
ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆσε
ρήμου εἰς ἔφραιμ
λεγομένην πόλι
καὶ ἐκεῖ ἐπέτριβε
με τὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἀνε
βησαν πολλοὶ εἰσ

ταῦτα κλυσθὲν ἐρεθίζει τὴν κύστιν καὶ
ὀξύρροιαν ποιεῖ· καὶ κάμνοντας
ὑπὸ τῆς κύστεως ὠφελεῖ
ὁ ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπίθεμα
ἀπὸ ἀλφίτων καὶ ὄξους
ἐρυθρὸν ποιεῖ καὶ ἀνάγει·
ὁμοίως καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ
ἥπατος ἐπίθεσις
ὑπὸ τῶν ἰατρῶν
ἐπιτηδευομένη·
ὁμοίως καὶ
ἡ ἐπὶ τοῦ
στόματος
τῆς
μήτρας·

ἀπὸ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀκάνθου
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀνδράχνης
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριελαίας
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοπρασίας
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοσελίνου
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοκολοκύνθης
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοσικύου
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοσταφυλίνου
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοσυκαμίνου
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοσυκῆς
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοφοίνικος
καὶ τῶν ἀνθῶν τῆς ἀγριοφυλλίου

ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ἀδέλφια αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ἀδελφὰ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν μητέρα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀνδρ

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಜನರು ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯುವುದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಭಾವನೆ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದವರ ಹೆಸರು ಕಾಲಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಇದೆ. ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬಂದಿತು.

μωὴ ἡ ψυχή μου τὴν ἁ-
ρ̣αὰκ τὴν· καὶ πεί-
σω σε ὥσπερ σώσω με
ἐκ τῆς ἁρ̣αὰκ ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ-
θον εἰς τὴν ἡμέραν
ταύτην· ὥσπερ ἂν εἴ
τις ἐξαποστείλῃ
ἢ ἔλθῃ μωὴ
ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ
ἐδόξασαν αὐτὸν
λιμδοξάσω· ὅσῳ
ὄχλος ὁ ἑπόμενος καὶ
ἀκούσας· ἐλέγο-
βρομτῆ μεγομένῃ·
ἄλλοι δὲ λέγομεν ἄλλο
λος αὐτὸς ἦλθεν
λῃ κμ· ἀποσχεθῆ
ἰσ καὶ εἶπαν ὁ
ἄνθρωπος τὴν ἡφω
μὴ μεγόμενος ἀλλὰ
διὰ μαῦ· μωὴ κεί-
σεται τὸ κόσμου
τούτου· μωὸ δὲ

οὐ τὸ τοῦ ἀμοῦ· οὐ
μὴ μαὶ μὴ μλέπω τὴν
ἐαὶ μὴ ὁ χόχλος
ποιήσητε σαὶ μὴ
εἰς τὴν μὴ μαῦ
θαὴ κ· αὐτὸ σμόμος
μένει· θαὴ δὲ αὐτὸ
θαὴ κ ποχλὼ χαρ
ποὸ μφέρει· ὅφ̣ι
λῶ μτὴν μυχὴ μαῦ
ἀπολέσει αὐτὴν μ·
καὶ ὅμι σῶ μτὴν μυ
χὴ μαῦ τοῦ ἕνεκα
κόσμου τούτου εἰς
ζωὴν μαὶ ὼ μι ομφυ
λάξει αὐτὴν μ· ἐ
μὲ μοὶ ἀκολουχομῆ
τι σέτω μοὶ ἀκολου
θεί τω· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ
ὁ ἀκόλουθος ἐμὸ·
ἔσται· καὶ ἐάν τι
ἐμοὶ ἀκολουθῆ τι
μήσει αὐτὸ ὁ πατὴρ

καταλάβη. καὶ ὁπ-
ρί ποτε αὐτῶν μὲν πλῆθος
πεῖνα οὐχ οἷόν τε τοῦ
λιμοῦ. ὅσοι δὲ
ἔχετο πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς. ἵνα υἱοὶ φῶ-
τὸς γένησθε. ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς. καὶ
ἀπελθὼν ἐκρύβη
ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦ-
τα αὐτοῦ σημεῖα
πεποιηκότος ἔμ-
προσθεν αὐτῶν.
οὐκ ἐπίστευον εἰς
αὐτὸν. ἵνα ὁ λόγος
ὁ τοῦ προφή-
του πληρωθῇ ὃν εἶ-
πεν. κύριε τίς ἐπίστευ-
σε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν. καὶ ὁ
βραχίων κυρίου τίνι ἀπ-
ἐκαλύφθη. διὰ
τοῦτο οὐκ ἠ-
δύναντο πι-
στεύειν. ὅτι πάλιν
εἶπεν πεπώ-

χωμ τοῦ κόσμου τ̄
του ἐκβληθήσεται
ξω. καὶ ἐὰν θελήσω ὑψω
θῶ ἐκ τῆς γῆς. πάν-
τας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυ
τόν. τοῦτο δὲ ἔλε-
γεν σημαίνων ποίῳ θα
νάτῳ μέλλει ἀπο
θνήσκειν. ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου. ὅτι ὁ χ̄ς μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ πῶς σὺ λέγεις.
δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου. εἶ
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς. ἔ-
τι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστι. περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχε-
τε ἵνα μὴ σκο-

τύφλωσε μαὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς.
καὶ πῶς σὺ φωσφόρος ὢν
τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ μυρίοις ἄστροις
διέλαμψας καὶ ἐφώτισας
τὸν κόσμον ταῦτα εἶπεν
ρι Ἡσαΐας ὁ προεῖδε τὴν
ἰ δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλά-
λησε περὶ αὐτοῦ.
ὅμως οὐδὲν ποιοῦσι καὶ
ἐκ τῶν μαρχόντων.
πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν. ἀλλὰ
διὰ τοὺς Φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν.
ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι
γένωνται ἦν γὰρ
ρις ἡ δόξα μᾶλλον τῶν
ἰ ἀνθρώπων ἢ τοῦ θεοῦ.

ρια δ δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν.
β ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ.
οὐκ εἰς ἐμὲ πιστεύει
ἀλλὰ εἰς τὸν πέμ-
ψαντά με. καὶ ὁ θε-
ωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ
τὸν πέμψαντά με.
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθα.
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκο-
τίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ
ἐάν τίς μου ἀκού-
σῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ πιστεύσῃ.
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν.
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω
τὸν κόσμον. ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον. ὁ ἀθετῶν
με καὶ μὴ λαμβά-
νων τὰ ῥήματά μου
ρις ἔχει τὸν κρίνοντα
β αὐτόν. τὸν λόγον ὃν
ἐλάλησα ἐκεῖνος

αὐτοῦ· καὶ δείσαντες
ἀνομοιμένου τοῦ
Διαβόλου ἡδυβούλη
κόπτοσεἰ στὴμ ἐσαρ
διάμ ἰούδαισίαν
μοσι σκαρίωτου·
ἰμαναὐτὸμ παραδῶ·
ιδ ὃσοἰ ἰσόπτωσιμ
τὰδέδοκται αὐτῷ
ὁπτωπρ, εἰ στὰσχεῖ
ρασ· καὶ ὁπτ ἀπὸ τοῦ
ἐξῆλθε καὶ πορε
τὸμ θῦ· καὶ ἀ·
Ρε ται ἐκ τοῦ δεί πη
καὶ πίθησ τὰ ἱμά
τια· καὶ λαβὼμ λέν
τομ δὴ ἐξῶσι μὲ
αὐτόμ· εἰ ἐπαυ ἀλλε
ὕδωρ εἰ σ τὸμ μι πτὴ
ρα· καὶ ἤρξατο
μι πτειμ τοὺς πόδας
τῶμ μαθητῶμ· ᾧ
ἐκμάσσειν τῷ λέντι
ῷ ἦν δι ἐζωσμέ·

ιε τῆ ἐ τῶν ἡ πτῶρος:~

αὐτὸμ· ὁ δὲ ὁσόμε
λλήσαι ἐκεῖνος
κρι μεῖ αὐτὸμ ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅ
τι ἐξ ἐμαὐτοῦ οὐ
κ ἐλάλησα· ἀλλ ὁ
πέμψασέ με πατὴρ
αὐτός μοι ἐντολὴμ
δέδωκε τί εἴπω καὶ
τί λαλήσω· καὶ οἶδα
ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ
ζωὴ αἰώνιός ἐστι·
ἃ οὖμ ἐγὼ λαλῶ καθὼς
εἴρηκέ μοι ὁ
πατήρ· οὕτως λαλῶ·
Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς
τοῦ πάσχα· εἰδὼς
ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτοῦ ἵνα με
ταβῇ ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου πρὸς τὸν
πατέρα· ἀγαπήσας τοὺς
ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσ
μῳ εἰς τέλος ἠγάπησε

ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐπιμελῶς ἐπιμελοῦμαι
τοῦτο ὑπὲρ ἐμοῦ
ἀδελφοποιήσωμαι.
εἰ γὰρ οὕτως
ἔσται τὰ πράγματα
ἐμοὶ καὶ σοὶ
καὶ τοῖς ἄλλοις
πᾶσιν ἡμῖν
ἐν τῇ πόλει
ἀσφαλῶς
καὶ εὐδαιμόνως
ἔξει τὰ πράγματα.

N ὁ δὲ κῆρυξ τοῦτον
πάλιν ἐκάλει
καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύετο
καὶ ἐκάθητο
ἐπὶ τοῦ θρόνου
καὶ ἐκέλευσε
τὸν κῆρυκα
καλέσαι
τὸν ἄνδρα
τὸν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς.
καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύετο
καὶ ἐκάλει
τὸν ἄνδρα
καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύετο
καὶ ἐκάθητο
ἐπὶ τοῦ θρόνου
καὶ ἐκέλευσε
τὸν κῆρυκα
καλέσαι
τὸν ἄνδρα
τὸν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς.
καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύετο
καὶ ἐκάλει
τὸν ἄνδρα
καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύετο
καὶ ἐκάθητο
ἐπὶ τοῦ θρόνου
καὶ ἐκέλευσε
τὸν κῆρυκα
καλέσαι
τὸν ἄνδρα
τὸν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς.

δαιμόνιον ἔχει καὶ μαί-
νεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν
δαιμονιζομένου· ἀλλὰ
καὶ δαιμονιζόμενοι ταῦτα
οὐ λέγουσιν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν τηρήσωσιν
τὸν λόγον μου, οὐ μὴ
θεωρήσωσιν τὸν θάνατον
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν τὸν ἐμὸν
λόγον τηρήσῃ τις, οὐ μὴ
θεωρήσῃ θάνατον εἰς
τὸν αἰῶνα· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι
ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ
ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· καὶ ὁ μισθω-
τὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν,
οὗ οὐκ εἰσὶν τὰ πρόβατα
ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν
τὰ πρόβατα καὶ φεύγει·
καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει
αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα· ὅτι μισθωτός
ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ
περὶ τῶν προβάτων·
ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
καὶ γινώσκω τὰ ἐμά,
καὶ γινώσκουσίν με τὰ
ἐμά· καθὼς γινώσκει
με ὁ πατήρ, κἀγὼ γι-
νώσκω τὸν πατέρα·
καὶ τὴν ψυχήν μου
τίθημι ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων· καὶ ἄλλα πρό-
βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν
ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κἀκεῖνα δεῖ με ἀγα-
γεῖν, καὶ τῆς φωνῆς
μου ἀκούσουσιν, καὶ
γενήσονται μία ποί-
μνη, εἷς ποιμήν·
διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τί-
θημι τὴν ψυχήν μου,
ἵνα πάλιν λάβω αὐ-
τήν· οὐδεὶς αἴρει
αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ,
ἀλλ' ἐγὼ τίθημι
αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ·
ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι
αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω πάλιν λαβεῖν
αὐτήν· ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ πατρός μου·
ἐγένετο σχίσμα πάλιν
ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ
τοὺς λόγους τούτους·
ἔλεγον δὲ πολλοὶ
ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον
ἔχει καὶ μαίνεται·
τί αὐτοῦ ἀκούετε;
ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα
τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν
δαιμονιζομένου· μὴ
δαιμόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλμοὺς
ἀνοῖξαι;

ρκα Ἐγένετο τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ
χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ
ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶνος· ἐκύκλωσαν οὖν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε
τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός,
εἰπὸν ἡμῖν παῤῥησίᾳ· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε,
ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς
εἶπον ὑμῖν· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθεῖ μοι·
κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ
ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις
αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πατήρ μου ὃ δέδωκέν
μοι μείζων πάντων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται
ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου· ἐγὼ καὶ
ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους
οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ
πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ
καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφη-
μίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν
θεόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γε-
γραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα· θεοί
ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ
γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς
τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι
εἶπον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα
τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ,
κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε,
ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ
κἀγὼ ἐν τῷ πατρί· ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν
πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ
ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν
ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον·
ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα
δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν·
καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

αὐ αὐχεί με μοσεῖσ
πᾶμμαθητᾶμαῶ
Τοῦ ὃμ πᾶχόλω
πουῖῦ· ὁμήγάω
οἰσ̄· μεύειοῶπού
ποσίμωμπερ̣.
πωσθέσθαιπίσαὐ
εἰήπωσρϊοῦλέτει·
ὅωσπωσωμδὲἑκᾶ
μοσόωσπὸφήθοσ
πουῖῦλέτειαὐτῶ·
κεπίσεύσιμ· αὐσω
κρίμεταιοῖσ̄· ἐκεῖ
μοσέσϊμο̣ἐγὼμαὐ
φαοπὸφαωϊόμε
πωδώσω· καὶἐμε

θ ρκ̄δ

Βαύφαοπὸφαωϊό·
Αίδωσϊμϊοὐδαυσίῶ
μοσϊσκαριωπη· καὶ
μβαὐτὸφαωϊόμ·
πόπτεἰσήλθμειὸ
ἐκείμομόσαυταμαὼ·

ῑ ρκ̄ε

Λέγειοῶαὐπᾶσοῖσ̄·
Ὸπωσιεῖσπωσιησ̄

παύχειομ· πουῦπωδὲ
οὐδεὶσεἴμωπᾶμ
αὐαὐκειμῆσωμ·
πρὸσπιεῖνπωσμαῦ·
πιμὲσγὰρ̣ὁδὸσκοω
ὁπωσεἰπὸπλαωσσόκο
μομεἰχεμϊοὐδωσ·
ὁπλέτειαὐτῶοἰσ̄·
φόρασομὸμχρεῖ·
ἔχομβμειοπτὴμὲ
ορπὴμ· ἢποῖσπωσ
χοῖσϊμαπίδω· λω
βᾶμδὲπὸφαωϊό
ἐκεῖμοσ, εὐθέωσ
ἐξἦλθομ· ἢμδὲμυὲ
ὅπτεἐξἦλθε· λέτει
οἰσ̄· μωῖἐδοξασθη
Ὁμὸσπαῦαὐθρωπ·
καὶὁθσ̄ἐδοξασθη
σμαὐτῶ· εἰὸθσ̄δδο
ξασθησμαὐτῶ· καὶ
ὁθσ̄δδοξασειαὐτὸμ
ἐμσαὐτῶ· καὶεὐθὺ
δοξασειαὐτὸμ· πσ

κμί ω· ὅτι μι μερὸμ
χρόμομι μεθ ἡμῶν
εἰ μι· καὶ μι αυθῶσ
εἴ πω μοι τοῖσ ἰουδαί
οισ· ὁ πτό πω υέτω
ὡσ ἂν ὦμεν ὡσ οὐ δύ
γασθαι ἐλθεῖμ· καὶ
ὑμεῖμ λέτω ἀρ πι·
ὅμ πολ ὴμ μι αμ μὴμ
δί δω μι ὑμῖμ· ἵ μα
μὴ ἀπ αὐτῶ ἀὐ χλή μοι·
ἵ μα μι αυθῶσ ἡ γαπη
σα τε μαῶ· καὶ ὑμεῖσ
μὴ ἀπ αὐτῶ ἀλλ ήλω ν·
ὅμ τοὺτ ω τμῶ σομ
ται πω αὐ πτε σό πτε
μοὶ μαθη ταί ἐσθ·
ὅμ ὃμ ἂν ἀπ ό κτε ἔχ θαι
ὅμ ἀλλ ήλοισ· λέ γει
Α ὑπῶ σί μω μ πῶ σ τροσ·
κε πῶ σ ὑ ὑπ ῆ κόσ· οὐ
πε λεί θη κα ὐτῶ οἷσ
ὁ πτε υέ γω ὑπ ῆ κόσ·
οὐ δὲ ὡσ α σα ὶ μοι μῶ

ακ ὁ λου θῆ σαι· ὑ πε
ρο μ δὲ ἀ μι λο λου θη
σει σμοι· λέ γει αὐ τῶ·
Κε· Α παὶ οὐ δὲ ὡσ α μεῖ
σοι ἀ μι λο λου θῆ σαι
ἀρ πι· τὴ μ ψυ χή μ με
ὑπ ο μο σοῦ θῆ σαι·
αὐ πω δὲ μι θη καὶ πτῶ ὁ
ἰω· τὴ μ ψυ χή μ σου ὑ
πω μο ῦ θη σει σ·
ἀ μὴ μ ἀ μὴ μ λέ γω
σοι· οὐ μὴ ἀλ λέ κτω ρ
φω νή σῃ· ἕω σ σοῦ ἀ
πάρ νη σῃ με τρεῖσ· λ τε
Γμ ὴ ταρ ασ σέ σθω ὑμῶ ρκξ ι
ἡ καρ δί α· πι στεύ
ται εἰ σ πο μ θῦ καὶ
εἰ σ ἐμ μὲ πι στεύ σθ·
ὅμ τῇ οἰ κί α τοῦ πα
τρό μου· μο μαὶ
πο λλαί εἰ σί μ· εἰ δὲ
μὴ ἐ ἶ πω μ ἂμ ὑμῖμ
πο ρεύ ο μαι σθοι
μα σα τό πω μ ὑμῖ

μόσκεται αὐτὸ μὴ καὶ
ἐ ὁρᾷ κατ᾽ αὐτό.
Λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̅η̅ς· τοσοῦτον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν· ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή γε διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ ἰούδας οὐκ ὁ ἰσκαριώτης· κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιησόμεθα· ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ᾽ ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ· εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν· καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ᾽ ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν·

τὸν πατέρα καὶ ἀλλο-
παράκλητον δώ-
σει ὑμῖν, ἵνα μεθ' ὑμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν,
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ
οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς δὲ γινώσκε-
τε αὐτό· ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀ-
φήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸ
ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με
κέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ
με, ὅτι ἐγὼ ζῶ
καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς·
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὃ πέμψει ὁ πατὴρ
ἐν τῷ ὀνόματί μου
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδά-
ξει πάντα καὶ ὑπο-
μνήσει ὑμᾶς πάντα
ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ·
εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν
εἰρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐ κα-
θὼς ὁ κόσμος δίδωσιν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία μηδὲ δει-
λιάτω· ἠκούσατε
ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτε
με ἐχάρητε ἂν
ὅτι εἶπον πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατήρ μου
μείζων μού ἐστιν·
καὶ νῦν εἶπον ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι·
ἵνα ὅταν γένηται
πιστεύσητε· οὐκέτι
πολλὰ λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται
γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ ἔχει οὐδέν·
ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα
καὶ καθὼς ἐνετείλατό
μοι ὁ πατήρ οὕτως
ποιῶ· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν ἐντεῦθεν·

καὶ ὑμεῖς ὑμεῖς οἱ
κ(ύρι)ε ἐμοὶ ὁ ἔχω
τας ἐμ τολασμου
Κ(αὶ) τηρῶμ αὐτας·
ἐκεῖ μοσσέται μόφα
πῶμες· ὁδὲ φα
πῶμες, φάσωσι
θήσε ται ὑπὸ τῆ
πρόμου· καὶ ἀφ
φάσωσ σωαὐτο μ·
καὶ ὑμεῖς σωαὐ
τας ἐμεῖς πο μ·λέ
Γ ει αὐτῶ ἰοὐδασοὐ
χοῖ σκαρδίαν τῆς
κε· καὶ τῆ ἁρμ ὑμ
ὁ τῆ ἡμῖν μέλλει
ὑμεῖς φαγεῖ σθε
αὐτο μ καὶ οὐχὶ τῶ
κόσμω· αὐτος χει
θήσ ὑμ καὶ εἰ πεμας
ἐαῦ τῆ σφάγαι ῶμεν·
τὸ μ λόγομ μου τῆ
ρήσει· καὶ ὁ πήρ
μου φάγαι σεται·

καὶ προσαύτομὲ
λευσόμεθα· καὶ
μομὴ μ παρ᾽αὐτῶ
ποιήσομεν· ὁμὴ
φάγαι πῶμεν· τοὺς
λόγους μου οὐτηρᾶ·
καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκού
ετε οὐκ ἔστιν ἐμός·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαν
τός μ πατρός· ταῦ
λαλλάλη κα ὑμῖ
παρ᾽ ὑμεῖ μ ἐμοῦ·
ὁδὲ παράκλητος
τὸ πνῦ μα τὸ ἅγιον
ὃ πέμψει ὁ πήρ
ἐν τῶ ὀνόματί μ·
ἐκεῖνος ὑμᾶς δι
δάξει πάντα·
καὶ ὑπομνήσει ὑ
μᾶς πάντα ἃ εἶ
πον ὑμῖν· εἰρήνη
ἀφίημι ὑμῖν· εἰ
ρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐκ

ρλα

ρλβ

καὶ καθαρὸς ἔμπροσθεν
μου ὁ πατήρ·
οὐ τοῦτο ποιῶ ἐγώ
ῥ ποτὲ ἀφαιρήσομαι τὸν
θεμ ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος
ἡ ἀληθινὴ
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γε
ωργός ἐστιν· πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρον καρπὸν
αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτὸ ἵ
να πλείονα καρπὸν
φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ
τὸν λόγον ὃν λελά
λημαι ὑμῖν· καὶ
θσσ τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ ἑαυτοῦ
ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν
τῇ ἀμπέλῳ· οὕ
τως οὐδὲ ὑμεῖς

θως ὁ κόσμος δι
δωσι μέγα δίδωμι
ὑμῖν· μὴ παρα
στεθω ὑμῶν ἡ καρ
δία· μηδὲ δειλιά
τω· ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν
ὑπάγω καὶ ἔρχο μαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγα
πᾶτε με ἐχάρη τε
ἂν ὅτι εἶπον πορεύ
ομαι πρὸς τὸν πα
τέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστι· καὶ νῦν εἶ
ρηκα ὑμῖν πρὶν γέ
νεσθαι· ἵνα ὅταν γέ
νηται πιστεύσητε·
οὐκέτι πολλὰ λα
λήσω μεθ ὑμῶν· ἔρ
χεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλ
λ ἵνα γνῶ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πα

ἐὰν μὴ ἔμε μοὶ·
μείμητε· ἐγὼ εἰ
μὴ αἱ μπελοσ ὁ
μεῖσ τοὺ κλήμα
τα· ὁ μένομ ἐμοὶ
μοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῶ·
οὗτοσ φέρει καρπὸν
πολλὼν· ὅτι χωρισ
ἐμοῦ οὐδὲν δύνασθε
ποιεῖν οὐ τοῦτο·
ἐὰν μή τισ μείνῃ ἐν
ἐμοὶ· ἐβλήθη ἔξω
ὡσὼσ τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη·
καὶ συνάγουσιν αὐ
καὶ εἰσ τὸ πῦρ βά
λουσι καὶ καίε τε
ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά
μου ἐν ὑμῖν μείνατε
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτή
σασθε καὶ γενή
σεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ
ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μ

ἵνα καρπὸν πολλὼν
φέρητε καὶ γένη
σεσθε ἐμοὶ μα
θηταί· καθὼσ
ἠγάπησέ με ὁ πατήρ·
κἀγὼ ἠγάπησα
ὑμᾶσ· μείνατε
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
ἐμῇ· ἐὰν τὰσ
ἐντολάσ μου τη
ρήσητε, μενεῖτε
ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼσ ἐγὼ
τὰσ ἐντολὰσ τοῦ
πατρόσ μου τετη
ρηκα καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγά
πῃ· ταῦτα λελά
ληκα ὑμῖν ἵνα ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μεί
νῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ· αὕτη ἐ
στὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμὴ ἵνα ἀγα

πωσ̄τε ἀλλήλους.
Καθὼς ἡ παῦση
σου ὑμᾶς· μείζο
Ια ταύτης φάσεως
οὐδεὶς ἔχει· ἵ
μαντί σ τὴν ψυχὴ
αὐτοῦ θεὶ ὑπὲρ
τῶν φίλων αὐτοῦ.
ὑμεῖς φίλοι μου
ἐστέ, ἐὰν ποιῆ
τε ὅσα ἐγὼ ἐντέ
λομαι ὑμῖν· ὐ
κέτι ὑμᾶς λέγω
δούλους, ὅτι ὁ
δοῦλος οὐκ οἶ
δεν τί ποιεῖ αὐ
τοῦ κ̄ῡ· ὑμᾶς δὲ εἴ
ρηκα φίλους, ὅ
τι πάντα ἃ ἤκου
σα παρὰ τοῦ πα
τρός μου, ἐγνώ
ρισα ὑμῖν· οὐχὶ
μεῖς με ἐξελέ
ξασθε, ἀλλ' ἐγὼ

ἐξελεξάμην
ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα
ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρ
πὸν φέρητε,
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μείνῃ· ἵνα ὅ τι
ἐὰν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δῷ ὑ
μῖν. Ταῦτα ἐντέλ
λομαι ὑμῖν ἵνα ἀγα
πᾶτε ἀλλήλους.
Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ, γινώσκε
τε ὅτι ἐμὲ πρῶ
τον ὑμῶν μεμίσηκε.
Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
ἦτε, ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει·
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κό
σμου οὐκ ἐστὲ ἀλλ'
ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου,

διαπαντὸς μὴ σεῖσθαι
μᾶλλον δὲ κινεῖσθαι
μᾶλλον ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
ἐπιστρέφεσθαι καὶ
κέντρῳ δὲ χρῆται τῷ
τοῦ· εἰ ἐμὲ ἕδει
ὡς ἀμφὶ καὶ ἱμάντα
διαξέσαι μ· εἰπὲ
λόγῳ μου ἐπήρκεσαι
καὶ τὸν μισθόν
τερόμ τηρήσου
σί μ· ἀλλὰ ταῦτα
πάντα· ποίησον σὺ
διὰ τὸ ὁμολογεῖσθαι·
ὅτι οὐκ οἶδας τὸ
ποθοῦμαι τάχα·
εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ
λάλησα αὐτοῖς·
ἁμαρτίαν οὐκ εἶ
χον· νῦν δὲ πρό
φασιν οὐκ ἔχουσι
περὶ τῆς ἁμαρτί

καὶ τὸν παράκλητον
πέμψει· εἰ ταῦτα
μὴ ἐβουλήθησαν ἐμὲ
τοῖς αὐτοῦ δείσαν
λοσοφῆσαι ἦκον·
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·
νῦν δὲ καὶ ἑόρα
κασὶ καὶ μεμίσηκ
κασὶ καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν παράκλητον· ἀλλ
ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὁ γεγρα
μένος ἐν τῷ νόμῳ
ἀνέπεμψεν
σημᾶναι δωρεάν·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρά
κλητος ὃν ἐγὼ
πέμψω ὑμῖν
παρὰ τοῦ πρὸς
τὸ πνεῦμα τῆς ἀλή
θειας· ὃ παρὰ τοῦ
πρὸς ἐκπορεύε
ται· ἐκεῖνος μαρ
τυρήσει ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς

δὲ μαρτυρία ὑμῶν
ἐστὶν ὅτι καλῶς
Λ ποιεῖτε· ταῦτα λέγω
σκαμδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς·
Λ ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ θεῷ· καὶ ταῦτα
Γ ποιήσουσιν ὑμῖν,
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν
τὸν πατέρα οὐδὲ
ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα μνημονεύ-
ητε αὐτῶν ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ιγ Γ ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ
ἀρχῆς οὐκ εἶπον
ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην·

μὼν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά
με· καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
με· ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν· ἡ λύ-
πη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρδίαν
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή-
θειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει
ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλ-
θω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ
ἀπέλθω ὁ παρά-
κλητος οὐκ ἐλεύ-
σεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλ-
θὼν ἐκεῖνος ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιο-

μοσε μὲ δὲ σὺ σε
πλέκ του ἐμοῦ λή
τε καὶ ἀμφὶ ἀλ
ρμη ἡμῖν· καὶ πάσσα
ξ χει ὁ παυτὶ ρεκαί
ἐστι διὰ τοῦτο θεί
ρμθ ως μὴ μὴ μὲ πλίχ
ἐμοῦ λαμβάνει
καὶ ἀμφὶ ἐλεῖμαι
Μ ἱερὸμ καὶ οὐθέσ
ρεῖ πε με καὶ πὲλ· μ
μὴ ἱερὸμ καὶ ὅ ψε σ
θέμε, ὁ πὶ ὑμᾶς ὡς
πρὸ πὸμ πρᾶϋ.
ξ ἱ ως μοῶ ἐκ πῶμ
μαθητᾶμ αὐ
πρὸ σ ἀλλήλους
πέ αἱ ποῦ πο ὁλέ
ἡμῖν· μὴ ἱερὸμ ξ
οὐθέσ ρεῖ πε με
καὶ πάλιν μὴ ἱερὸ
καὶ ὅ ψε σθέμε, ξ
ὁ πὶ ὑμᾶς ὡς πρὸ
πὸμ πρᾶϋ· ἔλεγον

καὶ ως ἱ ερὶ σε ως C·
ως ρὶ ἁμαρτί ας
μὲμ· ὁ πλοῦ σί τε ἐ
ου σι μεῖ σε ἐμὲ· π ε
δι καί ο σώ η σδ ε,
ὅ πὶ ως ρὸ πὸμ πρᾶϋ
μου ὑμᾶς καὶ ἀ
κέ πι θσ ως ρεῖ πέμ θ
ως ε δὲ ἱερί σθ ως C,
ὅ πὶ ὁ ἀρ χω μ ου ὗ ος
του ὑ του χέ ἱερι ται·
ἔ πὶ πολλὰ ἔ χω
λέ γειν ὑμῖν· ἀλλ ἀ
δύ ασθε βα στά ζ"
ἄρ τι· ὅ ταν δὲ ἔλ
θε ι ἐκεῖ νος τὸ πν
Γ ἡῦ τῆς ἀλ ηθεί ας· ὁδη
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ
σαν τὴν ἀλ ήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ ἑ
αυ τοῦ· ἀλλ ὅσα ἀκού
σει λαλήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖ

οὕτω· τοῦτό ἐστιν ὁ
λάλα τὸ μικρόν·
οὐ χὶ δουλεύσῃ τῇ
λλὰ ἐλεύσομαι ἐπ'
ὀ ἰσοῦ ἐπὶ ἠθέλομεν ἐκ
τὸ μέρος τοῦτο καὶ
β ἐπὶ σοὶ αὐτοῖς· ὡ
τοῦτο οὖν ἡ πεῖνα
μᾶλλον ἀλλ' ὅτι
εἰ ἐσμεν μικροὶ ἢ
οὐθέν ἐστιν
καὶ πάλιν μικρὸ
καὶ ὅτε σθένει; οὐ
Μὴ μαίνεσθε μᾶ·
ὅτι μᾶλλον στε καὶ
θελήσετε ἡμᾶς·
ὁ δὲ κόσμος χη
σεται· ἡμᾶς δὲ λύ
πης θήσεται· ἀλλὰ
λυπηθήσεσθε
χαρὰ γενήσεται·
Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει· ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·

ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον· οὐ
κέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ
τὴν χαρὰν ὅτι ἐ
γεννήθη ἄνθρωπος
τὸν κόσμον· καὶ
ἡμεῖς οὖν· νῦν
μὲν λύπην ἔχε
τε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται ὑ
μῶν καρδία,
καὶ τὴν χαρὰν ὑ
μῶν· οὐδεὶς αἴρει
ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐ
μὲ κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐχ ἐρωτήσε
ρν οὐδὲν· ἀμὴν ἀ
Μὴ μνέω ὑμῖν· ὅ
τι ὅσα ἂν αἰτήσε
τὸν πατέρα ἐν
ὀνόματί μου· δώ
σει ὑμῖν· ἕως ἄρ
τι οὐκ ἠτήσατε

οὐδὲ μὴ θάνατον ὁμοίως ὑμεῖς ἁμαρτίαν οὐκ ἔχετε·
νυνὶ δὲ πεφασμένην οὐκ ἔστιν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.
ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.
εἰ γὰρ τὰ ἔργα ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς,
οὐκ εἴχοσαν ἁμαρτίαν· νυνὶ δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ
μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.
ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν
γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν.
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ
τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ θεῷ· καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν
πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι
μεθ' ὑμῶν ἤμην. νυνὶ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά
με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;
ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν
τὴν καρδίαν ὑμῶν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ
ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ
ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας
μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης
δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι
θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν
λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει
ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει
ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με,
ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστιν τοῦτο ὃ
λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα; ἔλεγον οὖν· Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ
μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ
τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με;
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε,
ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος
εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην
ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν
ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ'
ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως
ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου·
αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα
ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ
περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ
ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ
πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον·
ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν
λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

ἀρ᾽ ἡμῶν ἀφεύεται;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ μᾶλλον ἐλήλυθεν
ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον
μοναχὸν ἀφῆτε. καὶ
οὐκ εἰμὶ μόνος,
ὅτι ὁ πατὴρ μετ᾽ ἐμοῦ
ἐστιν. ταῦτα
Λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ἔχητε· ἐν τῷ
κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε,
ἀλλὰ θαρσεῖτε·
ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. ταῦτα
Ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶπεν
πάτερ· ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα· δόξα-
Ὁ σόν τὸν υἱόν

ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξ
ουσίαν πάσης
σαρκὸς· ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ
δώσει αὐτοῖς ζωὴν
αἰώνιον· αὕτη
δέ ἐστιν αἰώνιος
ζωή· ἵνα γινώσκω-
σί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θεὸν·
καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰησοῦν Χριστόν· ἐγώ σέ ἐδό-
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸ ἔργον ἐτέλει-
ωσα ὃ δέδωκάς
ἵνα ποιήσω· καὶ
νῦν δόξασόν με
σὺ πάτερ παρὰ σὲ
αὐτῷ τῇ δόξῃ· ᾗ
εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοί· ἐφα-

δωδεκάμοιρόν ποσι
ἐισι· καὶ τὸ δωδε
κάμοιρον τοῦ ὅλου
καὶ τὸ σὸν ἐκ
καὶ τὸ σὸν ἐκ.
καὶ δεδέξασθαι
ὁμαυτοῖς καὶ οὐ
κ ἐπλείω ὁμῖν ὦ
κόσμε· καὶ οὗτοι
ὁμῖν τοῦ κόσμου εἰσί
καὶ ἀφ' ὧν περὶ σοῦ
δέχομαι ὧν ἐγ
Ἀγίε τήρησον ἐν
τῷ ὀνόματί σου
τῷ δέδωκάς μοι ἵνα ὦσιν
ὁμεῖς ἓν καθὼς ἡμεῖς
ὅτε ἤμην μετ' αὐ
τῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί σου.
οὓς δέδωκάς μοι
ἐφύλαξα καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο εἰ μὴ

Ἡγίασον αὐτοὺς τῇ
σῇ ἀληθείᾳ· ὁ
λόγος ὁ σὸς ἀλή
θειά ἐστιν.
ἐγὼ ἐμὲ ἀπέστειλας
εἰς τὸν κόσμον
κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑπὲρ
αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν ἵνα ὦσιν
καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ.
οὐ περὶ τούτων
δὲ ἐρωτῶ μόνον
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες
ἓν ὦσιν· καθὼς
σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύῃ ὅτι σύ
με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν
ἣν δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς ἓν ἐσμεν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
καὶ σὺ ἐν ἐμοί
ἵνα ὦσιν τετε
λειωμένοι εἰς ἕν·
καὶ ἵνα γινώσκῃ
ὁ κόσμος ὅτι σύ
με ἀπέστειλας
καὶ ἠγάπησας
αὐτοὺς καθὼς
ἐμὲ ἠγάπησας·
πάτερ οὓς δέδωκάς
μοι θέλω ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι
ὦσιν μετ' ἐμοῦ
ἵνα θεωρῶσι τὴν
δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν δέδωκάς μοι
ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς
κόσμου· πάτερ
δίκαιε καὶ ὁ κόσμος
σε οὐκ ἔγνω
ἐγὼ δέ σε ἔγνων
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν
ὅτι σύ με ἀπέ
στειλας· καὶ ἐγνώ
ρισα αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω ἵνα ἡ
ἀγάπη ἣν ἠγά
πησάς με ἐν αὐ
τοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν
αὐτοῖς.

ὁμῖν ἡ ἀλήθεια σου·
ὁ λόγος σου ὁ ἀλήθεια
ἐστί· ἵνα πάντες ἓν ὦμεν
καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύῃ ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ

ἐστὶν ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ
ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν
οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος·
οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς
εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο
γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο
ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα μαρτυρήσω τῇ
ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθείας
ἀκούει μου τῆς
φωνῆς. λέγει αὐτῷ
Πιλᾶτος· τί ἐστιν
ἀλήθεια; καὶ τοῦτο
εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
αἰτίαν. ἔστιν δὲ
συνήθεια ὑμῖν
ἵνα ἕνα ἀπολύσω
ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε οὖν
ἀπολύσω ὑμῖν
τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;
ἐκραύγασαν οὖν
πάλιν πάντες
λέγοντες· μὴ τοῦτον
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν.
ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς
λῃστής. τότε οὖν
ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος
τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἐμαστίγωσεν.
καὶ οἱ στρατιῶται
πλέξαντες στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν
ἐπέθηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ καὶ
ἱμάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτόν
καὶ ἔλεγον·
χαῖρε, ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων·
καὶ ἐδίδοσαν
αὐτῷ ῥαπίσματα.
ἐξῆλθεν οὖν
πάλιν ἔξω ὁ
Πιλᾶτος καὶ
λέγει αὐτοῖς·
ἴδε ἄγω ὑμῖν
αὐτὸν ἔξω,
ἵνα γνῶτε ὅτι
οὐδεμίαν
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
αἰτίαν. ἐξῆλθεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς
ἔξω φορῶν
τὸν ἀκάνθινον
στέφανον καὶ
τὸ πορφυροῦν
ἱμάτιον. καὶ
λέγει αὐτοῖς·
ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
ὅτε οὖν εἶδον
αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ὑπηρέται,
ἐκραύγασαν
λέγοντες·
σταύρωσον
σταύρωσον
αὐτόν. λέγει
αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος·
λάβετε ὑμεῖς
αὐτὸν καὶ
σταυρώσατε·
ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὑρίσκω ἐν
αὐτῷ αἰτίαν.
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι·
ἡμεῖς νόμον
ἔχομεν καὶ
κατὰ τὸν
νόμον ἡμῶν
ὀφείλει
ἀποθανεῖν,
ὅτι υἱὸν
θεοῦ ἑαυτὸν
ἐποίησεν.
ὅτε οὖν
ἤκουσεν
Πιλᾶτος
τὸν λόγον
τοῦτον,
μᾶλλον
ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ
πραιτώριον
πάλιν καὶ
λέγει τῷ
Ἰησοῦ·
πόθεν εἶ σύ;
ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν
αὐτῷ.
λέγει οὖν
αὐτῷ ὁ
Πιλᾶτος·
ἐμοὶ οὐ
λαλεῖς;
οὐκ οἶδας
ὅτι ἐξουσίαν
ἔχω
σταυρῶσαί
σε καὶ
ἐξουσίαν
ἔχω
ἀπολῦσαί
σε; ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς·
οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν
κατ' ἐμοῦ
οὐδεμίαν
εἰ μὴ ἦν
δεδομένον
σοι ἄνωθεν·
διὰ τοῦτο
ὁ παραδούς
με σοὶ
μείζονα
ἁμαρτίαν
ἔχει.
ἐκ τούτου
ὁ Πιλᾶτος
ἐζήτει
ἀπολῦσαι
αὐτόν·
οἱ δὲ
Ἰουδαῖοι
ἔκραζον
λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον
ἀπολύσῃς,
οὐκ εἶ
φίλος τοῦ
Καίσαρος·
πᾶς ὁ
βασιλέα
ἑαυτὸν
ποιῶν
ἀντιλέγει
τῷ Καίσαρι.
ὁ οὖν
Πιλᾶτος
ἀκούσας
τοὺς
λόγους
τούτους
ἤγαγεν
ἔξω τὸν
Ἰησοῦν
καὶ
ἐκάθισεν
ἐπὶ
βήματος
εἰς τόπον
λεγόμενον
Λιθόστρωτον,
Ἑβραϊστὶ
δὲ
Γαββαθᾶ.
ἦν δὲ
παρασκευὴ
τοῦ πάσχα,
ὥρα ἦν
ὡσεὶ
ἕκτη.
καὶ λέγει
τοῖς
Ἰουδαίοις·
ἴδε ὁ
βασιλεὺς
ὑμῶν.
οἱ δὲ
ἔκραζον·
ἆρον
ἆρον,
σταύρωσον
αὐτόν.
λέγει
αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος·
τὸν
βασιλέα
ὑμῶν
σταυρώσω;
ἀπεκρίθησαν
οἱ
ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν
βασιλέα
εἰ μὴ
Καίσαρα.
τότε οὖν
παρέδωκεν
αὐτοῖς
τὸν
Ἰησοῦν
ἵνα
σταυρωθῇ.
παρέλαβον
οὖν τὸν
Ἰησοῦν
καὶ
ἀπήγαγον.
καὶ
βαστάζων
ἑαυτῷ
τὸν
σταυρὸν
ἐξῆλθεν
εἰς τὸν
λεγόμενον
Κρανίου
Τόπον,
ὃς
λέγεται
Ἑβραϊστὶ
Γολγοθᾶ,
ὅπου
αὐτὸν
ἐσταύρωσαν
καὶ
μετ'
αὐτοῦ
ἄλλους
δύο
ἐντεῦθεν
καὶ
ἐντεῦθεν,
μέσον
δὲ τὸν
Ἰησοῦν.
ἔγραψεν
δὲ καὶ
τίτλον
ὁ
Πιλᾶτος
καὶ
ἔθηκεν
ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ·
ἦν δὲ
γεγραμμένον·
Ἰησοῦς
ὁ
Ναζωραῖος
ὁ
βασιλεὺς
τῶν
Ἰουδαίων.
τοῦτον
οὖν τὸν
τίτλον
πολλοὶ
ἀνέγνωσαν
τῶν
Ἰουδαίων,
ὅτι
ἐγγὺς
ἦν ὁ
τόπος
τῆς
πόλεως
ὅπου
ἐσταυρώθη
ὁ
Ἰησοῦς·
καὶ ἦν
γεγραμμένον
Ἑβραϊστί,
Ῥωμαϊστί,
Ἑλληνιστί.
ἔλεγον
οὖν τῷ
Πιλάτῳ
οἱ
ἀρχιερεῖς
τῶν
Ἰουδαίων·
μὴ γράφε·
ὁ βασιλεὺς
τῶν
Ἰουδαίων,
ἀλλ'
ὅτι
ἐκεῖνος
εἶπεν·
βασιλεύς
εἰμι
τῶν
Ἰουδαίων.
ἀπεκρίθη
ὁ
Πιλᾶτος·
ὃ
γέγραφα
γέγραφα.
οἱ οὖν
στρατιῶται
ὅτε
ἐσταύρωσαν
τὸν
Ἰησοῦν,
ἔλαβον
τὰ
ἱμάτια
αὐτοῦ
καὶ
ἐποίησαν
τέσσαρα
μέρη,
ἑκάστῳ
στρατιώτῃ
μέρος,
καὶ τὸν
χιτῶνα·
ἦν δὲ
ὁ χιτὼν
ἄρραφος,
ἐκ τῶν
ἄνωθεν
ὑφαντὸς
δι'
ὅλου.
εἶπαν
οὖν
πρὸς
ἀλλήλους·
μὴ
σχίσωμεν
αὐτόν,
ἀλλὰ
λάχωμεν
περὶ
αὐτοῦ
τίνος
ἔσται·
ἵνα ἡ
γραφὴ
πληρωθῇ
ἡ λέγουσα·
διεμερίσαντο
τὰ
ἱμάτιά
μου
ἑαυτοῖς,
καὶ ἐπὶ
τὸν
ἱματισμόν
μου
ἔβαλον
κλῆρον.
οἱ μὲν
οὖν
στρατιῶται
ταῦτα
ἐποίησαν.
εἱστήκεισαν
δὲ παρὰ
τῷ
σταυρῷ
τοῦ
Ἰησοῦ
ἡ μήτηρ
αὐτοῦ
καὶ ἡ
ἀδελφὴ
τῆς
μητρὸς
αὐτοῦ,
Μαρία ἡ
τοῦ
Κλωπᾶ
καὶ
Μαρία ἡ
Μαγδαληνή.
τὸν οὖν
Ἰησοῦν
ἰδὼν
τὴν
μητέρα
καὶ τὸν
μαθητὴν
παρεστῶτα
ὃν
ἠγάπα,
λέγει τῇ
μητρὶ
αὐτοῦ·
γύναι,
ἴδε ὁ
υἱός
σου.
εἶτα
λέγει τῷ
μαθητῇ·
ἴδε ἡ
μήτηρ
σου.
καὶ ἀπ'
ἐκείνης
τῆς
ὥρας
ἔλαβεν
αὐτὴν ὁ
μαθητὴς
εἰς τὰ
ἴδια.
μετὰ
τοῦτο
εἰδὼς ὁ
Ἰησοῦς
ὅτι
ἤδη
πάντα
τετέλεσται,
ἵνα
τελειωθῇ
ἡ γραφή,
λέγει·
διψῶ.
σκεῦος
ἔκειτο
ὄξους
μεστόν·
σπόγγον
οὖν
μεστὸν
τοῦ
ὄξους
ὑσσῷ
περιθέντες
προσήνεγκαν
αὐτοῦ τῷ
στόματι.
ὅτε οὖν
ἔλαβεν
τὸ ὄξος
ὁ
Ἰησοῦς,
εἶπεν·
τετέλεσται·
καὶ
κλίνας
τὴν
κεφαλὴν
παρέδωκεν
τὸ
πνεῦμα.
οἱ οὖν
Ἰουδαῖοι,
ἐπεὶ
παρασκευὴ
ἦν,
ἵνα μὴ
μείνῃ
ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ
τὰ
σώματα
ἐν τῷ
σαββάτῳ,
ἦν γὰρ
μεγάλη
ἡ ἡμέρα
ἐκείνου
τοῦ
σαββάτου,
ἠρώτησαν
τὸν
Πιλᾶτον
ἵνα
κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ
σκέλη
καὶ
ἀρθῶσιν.
ἦλθον
οὖν οἱ
στρατιῶται
καὶ τοῦ
μὲν
πρώτου
κατέαξαν
τὰ
σκέλη
καὶ τοῦ
ἄλλου
τοῦ
συσταυρωθέντος
αὐτῷ·
ἐπὶ δὲ
τὸν
Ἰησοῦν
ἐλθόντες
ὡς
εἶδον
αὐτὸν
ἤδη
τεθνηκότα,
οὐ
κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ
σκέλη,
ἀλλ'
εἷς τῶν
στρατιωτῶν
λόγχῃ
αὐτοῦ
τὴν
πλευρὰν
ἔνυξεν,
καὶ
ἐξῆλθεν
αἷμα καὶ
ὕδωρ.
καὶ ὁ
ἑωρακὼς
μεμαρτύρηκεν,
καὶ
ἀληθινὴ
αὐτοῦ
ἐστὶν
ἡ
μαρτυρία,
κἀκεῖνος
οἶδεν
ὅτι
ἀληθῆ
λέγει,
ἵνα
καὶ
ὑμεῖς
πιστεύσητε.
ἐγένετο
γὰρ
ταῦτα
ἵνα ἡ
γραφὴ
πληρωθῇ·
ὀστοῦν
οὐ
συντριβήσεται
αὐτοῦ.
καὶ
πάλιν
ἑτέρα
γραφὴ
λέγει·
ὄψονται
εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν.
μετὰ
δὲ
ταῦτα
ἠρώτησεν
τὸν
Πιλᾶτον
Ἰωσὴφ
ὁ
ἀπὸ
Ἀριμαθαίας,
ὢν
μαθητὴς
τοῦ
Ἰησοῦ
κεκρυμμένος
δὲ διὰ
τὸν
φόβον
τῶν
Ἰουδαίων,
ἵνα
ἄρῃ τὸ
σῶμα
τοῦ
Ἰησοῦ·
καὶ
ἐπέτρεψεν
ὁ
Πιλᾶτος.
ἦλθεν
οὖν
καὶ
ἦρεν
τὸ
σῶμα
τοῦ
Ἰησοῦ.
ἦλθεν
δὲ καὶ
Νικόδημος,
ὁ
ἐλθὼν
πρὸς
αὐτὸν
νυκτὸς
τὸ
πρῶτον,
φέρων
μῖγμα
σμύρνης
καὶ
ἀλόης
ὡς
λίτρας
ἑκατόν.
ἔλαβον
οὖν τὸ
σῶμα
τοῦ
Ἰησοῦ
καὶ
ἔδησαν
αὐτὸ
ὀθονίοις
μετὰ
τῶν
ἀρωμάτων,
καθὼς
ἔθος
ἐστὶν
τοῖς
Ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν.
ἦν δὲ
ἐν τῷ
τόπῳ
ὅπου
ἐσταυρώθη
κῆπος,
καὶ ἐν
τῷ
κήπῳ
μνημεῖον
καινόν,
ἐν ᾧ
οὐδέπω
οὐδεὶς
ἦν
τεθειμένος.
ἐκεῖ οὖν
διὰ τὴν
παρασκευὴν
τῶν
Ἰουδαίων,
ὅτι
ἐγγὺς
ἦν τὸ
μνημεῖον,
ἔθηκαν
τὸν
Ἰησοῦν.
τῇ δὲ
μιᾷ
τῶν
σαββάτων
Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ
ἔρχεται
πρωῒ
σκοτίας
ἔτι
οὔσης
εἰς τὸ
μνημεῖον
καὶ
βλέπει
τὸν
λίθον
ἠρμένον
ἐκ τοῦ
μνημείου.
τρέχει
οὖν καὶ
ἔρχεται
πρὸς
Σίμωνα
Πέτρον
καὶ
πρὸς
τὸν
ἄλλον
μαθητὴν
ὃν
ἐφίλει
ὁ
Ἰησοῦς,
καὶ
λέγει
αὐτοῖς·
ἦραν
τὸν
κύριον
ἐκ τοῦ
μνημείου,
καὶ
οὐκ
οἴδαμεν
ποῦ
ἔθηκαν
αὐτόν.
ἐξῆλθεν
οὖν ὁ
Πέτρος
καὶ ὁ
ἄλλος
μαθητὴς
καὶ
ἤρχοντο
εἰς τὸ
μνημεῖον.
ἔτρεχον
δὲ οἱ
δύο
ὁμοῦ,
καὶ ὁ
ἄλλος
μαθητὴς
προέδραμεν
τάχιον
τοῦ
Πέτρου
καὶ
ἦλθεν
πρῶτος
εἰς τὸ
μνημεῖον·
καὶ
παρακύψας
βλέπει
κείμενα
τὰ
ὀθόνια,
οὐ μέντοι
εἰσῆλθεν.
ἔρχεται
οὖν καὶ
Σίμων
Πέτρος
ἀκολουθῶν
αὐτῷ,
καὶ
εἰσῆλθεν
εἰς τὸ
μνημεῖον
καὶ
θεωρεῖ
τὰ
ὀθόνια
κείμενα,
καὶ τὸ
σουδάριον,
ὃ ἦν
ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς
αὐτοῦ,
οὐ μετὰ
τῶν
ὀθονίων
κείμενον
ἀλλὰ
χωρὶς
ἐντετυλιγμένον
εἰς ἕνα
τόπον.
τότε
οὖν
εἰσῆλθεν
καὶ ὁ
ἄλλος
μαθητὴς
ὁ
ἐλθὼν
πρῶτος
εἰς τὸ
μνημεῖον,
καὶ
εἶδεν
καὶ
ἐπίστευσεν·
οὐδέπω
γὰρ
ἤδεισαν
τὴν
γραφὴν
ὅτι δεῖ
αὐτὸν
ἐκ
νεκρῶν
ἀναστῆναι.
ἀπῆλθον
οὖν
πάλιν
πρὸς
ἑαυτοὺς
οἱ
μαθηταί.
Μαρία δὲ
εἱστήκει
πρὸς τῷ
μνημείῳ
κλαίουσα
ἔξω.
ὡς οὖν
ἔκλαιεν,
παρέκυψεν
εἰς τὸ
μνημεῖον
καὶ
θεωρεῖ
δύο
ἀγγέλους
ἐν
λευκοῖς
καθεζομένους
ἕνα πρὸς
τῇ
κεφαλῇ
καὶ ἕνα
πρὸς
τοῖς
ποσίν,
ὅπου
ἔκειτο
τὸ
σῶμα
τοῦ
Ἰησοῦ.
καὶ
λέγουσιν
αὐτῇ
ἐκεῖνοι·
γύναι,
τί
κλαίεις;
λέγει
αὐτοῖς
ὅτι
ἦραν
τὸν
κύριόν
μου,
καὶ οὐκ
οἶδα
ποῦ
ἔθηκαν
αὐτόν.
ταῦτα
εἰποῦσα
ἐστράφη
εἰς τὰ
ὀπίσω
καὶ
θεωρεῖ
τὸν
Ἰησοῦν
ἑστῶτα,
καὶ οὐκ
ᾔδει
ὅτι
Ἰησοῦς
ἐστιν.
λέγει
αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς·
γύναι,
τί
κλαίεις;
τίνα
ζητεῖς;
ἐκείνη
δοκοῦσα
ὅτι ὁ
κηπουρός
ἐστιν,
λέγει
αὐτῷ·
κύριε,
εἰ σὺ
ἐβάστασας
αὐτόν,
εἰπέ μοι
ποῦ
ἔθηκας
αὐτόν,
κἀγὼ
αὐτὸν
ἀρῶ.
λέγει
αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς·
Μαριάμ.
στραφεῖσα
ἐκείνη
λέγει
αὐτῷ
Ἑβραϊστί·
ῥαββουνί,
ὃ λέγεται
διδάσκαλε.
λέγει
αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς·
μή μου
ἅπτου,
οὔπω
γὰρ
ἀναβέβηκα
πρὸς τὸν
πατέρα·
πορεύου
δὲ πρὸς
τοὺς
ἀδελφούς
μου καὶ
εἰπὲ
αὐτοῖς·
ἀναβαίνω
πρὸς τὸν
πατέρα
μου καὶ
πατέρα
ὑμῶν,
καὶ
θεόν μου
καὶ
θεὸν
ὑμῶν.
ἔρχεται
Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ
ἀγγέλλουσα
τοῖς
μαθηταῖς
ὅτι
ἑώρακεν
τὸν
κύριον,
καὶ
ταῦτα
εἶπεν
αὐτῇ.
οὖσης
οὖν
ὀψίας
τῇ
ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ
σαββάτων,
καὶ τῶν
θυρῶν
κεκλεισμένων
ὅπου ἦσαν
οἱ
μαθηταὶ
συνηγμένοι
διὰ τὸν
φόβον
τῶν
Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς
καὶ
ἔστη εἰς
τὸ μέσον
καὶ
λέγει
αὐτοῖς·
εἰρήνη
ὑμῖν.
καὶ
τοῦτο
εἰπὼν
ἔδειξεν
αὐτοῖς
τὰς
χεῖρας
καὶ τὴν
πλευρὰν
αὐτοῦ.
ἐχάρησαν
οὖν οἱ
μαθηταὶ
ἰδόντες
τὸν
κύριον.
εἶπεν
οὖν
αὐτοῖς
πάλιν·
εἰρήνη
ὑμῖν.
καθὼς
ἀπέσταλκέν
με ὁ
πατήρ,
κἀγὼ
πέμπω
ὑμᾶς.
καὶ
τοῦτο
εἰπὼν
ἐνεφύσησεν
καὶ
λέγει
αὐτοῖς·
λάβετε
πνεῦμα
ἅγιον·
ἄν τινων
ἀφῆτε
τὰς
ἁμαρτίας,
ἀφέωνται
αὐτοῖς·
ἄν τινων
κρατῆτε,
κεκράτηνται.
Θωμᾶς δὲ
εἷς ἐκ
τῶν
δώδεκα,
ὁ
λεγόμενος
Δίδυμος,
οὐκ ἦν
μετ'
αὐτῶν
ὅτε
ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς.
ἔλεγον
οὖν
αὐτῷ οἱ
ἄλλοι
μαθηταί·
ἑωράκαμεν
τὸν
κύριον.
ὁ δὲ
εἶπεν
αὐτοῖς·
ἐὰν μὴ
ἴδω ἐν
ταῖς
χερσὶν
αὐτοῦ
τὸν
τύπον
τῶν
ἥλων
καὶ
βάλω
τὸν
δάκτυλόν
μου εἰς
τὸν
τύπον
τῶν
ἥλων
καὶ
βάλω
τὴν
χεῖρά
μου εἰς
τὴν
πλευρὰν
αὐτοῦ,
οὐ μὴ
πιστεύσω.
καὶ
μεθ'
ἡμέρας
ὀκτὼ
πάλιν
ἦσαν
ἔσω οἱ
μαθηταὶ
αὐτοῦ
καὶ
Θωμᾶς
μετ'
αὐτῶν.
ἔρχεται
ὁ
Ἰησοῦς
τῶν
θυρῶν
κεκλεισμένων
καὶ
ἔστη εἰς
τὸ μέσον
καὶ
εἶπεν·
εἰρήνη
ὑμῖν.
εἶτα
λέγει τῷ
Θωμᾷ·
φέρε τὸν
δάκτυλόν
σου ὧδε
καὶ ἴδε
τὰς
χεῖράς
μου,
καὶ
φέρε τὴν
χεῖρά
σου καὶ
βάλε εἰς
τὴν
πλευράν
μου,
καὶ μὴ
γίνου
ἄπιστος
ἀλλὰ
πιστός.
ἀπεκρίθη
Θωμᾶς
καὶ
εἶπεν
αὐτῷ·
ὁ
κύριός
μου καὶ
ὁ θεός
μου.
λέγει
αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς·
ὅτι
ἑώρακάς
με,
πεπίστευκας·
μακάριοι
οἱ μὴ
ἰδόντες
καὶ
πιστεύσαντες.
πολλὰ
μὲν οὖν
καὶ
ἄλλα
σημεῖα
ἐποίησεν
ὁ
Ἰησοῦς
ἐνώπιον
τῶν
μαθητῶν
αὐτοῦ,
ἃ οὐκ
ἔστιν
γεγραμμένα
ἐν τῷ
βιβλίῳ
τούτῳ·
ταῦτα
δὲ
γέγραπται
ἵνα
πιστεύσητε
ὅτι
Ἰησοῦς
ἐστιν ὁ
χριστὸς
ὁ υἱὸς
τοῦ
θεοῦ,
καὶ ἵνα
πιστεύοντες
ζωὴν
ἔχητε
ἐν τῷ
ὀνόματι
αὐτοῦ.
μετὰ
ταῦτα
ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν
πάλιν ὁ
Ἰησοῦς
τοῖς
μαθηταῖς
ἐπὶ τῆς
θαλάσσης
τῆς
Τιβεριάδος·
ἐφανέρωσεν
δὲ οὕτως.
ἦσαν
ὁμοῦ
Σίμων
Πέτρος
καὶ
Θωμᾶς
ὁ
λεγόμενος
Δίδυμος
καὶ
Ναθαναὴλ
ὁ ἀπὸ
Κανὰ
τῆς
Γαλιλαίας
καὶ οἱ
τοῦ
Ζεβεδαίου
καὶ
ἄλλοι
ἐκ τῶν
μαθητῶν
αὐτοῦ
δύο.
λέγει
Σίμων
Πέτρος·
ὑπάγω
ἁλιεύειν.
λέγουσιν
αὐτῷ·
ἐρχόμεθα
καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί.
ἐξῆλθον
καὶ
ἐνέβησαν
εἰς τὸ
πλοῖον·
καὶ ἐν
ἐκείνῃ
τῇ νυκτὶ
ἐπίασαν
οὐδέν.
πρωΐας
δὲ ἤδη
γενομένης
ἔστη ὁ
Ἰησοῦς
εἰς τὸν
αἰγιαλόν·
οὐ μέντοι
ἤδεισαν
οἱ
μαθηταὶ
ὅτι
Ἰησοῦς
ἐστιν.
λέγει
οὖν
αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς·
παιδία,
μή τι
προσφάγιον
ἔχετε;
ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ·
οὔ.
ὁ δὲ
εἶπεν
αὐτοῖς·
βάλετε
εἰς τὰ
δεξιὰ
μέρη τοῦ
πλοίου
τὸ
δίκτυον
καὶ
εὑρήσετε.
ἔβαλον
οὖν καὶ
οὐκέτι
αὐτὸ
ἕλκυσαι
ἴσχυον
ἀπὸ τοῦ
πλήθους
τῶν
ἰχθύων.
λέγει
οὖν ὁ
μαθητὴς
ἐκεῖνος
ὃν
ἠγάπα ὁ
Ἰησοῦς
τῷ
Πέτρῳ·
ὁ
κύριός
ἐστιν.
Σίμων
οὖν
Πέτρος
ἀκούσας
ὅτι ὁ
κύριός
ἐστιν,
τὸν
ἐπενδύτην
διεζώσατο
ἦν γὰρ
γυμνός,
καὶ
ἔβαλεν
ἑαυτὸν
εἰς τὴν
θάλασσαν.
οἱ δὲ
ἄλλοι
μαθηταὶ
τῷ
πλοιαρίῳ
ἦλθον,
οὐ γὰρ
ἦσαν
μακρὰν
ἀπὸ τῆς
γῆς
ἀλλὰ
ὡς ἀπὸ
πηχῶν
διακοσίων,
σύροντες
τὸ
δίκτυον
τῶν
ἰχθύων.
ὡς οὖν
ἀπέβησαν
εἰς τὴν
γῆν,
βλέπουσιν
ἀνθρακιὰν
κειμένην
καὶ
ὀψάριον
ἐπικείμενον
καὶ
ἄρτον.
λέγει
αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς·
ἐνέγκατε
ἀπὸ τῶν
ὀψαρίων
ὧν
ἐπιάσατε
νῦν.
ἀνέβη
οὖν
Σίμων
Πέτρος
καὶ
εἵλκυσεν
τὸ
δίκτυον
εἰς τὴν
γῆν
μεστὸν
ἰχθύων
μεγάλων
ἑκατὸν
πεντήκοντα
τριῶν·
καὶ
τοσούτων
ὄντων
οὐκ
ἐσχίσθη
τὸ
δίκτυον.
λέγει
αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς·
δεῦτε
ἀριστήσατε.
οὐδεὶς
δὲ
ἐτόλμα
τῶν
μαθητῶν
ἐξετάσαι
αὐτόν·
σὺ τίς
εἶ;
εἰδότες
ὅτι ὁ
κύριός
ἐστιν.
ἔρχεται
Ἰησοῦς
καὶ
λαμβάνει
τὸν
ἄρτον
καὶ
δίδωσιν
αὐτοῖς
καὶ τὸ
ὀψάριον
ὁμοίως.
τοῦτο
ἤδη
τρίτον
ἐφανερώθη
ὁ
Ἰησοῦς
τοῖς
μαθηταῖς
ἐγερθεὶς
ἐκ
νεκρῶν.
ὅτε οὖν
ἠρίστησαν,
λέγει τῷ
Σίμωνι
Πέτρῳ ὁ
Ἰησοῦς·
Σίμων
Ἰωνᾶ,
ἀγαπᾷς
με
πλέον
τούτων;
λέγει
αὐτῷ·
ναί,
κύριε,
σὺ οἶδας
ὅτι
φιλῶ σε.
λέγει
αὐτῷ·
βόσκε τὰ
ἀρνία
μου.
λέγει
αὐτῷ
πάλιν
δεύτερον·
Σίμων
Ἰωνᾶ,
ἀγαπᾷς
με;
λέγει
αὐτῷ·
ναί,
κύριε,
σὺ οἶδας
ὅτι
φιλῶ σε.
λέγει
αὐτῷ·
ποίμαινε
τὰ
πρόβατά
μου.
λέγει
αὐτῷ τὸ
τρίτον·
Σίμων
Ἰωνᾶ,
φιλεῖς
με;
ἐλυπήθη
ὁ
Πέτρος
ὅτι
εἶπεν
αὐτῷ τὸ
τρίτον·
φιλεῖς
με,
καὶ
λέγει
αὐτῷ·
κύριε,
πάντα σὺ
οἶδας·
σὺ
γινώσκεις
ὅτι
φιλῶ σε.
λέγει
αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς·
βόσκε τὰ
πρόβατά
μου.
ἀμὴν
ἀμὴν
λέγω σοι,
ὅτε ἦς
νεώτερος,
ἐζώννυες
σεαυτὸν
καὶ
περιεπάτεις
ὅπου
ἤθελες·
ὅταν δὲ
γηράσῃς,
ἐκτενεῖς
τὰς
χεῖράς
σου,
καὶ
ἄλλος
σε
ζώσει
καὶ
οἴσει
ὅπου οὐ
θέλεις.
τοῦτο δὲ
εἶπεν
σημαίνων
ποίῳ
θανάτῳ
δοξάσει
τὸν
θεόν.
καὶ τοῦτο
εἰπὼν
λέγει
αὐτῷ·
ἀκολούθει
μοι.
ἐπιστραφεὶς
ὁ Πέτρος
βλέπει
τὸν
μαθητὴν
ὃν
ἠγάπα ὁ
Ἰησοῦς
ἀκολουθοῦντα,
ὃς καὶ
ἀνέπεσεν
ἐν τῷ
δείπνῳ
ἐπὶ τὸ
στῆθος
αὐτοῦ
καὶ
εἶπεν·
κύριε,
τίς
ἐστιν ὁ
παραδιδούς
σε;
τοῦτον
οὖν
ἰδὼν ὁ
Πέτρος
λέγει τῷ
Ἰησοῦ·
κύριε,
οὗτος δὲ
τί;
λέγει
αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς·
ἐὰν
αὐτὸν
θέλω
μένειν
ἕως
ἔρχομαι,
τί πρὸς
σέ;
σὺ
ἀκολούθει
μοι.
ἐξῆλθεν
οὖν
οὗτος ὁ
λόγος
εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς
ὅτι ὁ
μαθητὴς
ἐκεῖνος
οὐκ
ἀποθνήσκει·
οὐκ εἶπεν
δὲ αὐτῷ
ὁ
Ἰησοῦς
ὅτι οὐκ
ἀποθνήσκει
ἀλλ'·
ἐὰν
αὐτὸν
θέλω
μένειν
ἕως
ἔρχομαι,
τί πρὸς
σέ;
οὗτός
ἐστιν ὁ
μαθητὴς
ὁ
μαρτυρῶν
περὶ
τούτων
καὶ ὁ
γράψας
ταῦτα,
καὶ
οἴδαμεν
ὅτι
ἀληθὴς
αὐτοῦ ἡ
μαρτυρία
ἐστίν.
ἔστιν δὲ
καὶ
ἄλλα
πολλὰ ἃ
ἐποίησεν
ὁ
Ἰησοῦς,
ἅτινα
ἐὰν
γράφηται
καθ' ἕν,
οὐδὲ
αὐτὸν
οἶμαι
τὸν
κόσμον
χωρῆσαι
τὰ
γραφόμενα
βιβλία.
ἀμήν.

τὴν μὲν ἐξ ἡμῶν ἢ μὲν
δοῦλος ἐστιν, ἡ δὲ δοῦ-
λος αὐτοῖς· ἵνα δὲ
τί μὲν καλῶς ὑμᾶς, ρνε
ἐμὲ ἔσωθεν· ἐστὲ ἐμοὶ
τοῖς καὶ συνήμεροι·
ἵνα δὲ τί πρόλε-
γω μὴ ὄντες· καὶ
ἵνα μὴ μακρο-
λογῶ ἐπὶ τὸ
ὃ τί συμβαίνει πρὸς ρνς
καὶ ἡτάσθη σασαν
τοὺς καὶ ἀδικῆσαι με
ἡτάσθη σαν· περ
ὃς δὲ δοῦλος ἐστὶν
λοιπὸν ὁ μνείαν
ἀφῆκε καὶ ἔχει μοι δο-
τί με ἔτι μοῦ· ἵνα
θεωρῶ τὴν μὲν
ἐξ ἡμῶν τὴν μὲν μὴ ρνδ
δὲ δοῦ καὶ ὁμοιότη
ἡτάσθη σαν, πρὸ
καταβολῆς κόσμου
μου· περ δὲ ἴδε τε
καὶ ὁ λόγος σου

κέλευσον ἀφ' ἑαυτῆς δὲ σε
Γ μὲν μὴ καὶ οὕτοι ἐτέρων
σωμάτων τί συμβαίνει
τειλας· καὶ ἐμοὶ
ρι σὺ αὐτοῖς τὸ ὅμοι
ωσον καὶ μερί
σον· ἵνα ἡ φάσκη
ἡμῶν ἡ γάσθη σαν ἐν
ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ἐν
ἐμοὶ αὐτοῖς· ταῦτα
Β ἐπὶ μοὶ ἴδε ἐγὼ ἦλ
θον σὺν τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ πε
ραν τοῦ χειμάρ
ρου τοῦ Κεδρων
ὅπου ἦν κῆπος
εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς καὶ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ἤδει
Δ δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρ
ραδιδοὺς αὐτὸν
τὸν τόπον· ὅτι
πολλάκις συνή
χθη ἐκεῖ μετὰ

αὐτῶν ἠλθόμεν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ δὶς
σοι χαίρειν πάλιν
Ὦ ὦ αὐτοὶ δοκεῖτε
πῶς τὴν μάχην
οἱ δὲ εἶπον ἡμῖν
μαχώμεθα· οὐ
συνεθέμεθα· εἰ τὸ
ἡμῖν ὄπιθεν φύγοι
εἰ οὖν ἐπιβήσεται
τῶν· ἀφεκτέον τοῦ
πάλιν ἡμᾶς λη
ρῶν ἡ ὁλόπαν ὄμ
εἶναι ἡμῖν· ὁ ἡ οὐδὲ
δοκάσιμοι· οὐκοῦν
πολέμου ἀνεῖ
ὄν οὐδὲν ἡμῶν ιε ια
Ὦ ὦν πρόσχωμεν
μαχαιρῶμεν, εἰ λ
κύσομεν αὐτὴν μ. καὶ
ἔπαυσε τὸ μὴ τοῦ
ἀρχίου ἀσφαλοῦ
λομ. καὶ αὐτὸ
φθῆναι τὸ αὐτίον

αὐτῶν· ἢ μὴ τὸ μὴ μ
βαρβάρου· λέγει
αὐτοῖς οἱ ιε· φασὶ
νῦν· εἰ μὴ κεῖνος δὲ
Καὶ ἰούδας ὁ ἕτε
ρος διὰ τοῦτο μὲν
νε τοῦτο μ· ὡς
οὖν εἶπεν αὐτοῖς
οἱ ιε ὅτι ἐγὼ εἰμι·
τοῦ μαθητοῦ μ·
Ὁ οὖν Ἰούδας λαμὼν
τὴν σπεῖραν καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιε
ρέων καὶ φαρισαί
ων ὑπηρέτας·
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμ
πάδων καὶ ὅπλ·
ιε οὖν εἰδὼς πάν
τα τὰ ἐρχόμε
να ἐπ' αὐτὸν ἐξ
λθεν καὶ λέγει
αὐτοῖς· τίνα
ζητεῖτε; ἀπεκρίθη
σαν αὐτῷ· Ἰη τὸν Ναζω
ραῖον· λέγει
αὐτοῖς ὁ ιε· ἐγώ
εἰμι· εἱστήκει δὲ
καὶ Ἰούδας ὁ πα
ραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς
οὖν εἶπον αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι·

τοῖς Ἰουδαίοις
ὅτι ἐφιδρεῖε
μου ἀμ ὁμάστολεο
χοῦ τοῦ λαοῦ
ρξλ, α Ἡ κολούθη δὲ τὰ
ἰῦ σι μεμ πάτερ
καὶ ὁ ἄλλοσμαι
θη τὴς· ὁδὲ μαι
ρξε ι θη τὴσ ἐχείμοσ ἡμ
μω φὸσ τοῦ ἀ
χι βρᾶ· καὶ σωμ
σὴ λθε τοῦ ἰῦ εἰσ
τὴ μαὐλὴμ τοῦ ρ
ρξδ χι βρόσσ· ὁδὲ
α Πέτροσ· εἰ πὴ κε
τροσ τὴ θύ ρα
ρξγ ὅβ ω· ὅβ ἦ λθε μ
Ο ὡῦ ὁ μαθη τὴσ ὁ
ἄλλοσ ὃσ ἦ μ τμω
τοσ τοῦ ἀρχῖ βρᾶ·
ρξη Καὶ εἶ πε τὴ θυ
α ρω ρᾶ καὶ εἰ σὴ
λθε τὸ μαύ τρον μ·
Λέ γε ιῶῦ ἡ πα δι σ

ρξα α Ποτήριον ὃ δέδω
κέ μοι ὁ πατήρ μου
ρξβ α οὐ μὴ αὐτὸ ἡ σω
πεῖ ραι καὶ ὀχλι
ἀρχο σιαὶ οἱ ὑπη
ρέ ται τῶν Ἰουδαί
ρξγ ι ων· σὺν ἐλάβομ
τὸν ἰῦ καὶ ἔδη σαν
αὐτὸν· καὶ ἀπή
γα γον αὐτὸν πρὸσ
ρξδ Ἅννα ν πρῶτον·
ἦν γὰρ πενθερὸσ
τοῦ καϊάφα, ὃσ
ἦν ἀρχιερεὺσ τοῦ
ρξε α ἐνι αυτοῦ ἐκείνου·
ἦν δὲ καϊάφασ
ὁ συμβουλεύσασ

ποτε εἰδῆδωξαν
ὑμᾶς καὶ μὴ λαιεῖν
εἰ ἴδρα ὁ ποῦ παῦ ρος α
ποτε οἱ ἰουδαῖοι σου
μὴ ἔρχομαι καὶ ἐμ
κρυπτῶς ἐλάλησαν
οὐδεμί: πιμεθ ρος ι
ρ ωτα τὸν θεὸν ἵνα μὴ
σε μποιῶ αἰχμαλώτ
πι θάλλησαν αὐτοῖς.
ἰδὲ οὗτοι οἱ δασῶ
εἶ ποτε μ. ταῦτα δὲ ρος β
Α υτοῦ εἰ ποτε μ. ὡς
εἰ μὴ σωτὴρ ἐστὶν μ
παρέσχηκε. ἐδοξ
κε ρέσαι σε αὐτῷ ιυ
εἰ ποτε μ. οὕτως ἀπὸ
κρίμη τοῦ ἀρχιδρᾶ
ἀ ποκρίθη αὐτῷ ρος ι
οἱ ιυ. εἰ καλῶς ἐλέ
λησαν μαρτύρησε μ
ποδὶ τοῦ λαοῦ.
εἰ δὲ μὴ λῶς τί με
δ ρᾶσ. ἀποστείλε ρος ια

ηθυρωροῦ τῷ πε
προ: μὴ λαι συ ἐκ
τῶ μ μαθη τῶ μ ϛ
τοῦ ἀμ θρώ που
τούτου; λέ πει ε
ξθ κεῖ μοσοὺ χεῖ μεῖ.
βι ά ηχεισαμ δὲ οἱ
δδῦ βηλαὶ οἱ ὑπὴ
ρέτας ἀμ θραικίαμ
πε ποιη κό πεσ.
ὁ πηψύχοσ ἡμ καὶ
ἐθερ μαί μοῦ το.
ἡμ δὲ με ταὐτῶ μ
ὁ πε προσέ φω σ
Καὶ θορ μαι μοῦ ϛ.
Οσὼ ἀρχι ερεὺσ ἡ
ρω τη σε τὸ μ ι μ
πρὶ τῶ μ μαθη
τῶ μ αὐτοῦ λαὶ π ε
τη σδι δαχῆσαι ϛ.
Α πε κρίθη αὐ τῷ
οἱ ιῦ. ἐ τῶ πα ρρη
σί ᾳ ἐλάλησαν τῷ
κοσμῳ. ἐ τῶ πα μ

αὐτὸ μὸ ἀμμαο
δεδεμένομμπρ
καὶ ἀφαμτὸμ ἀρ
χιερέα· ἢ μὴ δεσί
Μαμμαι προσέφαο
καὶ θερμαινόμε
μοσ· εἰ μομοῖωαὐ
τῶ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶ μαθητῶμ ἦ
ἢρμήσαντο ἐκεῖμοσ
καὶ εἰμὶ μὴ· οὐκ εἰ
μὶ· λέγει εἰσέκαῖ
δοῦλοσ τοῦ ἀρχι
ερέωσ· συμβαίνε
δὲ μ· οὐ αὐτε κο φὴ
τε προσ τὸ αὐτό·
οὐκ ἐγώ σε εἶ δο μ
ἐμ τῶ κήπω με
τὰ αὐτοῦ; πάλιμ
σὺ ἢρμήσαντο πέ
τρο· καὶ εὐθέωσ
ἀλέκτωρ ἐφώνη
σε μ· φέρουσι μοῖ
τὸ μι μ αὐτὸ χ καϊ

ἀφαιρεῖσθε ἀπ'
ἢμῶν δὲ τὰ ἀρχαῖα·
καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶν
Θομεῖσ τὸ πρᾶγμα
ριομῖμαι μὴ μιαμ
θῶσιμ· ἀλλ' ἵμα
φῶσι τὸ πλοῖ
ΕΞῆλθε μοῖμ οὖ
λάτοσ ὃσ ἦμ ἀπ'
αὐτοῦ καὶ εἶπε
τί μαι καὶ τὴ μορία
φέρετε κατὰ χ
αἰθρῶπου τ
ἄτε κρίθησαμ
Καὶ εἶ τὰ μαὐτῶ·
εἰ μὴ ἢ μοῦ τὰ ὀφ
κομμοῖ ὸσ, ἀλ' ἄμ
σοι τὰ ρεβδῶκα
με μαὐτὸμ· εἶ πε
Οὖμ αὐτοῖσ ὁ Ἰη
λάβε τε αὐτὸμ ὑ
μεῖσ καὶ καὶ τὰ τὸ
μόμομ ὑμῶμ κρι
ματε αὐτὸμ· εἶ πο

δὲ αὐτὸ μοι ἰουδαῖ-
ημῖν οὐ κέκρικεν
αὐτὸς πεῖμαι οὐ
δὲ σὺ μα· ἵνα μὴ ὁλό-
τοῦ ἰῦ πληρωθῇ
ὃν εἶπεν σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ
ἔμελλεν ἀποθνή-
κειν· εἰσῆλθεν οὖν
πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον
καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰη̄ν
καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων; ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη̄ς· ἀφ'
ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο
λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ·
ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶ-
τος μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖ-
ός εἰμι· τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχι-
ερεῖς παρέδω-

καί σε ἔθνη ἐποίησαν· ἀπε-
κρίθη Ἰη̄ς· ἡ βασιλεία
ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ κόσμου τούτου·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασι-
λεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρε-
ται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγω-
νίζοντο, ἵνα μὴ
παραδοθῶ τοῖς
Ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν·
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ρπ ā
πιλᾶτος· οὐκοῦν
βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰη̄ς· σὺ
λέγεις ὅτι βασι-
λεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ ρπα ī
εἰς τοῦτο γεγέννημαι,
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον·
ἵνα μαρτυρήσω

εὑρίσκω· ὃς ἦλ
θεν οὖν ἔξω τοῦ σῶ
ματος τὸ μαίχαιθη
μονάδαμον· ὃς
τὸ πορφυροῦν
μάτιον· καὶ λέγ
αὐτοῖς· ἴδε οὐ αἰμοῦ
τοῦ εἰ δημοῦ
σιάρ· ἱερεῖς ἢ
οἱ ὑπηρέται· ἐ
ἱεραύλασσαμ λέ τοῦ·
περὶ ὧν ἡμεῖς περὶ
αὐ· ὁμ· λεμ αὖτ
τοι χαίτοσ· λαὲ
τε αὐτὸ μυμεῖσ καὶ
περὶ σαυτοῦ· ἀλλ' ἢ
οὐχ εὑρίσκω δημᾶ
ϛ αἰτίαμ· αὐτοῦ
Κρίθησαμ αὐτῶοἱ
ἰουδαῖοι· ἡμεῖσ
μόμομ ὀφείλομεν
κατὰ τὸ μμόσαμ
ἡμῶ μόφειλησ·
ποθαμεῖμ; ὁπλὲ

αὐτὸ μθῦ ὑὸ μῶπροσ
πεσοῦ ἠκουσμόπλ
λῶτοσ τὸ μλόγομ
τοῦτο μᾶλλομ ἐ
φοβήθη καὶ εἰσὴ
λθμ εἰσ τὸ πραιτ
ὠ λομ πάλιμ καὶ λέ
γει αὐτῷ· πόθεμ εἶ σύ,
ὁ δὲ ἰσ οὐκ ἀπόκρισιμ ἔ
δωκ εμ αὐτῷ· λέ
γω οὖν αὐτῷ· ἐμοὶ
οὐ λαλεῖσ; οὐκ οἶδ ὅ
τι ἐξουσίαμ ἔχω σταυ
ρῶσαί σε, καὶ
ἐξουσίαμ ἔχω ἀπο
λῦσαί σε; ἀπε κρί
θ· ἰσ· οὐκ εἶχες κατ' ἐξου
σίαμ οὐδεμίαμ κα
τ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦμ σοι
δεδομέμομ ἄνωθ·
διὰ τοῦτο ὁ παρα
δοὺσ μέ σοι· μεί
ζομα ἁμαρτίαμ
ἔχει· ἐκ τούτου ὁ ἦλ

ὁποῖ᾽ ἀγαθὰ ἀγαθοῖς
τοῦτ᾽ ἀπολαμβάνειν
τοῖσι δ᾽ ἐσθλοῖσιν ἐσθλὰ
ἀμείβεται θεός.
ἐμοὶ δὲ πλοῦτος ἀρκέσει
μέτρια κεκτημένῳ
κλέος δ᾽ ἀγήραον θέλω
διώκειν· ἐλπὶς δὲ καὶ
παρὰ τύμβῳ μένει
μάλιστα γενναίοις ἀνδράσιν
ἐσθλὰ μεριμνῶσα προφρόνως.
ἐγὼ δὲ καὶ Πυθῶνι νικάσας ποτὲ
καὶ Νεμέᾳ τέθριππον ἅρμα
ἐστεφάνωσα· τοῦτο καὶ
Ἰσθμοῖ δὶς ἐπράξαν μοι θεοί·
καὶ Μαραθῶνι τᾶς ἀοιδίμου
ἐν πεδίῳ τρόπαιον ἔστασα
Μήδων ἀναγκάσας φυγεῖν
πολλὰ κακὰ παθόντας.
ἀλλὰ χρὴ τὸν ἐπὶ πᾶσιν
ἄκρον ἀνδρὶ μάρναντα
μὴ κατὰ δαίμονα φρονεῖν·
τὸ γὰρ ἔχειν ἀπόκρυφον
οὐδεὶς οὐδενὸς ἀνθρώπων
ἐπιστάμενος τὸ μέλλον
ἔρχεται· τὰ δ᾽ ἐν ἀφανεῖ
κρύπτεται ἀμηχανίᾳ.
ἐγὼ δὲ καὶ Πυθῶνι νικάσας ποτὲ
καὶ Νεμέᾳ τέθριππον ἅρμα
ἐστεφάνωσα· τοῦτο καὶ
Ἰσθμοῖ δὶς ἐπράξαν μοι θεοί·
καὶ Μαραθῶνι τᾶς ἀοιδίμου
ἐν πεδίῳ τρόπαιον ἔστασα
Μήδων ἀναγκάσας φυγεῖν
πολλὰ κακὰ παθόντας.
ἀλλὰ χρὴ τὸν ἐπὶ πᾶσιν
ἄκρον ἀνδρὶ μάρναντα
μὴ κατὰ δαίμονα φρονεῖν·
τὸ γὰρ ἔχειν ἀπόκρυφον
οὐδεὶς οὐδενὸς ἀνθρώπων
ἐπιστάμενος τὸ μέλλον
ἔρχεται· τὰ δ᾽ ἐν ἀφανεῖ
κρύπτεται ἀμηχανίᾳ.

δυὸ ὀμπεῦθομ καὶ
ἐμπεῦθομ μέσο
δὲ τὸμ ἰμ ἐτραμβ
δὲ λαὶ πλομ ὃ
πι λαάτοσ λαὶ ὅπε
θηκ ὁμ ὁσὶ τοῦ ἁρχ
ἢ μ δὲ τετραμμεβ
μομ ἰσὸμ αβοραὶ
οσσὸ μασι λευ τοῦμ
ἰουδαίομ τοῦτο
ὡ τὸμ πλομ πο
λλοὶ ἀμ ἁμασαμ
τοῦμ ἰουδαίομ ὃ
τι φωὸ ἢ μ ὸ τὸ π
τῆσ πόλεωσ ὸπ
ἐραθηὶσ καὶ
ἢ μ ἰλλραμμεβμομ
ἐμραϊστὶ ἑλλημιστὶ
ρωμαϊστὶ γλβ
μομοὶ ὡ τοῦ λαοῦ
τοσὶ αρχ ὁρᾶσ
τοῦμ ἰουδαίομ
μὴ τρέφεσ ὶ μασι λέσ
τοῦμ ἰουδαίομ

ἀλλ ὃ πλέχει μοσ ἐὶ
τοῦ μασὶ λευ σ εἰμὶ
τοῦ μ ἰουδαίομ ἀ
τοῦ χρίθη ὸ μασι λεῦ
Ὁ Ἀρ ἀφ α τέτραφ α
οἷο ὡ ἁρ α πιῶ ται
ὃ τι ἃ ἔγρ ᾰφ α
ἰμ γλωμ τοῦ ἰμαι
τι μ αὐτοῦ λαὶ ἐ
ποίησαμ τέσσ
μέρη· ἑκάστῳ
πώ τι μέρο σ· λαὶ
τὸμ χ ἰτῶ μα· ἢ μ
δὲ ὁ χ ἰτῶ μ ἁρ ᾰφ ὸ
ἐκ τοῦ μάμ ωθεμ
ὑφ α μτοῦ δι ὅλου·
ἰσ ομοῖ ωσ ε ρο δὲ
ἀλλ ἡλου μὴ χ ἰ
σοσ μὴ αὐτὸμ· ἀλλ ὰ
λαάχ ωμεν περὶ
αὐτοῦ τίμοσ ἐσθαι·
ἴμα ἡ τραφὴ πλὴ
ρωθῇ ἡλέγοισα·
ἀ πεκρίθησαμ δ

τοῦ μαρτυρίου
αὐτοῖς· καὶ ὅσοι
τὸ μαρτύριον
μου οὐκ ἔχουσι
ρον· οἱ μὴ ὁμο
φρονοῦντες
τῷ ὄχλῳ ἦ-
ΙΓ κε ἡ κεισαν δὲ πα
ρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
ἡ ἀδελφὴ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ· Μαρία
ἡ τοῦ Κλωπᾶ·
καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνή· ΙΓ ἰδὼν
δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν μη-
τέρα καὶ
τὸν μαθητὴν πα-
ρεστῶτα οὗ ἠ-
γάπα· λέγει τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· γύναι ἴδε
ὁ υἱός σου· εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ·
ἴδε ἡ μήτηρ σου·
καὶ ἀπ' ἐκείνης
τῆς ὥρας ὁ
μαθητὴς
ἔλαβεν αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια·
ΙΓ κθ μετὰ τοῦτο
εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
ὅτι ἤδη πάν-
τα τετέλεσται·
ἵνα τελειωθῇ
ἡ γραφή, λέγει· δι-
ψῶ· σκεῦος ἔκει-
το ὄξους με-
στόν· οἱ δὲ πλήσαν-
τες σπόγγον ὄξους
καὶ ὑσσώπῳ περι-
θέντες προσή-
νεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι· ὅτε οὖν
ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ Ἰησοῦς εἶπε· τε-
λεῖται· καὶ κλί-
ΙΓ λ νας τὴν κε-
α φαλὴν παρέ-
δωκε τὸ πνεῦ-
μα· Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ
τοῦ σταυροῦ

μαι τῶν θμητῶν σαι
βάπτω, ὅσοι εἰ σαρ
κικὴν ἡμ ἡμῖν γὰρ
μετάληψις ἐβραϊ ε
κεῖμου τοῦ σαβ ιδ
Ῥηθήσεται τὸ μπι
λάτομ· ἵμα ϰαθαρι
σθῶμεν ἀπὸ μιασ
σκέλη ϰαὶ ἀργῶ
σιμ· ἡλθομοιώσοι
ϰρατιῶται· ϰαὶ χ
ωρὶς ὁρϰωτοῦ ϰω
πέλαβ αμ τῶν σχε·
Καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν
τῶ· ὅσοι δὲ τὸ μιῦ
θλθόμ τες σῶσεῖ δδ
αὐτὸ μ ἡδ ηπεθμη
κότω· οὐχ ἁπαξ ου
ἐαμ αὐτοῦ τῶν σχβ·
ἀλλ ε ἴσ τῶμ ϰρου
πίωτῶμ λόγχη αὐ
τὴμ τῶλευραμ ε
μυβ ϛ· ϰαὶ εὐθ ε

θ ε ἦλθ ομ αἷμα
ϰαὶ ὕδωρ· ϰαὶ ὁ ε
ωρακὼς μεμαρ
τύρηϰε· ϰαὶ ἀλ ή
θιν ή ε στιν ή μαρτυ
ρία αὐτοῦ· ϰἀϰ ε ῖν ο
ς οἶδ ε μ· ὅτ ι ἀλ ή θ ῆ
λέγ ει· ἵμα ϰαὶ ὑμεῖ ς
πιστεύσητ ε· ἐγ ε
νετο γὰρ ταῦτα ἵ
μα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῆ· ὀστοῦμ οὐ
συντριβήσεται
ἀ ὐτοῦ· ϰαὶ πάλ ι
ἑτέρα γραφὴ λέ ε·
ὄψομ ται εἰς ὃμ ε
ξεϰέντησαν· μβ ϲϛ α
Ταῦτα οὖν ἡ ρώτη
σεν τὸ μπι λάτ ο
ἵνα σὺν αὐτῷ ἀπ ε
λθόμ τες ἀπο
θάνωμ ϰαὶ ἡμεῖς
μετὰ τοῦ ἰῦ· ϰε
ϰρυμμένος δὲ
διὰ τὸ μφόβ ον τῶμ

Ἰουδαίων· ἵνα
ἆρῃ τὸ σῶμα γ̄
ιῡ· καὶ ὡσεὶ περὶ ε̄
ὥραν ἦλθεν
οὖν καὶ ἡ ἐμὴ τὸ
σῶμα τοῦ ιῡ· ἦλ
ῑ ϛ̄ θε δὲ καὶ μιχόδημος
ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰ̄ν̄ νυκτὸς τὸ πρῶ
τον· φέρων μίγ
μα σμύρνης
καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας
ā ϛ̄ē ἑκατόν· ἔλαβον οὖν
τὸ σῶμα τοῦ ιῡ
καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ἐν ὀθονίοις μετὰ
τῶν ἀρωμάτων·
καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς
Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν·
Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ἐσταυρώθη ϛ̄ē
καὶ ἐν τῷ κήπῳ
μνημεῖον καινόν·

ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς
ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ
τὴν παρασκευὴν
τῶν Ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνη
μεῖον· ὅπου ἐ
τέθη καὶ τὸ μ̄ῑ· τῇ
ā Ἀ δὲ μιᾷ τῶν σαββά
των Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ· ἔρχεται
πρωΐ σκοτίας
ἔτι οὔσης εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ
ῑ βλέπει τὸν λίθον
Χ ἠρμένον ἐκ τοῦ
μνημείου· τρέχει
οὖν καὶ ἔρχεται
πρὸς Σίμωνα
τὸν ἕτερον μαθητὴν
ὃν ἐφίλει ὁ
Ἰ̄ς̄· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἦραν τὸν κ̄ν̄ ἐκ τ̄ῆ̄ς̄
μνημείου καὶ οὐ
κ οἴδαμεν ποῦ ἔ
θηκαν αὐτόν· ἐ
ϛ̄ ἦλθεν οὖν ὁ Σίμων Πέ

καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
τὴς· καὶ ἤρξαν
τοῖς ἀπὸ τῆς μη-
νὶ ἐ-
πὶ δὲ τοῖς
δι' ὁμοῦ· καὶ οὐ-
λλος μαθη-τὴς
παρέδραμεν τὸν
κίον τοῦ ὄστρου
καὶ ἦλθε παρ' ὃ
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ παρακύψας
βλέπει κείμενα
τὰ ὀθόνια μόνα
ποι εἰσῆλθεν· ἔρ
χεται οὖν Σίμων
πέτρος ἀκολου-
θῶν αὐτῷ καὶ εἰ
σῆλθεν εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεω
ρεῖ τὰ ὀθόνια κεί
μενα καὶ τὸ σου-
δάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ· οὐ μετὰ τῶν

ὀθονίων κεί-
μενον·
ἀλλὰ χωρὶς ἑνω-
τυλιγμένον εἰς
μίαν τόπον· τότε
οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλ
λος μαθητὴς ὁ
ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ εἶδε καὶ ἐπί-
στευσεν· οὐδέπω
γὰρ ἤδεισαν τὴν
γραφὴν ὅτι δεῖ αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆναι· ἀπῆλ
θον οὖν πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·

Μαρία δὲ εἱστήκει C|α| ἀ
πρὸς τὸ μνημεῖον
κλαίουσα ἔξω·
ὡς οὖν ἔκλαιεν κύ-
ψας εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεω-
ρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν
λευκοῖς καθεζομένους·

ι ς ιβ

ὁμαπωρροὸ τὴν μχεφ
καὶ ὁμαπωρροὸ τοῖο
ποσίμ· ὁ ποουεχ̄ϙ
τὸ σόμα τοῦ ιῡ· ς̄

Πέγνοι μαὐτὴ ἐχείμ·
γωὰ αι πιχλαίϙσ· λέ
αὐτὴ ὁ πὶ ἡ ρομπὸ
κ̄μιου· καὶ χ̄χ ὁ ἰδλα
ποουὲ θὶ μαμ αὐὸμ·
καὶ παῦταυ εἰ ποῦ δ
ἀράφηεί σταὸ πὶ
σο· καὶ θσο ρϙὸμ
ἰμ̄ ἀφ̄ὸ ταυχαὶ οὐχὴ
δεὶ ὁ πὶ ἰ̄ὸ ἀπι· λέγϙ
αὐτὴ ὁ ἰ̄ὸ· γωὰ αι πὶ
κλαίϙσ πὶ μαξηὲ ss
ἐκείμ κδοχοῦσαι
ὁ πὶ ὁ χ̄κ ποουρόσ
ἀπι· λ̄ϙ ἀὐτῶ· χ̄ε
ϙ σὺ ἐ ἀφ̄ασασαὰὼδ·
εἰ ποῦ μοι ποῦ ἐ θὴ
καὶ σαὐτοῦ· μ̄ϙὸ ἀὲ
πὸμ ἀρῶ· λέγϙ αὐτὴ
ὁ ἰ̄ὸ· μ̄ρ̄ὶ ὰω· ἀφ̄ρ̄ φεὶ

σαὲ κείμ κ̄λέγϙ αὐπ·
ρ̄ὰω βωυμὶ· ὁ λέγὲ
δ ἰδ̄ δαὸσ χ̄λε· λέγε|
αὐτὴ ὁ ἰ̄ὸ ἰμ̄ κ̄ μου ἀὶ
ποὺ· ὁ ὺ σα ω̄ γὲρ ἀὶ
μαὼ ὐκ καὶ ποῦ ς
πὸμ ποῦ ρ̄ὰ μου· πο
ρ̄ὰ ου δὲ ποῦ σ̄χὸ
ἀλ̄ὸ λ̄φοὺ μου ς
ϙ ποὺ αὐτοῖο· ἀμ̄ὰ
βαίμα ποῦ σ̄χὸ πὸμ
ποῦ ρ̄ὰ μου καὶ ποῦ ρ̄ὰ
ὐμ̄ὰ ῶμ· καὶ θ̄μ μου ς
θ̄ ὐμ̄ὰ ῶμ· ἐ ἐ χ̄ θσα ὶ
μαρίαὴ μαδ̄λ̄χ̄μ
ἀσα ω̄ ὸλουσα ποῖς
μαθηταῖσ· ὁ πὲ ἀ
ρ̄αμα τὸμ χ̄μ καὶ ἀ π̄
εἶ πε μὰὐ τ̄ἡ· ὺ ὸ ἰσ
ὃ ὡ ὁ μ̄ίασ πῆ ὑμ̄ὲρ ᾶ
ἐκείμ κ̄ τὴ μ̄ὰ ὺ ς̄
σαββάτω μ· καὶ
ς̄ μ̄ θυρ ῶμ χ̄ε χ̄λϙσ
μ̄ε μ̄ῶμ ὁ ποῦ ὑ̄ῖ

σαμοὶ μαθηταὶ σου
μηνύομοι διὰ τὸ μ
φόβομ τῶν Ἰου
δαίων· ἦλθ ὁ Ἰ̅ς̅
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσο̄
καὶ λέγ αὐτοῖς·
εἰρήνη ἡμῖν· καὶ
τ̄ τοῦτο εἰπὼν ἔδ ει
ξε μὰ αὐτοῖς τὰς χεῖ
ρας καὶ τὴν πλε
ρὰν αὐτοῦ· ἐχάρη
σαμ οὖν οἱ μαθηταὶ
ἰδόντες τὸν Κ̄ν̄·
εἶπ δὲ πρὸς τοὺς
Ἰ̅ς̅ ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· εἰρή
μηνύω ὑμῖν· καθὼς ἀπ
σταλκέ μέ ὁ πρ· κἀ
γὼ πέμπω ὑμᾶς·
Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐ
με φύσησε καὶ λέ
γει αὐτοῖς· λάβετε πν̄α̣
ἅγιον· ἀφ ἡ τε τὰς ἁμαρτί
ας ἀφίεται αὐτοῖς

ἀμ τὶ μ σὺ μ ἱερατικὴ
Καὶ ἱερά τικ μ τα· θ̄ς̄ cls 1
μα δὲ εἷς ἐκ τῶν
δώδ δεκα ὁ λε γόμ ος
δίδυμος, οὐκ ἦν μ με
τὰ αὐτῶν ὅτε ἦλθ ν
ὁ Ἰ̅ς̅· ἔλε γον οὖν αὐ τῷ
οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑ
ωρά κα μεν τὸν Κ̄ν̄·
ὁ δὲ εἶπ εν αὐτοῖς,
ἐὰν μὴ ἴδω ἐν τοῖς
χερσὶ ν αὐτοῦ τὸν μ
τύπ ον τῶν ἥλ ων·
Καὶ βάλω τὴν χεῖ
ρα μου εἰς τὴν πλε
ρὰν αὐτ· οὐ μὴ πι
στεύσω καὶ μετὰ ἡμ cls 2
ὁ Κ̄ς̄ τῶν πάλι μ ἦσαν
ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτ·
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ
τῶν· ἔρχ ται οὖν ὁ Ἰ̅ς̅
θυρῶν κεκλει σμ
καὶ ἑστ ὼς εἰς τὸ μέσο·
καὶ λέγ ει· εἰρή

ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರನಾಗಿ ಮೆರೆದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ತೆನಾಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕವಿಯು ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಹಾತ್ಮೆ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಕವಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ವತಃ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕವಿಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ಪೋಷಕತ್ವವು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು. ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಸ್ವತಃ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದು ಆಮುಕ್ತಮಾಲ್ಯದ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಲೆ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಅಪಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯಿತು. ಹಂಪಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯ, ವಿಠ್ಠಲ ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಕಮಲಾಪುರದ ಕಲ್ಲಿನ ರಥಗಳು ಆ ಕಾಲದ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಅದ್ಭುತ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸುವರ್ಣಯುಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಅವನ ಆಸ್ಥಾನದ ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ.

ΚΕ

ΚΣ

ΚΖ

ΚΗ

ΚΘ

Λ